

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'
τῆς 7ης Μαΐου 1911.

Ὠρα 5. 35' μ. μ. περατωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου ἢ Βουλῆ εὐρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 188 βουλευτῶν.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινῶν τὰ ἐξῆς 1) ὁ ἐκ Βερβίτσης Θ. Καποῦτσος ἐπικαλεῖται τὴν δικαιοσύνην κατὰ τοῦ καταλαβόντος τοὺς ἀγρούς του Ι. Στασινοπούλου, 2) οἱ κατοικοῦντες περὶ τῶν σταθμῶν Λαρίσης καὶ Πελοποννήσου διαμαρτύρονται ὅτι ἀπεκλείσθησαν διὰ τοίχων καὶ χανδάκων, 3) ὁ Ἠλ. Πατριαρχίας ἐκκαθρισθεὶς τελωνοσταθμάρχης ζητεῖ ἐπαναφορὰν, 4) ὁ βιβλιοχαρτοπώλης Α. Καπόγιαννης καταγγέλλει τὸν πρωτοδίκην Κ. Πουρναρᾶν ὡς ἐξυβρίσαντα αὐτόν, 5) οἱ κάτοικοι Πέλεκα ζητοῦσιν ἐπιψήφισιν Ζαβιτσιανοῦ νομοσχεδίου, 6) οἱ κάτοικοι Ἀριῶνας ζητοῦσι ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως Νόμου τῶν βουλευτῶν Κερκύρας, 7) ὁ Θ. Κυριακούλόπουλος κατάδικος Κυπαρισσίας παραπονεῖται διότι ὁ Εἰσαγγελεὺς δὲν διένειμε καλῶς τὰ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσεως κατὰ τὸ Πάσχα χορηγηθέντα 60 λεπτὰ δι' ἕκαστον, 8) ἡ χήρα Χ. Σουλιώτη τελωνοφύλακος ζητεῖ σύνταξιν.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβάλλουσι προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης πρὸς κατασκευὴν κιγκλιδωματος εἰς τὸν περίβολον τῆς Βουλῆς.

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν.

Ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως λαμβάνει τὸν λόγον

Ὁ κ. **Α. Γκιλαβᾶς**, ὅστις ζητεῖ ὅπως προταχθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς πληρωμὴν τῶν φόρων ἀροτριῶντων κτηνῶν, ἀμπέλων, ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν τῶν χρήσεων 1909 καὶ 1910.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** λέγει ὅτι πρέπει γὰ ἐρωτηθῆ' ἐπὶ τούτου ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὅταν θὰ ἔλθῃ.

β' συζήτησις τοῦ σχεδίου νόμου περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ψηφίζεται κατ' ἀρχὴν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν.

Ἐπὶ τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἐπιφέρουσι πα-

ρατηρήσεις τινας οί βουλευταί κ. κ. Γόντικας, ὅστις ὑποβάλλει καὶ σχετικὴν τροπολογίαν ἐκτυπωθησομένην πρὸς διανομὴν καὶ Μπακόπουλος.

Ὁ κ. **Η. Ααγοπάτης** ὑποβάλλει τροπολογίας, αἵτινες θέλουσιν ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ.

Ψηφίζονται ἀκολούθως εἰς β' οὐζήτησιν τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδων διὰ τὴν ἀνάγεσιν Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς.

Πρόεδρος. Συζήτησις περὶ τῶν ἀναθεωρητέων Διατάξεων τοῦ Συντάγματος. Ὑπενθυμίζω ὅτι συμφώνως πρὸς τὰ ἀπὸ τῆς χθὲς λεχθέντα ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων 88, 89, καὶ 90 ἄρχεται ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ συνεπῶς τὸ 12ωρον θέλει ὑπολογισθῆ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης.

Σ. Δραγοῦμης λέγει ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπὴ, συζητοῦσα ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀναστολῆς τῆς δικαστικῆς ἰσοβιότητος, ἀπεδέχθη κατὰ πλειονοψηφίαν, τὴν ἀναστολὴν μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἄρειον Πάγον, ὑποβάλλει δὲ τὸ σχετικὸν ψήφισμα τῆς ἐπιτροπῆς.

(Ἀναγινώσκειται τὸ ψήφισμα τῆς Ἐπιτροπῆς).

Δ. Κλάδης προτείνει τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Πρόεδρος. Κατὰ τὰ χθὲς ἀποφασισθέντα ἡ συζήτησις θέλει διεξαχθῆ ἐνιαίως ἐπὶ τῶν ἄρθρων 88, 89, καὶ 90. Τὸ ψήφισμα περὶ ἀναστολῆς τῆς δικαστικῆς ἰσοβιότητος θέλει προτιμηθῆ ὡς προέχον.

Κ. Δεμερτζής (6. 23'). Ἐπαινεῖ τὴν χρηστότητα καὶ ἰκανότητα τῶν λειτουργῶν τοῦ πρωτοδικειακοῦ κλάδου καὶ λυπεῖται διότι δὲν δύναται παρόμοια νὰ εἴπῃ καὶ διὰ τὰ Ἐφετεῖα καὶ τὸν Ἄρειον Πάγον, ὧν πολλὰ μέλη προέρχοντα ἐκ τῶν ἀνθρώπων τῆς πεπαλαιομένης ἐποχῆς. Κυρήσεται ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος τῆς ἐπιτροπῆς οὐχὶ ἵνα τιμωρηθῶσι οἱ ἄξιοι ἐκκαθαρίσεως, ἀλλ' ἵνα διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως αὐτῶν ἀποκτήσῃ μείζονα δύναμιν καὶ κύρος τὸ Ἄνωτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον. Τελευτῶν δηλοῖ ὅτι θὰ ὑπερψηφίσῃ τοῦ ψηφίσματος τῆς ἐπιτροπῆς, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἴνε ἡ περὶ αὐτοῦ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δὲ θὰ καταψηφίσῃ τὴν

διάταξιν περὶ ὀρίου οἱ εἰς τὸ ἄρθρον περὶ Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἂν δὲν γίνηδεκτὸν τὸ ψήφισμα τῆς ἐπιτροπῆς.

Νικ. Δημιτριάκοπουλος (Ἰπουργὸς Δικαιοσύνης). Προτίθεμαι, λέγει, νὰ σᾶς εἴπω εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν γνώμην μου. Πρὶν ἢ ὅμως ἐκθέσω τοὺς λόγους, ἐφ' οἷς στηρίζω ταύτην θὰ μοι ἐπιτρέψητενὰ κάμω παρατηρήσεις τινάς. Τὴν συζήτησιν ἣτις γίνεται περὶ τῆς ἀναστολῆς καὶ τὴν ἐξέγεσιν τῆς Κοινῆς γνώμης θεωρῶ ἄγαν ἠτιολογημένας, Ἄλλ' ἐνῶ τοιαύτην ἔχω γνώμην θεωρῶ τὴν ἐξέγεσιν ἄδικον καὶ ὑποστηρίζω ὅτι ὑπὸ οἰαυδήποτε μορφήν ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀναστολὴ θὰ ἦτο κακὸν προηγούμενον, τὸ ὅποσον θὰ ἔφερε κλονισμόν ὃν ἐπὶ μακρὸν χρόνον θὰ ἠσθάνετο ἡ Χώρα. Οὐδεὶς ὑπῆρξεν ἀυστηρότερος ἐμοὶ κριτῆς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Δὲν ἀγνοοῦν οἱ πλείστοι τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὅτι δικηγόρων ὑπευθύνως καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος κατέκρινα παρεκτροπὰς καὶ ὅταν ὄρισμένοι Κυβερνήσεις ἐζήτησαν τὴν γνώμην μου, ὑπευθύνως ἔδωσα ταύτην καὶ ἐγενόμην ἀφορμὴ τῆς ἀπομακρύνσεως πολλῶν δικαστῶν.

Νῦν ὑπεράγαν ἴσως ἀυστηρὸς καὶ λησμονῶν τοὺς παρ' ἡμῖν κρατοῦντας κοινωνικοὺς ὄρους ἐνήργησα κατὰ τὸ ἐπτάμηνον διάστημα, καθ' ὃ εἶμαι Ἰπουργὸς τόσας πειθαρχικὰς καταδιώξεις Πρωτοδικῶν, Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελέων, ὅσαι ἴσως δὲν ἐνηργεῦντο κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπὶ ὀλόκληρον δεκαετίαν.

Ἄλλ' ἐνῶ ἀπὸ τοιούτων ὀδηγοῦμαι ἀρχῶν, ἤμην καὶ εἶμαι κατὰ πάσης ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος. Δὲν εἶνε ἡ ἐνεστῶσα γνώμη μου αὕτη. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο δεκτὸν τὸ ψήφισμα ὑπὸ τῆς τελευταίας τακτικῆς Βουλῆς, τὸ ψήφισμα περὶ τῶν ἀναθεωρητέων ἄρθρων, καὶ ἐρρίσθη εἰς τὸ μέσον ἡ ἰδέα τῆς ἀναστολῆς, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ δημοσιογράφων ἐδήλωσα τὴν γνώμην μου. Καὶ ὅταν ἀνέλθον τὴν ἀρχὴν δι' ἐγκυκλίου σαφῶς ἐδήλωσα τὴν γνώμην μου.

Ἡ γνώμη μου αὕτη, εἶνε ἀποτέλεσμα σκέψεως βαθείας γνώσεως τῶν παρ' ἡμῖν καὶ ἀλλαχοῦ πραγμάτων, ἐπιγνώσεως τῶν ὑπερτάτων κινδύνων, οἵτινες διὰ τῆς ἀναστολῆς ἀπειλοῦνται. Πῶς ὅμως εὐρίσκω ἠτιολογημένην τὴν ἐξέγεσιν, ἐνῶ συγχρόνως τὴν εὐρίσκω ἐντελῶς

ἄδικον ; Βεβαίως ἡ πρόθεσις ὅλων ἡμῶν καὶ ἡ τάσις εἶνε ἵνα οὐδὲν παράπονον βλέπομεν ἐναντίον ἐξουσίας, τόσον ὑψηλὰ κειμένης, ἀλλ' ἡ ἐντελῶς ἐξαιρετικὴ φύσις τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας καὶ οἱ ψυχολογικοὶ ὅροι τῆς λειτουργίας αὐτῆς γεννῶσι παράπονα. Ἡ πείρα καὶ ἡ μελέτη ἀπέδειξαν ὅτι ἡ φύσις τῆς δικαστικῆς λειτουργίας δημιουργεῖ ἐχθροὺς καὶ φίλους. Δημιουργεῖ ἀκόμη καὶ μεταξύ τῶν δικηγόρων, ἀμυνουμένων ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν πελατῶν των.

Μελετήσας τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας, εὐρίσκω συνεχῶς ἀφορμὴν νὰ αἰσθάνωμαι ὑπερηφάνειαν δι' αὐτήν. Διότι οὐδαμοῦ τὸ πεπολιτισμένου κόσμου εἶνε καλλιτέρα ἡ Δικαιοσύνη, λειτουργοῦσα ἐννοεῖται ὑφ' ἧς συνθήκας λειτουργεῖ παρ' ἡμῖν.

Ἀπαντᾷ κατόπιν εἰς τὸν κ. Δραγοῦμην, εἰπόντα κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσίν του, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1864 καὶ ἐντεῦθεν τὰ Δικαστήρια εἶνε σοφώτερα, ὅχι ὅμως καὶ κατὰ χαρακτῆρα ἰσχυρότερα καὶ ἔρχεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ θεσμοῦ τῆς ἰσοβιότητος, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴν γνώμην του, ἀπέτυχε ἐνεκα κομματικῶν λόγων. Ὁ θεσμὸς τῆς ἰσοβιότητος, λέγει, δὲν ἐφηρμόθη. Εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐδολοφονήθη. Συνεχίζων ἀναφέρει ὅτι Εἰσαγγελεῖς καὶ ἄλλοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι κατεδίωκοντο ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν. Θαῦμα ἐπομένως εἶνε πῶς ἐν μέσῳ τῆς καταλύσεως τῶν πάντων κατώρθωσεν ἡ δικαστικὴ ἐξουσία νὰ διατηρήσῃ τὸ γόητρόν της.

Ἄλλ' εἶνε ἄρα γε δικαία ἡ σκόπιμος ἡ ὁδός, ἣν ὑποδεικνύουν οἱ ζητοῦντες τὴν ἀναστολήν; Ἀπαντῶ ὅχι. Ἡ πλήρης ἀποκέντρωσις διὰ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπέδωσε τοὺς δικαστὰς εἰς τὴ Δικαιοσύνην. Τὰ πράγματα μετεβλήθησαν ἤδη. Ἡ Δικαιοσύνη ἀνεθάρρησε καὶ βαδίζει ἤδη εἰς τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ βαδίσῃ. Θὰ ἦτο ἡ ἐσχάτη δυσαρμονία καὶ ἡ ἐσχάτη ἀδικία εἰς στιγμὰς καθ' ἧς ἀναγεννᾶται ὁ δικαστικὸς κλάδος, νὰ θελήσωμεν ν' ἀπομακρύνωμεν στοιχεῖα τινὰ ἀνίκανα, διότι κακοήθη δὲν ὑπάρχουν. Ἐξετάζει κατόπιν τί γίνεται καὶ ἀλλαγῶν καὶ ἀναφέρει ὅτι καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὁ κλονισμὸς εἶνε ἀκόμη αἰσθητὸς ἐκ τῆς γενομένης ἐκκαθαρίσεως. Ὁμοίως ἐν Ἰταλίᾳ ἔγινε μερικὴ ἀναστολή τῆς ἰσοβιότητος, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ κατακρίνεται μετὰ δρημύτητος τὸ μέτρον τοῦτο. Ἐξ

ἀντιθέτου ἡ ἀγγλικὴ ἐπανάστασις ἦτο ἡ θεμελιώσασα τὴν ἰσοβιότητα καὶ ἡ Ἀγγλία σήμερον σεμνύεται διὰ τοὺς δικαστὰς της.

Πώπ. Αὐτὸ θέλομεν καὶ ἡμεῖς,

Δημητράκοπουλος. Ναί, ἀλλὰ καθ' ὃν τρόπον ἐνδείκνυται ὑπὸ τῆς ἱστορίας καὶ κατὰ τὰς ἐμὰς γνώμας, ἄς ἀναπτύσω. Ἐνόμισα, κύριοι, καταλήγει ὁ κ. Ὑπουργός, ὅτι εἶχα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἶπω τὴν ἀλήθειαν μὲ πᾶσαν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου, νὰ διαφωτίσω τὴν πλανομένην κοινὴν συνείδησιν ἐν τῷ σπουδαιοτάτῳ τούτῳ ζητήματι. Δὲν γνωρίζω ποία θὰ εἶναι ἡ γνώμη ὑμῶν, ἀλλ' οἰαδῆποτε καὶ ἂν εἶνε ἐλπίζω ὅτι θ' ἀναγνωρίσῃ ἡ Βουλὴ, ὅτι ὤφειλα ν' ἀγωνισθῶ ὑπὲρ τῶν σκέψεών μου, καθόσον μάλιστα εἶμαι ἀκροδάντως πεπεισμένος ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο θὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τοῦ ἐκτροχιασμοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ Βουλὴ θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὸ ὕψος τοῦ ζητήματος, ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ ὅτι ἰλιγγίῳ πρὸς τῆς ἀποπειράς τῆς ἀναστολῆς. Πρέπει ἕκαστος ἐξ ἡμῶν νὰ ζυγίσῃ τὴν γνώμην του καὶ τὴν ψῆφόν του. Ἐν τῇ πορείᾳ δὲ τῶν σκέψεων τούτων ἀναμιμνήσκομαι τῶν λόγων τοῦ Νικίᾳ ὅστις ἀγορεύων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Δήμου καὶ ἀγωνιζόμενος ν' ἀποτρέψῃ τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ προφανῆ πλάνην, ἔλεγε, περαινῶν τὸν λόγον του.

«Ταῦτα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· ἐὰν δέ τις ἄλλως φρονῇ, παραδίδω εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχήν». (Χειροκροτήματα).

(Συναινέσει τῆς Βουλῆς διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ 5').

Μετὰ τὴν διακοπὴν ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ βουλευτῆς Κερκύρας κ. Ζαβιτσᾶνος.

Κ. Ζαβιτσᾶνος (ὥρα 8 μ. μ.). Λέγει ὅτι ἡ παρατηρουμένη νῦν τάσις πρὸς ἐκκαθάρσιν καὶ τοῦ δικαστικοῦ σώματος εἶνε συνέχεια τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ πρὸς ἐκκαθάρσιν πασῶν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἧτις ἐξεδηλώθη διὰ τῆς ἐπαναστάσεως. Τὸ ἔθνος σύσσωμον ἀπήτησε τὴν ἐκκαθάρσιν τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλ' εἰς τοῦτο παρενεβλήθη ἡ Συνταγματικὴ διάταξις τῆς ἰσοβιότητος. Τὴν ἐκκαθάρσιν ἐζήτησε τὸ ἔθνος, ὅχι διότι ὁ δικαστικὸς κλάδος ἦτο χειρό-

τερος τῶν ἄλλων κλάδων τῆς διοικήσεως, διότι ὁμολογουμένως οὗτος ἦτο ὁ ὀλιγώτερον ὑποστὰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ διότι ἐνόμιζεν ὅτι διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως θὰ ἀποκτήσωμεν ἀληθῆ Δικαιοσύνην. Ἀντικρούει κατόπιν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ πρῶτον τὸ ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις ἤθελε συντελέσει εἰς τὸ νὰ μειωθῇ ἡ ὀφειλομένη πεποιθήσις τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Δικαιοσύνην. Λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κοινὴ συνείδησις, καὶ τοῦτο δὲν ἀμφισβητεῖται παρ' οὐδενός, ἀξιοῖ τὴν γενικὴν ἐκκαθάρισιν, προκύπτει ὅτι ἡ πεποιθήσις τοῦ λαοῦ δὲν θὰ μειωθῇ.

Στρέφων εἶτα τὸν λόγον πρὸς τὸν Ἄρειον Πάγον, λέγει:

Τί νὰ εἶπη τις διὰ τὴν περίφημον ἐκκαθάρισιν τὴν ὁποίαν ἐνήργησε τὸ Συμβούλιον; Τί εἶπη διὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν 5 Εἰσαγγελέων τῶν Ἐφετῶν;

Ἀλλὰ καὶ μήπως προκειμένου περὶ τῶν εἰρηνοδικῶν, τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον δὲν ἀπεμάκρυνε πάντα τίμιον καὶ ἱκανὸν Εἰρηνοδίκην, διετήρησε δὲ τοὺς κοματαρχίσκους;

Πῶπ. Τὸ Συμβούλιον ἀπεμάκρυνε Εἰρηνοδίκην, διότι εἶχε νυμφευθῇ τὴν κόρην μιᾶς πρώτης του ἐξαδέλφης, ἀλλὰ συγχρόνως διώρισε ἄλλον Εἰρηνοδίκην, ὅστις ἐνυμφεύθη αὐτὴν τὴν πρώτην του ἐξαδέλφην.

Ζαβιτσᾶνος. Θὰ ἡδυνάμην ν' ἀναφέρω πλεῖστα τοιαῦτα παραδείγματα. Δὲν κατηγορήθη, κύριοι συναδελφοί ἡ συναλλαγὴ, ἀλλὰ μετεβίβασθη ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς εἰς μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου.

Ποῖος δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ὑπάρχουν δικασταὶ δαρέντες, ὑπάρχουν δικασταὶ ἐξυβρισθέντες μεταξύ των, ὑπάρχουν δικασταὶ χαρτοπαίζοντες; Γνωρίζω Ἐφετεῖον τὸ ὅποιον ἐτιμώρησε Πρωτοδικας, διότι εἶχον βραδύνει νὰ ἐκδώσουν ἀποφάσεις τινὰς, καὶ ὅμως μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ αὐτοῦ Ἐφετείου ὑπάρχουν δικασταὶ, οἵτινες ἔχουν ἐκκρέμεῖς ἀποφάσεις ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους.

(Ἐξαντληθέντος τοῦ ἡμιώρου ἡ Βουλὴ παρέχει παράτασιν).

Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Ζαβιτσᾶνος ἀναφέρει καὶ ἄλλα τινὰ παραδείγματα καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας ἡγεῖται ἀνὴρ ἱκανώτατος καὶ σθένους, εἰς ὃν πλήρη ἔχει τὴν ἐμπιστοσύνην, θέλει ἀποκαθάρῃ τὴν

Δικαιοσύνην ἀπὸ τῶν στοιχείων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσιν ἀληθῆς ὄνειδος δι' αὐτήν.

Διακόπτεται μετὰ τοῦτο ἡ συνεδρίασις ὥρα 8. 40' μ.μ.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Τὴν 10ην καὶ 40' ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Σ. Λάσκαρης. Ὑπάρχουν ἐν τῇ Δικαιοσύνῃ καὶ οἱ ἀνίκανοι, οἱ ἀσυνείδητοι, οἱ φυγόπονοι. Αἱ ἐκκαθαρίσεις ἀπέβαλον καὶ ἱκανούς, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ ἔτι. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς ἐκκαθαριστικῆς Κυβερνήσεως κ. Μαυρομάτης ἐν Συνελεύσει τῶν μελῶν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου ἔφεξε τὰς γενομένας ἐκκαθαρίσεις.

Σ. Δραγοῦμης. Ἄγνοῶ τί εἶπεν ἡ ὄχι ὁ κ. Μαυρομάτης, ἀλλὰ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, δηλῶ πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι αἱ περὶ τῶν ἐκκαθαρίσεων ἀποφάσεις ἐλαμβάνοντο διὰ πλήρους ὁμοφωνίας ὅλων τῶν Ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης.

Ἐνεκεν ἐπεισοδίου τινος σχετικοῦ μεταξὺ τῶν βουλευτῶν κ. κ. Ν. Βρ. Βάρθη καὶ Π. Καρασεβδᾶ, ὁ πρῶτος ἀνακαλεῖται παρὰ τοῦ κ. Προέδρου εἰς τὴν τάξιν.

Σ. Λάσκαρης. Αἱ γενομένοι ἤδη ἐκκαθαρίσεις τῶν Εἰσαγγελέων, τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τῶν Πταισματοδικῶν δὲν ὑπῆρξαν ἐποικοδομητικαί. Οἱ κ. κ. Τσέλος καὶ Λυκουρέζος ἐδημοσίευσαν τοιαῦτα κατὰ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου περὶ τῶν παρασκηνίων τῆς ἐκκαθαρίσεως, εἰς ἃ ἐπεβάλλετο ἀπάντησις, ἀλλὰ καμία ἀνασκευὴ δὲν ἀπετολμήθη. Ἐκθέτων εἶτα ὁ ὁμιλῶν λεπτομερείας τῆς δικαστικῆς ἐκκαθαρίσεως, συμπεραίνει ὅτι οὔτε σοβαραί, οὔτε ἐποικοδομητικαὶ ὡς ἐγένοντο καὶ καταλήγει εἰς τὸ ὅτι ἐκκαθαρίσις ἀθρόα καὶ διὰ μιᾶς, ἀναστελλομένης αἰφνης τῆς ἰσοβιότητος, δὲν εἶνε δυνατὸν ἀνθρωπίνως νὰ ἐπιτύχη.

«Δὲν εἶνε—ἐξακολουθεῖ—ἡ πλειοψηφία τῶν δικαστῶν ἀναξία, δύο δεπειθαρχικαὶ ποινὰ ἐπιφέρουσι τὴν ἀπώλειαν τῆς ἰσοβιότητος καὶ αὐστηρὰ ἐποπτεία τῶν Εἰσαγγελέων τῶν Ἐφετῶν δύναται νὰ ρυθμίση προσηκόντως τὰ κακῶς ἔχοντα καὶ νὰ ἐξυγιάνη ἀκινδύνως τὸ Δικαστικὸν Σῶμα.

Δύνανται σχετικῶς νὰ ἐπενεχθῶσι καὶ τινες τροπο-

ποιήσεις ἐπὶ τοῦ τελευταίου νόμου περὶ διορισμοῦ, προαγωγῶν καὶ μεταθέσεων τῶν δικαστῶν.

Ὁφείλομεν, Κύριοι, νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ὁ Δικαστικός κλάδος δὲν ἔπεσε τόσο χαμηλά, παρ' ὅλον τὸ ξεχαρβάλωμα τῶν παρ' ἡμῖν ἐν γένει. Εἰσαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν, ἐκλεγόμενοι μεταξὺ τῶν ἀρίστων — ἔχει δὲ καὶ ὁ δικηγορικός κόσμος καταλληλοτάτους διὰ τὸ ἀξίωμα — δύνανται νὰ παρκαλοῦθῃσι τὸν δικαστικὸν ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ αὐτοῦ καὶ οὕτω νὰ συντελῆται ἡ ἐκκαθάρισις εὐρύθμως, κανονικῶς, ἄνευ κλονισμοῦ καὶ κινδύνου ἀδικιῶν. Διὰ μιᾶς καθίρεσις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου θὰ ἐνεποιεῖ ἐλεεινοτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐκκαθάρισις τῶν Ἀρεοπαγιτῶν δύναται τέλος νὰ γίνῃ δι' ὑποβίβασμόν τοῦ ὀρίου τῆς ἡλικίας, διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία εἶνε τὸ βάθρον τῆς Πολιτείας. Βάσις καὶ θεμέλιον τῆς Δικαστικῆς ἐξουσίας εἶνε ἡ ἰσοβιότης. Θιγομένου τούτου, καταρρεῖ ἐκ βάθρων ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Δικαστικῆς ἐξουσίας — ἡ ἰσοβιότης εἶνε θεμελιώδης ἀρχή. Ἐὰν ἐκάστοτε ἤθελεν ἀνακινεῖται ἡ ἰσοβιότης ἐν τῇ ἀναθεωρήσει τοῦ Συντάγματος, ἥτις θὰ εἶνε εὐκολος εἰς τὸ μέλλον, ποῦ τότε ἡ θεμελιώδης αὕτη ἀρχή; Ἐκκαθάρισις δὲν πρέπει νὰ ζητηθῇ διὰ μειώσεως τοῦ κύρους καὶ τοῦ γοήτρου τῆς Δικαστικῆς ἐξουσίας.

II. Ἰατροπόουλος (Ὦρα 11.12'). Συμφωνοῦμεν ὅλοι ὅτι δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ὑπὸ τὴν ἐκτελεστικὴν. Ὑπ' αὐτὸ τὸ Κράτος τοῦ ἀχαλινώτου Κοινοβουλευτισμοῦ ὑπῆρξαν δικασταὶ συντριβέντες, ἀλλὰ μὴ καμφθέντες, ὑπῆρξαν οἱ περισώσαντες τὸ Ἐγὼ τὸ Δικαστικὸν ὑπὸ τὰς πιέσεις, ὑπῆρξαν οἱ καμφθέντες, οἱ ὀλιγώτεροι οὗτοι, ἔσως ἐλάχιστοι. Εἶνε ἤδη δημιουργημένη κοινὴ γνώμη ὑπὲρ ἀπολύτου καὶ ἀνεπιφυλάκτου ἐκκαθάρσεως τῶν Δικαστῶν. Δύναται νὰ ικανοποιηθῇ ἀσφαλῶς ἡ ἀξίωσις τῆς κοινῆς γνώμης παρὰ τῆς παρουσίας Κυβερνήσεως ἐπὶ τὸ ἀδέκαστον καὶ ὀρθόβουλον αὐτῆς πάντες πεποιθήμεν. Ὁ θάνατος καὶ τὸ ὄριον τῆς ἡλικίας, ἡ φυσιολογικὴ δηλ. ἐκκαθάρισις, εἶνε μέσχα ἀνεπαρκέστατα. Ἡ γενομένη ἐκκαθάρισις μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐγένετο ἄλλως τε ὑπὸ τὸ κράτος παθῶν καὶ συμφερόντων ἀκόμη, παρ' ὅλην τὴν ἀναμφισβήτητον

καλὴν πρόθεσιν τῶν ἐκκαθαριστῶν». Ἐκθέτων εἶτα ἐν λεπτομερεῖα ὁ ὁμιλῶν ὑπόθεσιν ἐν ἣ παρουσιάζεται δικαστῆς ὡς πλαστογράφος, καταλήγει λέγων, ὅτι οὗτος τέλος προήχθη.

N. Δημητρακόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Προήχθη κατ' ἀρχαιότητα, δηλ. κατὰ νομικὴν ἀνάγκην, τὸ Συμβούλιον δὲν ἠδύνατο, ἢ νὰ πράξῃ οὕτως, ἐφ' ὅσον τὸ πρόσωπον αὐτὸ εὐρίσκετο εἰς τὰς δικαστικὰς τάξεις, τὸ Συμβούλιον δὲν προήγαγε κατ' ἐκλογὴν, ἐὰν δὲ ὄντως εἶνε ἀληθῆ ὅσα καταγγέλλετε καὶ δὲν πρόκειται περὶ πλάνης, οὐδὲν κώλυμα ὑπάρχει, μετὰ ἐπιθεώρησιν ἐν τῇ νέῃ θέσει του, νὰ τιμωρηθῇ διὰ τὸ ἀνόμημα ἐκεῖνο, ὡς προήχθη ἤδη λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης. Ἐὰν δὲ συνεννοούμεθα ὡς πρὸς τὸ μὴ ἀναφερόμενον πρόσωπον, ἂν μὴ ἐντελῶς μεμονωμένη, ἐξαίρετικὴ ὅμως εἶνε ἡ γνώμη Ὑμῶν περὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ὡς δικαστικῆς ἀξίας.

N. Ἰατροπόουλος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς δύναται νὰ προσαγάγῃ τὰς ἐκθέσεις διὰ νὰ κρίνῃ ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν ἐρχομένην συνεδρίασιν, ἀφοῦ τίθησιν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἀνακοίνωσίν μου, οὐχὶ βεβαίως ἐκ μὴ καλῆς πίστεως.

N. Δημητρακόπουλος. (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης). Δὲν ἐξηγητήθη ἀκόμη τὸ δικαίωμα τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐπομένως δὲν δύναται νὰ προσαχθῶσιν αἱ ἐκθέσεις.

N. Ἰατροπόουλος. Ἡ φυσιολογικὴ ἐκκαθάρισις δὲν ἐπαρκεῖ, πιθανώτατον νὰ τηρήσῃ εἰς τὴν θέσιν του καὶ τὸν πλαστογράφον δικαστὴν. Ἡ Δικαιοσύνη ἔχει ἀνάγκην ἀποκαταστάσεως, ἡ κοινὴ γνώμη, ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἤδη κειληρυγμένα ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως ταύτης.

Ἐλ. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως), Συνιστᾷ ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου σπεύσῃ εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς, ἵνα καταστή δυνατὴ ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου ἐγκαίρως, ὥστε νὰ λειτουργήσῃ συμπληρωμένον καὶ ἐνοργανωμένον τὸ Πανεπιστήμιον ἀπὸ τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Προέτεινε εἶτα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ὅλαι αἱ Ἐπιτροπαί, πλὴν τῆς ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ συνεδριάζουν καὶ νὰ λαμβάνουν ἀποφάσεις, ἔστω καὶ παρόντος τοῦ 1/3 μόνον τῶν μελῶν ἐκάστης αὐτῶν. Ζητεῖ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν, ἥτις δέχεται τὴν πρότασιν.

Χροστίδης. (Ἔρα 12). Λέγει ὅτι θά ὑψώσῃ τὸ ζήτημα ἐκεῖ ὅπου δὲν δύνανται νὰ τὸ θίξουν καὶ τὸ διαταράξουν αἱ μικραὶ ἀντιλήψεις περὶ αὐτοῦ καὶ αἱ προσωπικαὶ περὶ αὐτὸ στροφαί, ὅτι τὸ μέσον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἀπέτυχε Κηρύσσεται ἐν τέλει ὑπὲρ τῆς προσωρινῆς ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος, πρὸς ἐκκαθάρισιν.

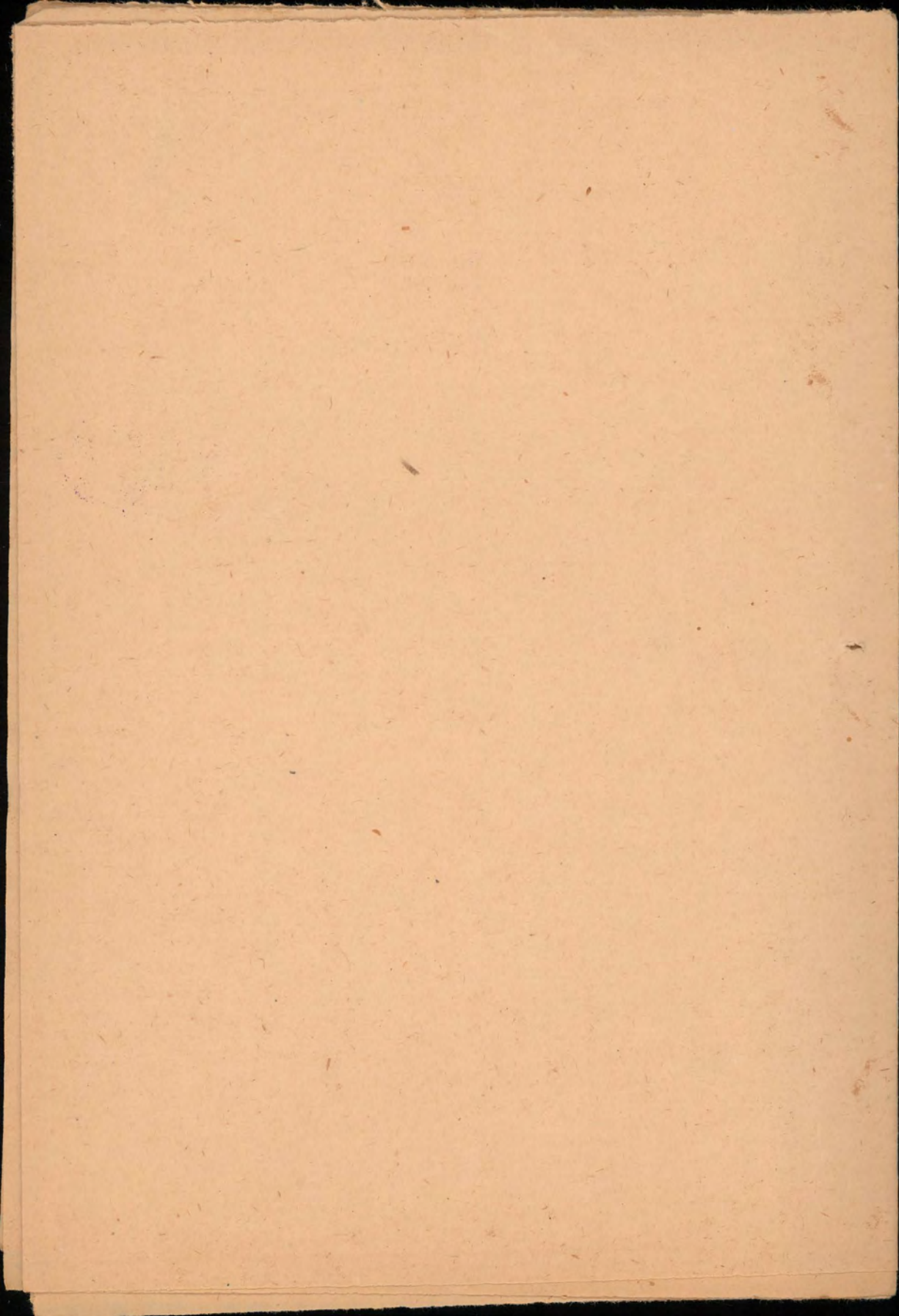
Ψηφίζεται εἰς β' συζήτησιν δι' ἀναστάσεως παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐρωτηθείσης παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, κατ' ἀρχήν, κατ' ἄρθρον καὶ κατὰ τὸ σύνολον, τὸ σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ψηφίζεται παρὰ τῆς Βουλῆς, δι' ἀναστάσεως εἰς α' συζήτησιν, ἐρωτηθείσης παρὰ τοῦ κ. Προέδρου κατ' ἀρχήν, κατ' ἄρθρον καὶ κατὰ τὸ σύνολον αὐτοῦ τὸ σχέδιον νόμου περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης 140,000 δραχ. διὰ τὴν ἀνεγερσιν Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς,

Λύεται ἡ συνεδρίασις τῇ 12ῃ καὶ 30' μετὰ μεσονύκτιον ὥραν.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

Ὠρα 10. 40' π. μ. ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου ἢ Βουλῆ εὐρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 184 Βουλευτῶν.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνγκοινοῖ τὰ ἐξῆς: 1) Ὁ λαὸς τῶν Καλαβρῦτων ἐκφράζει χαρὰν διὰ τὴν μέλλουσαν κατάργησιν τῶν δήμεων. 2) Ὁ Γ. Οἰκονομόπουλος παρακκληεῖ ὅπως ληφθῆ μέρμηνα περὶ συστάσεως Ἀ' γυμναστικῆς τάξεως ἐν Πύλω. 3) Οἱ κάτοικοι Ἀγ. Εὐθυμίας παρακκαλοῦσιν ὅπως ἀπαγορευθῆ ἡ ὑλοτομία τῆς δατικῆς θέσεως Κορομηλιάς. 4) Ὁ κάτοικος Ἀστακοῦ Ἀ. Βαρόπουλος παραπονεῖται ὅτι ἀγνωστοὶ τῷ κατέστρεψαν τὸς ἀμπέλους του καὶ μέρος μιᾶς κηπουρευτικῆς του καὶ 5) Ὁ κ. Τσερώνης σταφιδέμπορος ἐξαιτεῖται αὐστηρὸν ἔλεγχον τῆς Ἑγκλιῆς. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Πρόεδρος ἐγερθεὶς εἶπε τὰ ἐξῆς:

Κύριοι Βουλευταί, τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη χθὲς τρομερὸν δυστύχημα, τὸ ὁποῖον ἐπληξε δύο μέλη τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Ἀεροπλάνον, κατὰ τὰς ἀσκήσεις τῆς ἀεροδρομίας, καταπεσὸν ἐφόρευσε τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ ἐτραυματίσε σοβαρότατα τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος τετιμημένον ἐν τε τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς ἀγῶσι πρὸς πάντα ἐνάμιλλον ἀγωνιζόμενον θριαμβεύει ἀπὸ πολλοῦ χρόνου καὶ ἤεῖται ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἐρευνῇ τῆς ἀεροπλοίας καὶ τῇ κατακτήσει τοῦ ἀέρος. Ἄλλ' οἱ θρίαμβοὶ οὗτοι ἀπήτησαν θυσίας φοβεράς καὶ θύματα πολυάριθμα εἰσήνεγκεν τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν νίκην. Τὰ δὲ θύματα ταῦτα εἰσὶν οὐχὶ μόνον ἐπιστήμονες ἀεροπόροι ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς κατὰ πλειοψηφίαν ἀξιωματικοὶ εὐγενέστατοι τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ, οἵτινες ὀρμῶντες εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν κατάκτησιν ἔχουσι τὴν συνείδησιν ἀκαίαν, ὅτι συνεισφέρουσιν ἑαυτοὺς θύματα ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Γαλλικῆς ἀμύνης καὶ τῆς Γαλλικῆς τιμῆς. Τὸ σήμερον ἀγγελθὲν δυστύχημα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων τῶν ἐπιστημονικῶν προστίθησι δύο κορυφὰς τῆς Πολιτείας. Ἐὰν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας δὲν εἶναι μάρτυρες τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν ἐρεῦνης, εἰσὶν ὅμως θύματα καὶ μάρτυρες ἅμα τοῦ πολιτικοῦ καθήκοντος, ὅπερ ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἠγήτορας τῶν καλῶς συντεταγμένων Κρατῶν, ὅπως ἐνισχύωσι καὶ κραταιῶσι τοὺς ἐπιστημονικοὺς ἀγῶνας, καὶ στηρίξωσι τὰς ἐθνικὰς νίκας κατὰ πᾶν σημεῖον τοῦ ἐπιστητοῦ.

Ἐνώπιον τοιοῦτου τρομεροῦ δυστυχήματος πλῆξαντος Ἔθνος φίλον, Ἔθνος τὸ ὁποῖον παρέσχεν ὑπηρεσίας ἀλήστους εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα, Ἔθνος πρὸς ὃ συνδέομεθα

διὰ δεσμών εὐγνωμοσύνης ἀρρήκτων, ἐνώπιον τοιούτου δυστυχήματος, ἐπαναλαμβάνω, τὸ ὅποιον ἐνέχει ταύτην τὴν σπουδαιστάτην σημασίαν, ὅτι ἐπληξε τοὺς ἡγήτορας τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν, δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἡ Βουλὴ θλίβεται μεγάλως καὶ ὅτι ἐξουσιδοτεῖ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς ὅπως διερμηνεύσῃ ἀρμοδίως τὴν βαθυτάτην λύπην τῆς.

Πολλοὶ Βουλευταί. Μάλιστα, μάλιστα.

I. Γρουάρης (Ἵπουρ, Ἐξωτερικῶν). Ὑπὸ τὸ κράτος συνκισθημάτων θλίψεως βαθυτάτης καὶ ἐγκαρδίου, συναισθημάτων ὅποια τοσοῦτον εὐγλώττως διηρμήνευσε καὶ μετὰ τῆς πόνου ψυχῆς ἀπεδέξατο καὶ ἐξεδήλωσεν ἡ Βουλὴ, ἡ Κυβέρνησις, ἀμα τῇ γνώσει τοῦ δυστυχήματος, τοῦ ὁποίου ἐγένετο θῦμα ὁ Ἵπουργός τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας καὶ ὑπέστη ἐπικίνδυνον τραυματισμὸν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἵπουργικοῦ Συμβουλίου καθῆκον ἐθεώρησεν, ὅπως τοῦτο μὲν διερμηνεύσῃ παρὰ τῷ ἐνταῦθα Γάλλῳ Πρεσβευτῇ τὴν βαθυτάτην λύπην τῆς, τοῦτο δὲ παρακαλέσῃ τὸν ἐν Παρισίοις ἡμέτερον Πρεσβευτὴν, ἵνα διερμηνεύσῃ τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια αὐτῆς καὶ θερμὰς εὐχὰς ὑπὲρ ἀναρρώσεως τοῦ τραυματισθέντος Προέδρου τοῦ Ἵπουργικοῦ Συμβουλίου. Εὐχάριστον ἐπιτελῶν καθῆκον ἀνακινῶ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἔλαβον ταύτην τὴν στιγμὴν τηλεγράφημα τοῦ ἐν Παρισίοις Πρεσβευτοῦ, δι' οὗ καθίσταται γνωστὸν, ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ Προέδρου τοῦ Ἵπουργικοῦ Συμβουλίου ἐβελτιώθη ἐπαισητῶς.

Νομίζω, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει δεχθῆ τὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐπὶ τινα λεπτὰ διακόψῃ τὴν συνεδρίασιν.

Πολλοὶ Βουλευταί. Νὰ λυθῇ ἡ συνεδρίασις.

Πρόεδρος. Κατὰ τὸν κανονισμὸν τὰ φρονήματα τῆς Βουλῆς τὰ διερμηνεύει ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν, ἵνα εἰς ἐνδειξιν θλίψεως διὰ τὰ ἀγγέλματα τὰ γενόμενα εἰς αὐτὴν διακόψῃ τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας.

Πολλοὶ Βουλευταί. Μάλιστα, μάλιστα.

Ὡρὰ 11 π. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Ἐπὶ ἀναφορᾷ πολιτῶν Ἀθηναίων παρακαλούντων ὅπως ληθῶσι μέτρα κατὰ τῶν ἐφημερίδων τῶν δημοσιευοσῶν ἀνιέρους μεταφράσεις τῶν ἱερῶν Γραφῶν, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Θ. Πετμεζᾶς**, ὅστις, λέγει, ὅτι μόνος σκοπὸς τῆς δημοσιεύσεως, τῶν ἀνυπάρχτων ἄλλως μεταφράσεων, εἶνε ὅπως δημιουργήσῃσι μῖσος κατὰ τῆς μερίδος ἐκείνης τῆς μὴ εὐστοχούσης ἴσως εἰς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα.

Θ. Κουτούπης. Λέγει ὅτι πρόκειται περὶ κατασκευαστῶν ἀνυπάρχτων μεταφράσεων, αἵτινες προσβάλλουν

τὴν θρησκείαν, μόνον ἔχουσα σκοπὸν νὰ ἐξευτελίσῃ τοὺς μαλλιαροὺς.

Κ. Καλομενόπουλος. Κύριε συνάδελφε, τοιαῦται μεταφράσεις δὲν πρέπει νὰ στηλιτεύωνται διὰ τοῦ τύπου :

Θ. Κουτούπης Ἄν ὑπάρχουν...

Κ. Καλομενόπουλος. Ὑπάρχουν.

Θ. Κουτούπης. Τότε πρέπει νὰ τὰς φέρετε ἐδῶ ἵνα τὰς ἴδωμεν.

Δ. Γκλαβᾶς. Λέγει ὅτι τὴν ἐπομένην τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ σχετικοῦ περὶ γλώσσης ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος, ἐκομίσθησαν χιλιάδες ἀντιτύπων μεταφράσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Τί ἔγειναν αἱ μεταφράσεις ἐκεῖναι ;

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾷ τῶν κατοίκων Μεσσήνης περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως δήμου καὶ Ἐταιρίας πρὸς ἠλεκτροφότησιν συνηγοροῦσιν οἱ κ. κ. **I. Πετρομανιάτης, Μ. Δαζέας, Δ. Βακαλόπουλος, I. Κουρτάκης, I. Μπαρδόπουλος καὶ Δ. Κάβουρας.**

Ε. Ρέπουλης (Ἵπουργός Ἐσωτερικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἐπικυρώσῃ τοιαύτην σύμβασιν, περὶ τῆς ὁποίας καὶ μεταξύ αὐτῶν ἔτι τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς ὑπάρχουν ἀλληλοσυγκρουόμεναι γνώμαι.

Ἡ ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Φιλκατάδων τῆς Τήνου περὶ μετατροπῆς τῆς δι' ἀμβύκων ἀποστάξεως φορολογίας συγχωνεύεται μετὰ τῆς ὑπ' ἀρ. I ἐπερωτήσεως, ἥτις θέλει συζητηθῆ μετὰ μεσημβρίαν.

Ἐπὶ ἀναφορᾷ τῶν Α. Κυριακοπούλου, Ν. Βαγενῆ καὶ **Θ. Τσάκωνα** περὶ ἀναστολῆς ἐντάλματος τοῦ ταμείου Ἡλείας ὁμιλοῦσι συνηγοροῦντες οἱ κ. κ. **Ἀκροῖδας, Π. Ἡλιόπουλος, Γκλαβᾶς καὶ Φωτιάλας.**

Οἱ κ. κ. **Μιχαλακόπουλος, Ἀριστοδουλιᾶς, Π. Ἡλιόπουλος, Φωτιάλας Γκλαβᾶς καὶ Γόντικας** ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν τῆς χήρας Ζαφειρούλας Γιάβα ζητούσης ἐπίδομα.

Ὑπὲρ ἀναφορᾷ τῶν κατοίκων Τραχανοῦ καὶ Ἀνδραβίδος περὶ ἐπισκευῆς τῆς ὁδοῦ Τραχανοῦ ὁμιλοῦσιν οἱ κ. κ. **Γκλαβᾶς, Γόντικας, Φωτιάλας, Π. Ἡλιόπουλος καὶ Παπακρυφιακόπουλος.**

Διαγράφεται ἡ ἀναφορὰ τοῦ ἐκ Βαρνούμπης **Ε. Σταριώτου** ζητοῦντος τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ εἰρηνοδίκου Μακρυώμης.

Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾷ τῶν ἐμπόρων Οἰτύλλου περὶ ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων.

Οἱ κ. κ. **Πετρομανιάτης, Μέρμηγκας καὶ Πετρεᾶς** ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Καλαμῶν ὁ «Ἐρμῆς» περὶ μεταρρυθμίσεως ἀρθρων τῆς συμβάσεως τῆς προνομιοῦχου Ἐταιρείας.

Α. Κορουνλάς (Υπουργ. Οικονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι ὁ αὐστηρὸς ἐλεγχὸς ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου κερποῦ συνατέλεσεν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος, ἀλλ' ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει μεριμνήσει ὅπως ἀρθῶσι πάντα τὰ ἐμπόδια, ἅτινα δυσχεραίνουν τὸ ἐμπόριον.

Διαγράφονται εἴτα αἱ ἀναφοραὶ τῶν Α. Καθαροῦ καὶ Βογιατζόγλου φαρμακοποιῶν, τῶν κατοίκων Βαρθολομίου ζητούντων ἀτέλειαν ἐγγραφῆς τῶν ἐκ τοῦ χωρίου των φοιτητῶν, τοῦ δημάρχου τῆς Ἐρμιονίδος καὶ τῶν κατοίκων Λεβαδείας τῆς Ἀρχαῖας.

Οἱ κ. κ. Γόντικας, Γκλαβᾶς, Κλάδης, Π. Ήλιόπουλος καὶ Στεριόπουλος ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Πύργου ζητούντων τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης ἀθῶου τινὸς καταδικασθέντος.

Ν. Δημητριάκος (Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ζητεῖ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἐξαμίλλια περὶ παρατάσεως πληρωμῆς φόρων.

Ν. Γαρθικιώτης. Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Καστρί τῆς Ἀγυῖας περὶ ἐγκαστάσεως προσφύγων.

Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Πύργου.

Ν. Γαρθικιώτης. Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ Α. Καλαμπάκη περὶ ἀπονομῆς εἰς αὐτὸν συντάξεως, ὡς παθόντα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ἐανθινίων καὶ Φαγμινίων Λεύκτρου.

Ι. Ηλιαῖας. Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Γαυραίου καὶ Ἄρνης τῆς Ἄνδρου περὶ ἰδρύσεως σχολείου θηλέων.

Διαγράφεται ἡ ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Σικροῦς τοῦ δήμου Ἀστακοῦ.

Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Περαχώρας περὶ τῶν πηγῶν Λουτρακίου καὶ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν συγγενῶν τῶν ἐπιτυχόντων ὑπαξιωματικῶν διὰ τὴν σχολὴν κατὰ τὸ ἔτος 1910—1911.

Διχόπτεται εἴτα ἡ συνεδρίασις ὥρα 12.15' μ. μ.

Μετ' ἡμῶν ἡμερομηνίαν.

Τὴν 5 καὶ 30' ἐπαναλαμβάνεται ἡ διχόπτεσα συνεδρίασις.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀρχεται συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἀναφορῶν ἐπὶ τοῦ Ὑπομνήματος τῶν ποτοποιῶν.

Θ. Γρηγορίου. Τὸ πρῶτον σημεῖον τοῦ νόμου ἀφορᾷ τὴν παραγωγὴν τοῦ ἀνύδρου οἴνοπνεύματος, διὰ τοῦ νόμου ἐπιβάλλεται βρυτάτη φρολογία ἐπὶ τῶν διυλιστηρίων, τὴν θεωρῶ ἄδικον, διότι δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰς προσόδους τοῦ ἐπιγγεληκτίου, ἀλλὰ εἰς τὰ ὄργανα ἢ τὰ ἐργαλεῖα τῆς ἐξακρίσεως τοῦ ἐργου. 4,800 δρ. φόρον πληρώνει ὁ παράγων 300 ἀκάδης ἐν 24 ὥρῃ, τὸ αὐτὸ πληρώνει ὁ καὶ μίαν ὁκτὸν παράγων.

Τὸ ἐνυδρον οἴνοπνευμα (σοῦμα) εἶνε ὑποχρεωμένος, συνεπιεῖ τὸ νόμου τούτου, ὁ παραγωγὸς νὰ τὸ πωλήσῃ ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας, ὁ παραγωγὸς νὰ τὸ κατορθώσῃ νὰ παραγάγῃ ποσότητά τινα, εἰς ὀρισμένον κύκλον ἀγοραστῶν, ὑπὸ συνθήκας δυσμενεστάτης δι' αὐτόν. Θὰ ὁμιλήσω ἄλλοτε εὐρύτερον, ἐκφράζω δὲ ἤδη τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων θὰ προστάξῃ νόμον καταργοῦντα ἀνελεύθερον ὑφεστῶς.

Κ. Ἀλαβάνος. Πρόκειται περὶ νόμου σατραπικοῦ, μὴ ἀνεκτοῦ ἐν ἀντιπροσωπευτικῷ πολιτεύματι. Τὰ οικονομικὰ τοῦ Κράτους, ἐὰν προβληθῶσι ὡς αἰτιολογία, δὲν δύναται νὰ στηρίζονται ἐπὶ νόμων δημοτικῶν. Ζητοῦμεν—ἡμεῖς οἱ τῶν Κυκλάδων ἰδίᾳ—νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ὀρισμένης ἡμέρας ἡ ἀπόσταξις δι' ἀμβύκων μικρᾶς χωρητικότητος καὶ ἡ παραγωγὴ ὀρισμένης ποσότητος οἴνοπνεύματος πρὸς τὸνωσιν τῶν οἴνων ἡμῶν—Θήρας, Πάρου—οἵτινες τόσον ἐπιτυχῶς συναγωνίζονται εἰς τὰς ξένας ἀγοράς.

Ἡ σοῦμα—ὄχι τὸ ἀμυλικὸν οἴνοπνευμα—εἶνε αὐτὴ ἡ τροφή τοῦ χωρικοῦ, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ὑπόστασις τοῦ χειμῶνος τε καὶ θέρους εἰς τὰς κοπιηστικὰς ἐργασίας του. Δὲν εἶνε αὐτὸ ἀλκοολικὸν μέσον, ὁ νόμος εἶνε ἀλκοολικός, ἐὰν δὲν καταργηθῇ θὰ δημιουργήσῃ ἀλκοολισμόν. Θὰ διαδόσῃ παρὰ τοῖς χωρικοῖς τὸ ἀμυλικὸν οἴνοπνευμα ἤδη δὲ εἰς τὰς Κυκλάδας τὸ λαθρεμπόριον αὐτοῦ διεξάγεται ἐν μεγάλῃ κλίμακι. Ἡ σοῦμα αὐτὴ χρησιμεύει εἰς τὰ χωρία καὶ ὡς ἀντιπυρετικόν, ἀναιμιγνυόμενον μετὰ τῆς κινίνης, καὶ ὡς ἀντισηπτικόν.

Ο κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὰ 3,000,000 τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ τοῦ ἀμυλικοῦ νόμου ἄς τὰ ἐξέυρη δι' ἄλλης ὁδοῦ.

Ν. Πετροπουλάκης. Ὁ νόμος καθιερεῖ μονοπώλιον τοῦ οἴνοπνεύματος καὶ τῶν ποτῶν. Ἐχομεν τοὺς οἴνοπνευματοπιοὺς κατόχους τῶν ἀμβύκων καὶ τοὺς τοιοῦτους κατόχους τῶν διυλιστηρίων. Οἱ πρῶτοι ἐφορολογήθησαν καὶ εἰς τὰς τοικύτας διχτυπώσεις διὰ τοῦ νόμου περιεκλείσθησαν, ὥστε ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ βιομηχανία τῆς κατηγορίας αὐτῶν. Ἀρα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 12,000 ἀμβύκες καθ' ὅλον τὸ κράτος ἔπαυσαν λειτουργοῦντες. Ὁ νόμος οὗτος—ΓΦΚΕ' τοῦ 1910—καταδικάζει πρὸς τούτοις εἰς θάνατον καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους οἴνοπνευματοπιοὺς, οἵτι-

νες δὲν μετέχουν τοῦ τράστ τοῦ ἀποτελουμένου ἐκ τῆς Ἐταιρίας τῶν Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων—τῆς θυγατρὸς τῆς Ἐνιαίας—καὶ τῆς Οἰνοποιητικῆς, ἥτις ἔχει συνεννοηθῆ τελείως μὲ τὴν πρώτην.

Ὁ νόμος καταστρέφει τὰς πρώτας ὕλας, ἀξίας 500,080 κατ' ἔτος,—στέμφυλα, προσθεβλημένα ὑπὸ νόσων σταφυλαί, ξυλισμένοι οἴνοι, μῦρια κλπ. Ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς εἶνε ὅτι ἡδύνατο τοῦλάχιστον νὰ ἐπιτραπῆ ἡ λειτουργία τῶν ἀμβύκων ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἔδιδον τροφήν καὶ ὕλην εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ ζητεῖ αὐτὴ τὴν σχετικὴν σημερινὴν μεταρρυθμισιν τοῦ νόμου, ὡς καὶ νὰ ὑποχρεωθῆ ἡ Ἐνιαία νὰ παρέχῃ κατ' ἔτος ὠρισμένον ποσὸν ἐκ τοῦ παρακρατήματος τῆς σταφίδος εἰς τοὺς οἰνοπνευματοποιοὺς αὐτοὺς τῆς β' κατηγορίας. Προτείνει τὸν ὑποβίβασμόν τοῦ φόρου, τοῦ ἐπὶ τῆς καταναλώσεως δηλ.—εἰς μίαν δρχ.—ὄχι τοῦ παγίου τῶν 4,000 δρχ. κατ' ἔτος. Προτείνει πρὸς τούτοις νὰ ὑποβιβάσθῃ εἰς 2,000 δρχ. ἡ παγία αὕτη φορολογία.

Ἐχει πρὸς τούτοις τὴν γνώμην ἡ Ἐπιτροπὴ ὅπως, προκειμένου περὶ τοῦ ἐξ ἀποστάγματος οἴνου κονιάκ—τοῦ ἑτέρου παραγομένου ἐξ οἰνοπνεύματος—ἡ περὶ οὗ βεβλῶσις τῆς Πολιτείας παρέχεται συμπερασματικῶς, παύση ἢ διάκρισις δι' αὐτό, δηλ. τὸ δικαίωμα τοῦ παραγωγοῦ ὅπως ἐπικολλᾷ ἐπὶ τῶν φιαλῶν ἔντυπον βεβαιωτικὸν παρὰ τοῦ Δημοσίου ὅτι τὸ περιεχόμενον Κονιάκ ὄντως παρήχθη ἐξ ἀποστάγματος οἴνου. Τοιαύτη διάκρισις δὲν ὑπάρχει οὔτε ἐν Γαλλίᾳ, τῇ πατρίδι τοῦ Κονιάκ. Ὅθεν ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐξαλειφθῆ ἡ διάκρισις αὕτη, ἡ βεβαιουμένη διὰ τῆς ἐπικολλήσεως.

Γ. Κοσσοῦνας. Λέγει ὅτι αἱ ἐκάστοτε Κυβερνήσεις, ζαλιθεῖσαι ἐκ τῶν θυελλῶν τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, δι' ὃ παρ' ὅλας τὰς θυσίας, οὐδὲν ἄλλως τε ἐπραξαν, ἐδημιούργησαν ἑτέραν κρίσιν, τὴν κρίσιν τῶν οἰνοπαραγωγῶν καὶ οἰνοπνευματοπαραγωγῶν, μετέβαλον κτηματίας εἰς ἀνεστίους καὶ ἀκτῆμονας. Ἐδημιουργήθη παρακράτησις, μέγα ποσὸν τῆς πρώτης ὕλης ἀφρέθη καὶ ἐδόθη εἰς τὴν βιομηχανίαν—ἐγεννήθη ἀμέσως ἡ κερδοσκοπία. Τὸ ἐκ τούτου πλήγμα τῆς οἰνοπαραγωγῆς ἦτο μέγα, ὄχι ὅμως θανάσιμον, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠκούσθησαν διαμαρτυρίαι, ἀφοῦ ἄλλως τε ἀνεκουφίζοντο ἄλλοι. Διότι ἀπέμενον ἀκόμη οἱ ἀμβυκες, ἡ ποτοποιία. Ὁ ὑπὸ τὸ κράτος ὅμως τῆς Ἐπαναστάσεως ψηφισθεὶς νόμος, ἀναίρων τὰ στοιχειώδη δικαιώματα ἐλευθέρου πολίτου, τὸ ἱερὸν δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, ἐνέκρωσε διὰ τῆς δημοτικότητος τῶν διατάξεων αὐτοῦ τὴν βιομηχανίαν ταύτην.

Τριάκοντα ἐργαστάσια εἶχον κλεισθῆ διὰ προηγουμένου φορολογικοῦ νόμου. Ὁ περυσινὸς συνεπλήρωσε τὸ κακόν. Ποῦ δέ, μετὰ τὰ τοιαῦτα, θὰ πωλήσῃ τὸ προϊόν τῆς

ἐργασίας του καὶ ὁ θέλων ἀκόμη νὰ πωλήσῃ τὸ προϊόν αὐτοῦ βιομηχανὸς σούμας; Εἰς ποτοποιὸν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὸ δώσῃ. Ὁ νόμος οὗτος τοῦ 1910 πλήττει ὁμοίως καὶ τὴν ποτοποιίαν. Θέτει ἐν ἀδυνατίᾳ καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἐξάσκησιν τῆς ποτοποιίας καὶ θὰ περιέλθῃ καὶ ἡ μονοπωλιακὴ ἐκμετάλλευσις τῶν ποτῶν εἰς ἐκείνους οἵτινες ἔχουν ἤδη τὴν μονοπωλιακὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ οἰνοπνεύματος.

Ἐπακολούθημα τοῦ νόμου, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἐκτὸς τῆς θανάσιμου πλήξεως τῆς ποτοποιίας, εἶναι καὶ ὁ κίνδυνος τῆς μετ' ὀλίγα ἔτη πωλήσεως τῶν κτημάτων εἰς τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον τῆς ἀξίας των, διὰ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς ἀνόμου καὶ δημοτικῆς φορολογίας 28 λεπτῶν κατ' ὄκλαν. Τὸ κέρδος ἐκ τοῦ φόρου τούτου εἰσέρχεται εἰς βαλάντια κεφαλαιοκρατῶν. Δὲν τίθεται τὸ ζήτημα ὅτι ἀνάγκη νὰ διατηρηθῶσι 3.000.000 κατ' ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἀφοῦ ταῦτα λαμβάνονται ληστρικῶς. Ἡ Κυβέρνησις ἄς ἐπιτρέψῃ εἰς τὰ 35 ἐργαστάσια ἐν τῷ Κράτει, τὰ μὴ λειτουργοῦντα, νὰ λειτουργήσωσι, τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ ἐὰν ὁ φόρος ἀπὸ τῆς χωρητικότητος τοῦ ὄργάνου μεταβιβάσθῃ εἰς τὸ παραγόμενον ποσόν. Ἡ λύσις αὕτη εἶνε ἡ δικαία διὰ τὰ ἐργαστάσια τῆς β' κατηγορίας, δὲν ἀδικεῖται δὲ ἡ σταφὶς οὕτω.

Ὡς πρὸς τοὺς ἀμβυκας, τὰ ἀπ' αἰῶνος ταῦτα συμπληρώματα τῆς ἀμπέλου, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, ἢ νὰ ἐπιτραπῆ ἡ ἀπόσταξις.

Τοιαῦτα εἶχον νὰ εἴπω ἐπὶ καταστάσεως ἀφορήτου, ἀνόμου καὶ καταπιεστικῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Φιλελευθέρων νὰ ἀνατρέψῃ.

Ι. Ἀκροῖδας. Σήμερον τὸ ἀνύδρον οἰνοπνεῦμα φορολογεῖται ὀνομαστικῶς μὲ 1.50 πραγματικῶς δὲ 1.36—1.38, ἀγοράζεται 2.60 ἢ ὀκλ' ἐνῶ ἡ πραγματικὴ ἀξία του εἶνε 1.30 περίπου. Ὅθεν ἡ μείωσις τοῦ φόρου πρέπει νὰ κατέλθῃ εἰς δρ. 1, νὰ ληθῶσι μείζονες ἐγγυήσεις κλπ. καὶ νὰ εἰσακουσθῆ ἡ αἴτησις τῶν γεωργικῶν πληθυσμῶν πρὸς λειτουργίαν τῶν μικρῶν ἀμβύκων, δι' ἰδίαν χρῆσιν, σήμερον ἔλειψαν πλέον ἐντελῶς σχεδὸν τὰ ποτὰ ἐκεῖνα ἐκ τοῦ ἐνύδρου οἰνοπνεύματος τὸ οὔζο, τὸ μούρο, τὸ τσίπουρο κλπ. ἅτινα καὶ ἀπαράιτητα ἦσαν διὰ τὰς ἐν γένει ἀνάγκας τοῦ χωρικοῦ.

Νὰ φορολογηθῆ ἡ σούμα πρὸς 40 λ. ὅταν πρόκειται νὰ ἐξαχθῆ, οὕτω θὰ εἴχομεν ἰσοτιμίαν πρὸς τὸ ποτὸν τῶν μεγάλων ἐργαστασίων, τοῦ ἀνύδρου οἰνοπνεύματος.

II. Ἀγγελίδης. Οἱ Τυρναβῖται ὑπέστησαν τελείαν καταστροφὴν, ἐπώλουν πρὸς 2 δρχ. κατ' ὄκλαν τὸ οὔζο, τὸ διεφήμισαν καὶ τὸ ἐπέβαλλον εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἀπὸ τὸ ρακὶ ζημιῶνται ἕλαστος ἀμπελοκτῆμων 18 δραχμῶν κατὰ βρεῖλλα, δηλ. ἀπὸ τὸ προϊόν τῆς γ' ἀποστάξεως, τῆς

ἐκ στεμφύλων, διότι ἐκ τῆς β' ἀποστάξεως προέρχεται τὸ οὔζο. 400,000 δραχ. κατ' ἔτος ζημιούται ὁ Τύρναβος ἐκ τοῦ νόμου περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ καταλύσῃ τὸ ἀδικον καὶ ἄνομον τοῦτο καθεστῶς, ὅπερ συνέτριψεν ὀρισμένα μέρη ὡς ὁ Τύρναβος, ἀπέναντι τῶν ὁποίων τὸ Κράτος ἔχει τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἢν καὶ διὰ τὰ γενικώτατα συμφέροντα.

Α. Θεοδωρίδης. Ὁ φόρος τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ οἴνοπνεύματος, οἱ ἐπιβληθέντες ἐπὶ ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, ἀνέτρεπον ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξεγέρσεως ἐκείνης τοῦ 1909, ἥτις ἀπέβλεπεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ εἰς τὴν ἴσῃν κατανομὴν τῶν βαρῶν. Ὑποπτα δὲ ἦσαν ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως τὰ ἐλατήρια τοῦ νόμου αὐτοῦ, μᾶλλον παρασκηνιακοῦ.

Πρόκειται ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ φορολογία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ζημία καὶ δήμευσις τῆς ἀγροτικῆς τάξεως καὶ τῆς τάξεως τῶν ποτοποιῶν, ἐπ' ὠφελείᾳ ὀρισμένης ὁμάδος, ἥτις σπεύδει πάντοτε νὰ στεγάζῃ καὶ ἐπικαλύπτῃ τὰ ἴδια ἐαυτῆς συμφέροντα ὑπὸ τὸ κοινόν, ὡς ἐγένετο ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἐπινοήσεως καὶ ψηφίσεως τοῦ νόμου ἐκείνου τοῦ 1910.

Α. Γαρουφαλιάς. Ζητεῖ νὰ προβῇ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς σχετικὰς δηλώσεις, ἀφοῦ βεβαίως ἐπίεσθη περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ νόμου. Προσθέτει δὲ ὅτι τὰ στέμφυλα τῶν Ἀρταίων ὑπόκεινται εἰς διπλῆν φορολογίαν, διότι φορολογοῦνται καὶ ἐν τῷ Τουρκικῷ, ὅπου ἔχουν τὰ κτήματά των οὗτοι.

Πολίτης. Λέγει ὅτι ὁ νόμος τοῦ 1910 περιώρισε καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τὴν κατανάλωσιν τῶν οἴνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐκ τῆς βαρείας ταύτης φορολογίας τὸ λαθρεμπόριον ἐν τῷ εἶδει ἤκμασεν. Ὑποστηρίζει ὅτι αὕτη δεσμεύει καὶ παραλύει τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγήν. Ἐλέγχει εἶτα διατάξεις τινὰς τοῦ νόμου, ἃς εὕρισκε τόσον ἐπιζημίας, ὅσον καὶ παραδόξους καὶ ἐκτρόπους. Ἐκφράζει δὲ ἐν τέλει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ παρούσα Ἀνορθωτικὴ Κυβέρνησις θὰ καταλύσῃ νόμον μὲ καταστρεπτικὰς συνεπείας εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς τὴν σταφυδοπαραγωγὴν, εἰς αὐτὴν τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων. Εἶναι τῆς γνώμης ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ λάβῃ μέτρον ὁ κ. Ὑπουργὸς πρὸ τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν μέτρων ἅτινα προανήγγειλε.

Λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 8.36' μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΕ'

τῆς 10 Μαΐου 1911.

Tr/4

43
H
88

Ὄρα 5.45' μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου ἡ Βουλὴ εὐρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 190 βουλευτῶν.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεςινῆς συνεδριάσεως.

- Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινεῖ τὰ ἐξῆς:
- 1) Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ δήμου Ἐλευσίνας ὑποβάλλει ψήφισμα εὐχόμενον ὅπως μὴ ψηφισθῇ τὸ περὶ Κοινοτήτων νομοσχέδιον.
 - 2) Τὸ Δημ. Συμβούλιον τοῦ δήμου Κατωγητῶν ὑποβάλλει ψήφισμα περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων Ληξουρίου Ἀνωγητῶν καὶ Κατωγητῶν εἰς δῆμον πρώτης τάξεως ὡς ἦτο ἄλλοτε.
 - 3) Τὸ σωματεῖον τῶν ἐργασιῶν ἀρτοποιῶν ζητεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ Κυριακῆς ἀργίας καὶ ὡς πρὸς αὐτούς.
 - 4) Τὸ ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν ζητεῖ τὴν ἐπιψηφισιν ἐργατικῶν νόμων παρὰ τῆς Διπλῆς Βουλῆς
 - 5) Ἡ Ἀλληλοβοηθητικὴ Ἀδελφότης τῶν τυπογράφων παραπονεῖται διότι δὲν ἐφαρμόζεται δι' αὐτούς ὁ νόμος τῆς Κυριακῆς ἀργίας.
 - 6) Τὸ Σωματεῖον τῶν Ἐργατῶν Ζαχαροπλαστῶν ζητεῖ τὸ ἀκέραιον τῆς ἡμέρας τῆς Κυριακῆς ἀργίας.
 - 7) Οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου Σκαλτάνης τοῦ δήμου Γόμφων τῆς Καρδίτσας παρακαλοῦσιν ὅπως τοῖς χαρισθῇ ὁ φόρος τῶν ἀροτριῶντων τῶν ἐτῶν 1907 καὶ 1908.
 - 8) Ὁ βουλευτὴς κ. Γ. Ἀγαπητὸς ὑποβάλλει ὑπόμνημα τῶν πατέρων τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου.
 - 9) Ὁ ἐξ Ἀμπελακίου τοῦ Βάλτου Κ. Χαντζάρας ζητεῖ προστασίαν πυρπολησάντων κακούργων τὸν σταυλὸν του καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ζῶα.
 - 10) Ὁ Γ. Οἰκονόμου ἐκ Γαργαλιάνων καταγγέλλει τὸν δημοδιδάσκαλον Π. Γεωργόπουλον ὡς καταλαβόντα μέρος τῆς δημοτικῆς ὁδοῦ.
 - 11) Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Κρεσταινῶν τοῦ δήμου Συλλοῦντος παρακαλεῖ ὅπως τὸ 17 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἰσχύη δι' ὅλους.
 - 12) Ὁ πολιτικὸς Σύλλογος Πατρῶν τὸ Κέντρον ἐκφράζει εὐχὴν περὶ ἀναστολῆς τῆς δικαστικῆς ἰσοβιότητος.
 - 13) Οἱ κάτοικοι Καραμανωλίου Πυλίων συγχάιρουσι τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ Κοινοτήτων.
 - 14) Πρόσφυγες ἐκ Λεβαδείας ἰκετεύουσι νὰ προταχθῇ νομοσχέδιον περὶ ἐγκαταστάσεως αὐτῶν δυστυχούντων καὶ ἀποφασισάντων περὶ τῆς ἀφίχθῶσιν εἰς Ἀθήνας.
 - 15) Ὁ Δικηγ. Σύλλογος Λαρίσσης ἐξαίτεται ἀναστολὴν τῆς δικαστικῆς ἰσοβιότητος πρὸς ἐκκαθάρισιν αὐτῶν.
 - 16) Ὁ ἠγούμενος Γηροκομείου Πατρῶν Γερμ. Ἡλιόπουλος

καταγγέλλει τὸν ἐπίσκοπον ὡς ἐκδιάσαντα αὐτὸν νὰ ἐγγράφη ἐν παραμοναῖς ἐκλογῶν ἡγουμενοσυμβουλίου συγγενῆ του μοναχὸν καὶ ὑβρίσαντα αὐτὸν ἀρνηθέντα. 18) Ποποιοιοὶ Πατρῶν ἐξαιτοῦνται μείωσιν τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς τὸ ἤμισυ. 19) Ὁ κ. Ἀνατὶλ Φράνς εὐχαριστεῖ τὴν Βουλὴν διὰ τὴν εὐγενῆ αὐτῆς δωρεὰν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως μνημείου πρὸς τὸν Jean Moreas.

Ὁ βουλευτὴς Κεφαλληνίας κ. Διβιεράτος ὑποβάλλει νομοσχέδιον περὶ πληρώσεως πανεπιστημιακῶν ἐδρῶν.

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν.

Πρόεδρος. Ἄ. συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν διὰ τοὺς μῆνας Μαῖον καὶ Ἰούνιον τοῦ ἔτους 1911 ἐξόδων τοῦ Κράτους, ὧ: ἐπίσης τῶν ἐξόδων τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπαγομένων κληροδοτημάτων, τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, τοῦ Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ταμείου τῶν Φάρων καὶ Φανῶν, τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ταμείου.

Ἀντιγινώσκεται τὸ νομοσχέδιον, οὐδενὸς δὲ τῶν κ. κ. βουλευτῶν ζητήσαντος τὸν λόγον ψηφίζεται τοῦτο κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς Ἄ. συζήτησιν.

Πρόεδρος. γ'. συζήτησις τοῦ σχεδίου νόμου περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 18 Μαρτίου ε. ε. συμβάσεως, μεταξύ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου.

Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ε. Ρέπουλης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Λέγει ὅτι μὲ τὰς ἀγορεύσεις τῶν πολεμίων τῆς συμβάσεως ἐκινδύνευσε νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἔπεσε καὶ αὐτός, καλῆ τῆ πίστει, θύμα. Τὰ πράγματα ἐν τούτοις ἀποδεικνύουν, ὅτι δὲν ὑπάρχει λάκκος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου νὰ πέσῃ, ὡς ἰσχυρίσθησαν οἱ ὀμιλήσαντες κατὰ τῆς συμβάσεως, ἀλλ' ὅτι προσεπάθησαν οὗτοι ν' ἀνοίξουν λάκκον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου νὰ παρασύρουν ἐκείνον, ὅστις ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ φέρῃ τὴν σύμβασιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ὅσον περισσοτέραν δυσπιστίαν ἔχουν καὶ ἀσκοπώτερον θεωροῦν τὸ δάνειον οἱ πολεμοῦντες τὴν σύμβασιν, τόσον περισσοτέρον πρέπει νὰ σπεύσουν νὰ ψηφίσουν

τὴν σύμβασιν διότι ὑπάρχει νόμος, δυνάμει τοῦ ὁποίου δύνανται ἡ Ἐταιρεία νὰ συνάψῃ μεγαλῆτερον δάνειον.

Ὁμιλῶν κατόπιν περὶ τῆς προμηθείας ὁ κ. Ὑπουργὸς λέγει, ὅτι ὁ καθορισμὸς αὐτῆς διὰ τῆς συμβάσεως ἐγένετο κατ' ἀξίωσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἥτις ἐζήτησε τοῦτο διὰ νὰ μὴ ἀποδοθοῦν εἰς αὐτὴν προθέσεις ἐκμεταλεύσεως τῆς Ἐταιρείας.

Συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ψηφίσῃ τὴν σύμβασιν, δι' ἧς ζητεῖται δάνειον ὀλιγώτερον κατὰ 7 1)2 ἑκατομμύρια τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ζητήσῃ ἡ Ἐταιρεία δυνάμει ὑφισταμένης συμβάσεως, ὅτι οἱ ὅροι τῆς ὑφισταμένης συμβάσεως, εἶνε μᾶλλον συμφέροντες καὶ ὅτι δι' αὐτῆς ἐλήφθησαν πᾶσαι αἱ δυναταὶ ἐγγυήσεις, ὅπως τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θ' ἀπομείνῃ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν τῆς Ἐταιρείας, διατεθῆ ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς ἀπαραίτητων ἔργων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν κοινωνίαν.

Θ. Κουτούπης. Κατακρίνει τὸν ὅρον περὶ προμηθείας, ἥτις θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀνατολῆς, ὑποστηρίζει δὲ ὅτι τὸ δάνειον εἶνε τοκογλυφικὸν καὶ γίνεται ἀκριβῶς πρὸς ὠφέλειαν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀνατολῆς. Δὲν ἔπρεπε, λέγει νὰ ἀνησυχῆσῃ τὸν κ. Ὑπουργὸν τὸ ὅτι ἡ Ἐταιρεία δὲν θὰ ἔδιδε μέρισμα, διότι πλεῖσται Ἐταιρίαι τὸ μέρισμα αὐτὸ τὸ χρησιμοποιοῦν διὰ νὰ ἐδραιώσουν ἐαυτάς. Ἡ Ἐταιρεία Δούδ' ἐπὶ παραδείγματι πολλάκις δὲν ἔδωκε μέρισμα, χρησιμοποιοῦσα τὰ κέρδη ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς νέων ἀτμοπλοίων. Ἐν τούτοις δὲν ἔπαυσε νὰ εἶνε αὕτη ἡ πρώτη ἀτμοπλοικὴ Ἐταιρεία τοῦ κόσμου.

Ι. Πατσουράκος. Λέγει ὅτι ἐζήτησε τὸν λόγον μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπέθετο ν' ἀποσύρῃ τὴν σύμβασιν, ἀφοῦ ὅμως ἐπιμένῃ ἕως ἀναλάβῃ αὕτη τὴν εὐθύνην.

Α. Περωτῆς. Συνιστᾷ ὅπως ἡ Κυβέρνησις μεριμνήσῃ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει ἀναφερομένων ἔργων.

Β. Μιχαλῆς κηρύσσεται κατὰ τῆς συμβάσεως καὶ λέγει ὅτι ὑπάρχει ὀρισμένη κλίμα μεγαλοσχημῶν ἡ ὁποία ἐκμεταλλεῖται τὸ χρῆμα τοῦ λαοῦ.

Εἰς βουλευτῆς. Ποῖοι εἶνε αὐτοί;

Μ. Μιχαλῆς. Ἀπὸ τῶν Ἀνωτάτων μέχρι...

Πρόεδρος. Δὲν ἐπιτρέπονται ἐνταῦθα τοιαῦτα ἐκφράσεις, κύριε βουλευτά. Ν' ἀνακαλέσητε τὴν φράσιν σας.

Β. Μιχαλῆς. Ὅχι... πρέπει νὰ γνωσθῇ...

Πρόεδρος. Ο βουλευτής κ. Μιχαλέας ανακαλείται εις την τάξιν. Έξακολουθήσατε.

Β. Μιχαλέας. Έξακολουθών προσθέτει τινά ἐπὶ τῆς συμβάσεως, μεθ' ἧς συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη.

Γίνεται δεκτὸν κατ' ἀρχὴν τὸ νομοσχέδιον εἰς γ' συζήτησιν. Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς γ' συζήτησιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νομοσχεδίου.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὴ ὡς 2 ἄρθρον τρυπολογία τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Γίνεται εἴτα δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου εἰς γ' συζήτησιν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁ κ. **Θ. Κουτούπης** παρατηρεῖ ὅτι ψηφίζεται δάνειον 2,500,000 πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων πολυτελείας, ἐνῶ διὰ τὸν σιδηρόδρομον Σπάρτης ἀπαιτοῦντα 7,000,000 οὐδὲν γίνεται.

Γίνεται εἴτα δεκτὸν εἰς γ' συζήτησιν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχοντας οὕτω.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 18 Μαρτίου ἐ. ἔ. Σύμβασις, συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀνωνύμου Ἐταιρίας τῶν Σιδηροδρόμων Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου, περὶ συνομολογήσεως δανείου τῆς Ἐταιρίας ἐκ φράγκων 12,500,000 εἰς χρυσόν, ἐξ ἄρθρων τριῶν, ἧς τὸ κείμενον ἔπεται.

Ἄρθρον 2.

Τὸ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ Συμβάσει χρεῶν υπόλοιπον, χρησιμοποιηθήσεται τὸ μὲν εἰς ἀνακαίνισιν διαφόρων σιδηροδρομικῶν σταθμῶν αὐτῆς τῶν γραμμῶν Πειραιῶς-Πατρῶν-Πύργου, τὸ δὲ εἰς ἀνανέωσιν τοῦ τροχαίου αὐτῆς ὑλικοῦ καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀτμαμαζῶν, καὶ τέλος ὡς κεφαλαίου κινήσεως.

Διὰ τὸ ρηθὲν υπόλοιπον ἡ Ἐταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς ἔγκρισιν γενικὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας περαιώσιν τῶν ἔργων καὶ προμηθειῶν, λεπτομερῆ ἀπολογισμὸν τῶν γενομένων δαπανῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καταργουμένου συγχρόνως τοῦ Νόμου ΓΦΜΕ' τῆς 22 Ἰανουαρίου 1910 περὶ συνομολογήσεως δανείου τῆς Ἐταιρίας τῶν

Σιδηροδρόμων Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου ἐκ φράγκων 20,000,000.

Γίνεται δεκτὸν μετὰ τοῦτο κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς β' συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ παγίας προκαταβολῆς τοῦ Στρατοῦ.

Ψηφίζεται ἐπίσης κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς β' συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης 140 χιλιάδων δραχ. εἰς ἀνέγερσιν βιβλιοθήκης

Πρόεδρος. Συζήτησις περὶ τῶν Ἀναθεωρητέων Διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

Δε. Ληγογιάνης. Κύριε Πρόεδρε, πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν χαίρω διότι εὐρίσκουμαι εἰς τὴν θέσιν ν' ἀναγγεῖλω ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπῆς ἐπερατώθη ὅτι δὲ προσεχῶς θέλει ὑποβάλλῃ ὁ κ. Ἐισηγητὴς τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀκολουθῶς ὁ κ. **Δραγοῦλης** ἀνακοινεῖ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέφερεν ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 88 τροποποίησιν καθ' ἣν εἰς τὴν μονιμότητα περιλαμβάνονται καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων, οἱ Συμβολαιογράφοι καὶ οἱ φύλακες Ὑποθηκῶν καὶ Μεταγραφῶν.

Ὁ **Ἄρθρου** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ὁμιλῶν προχθὲς ἐδήλωσε σαφῶς ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἰσοβιοτικῆς θεωρεῖ ζήτημα ἐμπιστοσύνης παρακαλεῖ ἕνεκεν τούτου τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὅπως δηλώσῃ τὴν γνώμην του ἵνα μὴ ἐξακολουθήσῃ συζήτησις μηδένα πλέον ἄλλον ἔχουσα σκοπὸν ἢ νὰ διασῶρῃ τὴν Δικαιοσύνην.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Κ. Ζαβιτσάνος** καὶ **Κ. Δεμερτζής** ὑποβάλλουσιν ἐγγράφως αἰτήσεις ὅπως ἐπιτραπῇ αὐτῆς παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ λάβωσι τὸν λόγον ὅπως ὁμιλήσουν ἐπὶ ζητήματος προσωπικοῦ.

Πολλοὶ Βουλευταί. Δὲν εἶνε δυνατόν τοῦτο.

Εὐ. Κουλομυριάκης ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι δύναται νὰ δοθῇ ὁ λόγος εἰς τοὺς ζητήσαντας τοῦτον ἐφ' ὅσον προτίθενται ν' ἀπαντήσουν ἐπὶ προσωπικοῦ ζητήματος ἀναφνεύτους ἐν αὐτῇ τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κοινοβουλίου.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** λέγει ὅτι τὸ ζήτημα θὰ λύσῃ αὐτὴ ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. **Προέδρου** ἀπεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὅπως δοθῇ ὁ λόγος εἰς τοὺς κ. κ. **Δεμερτζήν** καὶ **Ζαβιτσάνον**.

Ὁ κ. **Κ. Δεμερτζής** ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ βῆμα.

— 'Ανέρχομαι, λέγει, τὸ βῆμα, κύριοι, ἵνα ἀπαντήσω εἰς προσωπικὸν ζήτημα ἀναφυν...

Σ. Αναγούμης Ποῦ, κύριε Συνάδελφε, ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ; διότι θὰ εἶναι κατώτερον τῆς νέσεως τὴν ὁποίαν τὴν στιγμήν ταύτην κατέχετε καὶ τῆς ἀξίας ἡμῶν ἐὰν θελήσητε ν' ἀπαντήσητε εἰς συζητήσεις λαμβανούσας χώραν ἐκτὸς τοῦ χώρου τούτου.

Κ. Δεμερτζής παραιτεῖται τῆς περαιτέρω ὁμιλίας του.

Ἐπίσης παραιτεῖται τοῦ λόγου του ὁ κ. Κ. Ζαβιτσάνος.

Συνεχίζεται εἴτα ἡ συζήτηση ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς περὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος τῶν δικαστῶν.

Α. Γκλαβᾶς (7.5') διαφωνεῖ μὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, διότι, λέγει, ἔλαβεν ἐντολὴν παρὰ τοῦ λαοῦ ὅπως ζητήσῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἰσοβιότητος καὶ ὑποστηρίζει, ὅτι εἶνε ἀναγκαῖα ἡ ἐκκαθάρισις, διὰ νὰ ἐξέλθουν τῆς ὑπηρεσίας, οἱ μεταβαλόντες τὸν οἶκον τῆς Δικαιοσύνης εἰς οἶκον ἐμπορίου.

Μπασιμιζάκης. Δὲν πρέπει νὰ διασύρεται οὕτω ἡ Δικαιοσύνη.

Δημιουργόπουλος. Κανείς δικαστικὸς δὲν ἐδωροδοκῆθη ποτέ. Τὸ λέγω πρὸς τιμὴν τῆς Δικαιοσύνης.

Γκλαβᾶς. Ἀναγνωρίζω ὅτι δὲν λαμβάνουν ἀμέσως, ἀλλὰ πολλοὶ λαμβάνουν ἐμμέσως διὰ τῆς μεθόδου τῶν προαγωγῶν. Γνωστὸς Πρόεδρος διὰ τῆς μεθόδου ταύτης προήχθη εἰς Ἀρεοπαγίτην.

Δημιουργόπουλος. Νὰ καταγγείλητε γεγονότα καὶ νὰ εἴσθε βέβαιοι, ὅτι καμμία ἰσοβιότης δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ περιφρουρήσῃ τὸν καταχραστὴν Ἀρεοπαγίτην.

Κουλουμπάκης. Εἰπέτε, κύριε βουλευτά. Πρόκειται περὶ ἐνὸς Ἀρεοπαγίτου, ὅστις πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν ἐπεκύρῃσεν ὡς Πρόεδρος ἕνα πῖνακα 75 χιλιάδων δραχμῶν ἐνὸς δικηγόρου, ὅστις βραδύτερον, γενόμενος Ὑπουργός, προήγαγε τὸν Πρόεδρον εἰς Ἀρεοπαγίτην.

Γκλαβᾶς. Ὁ Πρόεδρος οὗτος πράγματι κατὰ τὸ 1905 ἐπεκύρῃσεν τὸν πῖνακα τοῦ δικηγόρου εἰς τὸ πρωτοφανές ποσὸν τῶν 75 χιλιάδων δραχμῶν. Βραδύτερον ὁ δικηγόρος οὗτος γενόμενος Ὑπουργός ἐπεβράβευσε τὸν Πρόεδρον διὰ προαγωγῆς. Ὁ Ἀρεοπαγίτης οὗτος τέκνον τοῦ λαοῦ ἐπρόδωσε τὸν λαόν. Ἀρχίσας τὸ στάδιόν του ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ

ἐπιστάτου τοῦ Βαρθακαίου ἔφθασεν εἰς τὴν περίβλεπτον θέσιν τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Τελευτῶν ἐπικαλεῖται τὴν φιλοπατρίαν τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ὑπὲρ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος.

Ἐλ. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας ἰσχυρίσθη ὅτι πρὸς τὸν ἐλληνικὸν λαόν ἀνελάβομεν τὴν ὑποχρέωσιν ἵνα προδῶμεν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου. Δὲν ἀμφιβάλλω ποσῶς ὅτι ὁ ἀξιότιμος ἐξ Ἀχαιοῦλιδος συνάδελφος κατὰ τὰς ἐκλογικὰς του περιουσίας τοιαύτας ἔδωκεν ὑποσχέσεις, ἀφοῦ τοῦτο ὑπεστήριξεν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου.

Α. Γκλαβᾶς. Κατὰ τὴν 8ην Αὐγούστου, διότι δὲν εἶχε προβάλλῃ τότε ἡ Ὑμετέρα Ἐξουχότης.

Ἐλ. Βενιζέλος. Χαίρω διὰ τὴν ἐξηγήσιν, διότι τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι οὔτε ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος ἐκεῖ μεμονωμένως εἰς τὸ πρόγραμμα του τὸ ἐκλογικὸν τῆς 28ης Νοεμβρίου ὑπεσχέθη τοιοῦτόν τι εἰς τὸν ἐλληνικὸν λαόν, ἐνῶ δύναμι ἀντιθέτως νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι ὁ διατυπώσας μετὰ κύρους πρὸς τὸν ἐλληνικὸν λαόν τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων οὔτε τοιοῦτό τι ὑπεσχέθη, οὔδ' ὑπηγάθη καὶ ἐν τοῖς προεκλογικοῖς του λόγοις. Ἰσχυρίζομαι ἀντιθέτως ὅτι διὰ τῶν ἀγορεύσεων τῶν ἐκλογικῶν τὰς ὁποίας ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ κάμω εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ στάδιον τὸ ἐκλογικόν, ἐδήλωσα ρητῶς ὅτι ἡ Βουλὴ ἡ Διπλῆ καλεῖται πρὸς ἀναθεώρησιν πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος τῶν μὴ θεμελιωδῶν, καὶ ἰσχυρίζομαι ἀμέσως ὅτι ἡ διάταξις τοῦ Συντάγματος ἡ καθιερούσα καὶ ἀσφαλιζούσα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δικαστῶν διὰ τῆς θεσπίσεως τῆς ἰσοβιότητος, εἶναι διάταξις θεμελιώδης, ἡ ὁποία ἐπομένως ἐξέρχεται ἀπὸ τὸν κύκλον τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Συνεδρίου τούτου. Ἀλλὰ θέλω προσθέσει ἀκόμη, κύριοι βουλευταὶ ὅτι ἂν ἐπειθόμην ὅτι τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ πορισθῇ τὸ ἔθνος ἐκ μιᾶς δικαστικῆς ἐκκαθαρίσεως θὰ ἦσαν ἀδιαμφισβητήτως ἀνώτερον ἀπὸ τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἔχει νὰ δημιουργήσῃ, διότι θὰ θίξωμεν καὶ θὰ σαλεύσωμεν τὸν θεμέλιον τοῦτον λίθον τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς δικαστικῆς, δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ εὐρεθῶσύνμφωνος μετὰ τῶν συναδέλφων, ὅσοι συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς δικαστικῆς ἐκκαθαρίσεως, ἵνα μετ' αὐτῶν προδῶ εἰς νέαν ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία θὰ ἀπεμακρύνετο πλέον ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς προηγουμένης, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἐπέτρεπε καὶ τοῦτο ἀκόμη νὰ θίξωμεν. Ἀλλὰ ἰσχυρίζομαι κύριοι, ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ ἐνδείκνυται τοιοῦτο πραξικόπημα ἐκ μέρους

τῆς διπλῆς ταύτης Βουλῆς, ἰσχυρίζομαι τούναντίον ὅτι ἂν δὲν ἐπωφεληθῶμεν τῇ εὐκαιρίᾳ, ὅπως διευκρινίσωμεν τὸ ζήτημα ὅτι ἡ ἰσοβιότης τῶν δικαστῶν εἶνε ὁ θεμελιος λίθος τῆς δικαστικῆς ἀνεξαρτησίας, ἣτις ἀποτελεῖ βεβαίως ἐνατῶν ἀναγκαίων λίθων τοῦ πολιτεύματος, ἂν δὲν ἐπωφεληθῶμεν ταύτης τῆς στιγμῆς ἀλλὰ θίξωμεν τὴν δικαστικὴν ἰσοβιότητα, ἐπιτρέποντες ἐπομένως καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ θιγῇ αὕτη ἐν μελοῦσῃ ἀναθεωρήσει, δὲν θὰ ἐκάμικεν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἀφαιρέσωμεν τὸ κυριώτατον ἔρεισμα, ἐπανα-λαμβάνω, τῆς δικαστικῆς ἀνεξαρτησίας. Καὶ ὡς ἐκ τῆς εὐκολίας τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἐπιτρέψωμεν διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος εἰς τὰς μελλούσας ἀναθεωρήσεις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, θὰ ἐκινδυνεύομεν, περιλαμβάνοντες εἰς τὸν κύκλον τοῦτον τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων καὶ ταύτην τὴν θεμελιωδεστάτην, νὰ σαλεύσωμεν κάθε κύρος δικαστικόν, νὰ ἀφαιρέσωμεν κάθε ἀσφάλειαν ἀπὸ τοῦ πνεύματος τῶν δικαστῶν. Καὶ ἀντὶ διὰ τῶν διατάξεων, τὰς ὁποίας θεσπίζομεν καὶ διὰ τῶν ὁποίων ζητοῦμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἰσοβιότητα τῶν δικαστῶν, θὰ ἐσαλεύομεν τέλεον αὐτὴν καὶ θὰ παρεσκευάζομεν συμφορὰς διὰ τὸ μέλλον εἰς τὸ ἔθνος. (Χειροκροτήματα). Ἰσχυρίζομαι ἐπομένως ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἀπορραίσῃ ὅπως ἀναστείλῃ οὐδὲ προσωρινῶς τὴν ἰσοβιότητα τῶν δικαστῶν, ἐφόσον ἡ περὶ ἰσοβιότητος διάταξις εἶνε θεμελιώδης. Ἀλλὰ συγχρόνως ἔχω τὸ καθῆκον, κύριοι βουλευταί, νὰ μὴ συμφωνήσω μετ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔγραψαν ἢ ἐτοιμάζονται ἀκόμη νὰ γράψωσι τόσῳ μελανῇ τὴν εἰκόνα τῆς δικαιοσύνης παρ' ἡμῖν. Ὑπῆρξεν ὅπως ἔλαβον καὶ ἄλλοτε τὴν τιμὴν νὰ ὑποστηρίξω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ἐκείνη ἡ ὑπηρεσία, ἐκείνη ἡ ἐξουσία ἢ ὁποία ὀλιγώτερον ἐπηρέασθη ἀπὸ τὴν ὅλην κατάστασιν τοῦ παρελθόντος. Ἰσχυρίζομαι ἀκόμη ὅτι διὰ τῶν διατάξεων, τὰς ὁποίας παρεμβάλλομεν σήμερον εἰς τὸ Σύνταγμα, οὐδαμῶς παρακωλύομεν τὴν ἐκκαθάρισιν τὴν δικαστικὴν, τούναντίον θεσπίζομεν αὐτὴν καὶ Συναγματικῶς, ἀφοῦ ἐπιτρέπομεν τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀποχώρησιν τῶν δικαστῶν καὶ ὁσάκις δὲν ὑπάρχει πειθαρχικὴ ἀπόφασις προηγουμένη, ἀλλὰ βεβαίως μόνον ὅτι ὁ δικαστὴς εἶνε ἀνεπαρκὴς διὰ τὴν περαιτέρω ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του. Θεσπίζομεν ἄρα τὴν δικαστικὴν ἐκκαθάρισιν, τὴν θέλομεν ὅμως φυσιολογικὴν, βολυμιαίαν, μὴ θέτουσαν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἐν συνόλῳ καὶ ἀμέσως τὴν τύχην μεγάλου μέρους δικαστῶν. Καὶ θὰ μοὶ ἀντιταχθῇ ἴσως ὅτι ἡ

πρότασις, ὡς ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τοὐλάχιστον τῆς ἐπιτροπῆς, ἀφορᾷ περιορισμένην τὴν ἐκκαθάρισιν μόνον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Ἀλλὰ ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος τῆς ἀρχῆς, ὅπερ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ θέσω ἐνώπιον ὑμῶν, ἰσχυρίζομαι ὅτι τὰ παράπονα κυρίως τὰ ὁποῖα ἤκουσα ὡς δικαιολογούντα τὴν προτεινομένην διασάλευσιν τῆς δικαστικῆς ἰσοβιότητος, τὰ παράπονα, λέγω, ταῦτα ἐστρέφοντο κυριώτατα κατὰ τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας μόνον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ὅχι κατὰ τῆς δικαστικῆς αὐτοῦ λειτουργίας, νομίζω δὲ ὅτι δὲν ὑπερβάλλω ἂν εἶπω ὅτι τὸ Ἀνωτάτον παρ' ἡμῖν Δικαστήριον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς τομῆς τῶν ἀμφισβητούμενων δικαίων εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν του. Εἶπον ὅτι τὰ παράπονα κυρίως ἐστρέφοντο κατὰ τῆς δράσεως μᾶλλον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐν τῷ παρελθόντι τῆς διοικητικῆς, ἔχω ἀκράδαντον τὴν πεποίθησιν, κύριοι βουλευταί, ὅτι ὡς ἐκ τῆς μετοβολῆς τῶν ὄρων τοῦ πολιτικοῦ βίου παρ' ἡμῖν ἐν τῷ μέλλοντι, ἡ ἄσκησις καὶ τῶν διοικητικῶν αὐτῶν καθηκόντων ἐκ μέρους ἐκείνων εἰς ὁποίους ἀνατίθενται τοιαῦτα καὶ διὰ τοῦ ὑπάρχοντος νόμου καὶ διὰ τοῦ Συντάγματος, ἡ ἄσκησις, λέγω, τῶν καθηκόντων τούτων θὰ γίνῃ ἐν τῷ μέλλοντι κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος θὰ ἀνταποκρίνηται περισσότερον πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς κοινῆς γνώμης. Ἄν τοῦτο ἤθελε θεωρηθῇ ἔμμεσός τις παρατήρησις πρὸς τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐν τῷ παρελθόντι ἐγένετο ἡ ἄσκησις τῶν διοικητικῶν καθηκόντων τῶν προσώπων τούτων, δὲν θὰ παρεξηγεῖτο πολὺ σπουδαίως ὁ λογισμὸς μου. Διὰ τοῦτο θὰ λάβω τὴν τιμὴν, κύριοι βουλευταί, νὰ εἰσηγηθῶ πρὸς ὑμᾶς ὅπως τὸ ἄρθρον 88 ψηφισθῇ παρεχομένης τῆς μονιμότητος καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα, περὶ ὧν ὠμίλησεν ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Συναγματικῆς ἐπιτροπῆς, οὕτως ὥστε τὸ πρῶτον ἐδάφιον νὰ ἔχη οὕτω «οἱ Ἀρεοπαγῖται, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἶνε ἰσοβιοί, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, εἰδικοί πταισματοδίκαι, γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων, συμβολαιογράφοι καὶ φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἶνε μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι». Συγχρόνως νομίζω ὅτι διὰ τοῦ Συντάγματος δυνάμεθα καὶ ὀφείλομεν ἴσως νὰ χαράξωμεν ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία δύναται ἐκαστοτε νὰ κινήται ἐλευθεριώτερον, ὅπως ὀρίξῃ τὸ ὄριον τῆς ἡλικίας πρὸς ἀποχώρησιν τῶν ἰσοβίων ἢ τῶν μονίμων δικαστῶν. Τὸ ὅλον ζήτημα ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν νόμον. Ἄν συνιστῶ ὅπως ληφθῇ πρόνοια διὰ τοῦ Συντάγματος, πράττω τοῦτο διότι ἀ-

να γνωρίζω κυρίως τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπιχειρήματος τὸ ὅποιον προβάλλεται ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς, φρονούσης ὅτι ἂν δὲν ὀρίζετο ἐν κατώτατον ὄριον διὰ τὰς ἀποχωρήσεις, λόγῳ ὀρίου ἡλικίας, θὰ ἐκινδύνευε νὰ σαλευθῆ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν δικαστῶν ἐπὶ τὴν ἰσοβιότητα αὐτῶν, ἐκ τοῦ φόβου ὅτι θὰ ἠδύνατο ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία καταβιβάζουσα ὑπεράγαν τὸ ὄριον τοῦτο νὰ ἀποβάλλῃ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀνθρώπους ἀρίστους ἀκόμη πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δικαστικῶν τῶν καθηκόντων, ἔχων δὲ κυρίως βεβαίωσιν ὅτι ἡ διάκρισις πρέπει νὰ γένηται μεταξὺ τῶν καλουμένων πρὸς ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ καὶ τῶν καλουμένων πρὸς ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰ δικαστήρια τῆς οὐσίας, νομίζω ὅτι ἠδύνατο νὰ διατυπωθῆ ἡ ἑτέρα διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 88 ὡς ἐξῆς «οἱ ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦσιν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὀρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνώτερον τοῦ 75 ἐτῶν οὐδὲ κατώτερον τῶν 65, διὰ δὲ πάντας τοὺς λοιποὺς δικαστικοὺς ὑπάλληλους οὔτε ἀνώτερον τοῦ 70 οὔτε κατώτερον τοῦ 60». Ἀλλὰ συγχρόνως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσηγηθῶ διατύπωσιν τοῦ ἀρθροῦ 99 ἔχουσαν οὕτω «δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολαύοντες ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος τοποθετοῦνται, μετατίθενται, προάγονται καὶ παύονται δι' Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει».

Γ. Πῶπ. Καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς; Διότι πιθανὸν νὰ προκαλέσῃ εἰδικὴν συζήτησιν, διότι ὁ εἰσαγγελεὺς ἀσκεῖ πάντοτε τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν, καὶ θὰ τὸν κάμετε ὑπόδουλον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ελ. Βενιζέλος. Ὁχι ὑπόδουλον.

Βίε Βουλευτής. Δὲν νομίζετε ὅτι διὰ τῆς μονιμότητος γίνονται καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ἰσόβιοι, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταργηθοῦν.

Ελ. Βενιζέλος. Ἰσόβιοι βέβαια, ἡ παρατήρησις εἶνε πολὺ οὐσιαστικὴ. Δὲν μὲ πτοεῖ καθόλου τὸ πρᾶγμα. Τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν δικαστηρίων εἶμαι θερμὸς ὑπερμαχος κύριοι. Δὲν νομίζω δὲ ὅτι ἐπειδὴ διὰ τῶν εἰσαγγελεῶν ἀσκεῖται ἡ ποινικὴ ἀγωγή, ὅτι πρέπει οἱ εἰσαγγελεῖς νὰ εἶναι ἐκάστοτε ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε νομίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἐστερημένη τῆς ἠθικῆς ἐπιβολῆς τὴν

ὅποιαν ἔχει ὅπως μὴ εὐρίσκηται ἄμαχος διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, ὅταν αὐτὴ ὀφείλῃ νὰ ἐνεργήσῃ. Ἡ διατύπωσις τοῦ ἀρθροῦ 90 σκοπὸν ἔχει τοῦτον, κύριοι βουλευταί, νὰ μὴ ἀσφαλίσῃ συνταγματικῶς τὸν σημερινὸν νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου ἰδρύθη τὸ Ἀνωτάτου δικαστικὸν Συμβούλιον, σκοπὸν ἔχει νὰ ἐπιτρέψῃ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἂν ἤθελε παρατηρηθῆ πρᾶγμα, τὸ ὅποιον μέχρι σήμερον δὲν παρετηρήθη. νομίζω, ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ Ἀνωτάτου δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἂν ἐν τῷ μέλλοντι ἤθελε παρατηρηθῆ, ἐπαναλαμβάνω, οὐχὶ προσήκουσα ἢ χρήσις τῶν μεγάλων τούτων δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα παρέχονται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο.

Χ. Βοζίκης. Φρονεῖτε ὅτι δὲν παρετηρήθη;

Ελ. Βενιζέλος. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὄχι νὰ εἶναι δυνατόν ὅπως διὰ τοῦ νόμου τροποποιηθῆ ὁ ὑπάρχων σήμερον νόμος, διὰ νὰ ὀρισθῆ τὸ ὀριζόμενον διὰ τοῦ Κρητικοῦ Συντάγματος, τὸ ὅποιον πρῶτον καθώρισε τὸν θεσμὸν τοῦ Ἀνωτάτου τούτου δικαστικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Σύνταγμα τὸ Κρητικὸν ὀρίζει ὅτι οὐδεὶς δικαστῆς ἢ Εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ διορισθῆ ἄνευ προτάσεως, οὔτε νὰ μετατεθῆ ἄνευ γνωμοδοτήσεως, συμφώνου γνωμοδοτήσεως, δηλ. οὔτε νὰ ἀπολυθῆ ἄνευ ἀποφάσεως προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς, ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης. Θὰ εἶναι λοιπὸν δυνατόν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἐν τῷ μέλλοντι, ἂν ἤθελε θεωρήσῃ τοῦτο σκόπιμον ὡς ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἠσκεῖτο. ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐξουσία ἢ διδομένη εἰς τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον, ὥστε τοῦ λοιποῦ αἱ μὲν τοποθετήσεις, καὶ προαγωγαὶ νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ γίνουν ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἄνευ προτάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀλλ' ἡ πρότασις νὰ μὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ, ὥστε νὰ δύναται ὁ ὑπεύθυνος Ὑπουργὸς νὰ ἀπορρίπτῃ τὴν πρότασιν περὶ τοποθετήσεως ἢ προαγωγῆς.

Κατὰ τοιοῦτον τρόπον συμβιβάζοντα. κάλλιστα καὶ ὁ περιορισμὸς, τὸν ὅποιον ὅλοι ἐπιδιώκομεν. τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀλλὰ συγχρόνως παραμένει καὶ ἡ εὐθύνη καὶ ἡ ἐπίκρισις ἢ πολιτικὴ διὰ τὰ γινόμενα, διότι ὁ Ἀρείος Πάγος, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποτεθῆ ὅτι προτείνει τὸν ἀριστον. δύναται νὰ εἶνε ἀσφαλὴς τις, ὅτι δὲν θὰ εὐρεθῆ Ὑπουργὸς, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποκρούσῃ τοῦτον, ἐὰν πρᾶγματι αὐτὸς εἶνε ὁ ἐν-

δεικνυόμενος υπό τῆς κοινῆς γνώμης τῶν ἐπαϊόντων. Ὁφείλω νὰ προσθέσω παρὰ ταῦτα ὅτι μέχρι σήμερον, ἔχων τὴν γνώμην ὅτι δὲν ἐγένετο κατάχρησις τῆς ἐξουσίας τῆς δοθείσης εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ εἰσαγάγω μεταρρυθμίσειν τοῦ νόμου.

Νομίζω ὁμῶς ὅτι θὰ εἶνε πρόνοια ἀναγκαία ἢ μεταρρυθμίσεις τοῦ άρθρου κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν τοιαύτην μεταρρυθμίσειν τῶν κατὰ τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ὥστε νὰ εἶνε δυνατὸς ὁ κολασμός ἐνδεχομένης κακῆς κρίσεως τῆς ὑπεράγαν μεγάλης ἐξουσίας, ἢ ὁποία ἀσφαλίζεται σήμερον εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον διὰ τῶν συνταγματικῶν τούτων διατάξεων τοῦ άρθρου 90. τῶν παρεχομένων ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἐπιτροπῆς. Αὐτὰ ἦσαν ὅσα εἶπον νὰ εἶπω εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ καταθέτω σχετικὰς διαρρυθμίσεις τοῦ σχετικοῦ άρθρου τοῦ Συντάγματος.

Σ. Αραγοῦνης. Παρακαλεῖ ὅπως ἐκτυπωθῶσιν αἱ ὑποβληθεῖσαι τροπολογίαι.

Ε. Γαρουφαλιάς. Κύριε Πρόεδρε, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις ἐφ' ὅσον ἡ Βουλὴ δὲν ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ παρεμπροσθέντος ζητήματος τοῦ ἀπαραδέκτου.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως) κατανεύει.

Πρόεδρος. Τὸ ἀπαραδέκτον προεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος ἐν γένει, κατὰ συνέπειαν, ἐφ' ὅσον τὸ ψήφισμα, τὸ ὑποβλήθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συντάγματος καθορίζει ὅτι, ἅμα τῇ ἐπικυρώσει τῶν πρακτικῶν, πάντες οἱ Ἀρεοπαγιῖται ἀπαλλάσσονται τῶν καθηκόντων αὐτῶν, τὸ ψήφισμα τοῦτο προσκαρτεῖ πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσοβιότητος, κατὰ συνέπειαν ἢ ἐνστάσις προσβάλλει τὸ ψήφισμα καὶ οὐχὶ τὸ ἐν τῷ προσχεδίῳ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον καθιεροῖ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς φυσιολογικῆς. Ἐπομένως ἡ συζήτησις περὶ ἀπαραδέκτου θὰ γίνῃ μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὸ ψήφισμα. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Σ. Γαρουφαλιάς.

Σ. Γαρουφαλιάς ἀπορεῖ πῶς ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀφοῦ ἐπὶ τόσας ἡμέρας ἀφῆκε νὰ διασυρθῇ ἡ Δικαιοσύνη, ἔρχεται ἤδη πρωθυστερώς καὶ ὑποβάλλει πρότασιν ἀπαραδέκτου. Τελευτῶν ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν ψήφισμα, δι' οὗ ἀναστέλλεται ἡ ἰσοβιότης ἐπὶ ἓνα μῆνα τῶν δικαστῶν καὶ

Ἀρεοπαγιτῶν ἐκείνων, καθ' ὧν ἤθελον ὑποβληθῆ ἔγγραφος κατηγορία ὑπὸ βουλευτοῦ ἢ Δικηγορικοῦ Συλλόγου.

Χ. Βοζίκης. Ἀντικρούει τὴν περὶ ἀπαραδέκτου γνώμην τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἄλλως τε καὶ ἡ Συνέλευσις τοῦ 1864 εἶχε τὴν ἐπίγνωσιν ὅτι ἡ ἰσοβιότης δὲν εἶνε θεμελιώδης. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῆς ἐκκαθαρίσεως, ἔχουσι συνεπῶς τὴν γνώμην, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ διατάξεως θεμελιώδους. Ἐξακολουθῶν ὁ κ. βουλευτῆς, λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων ἀποδειλιᾷ νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ τύπου τῶν ἡλῶν καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι τὰ τῆς Δικαιοσύνης παρ' ἡμῖν ἔχουσι καλῶς, καθ' ἣν στιγμὴν αὐτὸς ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου διακηρύσσει διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι δὲν ἔχομεν Δικαιοσύνην ἐκπληροῦσαν τὸν προορισμὸν τῆς. Ἐπιβάλλεται ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ σώματος.

Ε. Βενιζέλος. Ἄλλο ἐκκαθάρσις καὶ ἄλλο ἀναστολή.

Χ. Βοζίκης. Ἐστρέψατε τὸ ζήτημα ἵνα ὑπεκφυγῆτε. Τελευτῶν ὁ κ. βουλευτῆς στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸ βῆτον Ν.κία τοῦ Νικηράτου, οὗ τινος «ἐπεκαλέσθη ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης».

Κρατεῖ, λέγει, ἡ γνώμη ὅτι δειλὸς ἢ ἄβουλος ἦτο ὁ Νικίας. Ἡ Κυβέρνησις ἀποδεικνύει διὰ τῆς στάσεώς της ὅτι κατὰ γράμμα μιμουμένη τὸν δειλὸν ἢ ἄβουλον πολιτικὸν δὲν πράττει τι ἄλλο παρὰ νὰ «μελονικίῃ».

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός.) Ἐλέχθη, κύριοι Βουλευταί, ἀπὸ τοὺς ἀξιοτίμους προλαλήσαντας, ὅτι τὰ πάντα ἔχουσι κακῶς ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ. Ὅτι χρειάζεται νὰ γίνῃ ἐκκαθάρσις δικαστικῆ, οὐδεὶς τὸ ἀμφισβητεῖ. Ἀναγνωρίζεται δὲ τοῦτο ὡς ἀνάγκη διὰ τῶν ψηφιζομένων διατάξεων προβλέπεται ἡ ἐκκαθάρσις, καθ' ἣν στιγμὴν ὀρίζεται, ὅτι καὶ οἱ ἰσόβιοι δικασταὶ δύνανται ὑποχρεωτικῶς νὰ ἀποχωρήσωσιν ἐὰν ἤθελον κριθῆ, ὡς μὴ δυνάμενοι ἐπαρκῶς νὰ ἐκτελέσωσι τὰ καθήκοντά των. Ἡ ἐκκαθάρσις προβλέπεται ὡς ἀναγκαία, ἀλλὰ διάφορος εἶναι ἡ ἐκκαθάρσις, ἢ ὁποία θὰ γίνῃ φυσιολογικῶς ἀπὸ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἰσοβιότητος τὴν ὁποίαν ζητεῖτε σήμερον.

Ἡ ἐκκαθάρσις τότε δύναται νὰ γίνῃ ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὴν ἔγνωσαν τῆς ἰσοβιότητος, ὅταν ἐπακολουθῇ ἀπόφασις ἀποφαινομένη, ὅτι ὁ δικαστῆς δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντά του. Ὅταν ἔχητε δικαστικὴν ἀπόφασιν κατόπιν

ἀπολογίας, εκδιδομένην ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, τότε δύνασθε νὰ ἔχητε ἐκκαθάρισιν καὶ τότε δύνασθε νὰ πνιξήτε τὸν ὀχυρούμενον διὰ τῆς ἰσοβιότητος. Τὴν στιγμὴν ὅμως καθ' ἣν χωρὶς δικαστικὴν ἀπόφασιν εκδιδομένην διὰ μίαν ἐκάστην περίπτωσιν ἰδιαιτέρως, ἐπὶ τῇ βάσει ὀρισμένων κατηγοριῶν ἀπευθυνομένων κατὰ τοῦ δικαστοῦ, θέλετε νὰ ἐκβάλητε ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Θέμιδος τὸν δικαστὴν καὶ προσέτι θέλετε νὰ σταματήσῃ ἐντελῶς ἡ ἰσοβιότης καὶ νὰ ἔλθῃ ἐν πολιτικὸν σῶμα νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν τοὺς θέλω τοὺς δικαστὰς αὐτούς, ὁμολογῶ ὅτι ζητεῖτε ἀπὸ ἐμὲ νὰ κάμω πράγματα διὰ τὰ ὁποῖα μοὶ λείπει τὸ θάρρος. (Χειροκροτήματα)

Διακόπτεται εἴτα ἡ συνεδρίασις τὴν 8 καὶ 1)2 μ. μ.

Μετὰ τὴν διακοπὴν.

Τὴν 10 καὶ 45' ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται ἀπόψε νὰ θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης. Θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ Συντάγματος εἶνε μόνον αἱ ἀπορρέουσαι ἀπ' εὐθείας ἀπ' αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, αἱ καθορίζουσαι τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς, τῆς ἰδιοκτησίας, αἱ καθορίζουσαι τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας καὶ τὸν νόμον τῆς κοινωνικῆς ἰσσοροπίας. Ἡ ἰσοβιότης τῶν δικαστῶν ὅμως πόθεν εἶνε θεμελιώδης διάταξις; Τὸ ζήτημα τοῦ ἀπαρδέκτου παρενεβλήθη δικολαβικῶς οὕτως εἰπεῖν. Μᾶς ἀπειλοῦν διὰ χάους. Ἀλλὰ δὲν ἐφοβήθη πολὺ μεγαλύτερον χάος ἡ στρατιωτικὴ ἐπανάστασις, ὅτε ἐπεβάλλετο διὰ τῶν κοινοβουλευτικῶν Κυβερνησεῶν τῆς εἰς Βουλᾶς, Βασιλείαν. Νῦν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀπειλήσας διὰ παραιτήσεως, διὰ χάους μετ' αὐτὴν, ἐνέσπειρε τὸν πανικὸν καὶ ἔσυρε πρὸς τὴν γνώμην του καὶ Βουλὴν καὶ Κυβέρνησιν.

Α. Σχλημιαν (ὥρα 11. 10'). Λέγων ὅτι κατ' οὐσίαν ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει ὅ,τι προτείνει διὰ τῆς διανεμηθείσης ἄρτι τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 88—89—90 ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, προθέτει τὰ ἐξῆς ἐπὶ τοῦ ἀπαρδέκτου.

« Ἀποσυρομένου τοῦ ψηφίσματος τῆς Ἐπιτροπῆς, αἴρεται ἡ βᾶσις τοῦ ἀπαρδέκτου, ἐφ' ἧς ἐστηρίχθη ἡ συζήτησις περὶ αὐτοῦ, ἐὰν δὲ γίνῃ δεκτὴ ἐμὴ προσθήκη

εἰς τὸ ἀρθρον 88 κανονίζεται νομίζω ὁμαλῶς τὸ ζήτημα.

Γ. Πῶπ (ὥρα 11. 17') Τὸ ζήτημα τοῦ ἀπαρδέκτου, θιχθὲν πρῶτον παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Ζακύνθου κ. Κλάδη, ἐτέθη μὲ ἀσάφειαν, διότι ἐτέθη κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς σκοπιμότητος, μὲ τὴν ἰδέαν τῆς νομιμότητος. Ἐὰν δὲν ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ μετ' αὐτῆς πλειοψηφία τὸ θάρρος νὰ προβῆ πρὸς τὰ πέραν, ἄς μὴ δεσμεύσωμεν τοῦλάχιστον τὰς χεῖρας τῶν μεταγενεστέρων». Ἀναφέρων εἴτα γνώμης τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου σχετικᾶς, ὡς καὶ ἀντιφατικᾶς ἀποφάσεις τοῦ Αὐτοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἐπιλέγει:

« Ἡ Κυβέρνησις πτοεῖται, καὶ τοι καὶ ἡμεῖς θεωροῦμεν αὐτὴν ἄξιαν ἐμπιστοσύνης ὅπως διενεργήσῃ τὴν κάθαρσιν τοῦ Δικαστικοῦ κλάδου. Τοιαύτην τιμὴν προσφέρομεν ἡμεῖς εἰς αὐτὴν, ἐν θέλῃ ἄς τὴν ἀρνηθῇ».

Π. Ἀραβαντινός. Δὲν εἶνε συζητήσιμος ἡ ἰδέα περὶ τοῦ ἀπαρδέκτου. Ἡ ἰσοβιότης τῶν δικαστῶν δὲν εἶνε προνόμιον τῶν δικαστῶν, δὲν τίθεται χάριν αὐτῶν, ἀλλὰ χάριν ἐξασφαλίσεως τῆς κοινωνίας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς Δικαιοσύνης. Πόθεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐχαρακτήρισε, δι' ὧσων εἶπε, ὡς θεμελιώδη διάταξιν τὴν περὶ ἰσοβιότητος; Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐν τῇ τεχνικῇ ταύτῃ ὁμιλίᾳ του ἔφερε μόνον παραδείγματα πρωτοδικῶν καὶ πταισματοδικῶν, δὲν ἐτόλμησε νὰ φέρῃ παραδείγματα ἰσοβιῶν δικαστῶν, ἐκεῖ ὅμως ἀκριβῶς ὑπάρχουν αἱ περισσότεραι πλημμέλειαι. Ἐφοβήθησαν δὲ οἱ κυβερνῶντες μήπως δημιουργηθῇ χάος μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς νόμου, ἀλλὰ ὁ φόβος εἶνε πάντῃ ἀβάσιμος.

Ἀφήκαμεν ὅλους τοὺς κατωτέρους δικαστικούς ἐρμαία τοῦ Ἀνωτάτου Κριτηρίου. Τοῦτο θὰ ἐπέβαλλε νὰ εἶνε μέλη τοῦ Κριτηρίου αὐτοῦ ἄνθρωποι μὲ σθένος, σήμερον δὲ σπεύδομεν νὰ παραδώσωμεν εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν Δικαιοσύνην. Γνωρίζομεν παλινοφθίας τοῦ Ἀρείου, γνωρίζομεν δικαστικὰ ἀνοσιουργήματα δικαστῶν, οὓς δὲν θέλω ν' ἀναφέρω ἐνταῦθα. Ἡ μὴ ἀναστολή θὰ σημάνη τὸν ἐνταφιασμὸν τῆς ἀρχῆς τῆς ἀποκεντρώσεως εἰς ἣν ἡμεῖς στηρίζομεν ὅλας τὰς ἐλπίδας μας.

Δ Κλάδης. Φρονῶ ὅτι πᾶν θέμα μὴ περιεχόμενον εἰς τὸ διάγραμμα τὸ χαραχθὲν ὡς πρὸς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις ὑπὸ τῆς παρελθούσης Βουλῆς, δὲν δύναται νὰ θιχθῇ παρὰ τῆς παρούσης Βουλῆς ἐν τῇ συζητήσει περὶ τοῦ Συντάγματος. Ἡ γνώμη ὅμως αὕτη, καὶ ἄλλοτε διατυπωθεῖσα παρ' ἐμοῦ δὲν ἔγεινεν ἀποδεκτὴ. Παρεβιάσθησαν αἱ ἀπο-

φάσεις τῆς παρελθούσης Βουλῆς. καὶ ὡς πρὸς τὸ νῦν συζητούμενον ζήτημα. Ὡς πρὸς τοῦτο νομίζω ὅτι ἡ ἰσοβιότης τῶν δικαστῶν εἶνε θεμελιώδης θεσμός.

Σ. Δριγούμης. Θεμελιωδῶς ἰσόβιοι δὲν δύνανται νὰ εἶνε οἱ δικασταί. Ἡ περὶ ἰσοβιότητος διάταξις ἐν τῷ Συντάγματι ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ ἄρθρον 28, καθ' ὃ «ἡ Δικαιοσύνη ἀπονέμεται παρὰ τῶν δικαστηρίων» ὅχι «τῶν δικαστῶν». Οὐτε ὀρίζει τὸ Σύνταγμα ποῖα δικαστήρια σήμερον δύνανται νὰ εἶνε τούτου τοῦ εἴδους, αὔριον τοῦ ἄλλου. Ἡ Δικαιοσύνη δὲν εὐρίσκεται ἤδη παρ' ἡμῶν ἐν ὑψηλῇ θέσει, καίτοι ἡ κατάστασις τῆς δὲν γεννᾷ βεβαίως ἀπόγνωσιν.

Τὸ ψήφισμα, ἐξεταζόμενον ἐν συναφείᾳ μὲ τὴν παρὰ τοῦ κ. Σηλῆμαν ὑποβληθεῖσαν προθήκην, θὰ εἶδιδε λύσιν, ὅθεν ὑποβάλλω πρότασιν, ἣν παρακαλῶ νὰ δεχθῆ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἀναβληθῆ δι' αὔριον ἡ συζήτησις πρὸς μελέτην.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Δέχεται τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν.

Λύεται ἡ συνεδρίασις ὥραν 12 καὶ 45'.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

Talios

95, 97, 90

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΣΤ'

Τῆς 11 Μαΐου 1911.

Ὡρᾷ 5, 35' μ. μ. ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου ἡ Βουλὴ εὐρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 189 βουλευτῶν.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινεῖ τὰ ἑξῆς. 1) Οἱ κάτοικοι τῆς Ν. Ἀγχιάλου ζητοῦσι δάνειον. 2) Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ἀποστέλλει εὐχαριστήριον τηλεγράφημα ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει τοῦ πένθους τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς. 3) Οἱ κάτοικοι Ἐγκαρᾶς τῆς Νάξου ὑποβάλλουσιν ἀναφορὰν περὶ στρεματικῆς φορολογίας τῶν ὕποφορῶν δένδρων. 4) Ὁ ἐξ Ἀμφίσσης Ν Ζωγράφος καταγγέλλει τὸν ἐκεῖ ἐπιθεωρητὴν Σταματέλλον ὡς κακοποιήσαντα τὴν θυγατέρα του μαθήτριάν. 5) Οἱ κάτοικοι Γαστουρίου, Καναλίου, Περλεψιριάδων, Μπραΐτικα τῆς Κερκύρας ζητοῦσιν ἐπιψηφισιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Κερκύρας. 6) Ὁ ἐκ Χαλκίδος Α. Σταμάτης ἐπὶ 18ετίαν ὑπηρετήσας ἐν τῷ στρατῷ ζητεῖ σύνταξιν. 7) Ὁ ἐκ Βόλου Ν. Ντόβας παραπονεῖται κατὰ τοῦ ἐν Βόλῳ Ταμείου. 8) Ὁ Σύλλογος Μπουρλοῦ τοῦ Αἰγίου συγγαίρει τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ νομοσχέδιον περὶ κοινοτήτων. 9) Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Θεσπιέων πέμπει ψήφισμα περὶ ἀναστολῆς τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων τοῦ 1910 μέχρι τῆς συγκομιδῆς. 10) Οἱ κάτοικοι Συκιᾶς τῆς Κορίνθου ζητοῦσιν ἀρωγὴν. 11) Ὁ Σύνδεσμος ποτοποιῶν Καλαμῶν ζητεῖ μείωσιν τῆς φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος. 12) Οἱ κάτοικοι Ἀστακοῦ παραπονοῦνται κατὰ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ Βονίτσας. 13) Οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου Λεύκτρου τῆς Οἰτύλου παρακαλοῦσιν ὅπως τοῖς ἐπιτραπῇ ἡ συλλογὴ ἁλατος δι' ἀτομικὴν χρῆσιν. 14) Ὁ κ. Περσιάδης ζητεῖ σύνταξιν. 15) Οἱ ἐν Ἑλλάδι φαρμακευτικοὶ ὑπάλληλοι ὑποβάλλουσιν ὑπόμνημα. 16) Ἡ ἐπιστημονικὴ Ἐταιρεία Ἀθηνῶν ζητεῖ βοήθημα πρὸς ἐκδόσιν τῆς «Ἀθηνᾶς» καὶ 17) Οἱ ἐν Ἀθήναις ξυλουργοὶ καὶ ἐπιπλοποιοὶ ὑποβάλλουσιν ἀναφορὰν.

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

Ψηφίζεται κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς β' συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν διὰ τοὺς μῆνας Μαΐου καὶ Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1911 ἐξόδων τοῦ Κράτους ὡς ἐπίσης τῶν ἐξόδων τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπαγομένων κληροδοτημάτων τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης τοῦ Ταμείου τοῦ

Ἐθνικοῦ Στόλου, τοῦ Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ταμείου τῶν Φάρων καὶ Φανῶν, τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ταμείου».

Γίνεται δεκτὸν εἶτα εἰς γ' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον «περὶ παγίας προκαταβολῆς τοῦ Στρατοῦ» ἔχον οὕτω.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους νόμου ΣΙΒ' τοῦ ἔτους 1852 προβλεπομένη διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν προκαταβολή, ὁρίζεται δι' ἐκάστην χρῆσιν εἰς τὰ δύο καὶ ἡμισυ δωδεκατημόρια τῶν ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων αὐτοῦ ἀναγραφομένων διὰ τὰς ἀκολουθοῦσας πληρωμὰς πιστώσεων :

α') Μισθῶν, προσαυξήσεων μισθοῦ, ἐπιμισθίων, ἐπιδομάτων, ἐπιχορηγήσεων, ἀποζημιώσεων καὶ ἀμοιβῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

β') Μισθῶν, ἐπιμισθίων, ἀντιμισθίων καὶ ἡμερομισθίων ἰδιωτῶν, προσφερόντων οἰκονομικῶς ὑπηρεσίαν ἢ ἐργασίαν εἰς τὸν στρατὸν.

γ') Τιμῆματος προμηθευομένου διὰ τοὺς ὀπλίτας ἄρτου καὶ ἀντιτίμου χορηγουμένων αὐτοῖς εἰς χρῆμα μερίδων ἄρτου.

δ') Δαπανῶν ραφῆς καὶ ἐπισκευῆς ἱματισμοῦ, ἐνεργουμένης κατὰ τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διατίμησιν.

ε') Τιμῆματος εἰδῶν στρατωνισμοῦ, πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν γενικῶν προμηθειῶν, ἔτι δὲ μισθωμάτων καὶ ἀγορᾶς ὕδατος.

ς') Δαπανῶν νοσηλείας ἀνδρῶν τοῦ στρατοῦ.

ζ') Δαπανῶν συντηρήσεως στρατιωτικῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων.

η') Τιμῆματος προμηθευομένης νομῆς κτηνῶν τοῦ στρατοῦ καὶ ἀντιτίμου χορηγουμένης εἰς χρῆμα νομῆς, ἔτι δὲ δαπανῶν συντηρήσεως ἐν γένει καὶ νοσηλείας κτηνῶν.

θ') Δαπανῶν ὁδοιποριῶν καὶ μετακομίσεων στρατοῦ ὡς ἐπίσης μετακομίσεων ὑλικῶν καὶ κτηνῶν στρατοῦ.

ι') Δαπανῶν στρατιωτικῶν σωμάτων βολῆς καὶ στρατιωτικῶν ἀσκήσεων ἐπιβάσεως καὶ ἀποβιβάσεως.

ια') Τιμῆματος ὑλικῶν γραφείων καὶ μηνιαίων ἐπιχορηγήσεων γραφικῶν ἐξόδων.

ιβ') Δαπανῶν ἐν γένει στρατιωτ. σχολῶν καὶ σχολείου στρατιωτικῶν σωμάτων.

ιγ') Δαπανῶν τυπογραφείου Ὑπουργ. Στρατιωτ.

ιδ') Δαπανῶν στρ. ποινικῆς Δικαιοσύνης.

ιε') Δαπανῶν χαρτογραφικῆς ὑπηρεσίας.

ις') Ἀποδοχῶν καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μετακαλουμένων ἀλλοδαπῶν ἀξιωματικῶν.

ιζ') Ἀσφαλιστρῶν στρατιωτικῶν καταστημάτων καὶ δαπανῶν συντηρήσεως τούτων, ἔτι δὲ δαπανῶν ἐγκυβερνήσεων ἐν αὐτοῖς καὶ δαπανῶν λειτουργίας ναῶν.

ιη') Μισθωμάτων ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν, ἀμαξῶν καὶ μεταγωγικῶν μέσων.

ιθ') Ἀσφαλιστρῶν ὑλικῶν στρατοῦ καὶ δαπανῶν συντηρήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κεχορηγημένη ἤδη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν παγία προκαταβολή συμπληρωθήσεται εἰς τὸ ἀναλογῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ποσὸν ἐφ' ὅσον πρὸς ἐφοδιασμὸν ἐξ αὐτῆς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων καὶ καταστημάτων παρουσιάζεσθαι ἀνάγκη. Ἐκδίδονται δὲ τὰ διὰ τὴν παγίαν προκαταβολὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Παγία προκαταβολή Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν», ἐξοφλοῦνται δὲ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος ταμείου πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου, διὰ τῆς ἐκδόσεως χρηματικῶν γραμματίων ἐπ' ὀνόματι τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων καὶ καταστημάτων, πρὸς ἃ ἡ χορηγουμένη προκαταβολή διατίθεται, καταχωριζομένων τῶν ἐνταλμάτων εἰς χρέωσιν τοῦ ρηθέντος λογαριασμοῦ. Ἀντιθέτως εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου εἰσάγονται τὰ ποσά, ἅπερ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Δημόσιον, διὰ καταθέσεως εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, ἕνεκεν ἐλαττώσεως τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, δι' ἃς ἡ προκειμένη παγία προκαταβολή προορίζεται, ἢ ἕνεκα κανονισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς διαχειρίσεως κατὰ τρόπον, ἀπαιτοῦντα παγίαν προκαταβολὴν ἐλάσσονα τῶν δύο καὶ ἡμίσεως δωδεκατημορίων.

Ἄρθρον 3.

Τὰ Στρατιωτικὰ σώματα καὶ καταστήματα ἐνεργοῦσι διὰ τῆς χορηγουμένης αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου παγίας προκαταβολῆς τὰς βαρυνούσας αὐτὰ δαπάνας ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου τούτου μνημονευομένων.

Ἄρθρον 4.

Καταργοῦνται 1) ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΩΚΒ' τῆς 18 Ἀπριλίου 1880, μετὰ τῶν ἐδαφίων αὐτῆς α'—γ', 2) τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΒΨΓ' τῆς 29ης Μαρτίου 1900 καὶ 3) τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΓΧΝΘ' (ὑπ' ἀριθ. 3659) τῆς 10ης Μαρτίου 1910.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς γ' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδων διὰ τὴν ἀνέγερσιν Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς» ἔχον οὕτω.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ὁ προσαρτώμενος τῷ παρόντι νόμῳ προϋπολογισμὸς τῆς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδων (ἀριθ. 140,000.00) ὀλικῆς δαπάνης, διὰ τὴν ἀνέγερσιν Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς, ἐν τῷ περιθώρῳ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κολοκοτρώνη καὶ Ἀνθίμου Γαζῆ.

Πρόεδρος. Συζήτησις περὶ τῶν ἀναθεωρητέων Διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

(Διακοπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ 5 λεπτὰ ὅπως περατωθῆ ἢ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος σύσκεψις τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπῆς καὶ ὑποβληθῆ ἢ σχετικῆ αὐτῆς πρότασις).

Μετὰ τὴν διακοπὴν λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Σ. **Δραγούμης** ὅστις λέγει ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ συνελθούσα σήμερον ἀνεγνώρισεν παμπηρεῖ ὅτι οὐδένα εἶχε λόγον νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὸ ψήφισμα τὸ προταθὲν ὑπ' αὐτῆς καὶ ἀπέσυρε τοῦτο. Ἡ ἐπιτροπὴ προχωρήσασα εἶτα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς προτάσεως τοῦ ἐκ Λαρίσης συναδέλφου κ. Σκληρῶν κατέληξεν εἰς τὸ ἐπόμενον συμπέρασμα (ἀναγινώσκει τὴν πρότασιν, ἣν καὶ καταθέτει). Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς τροπολογίας, αἰτινες ὑπεβλήθησαν, λέγει ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπέριψε ταύτας.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Εἶμαι εὐτυχῆς διότι ἡ Συνταγματικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποσύρει τὴν πρότασιν τῆς περὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος ἔστω καὶ μόνον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Καὶ εἶμαι εὐτυχῆς διότι διὰ τῆς προτάσεως ἐκείνης θὰ καθιεροῦτο προηγουμένον συνεπέια τοῦ ὁποίου θὰ ἐτηρεῖτο διαρκῶς σαλευόμενον τὸ ἔδαφος τῆς δικαστικῆς ἰσοβιότητος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὅριον φρονῶ ὅτι θὰ ἦτο σκοπιμώτερον ἐὰν ἀφίετο μείζων ἐλευθερία εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Τὸ ὅριον τὸ προτεινόμενον ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἶνε, φρονῶ, χαμηλόν. Ἐξακο-

λουθῶν λέγει ὅτι ὡς ὅριον ἀνώτατον δεόν νὰ τεθῆ τὸ ἐν τῇ Κυβερνητικῇ τροπολογίᾳ ὑποδειχθὲν καὶ καταλήγει ἀφίνων ἐλευθέραν τὴν Βουλὴν ὅπως ἐκφράσῃ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς νέας προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Πρόεδρος. Κατόπιν τῆς προτάσεως τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς νομίζω ὅτι ἡ συζήτησις περὶ τοῦ ἀπαράδεκτου δὲν ἔχει ἄλλον χαρακτῆρα πλέον παρὰ ἀπλῶς θεωρητικόν. Νομίζω ὅτι θὰ ἦτο ὀρθόν νὰ συστήσω εἰς τοὺς κ.κ. Βουλευτὰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἵνα ὁμιλήσωσι περὶ τοῦ ἀπαράδεκτου ἵνα παραιτηθῶσι τοῦ λόγου διὰ νὰ συζητήσουν τὸ κατ' οὐσίαν θέμα τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὴν Βουλὴν, συντελοῦντες οὕτω εἰς κέρδος χρόνου.

Τινὲς Μάλιστα.

Εὐάγ. Γαρουφαλιάς. Ἀφοῦ αἴρεται τὸ ἀπαράδεκτον, ἀφοῦ ἀνακαλεῖται ἡ πρότασις τοῦ ἀπαράδεκτου, νομίζω ὅτι μένει ἀκεραία ἡ πρότασις περὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος τῶν δικαστῶν.

Πρόεδρος. Ἡ πρότασις ἢ περὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος ἢ ὑποβεβλημένη ὑφ' ὑμῶν;

Ε. Γαρουφαλιάς. Ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Γαρδικιώτου.

Πρόεδρος. Ἐκείνη ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 102.

Ε. Γαρουφαλιάς. Μὲ συγχωρεῖτε.....

Πρόεδρος. Παρακαλῶ. Ἀκούσατε τί λέγει ἡ πρότασις τοῦ κ. Γαρδικιώτου «Τροπολογία ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Συντάγματος» Πῶς δύναμαι νὰ εἰσαγάγω ὑπὸ συζήτησιν τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου 102 συζητουμένου τοῦ ἄρθρου 88;

Πατισσοῦράκος. Ἐλήφθη ἀπόφασις τῆς Βουλῆς νὰ συζητηθῆ.

Πρόεδρος. Ποῦ τὴν εὔρατε τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν νὰ συζητῶνται αἱ τροπολογίαι τῶν ἐπομένων ἄρθρων; Ὁ κ. Κουλουμβάκης ἐπὶ τοῦ ἀπαράδεκτου.

ΕΚουλουμβάκης Φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις περὶ ἀπαράδεκτου διότι ἐὰν ἡ διάταξις εἶνε θεμελιώδης, ὡς ὑπεστηρίχθη, θὰ εἶνε ὀλοκλήρως θεμελιώδης καὶ οὐχὶ μέχρι τοῦ ὁρίου τὸ ὁποῖον ἀρέσκει εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καταλήγει λέγων ὅτι πρὸ πάσης ἄλλης συζητήσεως ἢ Βουλὴ πρέπει ν' ἀποφανθῆ ἐπὶ τοῦ ἀπαράδεκτου.

Ν. Γαρδικιώτης. Ἀναπτύσσει γνώμην καθ' ἣν προεξέχει τὸ ζήτημα ἐὰν ἡ Βουλὴ θ' ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναστολῆς.

Ι. Τσίριμωκος. Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐρωτηθῆ ἐκτὸς ἐὰν σεῖς ἐμμένετε εἰς τὴν πρότασίν σας.

Ν. Γαρθικιώτης. Βεβαίως ἐμμένω. Διὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει ν' ἀποφανθῆ.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Ἡλιζα, λέγει, ὅτι μετὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς θὰ ἔπαυε πλέον πᾶσα ἐπὶ τοῦ θέματος συζήτησις. Ἀφοῦ ὅμως ὁ κ. Βουλευτὴς Τρικκάλων ἐπιμένει εἰς τὴν πρότασίν του φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ συνεχισθῆ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀπαραδέκτου.

Στ. Δραγοῦμης. Μὲ συγχωρεῖτε. Ἐγὼ νὰ παρατηρήσω τούτο, ὅτι εἶναι εὐκολον μετὰ τὰ ἐνταῦθα δηλωθέντα νὰ πεισθῆ πᾶς τις ὅτι τοιαύτη πρότασις εἶνε ἀδύνατον νὰ φθάσῃ εἰς ψήφισιν· μετὰ τὴν ἀντίρρησην μάλιστα τὴν οὐσιαστικὴν τῆς Κυβερνήσεως δὲν βλέπω διὰ τίνα λόγον νὰ τεθῶσιν εἰς στενοχωρίαν ἐκεῖνοι τῶν βουλευτῶν, οἵτινες ἔχουσιν ἐρριζωμένην πεποίθησιν ὅτι δὲν χωρεῖ ἀπαραδέκτον.

Ἐλ. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν τίθεται τὸ ζήτημα εἰς ψηφοφορίαν. Ἐγὼ παρεκάλεσα νὰ συζητηθῆ.

Στ. Δραγοῦμης. Προκαλέσατε ψῆφον ἐπὶ τῆς οὐσίας καὶ θὰ ἔχητε παμφηρίαν σχεδόν.

Ἐλ. Βενιζέλος. Θὰ εἶμαι εὐτυχὴς ἐὰν

Στ. Δραγοῦμης. Πρώτην φοράν ὑπάρχει παρ' ὑμῖν δισταγμὸς περὶ τῆς γνώμης τῶν ἀκολουθούντων ὑμᾶς καὶ εἶνε ἡ περίστασις καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ εἴσθε βεβαίως περὶ τοῦ ἀποτελέσματος.

Ἐλ. Βενιζέλος. Θέλετε νὰ μὲ στερήσητε τοῦ δικαιώματος νὰ κάμω χρῆσιν αὐτῆς τῆς δυνάμεως, ἐφ' ὅσον ἔχω γνώμην ὅτι ἡ ἐδραίωσις τῆς ἰσοβιότητος τῶν δικαστῶν ἀποτελεῖ ἀληθῶς τὸν θεμέλιον λίθον τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς περαιτέρω τῆς δικαιοσύνης καὶ τὴν ἐπὶ ἀσφαλῶν βάσεων περαιτέρω λειτουργίαν αὐτῆς;

Πρόεδρος. Ἡ Βουλὴ προχωρεῖ ἤδη εἰς τὴν περὶ ἀπαραδέκτου συζήτησιν.

Τ. Ἡλιόπουλος. (6. 40'). Ὑποστηρίζει ἐπιστημονικῶς τὴν γνώμην του, καθ' ἣν ἡ δικαστικὴ ἰσοβιότης εἶνε θεμελιώδης, διότι ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς δικαιοσύνης.

Κ. Λιδωρίκης (6. 5'). Φρονεῖ ὅτι μεθ' ὅλας τὰς στροφὰς καὶ περιστροφὰς, ἃς ἠθέλησαν νὰ δώσωσιν εἰς τὴν συζήτησιν, ἥτις ἀπὸ ἡμερῶν ἀπασχολεῖ τὴν Βουλὴν, αὕτη

εἶνε μία ἀπήχησις καὶ τῆς ἐν δικηγορικοῖς συλλόγοις, τῆ δημοσιογραφίᾳ καὶ ἄλλοις κοινωνικοῖς κύκλοις, ἡ περὶ ἀναστολῆς ἢ μὴ τῆς ἰσοβιότητος. Ἄλλ' εἰς τὴν πορείαν τῆς τοιαύτης συζητήσεως προεβλήθη ὡς ὀγκόλιθος ἡ περὶ ἀπαραδέκτου πρότασις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Νομίζει ὅτι ἂν θελήσῃ τις ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς σκοπιμότητος, ἐφ' ἧς ἰδίως ἐστήριξε τὴν πρότασιν ὁ κ. Πρωθυπουργός, νὰ συζητησῆ ὅτι καὶ μὲν εἶνε ὑπὲρ τὰς ἀνθρωπίνους δυνάμεις τὸ ἔργον τοῦ δικαστοῦ ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπόκειται πάντοτε εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ περιβάλλοντος οὔτος, ἀλλ' ὅμως ἰσχυσάντων, ὡς ὠμολόγησεν καὶ ὁ κ. Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης, ἐξαιρετικῶς δυσμενῶν παρ' ἡμῖν συνθηκῶν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν διὰ τὴν δικαιοσύνην, δὲν δύναται νὰ δεχθῆ τις ὅτι δὲν ἐπέδρασαν ὀλεθρίως αὐταὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦ τῶν δικαστῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν φυσιολογικὴν ἐκκαθάρισιν, ὅταν μάλιστα ἐπαγγελώμεθα διαρκῶς ἀνόρθωσιν, ἥτις ἀδύνατος ἀνευ ἀνορθώσεως τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὅταν αἱ περιστάσεις μᾶς βιάζουσιν εἰς τὴν ταχίστην ἀνασύσταξιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δυνάμεων.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονεῖ ὅτι οὐδόλως ἀπὸ ἀπόψεως σκοπιμότητος δικαιολογεῖται ἡ περὶ ἀπαραδέκτου πρότασις καὶ λυπεῖται ὅτι σπανία περίστασις, καθ' ἣν καὶ Κυβερνήσιν ἰσχυρὰν ἔχομεν καὶ Ὑπουργὸν κατάλληλον, μᾶς διαφεύγει.

Καμπάνιος (7. 25'). Κηρύσσεται κατὰ τοῦ ἀπαραδέκτου ἡ πρότασις ἡ ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀποτελεῖ τι ἄλλο παρὰ τρόπον συμβιβασμοῦ, ἐξακολουθῶν λέγει ὅτι τὸ μὴ θεμελιώδες τῆς περὶ ἰσοβιότητος διατάξεως ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τὰ ὀρκωτὰ δικαστήρια εἶνε αἰρετὰ καὶ εἰς οὐδεμίαν ἰσοβιότητα ὑπάγονται. Οὐδεμία καταλήγει, ἀμφιβολία ὑπάρχει περὶ τούτου ἡ διάταξις δὲν εἶνε θεμελιώδης, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ, μετὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὅτι δὲν θεωρεῖ τὸ ζήτημα κυβερνητικόν, θὰ ψηφίσῃ κατὰ συνειδήσιν.

Α. Θεοδοφοῖδης (7. 45'). Κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ ἀπαραδέκτου καὶ ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι δὲν εἶνε συμφέρουσα ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἰσοβιότητος διότι ὑπάρχει φόβος μὴ τὰ μικρὰ ἐπιθυμούντες ν' ἀνορθώσωμεν καταστρέψωμεν τὰ μεγάλα.

Α. Παπαποστόλου (8 μ. μ.). Κηρύσσεται κατὰ τοῦ

ἀπαράδεκτου καὶ φρονεῖ ὅτι ἡ ἀναστολή τῆς ἰσοβιότητος, τοῦλάχιστον τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, εἶνε ἀναπόφευκτος.

Διακρίπτεται ἡ συνεδρίασις ὥρα 8. 25'

Μετὰ τὴν Διακοπὴν

Τὴν 10 καὶ 25 ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Π. Μερλόπουλος. Ἡ ἀπόψε ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Βουλὴν πρότασις τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν εἶνε ἄριστος ἀλλὰ ὄγκωσις τῶν δυσχερειῶν τοῦ σχεδίου ψηφίσματος ἀντέκειτο εἰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν, ἀλλὰ ὁμοίως καὶ ἡ πρότασις ἀντίκειται. Ὑπάρχει μόνον ἡ διαφορὰ τῆς ἐλλείψεως τοῦ θάρρους ἐν τῇ νέᾳ στροφῇ τοῦ πράγματος. Τὸ βέλος τὸ ἐξακοντιζόμενον ἀπὸ τῆς προτάσεως βάλει καθ' ὅρισμένων προσώπων, ὧν τὸ ὄνομα μόνον ἐλλεῖπει ἀπ' αὐτῆς. Ὑπὸ τὴν πρότασιν, ὑπὸ τὸ ὄριον τῆς ἡλικίας, ἐνυπάρχει αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἀναστολή. Ὡστε δὲν αἰτιολογεῖται ἡ χαρὰ ἣν ἐξέφρασεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ ἀπεδέιχθη ἀνακόλουθος. Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ ἀπεδέιχθη ἀνακόλουθος. Ὁ κ. Πρωθυπουργός ἐσίγησεν ἐπὶ τριήμερον, ἄφινε τὴν Βουλὴν πελαγοδρομοῦσαν, κατόπιν ἐπρόβαλε τὸ ἀπαράδεκτον. Ἄφῃκε διχοστασίαν ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, διχογνωμίαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ θεμελιώδες ἢ μὴ τῆς διατάξεως, ὡς πρὸς τὸ ὑγιὲς ἢ μὴ τῆς Δικαιοσύνης παρ' ἡμῖν.

Καὶ ἡ σήμερον συζητούμενη πρότασις καὶ ἡ χθὲς εἶναι ἀπαράδεκτος. Ἡ ἰδέα τῆς ἰσοβιότητος δὲν εἶνε ἀπόλυτος, συγγενεὺς πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν, ἣτις εἶνε τὸ πραγματικὸν θεμέλιον τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν. Δὲν ἐννοῶ δὲ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν τελείως αὐτοτελῆ, ἀγεφύρωτον πρὸς τὴν ἐκτελεσματικὴν κλπ. Ἡ αὐτάρκεια καὶ αὐτονομία ἐκάστης ἐξουσίας περιορίζεται μόνον ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἐξασκήσεως τῶν ἰδίων αὐτῆς καθηκόντων.

Τοιαύτη δὲ αὐτοτέλεια δὲν δύναται, νὰ ὑπάρχη ὡς πρὸς τὴν Δικαστικὴν ἐξουσίαν ἀνευ τοῦ ὅρου τῆς ἰσοβιότητος τῶν δικαστῶν. Διὰ τοῦτο ὁ ὅρος οὗτος ἀνεγράφη εἰς Συντάγματα. Ὅπου δὲ ἀπετολμήθη, ὡς ἐν Γαλλίᾳ ἄλλοτε, ἡ ἀναστολή τῆς ἰσοβιότητος τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν οἰκτροῦ.

(Δίδεται παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐρωτηθείσης παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, παρατάσις 10' εἰς τὸν ἀγορεύοντα).

Τὰ ὄρκωτὰ δικαστήρια, τὰ ἐμποροδικεῖα, τὰ Προξενικὰ Δικαστήρια, τὰ ὁποῖα δὲν ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἰσοβίους δικα-

στάς, δὲν δύναται νὰ προβληθῶσιν ὡς σοβαρὸν ἀντεπιχειρημα. Οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ μὴ ἠσφαλισμένοι δι' ἰσοβιότητος, ὑπῆρξαν ἀρχικῶς ὄργανα τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας.

Οἱ ἀπὸ ἐλικρινοῦς ζήλου ἀγόμενοι ὑπὲρ τῆς γνώμης τῆς ἀναστολῆς ἄς προσέξουν μήπως, ἐπιδιώκοντες τὸ καλλίτερον, καταστρέψωσι τὸ ὑπάρχον καλόν. Οὔτε δυνάμεθα δὲ νὰ ἀνανεώσωμεν τὴν ἀπὸ δύο ἐτῶν ὑφισταμένην ἐπαναστατικὴν κατὰστασιν.

Ι Παύσουρακος (11. 15). Ἡ ἀντίληψις τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν θεμελιωδῶν ἢ μὴ διατάξεων ἐναλλάσσει ἀπὸ τῆς προχθὲς μαγικῶς. Καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, λοξῶς καὶ μέσως χωρῶν, δὲν εἶνε βεβαίως ὁ Πρωθυπουργός ὁ ἀπότοκος μιᾶς ἐπαναστάσεως. Αὐτὴ τῷ ἐπέβαλλε νὰ λάβῃ τὸ φραγγέλιον ἀνά χεῖρας καὶ ν' ἀποδιώξῃ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῆς Δικαιοσύνης τοὺς ὀργιάσαντας ἐν αὐτῷ ἀναξίους δικαστάς, τοὺς ποδοπατήσαντας τὴν τιμὴν τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Πολιτείας, τὰ τίμια καὶ ἱερὰ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν. Ὁ κ. Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης φοβεῖται τὸν κλονισμόν τῆς Δικαιοσύνης ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως. Ἀλλὰ μέγιστος καὶ πραγματικὸς κλονισμὸς εἶνε μόνον ὁ ἠθικὸς εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς ἀναξίότητος τοῦ δικαστοῦ. Καὶ ἐὰν ὁ κ. Ὑπουργός ἐτίθεντο εἰς τὸ ταπεινὸν ἐπίπεδον τῶν χωρικῶν, τῶν ἀγροτῶν, ἐν ᾧ ἐνδιατρίβωμεν ἡμεῖς, θὰ ἀντελαμβάνετο καὶ θὰ ἠσθάνετο βαθέως καὶ θὰ ἠννόει τὸν πραγματικὸν τοῦτον κλονισμόν.

Ἡ ἐπανάστασις ἐγένετο κυρίως διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς διοικήσεως, ἐκκαθάρσιν καὶ ἐξυγίανσιν αὐτῶν ἐζήτησε καὶ ἤλπισεν ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Πρὸ πάντων δὲ ἐξυγίανσιν τοῦ Δικαστικοῦ κλάδου. Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ ἐμβάλωμεν διαρκῶς τὴν χώραν εἰς ἐπανάστασιν, διότι μόνον ἐν ἐπαναστατικῇ καταστάσει δύναται νὰ ἐπέλθῃ ριζικὴ θεραπεία τῶν κακῶς ἐχόντων, ποῦ δὲ θὰ εὐρωμεν εὐκόλως ἄλλην εὐκαιρίαν, ἐὰν παραβλέσωμεν τὴν παροῦσαν; Καὶ πρὸ πάντων δεόν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι καὶ ἄνωθεν, ὡς ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ ὅρου Σινᾶ ἂν μᾶς δοθῇ ὁ ἠθικὸς κώδιξ, ὁ κώδιξ τοῦ δικαίου, θὰ διαφθαρῇ ἀσφαλῶς εἰς χεῖρας ὀργάνων ἀναξίων.

Πετ. Ἡλιόπουλος (11. 32'). Τὸ θέμα, λέγει, εἶνε ἐξόχως σοβαρὸν καὶ σπουδαῖον καὶ δικαίως ἐπισύρει τὴν ἀμέριστον προσοχὴν τῆς Συνελεύσεως. Ὁ θεσμὸς τῆς ἰσοβιότητος μετεφυτεύθη ἐκ τῶν ξένων νομοθεσιῶν καὶ ἐτέθη εἰς τὰ Συντάγματα τοῦ 44 καὶ 64. Αναφέρει ὅτι καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ δημοσίου δικαίου ἐν προμετωπίδι ἀνέγραψαν ὅτι ὅλοι εἴμεθα

ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου καὶ τὰς σχετικὰς ἄλλας διατάξεις, ἀλλ' εἰσερχόμενοι εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν εὐρίσκομεν τὴν ἀνισότητά τερατώδη, τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν παραβιαζομένην, τὸ ἄσυλον τοῦ πολίτου ἀπειλούμενον, τὴν ἰδιοκτησίαν σφετεριζομένην. Ἄν ἡρωῶτατο ὁ λαὸς ποῦ προσέκοψε τὸ Σύνταγμα, θὰ ἀπήντα εἰς τὴν ἔλλειψιν Δικαιοσύνης, καθόσον οἱ προσφεύγοντες ἐν αὐτῇ εἴτε νικῶνται εἴτε νικῶσι μένουσι ἀπογοητευμένοι. Ἡ συζήτησις εἶνε ἐπιβεβλημένη καθόσον καὶ ἡ Βουλὴ καὶ τὸ Διάγγελμα τοῦ Βασιλέως ἐνδεικνύουσι τὴν ἀναθεώρησιν, ἐπὶ πλέον καὶ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ τὰ ψηφίσματα τῶν δικηγορικῶν Συλλόγων μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ριζικῆς θεραπείας, καὶ, κατὰ τὸ Σύνταγμα, δὲν ἐπῆλθε κανονικῶς ἡ ἰσοβιότης, διότι τὸ Σύνταγμα ὀρίζει παρέλευσιν ἐξαετίας καὶ τετραετίας ὑπὸ τὸν ὀρθὸν ὅρον νὰ προηγηθῇ ἐντὸς τριετίας κατὰ τὸ ἄρθρον 89 ὁ νόμος περὶ προσόντων, ἀλλὰ τοιοῦτος μόνον μετὰ διετίαν ὑπὸ τῆς Οἰκουμένης κληθείσης Κυβερνήσεως ἐψηφίσθη τὴν 31 Δεκεμβρίου 1877. Ἐλπίζω, λέγει, ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ἐπιληφθῇ καὶ θὰ ἀποφασίσῃ ὑπὲρ τῆς ριζικῆς καὶ πραγματικῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ θὰ παραχωρήσῃ πρὸς τοῦτο πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις ἀντὶ νὰ θελήσῃ νὰ παίξῃ τὸ πρόσωπον τοῦ δειλοῦ Νικίου, χωρὶς νὰ εἶνε τοιοῦτος, θὰ θελήσῃ νὰ ὀνομασθῇ ὁ νέος Κρόμβελ τῆς Ἑλλάδος διὰ πραγματικῆς καὶ πλήρους ἐκκαθαρίσεως τῆς σπουδαιοτάτης τῶν λειτουργῶν τοῦ Κράτους.

Σιγγούρης (11.45'). Τὰ σφάλματα τῶν γενομένων ἐκκαθαρίσεων ἔπρεπε νὰ μᾶς συγγρατήσουν. Ὁ νόμος παρέχει τὸ μέσον εἰς Ὑπουργὸν τοῦ καθήκοντος νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν Δικαιοσύνην. Ἡ Δικαιοσύνη εἶχεν ἐλλείψεις κυρίως ἐνεκα τῶν συνθηκῶν τοῦ παρελθόντος. Ἡ ἐπανάστασις, ἂν ὄχι ἄλλο τι, ἐδημιούργησε Δικαιοσύνην. Ἡ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ μέγιστον πολιτικὸν σφάλμα ἀναλαμβάνουσα αὐτὴ τὴν ἐκκαθάρισιν. Οἱ φαῦλοι δικασταὶ ἀπεδοκιμάσθησαν διὰ βοῆς παρὰ τῶν πολιτῶν, ἡ Ἐπανάστασις δὲ ἐξερρίζωσεν αὐτούς ἐντελῶς, ἀνέκοψε τὰς ἐλπίδας των. Ἀπὸ τὴν Δικαστικὴν ἐξουσίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀφαιρέσωμεν τὸ ἀνεύθυνον καὶ τὸ ἀπαρβιάστον, ὡς ἀπὸ τὸν βουλευτὴν τὴν ἄσυλιαν. Ὅθεν θεωρῶ ἀπαράδεκτον πᾶσαν ἐναντίαν πρότασιν. Ὅτι μεμπτὸν ὑπάρχει ἔγκειται εἰς τὸ Ἀνώτερον Δικαστικὸν Σῶμα, ἡ κατωτέρα Δικαιοσύνη ἐκπληροῖ τὸν προορισμὸν τῆς. Ἐξασφαλίζοντες τὴν ἀρτιότητα τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἔχομεν καλὴν Δικαιοσύνην. Ἄς προσπαθῆσωμεν δὲ νὰ

ἐξαφανίσωμεν βαθμηδὸν ἐντελῶς τὰς ἐναντίας συνθήκας τοῦ παρελθόντος.

Β. Μιχαλάς (11.55'). Θέλετε τὴν ἐκκαθάρισιν; ἀλλὰ ποῦ, κύριοι, βλέπετε τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν ἀμεροληψίαν, τοὺς χαρακτῆρας καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν, διὰ ν' ἀναθέσσητε τὴν ἐκκαθάρισιν; Καὶ δὲν εἶνε θαῦμα διότι τόσον ὀλίγοι εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον ὑπάρχουσιν ἀνίκανοι καὶ παραδαλοὶ καὶ οὗτοι ἀκίνδουνοι, διότι ἔχουσι ὑποστῆ τελείαν ἐξουθένωσιν; Ἐὰν ἐπιθυμῆτε εἰλικρινῶς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Δικαιοσύνης, ἀναζητήσατε τὸ αἴτιον καὶ ἐκεῖ στραφῆτε. Ἡθικοποιήσατε καὶ παιδεύσατε τὸν λαόν. Μὴ λησμονῆτε ὅτι ἕκαστος λαὸς ἔχει ἀνταξίαν αὐτοῦ Πολιτείας. Ἐκάστη δὲ Πολιτεία ἀνταξίαν αὐτῆς Δικαιοσύνης. Ἐκάστος λαὸς ὀφείλει νὰ μιμῆτε τοὺς ἄρχοντας.

Γαρουφαλῆς (12.5'). Φρονῶ ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς πρέπει ν' ἀποσύρῃ τὴν πρότασιν τοῦ ἀπαρδέκτου. Εἶνε τοῦτο ζήτημα κοινοβουλευτικῆς ἀξιοπρεπείας. Ἐὰν ἡ διάταξις ἦτο θεμελιώδης, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα οὔτε κατ' ἀρχὴν νὰ συζητήσῃ περὶ ὀρίου ἡλικίας. Ὁ κανονισμὸς τῶν προσόντων, ἐν οἷς καὶ τὸ ὄριον τῆς ἡλικίας, εἶνε ἔργον μόνον νομοθετικοῦ σώματος. Ἐὰν δέχεται ἡ Κυβέρνησις, ἐὰν εἶναι ἀληθές, ὡς καὶ εἶνε, ὅτι ὑπάρχουν σαπρὰ στοιχεῖα ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ, ὀφείλει νὰ συγκατανεύσῃ ἀνεπιφυλάκτως εἰς πλήρη καὶ ὀλικὴν ἐκμηδένισιν αὐτῶν.

Ε. Κουλουμπάκης (12.26'). Δὲν πρόκειται κυρίως νὰ ἀπαλλάξωμεν τὴν δικαιοσύνην ἀπὸ τῶν ἀνικάνων. Κυρίως πρόκειται περὶ ἐνδείξεως σθένους ἐπαναστατικοῦ παρὰ τῶν κυβερνώντων. Ἀλλὰ οὗτοι οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἄξιον τῆς Ἀνορθώσεως ἔπραξαν. Πρέπει νὰ εἰσέλθωσι στοιχεῖα νέα εἰς τὰς δικαστικὰς τάξεις. Τοῦτο εἶνε τὸ ζήτημα τῆς σκοπιμότητος.

Ἡ δὲ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης τὴν γνώμην τῆς περὶ τοῦ θεμελιώδους ἢ μὴ τῆς διατάξεως περὶ ἰσοβιότητος, καίτοι, κατὰ τὴν γνώμην μου, δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ ἀναμιχθῇ οὐδαμῶς ἀπ' ἀρχῆς εἰς συζήτησιν περὶ τῶν συνταγματικῶν διατάξεων, ἀλλὰ, καὶ ἂν δὲν ἔθεσε τοῦτο, ἐκφράσασα ὅμως τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπαρδέκτου ἢ μὴ, δὲν δύναται ν' ἀποφύγῃ ἐνδεχομένης ἐκ τῆς γνώμης συνεπειάς.

Ι. Φουφίδης (12.45'). Ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς σκοπιμότητος, θὰ ψηφίσω ὑπὲρ τοῦ ἀπαρδέκτου.

Α. Βούτας (12.50'). Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐκκαθαρίσῃ διὰ τῆς κανονικῆς ὁδοῦ τὸ Δικαστικὸν Σῶμα. Οὔτε ἠρηθῆ τὴν ἐκκαθάρισιν ἡ Κυβέρνησις. Ἀλλὰ ἀναστολὴ τῆς ἰσοβιότητος σημαίνει κλονισμόν ριζικόν τῆς Δικαιοσύνης, κλονισμόν μὴ παρερχόμενον. Ἡ ἰσοβιότης εἶνε ὁ θεμελιος λίθος τοῦ Δικαστικοῦ οἰκοδομήματος.

[Παρελθόντος τοῦ 12ῶρου, αἱ ἀγορεύσεις θὰ διαρκῶσιν ἐφεξῆς ἐπὶ 15'].

Α. Ροντίρης. Κηρύσσεται κατὰ τῆς ἀναστολῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀπαρδέκτου. Φρονεῖ ὅτι διὰ τῆς προτάσεως περὶ ὀρίου ἀποπέμπονται οἱ λαμπρότεροι τῶν δικαστῶν.

Χ. Πετρίας (1.15'). Ὑποβάλλει σχετικὴν πρότασιν.

Χρυσόχοϊδης (1.20'). Καὶ τὸ ψήφισμα καὶ ἡ πρότασις τείνουσιν εἰς τὴν ἀποφυγὴν θετικῆς γνώμης τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Ἄς μὴ ζητήσωμεν τὴν γνώμην ἡμῶν νὰ τὴν κρύψωμεν ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ ἀπαρδέκτου ἢ μὴ. Ἄς βαδίσωμεν εἰθὺς πρὸς τὴν πραγματικὴν γνώμην ἡμῶν.

Φ. Νέγρης (1.30'). Κηρύσσεται κατὰ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος. Παραπέμπει καὶ τὰ σφάλματα τῶν γενομένων ἐκκαθαρίσεων.

Ι. Χριστοδουλάς (1.35'). Κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος.

Μεϊτάνης (1.45'). Κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς μὴ ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος, ὑπὲρ τοῦ ἀπαρδέκτου φρονῶν ὅτι διὰ ὑπάρχουσιν κακὴν κατάστασιν τῆς Δικαιοσύνης πταίει καὶ τὸ Δικηγορικὸν Σῶμα κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτοῦ. Ἐνεκεν ἐπεισοδίου σχετικοῦ, ἀνακαλεῖται παρὰ τοῦ κ. Προέδρου εἰς τὴν τάξιν.

Ἦρ. Βελλόπουλος (2). Κηρύσσεται κατὰ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀπαρδέκτου.

Ν. Πετροπουλάκης (2.4'). Κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ ἀπαρδέκτου, ζητεῖ νὰ ψηφισθῇ καὶ τὸ ὄριον.

Ι. Πέτρουσιος (2.10'). Κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ ἀπαρδέκτου, κατὰ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος.

Κ. Ρακτιβάν. Διατυποῖ παρατηρήσεις τινὰς εἰς τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ Προσχεδίου 88, 89 καὶ 90. Ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον, ζητεῖ νὰ μεταβληθῇ ἢ διατύπωσις αὐτοῦ,

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἡ διατύπωσις τοῦ ἄρθρου 90οῦ νὰ μείνῃ ὡς ἔχει, νὰ σημειωθῇ δὲ ρητῶς εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι «Ἐνδεχομένη τροποποίησις τοῦ καθεστῶτος νόμου δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ποτὲ ἕκτασιν ποιᾶσιν, ὥστε νὰ εἶνε δυνατὴ τοποθέτησις, ἢ προαγωγή, ἢ μεταθέσις, ἀνευ συμφώνου προτάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης».

Ἡ Βουλὴ δέχεται τοῦτο.

Παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως κ. Ἄ. Ἀλεξάνδρῃ καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ε. Ρέπουλῃ ὑποβάλλεται νομοσχέδιον περὶ ἀναγραφῆς ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως τῆς χρήσεως τοῦ 1911 πιστώσεως ἐκ δραχ. 8,000,

Ε. Κουλουβάκης. Κηρύσσεται κατὰ παντὸς ὀρίου ἡλικίας, ὡς ἐναντίου πρὸς τὴν συνήθη φύσιν τῶν πραγμάτων. Λέγει ὅτι παρασημακῶς ἀπεφασίσθη ἡ ἐκτόπισις ὠρισμένων προσώπων.

Π. Μεσολόπουλος. Δηλοῖ ὅτι θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τοῦ παραδεκτοῦ, ἐξηγῶν ὅτι τοῦτο δὲν ἀντιτίθεται οὐσιαστικῶς πρὸς τὴν ἐκπερασμένην γνώμην τοῦ.

Κατριβάνος. Κηρύσσεται κατὰ τοῦ ὀρίου τοῦ προτεινομένου νῦν ὑπὸ τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ἀποβλέποντος ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἔξωσιν ὠρισμένων ἀνωτέρων δικαστικῶν προσώπων, ἅτινα ἀποτελοῦσι κόσμημα καὶ ὑπεροχὴν τῆς Δικαιοσύνης ἡμῶν.

Γ. Μπακόπουλος. Δηλοῖ ὅτι θὰ καταψηφίσῃ πᾶσαν πρότασιν θίγουσαν ὅπωςδήποτε τὴν ἰσοβιότητα.

Μεϊτάνης. Δίδει ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παρ' αὐτοῦ. Ἐνεκα ἐπεισοδίου τινὸς ἀνακαλεῖται παρὰ τοῦ κ. Προέδρου εἰς τὴν τάξιν.

Δογάνης. Κηρύσσεται κατὰ τῆς μεταβατικῆς διατάξεως περὶ ὀρίου, τῆς ὀριζομένης παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τιμ. Ἡλιόπουλος. Κηρύσσεται κατὰ τῆς μεταβατικῆς διατάξεως.

Γ. Τσίριμώκος. Φρονεῖ ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος, ὡς σῶμα δικηγητικόν, ὡς σῶμα ἐποπτεῦον, δὲν ἐξεπλήρωσε πλήρως τὴν ἀποστολὴν του. Αἱ συνθήκαι τοῦ παρελθόντος δὲν τὸν αἰτιολογοῦσι, διότι δὲν τὸν περιελάμβανον. Διὰ τοῦτο ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἐψήφισα ὑπὲρ προσωρινῆς ἀναστολῆς τῆς ἰσοβιότητος διὰ τὸν Ἄρειον Πάγον. Ἐὰν καὶ οἱ ἀντιφρονούντες ὁμολογοῦσιν, ὅτι πικημελῶς διενήργησε τὴν παρελθούσαν δικαστικὴν ἐκκαθάρισιν, διατί θέλουσι νὰ μὴ θιχθῇ αὐτὸς νῦν; Ἀφοῦ ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἐκνήρυσθη ὑπὲρ τοῦ θεμελιώδους τῆς περὶ ἰσοβιότητος διατάξεως, δὲν ἔχω εἰς ποῖον ἄλλον νὰ ἐμπιστευθῶ τὴν ἐκκαθάρισιν. Καὶ διὰ τοῦτο τάσσομαι, κατὰ λογικὴν ἀνάγκην, ὑπὲρ τοῦ ἐτέρου μέτρου, ὑπὲρ τῆς μεταβατικῆς διατάξεως περὶ ὀρίου.

Δραγοῦμης. Ἐξηγεῖ ὅτι ἡ πρότασις τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν εἶνε μεταβατικὴ καὶ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ μεμονωμένης

διατάξεως, ἀλλὰ περὶ γενικῆς προνοίας, ἢ Ἐπιτροπῇ δὲν ἀπέβλεψεν εἰς ὠρισμένα πρόσωπα.

Κ. Γόντικας. Δηλοῖ ὅτι θὰ καταψηφίσῃ τὴν πρότασιν ὡς μονομερῆ καὶ ἀτολμον.

Α. Παπαδόπουλος. Εἶμαι ὑπὲρ τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ δικαστικοῦ σώματος· λυποῦμαι διότι ἐτέθη ὄριον ἡλικίας, ἐνεκα τοῦ ὁποίου δὲν θὰ φθάσωμεν εἰς ὁ σημεῖον ἐπεθύμουν. Θὰ ψηφίσω ὑπὲρ τῆς προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀφορᾷ τὰ πράγματα.

Θ. Σκάσιος. Τὸ ἀπαράδεκτον διὰ λόγους νομιμότητος ἀρχοῦντος ἐδικαιολογήθη, θὰ ὑπερψηφίσω τὴν πρότασιν τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας, διότι ἀποβλέπω εἰς τὸν συμβιβασμὸν τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην.

Προέδρος. Ἀνακοινῶ ὅτι, οὐδενὸς ἐτέρου ζητήσαντος τὸν λόγον, ἢ συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη.

Ἀποσύρεται τὸ σχέδιον ψηφίσματος τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχον οὕτω:

«Ἡ Β' ἐν Ἀθήναις Διπλῇ Ἀναθεωρητικῇ Βουλῇ, ἀσχοῦσα τὴν πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐξουσίαν αὐτῆς.

Ψηφίζει

» 1) Ἀμα τῇ ἐπικυρώσει τῶν πρακτικῶν τῆς παρουσίας συνεδρίας ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου μετὰ τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως καὶ Ἀντεισαγγελέως ἀπαλλάσσονται τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

» 2) Ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον θέλει προβῆ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν κενωθησομένων θέσεων ἐκ τε τῶν ἀπαλλαγέντων ἀρεοπαγιτῶν καὶ τῶν Ἐφετῶν τοῦ Κράτους.

» 3) Εἰς τοὺς μὴ ἀναδιορισθέντας παρέχεται ὡς σύνταξις ὀλόκληρος ὁ μισθός».

Ἀποσύρεται τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Ἀρτης κ. Σ. Γαρουφαλιά, ἔχουσα οὕτω:

Ἡ ἰσοβιότης Ἀρειοπαγιτῶν, Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν ἀναστέλλεται μόνον ἐκείνων, καθ' ὧν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ παρόντος ἤθελον ὑποβληθῆ τῷ κ. Προέδρῳ τῆς Βουλῆς ἔγγραφοι κατηγορίας, εἴτε ὑπὸ Βουλευτῶν, εἴτε ὑπὸ τινος τῶν

Δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους. Ἐντὸς τοῦ ἐπιόντος μηνὸς συνιστᾶται διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ κ. Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δεκαπενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ πέντε Ἀρειοπαγιτῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἀρ. Πάγου, δύο Ἐφετῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, τριῶν Καθηγητῶν τῆς Νομικῆς ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Νομικῆς Σχολῆς καὶ πέντε δικηγόρων ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συνερχομένη ἐντὸς τοῦ τρίτου μηνὸς ἀποφκίνεται κατὰ πλειοψηφίαν περὶ τοῦ διατηρησίμου ἢ τῆς ἀπολύσεως τῶν κατηγορουμένων Δικαστῶν δι' ἀποφάσεως εἰδικῶς ἠτιολογημένης. Λόγος ἀπολύσεως εἶνε πᾶσα ἀνεπάρκεια νομικῆ, ὑπηρεσιακῆ, ἠθικῆ, κοινωνικῆ, σωματικῆ, ἢ πνευματικῆ.

Ἀποσύρεται τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Τρικκάλων κ. Ν. Γαρδικιωτῆ.

Ἰσοθετεῖται αὕτη παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Λακωνίας κ. Ε. Κουλουμβάκη.

Ὁ κ. Πρόεδρος, διατυπῶν αὐτὴν, ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς:

«Οἱ παραδεχόμενοι τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἀναστολῆς τῶν περὶ ἰσοβιότητος θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, ὡς θεμελιωδῶν, λέγουσι Ναί, οἱ μὴ παραδεχόμενοι λέγουσιν Ὅχι».

Καλεῖ α' τὴν πρῶτον ὅπως ἀποφανθῆ δι' ἀναστάσεως ἐπὶ τοῦ τεθέντος ζητήματος.

Ἰπαρχουσῶν ὅμως προτάσεων βουλευτῶν πλέον τῶν 15 περὶ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς προτάσεως, ἀρχεται αὕτη κληθέντων ὡς ψηφολεκτῶν τῶν κ. κ. Μάνου καὶ Γαρουφαλιά.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς ἡ Βουλὴ δὲν εὐρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ.

Λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 4 καὶ 45' π. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ'.

Τῆς 12 Μαΐου 1911.

Τὴν 6ην μ. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις.

Παρά τοῦ κ. Προέδρου ἀνακοινοῦνται πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ ἑξῆς: 1) Αἴτησις Θεραίων διαμενοντῶν ἐν Ἀθήναις. 2) Αἴτησις ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐξ Αἰγίου περὶ ἀναστολῆς εἰσπράξεως φόρων, μέχρις Αὐγούστου. 3) Αἴτησις τῶν ἐν Ἀθήναις καπνεμπόρων περὶ ἐπιβολῆς φόρου 2 δραχ. κατ' ὄκυν εἰς τὰ μηχανοποίητα σιγαρέτα, 1000 δραχ. δι' εἰσαγωγὴν ἐκάστου μηχανήματος καὶ φόρου ἐπιτηδεύματος εἰς τοὺς μεταπωλητὰς καπνοῦ.

Πρόεδρος. Ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς ἐπὶ προτάξεως τῆς Ἡμερησίας Νομοθετικῆς Διατάξεως ἐπὶ τῷ λόγῳ νὰ ἐπαναληφθῇ ἢ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἀπαραδέκτου μείνασα ἐκκερηγῆς, δι' ἑλλειψιν ἀπαρτίας, ψηφοφορία κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν.

Ἡ Βουλὴ συναινεῖ.

Ἐπιτίθεται εἰς γ' συζήτησιν δι' ἀναστάσεως παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐρωτωμένης παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, κατ' ἀρχὴν κατ' ἄρθρον καὶ κατὰ τὸ σύνολον, καὶ μὴ ἔχοντος οὐδενὸς τὸν λόγον ἐπ' αὐτοῦ, τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν διὰ τοὺς μῆνας Μαΐου καὶ Ἰούνιον τοῦ ἔτους 1911 ἐξόδων τοῦ Κράτους, ὡς ἐπίσης τῶν ἐξόδων τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπαγομένων κληροδοτημάτων, τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, τοῦ Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ταμείου τῶν Φάρων καὶ Φανῶν, τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ταμείου, ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν διὰ τοὺς μῆνας Μαΐου καὶ Ἰούνιον τοῦ ἔτους 1911 ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1911, χορηγεῖται πίστωσις ἴση πρὸς δύο δωδεκατημέρια τῶν ζητουμένων πιστώσεων, διὰ τὰ δυνάμει τῶν κειμένων νόμων ἀναγραφόμενα ἔξοδα ἐν τῷ ὑποβληθέντι εἰς τὴν Βουλὴν Γενικῷ Προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς ρηθείσης χρήσεως, ὡς τροποποιεῖται οὗτος διὰ τῶν ὑποβληθεισῶν δηλώσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ χρονολογίαν 17 Φεβρουαρίου καὶ 5 Μαΐου ἐ. ἔτους, ὁμοίως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑπὸ χρονολογίαν 11 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ., ὁμοίως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ

χρονολογίαν 18 Μαρτίου έ. έ. και όμοίας του Υπουργού των Έσωτερικών υπό χρονολογίαν 6 Μαΐου έ. έ.

Άρθρον 2.

Πρός πληρωμήν των διά τους μήνας Μάιον και Ιούνιον του έτους 1911 έξόδων των εις την άρμοδιότητα του Υπουργείου των Έκκλησιαστικών και της Δημοσίας Έκπαιδύσεως ύπαγομένων κληροδοτημάτων, του Ταμείου της Έθνικης Άμύνης, ως έτροποποιήθη ό προϋπολογισμός τούτου διά της από 17 Φεβρουαρίου έ. έ. δηλώσεως του επί των Στρατιωτικών Υπουργού, του Ταμείου του Έθνικου Στόλου, του Λαχείου ύπερ του Έθνικου Στόλου και των Αρχαιοτήτων της Ελλάδος, του Ταμείου των Φάρων και Φανών, του Θεσσαλικου Γεωργικου Ταμείου και του Αρχαιολογικου Ταμείου. χορηγείται πίστωσης ίση προς δύο δωδεκατημόρια των ζητουμένων πιστώσεων διά τὰ δυνάμει των κειμένων νόμων αναγραφόμενα έξοδα εν τοις υποβληθείσιν εις την Βουλήν ειδικοις προϋπολογισμοις των έξόδων και έξόδων αυτών της χρήσεως του έτους 1911.

Άρθρον 3.

Διά τας δαπάνας του Κράτους, ως επίσης των εις την άρμοδιότητα του Υπουργείου των Έκκλησιαστικών και της Δημοσίας Έκπαιδύσεως ύπαγομένων κληροδοτημάτων, του Ταμείου της Έθνικης Άμύνης, ως έτροποποιήθη ό προϋπολογισμός τούτου διά της από 17 Φεβρουαρίου έ. έ. δηλώσεως του επί των Στρατιωτικών Υπουργού, του Ταμείου του Έθνικου Στόλου, του Λαχείου ύπερ του Έθνικου Στόλου και των Αρχαιοτήτων της Ελλάδος, του Ταμείου των Φάρων και Φανών, του Θεσσαλικου Γεωργικου Ταμείου, και του Αρχαιολογικου Ταμείου της χρήσεως του έτους 1911, ών ή πληρωμή κατασταθήσεται ύποχρεωτική εντός των μηνών Μαΐου και Ιουνίου έ. έ., δυνάμει νόμων ή ιδιαιτέρων συμβάσεων και συμφωνιών, επιτρέπεται υπέρβασις των διά του νόμου τούτου χορηγουμένων πιστώσεων, εάν αυται δέν έπικρέσωσι προς πληρωμήν των, ως εΐρηται, δαπανών.

Άρθρον 4.

Η ισχύς του παρόντος νόμου, αρχεται από της εν τῇ Έφημερίδι της Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αυτού.

Χωρεΐ ή Βουλή επί τὸ δεύτερον θέμα της Ημερησίας Νομοθετικής Διατάξεως, όπερ εΐνε ψηφοφορία επί του άπαραδέκτου της προτάσεως του βουλευτου Τρικκάλων κ. Ν. Γαρδικιώτου, υίοθητηθείσης ύπό του βουλευτου Λακωνίας κ. Ε. Κουλουμβάκη περί άναστολής της διαστικῆς ίσοβιότητος.

Έπαναλαμβάνεται ή ματαιωθείσα κατά την παρελθού-

σαν συνεδρίασιν δι' όνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία επί του άνω ζητήματος, καλουμένων παρά του κ. Προέδρου ως ψηφολεκτών των κ. κ. Ι. Κουρτάκη, και Π. Καραπάνου.

Ο κ. Πρόεδρος εΐθησι τὸ ζήτημα ως εξής.

«Οί παραδεχόμενοι τὸ άπαραδέκτον της άναστολής των περι ίσοβιότητος θεμελιωδών διατάξεων του Συντάγματος, ως θεμελιωδών, λέγουσι Ναι, οι μη παραδεχόμενοι λέγουσιν Όχι».

Περατωθείσης της ψηφοφορίας και γενομένης της διαλογῆς, ό κ. Πρόεδρος άνακοινοΐ προς την Βουλήν τὸ άποτέλεσμα, καθ' ό εΐρήσαν ύπερ του άπαραδέκτου 137, κατά του άπαραδέκτου 68 και 3 ήρονήθησαν ψήφον, ως εμφανίζεται εκ του παρατιθεμένου ᾧδε πρωτοκόλλου ψηφοφορίας :

Νικ. Α. Στράτος	N	Ιωάν. Τερζάκης	N
Νικ. Χρυσόγελοσ		Παν. Φραντζῆς	
Λ. Παπαφώτης	N	Γεώργ. Παπασπυρόπουλοσ N	
Α. Γρίβας	N	Γεωργαντάσ Θρόνοσ	
Σερ. Ψύχασ	N	Γεώργ. Παρλακευόπουλοσ . . .	
Π. Καρασεβδάσ	N	Νικ. Κόνθησ	
Έπ. Σουλτάνησ	N	Άθ. Σωτηριάδησ	
Γ. Πούλοσ		Κωνστ. Οικονομόπουλοσ . . .	
Ι. Φαρμάκησ		Κωνστ. Καζαντζῆσ	N
Άντ. Ροντήρησ	N	Γερ. Νοταράσ	N
Α. Τριγώνησ	O	Δημ. Κούζησ	O
Ε. Λαμπρακιάκησ	N	Άνδρ. Σαρλήσ	
Ιωάν. Καναβόσ	N	Δημ. Ρούσσοσ	
Ιωάν. Καλαντζόπουλοσ	N	Νικόλ. Δελακοβίασ	N
Ε. Σπετσέρησ	N	Νικόλ. Σακελλαρίου	O
Ι. Τσιγκόλησ	N	Γεώργ. Βλάσσησ	
Στέφ. Γρανίτσασ	N	Χαρ. Σπηλιόπουλοσ	
Γ. Άτρωίδησ		Νικ. Δημητρακόπουλοσ	N
Ιωάν. Κουρκουμέλησ		Άναστ. Βάρβογλησ	N
Ιωάν. Παπαθανασιάδησ	N	Ιωάν. Μαλλιαρόπουλοσ	N
Ιωάν. Χριστοδουλιάσ		Ιω. Π. Μανέτασ	O
Ιωάν. Άκρίδασ	N	Δ. Πλαπούτασ	N
Θεοφ. Θεοδωρόπουλοσ		Άλ. Παπαναστασίου	O
Έμμ. Ρέπουλησ	N	Ιωάν. Μπακόπουλοσ	N
Δημ. Καλέργησ		Δημ. Χηνιάδησ	N
Αθ. Χριστόπουλοσ		Δημ. Καρέλασ	N
Γεώργ. Νέζοσ		Άθ. Πετρόπουλοσ	N
Παν. Άραβαντινόσ	O	Χαρ. Στασινόπουλοσ	N

Κωνστ. Ρεβελιώτης	'Αλέξ. 'Αναστασιάδης . . . N
Νικ. Τριανταφυλλάκος	Κωνστ. Δεμερτζής O
Α. Κατριβάνος N	Θρ. Πετμεζάς O
'Ηλ. Φλέσσας	Γεώρ. Κάζανόβας
'Ιωάν. Πολίτης N	'Ιω. Μπρισμιτζάκης N
Παν. Δελθοριᾶς	Γεώρ. Σταμπάδος
Σπυρ. Τσαγκάρης N	Θεμ. Μιχαλόπουλος N
Θ. Πέρρος N	Δημ. 'Ανδρέου N
Χαρ. Βοζίκης	Δημ. Ζαβογιάννης
'Αντ. Βούτσης N	'Εμμ. Κυταριόλλος N
Νικ. Χαρδούβαλης O	Βασίλ. Κυρέλλος N
Περ. 'Αλεξάκης	'Αριστοτ. Σακελλαρίου N
Θεόδ. Γρηγορίου N	Νικ. Σπηλιώτης
Σπ. Σῆμος N	Σπ. Παπαχατζής
Κωνστ. Γ. Καραπάνος	Σάββας Βαρβιτσιώτης N
Περ. Κ. Κροαπάνος N	Λουκάς Κουτσοπέταλος
Ευάγ. Γαρουφαλιάς	Νικ. 'Ανδρεαδάκης
Πύρ. Καραπάνος	Δημ. Λαζαρής N
'Αντ. Γαρουφαλιάς O	Σπ. Θεοδωρόπουλος O
'Ελευθ. Βενιζέλος N	'Αναστ. Πουλής N
'Εμμ. Μπενάκης N	Νικόλ. Ρούσης N
Φωκίων Νέγρης N	Στέφ. Ν. Δραγούμης
Παν. Χαροκόπος	'Αλέξ Ζαΐμης
Κ. Ρακτιβάν O	Δ. Γλαβᾶς O
Μιλτ. Νεγρεπόντης N	Α. Μιχαλακόπουλος
Γ. Ζερβουδάκης	Α. Θ. Ρούφος Κανακάρης N
Λάμπρος Κορομηλιάς N	Κωνστ. Γόντικας O
Π. Λαγοπάτης	Ν. Κοντογούρης O
Γεώρ. Στρατούλης N	'Ιω. Βέρροιος
Κ. Μάνος N	Πολ. Πολυχρονιάδης O
Τιμ. 'Ηλιόπουλος N	Παν. Ζαΐμης
Δηλ. Βενιζέλος N	Δ. Μάρκου O
Μιχ. Γαλανός N	Γεώργ. Κατσιμπίρης O
Α. Παναγιωτόπουλος N	Σπηλ. 'Αγαπητός N
Γεώρ. Πολίτης	Α. Φωτήλας
'Ιωάν. 'Αθανασάκης	Α. Χοιδᾶς
Γεώρ. Νικολαΐδης	Θεόδ. Ψυχαλινός
Λουκάς Μπέλλος	Γ. Παπακυριακόπουλος O
'Αριστομ. Θεοδωρίδης N	Βασίλ. 'Αντωνόπουλος

Α. Κρητζόπουλος O	Νικ. Βάρθης άρν.
Α. Φλαμής	'Αναστ. Σκιαδαρέσης O
Κων. Πανουτζόπουλος	Σπυρ. Χατζάρης
Νικ. Συριόπουλος N	Παν. Μανωλίτσης N
Θαν. Πετραλιάς	Σπ. Κογεβίνας O
Π. 'Ηλιόπουλος O	Σπυρ. Βλαντῆς O
Χρ. Κορύλλος N	Ευθύμ. Α. Βελλιανίτης
	Χρ. Καποδίστριας
Παν. Βουρλούμης N	'Ανδρ. Κρητικός
Νικ. Ραυτόπουλος N	Λαυρ. Μαβίλης O
Χρ. Μειτάνης	Κωνστ. Κατηφόρης
Διον. Πολυζογόπουλος	Σπυρ. Λάσκιαρης N
'Ιω. Δογάνης O	Βασίλ. Πουλιάσης
Γεώρ. Λαμπρινόπουλος	Κωνστ. 'Αρβανιτάκης
Γεώργ. 'Αβέρωφ	Διον. Βινιεράτος
Νικ. Σταματιάδης	Παν. Λιβιεράτος N
Δημ. Χρυσοστάλης N	Σπυρ. 'Ιγγλέσης O
Ευάγ. Γεωργιάδης	Νικόλ. Χαριτάτος N
'Ιω. Μπουρνᾶς	'Ανδρ. Μονοκρούσος άρν.
Νικ. 'Αβέρωφ N	Πέτρος Βασιλόπουλος
Γεώρ. Μπένος	'Ανδρ. Βαλσαμάκης
Νικόλ. Κάραλης	Νικ. 'Αλιβιζάτος N
Κωνστ. Χατζηγιάννης	Σπυρ. Φορέστης N
Δημ. Βάχλας	Νικ. Ραυτόπουλος
Γεώρ. Κοσόνας	'Οθων Τετενές
'Απόστ. 'Αποστολίδης	Γεώργ. Μουσούρης
Μιχ. Σφακιανάκης	Σωκρ. 'Αν. Καβαλλιεράτος
Πλούτ. Μαυρίκης N	Θεόδ. Κοντομίχαλος N
Βασ. 'Αθανασούλας	Λεων. 'Εμπειρίκος
Κωνστ. Χατζάκος	Σταμ. Βαφειαδάκης N
Γεώρ. Γαζέπης N	Δημ. Μάνθος N
Νικ. Πετσάλης	Περ. Γρουπάρης N
'Ιω. Λούτζης N	Κωνστ. Καλομενόπουλος
Διον. Κουλούμπαρδος N	Τριαντάφ. Παπαδάμ N
'Αναστ. Λαυτῆς N	Θωμάς Σκάσης N
Καΐσαρ Ζέζας	'Ιάκ. 'Αβάζος N
Διον. Κλάδης N	Δημ. Ζαμάνος N
Νικόλ. Παπαδάτος	Νικ. Καμπάνης O
Κωστ. Ζαβιτσᾶνος	Γεώρ. 'Εξαρχόπουλος O

Ἄλξ. Μαλασπίνας	Γεώρ. Δρίβα
Γεώρ. Γαϊτάνος	Ἄλξ. Κασσαβέτης N
Ἄντ. Ρεβίνθης	Κωνστ. Χρυσοχοϊδης O
Μάρκος Βαλληνδρῶς	Γεώρ. Βλάχος O
Νικόλ. Καλθοκορέσης	Πελ. Ἀγγελίδης O
Κωνστ. Ἀλαβάνος	Κωνστ. Γιαννακόπουλος N
Δημ. Πετσετάκης	Φίλ. Ζαρζάμπας
Χαρ. Προβελέγγιος	Χ. Μωραΐτης O
Ἐμμ. Πατρικίος	Νικ. Παπαϊωάννου N
Ἰωάν. Μαμάης	ἄρν. Μιχ. Φωτιάδης
Ἰωάν. Κασδόνης	N Βασίλ. Συληθρίδης
Ἄντ. Φραγκίσκος	N Περ. Ἀποστολίδης N
Δημ. Καίρης	O Λεων. Ἀναγνώστου
Θαλ. Κουτούπης	Κωνστ. Ζησόπουλος O
Γεώργ. Φικιώρης	Χ. Δικαῖος N
Κωνστ. Μέρμηγκας	O Σ. Ντολιόπουλος N
Γεώρ. Οἰκονόμου	Παν. Φλέσσας N
Εὐστρ. Κουλουμβάκης	O Π. Κασίμης O
Ἰωάν. Λυμπερόπουλος	O N. Παπαλέξης N
Νικ. Πετροπουλάκης	N Δημ. Κάβουρας N
Γεώργ. Τσοχώνης	M. Δαζέας
Παναγ. Πετροπουλάκης	A. Πετρομανιάτης N
Πην. Κουμάνταρος	N Ἀθ. Περρωτῆς
Ἰωάν. Ἀθηνογένης	Π. Ἰατρόπουλος O
Βασίλ. Μιχαλέας	Π. Καραπαυλος
Ἰωάν. Βαθανάκος	Ἄνδρ. Κοκκέβης N
Ἰωάν. Πατσουράκος	O Εὐστ. Μπαρδόπουλος N
Χρ. Πετρέας	N Γεώργ. Κορομηλάς N
Πέτρος Μαυρομιχάλης	Δημ. Κανελλόπουλος O
Ἰωάν. Φουρίδης	N Ἀθ. Αἰλιανός N
Ἄνκστ. Ἀβέρωφ	N Ἄντ. Ζησιμόπουλος N
Ἰωάν. Χρυσοβελώνης	O Θεμ. Κουτσομητόπουλος N
Δημ. Οἰκονόμου	O Γεώρ. Σπηλιόπουλος N
Μιλτ. Μπουσίδης	O Κωνστ. Τριγγέτας N
Νικ. Γεωργιάδης	O Γεώρ. Ράλλης
Ἀγαμέμνων Σλήμαν	O Γεώρ. Μπουῦτος
Δημ. Κουκιάδης	Ἰωάν. Κουρτάκης N
Γεώρ. Τσαξίρης	O Φώτ. Βακαλόπουλος N
Γεώρ. Σχοινιάς	O Ἀθ. Παπαχελᾶς

Μαν. Πιπιλῆς	N	Θεμ. Ραφαλιάς
Παν. Μερλόπουλος		Κυρ. Κυριαζόπουλος
Δ. Θ. Ἀναστασόπουλος	N	Ἰωάν. Θ. Κουντουριώτης N
Ἰωάν. Λεωνίδα		Παναγ. Βερβενιώτης
Πέτρος Γκίνης	N	Γεώργ. Καλλίτσης N
Ἄλξ. Διομήδης		Ἰωάν. Μάνος O
Ἄνδρ. Ἀναργύρου	N	Σπυρ. Ματσούκας
Ἄπ. Ἀλεξανδοῦς	N	Ρήγας Χατζηρήγας
Ἄλξ. Παπαπαστόλου	O	I. Παπαλουκάς
Δημ. Θεοδοσόπουλος		Ἰωάν. Τσιριμῶκος O
Παυσ. Ζωγλοπίτης	O	Μιλτ. Σακελλαρίου N
Γεώρ. Ζούκας	O	Κ. Λιδωρίκης O
Κωνστ. Σταμούλης		Θεμ. Παπαϊωάννου N
Ἰωάν. Κωτίκας		N. Ἐηρὸς
Βασίλ. Γρίβας	O	Νικ. Φραγκίστας N
A. Ἀθαν. ἡ Βαβυλόπουλος	O	Ἰωάν. Γιδογιάννος N
N. Γαρδικιώτης	O	Nικ. Πολιτόπουλος
Δημ. Μπούσδρας		Κωνστ. Περιβολιώτης
Γεώργιος Τάγιας		Ἰωάν. Γιαμαρέλος N
Κωνστ. Παπακυρίτσης		Ἄνδρ. Μαρλᾶς N
Χρ. Καοῦς	O	Δημ. Δεδούσης N
A. Θανόπουλος	O	Γεώργ. Σιγγούρης N
Νικ. Γιουβρῆς	O	Στέφ. Σουμαρίπας
Γεώργ. Καθάργιος		Κωνστ. Δημονωστούλας
Χρ. Βλάτσιος	O	Ἰωάν. Γραμματίκας N
Δημ. Κουκουλέτσος		Ἡρ. Βελλόπουλος
Γεώρ. Σπυρόπουλος	O	Ἀθ. Χρηστίδης O
Ἄλξ. Γιαννούσιος Τάκης	O	Γεώργιος Πῶπ O
Γεώργ. Ράμμος		Δημ. Βρατσάνος N
Εὐθ. Μαντόπουλος	O	Ἐμμ. Παγκάρας N
Λάμπρος Περιστερῆς		

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι γενομένης δεκτῆς τῆς περὶ ἀπαραδέκτου προτάσεως, ἡ πρότασις τοῦ κ. N. Γαρδικιώτου πίπτει αὐτοδικαίως.

Ε. Κουλουμβάκης. Πίπτει αὐτοδικαίως ἡ πρότασις, ἡ υἱοθετηθεῖσα παρ' ἐμοῦ, ἀφ' οὗ ἐπὶ μακρὸν συνεζητήθη κατ' οὐσίαν, παρακαλῶ νὰ σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικά.

Πρόεδρος. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ γεγονότος.

Ἀποσύρονται αἱ τροπολογίαι τῶν 6 βουλευτῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 88, 89, 90, ἔχουσαι οὕτω.

Ἄρθρον 88.

Τὸ ἄρθρον 88 μεταρρυθμίζεται ὡς ἐξῆς :

«Οἱ Ἀρειοπαγῖται Ἐφέται, Πρωτοδῖκαι, Εἰσαγγελεῖς, Ἀντεισαγγελεῖς, Εἰρηνοδῖκαι καὶ εἰδικοί Πταισματοδῖκαι καθὼς καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καθίστανται ἰσόβιοι, καὶ δὲν δύνανται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 89.

Τὸ ἄρθρον 89 διασκευάζεται ὡς ἐξῆς :

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων καὶ τῶν ψῆφον ἔχόντων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὀρίζονται διὰ νόμου».

Ἄρθρον 90.

Τὸ ἄρθρον 90, καταργούμενον, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς :

«Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπολαύοντες τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσοβιότητος, μετατίθενται, προάγονται καὶ παύονται δι' ἀποφάσεως ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸν Ὑπουργόν, Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου κανονιζομένου διὰ νόμου».

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ κατόπιν τὴν Βουλὴν ἐπὶ τροπολογίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ α' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ Προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν περιλαμβάνεται καὶ ὑποτροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικοβιωτικῆς κ. Κ. Ρακτιβάν, γενομένη ἀποδεκτὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Βουλὴ παραδέχεται δι' ἀναστάσεως τὴν τροπολογίαν καὶ τὸ α' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 88 τροποποιεῖται οὕτω :

Ἄρθρον 88.

«Οἱ Ἀρειοπαγῖται, Ἐφέται καὶ Πρωτοδῖκαι εἰσὶν ἰσόβιοι, οἱ δὲ Εἰσαγγελεῖς, Ἀντεισαγγελεῖς, Εἰρηνοδῖκαι, εἰδικοί πταισματοδῖκαι, γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἰσὶ μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοβιότητος, ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκης, εἴτε ἐνεκὰ πειθαρχικῶν πρὸς πτωμάτων, νόσου, ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν ὁ νόμος θέλει ὀρίσει τρόπον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93».

Ἐρωτᾷ κατόπιν ὁ κ. Πρόεδρος τὴν Βουλὴν ἐπὶ τροπο-

λογίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ β' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 88.

Ἡ Βουλὴ δέχεται αὐτὴν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ β' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 88 τροποποιεῖται οὕτω :

« Ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὀρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύνανται νὰ εἶνε διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνώτερον τοῦ 75ου ἔτους, οὐδὲ κατώτερον τοῦ 65ου, διὰ πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνώτερον τοῦ 70ου, οὐδὲ κατώτερον τοῦ 60ου».

Ἐρωτᾷ μετὰ ταῦτα τὴν Βουλὴν ὁ κ. Πρόεδρος ἐπὶ τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Λαρίσης κ. Ἀγ. Σηλιῆαν εἰς τὸ γ' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ προσχεδίου τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτω : « Ἀποχωροῦσιν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας, ἐν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Συντάγματος ἔχωσι συμπληρωμένην ὁ μὲν Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου τὸ 68ον, οἱ δὲ Ἀρειοπαγῖται καὶ ὁ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των», ἥτις μετερρυθμίσθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς οὕτω : « Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως νέου εἰδικοῦ νόμου περὶ ὀρίου ἡλικίας, πάντες οἱ ἀνωτέρω ἑμισθοὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦσι κατὰ τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον ἔτος, συμπληρωμένον».

Ἡ Βουλὴ παραδέχεται αὐτὴν δι' ἀναστάσεως. Ἀλλά, ὑπαρχούσης προτάσεως ὑπογεγραμμένης παρὰ πλείονων τῶν 15 βουλευτῶν, περὶ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῆς τροπολογίας ταύτης, ἀρχεται αὕτη, καλουμένων ψηφολεκτῶν τῶν κ. κ. Π. Καραπάνου καὶ Ι. Κουρτάκη.

Ὁ κ. Πρόεδρος διατυπῶν ὡς ἐξῆς τὸ ζήτημα, «Οἱ παραδεχόμενοι τὴν πρότασιν τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς λέγουσι Ναί, οἱ μὴ παραδεχόμενοι αὐτὴν λέγουσι Ὅχι».

Ληξάσης τῆς ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς, ἀνακοινοῦται πρὸς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, καθ' ὃ ἐψήφισαν 130 Ναί, 89 Ὅχι καὶ 3 ἤρνηθησαν ψῆφον, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ παρατιθεμένου ὧδε πρωτοκόλλου ψηφοφορίας.

Νικ. Α. Στράτος	Ν	Άνδρ. Σαρλῆς	
Νικ. Χρυσόγελοσ		Δημ. Ρούσσοσ	
Λ. Παπαφώτῆσ	Ν	Νικόλ. Δελακοβίασ	Ν
Α. Γρίβασ	Ν	Νικόλ. Σακελλαρίου	Ν
Σ. Ψύχασ	Ν	Γεώρ. Βλάσῆσ	
Π. Καρασεβδάσ	Ν	Χαρ. Σπηλιόπουλοσ	
Έπ. Σουλτάνῆσ	Ο	Νικ. Δημητρακόπουλοσ	Ο
Γ. Πούλοσ		Άναστ. Βάρβογλησ	Ο
Ι. Φαρμάκησ	άρν.	Ίωάν. Μαλλιχρόπουλοσ	Ο
Άντ. Ροντήρησ	Ο	Ίω. Π. Μανέτασ	Ο
Α. Τριγώνῆσ	άρν.	Δ. Πλαπούτασ	Ο
Ε. Λαμπρακάκησ	Ν	Άλ. Παπαναστασίου	Ν
Ίωάν. Καναδόσ	Ν	Ίωάν. Μπακόπουλοσ	Ο
Ίωάν. Καλαντζόπουλοσ	Ν	Δημ. Χηνιάδησ	Ο
Ε. Σπετσέρῆσ	Ν	Δημ. Καρέλασ	Ο
Ι. Τσιγκόλησ	Ν	Άθ. Πετρόπουλοσ	Ο
Στέφ. Γρανίτασ	Ν	Χαρ. Στασινόπουλοσ	Ο
Γ. Γιατρίδησ	Ν	Κωνστ. Ρεβελιώτῆσ	
Ίωάν. Κουρκουμέλησ		Νικ. Τριανταφυλλάκοσ	
Ίωάν. Παπαθανασιάδησ	Ν	Α. Κατριβῆνοσ	Ο
Ίωάν. Χριστοδουλιᾶσ	Ν	Ήλ. Φλέσσασ	
Ίωάν. Άκριδάσ	Ν	Ίωάν. Πολίτησ	άρν.
Θεόδ. Θεοδωρόπουλοσ		Παν. Δεληβοριάσ	
Έμμ. Ρέπουλησ	Ο	Σπυρ. Τσαγκάρῆσ	Ο
Δημ. Καλέργῆσ		Θ. Πέρροσ	Ο
Άθ. Χριστόπουλοσ		Χαρ. Βοζίκησ	
Γεώρ. Νέζοσ		Άντ. Βούτσησ	Ο
Παν. Άραβαντινόσ	Ν	Νικ. Χαρδούβαλησ	Ο
Ίωάν. Τερζάκησ	Ο	Περ. Άλεξάκησ	
Παν. Φραντζῆσ	Ν	Θεόδ. Γρηγορίου	Ν
Γεώρ. Παπασπυρόπουλοσ	Ν	Σπυρ. Σῆμοσ	Ν
Γεωργαντῆσ Θρόνοσ		Κωνστ. Γ. Καραπᾶνοσ	
Γεώρ. Παρασκευόπουλοσ		Περ. Κ. Καραπᾶνοσ	Ο
Νικ. Κόνδησ		Εὐάγ. Γαρουφαλλιᾶσ	
Άθ. Σωτηριάδησ		Πύο. Καραπᾶνοσ	
Κωνστ. Οικονομόπουλοσ		Άντ. Γαρουφαλλιᾶσ	Ν
Κωνστ. Καζαντζῆσ	Ν	Έλ. Βενιζέλοσ	Ο
Γερ. Νοταράσ	Ν	Έμμ. Μπενάκησ	Ο
Δημ. Κούζησ	Ο	Φωκ. Νέγρησ	Ο

Παν. Χαροκόποσ		Στέφ. Ν. Δραγούμησ	
Κ. Ρακτιβάν	Ν	Άλέξ. Ζαΐμησ	
Μιλτ. Νεγροπόντησ	Ν	Δ. Γκλαβάσ	Ν
Γ. Ζερβουδάκησ		Α. Μιχαλακόπουλοσ	Ο
Λάμπροσ Κορομηλιάσ	Ο	Λ.Θ. Ρούφοσ Κανακάρῆσ	Ο
Π. Λαγοπάτησ			
Γεώρ. Στρατούλησ	Ν	Κωνστ. Γόντικασ	Ο
Κ. Μᾶνοσ	Ν	Ν. Κοντογούρησ	Ν
		Ίωάν. Βέρροιοσ	
Τιμ. Ήλιόπουλοσ	Ο	Πολ. Πολυχρονιάδησ	Ο
Δημ. Βενιζέλοσ	Ο	Παν. Ζαΐμησ	
Μιχ. Γαλανόσ	Ν	Δ. Μάρκου	Ο
Α. Παναγιωτόπουλοσ	Ο	Γεώρ. Κατσιμπίρησ	Ο
Γεώρ. Πολίτησ		Σπηλ. Άγαπητόσ	Ν
Ίωάν. Άθανασάκησ	Ν	Α. Φωτήλασ	Ο
Γεώρ. Νικολαΐδησ		Α. Χοϊδάσ	
Λουκάσ Μπέλλοσ		Θεόδ. Ψυχалиνοσ	
Άριστομ. Θεοδωρίδησ	Ο	Γ. Παπακυριακόπουλοσ	Ν
Άλεξ. Αναστασιάδησ	Ν	Βασίλ. Αντωνόπουλοσ	
Κωνστ. Δεμερτζῆσ	Ν	Α. Καφετζόπουλοσ	Ο
Θρ. Πετμεζᾶσ	Ν	Δ. Φλαμησ	
Γεώρ. Καζανόβασ	Ν	Κωνστ. Πανουτσόπουλοσ	
Ίωάν. Μπρισιμιτζάκησ	Ο	Νικ. Συριόπουλοσ	Ο
Γεώρ. Σταμπάδοσ		Θαν. Πετραλιᾶσ	
Θεμ. Μιχαλόπουλοσ	Ο	Π. Ήλιόπουλοσ	
Δημ. Άνδρέου	Ν	Χρ. Κορύλλοσ	Ο
Δημ. Ζαβογιάννησ	Ν	Παν. Βουρλούμησ	Ο
Έμμ. Κυταριόλοσ	Ν	Νικ. Ραφτόπουλοσ	Ο
Βασ. Κυρέλλοσ	Ο	Χρ. Μειντάνῆσ	
Άριστοτ. Σακελλαρίου	Ν	Διον. Πολυζωγόπουλοσ	
Νικ. Σπηλιώτησ		Ίωάν. Δογάνῆσ	Ο
Σπυρ. Παπαχατζῆσ		Γεώρ. Λαμπρινόπουλοσ	
Σάββασ Βαρβιτσιώτησ	Ν	Γεώργ. Άβέρωφ	
Λουκ. Κουτσοπέταλοσ		Νικόλ. Σταματιᾶδησ	
Νικ. Άνδρεαδάκησ		Δημ. Χρυσοστάλησ	Ν
Δημ. Λαζαρήσ	Ν	Εὐάγ. Γεωργιάδησ	
Σπυρ. Θεοδωρόπουλοσ	Ν	Ίωάν. Μπουρνιάσ	Ν
Άθαν. Πουλήσ	Ν	Νικόλ. Άβέρωφ	Ν
Νικόλ. Ρούσησ	Ν	Γεώρ. Μπένοσ	

Νικόλ. Κάρλης	Νικ. Ἀλεβιζάτος	N
Κωνστ. Χατζηγιάννης	Σπ. Φορέστης	
Δημ. Βάχλας	Νικ. Δ. Ραφτόπουλος	
Γεώρ Κοσόνας	ἸΘθ. Τετενές	
Ἀπόστ. Ἀποστολίδης	Γεώρ. Μουσούρης	
Μιχ. Σφακιανάκης	Σωκ. Ἄν. Καβαλλιεράτος	
Πλούτ. Μαυρίκης	Ν	Θεόδ. Κοντομιάλος
Βασίλ. Ἀθανασούλας	N	Λεων. Εμπειρικός
Κωνστ. Χατζάκος	N	Σταμ. Βαφειαδάκης
Γεώρ. Γαζέπης	N	Δημ. Μάνθος
Νικόλ. Πετσάλης		Περ. Γρυπάρης
Ἰωάν. Λούντζης	N	
Διον. Κουλούμπαρδος		Κωνστ. Καλομενόπουλος
Ἀναστ. Λούντζης	N	Τριαντ. Παπαδάμ
Καῖσαρ Ζέζας		
Διον. Κλάδης	O	Θωμάς Σκάσης
Νικ. Παπαδάτος		Ἰάκ. Ἀβάζος
Κωνστ. Ζαβιτσιάνος	N	Δημ. Ζαμᾶνος
Νικ. Βάρθης	O	Νικόλ. Καμπάνης
Ἀναστ. Σικιδαρέσης	N	Γεώρ. Ἐξαρχόπουλος
Σπυρ. Χατζάρης		Ἀλέξ. Μαλασπίνας
Παν. Μανωλίτσης		Γεωρ. Γαῖτᾶνος
Λ. Κογεβίνας	N	Ἄντ. Ῥεβίνθης
Σπυρ. Βλαντῆς	O	Μάρκ. Βαλληνδράς
Εὐθ. Α. Βελλιανίτης		Νικ. Καλθοκορέσης
Χρ. Καποδίστριας		Κωνστ. Ἀλαβᾶνος
Ἄνδρ. Κρητικός		Δημ. Πετσετάκης
Λαυρ. Μαβίλης	N	Χαρίλ. Προβελέγγιος
Κωνστ. Κατηφόρης		Ἐμμ. Πατρίκιος
Σπυρ. Λάσκιαρης	O	Ἰωάν. Μαμάης
Βασίλ. Πουλιάσης		Ἰωάν. Κασδόνης
Κωνστ. Ἀρβανιτάκης	N	Ἄντ. Φραγκίσκος
Διον. Βνιεράτος		Δημ. Καίρης
Παν. Λιθιεράτος	O	Θαλ. Κουτούπης
Σπυρ. Ἰγγλέσης	O	Γεώργ. Φικιώρης
Νικ. Χαριτάτος	O	Κωνστ. Μέρμηγκας
Ἄνδρ. Μονοκρούσος		Γεώρ. Οἰκονόμου
Πέτρο. Βασιλόπουλος		Εὐστρ. Κουλουμβάκης
Ἄνδρ. Βαλσαμάκης		Ἰωάν. Λυμπερόπουλος

Νικ. Πετροπουλάκης	Δημ. Κάβουρας	O
Γεώργ. Τσογώνης	Μ. Δαζέας	N
Παναγ. Πετροπουλάκης	Α. Πετρομανιάτης	N
Παν. Κουμάνταρος	O	Ἄθ. Περρωτής
Ἰωάν. Ἀθηνογένης	O	Π. Ἰατρόπουλος
Βασίλ. Μιχαλέας	O	Π. Καραπάυλος
Ἰωάν. Βαβανάκος		Ἄδρ. Κοκκέβης
Ἰωάν. Πατσουράκος	O	Εὐστ. Μπαρδόπουλος
Χρ. Πετρέας	O	Γεώργ. Κορομηλᾶς
Πέτρος Μαυρομιάλης		Δημ. Κανελλόπουλος
Ἰωάν. Φουρίδης	O	Ἄθ. Αἰλιανός
Ἀναστ. Ἀβέρωφ	N	Ἄντ. Ζησιμόπουλος
Ἰωάν. Χρυσοβελόνης	N	Θεμ. Κουτσομητόπουλος
Δημ. Οἰκονόμου	N	Γεώρ. Σπηλιόπουλος
Μιλτ. Μπουαΐδης	N	Κωνστ. Τριγγέτας
Νικ. Γεωργιάδης	N	Γεώρ. Ῥάλλης
Ἀγαμέμνων Σλήμαν	N	Γεώρ. Μπουῦτος
Δημ. Κουκιάδης		Ἰωάν. Κουρτάκης
Γεώρ. Τσαξίρης	N	Φώτ. Βακαλόπουλος
Γεώρ. Σχινᾶς	N	Ἄθ. Παπαχελᾶς
Γεώρ. Δρίβας		Μαν. Πιπιλῆς
Ἀλέξ. Κασσαβέτης	O	Παν. Μερλόπουλος
Κωνστ. Χρυσοχοῦδης	N	Δ. Ἀναστασόπουλος
Γεώρ. Βλάχος	N	Ἰωάν. Λεωνίδας
Πελ. Ἀγγελίδης	N	Πέτρος Γρίνης
Κωνστ. Γιαννακόπουλος	O	Ἀλέξ. Διομήδης
Φίλ. Ζαρζάμπας		Ἄνδρ. Ἀναργύρου
Χ. Μωραΐτης	N	Ἀπ. Ἀλεξανδρῆς
Νικ. Παπαϊωάννου	N	Ἀλέξ. Παπαποστόλου
Μιχ. Φωτιάδης	N	Δημ. Θεοδοσόπουλος
Βασίλ. Σηλυβρίδης		Παυσ. Ζωγλοπίτης
Περ. Ἀποστολίδης	N	Γεώρ. Ζούκας
Λεων. Αναγνώστου		Κωνστ. Σταμούλης
Κωνστ. Ζησόπουλος	N	Ἰωάν. Κοττίκας
Χ. Δικαῖος	N	Βασίλ. Γρίβας
Σ. Ντολιόπουλος	O	Α. Ἄθαν. ἡ Βαβυλόπουλος
Παν. Φλέσσας	O	Ν. Γαρδικιώτης
Π. Κασίμης		Δημ. Μπούσδρας
Ν. Παπαλέξης	O	Γεώργιος Τάγιας

Κωνστ. Παπακυρίτσης . . .	Ν	Ίωάν. Τσιριμῶκος	Ν
Χρ. Καρᾶς	Ν	Μιλτ. Σακελλαρίου	Ν
Α. Θανόπουλος	Ν	Κ. Λιδωρίνης	
Νικ. Γιουβρῆς	Ν	Θεμ. Παπαϊωάννου	Ν
Γεώργ. Καθαργίος		Ν. Ξηρός	
Χρ. Βλάτσιος	Ν	Νικ. Φραγκίστας	Ν
Δημ. Κουκουλέτσος		Ίωάν. Γιδογιάννος	Ν
Γεώρ. Σπυρόπουλος	Ν	Νικ. Πολιτόπουλος	
Ἄλεξ. Γιαννουσίου Τάκης	Ν	Κωνστ. Περιβολιώτης	
Γεώργ. Ῥάμμος	Ν	Ίωάν. Γιαμαρέλος	Ο
Εὐθ. Μαντόπουλος		Ἄνδρ. Μαροῦζας	Ν
Λάμπρος Περιστέρης	Ν	Δημ. Δεδούσης	Ν
Θεμ. Ῥαφαλιᾶς		Γεώργ. Σιγγούρης	Ν
Κυρ. Κυριαζόπουλος		Στέφ. Σουμαρίπας	Ν
Ίωάν. Θ. Κουντουριώτης	Ο	Κωνστ. Δημοκωστούλας	
Παναγ. Βερβενιώτης		Ίωάν. Γραμματίκας	Ν
Γεώργ. Καλλιτίσης	Ν	Ἡρ. Βελλόπουλος	Ν
Ίωάν. Μᾶνος		Αθ. Χρησιτίδης	Ν
Σπυρ. Ματσούλας		Γεώργιος Πῶπ	Ο
Ρήγας Χατζηρηγάς		Δημ. Βρατσάνος	
Ι. Παπαλουκάς		Ἐμμ. Παγκάρας	

Οὕτω τροποποιεῖται, κατὰ τὴν ψηφισθεῖσαν ταύτην τροποποίησιν τοῦ προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τὸ γ' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 88 ὡς ἑξῆς.

Ἐρωτᾶται ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τοῦ ὄλου 88 ἄρθρου καὶ ψηφίζει αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 88.

«Οἱ Ἀρεσπαγῆται, Ἐφέται καὶ Πρωτοδίκαι εἰσὶν ἰσόβιοι, οἱ δὲ Εἰσαγγελεῖς, Ἀντεισαγγελεῖς, Εἰρηνοδίκαι, εἰδικοί πταισματοδίκαι, γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν, εἰσὶ μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοβιότητος, ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ παυθῶσιν ἀνεὺ δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκης, εἴτε ἕνεκα πειθαρχικῶν παραπτωμάτων, νόσου, ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν ὁ νόμος θέλει ὀρίσει τρόπον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93.

Ἐποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονισμοῦ ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶνε διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνώτερον τοῦ 75οῦ ἔτους, οὐδὲ κατώτερον τοῦ 60οῦ, διὰ πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς

δικαστικούς ὑπάλληλους ἀνώτερον τοῦ 70οῦ, οὐδὲ κατώτερον τοῦ 60οῦ».

«Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως νέου εἰδικοῦ νόμου περὶ ὀρίου ἡλικίας πάντες οἱ ἀνωτέρω ἔμμισθοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦσι κατὰ τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον ἔτος, συμπεπληρωμένον.»

Ἐρωτᾶται ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τοῦ 89 ἄρθρου τοῦ Προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ψηφίζει αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 89.

«Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.»

Ἐρωτᾶται ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τροπολογίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ 90ον ἄρθρον τοῦ Προσχεδίου τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ψηφίζει αὐτὴν δι' ἀναστάσεως ἔχουσαν οὕτω:

«Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολαύοντες ἰσοβιότητος, ἢ μονιμότητος τοποθετοῦνται, μετατίθενται καὶ προάγονται δι' Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει.»

Οἱ εἰς τὰς θέσεις τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγή δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον.»

Ἐρωτᾶται εἴτα ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 90οῦ τοῦ Προσχεδίου τοῦ Συντάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ψηφίζει τοῦτο δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 90.

«Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολαύοντες ἰσοβιότητος, ἢ μονιμότητος, τοποθετοῦνται, μετατίθενται καὶ προάγονται δι' Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει.»

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγή δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον»

Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας κ. Ν. Β. Βάρθη ὑποβάλλεται πρότασις νόμου περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐνυποθηκῶν δανείων καὶ ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν συγκεντρωμένων κτημάτων τοῦ νομοῦ Κερκύρας, τυπωθησομένη πρὸς διανομήν.

Προτάσει τοῦ κ. Προέδρου, γενομένη δεκτῆ παρὰ τῆς Βουλῆς, εἰσέρχεται αὕτη κατόπιν εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Ἐλέγχου.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐὰν δέχεται ὅπως δοθῇ ὁ λόγος εἰς τὸν βουλευτὴν Ζακύνθου κ. Α. Σκιαδα-

ρέθων προκειμένου να όμιλήση ούτος επί ζητήματος κατεπείγοντος.

Η Βουλὴ ἀποδέχεται τοῦτο καὶ ὁ κ. **Σκιαδαρῆς** λαμβάνων τὸν λόγον παρακαλεῖ ὅπως ληφθῆ μερίμνα ἐπείγοντως ὑπὲρ τῶν κατοίκων Ζακύνθου, τὴν ὁποίαν χθὲς ἰσχυρὰ σεισμικὰ δόνησις κατέσεισεν.

Ε. Ρέπουλης (Υπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀναγινώσκει τὸ σχετικῶς πρὸς τὴν σεισμικὴν δόνησιν ληφθὲν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τηλεγράφημα καὶ λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι τὸ στοιχειῶδες καθήκον τῆς ἐπιβάλλει.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν ἐμπόρων Οἰτύλου ζητούντων ἀναστολὴν τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων ὀμιλοῦσιν οἱ κ. κ. **Χ. Πετρεάς, Γ. Φουρῖνης, Β. Μιχαλάς, Εὐστρ. Κουλουμπάρης** καὶ **Ν. Πετροπούλακης**.

Ε. Ρέπουλης (Υπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Δίδει σχετικὰς ἐξηγήσεις.

Α. Χριστόπουλος ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἐξαμίλια περὶ παρατάσεως πληρωμῆς φόρων καὶ παριστᾷ τὴν οἰκτρὰν οἰκονομικὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρίσκονται οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου, λόγῳ τῆς καταστροφῆς τῶν εἰσοδημάτων των.

Συνηγοροῦσιν οἱ κ. κ. **Ν. Δεδλακοβίτης** καὶ **Ν. Σακελλάριος**.

Γ. Δογάνης ὀμιλεῖ ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων « Ἁγίου Ἰωάννου » τοῦ Πύργου παραπονουμένων κατὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Καραντζίνα ὡς παρανομήσαντος.

Α. Φωτῖλας ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς ὀμιλῶν λέγει ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἐπιθεωρητὴς δὲν ἔχει νομίμως διορισθῆ παρακαλεῖ δὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅπως ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Κ. Γόντικας λέγει ὅτι πρόκειται περὶ νομίμου ἐνεργείας τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, διότι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος γραμματεῖον ἰδρύθη ἐν χωρίῳ ἄλλῳ καὶ οὐχὶ ἐν ᾧ ὑπάρχει σχολεῖον.

Η. Πετροπούλακης ὀμιλεῖ ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ξανθανίων καὶ Φαγριανίων τοῦ δήμου Λεύκτρου καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας ἵνα μελετήσῃ τὸ ζήτημα.

Ἐπὶ τῆς ἰδίας ἀναφορᾶς ὀμιλοῦσιν οἱ κ. κ. **Χ. Πετρεάς** καὶ **Οἰκονόμου**, ὅστις ἐπικαλεῖται τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀφοῦ πρόκειται περὶ ὀρίου.

Θ. Κουτούπης παρακαλεῖ ἐπίσης ὅπως ληφθῆ πᾶσα πρόνοια ἵνα ἀρθῶσιν αἱ μεταξὺ τῶν δύο χωρίων ὑπάρχουσαι διενέξεις καὶ ἔριδες.

Α. Χριστόπουλος ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Περαιχώρας περὶ τῶν πηγῶν Λουτρακίου.

Λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 8ην καὶ 30' ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

Ὅρα 5.40' μ.μ. ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου ἡ Βουλὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 188 Βουλευτῶν.

Ὁ κ. Προέδρος ἀνακοινεῖ τὰ ἐξῆς: 1) Ἡ Ἠλέκτρα Σαλούχου, διευθύντρια τῆς Β' δημοτικῆς σχολῆς Πειραιῶς ζητεῖ ἄδειαν πρὸς ἐπέκτασιν τῶν σπουδῶν τῆς λαμβάνουσα καὶ τὸν μισθόν. 2) Οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου Σκυλλοῦντος ὑποβάλλουσιν ἀναφορὰν περὶ ἐκδόσεως ἐρμηνευτικοῦ ψηφίσματος ἐπὶ τοῦ 17 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος. 3) Τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων Ἄρτης ζητεῖ αὐξήσειν μισθοῦ. 4) Ὁ Δήμαρχος Κολωνίδων ὑποβάλλει ψήφισμα τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου περὶ διατηρήσεως τῆς Ἐνιαιίας. 5) Οἱ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Μεσολογγίου παρακαλοῦσιν ὅπως αἱ ἐξετάσεις ἀρχίσωσιν ἀπὸ ἀρχῶν Ἰουνίου καθ' ὅσον ἐκεῖ τὰ μαθήματα ἐγένοντο τακτικώτατα. 6) Οἱ κατάδικοι Τριπόλεως ζητοῦσι χάριν. 7) Οἱ κάτοικοι Γουρίτσας τοῦ Δήμου Παμφίλιας ζητοῦσιν ὅπως διαταχθῇ ὁ Νομάρχης Αἰτωλοακαρνανίας ἵνα κηρύξῃ ἐκπτώτους τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν γαιῶν τῆς Μονῆς Μυρτιάς ζητούντος παρὰ τῶν ὑπομισθωτῶν ὑπέρογκον μίσθωμα. 8) Οἱ κατάδικοι Κυπαρισσίας ζητοῦσι μεταφορὰν. 9) Οἱ κάτοικοι Ἀριστομένους διαμαρτύρονται διὰ τὴν παράνομον ἀπόλυσιν τῶν ἀγροφυλάκων καὶ ζητεῖ ἀνάκλησιν ταύτης. 10) Ὁ ἐκ Γαιτσῶν τῆς Λακωνίας Ι. Κατελοῦζος πρόην λοχίας ζητεῖ αὐξήσειν τῆς συντάξεώς του ὡς παθὼν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 καὶ 11) Οἱ κάτοικοι Βαλανείου τοῦ δήμου Ἀκρολοφίτων ζητοῦσιν ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως Νόμου τῶν κ. κ. βουλευτῶν Κερκύρας.

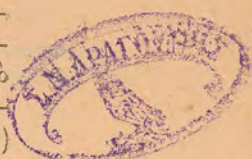
Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

Προέδρος. Συζήτησις περὶ τῶν Ἀναθεωρητέων Διατάξεων τοῦ Συντάγματος. Πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Ν. Διμιτριάκοπουλος (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης). Ἐγγύζει, κύριοι, τὸ τέλος τοῦ ἀναθεωρητικοῦ ἔργου τῆς Βουλῆς, μετὰ τὸ ὁποῖον συντόμως θέλομεν ἐπιδοθῆ εἰς ἐπιψήφισιν τοῦ νομοθετικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως. Εἶνε προφανές ὅμως ὅτι, λόγῳ τῶν θερινῶν διακοπῶν, δὲν θὰ εἶνε δυνατόν νὰ ψηφισθῇ ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐνεκεν τούτου λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω καὶ τετάρτην σειρὰν δικαστικῶν νομοσχεδίων, ὅπως ἡ Βουλὴ, ἔχουσα πάντα τὰ δικαστικὰ νομοσχέδια ὑπ' ὄψιν ἀποφασίσῃ περὶ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θέλει προτιμήσει.

Ἐξακολουθῶν ὑποβάλλει τὰ κάτωθι νομοσχέδια ἐφ' ὧν ποιεῖται σύντομον εἰσήγησιν. 1) Περὶ συμβατικοῦ τόκου,

46
H
9/1, 93, 97

τοκογλυφίας και αίσχροκερδείας. 2) Περί προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περί διακατοχῆς διαφοραῖς. 3) Περί τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 196 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. 4) Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς δικονομίας, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς διαδίκους. 5) Περί μεταρρυθμίσεως και συμπληρώσεως τῶν νόμων περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. 6) Περί καταργήσεως τοῦ Ἀναστασιανοῦ νόμου και τῶν σχετικῶν αὐτῷ διατάξεων τοῦ ἀστικοῦ δικαίου. 7) Περί ἀναδοχῆς και ὑποχρεώσεων ἐκ μέρους τῆς γυναικός. 8) Περί μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς ποινικῆς δικονομίας. 9) Περί προσθήκης και μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου. 10) Περί μεταρρυθμίσεως τῶν ἄρθρων 331 και 332 ποινικοῦ νόμου. 11) Περί ζωοκλοπίας και ζωοκτονίας. 12) Περί μετατροπῆς μικρῶν ποινῶν κρατήσεως ἢ φυλακίσεως εἰς χρηματικὰς και 13) Περί ἀνεγέρσεως δικαστικῶν καταστημάτων.

Εἶναι ἄξιον σημειώσεως λέγει καταλήγων, σχετικῶς πρὸς τὸ νομοσχέδιον περί ἀνεγέρσεως δικαστικῶν μεγάρων, ὅτι αἱ ἐνοικιάσεις πολλάκις ἐγένοντο εἰς αὐτὰ τὰ Καταστήματα, εἰς τὰ ὅποια και τέως ὑπῆρχον, και ἐγένοντο πολλάκις δι' ἐκουσίας προσφοράς και δι' ἐκουσίας ὑποτιμῆσεως, εὐθὺς ὡς ἐσχηματίσθη ἡ πεποιθήσις ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπαναληφθῆ τὸ γεγενημένον.

Ὡς ἔχουσιν ἤδη τὰ πράγματα, κύριοι βουλευταί, τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον ἐτησίως πληρώνει τὸ Κράτος δι' ἐνοικία δικαστικῶν καταστημάτων ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 175,000. Ὑπολογισμοὶ τινες ἄγουσιν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν διὰ τινος οικονομικοῦ συνδυασμοῦ νὰ ἐπιτύχη τὸ Κράτος τὴν ἀνίδρυσιν ἰδίων δικαστικῶν Καταστημάτων, ἰδίων δικαστικῶν κτιρίων, εἰς τὰ ὅποια νὰ στεγασθῆ ἡ Δικαιοσύνη, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνη τὴν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους. Εἰς τοῦτο σκοπεῖ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐκάστου δικαστικοῦ μεγάρου εἰς τὰς πόλεις ἐκεῖνας, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦτα, συνολογῆ χρεωλυτικὸν δάνειον, ἐκάστοτε δ' ἀναγράφῃ εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους τὴν ἀπαιτουμένην τοκοχρεωλυτικὴν δόσιν. Τὰς λεπτομερείας τοῦ νομοσχεδίου θὰ ἴδῃτε. Τὸ συμπέρασμα, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἐξάρω, εἶναι τοῦτο, ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ καταστῆ δυνατὸν, προέοντος τοῦ χρόνου, νὰ ἀποκτήσῃ τὸ Κράτος ἰδιόκτητα δικαστικά μέγαρα χωρὶς νὰ ὑποβληθῆ εἰς δαπάνας, τούναντίον δὲ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν δικαστικῶν τούτων μεγάρων νὰ ἀπαλλαγῆ και τῆς πληρωμῆς τῶν περαιτέρω ἐνοικίων. Ἰσως δὲν εἶναι ἡ σπουδαιότερα ἄποψις αὐτῆ ἡ οικονομική.

ἡ σπουδαιότερα ἄποψις εἶναι ἐκείνη, ἥτις και πανταχοῦ ὠνομάσθη τοιαύτη, ἡ τῆς ἐξωτερικῆς εὐπρεποῦς παραστάσεως τῶν δικαστηρίων, ἡ ὅποια δὲν εἶναι ἀπλῶς καλαισθητικὴ ὑπὸ τὴν ἐποψιν τὴν κοινῶς λαμβανομένην, ἀλλ' ἐπιδρᾷ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν πολιτῶν ἐν γένει, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν διαδίκων, και πανταχοῦ ἐθεωρήθη ὅτι συνδέεται στενῶς πρὸς αὐτὴν τὴν ἀρτίαν ἀπονομὴν τῆς Δικαιοσύνης.

Διακόπτεται εἶτα ἐπὶ 5 λεπτὰ ἡ Συνεδρίασις.

Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινεῖ ὅτι ὁ Βουλευτὴς Τρικνάλων κ. **Γ. Τσαξίρης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος, ἥτις θέλει ἐκτυπωθῆ και διανεμηθῆ.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἶτα εἰς τὴν συζήτησιν περί τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

Ἀναγινώσκειται τὸ ἄρθρον 91 τοῦ προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως) προτείνει ὅπως ἡ συζήτησις γένηται οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς. ἐπιφέρει δὲ τροποποιήσεις τινὰς και παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ὅπως δεχθῆ τὸ ἄρθρον ὡς ἐτροποποιήθη.

Κ. Νέφυγκας (7. 5') προτείνει ὅπως και και προκειμένου περί δύο ἄλλων περιπτώσεων θεσπισθῆ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 20 και 95 τοῦ Συντάγματος. Ὡς τοιαύτας δὲ περιπτώσεις ἀναφέρει τὴν ἐπιδημίαν χολέρας ἢ πανώλους και τὴν καταστροφὴν ἐκ σεισμοῦ. Ὑποβάλλει τὴν γνώμην ταύτην πρὸς τὴν Βουλὴν και ἐπαφίεται εἰς αὐτὴν περί τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῆς γνώμης του ταύτης.

Α. Παπαναστασίου (7. 13'). Θὰ ἠδύνατό τις, λέγει, ν' ἀντιτάξῃ τὸ ἀπαράδεκτον κατὰ τῆς διατάξεως ταύτης, ἀλλ' ἐγὼ μὴ ἀντιτάσσω τοῦτο φρονῶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῆ ὁ στρατιωτικὸς νόμος προκειμένου ἀκούη και περί ἐμπολέμου καταστάσεως, κηρύσσομαι δ' ἐναντίος τῆς ἐπεκτάσεως πέραν τοῦ πολέμου τῆς διατάξεως περί κηρύξεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου.

Β. Κουλουμβάκης (7. 18'). Πρόκειται περί διατάξεως Συνταγματικῆς, ἥτις θὰ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις. Καὶ ἀφοῦ πρόκειται περί ἐξαιρετικῶν περιστάσεων ἐξαιρετικαὶ πιθανὸν νὰ εἶνε και αἱ καταχρήσεις, αἵτινες δυνατὸν νὰ ἔχωσιν ἀποτελέσματα φοβερά. Μία ὥρα, πολλάκις μία στιγμὴ διαγράφει τὴν τύχην ἐνὸς ἔθνους, εἶνε δὲ συμφέρον ν' ἀσφαλισθῶμεν κατὰ τῆς στιγμῆς ταύτης.

Δ. Κλιθῆς (7. 49'). Δηλοῖ ὅτι θέλει καταψηφίσει τὴν διάταξιν διότι, κατὰ τὴν γνώμην του, τὸ ἄρθρον τοῦτο

θίγει θεμελιώδη διάταξιν καὶ καταλείπει τὰς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Κ. Γόντικας (7. 51'). Τονίζει ὅτι ἐκ τῶν μέγχι τοῦδε συζητήσεων ἀπεδείχθη σαφῶς ὅτι ἡ Βουλὴ ψηφίζει πάντοτε κατὰ συνείδησιν, πάντοτε δὲ καὶ ὁ ἴδιος κατὰ συνείδησιν, ἐψήφισεν εἰς τὰς διεξαχθείσας ψηφοφορίας. Εἰσερχόμενος εἶτα εἰς τὸ θέμα λέγει ὅτι καὶ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἀπετέλεσε μειοψηφίαν, διότι φρονεῖ ὅτι ἡ μεταρρυθμιστικὴ τοῦ ἄρθρου 91 εἶνε ζήτημα ἀνάγκης, ἀνάγκης καταδειχθείσης κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος 1897.

(Συναινέσει τῆς Βουλῆς χορηγεῖται παράτασις τοῦ ἡμιώρου). Ἀναπτύσσει εἶτα διὰ μακρῶν τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου καὶ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, φρονῶν ὅτι ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐλευθεριῶν ἐπιβάλλεται ἐν πολέμῳ ἢ ἐν γενικῇ ἐπιστρατεύσει.

Διακόπτεται εἶται ἡ συνεδρίασις ὥρα 8. 30'.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Τὴν 10ην καὶ 30' ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπιεῖσα συνεδρίασις.

Ι. Ποιούμεντζίκης. Ἀνάγκη ὑπάρχει τῆς κηρύξεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ἐν ὥρᾳ πολέμου. Κατὰ τὸν τελευταῖον ἀτυχῆ πόλεμον ἡ ἀπειθαρχία ἐβασίλευσεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν ἐκτάκτων αὐστηρῶν διατάξεων. Θὰ ὑπερψηφίσω ἐκθύμως τοῦ μέτρου.

Ι. Πατσογιώργιος (10. 35'). Ἐκτακτα δικαστήρια ὑφ' οἰονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσι. Ἀκριβῶς τὸ παράδειγμα τοῦ 97, ὅτι, ἀσχέτως πρὸς τὴν παραλυσίαν καὶ ἀνικανότητα τοῦ Κράτους, οἱ Ἕλληνες πολῖται, καὶ μὴ τοιοῦτοι ἀκόμη, ἔσπευδον εἰς θυσίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, εἶνε ἐναντίον τῆς κηρύξεως ἐκτάκτων μέτρων ἐν ὥρᾳ ἐπιστρατεύσεως. Διὰ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ 91, ὡς παρυσιασθῆ ἡμῖν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀναιροῦνται αἱ θεμελιωδέστεραι διατάξεις τοῦ Συντάγματος, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ ἄσυλον τοῦ πολίτου. Μήπως εἴμεθα ἐγθροὶ τῶν ἐλευθεριῶν διὰ νὰ ψηφίσωμεν διατάξεις τοιοῦτου ἄρθρου; Ὑποβάλλω σχετικὴν τροπολογίαν.

Π. Μιχαηλίδης (10. 45'). Πῶς πολεμιστὰι τοῦ 97 ἀνεστρατεύθησαν εἰς τὸ ἄρθρον 91 τῆς Κυβερνήσεως; «Τὸ ἰσχυρὸν Κράτος δημιουργεῖ τὸ ἰσχυρὸν Ἔθνος» λέγει ὁ Βίγμελμαν. Καὶ ἐν ἔχωμεν συμφορὰς, ὀφείλονται εἰς τὸ νερούλιασμένον πολίτευμα τοῦ 64, τὸ φουσκωμένον ἀπὸ τὸν ἄερα τῶν ἀρχῶν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως». Ζητῶν κατόπιν ὁ ὀμιλῶν τὴν ἐξάλειψιν τοῦ β' ἐδαφίου τῆς Γ' πα-

ραγράφου τοῦ ἄρθρου 91 ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καταλείπει τὸν λόγον.

Α. Μιχαηλακόπουλος (11. 55'). Θέλομεν νὰ εἰσαγάγωμεν ἐξαίρεσιν εἰς τὸ ἄρθρον 8, καθ' ὃ οὐδείς δύναται ν' ἀφαιρεθῆ παρὰ τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ παρὰ τοῦ ἐκ τοῦ νόμου ὀρισμένου. Φυσικὸς δικαστὴς εἶνε ὁ νενομισθημένος καθ' ἣν ὥραν εἶχε γεννηθῆ τὸ ἀδίκημα. Τὰ ἐξεπίτηδες πρὸς ἐκδίκασιν ὀρισμένων περιπτώσεων ἰδρῶμενα δικαστήρια δὲν εἶνε φυσικά. Ἐχομεν, Κύριοι, νόμον περὶ ληστών, ὅστις δὲν διαφέρει ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς Ἰερᾶς ἐξετάσεως, ἐπινοησάσης εἰκονικὴν ἀπολογίαν.

Ἀλλοίμονον ἀπὸ τὰ ἔθνη τὰ ὅποια περιμένουσι ν' ἀντίση φιλοπατρία καὶ αἰσθησις καθήκοντος ἀπὸ διατάξεις στρατιωτικοῦ νόμου καὶ ὄχι ἀπὸ παιδείουσι σκοπιμον ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῷ σχολείῳ. Ἄς προσέξωμεν μήπως μὲ τὰς ἐκτάκτους ἐπιτροπὰς καὶ μὲ τὰ ἐκτακτα Δικαστήρια καλύψωμεν τὴν Ἑλλάδα μὲ αἰσχος, ἐξ ἐκεῖνου τὸ ὅποιον στιγματίζει παρελθούσας ἱστορικές σελίδας. Τοιαύτας «παθολογικὰς ἐκδηλώσεις» δὲν ἔχει τὸ Βέλγιον, ἡ Σερβία, ἡ Ρουμανία, ἀναφερόμενα εὐφύμως διὰ τοῦτο παρὰ διασῆμων συγγραφέων. Εἰς ἄλλα Κράτη ἐπιτρέπεται μόνον ἡ ἐφαρμογὴ τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ἐπὶ ὀρισμένων ἀδικημάτων. «Ἐτερον ἐκάτερον». Ἄλλο ἐφαρμογὴ ὑφισταμένου στρατιωτικοῦ νόμου καὶ ἄλλο ἐκτακτον δικαστήριον. Ἄς μὴ δοθῆ εὐχέρεια εἰς νομοθετικὰς ἐξουσίας νὰ ἰδρῶσιν ἐκτακτα δικαστήρια.

Ε. Βελλίλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ὑποβάλλει διαφόρους τροποποιήσεις, ἐπιλέγων ὅτι οἱ συντάκται τοῦ πολιτεύματος τοῦ 62 ἤγοντο κυρίως ἐκ τῆς προθέσεως νὰ περιορίσωσι τὰς καταχρήσεις τοῦ Κράτους. Ἡμεῖς θέλομεν ἤδη νὰ ἐνισχύσωμεν τὸ Κράτος δι' ἐκτάκτους περιστάσεις κινδύνου τῆς χώρας, χωρὶς νὰ δημιουργήσωμεν ἄλλας ἐσωτερικὰς, καὶ ὁ πολίτης Ἕλλην προθύμως ἐν ἀνάγκῃ θὰ θυσιάσῃ καὶ μέρος τῶν ἐλευθεριῶν του χάριν τῆς ἀμύνης καὶ τῆς σωτηρίας τῆς χώρας. Θέλομεν νὰ ὀπλίσωμεν τὸ ἀποπλισμένον Κράτος, δὲν ὑπάρχει ἐκ τῶν διατάξεων τούτων κίνδυνος δικατορίας, κίνδυνος ἀπολυταρχίας, διότι δικατορία καὶ ἀπολυταρχία ἐπακολουθεῖ καὶ ἀναφέεται μόνον ὅπου οἱ νόμοι δὲν λειτουργοῦσι καλῶς, ὅπου ἐλυμάνθη ἐπὶ πολὺ τὴν χώραν πολιτικὴ ἀκολασία, ὄχι ὅπου νόμοι ὑγιεῖς λειτουργοῦσι καλῶς.

Διὰ περιστάσιν ἐπιστρατεύσεως γενικῆς, διὰ περιστάσιν πολέμου, ὅτε ὁ στρατὸς εἶνε συγκεντρωμένος περὶ ἐν σημεῖον τῆς χώρας, διὰ τὰς περιστάσεις αὐτάς, δι' ἃς καὶ μόνον ζητοῦμεν τὴν ψήφισιν τῶν διατάξεων τοῦ 91 ἄρθρου, δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῆ ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος διαθέσεως τοῦ

στρατού εις κατάλυσιν τῶν ἐλευθεριῶν τῆς χώρας, καὶ δὴ ἐν πολιτεύματι φιλελευθέρῳ, συνυφασμένῳ ἀδιασπᾶστος μὲ τὴν συνείδησιν καὶ τὴν φύσιν τοῦ λαοῦ, πολιτεύματι ὡς τὸ ἡμέτερον.

Σ. Δραγοῦμης (1.45'). Δέχεται τὸν στρατιωτικὸν νόμον μόνον ἐν περιπτώσει πολέμου, οὐχὶ ἐπιστρατεύσεως. Ἐπιφέρει παρατηρήσεις εἰς τὸ Κυβερνητικὸν σχέδιον ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 91.

Ι. Φουρμίδης (12.2'). Ζητεῖ νὰ ἐπιβάλλεται πάντοτε διὰ τῆς Βουλῆς, διὰ νόμου, ἡ κήρυξις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου.

Χ. Δικαῖος (12.7'). Λέγει ὅτι πρόκειται περὶ θυσίας μέρους διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ὅλου. Περὶ δημιουργίας μέσων πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ συνόλου τῆς κοινωνίας ἀπέβαντι ἐξαιρετικῶν περιστάσεων.

Γ. Πῶπ (12.20'). Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἦτο διατεθειγὼν νὰ δεχθῆ ν' ἀπαλειφθῆ ἢ περὶ ἐπιστρατεύσεως ρήτρα, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ψηφίσωμεν τὰς τροπολογίας αὐτῆς, παρ' ὅλον τὸ ἐπικίνδυνον τινῶν ἐξ αὐτῶν. Κατάστασις πολιορκίας σημαίνει παράδοσιν τῶν πάντων εἰς τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν. Θὰ ἐπιτιμῶν μᾶλλον νὰ γίνῃ ὅ,τι γίνεται καὶ ἀλλοχού διὰ τὴν ὥραν τοῦ πολέμου, μικτὰ δικαστήρια. Διατάξεις ὡς αἱ τοῦ σχεδίου τῆς Κυβερνήσεως, ἐφαρμοζόμεναι καὶ εἰς γενικὴν ἐπιστράτευσιν, δημιουργοῦσιν ἀσφαλῶς στρατοκρατίαν. Πρέπει νὰ ἐξαφανισθῆ ὁ ὅρος τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ νὰ ὀρισθῆ ὅτι τὰ στρατιωτικὰ ταῦτα δικαστήρια, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶνε μικτὰ, θὰ ἀποτελῶνται ἀπὸ πολιτικοὺς δικαστάς.

Σ. Σίμος. (12. 35'). Κηρύσσομαι ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τοῦ μέτρου καὶ διὰ τὴν γενικὴν ἐπιστράτευσιν καὶ διὰ τὸν πόλεμον. Ἀπαγορεύονται δι' αὐτοῦ τὰ συλλαλητήρια καὶ αἱ συγκεντρώσεις, ἀλλὰ αὐτὰ ἔκαμαν καὶ τοὺς δύο ἀτυχεῖς πολέμους τῆς Ἑλλάδος, τοῦ 85 καὶ τοῦ 97. Δὲν φαντάζομαι δὲ Κυβέρνησιν ἐν ὥρᾳ πολέμου ἣτις δὲν θὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν σπινθηρίαν τοῦ τύπου. Εἴμεθα Κράτος, οὐχὶ Σύλλογος ἀνευθύνων ἀνθρώπων, καὶ πρέπει νὰ ἀσφαλίσωμεν αὐτὸ ἐν ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσι.» Συνιστᾷ τὸ «ἐμπόλεμον καταστάσεως» ἐν τῷ ἄρθρῳ 91 νὰ μεταβληθῆ «εἰς κηρύξεως πολέμου.»

Η. Ἀρμβατανιός. Δηλῶν ὅτι κηρύσσεται κατὰ τῶν μέτρων τοῦ Κυβερνητικοῦ σχεδίου ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν τῆς Γενικῆς Ἐπιστρατεύσεως, ζητεῖ νὰ ὀρισθῆ στρατιωτικὸς νόμος καὶ ἐν περιπτώσει ἐπιδημίας, μεγάλης θεομηνίας κλπ.

Ε. Βενιζέλος (Πρ. Κυβερ.). Ἐμπόλεμος κατάστασις

λέγεται νῦν καὶ μορφή καταστάσεως ἀνευ ὑπάρξεως πολέμου.

Ε. Κουλουμπάκης (ὥρα 1). Λέγει ὅτι, μετὰ τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ ψηφισθῆ ἀδεῶς τὸ Κυβερνητικὸν σχέδιον καὶ ἀφοῦ ἡ Βουλὴ, φρίνεται διατεθειμένη νὰ ψηφίσῃ αὐτό, θεωρεῖ σκόπιμον νὰ ὑποβάλλῃ τροπολογίαν ἐκ τῆς ὁποίας ἡ ἐκφρασις καθίσταται σαφὴς καὶ δὲν παρέχει ἔδαφος εἰς ἐνδοιασμόν, ὡς ἐκείνοι οἵτινες ἠκούσθησαν ἤδη.

Η. Δαζέας. Εἶμαι κεκρυγμένος ὀλοφύγως ὑπὲρ τῆς προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς. Αἰσθάνομαι λύπην διότι διακεκριμένον ῥήτορας προήλθον εἰς συζήτησιν τῶν συνταγματικῶν δικαίων ἐν ᾧ πρόκειται περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος. Ποίως πράξεις θὰ δικάσωσι τὰ δικαστήρια ταῦτα; Πρέπει νὰ δικάζωσι πράξεις λαυβανούσας χώραν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Ζητῶ νὰ προστεθῆ «δικαζόντων κατὰ τὴν λειτουργίαν».

Ε. Βενιζέλος. Δηλοῖ ὅτι θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τινὰς τῶν προταθεισῶν τροπολογιῶν.

Μὴ ἔχοντος τὸν λόγον ἄλλου τινός, ὁ κ. **Πρόεδρος** κηρύσσει τὴν συζήτησιν περὶ τῆς προκειμένης. Προκειμένου νὰ προκληθῆ ἡ ψήφος τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ 91 ἄρθρου, ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ, ὅπως γίνῃ ἀναβολὴ διὰ τὴν ἐπιμένον συνεδριάσιν καὶ συγχρόνως νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν κατωτέρω ἄρθρων. Ἐπὶ τοῦ 93 ἄρθρου ἐρωτᾶται ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Εὐβείας κ. Ἰω. Μπουρνιᾶ καὶ ἀπορρίπτει αὐτὴν δι' ἀναστάσεως, ἔχουσαν αὐτῶ.

«Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶνε ἠτιολογημένη, καταχωριζομένης ἐν αὐτῇ λεπτομερῶς τῆς γνώμης ἐκάστου τῶν ἐκδόντων δικαστῶν, καὶ νὰ ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει μετὰ τῶν πρακτικῶν διασκέψεως, ἐν οἷς καταχωρίζεται λεπτομερῶς καὶ ἡ γενομένη εἰσήγησις».

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, ψηφίζει δι' ἀναστάσεως τὸ 93ον ἄρθρον, ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 93.

«Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει».

Ἐλ. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἀκολουθοῦ 97 ἄρθρου, ὑποβάλλει τροπολογίαν, καθ' ἣν ἐξαίρεται ἀπ' αὐτοῦ τὸ μέρος «οἵτινες ὅμως δὲν δύνανται νὰ ὑπαγάγωσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ναυτοδικείων καὶ Στρατοδικείων, εἰμὴ τα καθαρῶς στρατιωτικὰ ἀδικήματα» ἀνακοινῶν συγχρόνως ὅτι ἡ σύνθεσις τῶν Στρατοδικείων θὰ διαρρυθμισθῆ διὰ νόμου.

Ἐρωτωμένη ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τῆς τροπολογίας ταύτης, ψηφίζει αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Ε. Κουλουμβάκη. Φρονεῖ ὅτι δὲν κωλύει τὸ Σύνταγμα νὰ καταργηθῇ ἐντελῶς τὸ Ἀναθεωρητικὸν Στρατοδικεῖον.

Δ. Κ. Βουρας. Λέγει ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ὠρίμασεν ὅπως καταργηθῶσι τὰ Στρατοδικεῖα.

Ἀποσύρεται ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 97 τροπολογία τῶν 6 βουλευτῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν Κυβέρνησιν ἔχουσα οὕτω :

«Τὰ περὶ Στρατοδικείων, Ναυτοδικείων, πειρατείας καὶ ναυταπάτης κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων, οἵτινες ὅμως δὲν δύνανται νὰ ὑπαγάγωσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ναυτοδικείων καὶ Στρατοδικείων, εἰ μὴ τὰ καθαρῶς στρατιωτικὰ ἀδικήματα».

Ἐρωτωμένη ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 97, ψηφίζει αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 97.

«Τὰ περὶ Στρατοδικείων, Ναυτοδικείων, πειρατείας, ναυταπάτης καὶ Δικαστηρίων λειῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων».

Ἀναβάλλεται ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 98 συζήτησις. Λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 1ην καὶ 45' μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΘ'

τῆς 14 Μαΐου 1911.

Ὄρα 10.40' π. μ. ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου ἡ Βουλὴ εὐρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 186 βουλευτῶν.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινεῖ τὰ ἑξῆς: 1) Οἱ βιβλιοπῶλαι Βόλου ὑποβάλλουσιν ἀναφορὰν περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου ΓΣΑ'. 2) Κτηματῖαι Ἀθηνῶν ζητοῦσιν τροποποίησιν τοῦ νόμου ΓΦΛΓ' τοῦ 1909. 8) Ὁ ἐν Καίεφ δικηγόρος Η. Μανωλακάκης καταγγέλει τὸν ἐκεῖ πρόξενον διὰ διαφόρους παραβάσεις καὶ ἀκηδεῖαν. 4) Οἱ κατάδικοι Λαρίσης ζητοῦσιν χάριν τοῦ 1]3 τῆς ποινῆς των. 5) Οἱ κάτοικοι Πετροχωρίου τοῦ Δήμου Παμφείας αἰτοῦνται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν κοινότητα τὸ μικρὸν ἐκκλησιαστικὸν λειβάδιον Ἀγ. Γεώργιος ἢ Φωτισμός ἐλλείψει ἐπαρκούς κτηματικῆς περιφερείας καὶ 6) Ὁ νομάρχης Λακωνίας ὑποβάλλει ψήφισμα τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου τοῦ Δήμου Μαλευρίου δι' οὗ ἐκφράζεται εὐχὴ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων.

Πρόεδρος. Ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ Συντάγματος.

Κ. Γόντικας (10.50'). Ὑποστηρίζει τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου τροπολογίαν του λέγων ὅτι δὲν εἶνε πρέπον ὅπως ὑπάλληλοι δικάζωσι συναδέλφους. Διότι τοῦτο ἔχει ἀποτέλεσμα τὸ νὰ θεωρῶσιν οἱ δικασταί, ἐκ προκαταλήψεως, ὡς ἐξῆδρισιν ἐνέργειαν τοῦ τύπου, ἥτις δὲν εἶναι τι ἄλλο παρά ἔλεγχος. Ζητεῖ ὅπως τὰ ἀδικήματα τοῦ Τύπου κατὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων δικάζωνται πάντοτε παρά τῶν ἐνόρκων.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Ζητεῖται, λέγει νὰ τροποποιήσωμεν τὴν καλῶς τεθειμένον διατάξιν διότι συνέβησαν καταχρήσεις. Ἄλλ' ἐρωτῶ εἶναι ὀρθόν, διότι συνέβησαν καταχρήσεις ἐπὶ καλῶς τεθειμένης διατάξεως, νὰ μεταρρυθμίσωμεν αὐτὴν ὥστε νὰ ἔχωμεν ἄλλας πάλιν καταχρήσεις ἀντιθέτως; Ὁ ἰδιωτικὸς βίος τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου εἰς πολλὰ σημεία εἶνε ἀλληλένδοτος μὲ τὸν δημόσιον, δὲν πρέπει ὁμοῦ νὰ δύναται ὁ ἔχων προσωπικὰς ἀφορμὰς ἐναντίον δημοσίου ὑπαλλήλου ν' ἀναμιγνύη ἐκάστοτε καὶ τὸν δημόσιον ἔλεγχον διὰ νὰ παραπέμπηται εἰς τὰ ὀρκωτὰ δικαστήρια. Ἡ γνώσις τῆς ταχείας ἐκδικάσεως καὶ τῆς ταχείας τιμωρίας, ἥτις ἐπιτυγχάνεται διὰ τῶν κοινῶν δικαστηρίων, θὰ φοβίζῃ τοὺς τυχὸν ἔχοντας τοιαύτας τάσεις. Ἀνσυνέ-

47

91,95,98

θησαν καταχρήσεις, τὰς ὁποίας ἀναγνωρίζω, αὐταὶ δὲν δύ-
ναιτο νὰ προληφθῶσι διὰ τριῶν γραμμῶν προστιθεμένων
εἰς τὸ Σύνταγμα. Περὶ αὐτῶν θὰ ληφθῆ πρόνοια εἰς τὸν
ὀργανικὸν περὶ Τύπου νόμον.

Ε. Κουλουμβάκης (11. 6'). Κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς
ἀναγραφῆς ἐν τῷ Σύντάγματι τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Γόντικᾶ ὑπο-
βληθείσης τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ Σύνταγμα-
τος. Εὐρίσκει ὅλως ἀδικαιολογήτους τοὺς λόγους δι' οὓς
ἀπεκρούσθη αὕτη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως
καὶ ὑποστηρίζει ὅτι ἐνῶ εἶνε δυνατόν ἐπ' ἄπειρον ν' ἀνα-
βάλλωνται αἱ τοιαύτης φύσεως δίκαι εἰς τὰ πλημμελειοδι-
κεῖα εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον ὅμως θὰ ὀρισθῆ ὅπωςδῆποτε ἡ
δίκη.

Η. Ἀραβαντινός (11.16). Συμφωνεῖ ὅτι τὸ corps
d'esprit παρακωλύει τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης προ-
κειμένου οἱ δικασταὶ νὰ δικάζωσι συναδέλφους. Ἀκολουθῶς
ὑποστηρίζει τροπολογίαν του, ὑποβληθεῖσαν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ
τοῦ Σύνταγματος ἐπιτροπὴν, ὅπως ὑπαχθῶσιν εἰς τὰ ὄρκω-
τὰ δικαστήρια καὶ τὰ πλημμελήματα τῶν δημοσίων ὑπαλλ-
λήλων.

Χ. Πετρεάς (11.20') Ὑποστηρίζει ἐπίσης ὅτι αἱ ὑπο-
θέσεις αἱ ἀφορῶσαι ἐξῆβρισιν κατὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν
δημοσίων ὑπαλλήλων πρέπει ν' ἀνάγονται εἰς τὰ ὄρκωτὰ
δικαστήρια.

Η. Λαγοπάτης (11.25'). Ὑποστηρίζει ὅτι ὁ ἰδιω-
τικὸς καὶ ὁ δημόσιος βίος τῶν ὑπαλλήλων εἶνε ἀδιακρίτως
κεχωρισμένοι. Ὁμολογεῖ τὰς ἐν τῷ παρελθόντι γενομένας
καταχρήσεις καὶ ἀποδέχεται τὴν ὀρθότητα τῶν σκέψεων
τῶν προλαλησάντων, πλὴν διστάζει νὰ κηρυχθῆ ὑπὲρ τῆς
ἐν τῷ Σύντάγματι ἀναγραφῆς τῆς προτάσεως, καθόσον θὰ
προέλθῃ ἐκ ταύτης πλήρης ἀτιμωρησία τοῦ Τύπου.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Δηλοῖ ὅτι
ἀναγνωρίζει τὰς κατὰ τὸ παρελθὸν γενομένας καταχρήσεις,
ἀλλὰ ὅτι ἡ θεραπεία τούτων θὰ ἐπέλθῃ δι' ὀργανικοῦ νόμου.

Σ. Σίμος. Λέγει ὅτι μετὰ τὴν δῆλωσιν ταύτην τοῦ
κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος
συζητήσεως.

Ι. Πατσουράκος (11. 38'). Λέγει ὅτι δὲν πρόκει-
ται μόνον περὶ καταχρήσεων ἀλλὰ περὶ κανῶνος πλέον,
ἀναφέρει δὲ περιπτώσεις καθ' ἃς οἱ δικασταὶ ἐφήρμωσαν τὴν
δῆθεν δικαιοσύνην κατὰ τοῦ τύπου ὡς ἐκδίκησιν καὶ ἐμ-
πάθειαν.

Ν. Δημητρακόπουλος (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης)
λέγει ὅτι τὸ συμπέρασμα τῆς γενομένης συζητήσεως εἶνε ὅτι
οὐ μόνον δὲν εἶνε σκόπιμος ἡ ἀναγραφή τοιαύτης διατάξεως
εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀλλ' οὐδὲ κἂν δυνατὴ. Ἄν συνέβησον κα-
ταχρήσεις, αὐταὶ βεβαίως ἐστηρίχθησαν εἰς τὴν παρανομίαν
καὶ ἡ ἀρίστη θεραπεία θὰ εἶνε ἡ ἐπιδιώξις τῆς τιμωρίας
τῶν παραβαινόντων τὸν νόμον. Εἰς λόγος ἀκόμη δι' ὃν φρονεῖ
τοῦτο εἶνε ὅτι ὑπάρχουν ἀδικήματα ἅτινα, ἐνῶ προσβάλ-
λουν τὸν ἰδιωτικὸν βίον τῶν δικαστῶν, θίγουν ὅμως ἀμέσως
τόσον κατεῖως καὶ τὸν δημόσιον, ὥστε ἡ ταχίστη ἐκδίκησις
τοῦ ἀδικήματος νὰ εἶνε αὐτὸ τοῦτο συμφέρον τῆς δικαιοσύ-
νης. Τελευτῶν δηλοῖ ὅτι παρασκευάζεται ἤδη τὸ νομοσχέ-
διον περὶ Τύπου, ὅπερ εἶνε κῶδιξ ὀλόκληρος.

Θ. Πετετζᾶς (ὥρα 11. 53') λέγει ὅτι δύναται νὰ
συμβιβασθῶσι τὰ διεστῶτα ἂν τεθῆ ὅτι δὲν δικάζουν οἱ ἑ-
νορκοὶ τὰ ἀδικήματα, ἅτινα ἀφορῶσιν ἀποκλειστικῶς τὸν
ἰδιωτικὸν βίον τῶν ὑπαλλήλων.

Η. Κισίμης (ὥρα 11. 59') κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ἀ-
ναγραφῆς τῆς προτάσεως ἐν τῷ Σύντάγματι.

Σ. Ἰγγλέσης (ὥρα 12. 4') ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως
τὸ ταχύτερον εἰσαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον, οὐ ἑ-
ποίησατο μνεῖαν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Γ. Πῶπ (ὥρα 12. 5') ὑποστηρίζει τὴν τροπολογίαν,
ἐκπλήσσει δὲ ὅτι τὴν ἀνελεύθερον ἀντιληψίν, ὅπως μὴ
συμπεριληφθῆ αὕτη εἰς τὸ Σύνταγμα, ὑποστηρίζουσι καὶ
ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔπαθον κατὰ τὸ παρελθόν.

Α. Τριγώνης (ὥρα 12. 19) ὑποστηρίζει τροπολο-
γίαν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 95.

Α. Πετρομανιάνης (ὥρα 12. 25') ὑποστηρίζει τρο-
πολογίαν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 95, ὅπως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπι-
βολὴ χρηματικῆς ποινῆς παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων
καὶ ἄνευ ἀποφάσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως) λέγει ὅτι χω-
ρὶς νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς τὸν κίνδυνον νὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἀστυ-
νόμον ἢ τὸν ἀστυφύλακα τὸ δικαίωμα προστίμου, ἔστω καὶ
δέκα δραχμῶν, ἔχομεν ἄλλον τρόπον ἐφαρμοσθέντα ἐν Κρήτῃ
καὶ συμβιβαζόμενον μετὰ τὴν Συνταγματικὴν ἔννοιαν τῆς ὑπὸ
τοῦ δικαστοῦ ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς. Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα
συντάσσουν τὴν ἐκθεσίν των ἐπὶ τοῦ πταισματος καὶ τὴν
ὑποβάλλουν εἰς τὸν δημόσιον κατήγορον. Ἐκεῖνος σημειῖ
κάτωθεν αὐτῆς τὴν γνώμην του, ὅταν πρόκηται περὶ προσ-

τίμου μέχρι 10 δραχμῶν και φυλακίσεως μέχρι 3 ἡμερῶν. Ὁ πταισματοδίκης σημειοῖ κάτωθεν τὴν ἀπόφασίν του και τοιοιουτρόπως ἡ διαδικασία εἶνε συντομωτάτη. Τὸ ζήτημα δύναται νὰ λυθῆ, ὑποθέτω, κατὰ τοιοῦτον σύστημα, χωρὶς ν' ἀνατρέψωμεν τὰ ἰσχύοντα και χωρὶς νὰ δώσωμεν δικαιοδοσίαν εἰς τοὺς ἀστυνομοὺς, οἵτινες οὐδεμίαν παρέχουν ἐγγύησιν.

Σ. Δραγοῦμης συμφωνεῖ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Π. Ἀραβαντινὸς λέγει ὅτι δὲν ἠκούσθη ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης τροπολογίας του.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως) λέγει ὅτι θέλει λησθῆ περὶ τούτου νομοθετικὴ πρόνοια.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** κηρύσσει εἶτα τὴν συζήτησιν περαιωμένην.

Ἀποσύρονται αἱ κάτωθι τροπολογίαι:

1) τοῦ κ. **Κ. Γόντικα**, ἔχουσα οὕτω:

«Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ὡσαύτως και τὰ τοῦ τύπου, πλὴν τῶν ἀφορώντων τὸν ἰδιωτικὸν βίον τῶν μὴ δημοσίων ὑπαλλήλων».

2) τοῦ κ. **Π. Ἀραβαντινοῦ**, ἔχουσα οὕτω:

«Ἐπίσης τὰ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πλημμελήματα τῶν ἐμμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων κατὰ ἰδιωτῶν.

3) τοῦ κ. **Ι. Πατσουράκου**, ἔχουσα οὕτω:

«Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα και τὰ τοῦ τύπου δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων»

διαγραφομένης τῆς τελευταίας περιόδου:

«ὡσάκις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον».

και 4) τοῦ κ. **Θ. Πετμεζᾶ**, ἔχουσα οὕτω:

«Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ὡσαύτως και τὰ τοῦ τύπου, ὡσάκις ταῦτα δὲν ἀφορῶσιν ἀποκλειστικῶς τὸν ἰδιωτικὸν βίον».

Ἀπορρίπτονται δι' ἀναστάσεως ὑπὸ τῆς **Βουλῆς** αἱ τροπολογίαι:

1) Τοῦ κ. **Α. Τριγώνη**, ἔχουσα οὕτω:

«Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων. Τὰ δὲ τοῦ τύπου ὑπὸ εἰδικῶν δικαστηρίων ἐνόρκων.

Εἰς τὰ Πλημμελειοδικεῖα ὑπάγονται

1) Τὰ κατὰ τῆς δημοσίας ἠθικῆς ἐγκλήματα:

2) Τὰ ἀφορῶντα τὴν συκοφαντίαν κατὰ ἰδιωτῶν.

3) Τὰ τῆς ἐξυβρίσεως κατὰ παντὸς προσώπου.

4) Τὰ προσβάλλοντα τὴν πειθαρχίαν τοῦ στρατοῦ.

5) Ἐν περιπτώσει ἀποδόσεως ἐγκληματικῆς τινος πράξεως κατὰ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ κατὰ παντὸς προσώπου ἐνεργούντος ὑπὸ δημοσίον χαρακτῆρα, σχετικῶς πρὸς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας του, ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων.

6) Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή ἐπὶ ἐγκλημάτων, καθ' ἃ ἐπιτρέπεται ἡ τῆς ἀληθείας ἀπόδειξις κατὰ τὰ ἀνωτέρω, δὲν δύναται νὰ ἐπιδιωχθῆ κεχωρημένης τῆς δημοσίας ἀγωγῆς: ἀποσβέννεται δὲ αὐτοδικαίως ἐπὶ τῇ ἀποσβέσει τῆς δημοσίας ἀγωγῆς.

7) Ἡ δημοσίευσις πρακτικῶν στενογραφημένων ἢ ἀνκλυτικῶν και εἰδικῶν τοῦ τύπου ἐπιτρέπεται μόνον ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου.

και 2) τοῦ κ. **Α. Πετρομανιάτη**, ἔχουσα οὕτω.

«Ἐπιτρέπεται και ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβολὴ ποινῆς προστίμου μέχρι δραχμῶν δέκα ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν και ἄλλων δικαστικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ ὀρισθησόμενα ὑπὸ εἰδικῶν νόμων.»

Τίθεται ἡδὴ εἰς ψηφοφορίαν ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ κ. **Α. Καφετζοπούλου**.

Πρόεδρος. Οἱ παραδεχόμενοι τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. Καφετζοπούλου παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσιν.

(Πολλοὶ βουλευταὶ ἐγείρονται).

Πρόεδρος. Θὰ ἐρωτήσω και ἀντιθέτως. Οἱ μὴ παραδεχόμενοι τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. Καφετζοπούλου παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσιν.

(Ἐγείρονται ἐπίσης πολλοὶ βουλευταὶ).

Πρόεδρος. Ἐπειδὴ τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ἀμφίβολον θέλει διεξαχθῆ ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως μετὰ μεσημβρίαν.

Προκειμένου νὰ διακοπῆ ἡ συνεδρίασις, τινὲς βουλευταὶ προτείνουσιν ὅπως ψηφισθῆ πρῶτον τὸ ἄρθρον 98 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ **Βουλὴ** ἀποδέχεται τοῦτο.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως) ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ 98 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, μεθ' ὃ ὁ κ. **Πρόεδρος** κηρύσσει περαιωμένην τὴν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου συζήτησιν.

Ἀποφάσει τῆς **Βουλῆς**, ἀποφανθείσης δι' ἀναστάσεως, διαγράφεται τὸ ἄρθρον 98 τοῦ ἄχρι τοῦ νῦν ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος, ἔχον οὕτω:

«Είδιχός νόμος θέλει κανονίσει τὰ περί ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἕνεκα γήρωσ ἢ διαρκῶν νοσημάτων».

Ἀποσύρονται εἶτα αἱ κάτωθι τροπολογίαι:

1) Τῶν ἐξ ἀποτελούντων τὴν Κυβέρνησιν βουλευτῶν ἔχουσα οὕτω:

«Τὰ περί ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἕνεκα γήρωσ, νοσημάτων, ἢ πειθαρχικῆς τιμωρίας, κανονίζονται διὰ νόμου».

καὶ 2) τοῦ κ. Ι. Ἀθηνογένους, ἔχουσα οὕτω:

«Εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀνατίθεται ἡ περί τῆς κτηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ μέριμνα, καὶ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς νομιμότητος τῶν ἀναλαμβανομένων εἰς βᾶρος τοῦ Κράτους, ὑπὸ τῶν διατακτῶν, ὑποχρεώσεων, συνεπαγομένων δαπάνην.

«Τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

«Εἰδικός νόμος θέλει ῥυθμίσει τὰ τῆς ἐνασχήσεως τῆς ὡς εἴρηται δικαιοδοσίας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου».

Γίνεται εἶτα δεκτὴ δι' ἀναστάσεως τροπολογία τῶν 6 ἀποτελούντων τὴν Κυβέρνησιν βουλευτῶν, ἔχουσα οὕτω:

«Αἱ φράσεις «οἱ μὲν πᾶρεδροι κατὰ τὸ ἐξηκοστὸν δευτερον, οἱ δὲ ἐλεγκταὶ κατὰ τὸ ἐξηκοστὸν ἐβδομον, ὁ πρόεδρος δὲ καὶ ἀντιπρόεδρος κατὰ τὸ ἐξηκοστὸν ἑννατον ἔτος τῆς ἡλικίας συμπληρωμένον» τοῦ προσχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ν' ἀντικατασταθῶσι διὰ τῶν ἐξῆς: «τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ 75ου οὐδὲ κατώτερον τοῦ 65ου ἔτους.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 98 τοῦ Συντάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 98.

«Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ πᾶρεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰσὶν ἰσόβιοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθρου 88, ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ 75ου, οὐδὲ κατώτερον τοῦ 65ου ἔτους. Τὰ προσόντα τῶν ἐλεγκτῶν καὶ πᾶρεδρων, ὁρίζονται διὰ νόμου».

Διακόπτεται μετὰ τοῦτο ἡ συνεδρίασις ὥρα 12.45' μ. μ. ἵνα ἐπαναληθῆ τῇ 5 μ. μ.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Τὴν 5 καὶ 40' ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Κ. Ρακτιβάν. Εἰσάγει τὴν ἐπὶ τῶν τελευταίων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τῆς Ἀναθεωρήσεως αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς.

Ι. Μριδιμιτζάκης. Προτείνει νὰ ἐκφρασθῶσιν αἱ εὐχαριστίαι τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὸ ἔργον αὐτῆς.

Ν. Στράτος. Φρονῶ ὅτι εἶναι σύμφωνος ἡ Βουλὴ ὅπως ἐκδηλωθῶσιν αἱ εὐχαριστίαι αὐτῆς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῇ περατώσει τοῦ δυσχεροῦς καὶ σοβαροῦ ἔργου τῆς Ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸν προεδρεύσαντα αὐτῆς σεβαστὸν ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτὴν.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Προσῆκει ἡ ἔκφρασις εὐχαριστιῶν τοῦ Σώματος πρὸς τὴν Συνταγματικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐργασθεῖσαν ἀόκνως καὶ ἀποτελεσματικῶς.

Ἡ Βουλὴ, ἐπιδοκιμάζουσα, ἐκδηλοῖ διὰ χειροκροτημάτων τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν.

Προβαίνει ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἀναβληθεῖσαν ψήφισιν τοῦ συζητηθέντος 91ου ἁρθρου τοῦ Προσχεδίου τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀποσύρεται ἡ τροπολογία τῶν 6 βουλευτῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν Κυβέρνησιν, ἔχουσα οὕτω:

Ἄρθρον 91.

«Ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, δύναται δι' εἰδικοῦ νόμου, συζητουμένου καὶ ψηφιζομένου διὰ μιᾶς κατ' ἄρθρον καὶ ἐν τῷ συνόλῳ συζητήσεως, νὰ κηρυχθῆ ἡ χώρα ἢ τμημα αὐτῆς εἰς κατάστασιν πολιορκίας, νὰ ἀνασταλῆ προσωρινῶς ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρων 4, 5, 6, 8, 12—12, 14 καὶ 20 τοῦ Συντάγματος καὶ

νά επιτραπή ή σύστασις και λειτουργία δικαστικῶν επιτροπῶν και εκτάκτων δικαστηρίων.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ μέτρα δύνανται, πρὸς ἀποτροπὴν ἀμέσου κινδύνου, νὰ ληφθῶσι και διὰ Β. Διατάγματος, εκδιδομένου κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος και ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ, δέον νὰ συγκαληται ἡ Βουλὴ ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν, και ἂν ἔτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς, ἢ διελύθη, πρὸς διατήρησιν ἢ ἄρσιν τῶν διαταχθέντων μέτρων».

Ἀποσύρεται ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Λακωνίας κ. Ι. Πατσουράκου, ὡς συγχωνευθεῖσα μετὰ τῆς τροπολογίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἔχουσα οὕτω:

«Δικαστικά ἐπιτροπαὶ και εκτάκτα δικαστήρια, ὅφ' οἰονδήποτε ὄνομα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσταθῶσιν.

Εἰδικὸς νόμος ὅστις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ψηφισθῇ, και ἂν ἐψηφίσθη πρότερον νὰ μεταρρυθμισθῇ, κατὰ τὸ διάστημα τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τούτου συγκαλουμένης Βουλῆς θέλει κανονίσει κλπ.»

Ἀποσύρεται ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Λακωνίας κ. Ι. Μέρμηγκα, ἔχουσα οὕτω:

«Ἐντὶ τῆς φράσεως: «ἡ γενικῆς ἐπιστρατεύσεως», νὰ τεθῇ ἡ φράσις: «ἡ πανδημίας χολέρας, ἢ πανώλους, ἢ καταστρεπτικῆς θεομηνίας».

Ἀποσύρεται ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς και Βοιωτίας κ. Θρ. Πετμεζᾶ, ἔχουσα οὕτω:

«Εἰς τὸ ἄρθρον 91 τοῦ Συντάγματος, ὡς τούτο διατυπῶνται ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπὶ τῆς Ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς:

Τὸ τρίτον ἐδάφιον νὰ διατυπωθῇ ὡς ἐξῆς:

Ὁ νόμος οὗτος τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ μέρος αὐτῆς διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος, προσυπογεγραμμένου ὅφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ ἄρσεως τῶν ὁρισμῶν τοῦ Διατάγματος τούτου ἡ Βουλὴ, συγκαλουμένη ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἐντὸς πέντε ἡμερῶν (και ἂν ἔτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη), ἀποφασίζει διὰ πράξεως, ψηφίζομένης ἐν μιᾷ μόνον ἀναγνώσει.»

Ἀποσύρεται ἡ τροπολογία τῆς μειοψηφίας τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτω:

«Ἄρθρον 91.

Δικαστικά ἐπιτροπαὶ και εκτάκτα Δικαστήρια, ὅφ' οἰονδήποτε ὄνομα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσταθῶσιν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς προσωρινῆς, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀνάστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 20 και 95 τοῦ Συντάγματος ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ γενικῆς ἐπιστρατεύσεως ἐνεκεν ἐξωτερικοῦ κινδύνου εἴτε καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, εἴτε εἰς ὀρισμένον μόνον τμήμα αὐτῆς, ἀπειλούμενον ὑπὸ ἐχθρικῆς προσβολῆς. Διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου θέλουσι ρυθμισθῇ τὰ τῆς ἐν ταῖς αὐταῖς περιπτώσεσι κηρύξεως τῆς καταστάσεως πολιορκίας και τὰ τῆς συστάσεως και λειτουργίας εκτάκτων δικαστηρίων.

Ὁ νόμος οὗτος τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν, καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως δι' εἰδικῶν νόμων, ψηφιζομένου ἐν μιᾷ μόνον ἀναγνώσει και μὴ ἰσχύοντος πέρα τοῦ μηνὸς ἀνευ νέας, ὁμοίως γενομένης, ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς. ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ πολέμου διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος, εκδιδομένου κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν πρὸς ἐγκρίσιν ἢ ἄρσιν τῶν ὁρισμῶν αὐτοῦ διὰ νόμου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ψηφιζομένου, οὕτινος ἡ ἰσχύς παύει αὐτοδικαίως ἄμα τῇ λήξει τοῦ πολέμου.

Πρὸς λῆψιν τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ, και ἂν ἔτι ἔληξεν ἡ Περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη».

Ἐρωτᾶται παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἡ Βουλὴ ἐπὶ τροπολογίας τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ Κυβερνητικοῦ σχεδίου τοῦ ἄρθρου 91 και δέχεται αὐτὴν δι' ἀναστάσεως ἔχουσαν οὕτω:

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει διὰ τὴν περίπτωσιν ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ γενικῆς ἐνεκεν ἐξωτερικῶν κινδύνων ἐπιστρατεύσεως τὰ τῆς προσωρινῆς, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀνάστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 και 95 τοῦ Συντάγματος, τὰ τῆς κηρύξεως τῆς καταστάσεως πολιορκίας και τὰ τῆς συστάσεως και λειτουργίας ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τούτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Τίθεται δὲ κατὰ πάσας ἢ τινὰς μόνον αὐτοῦ διατάξεις εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ μέρος αὐτῆς διὰ Β. Διατάγματος ἀδείᾳ τῆς Βουλῆς εκδιδομένου.

Ἐρωτᾶται ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τροπολογίας εἰς τὸ γ' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου και δέχεται αὐτὴ δι' ἀναστάσεως, ἔχουσαν οὕτω:

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος δύναται νὰ τεθῇ εἰς

ἐφαρμογήν καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς διὰ Β. Διατάγματος προσυπογεγραμμένου ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ, συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ ἐντὸς 5 ἡμερῶν καὶ ἂν ἐτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ὅπως, διὰ πράξεως αὐτῆς ἀποφασίσῃ τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τῶν ὀρισμῶν τοῦ Β. Διατάγματος. Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ ἄρθρου 63ου ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος.

Ἐρωτᾶται ἡ Βουλὴ ἐπὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 91, ὡς τελευταίου ἐδαφίου, καὶ δέχεται αὐτὴν δι' ἀναστάσεως ἔχουσιν οὕτω :

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω Β. Διαταγμάτων, προκειμένου μὲν περὶ πολέμου δὲν ἐκτείνεται πέραν τῆς λήξεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστρατεύσεως αἴρεται αὐτοδικαίως μετὰ δίμηνον, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ δὲν παραταθῇ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἀδεία πάλιν τῆς Βουλῆς.

Ἐρωτᾶται εἴτα ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ 91 ἄρθρου καὶ ψηφίζει αὐτὸ δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτω, συγχωνευμένων τῶν ἐδαφίων Β' καὶ Γ' εἰς ἓν.

Ἄρθρον 91.

Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτακτα Δικαστήρια ὑφ' οἰονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσταθῶσιν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει διὰ τὴν περίπτωσιν ἐμπολέμου καταστάσεως, ἢ γενικῆς, ἐνεκεν ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἐπιστρατεύσεως, τὰ τῆς προσωρινῆς, ἐν ὄλῳ, ἢ ἐν μέρει, ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος, τὰ τῆς κηρύξεως τῆς καταστάσεως πολιορκίας καὶ τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τούτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Τίθεται δὲ κατὰ πάσας, ἢ τινὰς μόνον αὐτοῦ διατάξεις εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, ἢ μέρος αὐτῆς διὰ Β. Διατάγματος, ἀδεία τῆς Βουλῆς ἐκδιδόμενου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς διὰ Β. Δια-

τάγματος προσυπογεγραμμένου ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ, συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ ἐντὸς 5 ἡμερῶν καὶ ἂν ἐτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ὅπως διὰ πράξεως αὐτῆς ἀποφασίσῃ τὴν διατήρησιν, ἢ ἄρσιν τῶν ὀρισμῶν τοῦ Β. Διατάγματος. Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ ἄρθρου 63ου ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω Β. Διαταγμάτων, προκειμένου μὲν περὶ πολέμου δὲν ἐκτείνεται πέραν τῆς λήξεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστρατεύσεως αἴρεται αὐτοδικαίως μετὰ δίμηνον, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ δὲν παραταθῇ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἀδεία πάλιν τῆς Βουλῆς.

Ἀρχεται κατόπιν ἡ Βουλὴ τῆς ἀναβληθείσης συζητήσεως τοῦ 95ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐπὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ βουλευτοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος κ. Καφετζοπούλου, ὅπως ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῆς δι' ἀναστάσεως ἔχουσιν οὕτω :

Ἄρθρον 98.

Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, πλὴν τῶν ἀφορώντων εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον τῶν μὴ ἀσκούντων δημοσίαν ὑπηρεσίαν».

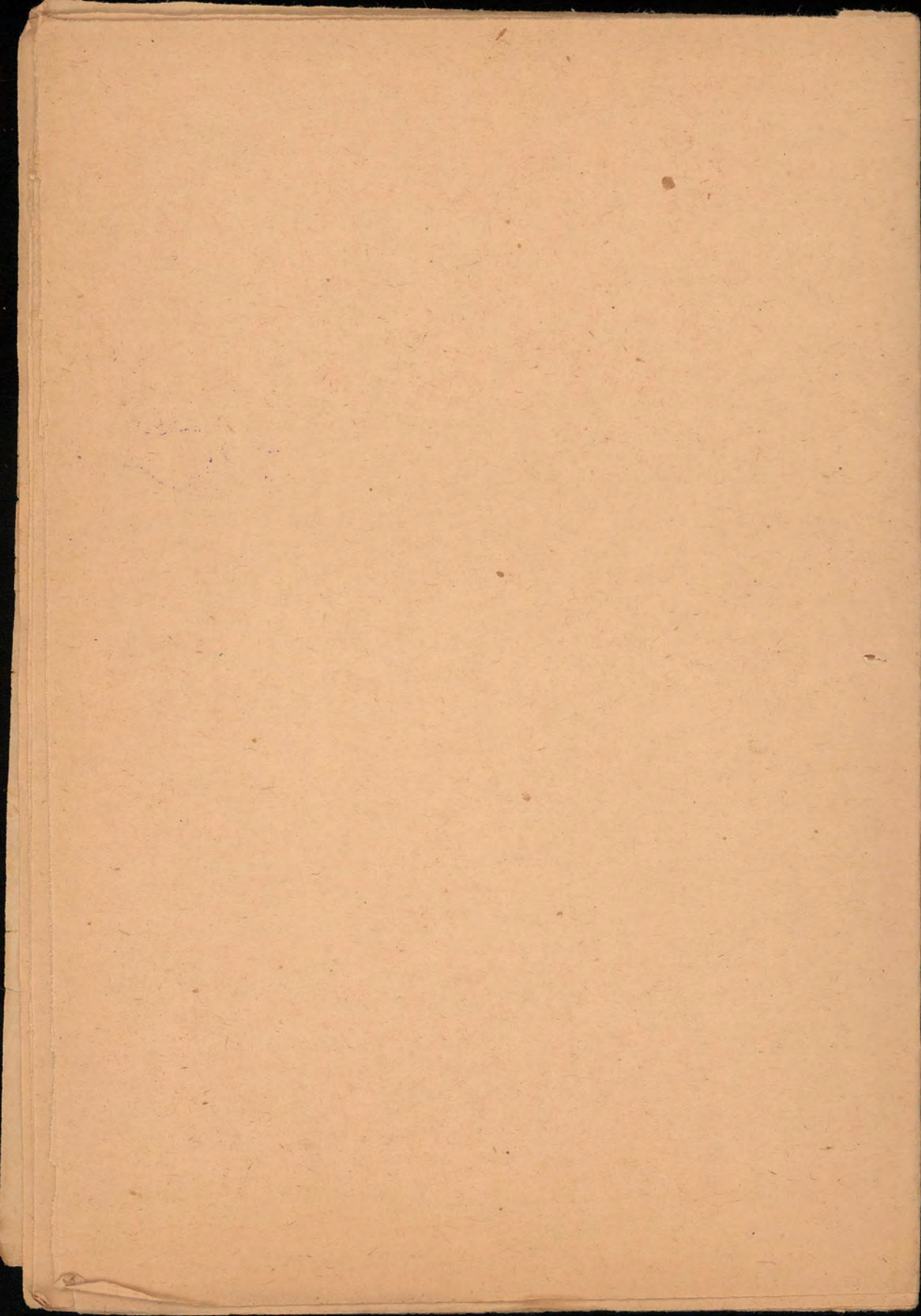
Ἡ Βουλὴ ἐκδηλοῖ τὴν γνώμην αὐτῆς δι' ἀναστάσεως.

Ἀμφισβητηθέντος ὅμως τοῦ ἀποτελέσματος, ὁ κ. Πρόεδρος καλεῖ τὴν Βουλὴν ὅπως ἀποφανθῇ δι' ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας, ἥτις καὶ ἄρχεται μὲ ψηφολέκτας τοὺς κ. Ἰ. Πατσοράκον καὶ Ἰ. Κουρτάκη.

Περατωθείσης τῆς ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς, ἡ Βουλὴ δὲν εὐρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ λύεται ἢ συνεδρίασις τὴν 6ην ὥραν.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ρ.

τῆς 16ης Μαΐου 1911. *Βουλῆς*

Ἄρθρ. 10. 45' ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου εὐρέθη ἡ Βουλὴ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 187 βουλευτῶν.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς 13 Μαΐου.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς. 1) Οἱ κάτοικοι Ἀμαλιάδος πληρώσαντες φόρον οἰκοδομῶν πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νόμου περὶ ἀπαλλαγῆς τούτου ζητοῦν νὰ τοῖς ἐπιστραφῇ οὗτος. 2) Ὁ λαὸς Ἀγρινίου συγγαίρει τῇ Κυβερνήσει διὰ τὰ δικαστικὰ νομοσχέδια καὶ ἰδίᾳ διὰ τὸ περὶ τοκογλυφίας. 3) Οἱ κάτοικοι Καρυσσάδων ἐξαιτοῦνται ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως νόμου τῶν κ. κ. βουλευτῶν Κερκύρας 4) Οἱ κατάδικοι τῶν φυλακῶν Καρδίτσας αἰτοῦνται τὸν μετριασμόν τῆς ποινῆς των κατὰ τὸ τρίτον. 5) Οἱ κάτοικοι Πορταριάς αἰτοῦνται ὅπως τοῖς ἐπιτραπῇ ἢ ἐπὶ δύο μῆνας ἀπόσταξις τῶν στεμφύλων μέχρι τῆς λήψεως ὀριστικοῦ μέτρου. 6) Οἱ κάτοικοι Ἄνω Βόλου ζητοῦσιν ὅπως τοῖς ἐπιτραπῇ ἢ ἀπόσταξις τῶν στεμφύλων μέχρι τῆς λήψεως ὀριστικῶν μέτρων. 7) Ὁ Σύλλογος τεχνιτῶν Πύργου ἢ «Ὁμόνοια» ζητεῖ ἐπιψήφισιν τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας. 8) Οἱ κάτοικοι Ῥαχτᾶδων ἐξαιτοῦνται ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως νόμου τῶν κ. κ. βουλευτῶν Κερκύρας. 9) Ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Λαμίᾳ ξυλουργῶν, παρακαλεῖ ὅπως ψηφισθῇ ἐργατικὴ νομοθεσία, ἀποδεχομένης τῆς Βουλῆς τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν. 10) Οἱ κάτοικοι Πειραιῶς αἰτοῦνται ἐπιψήφισιν τῶν δικαστικῶν νομοσχεδίων, δι' ὧν φρονούσιν ὅτι θέλει ἐπέλθῃ δικαστικὴ ἀνόρθωσις.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ε. Κουλουμβάκης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ Συντάγματος.

(Θέλει ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ).

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ζητεῖ τὴν ἀδειαν τῆς Βουλῆς, ὅπως καταρτίσῃ ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἡ Βουλὴ ἐξουσιοδοτεῖ τὸν κ. Πρόεδρον ὅπως καταρτίσῃ τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην.

Πρόεδρος. Μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου περὶ ἐγκαταστάσεως εἰς ἴδιον κτίριον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς, παρίσταται ἀνάγκη διαρρυθμίσεως τοῦ κενωθησομένου χώρου καὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν οὗτος θέλει χρησιμοποιηθῆ. Παρακαλῶ ὅθεν τοὺς κ.κ. βουλευτὰς ὅπως παράσχωσι τὰ φῶτα των, μολοντί ἢ ἐργασία διὰ τὴν Βιβλιο-

θήκην θὰ παραταθῆ ἐπὶ δέκα μῆνας. Πρέπει νὰ καθορισθῆ ἐπίσης ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως πολλαπλῶν ἐντύπων, τὰ ὁποῖα καταλαμβάνουν ἄνευ λόγου μέγαν χώρον τῆς Βιβλιοθήκης. Ἐπομένως πρέπει νὰ συστηθοῦν δύο ἐπιτροπαὶ βουλευτῶν διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ζητημάτων τούτων.

Ἡ Βουλὴ ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Προέδρου.

Ἐπίσης ἀποδέχεται ἡ **Βουλὴ** ἑτέραν πρότασιν τοῦ κ. Προέδρου, ὅπως σήμερον μὲν μετὰ μεσημβρίαν ἐξαντληθῆ ἡ συζήτησις περὶ τῆς Προνομίουχου Ἐταιρίας τῆς Ἐνιαίας διαχειρίσεως τῆς σταφίδος, τὴν Πέμπτην δὲ μετὰ μεσημβρίαν περατωθῆ ἡ συζήτησις περὶ οἰνοπνεύματος, ἐκάστου βουλευτοῦ ὁμιλοῦντος 20 λεπτὰ τῆς ὥρας

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Ἐλέγχου.

Δ. Ααζαθῆς. Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Ἀρχαῶδης καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ὅπως μεριμνήσῃ περὶ κατασκευῆς τῶν ὁδῶν Ἀρχαῶδης—Λεβαδείας.

Α. Ροῦφός. Ζητεῖ ὅπως προταχθῆ ἡ ἀναφορὰ τῶν ἐξ Αἰγίου ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, αἰτούντων ἀναστολήν τῆς εἰσπράξεως φόρων.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν, ἥτις ἀποδέχεται τὴν πρόταξιν δι' ἀναστάσεως.

Οἱ κ. κ. Ὑ. Ροῦφός καὶ **Α. Κιφειτζόπουλος** παρακαλοῦσιν τὸν κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ὅπως ἀναστείλῃ τὴν εἰσπραξὶν τῶν φόρων ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐξ Αἰγίου ὀφειλέτας τοῦ Δημοσίου.

Π. Ἡλιόπουλος παρατηρεῖ ὅτι ὁ λόγος δι' ὃν ὑπέβληθη ἡ ἀναφορὰ τῶν ἐξ Αἰγίου ὀφειλετῶν συμπίπτει πρὸς τὸν λόγον δι' ὃν ὁ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ὑπέβαλε τὸ ὑπ' ἀριθ. 37 νομοσχέδιον τὸ ἀναγραφόμενον ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει τῶν νομοθετικῶν ἔργων, συνιστᾷ δ' ὅπως ψηφισθῆ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

Δ. Γελαβᾶς συνηγορεῖ ἐπίσης ὑπὲρ τῆς ἀναφορᾶς.

Α. Κορομηλᾶς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι τὰ παράπονα τῶν πολιτῶν προέρχονται ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταμιακῆς καὶ εἰσπρακτορικῆς ὑπηρεσίας, δι' ἧς θέλει μεριμνήσῃ διὰ νομοσχεδίου, ὅπερ θέλει εἰσαχθῆ προσεχῶς εἰς τὴν Βουλὴν.

Γ. Πώπ ζητεῖ ὅπως τῷ δοθῆ ὁ λόγος ἐπὶ κατεπείγοντος ζητήματος.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν, ἥτις δι' ἀναστάσεως ἀποδέχεται ὅπως δοθῆ ὁ λόγος εἰς τὸν αἰτήσαντα.

Γ. Πώπ ἀναγινώσκει τηλεγράφημα τοῦ εἰς Λευκάδα παρεπιδημοῦντος βουλευτοῦ κ. Ν. Βάρθη, καθ' ὃ ἡ κατάστασις τῶν ἐκεῖ σεισμοπαθῶν εἶναι οἰκτρὰ. Παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ὅπως κατεπειγόντως λάβῃ περὶ τούτων μέριμναν.

Ε. Ρέπουλης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι αἱ πληροφορίες τοῦ Ὑπουργείου δὲν συμπίπτουν πρὸς τὰς τοῦ ἀξιότιμου συναδέλφου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάστασιν τῶν σεισμοπαθῶν, ἐν τούτοις ἐζήτησε καὶ πάλιν πληροφορίας περὶ αὐτῶν.

Οἱ κ. κ. Γ. Νοταρᾶς καὶ **Α. Χριστόπουλος** ὑποστηρίζουσι ψήφισμα τοῦ Δήμου Τρικκάλων τῆς Κορίνθου.

Αἰτῆσαι τοῦ βουλευτοῦ κ. **Ν. Γαρδικιώτου** ἡ Βουλὴ ἀποδέχεται τὴν πρόταξιν τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Σκαλτσαίνης τοῦ Δήμου Γόμφων τῆς Καρδίτσας, τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζουσιν ὁμιλοῦντες οἱ κ. κ. Βαβυλόπουλος, Παπαποστόλου, Γαρδικιώτης, Θανόπουλος καὶ Μαντόπουλος καὶ ζητοῦντες τὴν ἀπαλλαγὴν τούτων ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν ἀσφωτρίωντων.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περὶ παροχῆς περιθάλψεως εἰς τὸν τέως Ἐπίσκοπον Λαρίσσης κλπ. Ἀμβρόσιον (θέλει ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ).

Α. Θανόπουλος. Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν συγγενῶν τῶν ἐπιτυχόντων ὑπαξιωματικῶν διὰ τὴν σχολὴν κατὰ τὸ ἔτος 1910—1911 καὶ ζητεῖ ὅπως ἐπιτραπῆ τοῦλάχιστον ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος εἰσαγωγὴ αὐτῶν ἄνευ ἐξετάσεων.

Ε. Βενιζέλος. Λέγει ὅτι ὁ πίναξ, περὶ οὗ ὠμίλησεν ὁ κ. συναδέλφος, ἠκυρώθη, διότι αἱ ἐξετάσεις δὲν ἐνηργήθησαν καλῶς. Ἐν τούτοις εἶνε πρόθυμος νὰ ὀρισθῆ εἰδικὴ ἡμέρα συζητήσεως ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπερωτήσεως.

Ε. Κουλομυθῆκης. Λέγει ὅτι πρέπει νὰ ὀρισθῆ εἰδικὴ ἡμέρα πρὸς συζήτησιν, καθόσον εἶνε πιθανὸν ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δὲν ἔχει ἀκριβεῖς πληροφορίες ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν του. Κατὰ τῆς Σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν ὑπάρχει προκατάληψις.

Ε. Βενιζέλος (Ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν). Φυσικ

εἶνε αἱ ἐπίσημοι, πληροφορίαὶ νὰ εἶνε ἀσφαλέστεραι τῶν πληροφοριῶν τῶν βουλευτῶν, τῶν συλλεγομένων τῆδε κακεῖσε. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπόνοιαν περὶ σκέψεων καταργήσεως τῆς Σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν, αὕτη εἶνε ἀσύστατος. Δύναμαι νὰ δηλώσω, ὅτι ἐφέτος ἀκριβῶς ἐξαιρετικῶς μέγας ἀριθμὸς μαθητῶν θέλει εἰσαχθῆ εἰς τὸ Σχολεῖον τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἐνῶ ἐλάχιστοι, μόλις τὸ πέμπτον, θέλουν εἰσαχθῆ εἰς τὸ Σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων. Ὅπως δὲ μὴ ἀδικηθῶν οἱ ἔχοντες προσόντα, παρετείναμεν δι' ἐν ἔτος τὴν ἰσχὺν τοῦ πίνακος, οὕτως ὥστε πάντες νὰ δυνηθῶσι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Α. Παπαποστόλου. Ζητεῖ ἐπίσης ὅπως ὀρισθῆ εἰδικὴ ἡμέρα συζήτησεως τοῦ θέματος.

Ε. Βενιζέλος (Υπουργὸς Στρατιωτικῶν) δηλοῖ ὅτι δὲν θὰ δεχθῆ θεωρητικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ θέματος. Αἱ ἐξετάσεις θὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ δύνανται πάντες νὰ συμμετάσχωσιν αὐτῶν.

Οἱ κ. κ. **Φ. Νέγγος** καὶ **Γ. Πῶπ** ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν τοῦ **Π. Ἀθανασοπούλου**, τραυματίου τοῦ πολέμου σιτοῦντος σύνταξιν.

Α. Κορομπλάς (Υπουργὸς Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν.

Οἱ κ. κ. **Μ. Δαζέας**, **Α. Πετρομανιάτης**, **Χ. Δικαῖος**, **Ι. Κουρτάκης**, **Η. Φλέσσας**, **Ε. Μπαρδόπουλος** καὶ **Α. Περρωτής** συνιστῶσιν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Γιαννίτσας καὶ παρακαλοῦσιν τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Υπουργῶν ὅπως μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας.

Α. Ἀλεξανδροῦς (Υπουργὸς Παιδείας) παρακαλεῖ ὅπως μὴ γίνῃ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἀρχιτέκτονος **Α. Ἀνδρεοπούλου** καθόσον ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Ἐπομένως οἱ κ. κ. συνάδελφοι δύνανται ν' ἀναμείνωσι τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μεθ' ἧς νὰ λάβωσι τὸν λόγον.

Μ. Γαλανός. Παρακαλεῖ ὅπως μὴ παραταθῇ ἐπ' ἀπειρον ἡ ὑπόθεσις.

Μετὰ τὰ λεχθέντα διαγράφεται ἡ ἀναφορὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος **Α. Ἀνδρεοπούλου** ὡς καὶ ἡ τοῦ ἡγουμένου τοῦ γηροκομείου Πατρῶν Ἡλιοπούλου, ὡς συναφῆς πρὸς τὴν πρώτην.

Πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ἡ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰ τοῦ ἡγουμένου τοῦ γηροκομείου Πατρῶν εἶνε ἀνευλα-

βῆς, θέλει δὲ παραπέμψῃ αὐτὴν πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ἰπουργὸν, ὅπως τιμωρηθῆ ὁ ἐν λόγῳ ἡγούμενος.

Οἱ κ. κ. **Δ. Χρυσοστάλης** καὶ **Η. Μαυρίκης** ὑποστηρίζουσι τὸ ὑποβληθὲν ὑπόμνημα τοῦ κτηματικοῦ Συλλόγου Κύμης καὶ ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου περὶ συστάσεως ταμείου Ἀρύνης οἰνοπαραγωγῶν. (Θέλει ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ).

Διαγράφεται ἡ ἀναφορὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Εὐρωστίνης.

Δ. Χρυσοστάλης ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου Λίμνης παραπονομένου ὅτι καταπατοῦνται τὰ δικαιώματά του ἐπὶ τοῦ ἐκεῖ μεταλλείου.

Ε. Σουλτάνης λέγει ὅτι τὰ δίκαια εἶνε πάντοτε τῶν ἀδικούντων ἐφ' ὅσον οἱ ἀδικούμενοι ἀδιαφοροῦσι διὰ τὰ δικαιώματά των.

Οἱ κ. κ. **Β. Μιχαλάς** καὶ **Χ. Πετρούας** ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Κουλουμίου τῆς Καφιούνας τοῦ δήμου Οἰτύλου, ζητούντων ὅπως τοῖς ἐπιτραπῆ ἡ συλλογὴ τοῦ ἐπὶ τῶν παραθαλασσίων βράχων πηγνυμένου ἄλατος, χάριν οἰκιακῆς τῶν χρήσεως.

Ε. Κουλουμβάκης λέγει ὅτι τὸ ζήτημα δέον νὰ ἐξετασθῆ ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων. Διότι πρῶτον πρόκειται περὶ 200 τὸ πολὺ ὀκάδων καὶ δεύτερον περὶ τοῦ ὅτι πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ συλλεγομένου ἄλατος ἐνεργεῖται κατ' οἶκον ἔρευνα. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως τὸ ζήτημα εἶνε ἄξιον προσοχῆς διότι ἡ Μάνη προσηρτήθη ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὴν ἀπελευθερωθεῖσαν Ἑλλάδα, μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, οὐχὶ βέβαια διὰ νὰ χάσῃ τὰς ἐλευθερίας καὶ τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἔχει ἀπὸ ἀμνημονεύτων αἰῶνων.

Τῆς **Βουλῆς** συναιούσης τὸν λόγον λαμβάνει ὁ κ.

Θ. Κουτούπης καὶ ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Λευκτρῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

Ν. Ξηρός καὶ **Γ. Σιγγούρης** ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν τῶν ἀμαξηλατῶν Λαμίας ζητούντων ἐπισκευὴν ὁδοῦ, ὡς ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως τῆς ὁποίας δυσχεραίνεται ἡ συγκοινωνία.

Δ. Κάβουρας. Παρακαλεῖ τὸν κ. Υπουργὸν τῆς Παιδείας ὅπως μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν του περὶ ἀναβολῆς τῶν ἐξετάσεων τοῦλάχιστον εἰς τὰ σχολεῖα, τὰ ὅποια δὲν διέκοψαν τὰ μαθήματά των.

Α. Ἀλεξανδροῦς (Υπουργὸς Παιδείας). Λέγει, ὅτι παρεξηγήθη κακῶς ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Ἰπουργείου περὶ χρό-

νου εξετάσεων τῶν Σχολείων. Ὁ χρόνος τῶν εξετάσεων ὠρίσθη, συμφώνως μὲ τὸν ὑφιστάμενον νόμον, διὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ Ἰουνίου. Ἐκλονίσθη μόνον ὅπως αἱ εξετάσεις γίνουσι ἀνευ διακοπῶν, ἐνεκα τοῦ χρόνου τοῦ ἀπολεισθέντος ὡς ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς διακοπῆς διὰ τὴν μνηγγίτιδα. Ὅπως δὲ μὴ καταπονηθῶσιν οἱ μαθηταὶ τὰ μαθήματα θὰ γίνωνται μόνον τὴν πρωΐαν. Αἱ διακοπαὶ πρὸ τῶν εξετάσεων εἶνε ἐπιβλαβεῖς μᾶλλον. Διότι ἐπὶ 20 ἡμέρας οἱ μὲν ἐπιμελεῖς μαθηταὶ καταπονοῦνται περισσότερον μελετῶντες, οἱ δὲ ἀμελεῖς λησμονοῦν καὶ ὅσα ἔμαθον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Χ. Δικαῖος καὶ **Ε. Μπαρδόπουλος** ὁμιλοῦσιν ἐπὶ ἀναφορᾷ τῶν κατοίκων Ἀριστομένους κατὰ τοῦ ἐφημερίου τῶν Α. Ἀνδρικοπούλου.

Α. Ἀλ. Ξανδρός (Υπουργὸς Παιδείας). Λέγει ὅτι θὰ διατάξῃ ὅπως ἐνεργηθῶσιν ἀνακρίσεις.

Ι. Μαμάς. Ὑποστηρίζει τὴν ἀναφορὰν τῶν καταστηματάρχων τῆς συνοικείας Βάθειας Ἀθηνῶν, παραπονουμένων διὰ τὴν διπλὴν γραμμὴν τῶν τράμ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κραματεροῦ καὶ τὴν ταχέαν αὐτῶν διέλευσιν ἐκεῖθεν.

Οἱ κ. κ. **Α. Πετρομανιάτης**, **Ν. Γαρδικιώτης**, **Δ. Κίβουρας**, **Χ. Δικαῖος**, **Ι. Κουρτίκης**, **Α. Περωτιάς**, **Ε. Μπαρδόπουλος** καὶ **Σ. Ντολιόπουλος**. Ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν τῶν ἐν Καλάμαις σωματείων ὅπως μὴ ὑποβάλλωνται εἰς φορολογίαν τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα σφραζόμενα ζῶα.

Α. Γκιλαβᾶς. Συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀναφορᾷς.

Α. Κορομυλιάς (Υπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἀπαντᾷ ὅτι θέλει ἐλαττώσῃ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἀμνῶν ὅπως καταστήσῃ βαρύτερον τὸν τῶν βοῶν.

Διαγράφεται ἀκολούθως ἡ ἀναφορὰ τῶν κτηνοτρόφων Ἀστακοῦ καὶ ἡ συνεδρίασις διακόπτεται ὥρα 1 μ. μ.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Τὴν 5ην καὶ 45' ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικά.

Θ. Κουτούπης. Λέγει ὅτι ἐπὶ τοῦ 98 ἄρθρου δις ἐζήτησε τὸν λόγον, δὲν τῷ ἐδόθη, διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐσπευσμένην ψήφισιν αὐτοῦ—αὐτὸς δὲν θεωρεῖ αὐτὸ ἐψηφισμένον, δέεται, λέγει, τὸ ἄρθρον συζητήσεως, λόγω τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ, ἥτις δὲν ἐγένετο.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἐκ πλάνης ἢ ἐξ ἄλλου τινός δὲν ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν κ. βουλευτὴν Λακωνίας, τὴν καλὴν πίστιν τοῦ Προεδρείου οὐδόλως, βεβαίως δυνάμεθα νὰ διαμφισβητήσωμεν—ὅτε δὲ τελευταῖον μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ ἄρθρου, ἐδόθη ὁ λόγος κατὰ συγκατάβασιν εἰς τὸν κ. βουλευτὴν, οὗτος ἠρνήθη νὰ λάβῃ αὐτόν, τὸ ἄρθρον ἐψηφίσθη καλῶς, οὐδὲ δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς πλαστογραφημένα τὰ πρακτικά.

Θρ. Πετμεζᾶς καὶ **Π. Ἀραβαντινός**. Ὑποστηρίζουσι τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. Κουτούπη.

Θ. Κουτούπης. Ὅτε ἐζήτησα τὸν λόγον, ὁ κ. Πρόεδρος ἐσπευδε νὰ ψηφίσῃ τὸ ἄρθρον, δὲν μοι ἔδωκεν αὐτόν.

Ν. Στράτος. Διὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο, τὸ σχετιζόμενον μὲ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνεδριον, εἶχεν ἐγγραφῇ ὅπως ὁμιλήσῃ ὁ κ. Κουτούπης, μὴ ἀποφασισμένος ὅμως νὰ πράξῃ τοῦτο ἐξάπαντος, συνεπέα ἰδιαιτέρας παρατηρήσεως μου περὶ τοῦ ἀσκόπου μακρᾶς συζητήσεως. Μετὰ τὴν διὰ τροπολογιῶν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐξομοίωσιν τοῦ ἄρθρου πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἠρώτησα τὴν Βουλὴν ἀρεκτὰ βραδέως: «Υπάρχει καὶ ἄλλος νὰ λάβῃ τὸν λόγον»; Ὁ κ. Κουτούπης δὲν ἦτο φαίνεται διατεθειμένος νὰ λάβῃ τὸν λόγον καὶ παρῆλθε τὴν ἐρώτησίν μου, κηρυχθείσης δὲ περαιωμένης τῆς συζητήσεως καὶ ψηφισθέντος τοῦ ἄρθρου, ἐσπευσε νὰ διαμαρτηρηθῇ, ἐπὶ τῷ ὅτι δῆθεν δὲν τῷ ἐδόθη ὁ λόγος, καὶ ἐνῶ ἐγὼ τῷ ἔδωκα αὐτόν, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγορεύσῃ τὴν στιγμὴν ἐκείνην καὶ ἀπῆλθε. Ὡστε οὐδόλως εἶνε ἀληθές ὅτι παρέλειψε νὰ ὁμιλήσῃ ἐπειδὴ ἐγὼ «ἐσπευδον» εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ ἄρθρου, ὡς εἶπε. Ἄλλως τε, οὕσης μεταβατικῆς τῆς διατάξεως, δύναται νὰ ὁμιλήσῃ ὅποτεδήποτε περὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐὰν περὶ αὐτῆς ἤθελε νὰ ὁμιλήσῃ, τοιαῦται δὲ διατάξεις δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς πᾶσαν στιγμὴν.

Ι. Πατσουράκος. Πῶς ἐκλήθη ὁ κ. Κουτούπης νὰ ὁμιλήσῃ, ἀφοῦ τὸ ἄρθρον εἶχε ψηφισθῇ;

Ν. Στράτος. Ἡ Βουλὴ, μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ κ. Κουτούπη νὰ λάβῃ τὸν λόγον, ἠρωτήθη πάλιν τελειωτικῶς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου καὶ ἐψηφίσεν ὀριστικῶς αὐτό.

Ε. Κουλουραβάκης. Προτείνει, ἀφοῦ δὲν ἐπεκυρώθησαν μέχρι τῆς στιγμῆς τὰ πρακτικά, νὰ θεωρηθῇ τὸ διαμφισβητούμενον μέρος ὡς μὴ ψηφισθὲν καὶ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ Βουλὴ εἰς αὐτό.

Τὰ πρακτικά κυροῦνται.

Α. Γαρουφαλιάς. Επερωτᾷ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ ἀπαντήσεως εἰς ἔγγραφόν τινα σύστασίν του, ἀφορῶσαν τὴν θρονητικὴν γραμμὴν πρὸς τὴν Ἄρταν.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Λέγει ὅτι ἀπήντησεν ἔγγραφως εἰς τὴν ἔγγραφον σύστασιν τοῦ κ. βουλευτοῦ καὶ συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος περὶ οὗ πρόκειται.

Α. Αλεξανδρούς (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Καταθέτει ἔγγραφα σχετικὰ πρὸς ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Τριγώνη ἀπὸ τῆς 30 Ἀπριλίου ἐπὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Ἀρεταίου Νοσοκομείου καὶ περὶ ἀποστολῆς εἰς Εὐρώπην τοῦ ἐπιμελητοῦ τούτου.

Κ. Μουγγιᾶς. Ὀμιλεῖ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κατατεθέντων ἔγγραφον περὶ τῆς προμηθείας τῶν μυδοχλλιοβόλων. Λέγει ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἐπὶ τῆς προμηθείας τῶν μυδοχλλιοβόλων δὲν διεξήχθη καλῶς καὶ δὴ συμφώνως πρὸς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Ε Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ὁ ἔλεγχος τοῦ κ. βουλευτοῦ δὲν εἶχε σκοπὸν ἀντικειμενικῶς. Ἡ φύσις καὶ αἱ συνθήκαι τῆς υποθέσεως ἀπέκλειον τὴν χρησιμότητα τοιοῦτου ἐλέγχου.

Συνεχίζεται ἡ ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῆς Ἐνιαίας συζήτησις.

Α. Χριστόπουλος (6.38'). Λέγει ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ μέτρων σχετικῶς μετὰ τὴν «Ἐνιαίαν» δὲν ικανοποιοῦν τοὺς ἐκλογεῖς του, εἰθισμένους πάντοτε ν' ἀντιτάσσονται κατὰ παντὸς ἡμιμέτρου. Φρονεῖ ὅτι ἄλλο μέτρον, πλὴν τῆς ἐκπτώσεως, δὲν δύναται νὰ καθησυχάσῃ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ πραγματικῶς τοὺς σταφιδικοὺς πληθυσμοὺς, διότι ἡ Ἐταιρεία διὰ τῆς διαγωγῆς τῆς ἀνέτρεψεν ἀκριβῶς τοὺς ὄρους ὑπ' οὓς ἰδρύθη καὶ τὴν πραγματικὴν ἀποστολὴν αὐτῆς. Αἱ παράνομοι πράξεις τῆς Ἐταιρείας δὲν ὑπέπεσαν εἰς τὴν παραγραφὴν, ὡς εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργός, διότι ἡ Ἐταιρεία ἐξακολουθεῖ καὶ ἤδη τὰς αὐτὰς παρανομίας. Ζητεῖ τέλος ὁ ὁμιλῶν τὴν ὑπόβλησιν νομοσχεδίου, ὥστε νὰ μὴ δύναται ν' ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν σταφὶς χειρίστης ποιότητος ὑπὸ ξένον τίτλον, ὡς πρὸς ἡμερῶν συνέβη ἐν Πάτραις, σταλείσης σταφίδος ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς σταφίδος Ζαπαντίου, χωρὶς νὰ εἶνε σταφὶς Ζαπαντίου. Φρονεῖ ὅτι, ἂν δὲν διακανονισθῇ ταχέως καὶ ριζικῶς ἡ κατάστασις, θὰ προκληθῶσιν ἐξεγέρσεις.

Α. Σκιαθερόσης (6.47'). Λέγει ὅτι ἐπετράπη ἐπὶ

πλέον εἰς τὴν Ἐταιρείαν νὰ κατασκευάζῃ οἶνον ἐκ τῆς σταφίδος τῆς, συναγωνιζομένη οὕτω τὴν οἴνοπαραγωγὴν, ὥστε ἡ Λευκάς, ἧς οἱ οἶνοι εἶχον διάδοσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὡς πρώτη ὕλη καὶ ἧτις δὲν δύναται, λόγῳ τοῦ ἐδάφους, νὰ καλλιεργήσῃ ἄλλο προϊόν, περιῆλθεν ἤδη εἰς μεγίστην οἰκονομικὴν κρίσιν.

Συνιστᾷ νὰ σκεφθῇ σοβαρῶς ἡ Κυβέρνησις ἐὰν συμφέρῃ νὰ κηρυχθῇ ἐκπτωτος ἢ ὄχι ἡ Ἐνιαία, ἐὰν δὲ εὕρῃ ὅτι δὲν εἶνε σύμφηρον τοῦτο, τότε, λέγει, ἀνάγκη νὰ ἀναθεωρηθῶσιν ὅλαι αἱ διατάξεις ἐκεῖναι τῆς Ἐνιαίας, αἵτινες προσβάλλονται καὶ ἐξ ὧν ἀπορρέουν αἱ ὑπερβασίαι καὶ τὰ ἐναντίον τῆς Ἐταιρείας παράπονα. Προσθέτει δὲ, ὅτι πρέπει νὰ υἱοθετήσῃ ἡ Κυβέρνησις νομοσχέδιον, ὅπερ ὑποβάλλει μετ' ἄλλων ἐξ Ἑπτανήσου βουλευτῶν, λέγει ὅτι, ἐὰν ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ὑποβληθέντων παρὰ Ἑπτανησίων βουλευτῶν ἀγροτικῶν νομοσχεδίων, θὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ ἄρτος τοῦλάχιστον τῆς πασχούσης μερίδος τοῦ Ἑπτανησιακοῦ λαοῦ, διότι καὶ αὐτὸν κινδυνεύει νὰ τὸν χάσῃ αὕτη.

Καταθέτει πρότασιν νόμου, ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξ Ἑπτανήσου βουλευτῶν κ. κ. Κ. Ζαβιτσιάνου, Λ. Κογεβίνῃ, Α. Μαβίλλη περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΦΔΓ' τῆς 14 Ἰανουαρίου 1910, τυπωθησομένην πρὸς διανομήν.

Ὁ βουλευτὴς Λακωνίας Θ. Κουτούπης ὑποβάλλει σχέδιον ψηφίσματος ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τυπωθησόμενον πρὸς διανομήν.

Π. Ἀραβαντινός (7.27'). Λέγει ὅτι αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲν εἶνε ὄντως ικανοποιητικαὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ σταφιδικοῦ πληθυσμοῦ, ὅτι ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ληφθέντα διὰ τὴν σταφίδα μέτρα—παρακράτησις, Ἐνιαία κλπ—εἶνε κομπογιαννιτισμοὶ—ὅτι οὐ μόνον ἐκ τῆς ὑπερπαραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς κακῆς πίστεως καὶ τῆς ἀναρχίας ἐν τῷ ἐμπορίῳ, ἢ κακὴν πίστιν καλύπτει ἡ Ἐνιαία, προῆλθεν ἡ κρίσις τῆς σταφίδος, ἧτις ἐνδιαφέρει τὸ 1/3 τοῦ ἐξαγωγικοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐμπορίου.

Θ. Κουτσουμπόπουλος (7.59'). Ἐπιδοκιμάζει τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, φρονεῖ ὅτι διὰ Κεντρικῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, εἴτε ἐν τῷ τῆς Γεωργίας, διὰ Σταφιδικοῦ οὕτως εἶπεῖν Τμήματος δύναται νὰ τελεσφορήσωσι τὰ μέτρα τοῦ

κ. Ὑπουργοῦ. Φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἐν τῷ μεταξύ ἐργασία πρὸς δημιουργίαν νέου συστήματος κατὰ τῆς σταφιδικῆς κρίσεως, διὰ τὸν καιρὸν τῆς λήξεως τοῦ προνομίου τῆς Ἐνιαίας, ἢ διὰ τὸν καιρὸν καθ'ὃν θὰ κηρύξῃ ἑαυτὴν ἔκπτωτον ἡ Ἐταιρεία, διότι τοῦτο εἶνε πιθανώτερον, ὅτι δηλ. θὰ χρεωκοπήσῃ.

Δ. Χρυσοστάλης (ὥρα 8). Λέγει ὅτι ἡ Ἐταιρεία Οἴνων καὶ Οἴνοπνευμάτων, θυγάτηρ τῆς Ἐνιαίας, κατέστρεψε τοὺς οἴνοπαραγωγοὺς τόπους, πρέπει τὸ Κράτος νὰ ἀποβλέψῃ καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν αὐτῶν. Λέγει ὅτι ἐπεδόθη πρὸς αὐτὸν σχετικὸν ὑπόμνημα τοῦ «Κτηματικῆς Συνδέσμου» Κύμης, ὅπερ θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπερώτησιν ἐπ' αὐτοῦ.

Δ. Κλάδης (ὥρα 8. 10'). «Ἐἶμαι κατὰ τῆς γνώμης περὶ ἐκπτώσεως τῆς Ἐνιαίας. Ὁφέλησε τὴν σταφιδοπαραγωγὴν. Ἐχομεν καὶ ἠθικὴν ὑποχρέωσιν—ἐζητήσαμεν καὶ προσεικλύσαμεν ξένα κεφάλαια, ὑπάρχουν αὐτὰ ἤδη ἐν τῇ Ἐνιαίᾳ. ὀφείλομεν νὰ φανῶμεν καλῆς πίστεως μέχρι τέλους. Συνεννοηθεῖς ἐσχάτως μετὰ τῶν ἐν Ζακύνθῳ σταφιδεμπόρων καὶ σταφιδοκτημόνων κατέληξα μετ' αὐτῶν εἰς πορίσματά τινά, ἅτινα θὰ ὑποβάλλω πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτῶν ἐν ταῖς περὶ σταφίδος σκέψεσι τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

Ἀναφέρει καὶ ἀναλύει ταῦτα.

Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος κ. Α. Καφετζοπούλου ὑποβάλλονται Προτάσεις νόμων περὶ παροχῆς προνομίου κατασκευῆς βιομηχανικοῦ προϊόντος ἐκ χλωρᾶς σταφίδος, ὡς καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς προνομίου κατασκευῆς ζακχαρώς ἐκ σταφιδοκάρπου ἢ σταφυλῶν, τυπωθησόμεναι πρὸς διανομὴν.

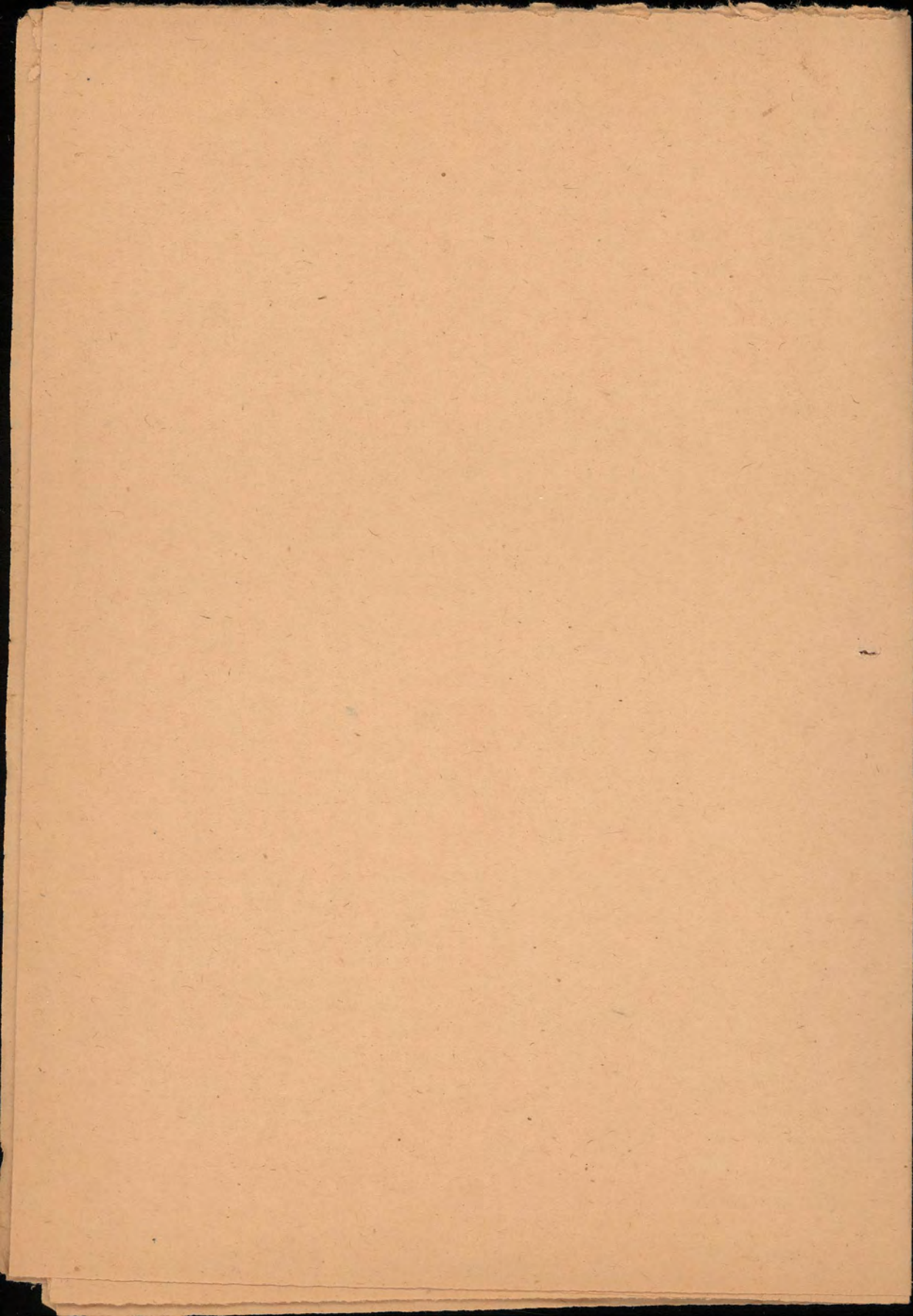
Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικοβοιωτίας κ. Σπ. Θεοδωροπούλου ὑποβάλλεται τροπολογία εἰς τὸ σχέδιον νόμου περὶ Λογιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης κλπ., τυπωθησομένη πρὸς διανομὴν.

Παρὰ τῶν βουλευτῶν Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος κ. Δ. Πολυζωγοπούλου καὶ Πελ. Ἡλιοπούλου ὑποβάλλεται σχέδιον νόμου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὰς ὀρφανὰς ἀδελφὰς τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 πεσόντων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, τυπωθησόμενον πρὸς διανομὴν.

Λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 8 καὶ 30' ὥραν.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑ'
Τῆς 17ης Μαΐου 1911.

Tels

Ὅρα 5.50' μ.μ. περτωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου ἢ Βουλῆ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 187 βουλευτῶν.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεςινῆς συνεδριάσεως.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινῶ τὰ ἑξῆς. 1) Ὁ Παναγιωτικὸς Σύλλογος «Πρόδος» ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι μετὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἔπρεπεν ἡ Ἐνιαία νὰ εἶχε κηρυχθῆ ἔκπτωτος. 2) Ὁ ἐκ Κερκύρας ἀπόστρατος Ἐπιλοχίας Γερώνυμος Βλάχος ὑποβάλλει αἰτήσιν θεραπείας προσγένοντων ἀδικημάτων καὶ παραγγωνισμῶν. 3) Ὁ ἐκ Καλαμῶν ἀπόστρατος Ἀνθυπολοχαγὸς Η. Δρακουλάκος διαμαρτύρεται διὰ τὴν μὴ προαγωγὴν τοῦ ἀδελφοῦ του Παναγιώτου ἐνωμοτάρχου. 4) Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Κερκύρας αἰτεῖται τὴν μὴ ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως νόμου τῶν κ. βουλευτῶν Κερκύρας. 5) Οἱ κάτοικοι Κορακίνας αἰτοῦνται ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως νόμου τῶν κ. κ. βουλευτῶν Κερκύρας. 6) Οἱ κάτοικοι Αἰγίου αἰτοῦνται ὅπως πάυσῃ ἡ καταδίωξις τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου. 7) Ὁ Κτηματικὸς Σύνδεσμος Κυριαίων διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ τελῶνου τῶν ὑποστηρίζοντος τοὺς κατασκευάσαντας τεχνιτῶν οἶνου. 8) Ὁ πρῶην δημοδιδάσκαλος Ν. Ψωμᾶς παθὼν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ζητεῖ σύνταξιν. 9) Ὁ Σύλλογος τῶν δημοδιδασκάλων Ἀττικῆς συνιστᾷ ὅπως ἀπονεμηθῇ σύνταξις εἰς τὸν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παθόντα δημοδιδάσκαλον Ψωμᾶν. 10) Οἱ κάτοικοι Κουλουμίου ζητοῦν ἀνίγερσιν Δημοτικοῦ Σχολείου. 11) Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀδελφότης τῶν Τυπογράφων ζητεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς ἀργίας καὶ διὰ τὴν τάξιν τῶν τυπογράφων. 12) Ὁ Δ. Ἀγγιεὺς παραπονεῖται διὰ τὴν παράνομον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν κατάταξιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναθαναήλ, ὄντος Βρεττανοῦ ὑπηρέτου.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Δαζέας** ὑποβάλλει τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 107 ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Συντάγματος. (Θέλουσιν ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ).

Ὁ βουλευτὴς κ. **Βούτσας** ὑποβάλλει τροπολογίας ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 107 καὶ 108 τοῦ Συντάγματος. (Θέλουσιν ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ).

H
95 (αὐτογράφου ἐπισημῶν)

Δ. Κλάδης. Ζητεί την άδειαν της Βουλής, όπως ομιλήση επί κατεπείγοντος ζητήματος.

Η Βουλή αποδέχεται δι' αναστάσεως όπως δοθῆ ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Δ. Κλάδην.

Ο κ. Δ. Κλάδης λέγει ὅτι ἂν καὶ δὲν φρονῆ, ὅτι τὰ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης λεγόμενα εἶνε πρέπον νὰ συζητῶνται ἐν τῇ Βουλῇ, ἐν τούτοις ἀναγκάζεται νὰ προκαλέσῃ δῆλωσιν τῆς Κυβερνήσεως διὰ συνέντευξιν, ἣν φέρεται ὅτι ἔδωκε πρὸς τινὰ δημοσιογράφον εἰς τῶν Ὑπουργῶν, ἀκριβῶς διότι ὁ Ὑπουργὸς ἐκεῖνος φέρεται ὑβρίσας τὴν Βουλὴν.

Φωναί. Δὲν συζητοῦνται αὐτὰ ἐδῶ.

Δ. Κλάδης. Ἄλλὰ πρέπει νὰ ἀκουσθῆ μία φωνὴ ἀμύνης ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς οὕτω ὑβρισθείσης Βουλῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Λυπούμαι διότι ἀνεύθυνα δημοσιεύματα ἔδωκαν ἀφορμὴν ν' ἀπασχοληθῆ ἡ Βουλή, ἀφοῦ ἄλλως τε ἦτο φανερόν ὅτι τοιαῦται ἐκφράσεις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προέρχονται ἀπὸ οἰοδῆποτε μέλος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς, πρὸ πάντων δὲ τῆς πλειοψηφίας, διότι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καθίσταται φανερόν πόσον καλὰ εἰργάσθη καὶ ἐργάζεται ἡ Βουλὴ αὕτη, ἐπιτελέσασα ἤδη ἔργον σημαντικώτατον. (Χειροκροτήματα).

Ο κ. Γ. Η ὡς παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἔπρεπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐν τοιούτῳ ζητήματι νὰ διακρίσῃ τὴν Βουλὴν εἰς πλειονοψηφίαν καὶ μειονοψηφίαν, διότι ἀναμφισβητήτως καὶ πρωτίστως ἡ μειονοψηφία ἔχει τὴν ἀρίστην γνώμην περὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ Σώματος. Μάλιστα ἡ περίπτωσις αὕτη εἶνε μοναδική καθ' ἣν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς οὕτω ὀμιλήσας ἐξέπροσώπησε πλήρως καὶ τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας. (Χειροκροτήματα).

Ε. Ρέπουλης (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Ὑποβάλλει νομοσχέδιον περὶ ἀναβολῆς τῶν ἐπικειμένων δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐπὶ ἐν ἔτος.

Πολλοὶ Βουλευταί. Πολύ, πολύ.....

Ε. Ρέπουλης. Ὁφείλω νὰ καταστήσω γνωστὸν ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου λαμβάνεται πρόνοια ὅπως διὰ Β. Διαιτάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῆς Κυβερνήσεως, εἶνε δυνατόν νὰ διεξαχθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐνὸς ἔτους. Τὸ Β. Διάταγμα, ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρέπει νὰ ἐκδοθῆ ἐξήκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς διενεργείας τῶν ἐκλογῶν.

Ἀκολουθῶς ὑποβάλλει νομοσχέδιον «περὶ μετακλήσεως ἀλλοδαπῶν ἀξιωματικῶν πρὸς ὀργάνωσιν τῆς χωροφυλακῆς»

ποιεῖται μακρὰν αὐτοῦ εἰσήγησιν καὶ ἐξηγεῖ τοὺς λόγους τῆς ὑποβολῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου, δι' οὗ καλοῦνται ξένοι ὀργανωταὶ πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς. Ὑποβάλλει ἐπίσης νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΣΙΗ' (ὑπ' ἀριθ. 3218) «περὶ ἀγροφυλακῆς», καὶ ἕτερον «περὶ αὐξήσεως τῆς δυνάμεως τῆς ἐφιππου χωροφυλακῆς».

Ὑποβάλλει ἀκολουθῶς τὰ κάτωθι νομοσχέδια. 1) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΑΨΟ' περὶ βοσκῆς ζώων. 2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΓΥΚΖ' νόμου «περὶ ὁδοποιΐας». 3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΨΒ' (3702) τῆς 31 Μαρτίου 1910 περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Νομαρχιῶν καὶ τῶν Ἀρχαιοφυλακείων. 4) «Περὶ κυρώσεως ταχυδρομικῆς Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ἀτμοπλοίου «Ἀστὴρ». 5) «Περὶ κυρώσεως προσθέτου ταχυδρομικῆς Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων καὶ τῆς ἐν Σμύρῃν ἑδρευούσης Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας «Π. Παντολέων». 6) «Περὶ κυρώσεως ταχυδρομικῆς Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας «Ἅγιος Ἰωάννης».

Εἰσέρχεται εἶτα ἡ Βουλή εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

Γίνεται δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἀρθροῦ καὶ σύνολον τὸ εἰς α' συζήτησιν νομοσχέδιον «περὶ ἀναγραφῆς ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1911 πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 8,000.

Πρόεδρος. Ὑποφορῶν ἐπὶ τῆς τροποποιήσεως εἰς τὸ ἀρθρον 95 τοῦ Συντάγματος καὶ συζήτησις περὶ τῶν Ἀναθεωρητέων Διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

Πρὸ τῆς ψηφοφορίας λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. **Α. Καφετζόπουλος** δηλοῖ ὅτι ὑποβάλλει νέαν πρότασιν διασκευάζουσαν τὴν πρώτην.

Ἐγείρεται ἐκ τούτου μακρὰ διαλογικὴ συζήτησις περὶ τοῦ συμφώνου ἢ μὴ πρὸς τὸν Κανονισμόν τῆς ὑποβολῆς τῆς προτάσεως ταύτης.

Ο κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι δὲν πρόκειται περὶ νέας προτάσεως ἀλλὰ περὶ διασκευῆς τῆς πρώτης, ἐπὶ τῆς πα-

ραδοχῆς ἄλλως τε τῆς ὁποίας θέλει ἀποφανθῆ ἡ Βουλὴ. Καὶ ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν.

— Οἱ παραδεχόμενοι ὅπως αἱ δύο προτάσεις συγχωνευθῶσι παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσι.

Ἡ Βουλὴ ἀποδέχεται τὴν συγχώνευσιν.

Οὕτω ἀποσύρεται ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Καφετζοπούλου, ὡς ὑπεβλήθη τὸ πρῶτον, ἔχουσα οὕτω.

«Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, πλὴν τῶν ἀφορώντων εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον τῶν μὴ ἀσκούντων δημοσίαν ὑπηρεσίαν.»

Τίθεται δὲ εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἰδίᾳ πρότασις τοῦ κ. Α. Καφετζοπούλου, ὡς διεσκευάσθη, ἔχουσα οὕτω.

«Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ἐκτὸς ἂν ἀφορῶσιν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον τῶν μὴ δημοσίων ἢ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἢ αἰρετῶν ἀντιπροσώπων.»

Γενομένης δις δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας προέκυψεν ἀποτέλεσμα ἀμφίβολον. Ὡς ἐκ τούτου ὁ κ. Προέδρος, λέγει, ὅτι, καθ' ὃ ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ ἔχει δικαίωμα, θέλει ἐνεργήσῃ ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. Τίθησι οὕτω τὸ ζήτημα.

— Οἱ παραδεχόμενοι τὴν πρότασιν λέγουσι «ναί» οἱ δὲ μὴ παραδεχόμενοι λέγουσιν «ὄχι».

Καλοῦνται ψηφολέκται οἱ κ. κ. **Α. Γκλαβᾶς** καὶ **Σ. Παπαχατζῆς** ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὁποίων ἀρχεται ἡ ψηφοφορία.

Περαιτωθείσης τῆς ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς εὐρέθη ὅτι ἐψήφισαν ἐν ὄλῳ 213. Εἶπον «ναί» 96, «ὄχι» 107 καὶ 10 ἠρηθήσαν ψῆφον, κατὰ τὸ παρατιθέμενον ὡδε πρωτόκολλον.

Νικ. Α. Στράτος	Ο	Ἄνδρ. Σαρλῆς	
Νικ. Χρυσόγελος	Ο	Δημ. Ροῦσσοσ	Ο
Λ. Παπαφώτης	Ο	Νικόλ. Δελακοβίας	Ο
Α. Γρίβας	Ο	Νικόλ. Σακελλαρίου	Ν
Σ. Ψύχας	Ο	Γεώρ. Βλάσης	
Π. Καρασεβδᾶς	Ν	Χαρ. Σπηλιόπουλος	Ο
Ἐπ. Σουλτάνης	Ο	Νικ. Δημητρακόπουλος	Ο
Γ. Ποῦλος	Ο	Ἄναστ. Βάρβογλης	Ν
Ι. Φαρμάκης	ἀρν.	Ἰωάν. Μαλλιχρόπουλος	
Ἄντ. Ροντήρης	Ο	Ἰω. Π. Μανέτας	Ο
Α. Τριγώνης	Ν	Δ. Πλαπούτας	Ν
Ε. Λαμπρακάκης	Ο	Ἄλ. Παπαναστασίου	Ν
Ἰωάν. Καναβός	Ο	Ἰωάν. Μπακόπουλος	
Ἰωάν. Καλαντζόπουλος	Ο	Δημ. Χηριάδης	Ο
Ε. Σπετσέρης	Ο	Δημ. Καρέλας	Ν
Ι. Τσιγκόλης	Ν	Ἄθ. Πετρόπουλος	Ο
Στέφ. Γρανίτσας	Ν	Χαρ. Στασινόπουλος	
Γ. Ἰατριδῆς	Ο	Κωνστ. Ῥεβελιώτης	
Ἰωάν. Κουρκουμέλης	Ο	Νικ. Τριανταφυλλάκος	
Ἰωάν. Παπαθανασιάδης		Α. Κατριβῆνος	Ν
Ἰωάν. Χριστοδουλιᾶς	Ο	Ἡλ. Φλέσσας	
Ἰωάν. Αἰορίδης	Ν	Ἰωάν. Πολίτης	Ο
Θεόδ. Θεοδωρόπουλος	Ν	Παν. Δεληβοριάς	Ν
Ἐμμ. Ρέπουλης	Ο	Σπυρ. Τσαγκάρης	Ν
Δημ. Καλέργης		Θ. Πέρρος	Ν
Ἄθ. Χριστόπουλος	Ο	Χαρ. Βοζίκης	
Γεώρ. Νέζος		Ἄντ. Βούτσης	Ν
Παν. Ἀρχαβαντινός	Ν	Νικ. Χαρδούβαλης	
Ἰωάν. Τερζάκης		Περ. Ἀλεξάκης	
Παν. Φραντζῆς	Ο	Θεόδ. Γρηγορίου	Ν
Γεώρ. Παπασπυρόπουλος ἀρν.		Σπυρ. Σῆμος	Ν
Γεωργαντῆς Θρόνος	Ο	Κωνστ. Γ. Καραπᾶνος	
Γεώρ. Παρασκευόπουλος	Ν	Περ. Κ. Καραπᾶνος	Ν
Νικ. Κόνδης		Ἰάγ. Γαρουφαλιάς	
Ἄθ. Σωτηριάδης	Ο	Πύο. Καραπᾶνος	
Κωνστ. Οἰκονομόπουλος		Ἄντ. Γαρουφαλιάς	Ν
Κωνστ. Καζαντζῆς		Ἐλ. Βενιζέλος	Ο
Γερ. Νοταρᾶς	Ο	Ἐμμ. Μπενάκης	Ο
Δημ. Κούζης	Ο	Φωκ. Νέγρης	ἀρν.

Παν. Χαροκόπος	Στέφ. Ν. Δραγούμης	άρν.
Κ. Ρακτιθάν	Ν 'Αλέξ. Ζαΐμης	Ν
Μιλτ. Νεγροπόντης	Ο Δ. Γκλαβάς	Ν
Γ. Ζερβουδάκης	Α. Μιχαλακόπουλος	Ο
Λάμπρος Κορομηλάς	Ο Λ.Θ. Ρούφος Κανακάρης	Ο
Π. Λαγοπάτης		
Γεώρ. Στρατούλης	Κωνστ. Γόντικας	Ν
Κ. Μάνος	Ν. Κοντογούρης	
	Ιωάν. Βέρροιος	Ο
Τιμ. 'Ηλιόπουλος	Πολ. Πολυχρονιάδης	Ο
Δημ. Βενιζέλος	Ο Παν. Ζαΐμης	
Μιχ. Γαλανός	Ν Δ. Μάρκου	
Α. Παναγιωτόπουλος	Ο Γεώρ. Κατσιμπήρης	
Γεώρ. Πολίτης	Ο Σπηλ. 'Αγαπητός	
Ιωάν. 'Αθανασάκης	Ο Α. Φωτήλας	
Γεώρ. Νικολαΐδης	Ο Α. Χοϊδάς	Ο
Λουκάς Μπέλλος	άρν. Θεόδ. Ψυχалиνός	
'Αριστομ. Θεοδωρίδης	Ο Γ. Παπακυριακόπουλος	Ν
'Αλέξ. 'Αναστασιάδης	Ο Βασίλ. 'Αντωνόπουλος	
Κωνστ. Δεμερτζής	Α. Κάφετζόπουλος	Ν
Θρ. Πετμεζάς	Ν Λ. Φλαυής	
Γεώρ. Καζανόβας	Ο Κωνστ. Πανουτσόπουλος	
Ιωάν. Μπρισιμιτζάκης	Ο Νικ. Συριόπουλος	Ν
Γεώρ. Σταυπάδος	Θαν. Πετραλιάς	
Θεμ. Μιχαλόπουλος	Ο Π. 'Ηλιόπουλος	Ν
Δημ. 'Ανδρέου	Ο Χρ. Κορύλλος	
Δημ. Ζαβογιάννης	Ο Παν. Βουρλούμης	
'Εμμ. Κυταριόλος	Ο Νικ. 'Ραφτόπουλος	
Βασ. Κυρέλλος	Ν Χρ. Μείντάνης	Ο
'Αριστοτ. Σακελλαρίου	Ο Διον. Πολυζωγόπουλος	
Νικ. Σπηλιώτης	Ιωάν. Δογάνης	Ο
Σπυρ. Παπαχατζής	Ο Γεώρ. Λαμπρινόπουλος	Ν
Σάββας Βαρθολομαίου	Ο Γεώργ. 'Αβέρωφ	
Λουκ. Κουτσοπέταλος	Νικόλ. Σταματιάδης	Ο
Νικ. 'Ανδρεαδάκης	Ο Δημ. Χρυσοστάλης	
Δημ. Λαζαράκης	Ο Εβιάγ. Γεωργιάδης	Ν
Σπυρ. Θεοδωρόπουλος	Ιωάν. Μπουρνιάς	Ν
'Αθαν. Πουλής	Ο Νικόλ. 'Αβέρωφ	Ν
Νικόλ. Ρούσης	Ο Γεώρ. Μπένος	Ν

Νικόλ. Κάραλης	Νικ. 'Αλεβιζάτος	
Κωνστ. Χατζηγιάννης	Σπ. Φορέστης	Ν
Δημ. Βάγλας	Νικ. Δ. Ραφτόπουλος	
Γεώρ Κοσόνας	'Οθ. Τετενές	Ν
'Απόστ. 'Αποστολίδης	Γεώρ. Μουσουρης	
Μιχ. Σφακιανάκης	Ο Σωκ. 'Αν. Καβαλλιεράτος	
Πλούτ. Μαυρίκης	Θεόδ. Κοντομίχαλος	
Βασίλ. 'Αθανασούλας	Λεων. Εμπειρίκος	
Κωνστ. Χατζάκος	Σταμ. Βαφειαδάκης	Ο
Γεώρ. Γαζέπης	Ν Δημ. Μάνθος	Ο
Νικόλ. Πετσάλης	Ο Περ. Γρυπάρης	Ο
Ιωάν. Λούντζης	Ο	
Διον. Κουλούμπαρδος	Κωνστ. Καλομενόπουλος	Ν
'Αναστ. Λούντζης	Ν Τριαντ. Παπαδάμ	Ν
Καΐσαρ Ζέζας		
Διον. Κλάδης	Ν Θωμάς Σκάσης	Ο
Νικ. Παπαδάτος	Ιάκ. 'Αβάζος	Ν
Κωνστ. Ζαβιτσιάνος	Δημ. Ζαμάνος	Ν
Νικ. Βάρθης	Νικόλ. Καμπάνης	Ν
'Αναστ. Σιαδαρέσης	Γεώρ. Εξαρχόπουλος	
Σπυρ. Χατζάρης	'Αλέξ. Μαλασπίνας	Ν
Παν. Μανωλίτσης	άρν. Γεωρ. Γαϊτάνος	
Δ. Κογεβίνας	'Αντ. 'Ρεβίνθης	
Σπυρ. Βλαντής	Ο Μάρκ. Βαλληνδράς	
Εύθ. Α. Βελλιανίτης	Νικ. Καλθοκορέσης	
Χρ. Καποδίστριας	Κωνστ. 'Αλαβάνος	Ο
'Ανδρ. Κρητικός	Δημ. Πετσετάκης	Ο
Λαυρ. Μαβίλης	Ν Χαρίλ. Προβελέγγιος	Ο
Κωνστ. Κατηφόρης	Ν 'Εμμ. Πατρίκιος	Ο
Σπυρ. Λάσκαρης	Ν Ιωάν. Μαμάης	
Βασίλ. Πουλιάσης	Ιωάν. Κασδόνης	
Κωνστ. 'Αρβανιτάκης	'Αντ. Φραγκίσκος	
Διον. Βινιεράτος	Δημ. Καΐρης	Ν
Παν. Λιβιεράτος	Ν Θάλ. Κουτούπης	Ν
Σπυρ. 'Ιγγλέσης	Ν Γεώργ. Φικιώρης	Ο
Νικ. Χαριτάτος	Ν Κωνστ. Μέμμηγκας	Ο
'Ανδρ. Μονοκροῦσος	Ν Γεώρ. Οικονόμου	Ν
Πέτρ. Βαλιόπουλος	Εύστρ. Κουλουμβάκης	Ν
'Ανδρ. Βαλσαμάκης	Ιωάν. Λυμπερόπουλος	Ν

Νικ. Πετροπουλάκης	Ο	Δημ. Κάβουρας	Ν
Γεώργ. Τσοχώνης		Μ. Δαζέας	Ν
Παναγ. Πετροπουλάκης		Α. Πετρομανιάτης	Ο
Παν. Κουμάνταρος	ἀρν.	Ἄθ. Περρωτής	Ν
Ἰωάν. Ἀθηνογένης	Ν	Π. Ἰατρόπουλος	Ν
Βασίλ. Μιχαλέας	Ν	Π. Καραπαυλος	Ν
Ἰωάν. Βαθανάκος	Ο	Ἄδρ. Κοκκέβης	Ν
Ἰωάν. Πατσουράκος	Ν	Εὐστ. Μπαρδόπουλος	Ο
Χρ. Πετρέας	Ν	Γεώργ. Κορομηλάς	Ο
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Δημ. Κανελλόπουλος	ἀρν.
Ἰωάν. Φουρίδης	Ν	Ἄθ. Αἰλιανός	Ν
Ἀναστ. Ἀβέρωφ		Ἀντ. Ζησιμόπουλος	Ν
Ἰωάν. Χρυσοβελόνης	Ο	Θεμ. Κουτσομητόπουλος	Ο
Δημ. Οἰκονόμου		Γεώρ. Σπηλιόπουλος	Ν
Μιλτ. Μπουζίδης	Ν	Κωνστ. Τριγγέτας	Ο
Νικ. Γεωργιάδης	Ο	Γεώρ. Ράλλης	Ο
Ἀγαμέμνον Σλήμαν	Ν	Γεώρ. Μπούτος	
Δημ. Κουκιάδης		Ἰωάν. Κουρτάκης	Ο
Γεώρ. Τσαξίρης	Ο	Φώτ. Βακαλόπουλος	Ο
Γεώρ. Σχινᾶς	Ν	Ἄθ. Παπαχελᾶς	
Γεώρ. Δρίβας		Μαν. Πιπιλῆς	Ν
Ἀλέξ. Κασσαθέτης	Ο	Παν. Μερλόπουλος	
Κωνστ. Χρυσοχοῦδης		Δ. Ἀναστασόπουλος	
Γεώρ. Βλάχος	Ν	Ἰωάν. Λεωνίδας	
Πελ. Ἀγγελίδης		Πέτρος Γίνης	Ο
Κωνστ. Γιαννακόπουλος	Ο	Ἀλέξ. Διουρήδης	Ο
Φίλ. Ζαρχάμπας		Ἄνδρ. Ἀναργύρου	
Χ. Μωραΐτης		Ἄπ. Ἀλεξανδρῆς	Ο
Νικ. Παπαϊωάννου	Ν	Ἀλέξ. Παπαποστόλου	
Μιχ. Φωτιάδης		Δημ. Θεοδοσόπουλος	
Βασίλ. Σηλυβρίδης		Παυσ. Ζωγλοπίτης	
Περ. Ἀποστολίδης	Ο	Γεώρ. Ζούκας	
Λεων. Ἀναγνώστου		Κωνστ. Σταμούλης	
Κωνστ. Ζησόπουλος	Ο	Ἰωάν. Κοττίκας	
Χ. Δικαῖος	Ο	Βασίλ. Γρίβας	
Σ. Ντολιόπουλος	Ν	Α. Ἀθαν. ἢ Βαβυλόπουλος	Ν
Παν. Φλέσσας		Ν. Γαρδικιώτης	Ν
Π. Κασίμης	Ν	Δημ. Μπούσδρας	Ν
Ν. Παπαλέξης	ἀρν.	Γεώργιος Τάγιας	

Κωνστ. Παπακυρίτσης		Ἰωάν. Τσιριμῶκος	Ο
Χρ. Καρᾶς		Μιλτ. Σακελλαρίου	Ν
Α. Θανόπουλος	Ν	Κ. Λιδωρίκης	
Νικ. Γιουβρῆς		Θεμ. Παπαϊωάννου	
Γεώργ. Καθάργιος		Ν. Ξηρός	Ο
Χρ. Βλάτσιος	Ν	Νικ. Φραγκίστας	Ο
Δημ. Κουκουλέτσος	Ν	Ἰωάν. Γιδογιάννος	Ο
Γεώρ. Σπυρόπουλος	Ν	Νικ. Πολιτόπουλος	
Ἀλέξ. Γιαννουσίου Τάκης	Ν	Κωνστ. Περιβολιώτης	
Γεώργ. Ράμμος		Ἰωάν. Γιαμαρέλος	
Εὐθ. Μαντόπουλος	Ν	Ἄνδρ. Μαυλᾶς	
Λάμπρος Περιστερῆς	Ν	Δημ. Δεδούσης	Ο
Θεμ. Ραφαλιᾶς		Γεώργ. Σιγγούρης	Ν
Κυρ. Κυριαζόπουλος		Στέφ. Σουμαρίπας	Ν
Ἰωάν. Θ. Κουντουριώτης	Ο	Κωνστ. Δημοκωστούλας	
Παναγ. Βερβενιώτης		Ἰωάν. Γραμματίκας	Ο
Γεώργ. Καλλιτσης	Ο	Ἡρ. Βελλόπουλος	Ν
Ἰωάν. Μᾶνος	Ο	Ἄθ. Χρηστίδης	ἀρν.
Σπυρ. Ματσούλας		Γεώργιος Πάπ	Ν
Ρήγας Χατζηρηγάς	Ο	Δημ. Βρατσάνος	Ο
Ι. Παπαλοῦκᾶς		Ἐμμ. Παγκάρας	

Ἐπομένως ἡ πρότασις ἀπεορίσθη

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Ὁρεῖλω νὰ δηλώσω, κύριοι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ ὀργανικοῦ νόμου περὶ Τύπου, θέλει ἀνταποκριθῆ ἐν μεγάλῳ μέτρῳ εἰς τὴν ἀξίωσιν, ὅπως ὀρισμένα ἀδικήματα τοῦ Τύπου κατὰ δημοσίων λειτουργῶν δικάζονται κατ' ἐξαιρετικὸν τρόπον, ὥστε ἀληθῶς ν' ἀσφαλιζονται αἱ ἐλευθερίαι τοῦ Τύπου. Διότι ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ συνήθης τρόπος τῆς διαδικασίας ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς καταχρήσεις ἐν τῷ παρελθόντι.

Ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως μετὰ τοῦτο λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. Κ. Γόντικης ζητεῖ ὅπως προταχθῆ τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ Βουλὴ ἀποδέχεται τὴν πρόταξιν.

Γίνεται δεκτὸν κατ' ἀρχὴν εἰς γ' συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ 1ου ἀρθροῦ τοῦ νομοσχεδίου ὑποβάλλει παρατηρήσεις τινὰς ὁ κ. Α. Πετρομανιάτης.

Ν. Δημητρακόπουλος. (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) παρέχει ἐξηγήσεις.

Ε. Αμπρακάκης. Υποβάλλει παρατηρήσεις, γενο-
μένες αποδεκτάς.

Υποβάλλουσιν επίσης παρατηρήσεις τινάς επί του
άρθρου 1 του νομοσχεδίου οί κ. κ. **Δ. Γελαβάς, Α. Θεοδωρίδης, Π. Μερλόπουλος, και Δ. Κλάδης.**

Πεδ. Ήλιόπουλος. Είνε γενικῶς κατά τῆς προφυ-
λακίσεως, του ὄνειδους αὐτοῦ τῆς πολιτείας μας, ὅπερ κατὰ
τὸ νομοσχέδιον μειοῦται κατὰ πολὺ. Προτείνει τροποποιή-
σεις τινάς και ἰδίᾳ θεωρεῖ ὅτι εἶνε περιττὴ κατὰ τὸ ἄρθρον
228 προσφυγὴ εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅταν ὁ Εἰσαγγελεὺς και
Ἀνακριτὴς ἐπέισθησαν ὅτι ἐξέλιπε ὁ λόγος δι' ὃν διετά-
χθη ἡ προφυλάκις και ζητεῖ τὴν παραδοχὴν τῆς τροπο-
ποιήσεως.

Μετὰ τινας παρατηρήσεις τῶν κ. κ. Ἀντ. Βούτση και
Η. Βελλοπούλου κηρύσσεται ἡ συζήτησις περαιωμένη. Ἀ-
ποσύρονται αἱ τροπολογίαι τῶν κ. κ. Π. Λαγοπάτη και Κ.
Γόντικα, γίνεται δὲ δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1 ὡς ἐτροποποιήθη
εἰς γ' συζήτησιν.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ εἰς γ' συζήτησιν τὰ ἄρθρα
2 και 3 ὡς και τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτω.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 207, 208, 228 και 236—246 τῆς Ποιν.
Δικον. τροποποιούμενα, ἀντικαθίστανται οὕτω :

Ἄρθρον 207.

Διαρκούσης τῆς προδικασίας, ἐπὶ μὲν κακούργηματι
διατάσσεται πάντοτε προφυλάκις, ἐπὶ δὲ πλημμελήματι
δύναται νὰ διαταχθῇ εἰς μόναν τὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ
208 ὀρισμένες περιπτώσεις

Ἄρθρον 208.

Ἐπὶ πλημμελήματι δύναται νὰ διαταχθῇ προφυλάκις·
1) κατ' ἄεργων, τῶν μὴ ἐχόντων ἰκανὰ ἀκίνητα κτήματα
ἐν Ἑλλάδι, ἢ ἰκανὴν πρόσοδον πρὸς συντήρησίν των, 2)
κατ' ἄλλοδαπῶν μὴ ἐχόντων ἰκανὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν
ἐν Ἑλλάδι, 3) κατὰ τῶν αὐτουργῶν ἢ συναιτίων ἐνὸς
τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 373, 410, 412 και 421 τοῦ Ποιν.
νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων, μόνον καθ' ὅσον ὑπάρ-
χει φόβος ἐντεύξεως τούτων μετ' ἄλλων, ἐπὶ βλάβῃ τῆς
ἀνακαλύψεως τῆς ἀληθείας ὀρισμένως αἰτιολογούμενος ἐν
τῷ ἐντάλματι τῆς προφυλακίσεως, ἢ κατ' ἀγυρτῶν γινο-
μένων αὐτουργῶν ἢ συναιτίων κλοπῆς (ἄρθρ. 373) και μὴ
συντρεχόντων τῶν ἀνωτέρω περιορισμῶν, 4) κατ' ἀνθρώπων
οἵτινες τρία τὸ πολὺ ἔτη πρὸ τῆς πράξεως ἐτιμωρή-

θησαν ἤδη ἐπὶ τῇ αὐτῇ πράξει διὰ ποινῆς ἀνωτέρας
τῆς φυλακίσεως ἐνὸς μηνός, 5) κατὰ τῶν συναιτίων ἢ
συνεργῶν ζωοκλοπῆς ἢ ζωοκτονίας καθὼς και τῶν ὡς τοι-
ούτων θεωρουμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐδ. β' τοῦ νόμου ΣΔ'
τῆς 27 Ἀπριλίου 1867 περὶ ζωοκλοπῆς και ζωοκτονίας,
και 6) κατὰ τῶν δυνάμει ἐιδικῶν νόμων ἐπὶ πλημμελήματι
προφυλακιστέων.

Ἄρθρον 228.

Μόνον ὁ ἀνακριτὴς ἐκδίδει κατὰ τοῦ συλληφθέντος
ἐντάλμα φυλακίσεως (ἄρθρ. 212 και 227) ἀκούσας πρῶτον
τὸν Εἰσαγγελέα. Εἶναι δὲ ἀδιάφορον ἂν ὁ κατηγορούμενος
ἐλήφθη ἐπ' αὐτοφῶρῳ ἢ ὄχι. Ἐὰν διαρκούσης τῆς ἀνακρί-
σεως ὁ εἰσαγγελεὺς και ἀνακριτὴς πεισθῶσιν ὅτι ἐξέλιπεν
ὁ λόγος δι' ὃν διετάχθη κατὰ τὸ ἄρθρον 212 ἡ προφυλά-
κις, ὑποβάλλουσι πρὸς τὸ Συμβούλιον αἴτησιν περὶ προσω-
ρινῆς ἀποφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου. Ἐπὶ τῆς αἰ-
τήσεως ταύτης ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον. Μὴ γενομένης
δεκτῆς τῆς περὶ ἀποφυλακίσεως αἰτήσεως, ἔχει δικαίωμα
ἀνακοπῆς μόνον ὁ Εἰσαγγελεὺς κατὰ τοὺς ὀρισμούς και
τὴν προθεσίαν τοῦ ἄρθρου 260 κ. ἐ. τῆς ποιν. δικ. Κατὰ
τοῦ προσωρινῶς ἀποφυλακισθέντος δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπὶ
τῇ αὐτῇ πράξει νέον ἐντάλμα συλλήψεως ἢ φυλακίσεως.

Κατὰ τοῦ ἐντάλματος τῆς φυλακίσεως ἐπιτρέπεται εἰς
τὸν κατηγορούμενον μόνον ἀνακοπὴ, ἥτις γίνεται συντασσο-
μένης ἐκθέσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν Πλημμελειοδικῶν,
διαβιβάζεται δὲ παρὰ τούτου και εἰσάγεται ἀμελλητί εἰς
τὸ Συμβούλιον τῶν ἐφετῶν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγε-
λέως. Ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

Ἄρθρον 236.

Ἡ προσωρινὴ δι' ἐγγυήσεως ἀπόλυσις δὲν συγχωρεῖται
ποτὲ ἐπὶ κακούργηματων τιμωρουμένων μὲ θάνατον, δεσμὰ
διὰ βίου ἢ πρόσκαιρα.

Ἄρθρον 237.

Ἐπὶ κακούργηματων τιμωρουμένων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ
Συμβουλίου μὲ εἰρκτὴν και ἐπὶ πλημμελημάτων, τὸ Συμ-
βούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν ὑποχρεοῦται τῇ αἰτήσει τοῦ
συλληφθέντος ἢ και ἐκουσίως προσερχομένου ἐνώπιον τοῦ
ἀνακριτοῦ κατηγορουμένου, και ἀκούσας τὴν γνώμην τοῦ
Εἰσαγγελέως, ἐν οἰαδήποτε καταστάσει τῆς προδικασίας
και μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς υποθέσεως, νὰ δια-
τάξῃ τὴν δι' ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως προσωρινὴν ἀπόλυσιν.

Τὸ συμβούλιον ὁμως οφείλει νὰ ἀρνήθῃ ταύτην, ἐὰν

ὑπάρχει βᾶσιμος ὑπόνοια ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἀπολύομενος, θέλει δυσχεράνει τὴν ἀνάκρισιν πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ἢ ἐξαλείψει ὅπως δήποτε τὰ ἔχνη τῆς κολασίμου πράξεως. Ἡ ὑπόνοια αὕτη πρέπει νὰ ἀναφέρεται ῥητῶς ἐν τῷ βουλευμάτι τῷ ἀπορρίπτοντι τὴν περὶ ἀπολύσεως αἵτησιν. Κατὰ τῶν τοιούτων βουλευμάτων τοῦ συμβουλίου ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ μόνον εἰς τὸν κατηγορούμενον.

Προπεμπτήριον ἄνευ ἐγγυήσεως δὲν συγχωρεῖται. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται καὶ ἡ ἄνευ ἐγγυήσεως ἀπόλυσις, ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου ὁ αἰτούμενος τὴν ἀποφυλάκισιν παρέχη ἐκ τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 238 βεβαίωσιν.

Ἄρθρον 238.

Σκοπὸς τῆς ἐγγυήσεως εἶνε νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ὁ ἀπολύομενος θέλει παρασταθῆ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἢ τὸ δικαστήριον, καὶ θέλει ὑποβάλλει ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως. Ὁ κατηγορούμενος δύναται ν' ἀπολυθῆ καὶ ὑφ' οἴουσδήποτε περιοριστικούς ὅρους, ἰδίως ὅτι δὲν θέλει ἀπομακρυνθῆ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἀπὸ τοῦ διὰ τοῦ βουλευμάτος τοῦ συμβουλίου ὀρισμένου τόπου, ἐπὶ δὲ κακουργημάτων καὶ ὅτι δὲν θέλει διαμένει εἰς ὀρισμένον τόπον.

Ἄρθρον 239.

Ἡ ἀσφάλεια δίδεται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ τρίτου καταβαλλομένης τῆς ταχθείσης ἐγγυητικῆς ποσότητος εἰς χρήματα ἢ εἰς πράγματα χρημάτων ἀντάξια, ἢ δι' ὑπόθηκας ἀξιοχρέου.

Ἄρθρον 240.

Τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως ὅπερ ἐπὶ κακουργημάτων δὲν δύναται νὰ ἦ κατώτερον τῶν 800 δραχμῶν διὰ τοὺς συλλαμβανομένους, καὶ 400 διὰ τοὺς αὐθρομήτως προσερχομένους, ἐπὶ δὲ πλημμελημάτων ἀνώτερον τῶν 800 δραχμῶν, καὶ τὸ ἀξιοχρεὸν ταύτης ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου κατ' ἐλευθέρην κρίσιν ὡς ἐν τῇ αἰτήτει ὀρίζεται, ἢ καὶ ἄλλως λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῆς εἰς τὴν κολάσιμον πράξιν ἐπιβαλλομένης ποινῆς, τῆς ποσότητος τῆς δευτέρας ἀποζημιώσεως, τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τοῦ αἰτούντος.

Ἐν τῇ πρὸς ἀπόλυτιν αἰτήσει πρέπει ν' ἀναφέρονται οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὴν λόγοι, ἢ παρεχομένη ἐγγυήσις κατ' εἶδος καὶ ποσόν, πρὸς δὲ καὶ ὁ διορισμὸς ἀντικλήτου ἐν τῇ

ἔδρᾳ τοῦ ἀνακριτοῦ ἐν ἡ περιπτώσει ὁ αἰτῶν δὲν κατοικῆ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.

Εἰς τὸν ἀντικλήτον τοῦτον γίνονται ἅπασαι αἱ ἀφορῶσαι τὸν κατηγορούμενον κοινοποιήσεις, ἐκτὸς τῆς τῶν εἰσαγωγικῶν τῆς δίκης ἐγγράφων.

Ἡ αἵτησις διαβιβάζεται εἰς τὸ Συμβούλιον διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ὅστις ὑποβάλλει καὶ τὰς ἐπὶ ταύτης παρατηρήσεις του. Κατὰ τοῦ βουλευμάτος ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ μόνον εἰς τὸν κατηγορούμενον.

Ἄρθρον 241.

Ἡ ἐγγυήσις δίδεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, συντάσσεται δὲ ἐκθεσις περὶ αὐτῆς, ὑπογραφομένη παρὰ τοῦ δίδοντος τὴν ἐγγυήσιν, τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ Εἰσαγγελέως, καὶ τοῦ γραμματέως. Πᾶσα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐγειρομένη ἀμφισβήτησις ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 242.

Ἐὰν ὁ τυχὼν τῆς προσωρινῆς δι' ἐγγυήσεως ἀπολύσεως δὲν ἐμφανισθῆ ἐκὼν ἢ τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ δόντος τὴν ἐγγυήσιν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κλητεύσεως αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀντικλήτου (ἄρθρ. 240) ἢ παραβῆ ὅρον τινὰ ἐκ τῶν τεθέντων αὐτῷ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 238, τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως, ἀφαιρουμένων τῶν τῆς ἀνακρίσεως ἐξόδων, τῆς χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὸ Κράτος. Μὴ ἐξαρκούσης δὲ τῆς ἐγγυήσεως εἰς ἔκτισιν τῆς χρηματικῆς ποινῆς καὶ ἀποζημιώσεως, πράττονται τὰ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ἄρθρ. 31 ὀρισμένα.

Περὶ τοῦτου ἀποφαίνεται τὸ ἐπιλαμβανόμενον τῆς ποιν. ἀγωγῆς ἀρμόδιον Δικαστήριον διὰ τῆς ὀριστικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ νόμιμος περίπτωσις νὰ ἐπιληθῆ τὸ Δικαστήριον τῆς ποιν. ἀγωγῆς, ἀποφαίνεται τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν. Κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις καλεῖται ὁ παρσχὼν τὴν ἐγγυήσιν τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

Ἐὰν οὗτος κατοικῆ εἰς ἄλλον τόπον, παρὰ τὴν καθέδραν τοῦ Δικαστηρίου, τότε προστίθεται μίᾳ ἡμέρᾳ διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν 4 μυριαμέτρων. Ἀθωωθέντος τοῦ κατηγορουμένου ὡς μὴ ἐνόχου, ἡ ἐγγυήσις ἀποδίδεται ἀναγκαίως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν.

Ἄρθρον 243.

Τὰ κατατεθέντα τυχὼν ἐνέχυρα καὶ τὰ ἐνεχυριασθέντα

ακίνητα εκτίθενται εις την περίστασιν του άρθρου 242 εις δικαστικόν πλειστηριασμόν επιμελεία του Εισαγγελέως, τὸ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως πλεονάσαν επιστρέφεται εις τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν δόντα τὴν ἐγγύησιν.

Ἄρθρον 244.

Καταπεσούσης τῆς ἐγγυήσεως, ὁ δὸς τὴν ἐγγύησιν ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, ἐπιφυλάττεται δὲ εις αὐτὸν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐναγάγῃ τὸν κατηγορούμενον ἢ τοὺς κληρονόμους του.

Ἄρθρον 245.

Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις ἀνακαλεῖται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ ὁ κατηγορούμενος φυλακίζεται ἐκ νέου, 1) ἐὰν ἄνευ εὐλόγων κωλυμάτων καθιστῶντων τὴν ἐπιτέλεσιν του ἀδύνατον, δὲν ἐμφανίζεται νομίμως κλητευθεὶς ἢ φεύγῃ ἢ ὁμᾶται πρὸς τὸ φεύγειν ἢ παραβαίνει ὅρον τινὰ ἐκ τῶν τεθέντων αὐτῷ, κατὰ τὸ ἄρθρον 238, 2) ἐὰν ἀναφανῇ κατ' αὐτοῦ ὑποψία νέου κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἐπάγοντος προφυλάκισιν, 3) ἐὰν ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 237 ἄρ. 2 ἀναφερομένη ὑποψία διεγείρεται ἐκ νέου εὐλόγως. Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις αἴρεται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ τοῦ τελεσιδικίου βουλεύματος τοῦ παραπέμποντος τὸν προσωρινῶς ἀπολυθέντα ἐπὶ κακουργήματι.

Ἄρθρον 246.

Ἡ ποσότης τῆς ἐγγυήσεως, καθίσταται ἐλευθέρη καὶ ὁ δὸς τὴν ἐγγύησιν ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως, ὅταν ὁ κατηγορούμενος φυλακισθῇ ἐκ νέου κατὰ τὸ ἄρθρον 245, προσεπιφυλακτομένων ἐν τοσούτῳ καὶ τῶν διὰ τοῦ άρθρου 242 ὠρισμένων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ προφυλάκισις ἐπὶ πταίσματι ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἤδη διατεταγμένη προφυλάκισις ἐπὶ πλημμελήματι ἢ πταίσματι παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, διατάσσεται ἢ ἀποφυλάκισις ἐπὶ πλημμελημάτων μὲν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ἀνακριτὴς ὁ ἐκδοὺς τὸ ἔνταλμα τῆς προφυλάκισεως, ἐπὶ πταισμάτων δὲ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου ὅπου κρατεῖται ὁ προφυλακισμένος.

Ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Σ. Δραγούμης ὑποβάλλει πρότασιν νόμου περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου ΒΤΚ τῆς 27 Ἰουλίου 1895 καὶ συμπληρώσεως

τοῦ άρθρου 15 τοῦ Ἀττικοῦ νόμου Τ4Α τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1856». Θέλει ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ.

Ἐ. Βασιζέλιος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Κύριοι Βουλευταί, εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Ἰωάννου τοῦ Slesvig-Holstein Soudenbourg Glucksbourg, θείου τοῦ Βασιλέως. Ὁ μεταστάς συνεδέθη πρὸς τὴν Ἱστορίαν τοῦ τόπου λαβῶν κατὰ τὸ ἔτος 1867 διὰ νόμου τὴν μεγάλην πολιτογράφησιν, καὶ διετέλεσε κατὰ τὴν πρώτην ἀπουσίαν τοῦ Βασιλέως εἰς Εὐρώπην, ἂν δὲν ἀπατώμαι, ἐπὶ μακροῦς μῆνας ἀντιβασιλεὺς ἐν Ἑλλάδι, δώσας καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὸν ὅρον. Νομίζω ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος θὰ διερμηνεύσῃ τὸ φρόνημα τῆς Βουλῆς ἐὰν διαβιβάσῃ τὰ συλλυπητήρια τοῦ Σώματος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μεταστάτος καὶ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς ὅπως διακόψῃ τὴν συνεδρίασιν, πρὸς ἐνδειξιν πένθους.

Σ. Δραγούμης. Τοσούτω μᾶλλον, κύριε πρόεδρε, καθ' ὅσον ὁ πρίγκηψ ἐχρημάτισεν Ἀντιβασιλεὺς δώσας τὸν ὅρον ἐνώπιον τῶν Ἀντιπροσώπων.

Πρόεδρος. Πιστεύω ὅτι διερμηνεύω τὸ φρόνημα τῆς Βουλῆς διαβιβάζων τὰ συλλυπητήρια αὐτῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ λύων τὴν συνεδρίασιν εἰς ἐνδειξιν πένθους.

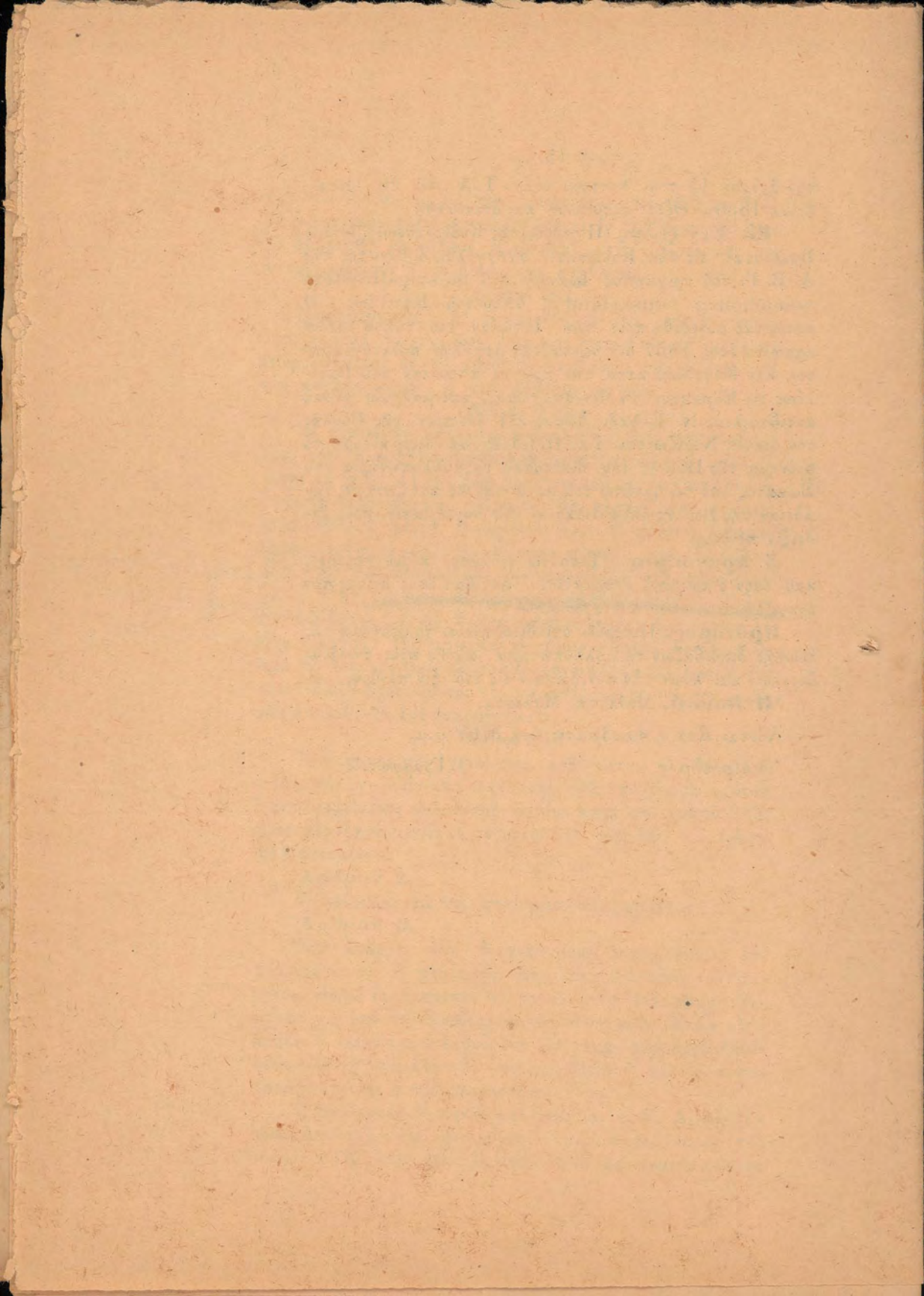
Ἡ Βουλὴ. Μάλιστα. Μάλιστα.

Λύεται εἴτα ἡ συνεδρίασις ὥρα 8.15' μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

ἡ ἀποφάσις ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πρίγκηπος Ἰωάννου τοῦ Σλεσβίγκ-Χολσταϊν-Σόνδενμπουργκ-Γκλουκσμπουργκ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΒ'

Τῆς 18ης Μαΐου 1911.

Περαιτωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τὴν 5 καὶ 36' ὥραν, ὁ κ. Πρόεδρος ἀγγέλλει πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ Βουλὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, παρόντων 186 βουλευτῶν.

Ἀνακοινοῦνται παρὰ τοῦ κ. Προέδρου πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ ἐξῆς: 1) Ἀναφορὰ τοῦ Θεβαϊκοῦ Συνδέσμου περὶ ὑπαγωγῆς τῆς ἐπαρχίας Θεβῶν δικαστικῶς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν. 2) Ἀναφορὰ ἀποστράτων ὀπλιτῶν ἐκ Λαμίας περὶ καταργήσεως τῶν διδάκτρων τῶν τέκνων των. 3) Αἵτησις τοῦ καταδίκου Α. Ἐβραμοπούλου ὅπως ἀπονεμηθῇ αὐτῷ χάρις 4) Ἀναφορὰ τῶν καπνεργατῶν Πύργου ὑπὲρ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν. 5) Ὑπόμνημα τῶν Σωματείων καὶ τῶν Συνδέσμων τῆς Θεσσαλίας σχετικῶς μὲ τὴν Ἑταιρίαν τῶν σιδηροδρόμων Θεσσαλίας. 6) Ὁ Λεωνίδας Μπαξιστόπουλος ἀπολέσας τὴν περιουσίαν του ἐν Λαρίσῃ κατὰ τὸ 1897 ζητεῖ βοήθημα. 7) Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Μεσσηνίας ἐξαιτεῖται μεταρρυθμισίαν τοῦ 6 ἄρθρ. τῆς συμβάσεως μὲ τὴν Προνομιοῦχον. 8) Οἱ καλλιεργηταὶ τοῦ χωρίου Τζόμπας διαμαρτύρονται κατὰ τῶν ἰδιοκτητῶν μὴ ἐπιτρεπόντων αὐτοῖς νὰ καλλιεργήσωσι τοὺς ἀγρούς των. 8) Οἱ ἐκ Κερκύρας Ἰσραϊλήται διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ ἐκεῖ Λιμεναρχοῦ ἀπαγορεύσαντος αὐτοῖς νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ πλοῖα πρὸς προὔπαντησιν τῶν συγγενῶν των. 10) Οἱ κλητῆρες τῶν Ὑπουργείων ζητοῦν ἀπονομὴν συντάξεως. 11) Πρόσφυγες ἐκ Ρουμανίας ζητοῦσι προστασίαν, 12) Κάτοικοι Ἀθηνῶν παρακαλοῦσιν ὅπως συστηθῇ τῷ κ. Δημάρχῳ νὰ μὴ ἐκμισθῶνῃ τὰ ἀκάθαρτα ὕδατα εἰς τοὺς κηπουρούς. 13) Οἱ κάτοικοι Ἀνδραβίδας παρακαλοῦσιν ὅπως συστηθῇ τῇ Ἑταιρίᾳ τῶν σιδηροδρόμων ἡ μεταβολὴ τῆς σιδήσεως Ἀνδραβίτσης εἰς σταθμὸν. 14) Οἱ λαχανοπῶλαι Ἀθηνῶν ἐξαιτοῦνται τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ Κυριακῆς ἀργίας.

Μαρὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Σουλτάνη ὑποβάλλεται τροπολογία ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ ἀναδοχῆς ὑποχρεώσεων ἐκ μέρους τῆς γυναικὸς, τυποθησώμενη πρὸς διανομὴν.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Νομοθετικὴν Διάταξιν

Ψηφίζεται εἰς 6' συζήτησιν, μὴ ὄντος ἐγγεγραμμένου

Labels

101-105

οὐδενὸς ὅπως ὁμιλήσῃ κατ' αὐτήν, τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναγραφῆς ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευστος τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1911 πιστώσεως ἐκ δραχ. 8,000.

Θ. Κουτούπης. Ζητεῖ νὰ προηγηθῇ ἐν τῇ συζητήσει τὸ ἀναφορικῶς πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑποβληθὲν παρ' αὐτοῦ σχέδιον ψηφίσματος.

Ε. Βενιζέλος. (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Φρονεῖ ὅτι προτιμώτερον θὰ ἦτο νὰ συζητηθῇ τὸ σχέδιον τοῦτο ψηφίσματος μετ' ἄλλων ὑποβληθημένων, ἢ ὑποβληθησομένων ἐπὶ μεταβατικῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ψηφισμάτων, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος.

Ὁ κ. Κουτούπης συμφωνεῖ.

Ἀνακοινῶνται παρὰ τοῦ κ. Προέδρου πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν παρ' αὐτοῦ καταρτισθεῖσαν Ἐπιτροπὴν, πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως καὶ διοικήσεως τῶν Δήμων—ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς—εἶνε οἱ ἐξῆς κ. κ. βουλευταί: **Ι.** Καλαντζόπουλος, **Δ.** Τσιγκόλης, **Γ.** Ἰατριδης, **Π.** Ἀραβαντινός, **Γ.** Τερζάκης, **Ἀλ.** Πσπαναστασίου, **Χ.** Βοζίκης, **Σ.** Σίμος, **Μ.** Νεγροπόντης, **Φ.** Νέγρης, **Α.** Μιχαλακόπουλος, **Κ.** Γόντικας, **Ι.** Ἀγαπητός, **Λ.** Ρούφος Κανακάρης, **Μ.** Σφακιανάκης, **Ἀν.** Λούντζης, **Κ.** Ζαβιτσάνος, **Σ.** Λάσκαρης, **Ν.** Χαριτάτος, **Ν.** Πετροπουλάκης, **Δ.** Ἀθηνογένης, **Δ.** Χρυσοβελώνης, **Γ.** Τσαξίρης, **Μ.** Γρυπάρης, **Π.** Κασίμης, **Α.** Πετρομανιάτης, **Ἀλ.** Διομήδης, **Ν.** Γαρδικιώτης, **Ι.** Τσιριμῶκος, **Κ.** Δεμερτζής, **Π.** Ἀγγελίδης, **Δ.** Βενιεράτος, **Ι.** Παπαλουκάς, **Θεμ.** Παπαϊωάννου, **Γ.** Τάκης.

Ἀνακοινῶνται πρὸς τούτοις παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν, τὴν καταρτισθεῖσαν ὅπως προεβῆ εἰς ἔλεγχον τῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς καὶ καθαρισμόν τῶν ἀχρήστων διὰ τὴν Βουλὴν βιβλίων καὶ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν διάθεσιν τούτων, εἶνε οἱ ἐξῆς κ. βουλευταί, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς: **Μ.** Γαλανός, **Ἰω.** Πατσουράκος, **Περ.** Ἀποστολίδης, **Ν.** Δελακοβιάς, **Θ.** Πετμεζᾶς, **Γ.** Παρασκευόπουλος, **Γ.** Πώπ, **Περ.** Καραπάνος, **Ἀντ.** Ροντήρης.

Οἱ δὲ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν, τὴν καταρτισθεῖσαν ὅπως προεβῆ εἰς μελέτην τῆς ἐσωτερικῆς διασκευῆς τοῦ Βουλευτηρίου καὶ τῶν ἀναγκαίων εἰς τοῦτο διαρρυθμίσεων, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, εἶνε οἱ βουλευταί κ. κ.

Ν. Στράτος, **Μ.** Νεγροπόντης, **Ἰω.** Ἀθανασάκης, **Π.** Βουρλούμης, **Λ.** Κογεβίνας, **Ἰθ.** Τετενές, **Ἀγ.** Σπῆμαν, **Ἀλέξ.** Διομήδης, **Ἰω.** Κουντουριώτης.

Εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων τοῦ Συντάγματος, ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 101 τοῦ Προσχεδίου τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρ. Κυβερνήσεως). Ὑποβάλλει τροποποιήσεις εἰς τὸ ἄρθρον.

Κηρύσσεται περαιομένη ἡ συζήτησις.

Ἀποσύρεται τροπολογία εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ βουλευτοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. **Α.** Τριγώνη, ἔχουσα οὕτω:

«Αἱ τοῦ ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ ὑποθέσεις ὑπάγονται εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια, παρ' ὧν δικάζονται ὡς κατεπείγουσαι καὶ κατὰ τοὺς τύπους τῆς ἐν ἰσχύϊ ἤδη διοικητικῆς διαδικασίας.

Παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάρῳ θέλει σχηματισθῆ ἴδιον τμήμα τῶν ὑποθέσεων τοῦ ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ».

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτωμένη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τροπολογίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἄρθρον, ψηφίζει αὐτὴν δι' ἀναστάσεως, ἔχουσαν οὕτω:

«Ἡ λέξις «ὑπάγονται» διαγράφεται καὶ τίθεται «ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμεναι».

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτωμένη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ ἐτέρας τροπολογίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἄρθρον, ψηφίζει αὐτὴν δι' ἀναστάσεως ἔχουσαν οὕτω:

«Ἡ φράσις «τῶν ὑπὸ εἰδικῶν νόμων εἰς διοικητικὰ δικαστήρια ἀνατιθεμένων» διαγράφεται καὶ τίθεται ἀντὶ ταύτης ἡ φράσις «ἐκείνων», δι' ἧς εἰδικοί νόμοι συνιστῶσι διοικητικὰ δικαστήρια».

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτωμένη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τροπολογίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ψηφίζει αὐτὴν δι' ἀναστάσεως, ἔχουσαν οὕτω:

«Ἐν τέλει τῆς **Α'** παραγράφου προστίθεται ἡ φράσις «Μέχρις ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας».

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτωμένη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τροποποιήσεων τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν **Β'** παράγραφον τοῦ ἄρθρου, ψηφίζει αὐτὰς δι' ἀναστάσεως, ἔχουσας οὕτω:

«Διαγράφονται ἐκ τοῦ β' ἑδαφίου αἱ λέξεις «ἐφέσεις»

καί». Ἡ φράσις «κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τούτων» τροποποιεῖται εἰς «κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων». Ἡ φράσις «δικάζεται ὑπὸ μικτοῦ δικαστηρίου ἀποτελουμένου» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ ἰδιαιτέρος νόμος συστήσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτὸν δικαστήριον, ἀποτελούμενον».

Ἐρωτᾶται κατόπιν ἡ Βουλὴ ὅπως ἀποφανθῇ δι' ἀναστάσεως ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἄρθρου 101 καὶ ψηφίζει αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 101.

«Αἱ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμεναι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, παρ' ὧν δικάζονται ὡς κατεπείγουσαι, πλὴν ἐκείνων, δι' ἃς εἰδικοί νόμοι συνιστῶσι διοικητικὰ δικαστήρια, παρ' οἷς τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Αἱ αἰτήσεις ἀναιρέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ μεταξὺ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ ἰδιαιτέρος νόμος συστήσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτὸν Δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ Ἀρεοπαγιτῶν καὶ τακτικῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ».

Ἐισέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐπομένου 102 ἄρθρου τοῦ κειμένου τοῦ Προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ὑποβάλλει παρατηρήσεις καὶ τροπολογίας, ἐν αἷς καὶ τροπολογίαν περὶ διαγραφῆς τῆς τελευταίας παραγράφου ὡς ξένης ἐντελῶς πρὸς τὴν Συνταγματικὴν ὕλην.

Α. Ρ. Κανακάρος. (6. 20) Ἐξάγει τὰ ἐκ τῶν

διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἀγαθὰ, ὑποβάλλει διαφόρους παρατηρήσεις, ἐν αἷς καὶ ὅτι πρέπει νὰ μονιμοποιηθῶσι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων.

Ν. Καμπάνης. (6. 34) Διαφωνεῖ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀπολύσεως καὶ μεταθέσεως τῶν ὑπαλλήλων λέγει: «Πολὺ περισσότερο πᾶσα ἄλλη θεμελιώδης διάταξις εἶνε ἡ ὑπουργικὴ εὐθύνη. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου, ὡς ἐπεξεργάσθη αὐτὸ ἡ Ἐπιτροπὴ, μειοῦσιν αὐτήν. Πρέπει μόνον τὴν αὐθαιρεσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ ἀποκλείσωμεν ὄχι τὴν εὐθύνην. Πρέπει νὰ ἔχωμεν τὸν Ὑπουργὸν ἀνεύθυνον ἀπέναντι τῆς Βουλῆς, καλυπτόμενον ὅπισθεν τοῦ Συμβουλίου; Ὅχι θεβαίως καὶ διὰ τοῦτο αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν. Καθιστῶμεν ἤδη, διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου, τοὺς διοικητικούς ὑπαλλήλους πολὺ πλείον τῶν δικαστῶν ἀνεξαρτήτους καὶ δημιουργοῦμεν κράτος ἐν Κράτει». — Κηρυσσόμενος δὲ ἐναντίον τῆς διατάξεως τῆς β' παραγράφου περὶ προσφυγῆς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιλέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεταπέσωμεν ἀπὸ τοῦ ἀκράτου κοινοβουλευτισμοῦ εἰς τὴν ἄκραγον τυραννίδα, ὅτι αἱ νεκρὰ συνταγματικαὶ διατάξεις δὲν δύνανται νὰ ἀναγεννήσωσι τὴν διοίκησιν, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀναμένωμεν τοιαύτην ἀναγέννησιν ἀπὸ μέλη τῶν Συμβουλίων ἅτινα ἀνήκουν εἰς τὸ ὕλικόν τοῦ φαυλοκρατικοῦ ὑπαλληλικοῦ καθεστώτος, ὅτι ἀνευ καλῆς πίστεως καὶ τοῦ ἐλατηρίου τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ κοινῆς συμφέροντος ὡς ἀνωτέρου τοῦ ἀτομικοῦ ματαιοπονοῦμεν. Δὲν πρέπει νὰ ἀντικαταστήσωμεν μίαν διασαλευθεῖσαν φαυλότητα δι' ἄλλης, διὰ τῆς κεκαλυμμένης φαυλότητος τῶν Συμβουλίων, ἐὰν γίνῃ τοῦτο θὰ παραστῇ ἀσφαλῶς ἀνάγκη νέας διαρρυθμίσεως τοῦ πολιτεύματος ἀλλὰ πολιτικαὶ διαρρυθμίσεις καὶ δυσχερεῖς καὶ οὐχὶ ἀκίνδυνοι εἶνε, πρὸς τοῦτοις διὰ τῶν συγχῶν πολιτικῶν μεταρρυθμίσεων διασαλεύεται ἡ πίστις τοῦ κοινῆς εἰς τὸ πάγιον καὶ διηνεκὲς τοῦ πολιτεύματος, καὶ τοῦτο εἶνε τὸ χεῖριστον κακόν.

Χ. Πετρεάς. (6. 55) Ὑποβάλλει παρατηρήσεις τινὰς εἰς τὸ ἄρθρον ἐξ ὧν λαμβάνων ἀφορμὴν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης **κ. Ν. Δημητράκο-πoulos** δηλοῖ ὅτι τοὺς ἱατροδικαστὰς χαρακτηρίζει ὡς διοικητικούς ὑπαλλήλους, ὑπαγομένους εἰς τὸ συζητούμε-
ἄρθρον 102.

Μ. Σακελλαρίου. (6. 58). Ὑποβάλλει παρατήρησιν ὅτι πρέπει νὰ ὀρισθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ «οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐκτελεστικῆς ἐν γένει ἐξουσίας».

Θ. Κουτούπης (7). Φρονεῖ ὅτι διὰ τῆς μονιμοποιήσεως τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων θὰ συμβῇ τὸ κακὸν, ὅτι οἱ ἄλλοι εἰσερχόμενοι ὑπάλληλοι θὰ ἀποκτῶσι τὰς ἐξείας αὐτῶν καὶ θὰ προσαρμόζονται ἀπομικρῶς καὶ ἀποκλειστικῶς πρὸς αὐτούς, πρὸς τούτοις ἀποκλείονται εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τῶν ἀνωτέρων θέσεων οἱ σπουδάζοντες εἰς Εὐρώπην σχετικὰς σπουδὰς καὶ οἱ προτιθέμενοι ἐν τῷ μέλλοντι νὰ πράξωσι τοῦτο, πρέπει δέ, λέγει, οἱ πλεῖστοι τῶν σημερινῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων νὰ μὴ μείνουν ὡς μόνιμοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, εἶνε κακῆς πίστεως καὶ ἀνεπαρκεῖς, φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρας θέσεις νέοι ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένων καὶ κατόπιν δοκιμασίας αὐτῶν νὰ ἐφαρμοσθῇ νόμος περὶ μονιμότητος, ἄλλως θὰ μονιμοποιήσωμεν ὅλα σχεδὸν τὰ δημιουργήματα τοῦ παρελθόντος—πρὸς τούτοις ὁ διαγωνισμὸς εἶνε ἀπαραίτητος καὶ τὸ ἀσφαλέστερον κριτήριον. Ἡ παρατηρουμένη ἀπὸ τινος βελτίωσις τῆς διοικήσεως προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἔκπυσαν αἱ Κυβερνητικαὶ παρεμβάσεις πλεῖστοι ἐκ τῶν μονιμοποιηθέντων παρὰ τῆς ἐπαναστάσεως ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἀμνοῦσι κατὰχρησιν ἐγκληματικὴν τῆς πλεονεκτικῆς θέσεώς των. Πρὸς τούτοις, λόγῳ τῆς μικρότητος τῆς χώρας, αἱ μεταθέσεις τῶν μονιμοποιουμένων ὑπαλλήλων εἶνε δυσχερεῖς, πρέπει νὰ ληφθῇ καὶ τοῦτο ὑπ' ὄψιν.

Ἡ ἐκκαθάρισις δὲν περιέλαβε τὸ πλεῖστον τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, τῶν δημιουργημάτων τοῦ παρελθόντος. Δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς σχεδὸν ὑπάλληλος ἀνώτερος ἔχων εἰδικὰς γνώσεις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἣν εὐρίσκεται. Ἄν λοιπὸν μονιμοποιήσωμεν συνταγματικῶς τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, διὰ μίαν ἀκόμη γενεάν δὲν θὰ ἔχωμεν ὑπαλλήλους χρησίμους, ὅθεν τάξις τις τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ ἐξαίρεθῇ ἐκ τῆς μονιμοποιήσεως καὶ νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν μονιμοποίησιν τῶν μεγάλων τάξεων τῶν ὑπαλλήλων, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου.

Ι. Δογάνης (7.20'). Ἡ διὰ νόμων μονιμοποιήσις τῶν ὑπαλλήλων εἶνε ἐπισηλῆς, ἢ διὰ τοῦ Συντάγματος ἐπιβάλλεται, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ καταστήσῃ αὐτὴ τοὺς ὑπαλλήλους τυράννους, διότι ἐν τῷ μέλλοντι θ' ἀπαλλαγθῶσι πάσης ἀλλοτρίας ἐπιβολῆς καὶ πίεσεως, αὐτὸ τοὺς διέφθειρε».

Προτείνει τροπολογίαν, καθ' ἣν μετὰ τὸ «μόνιμοι» τίθεται τὸ «κατὰ τε βαθμὸν καὶ μισθόν».

II. Ἀραβαντινὸς (7.30'). Διὰ τῆς Συνταγματικῆς μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων δὲν παραβιάζεται ἡ ἀρχὴ τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν, ἡ ἀρχὴ τῆς εὐθύνης τοῦ Ὑπουργοῦ, ὡς ἐλέχθη. Ἐκ ταύτης ἀπεκδέχομαι τὴν θεμελίωσιν τῆς διοικήσεως, ἣτις εἶνε τι ἀνύπαρκτον ἐν Ἑλλάδι, τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Κοινοβουλίου ἣτις εἶνε ἄρσις μεγάλης βάσεως συναλλαγῆς μεταξὺ Βουλευτῶν καὶ Κυβερνήσεων, οὕτω δὲ ἔχομεν ἐξυγίανσιν τοῦ πολιτικοῦ βίου, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνίας, διότι θὰ ἀνακοπῇ ἡ θεσιθηρία. Πρέπει νὰ εἰσαχθῇ διὰ νόμου καὶ ὁ θεσμὸς τῆς διαθεσιμότητος, τῆς προσκαιροῦ παύσεως. Ὡς πρὸς τὴν δ' παράγραφον, ἧς ἐζητήθη ἡ ἐκτόπισις ὡς ἀναγομένης οὐσιαστικῶς εἰς τὸ ἀστικὸν δίκαιον, θεωρῶ ὅτι πρέπει νὰ μείνη αὕτη εἰς τὸ Σύνταγμα, εἶνε ἀπαραίτητον τοῦτο ὑπὸ τὸ κρατοῦν παρ' ἡμῖν καθεστὸς Δικαίου.

A. Γκιλαβᾶς (7.50'). Φοβεῖται μήπως διὰ τοῦ ἄρκου ἀποκεντρωτικοῦ συστήματος δημιουργηθῇ νέος κίνδυνος, ἄλλη διαφθορά. Με ὑπαλλήλους ἀπορρέοντας μᾶλλον ἐκ τοῦ παρελθόντος, μονιμοποιουμένους, δὲν οἰκδομοῦμεν ἢ ἐπὶ σαθρᾶς βάσεως, διότι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀγνώμονες πρὸς τοὺς δημιουργήσαντας αὐτοὺς πολιτικοὺς παράγοντας τοῦ καταδικασθέντος παρελθόντος, ἄρα ἀδιάσπαστοι ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐχθροὶ μοιραῖοι τοῦ ἔργου καὶ τῆς ιδέας τῆς Ἀνορθώσεως. Παρακαλῶ τοὺς Ὑπουργοὺς νὰ ἐκτοπίσωσι τὰ ὄργανα τῆς διοικήσεως τοῦ παλαιοῦ κόσμου, τὰ ὑπομονεύοντα τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνορθώσεως, ἵνα τὸ ἔργον ταύτης εἶνε βásiμον.

Ι. Κουλούμπανος (8.10'). Ἐνδιαφέρομαι διὰ τὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ὑπαλλήλων. Ἀναφέρει περὶ ζημιῶν, ἃς προξενοῦν διάφορα ὄργανα τῆς ἐξουσίας, καὶ ζητῶ νὰ δοθῇ προσοχὴ διὰ τὴν διάτυπωσιν τῆς διατάξεως ταύτης.

Ι. Μπρσιμιτζάκης (8.15'). Ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου ὁμιλῶν παρακαλεῖ νὰ ψηφισθῇ αὐτό, διότι ἐξ αὐτοῦ προστατεύονται τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν.

ἈΘ. Χριστίδης (8.18'). Ἀναδιοργανοῦντες, πρέπει ν' ἀνοιξώμεν τὰς θύρας, ἵνα ἐπιτύχη ἡ ἀναδιοργάνωσις αὕτη. Προκειμένου περὶ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἀφοῦ περὶ τῶν δικαστικῶν τοιούτων ἐλήφθη πρόνοια, περὶ αὐτῶν ἀκόμη δὲν ἐτέθη ἡ βásiς. Οἱ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων

νόμοι δὲν ὠφέλησαν, οὔτε ὁ πρῶτος, οὔτε ὁ μονιμοποιήσας ἐκείνους οὔτινες εἶχον 15 ἐτῶν ὑπηρεσίαν. Ἦδη, συνταγματικοποιούντες τὴν μονιμότητα, θὰ ἔχωμεν πάλιν ὡς ὑπάλληλους τὰ στοιχεῖα τοῦ παρελθόντος. Πρέπει ὅθεν ν' ἀφίσωμεν μίαν θύραν ἀνοικτὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, ὥστε διὰ τῆς νομοθεσίας νὰ συμπληρωμεν καὶ τελειώμεν.

Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις τῇ 8ῃ καὶ 30' ὥρα.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Ὦρα 10 38' μ. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Φ Νέγους (10.39' μ. μ.). Τὸ ζήτημα δὲν εἶνε ἐὰν πρέπει νὰ γίνωσιν μόνιμοι οἱ ὑπάλληλοι, ἀλλ' ἐὰν εἶνε συμφέρον εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν νὰ καταστήσωμεν αὐτοὺς μόνιμους. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι ἡ παροῦσα περίστασις εἶνε ἡ καταλληλοτέρα, καθόσον οἱ νῦν ὑπάλληλοι δὲν διωρίσθησαν οὔτε ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, οὔτε ὑπὸ ἄλλου τινὸς τῶν κομμάτων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 102 ἐλπίζει ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει προσκἀγῃ τὸ προσῆκον νομοσχέδιον.

Α. Διομήδης (10.45') λέγει ὅτι πολλοὶ ὑπάλληλοι δὲν εὐρίσκονται βεβαίως εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς των, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ λόγον μὴ μονιμοποιήσεως αὐτῶν. Διὰ τῆς καλῆς ἐνασχήτησεως τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας θὰ κατορθωθῇ ν' ἀνέλθῃ ὁ ὑπαλληλικὸς κόσμος εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς του.

Α. Παπαναστασίου (10.58'). Δύο εἶνε αἱ ἀντιταχθεῖσαι ἀντιρροήσεις κατὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου· ἡ μία θεωρητικὴ καὶ ἡ ἄλλη πολιτικὴ. Ὡς πρὸς τὴν πρῶτην δὲν γνωρίζω ποίαν ιδέαν ἔχουν περὶ τῆς δικαίσεως τῶν ἐξουσιῶν. Ἔχουν δὲ καὶ πολὺ μικρὰν ιδέαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅστις ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναται νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν μηχανήν, ἣτις περιορίζει τὰς αὐθαιρέσιας τῶν ὑπαλλήλων. Τὸ σύστημα τῆς ἀποκεντρώσεως, τὸ ὁποῖον πολὺ ἀργὰ ἔρχονται νὰ πολεμίσουν ὡς ἀντισυνταγματικόν, εὐρίσκεται ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐν ἰσχύϊ καὶ παρ' ἡμῶν ὡς π.χ. ἐν τῇ ἀποκεντρώσει τῶν ἀξιωματικῶν ἀναφέρει ἀκολούθως, πρὸς ἐπίφωσιν τῆς γνώμης του, λόγους λεχθέντας ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Δεληγεώργη κατὰ τὴν Συνέλευσιν τοῦ 1864 καὶ ἐκφράζει τὴν ιδέαν ὅτι σκόπιμον θὰ ἦτο ἐὰν ἀφίετο διέξοδος τῆς πρὸς τιμωρίαν τῶν ὑπαλλήλων προκειμένου περὶ μεγάλων καταχρήσεων. Προτείνει δὲ ὅπως εἰσαχθῇ καὶ ἐνταῦθα ὅ,τι ἰσχύει ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τοὺς δικαστικὸς ὑπάλληλου, οὔτινες ἀπολύονται ἀποράσει τῆς Βουλῆς.

Α. Κορουνλάς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ὑποβάλλει νομοσχέδιον «περὶ ἐγκρίσεως προσθέτου Συμβάσεως μετὰ τῶν Τραπεζῶν καὶ Τραπεζιτῶν, οὔτινες ὑπέγραψαν τὴν ἀπὸ 3)16 Ἰουλίου 1910 Σύμβασιν περὶ προκαταβολῆς 40 ἑκατομμυρίων δρ. χρυσῶν καὶ δανείου 150 ἑκατομμυρίων». Τὸ πρῶτον σημεῖον ἀφορᾷ μεταρρυθμίσιν καθ' ἣν ἡ ἐν τῇ πρώτῃ συμβάσει ἀναγραφομένη αἴρεσις πρὸς ἔκδοσιν ὁλοκλήρου ἡ μέρους τοῦ δανείου μέχρι τῆς 31-Δεκεμβρίου 1911, πρρατείνεται μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐνόμιζε σκόπιμον νὰ προκαλέσῃ τὴν ὀλικὴν ἢ μερικὴν ἔκδοσιν.

Τὸ δεύτερον σημεῖον εἶνε τὸ ἄρθρον τῆς πρώτης συμβάσεως τὸ ὀρίζον ὅτι ἐκ τοῦ δανείου ποσὸν 40 ἑκατομμυρίων, θὰ διατεθῇ διὰ παραγωγικὰ ἔργα, καὶ δὴ κατασκευὴν σιδηροδρόμων, ὑδραυλικὰ ἔργα ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἀποξήρανσιν ἐλῶν κλπ.

Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις φρονεῖ, ὅτι οὐ μόνον ἐν Θεσσαλίᾳ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ γίνῃ ἀποξήρανσις ἐλῶν, ἣτις οὐ μόνον τὴν υγείαν τῶν πολιτῶν θὰ περισώσῃ, ἀλλὰ καὶ γαίας πολλὰς καὶ γονιμωτάτας θὰ πρραδώσῃ εἰς τὴν καλλιέργειαν, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς κοινῆς εὐημερίας.

Ἰδίως, ἐξαιρετικὴ μέριμνα δεόν νὰ ληφθῇ διὰ μεγάλην πηγὴν ἐθνικοῦ πλοῦτου, διὰ τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς, ὅστις ἐπείγουσα ἀνάγκη εἶνε νὰ μεταρρυθμισθῇ οὕτως, ὥστε νὰ παρέχῃ τὰς εὐκολίας καὶ τὴν ἄνεσιν εἰς τὸν ναυτικὸν καὶ ἐμπορικὸν κόσμον, ὡς καὶ οἱ μεγάλοι Εὐρωπαϊκοὶ λιμένες. Ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τὰ παρὰ τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν, δυνάμει τῆς σχετικῆς συμβάσεως, ἐκπονηθέντα ἤδη σχέδια, καὶ θέλει συνεννοηθῇ καὶ μετὰ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς, ὥστε, ἀξιονομένου τοῦ διαθέσιμου πρὸς τὴν μεταρρυθμίσιν ποσοῦ, καὶ διὰ τῶν πόρων τῆς Λιμεν Ἐπιτροπῆς καὶ διὰ πιστώσεως ἀναλόγου, ἣν θὰ διαθέσῃ τὸ Κράτος ἐκ τοῦ δανείου, νὰ καταστῇ δυνατὸν, πλὴν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν νέων τελωνιακῶν καταστημάτων, νὰ ἐκτελεσθοῦν καὶ ἄλλα ἔργα, δι' ὧν ὄντως ὁ πρῶτος λιμὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ κυριώτατος λιμὴν τῆς Μεσογείου διὰ τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον τῆς Ἀνατολῆς, θὰ ἐπαρκῆ πλήρως εἰς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ καὶ θὰ τονώσῃ οὕτω μεγάλως τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον καὶ τὸν ἐν γένει ἐθνικὸν πλοῦτον. Ἄλλὰ διὰ τὰ ἔργα ταῦτα δὲν θ' ἀρκέσουν ἴσως 40 ἑκατομ.

καὶ ζητεῖται διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὅπως δύνανται αἱ σχετικαὶ δαπάναι νὰ ὑπερβῶσι τὰ 40 ἑκατομύρια.

Καταλήγει ὁ κ. Ὑπουργὸς δηλών, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀπὸ τοῦδε ἀποφασίστη ἂν θὰ ζητήσῃ τὴν ἔκδοσιν ὀλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου, διότι τοῦτο θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἀπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους καὶ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς ἐξωτερικῆς ἀγορᾶς καὶ ἀπὸ τὴν πρόοδον τῆς ἐκτελέσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων, διότι δὲν θὰ εἶνε συμφέρον νὰ ληφθῇ τὸ δάνειον καὶ νὰ πληρώνωνται τόκοι πρὶν γίνῃ ἀρχὴ κατασκευῆς τῶν ἔργων τούτων.

Ι. Φουρτίδης (11.24'). Κηρύσσεται κατὰ τῆς ἐκφρασθείσης γνώμης ὅπως ἐξαίρεθῶσι τῆς μονιμότητος οἱ τμηματάρχαι τῶν Ὑπουργείων ὡς καὶ ὑπὲρ τῆς μονιμότητος τῶν νομαρχῶν.

Κ. Αεμερτζής (11.30'). Ἀναπτύσσει γνώμην καθ' ἣν ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ἄρθρου τούτου δεόν νὰ καταστῇ εὐχερεστέρα, διότι πολὺ πιθανὸν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ν' ἀπατώμεθα, εἶνε δὲ πολὺ ἐπικίνδυνον τὸ νὰ μὴ δύνανται νὰ θιγθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι μέχρι νεωτέρας ἀναθεωρήσεως, ἥτις πάλιν, ὡς νῦν διατυπῶνται τὸ Σύνταγμα, θὰ εἶνε δυνατὴ μόνον δι' ἐπαναστάσεως. Ἀποκρούει ἀκολουθῶς τὴν ἀναγραφὴν διατάξεως καθορίζουσαν εὐθύναν τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς παρανόμους πράξεις τῶν ὑπαλλήλων καὶ διαμαρτύρεται διὰ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον συνταγματοποιήσεως τῆς διατάξεως ταύτης.

Θ. Πετμεζῆς (11.45'). Ἀναμένει τὴν βελτίωσιν τῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῆς μορφώσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑπάρχοντος προσωπικοῦ, συνιστᾷ δὲ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Παπαναστασίου γενομένης προτάσεως. Ὑπεραμύνεται μετὰ τοῦτο τῆς διατυπώσεως τοῦ ἄρθρου τῆς γενομένης ὑπὸ τῆς ἐπι τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπῆς ἐπιθυμούσης ὅπως καθιερώσῃ κατ' ἀρχὴν τὴν εὐθύνην τοῦ Δημοσίου.

Α. Θεοδορίδης (11.56). Κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων.

Χ. Βοζίκης (12.5'). Ζητεῖ τὴν ἐξήγησιν εἰς ποίας περιστάσεις τὰ εἰδικὰ συμβούλια θὰ προβαίνουν εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὑπαλλήλων.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) δίδει τὴν ἐξήγησιν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θέλει καθορίσει εἰδικὸς νόμος.

Ὁ κ. **Χ. Βοζίκης** παρακαλεῖ ἀκολουθῶς ὅπως σφύεστρον δηλωθῇ τίνες εἰσιν οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) ἀπαντᾷ

ὅτι ὡς τοιοῦτοι ἐννοοῦνται πάντες οἱ ὑπάλληλοι, πλὴν τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ δικαστικῶν.

Χ. Βοζίκης. Ἐκφράζει ἀκολουθῶς τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἦτο ὀρθὸν ὅπως καθορισθῇ καὶ κατάστασις τις διαθεσιμότητος τῶν τμηματάρχων, εἰς ἣν νὰ μεταβαίνωσιν οὗτοι ὡς αἰεὶ οἱ Ὑπουργοὶ εὐρίσκουσιν ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ συνεργασθῶσι μετ' αὐτῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Δίδει τὴν ἐξήγησιν ὅτι καὶ τοῦτο εἶνε ζήτημα, τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἐπιληφθῇ ὁ νόμος, ἀφοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ οὐδὲν ἀναφέρεται.

Α. Καφετζόπουλος (12. 12'). Εὐρίσκει καλῶς ἔχουσαν τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διατύπωσιν τοῦ ἄρθρου, παρατηρεῖ δέ, ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν παράγραφον, ὅτι θὰ ἦτο ὀρθὸν ὅπως ἀναγνωρισθῇ, κατ' ἀρχὴν τοῦλάχιστον, ἡ εὐθύνη τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς παρανόμους πράξεις τῶν ὑπαλλήλων.

Γ. Φικιώφης (12.17'). Λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν μονιμότητα δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφισβήτησις ὅτι αὕτη πρέπει νὰ συνταγματοποιηθῇ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων φρονεῖ ὅτι αὗται πρέπει νὰ ὦσιν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργὸν καὶ οὐχὶ γνωμοδοτικαί. Καταλήγει συνιστῶν ὅπως περιληφθῇ ἐν τῷ Συντάγματι ἡ τελευταία παράγραφος περὶ εὐθύνης τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς παρανόμους πράξεις τῶν ὀργάνων αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινεῖ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρωματικοῦ φόρου τοῦ εἰσοδήματος ὑπέβλεπε τὴν ἐκθεσίαν της. (θέλει ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ).

II. Ἡλιόπουλος (12. 25'). Ἡκούσατε λέγει τοὺς ὀραίους λόγους τοὺς ὁποίους εἶπε πρὸς τὴν Συνέλευσιν τοῦ 64 ὁ αἰείμνηστος Δεληγιώργης, τοὺς ὁποίους ἐπανελάβε πρὸς ἡμᾶς ὁ ἐξ Ἀρκαδίας Βουλευτής, ἀλλὰ μολοντί ἐκτοτε παρηγγέλθη ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία λίαν βραδέως ἔλαβε μέτρα πρὸς μονιμοποίησιν τῶν ὑπαλλήλων, εὐρίσκει ἐπιανετὴν τὴν πρόνοιαν τῆς Συνελεύσεως πρὸς περιφρούρησιν τῆς μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ πρέπει νὰ προηγηθῇ ριζικὴ ἐκκαθάρισις αὐτῶν, διὰ τὴν ἀνεχθῇ ὁ λαὸς τὴν τε μονιμοποίησιν ὡς καὶ τὴν ἐνδεχομένην αὔξησιν μισθοῦ, ὑποβάλλει τροποποίησιν ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην τοῦ δημοσίου διὰ τὰ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀδικήματα τῶν ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως εὐρίσκει ἀναγκαίαν τὴν ἀναγραφὴν ἐν τῷ Συντάγματι ὅπως παρέχεται πλήρης προστασία εἰς τὸν πολίτην, ἥς ἤδη σφερεῖται ὡς ἐκ τῆς κρατήσεως ἀδίκου καὶ παρανόμου νομολογίας τοῦ Ἀρ. Πάγου.

Κ. Ρακτιβάν (12. 30'). Εκφράζει τὴν γνώμην ὅτι πρέπει ν' ἀναγραφῆ ἐν τῷ Συντάγματι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀστικῆς εὐθύνης ἡ ὁποία οὔτε περιττή, οὔτε ἐπιβλαβής, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπωφελῆς δύναται νὰ εἶνε.

Γ. Μαυάνς (12. 35'). Λέγει ὅτι ὁ λαὸς ἐνδιαφέρεται μόνον διὰ νὰ γίνεταί «ἡ δουλεία του» καὶ οἱ Ὑπουργοὶ πρέπει νὰ φροντίζουσιν ὥστε οἱ ὑπάλληλοι νὰ εἶνε περισσότερον εὐγενεῖς.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Λέγει ὅτι ἡ διάταξις περὶ ἀστικῆς εὐθύνης δὲν πρέπει νὰ τεθῆ εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ ἀποκρούει ταύτην ἰσχυρῶς, μὴ ἀφορῶσαν ἄλλως εἰμὴ τὸν νόμον. Ἀλλὰ πρὸς καθησυχασίν τῶν ἀντιφρονούντων διακηρύττει, ὅτι συμφωνεῖ κατ' ἀρχήν, ὅτι τὸ δημόσιον εὐθύνεται διὰ τὰς παρανόμους πράξεις τῶν ὑπαλλήλων των, ὡς συμβαίνει εἰς πάντα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη. Βεβαίως ὁμοίως θὰ ρυθμισθῶσι καὶ παρ' ἡμῶν ταῦτα διὰ νόμου.

Ὡς πρὸς τὴν μονιμότητα λέγει, ὅτι αἱ ζητούμεναι συνταγματικαὶ ἐγγυήσεις ζητοῦνται οὐχὶ ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, διότι ἡ οὕτω ἐπιδιωκομένη εὐρυθμία διοικήσεως θὰ ὑπάρχῃ πρωτίστως ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

Εἶνε δὲ ἡ καλλιτέρα εὐκαιρία νῦν πρὸς συνταγματοποίησιν τῆς μονιμότητος διότι δὲν δύναται νὰ παρεξηγηθῶσιν ἐν τῇ λήψει τοιαύτης ἀποφάσεως οὔτε ἡ Κυβέρνησις οὔτε ἡ Βουλὴ, ἀφ' οὗ τοὺς νῦν ὑπαλλήλους διώρισαν τὰ παλαιὰ κόμματα. Ἀλλὰ εἶνε πεπεισμένος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι ἡ μονιμότης αὕτη θὰ ἐνισχύσῃ καὶ τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τῆς χώρας, διότι αἱ χιλιάδες τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ καὶ ἐθνοφουρᾷ θεσιθῶν, θὰ τραπῶσιν εἰς ἀνεύρεσιν ἄλλων ἐπαγγελματῶν, ὅταν βεβαιωθῶσιν ὅτι καλῶς κατέχονται παρ' ἄλλων. Προτείνει ἐπίσης ὅπως ὁρισθῆ ὅτι τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια θ' ἀποτελεῶνται κατὰ τὰ δύο τρίτα ἐκ μελῶν ἀπολαύοντων τῆς μονιμότητος, ὥστε νὰ μὴ δύναται αἱ μέλλουσαι κυβερνήσεις, καθιστῶσαι τὸ Συμβούλιον ἐκ μὴ μονίμων ὑπαλλήλων, νὰ ἔχῃσι τοῦτο ὑποχέριον.

Ζητεῖ ἐπίσης νὰ ἐξαίρεθῶν τῆς μονιμότητος καὶ οἱ ἰδιαιτέροι γραμματεῖς τῶν Ὑπουργῶν. Οὕτω τροποποιημένον τὸ ἄρθρον νομίζει ὅτι δύναται νὰ ψηφισῆ ἡ Βουλὴ.

Στ. Δραγοῦμης (12. 58'). Λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῶν λεχθέντων περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν ὑπαλλήλων λέγει ὅτι φυσικὸν εἶνε ἡ γενομένη ἐκκαθάρισις νὰ ὑπέπεσεν εἰς ὀλισθήματα, οὐδεὶς ὁμῶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν εἰλικρί-

νειαν τῶν ἐνεργησάντων, οἵτινες, ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐπιταγῆς, ἣν εἶχον, κατώρθωσαν νὰ ἐκτελέσωσι τὸ καθήκον των.

Γ. Πόπ. Ἀλλὰ τὰ ὀλισθήματα ταῦτα δυνάμεθα ν' ἀνορθώσωμεν.

Σ. Δραγοῦμης. Ἡ Βουλὴ εἶνε Σῶμα κυρίαρχον καὶ δύναται ν' ἀποφασίσῃ περὶ τούτου. Στρέφων ἀκολούθως ὁ κ. **Δραγοῦμης** τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος παρατηρεῖ ὅτι τρεῖς ἢ τετράκις μέχρι τοῦδε ὑπεσχέθη τὸ Κράτος εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τὴν μονιμότητα ἀνευ ἀποτελέσματος. Διὰ τοῦτο καὶ πρέπει νὰ πραχθῆ πᾶν ὅτι ἤθελεν ἐξασφαλίσαι αὐτοὺς εἰς τὸ μέλλον. Καὶ ἐπειδὴ, ὡς θέλει ψηφισθῆ τὸ ἄρθρον, τὸ εὐεργέτημα τῆς μονιμότητος ἀρχεται ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος καὶ τοῦ θεσμοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὀρθὸν ἤθελεν εἶναι ὅπως ὑπάρξῃ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, καθ' ἣν οἱ ὑπάλληλοι καθίστανται μόνιμοι καὶ κατὰ τὸ μεσολαβοῦν τοῦτο χρονικὸν διάστημα, τὸ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Εδ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δυνάμεθα νὰ διορθώσωμεν τὰ πράγματα ὡς ἐξῆς, νὰ γίνῃ δήλωσις ἐκ μέρους μου, τὴν ὁποίαν ν' ἀποδεχθῆ ἡ Βουλὴ ὅτι «οἱ ὑπάλληλοι οἱ ἀπολαύοντες ἐκ τῶν ἤδη τεθειμένων νόμων μονιμότητος ἐξακολουθοῦσι ἀπολαύοντες ταύτης, τῆς ἐκ τῶν νόμων μονιμότητος, μέχρις οὗ, ἀρχομένης τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπολαύσωσι καὶ τῆς ἐκ τοῦ ἄρθρου 102 παρεχομένης εἰς αὐτοὺς Συνταγματικῆς μονιμότητος».

Νομίζω ὅτι τὴν δήλωσιν ταύτην ἀποδέχεται ἡ Βουλὴ. **Πολλοὶ βουλευταί.** Μάλιστα, μάλιστα.

Ὁ κ. **Στ. Δραγοῦμης** ἐξακολουθῶν προτείνει ὅπως ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου προστεθῆ ἡ φράσις «κατὰ τὰς ἐν τοῖς νόμοις διακρίσεις» μείνῃ δ' οὕτω τροποποιημένον τὸ ἐδάφιον εἰς τὸ ἄρθρον.

Γ. Πατσουράκος (1. 10'). Φρονεῖ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνταγματοποιηθῆ ἡ μονιμότης τῶν ὑπαλλήλων πρὶν ἢ ἐνεργηθῆ νέα ἐκκαθάρισις, καθ' ὅσον παρέμειναν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπάλληλοι φαῦλοι (φωναὶ ἐκ μέρους πολλῶν τῶν κ. κ. βουλευτῶν). Τίς δύναται, λέγει, ν' ἀρνηθῆ ὅτι ἡ γενομένη ἐκκαθάρισις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Στρατοῦ δὲν ἀποτελοῦσιν ἀληθῆς στίγμα διὰ τὴν χώραν μας;

Στ. Δραγούμης. Στίγμα δὲν ἀποτελεῖ οὐδὲν κ. βουλευταί. οὔτε τὸ ἓν, οὔτε τὸ ἄλλο.

Ι. Πατσουράκος Ἐὰν ἠθέλατε νὰ ἐνεργήσητε ἐκκαθαρίσιν ἔπρεπε νὰ κάμητε ἔναρξιν ἀπὸ τὸν υἱὸν σας, ὅστις περιυβρίζει τὴν Βουλὴν, γράφων γλώσσαν τὴν ὁποίαν ἀπαγορεύει τὸ Σύνταγμα. (Ἐπακολουθεῖ μέγας θόρυβος).

Πρόεδρος (κρούων ἠχηρῶς τὸν κώδωνα) Συνιστῶ εἰς τὸν ρήτορα ν' ἀποφεύγη τὰ προσωπικά.

Βλ. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Ἐχω καθήκον νὰ δηλώσω, ἀπόντος τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν συναδέλφου μου, ὅτι ὁ κ. Ι. Δραγούμης εἶνε εἰς τῶν ἀρίστων ὑπαλλήλων οὐ μόνον τοῦ διπλωματικοῦ κλάδου ἀλλὰ καὶ συμπάσης τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας.

Ι. Πατσουράκος. Καὶ ὅμως, ὁ ἀριστος οὗτος ὑπάλληλος εἶνε δολοφόνος...

(Μέγας θόρυβος καὶ διαμαρτυρία).

Μαβίλης. Εἶνε τρομερὰ συκοφαντία...

Πρόεδρος. Ἦσυχάσατε, κύριοι. Ὁ κ. Πατσουράκος ἀνακαλεῖται εἰς τὴν τάξιν, διὰ τὴν φράσιν τὴν ὁποίαν εἶπεν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα ὡς πρὸς τὸν κ. Στ. Δραγούμην τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Στ. Δραγούμη ἴσταται πολὺ ὑψηλότερον παντὸς ἄλλου, ὥστε νὰ εἶνε ἀνώτερον πάσης μομφῆς. (Χειροκροτήματα).

Γ. Πάπ. Λέγει ὅτι προκειμένου περὶ ἀνδρὸς ὅστις ἤσκησεν ὑπεύθυνον ἐξουσίαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκκαθαρίσεως, δικαίωμα παντὸς βουλευτοῦ εἶνε νὰ ἐλέγῃ, δὲν ἔπρεπε δὲ ὁ κ. Πρόεδρος, ἐν τῷ ζήλω του ὅπως βεβαιώσῃ τὴν εὐλάβειαν τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν κ. Δραγούμην, νὰ εἶπῃ ὅτι ὁ κ. Δραγούμης εἶνε ἀνώτερος παντὸς ἄλλου, διότι ἐν τῇ Βουλῇ οὐδεὶς εἶνε ἀνώτερος τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ πάντες ἴσοι.

Στ. Δραγούμης. Παρακαλῶ νὰ μὲ ἐλέγῃ ὁ κ. βουλευτὴς ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ ἵνα καὶ ὁ κόσμος μάθῃ πῶς ἐνηργήσαμεν τὴν ἐκκαθαρίσιν ἐκείνην.

Ι. Πατσουράκος. Δὲν ἐλέγχω, καταγγέλλω.

Στ. Δραγούμης. Σὰς ἀκούω...

Ι. Πατσουράκος. Θὰ μὲ ἠκούετε πρὸ πολλοῦ, ἂν ἡ σχετικὴ ἐπερώτησις, τὴν ὁποίαν ἔχω ὑποβάλλει δὲν εὐρίσκειτο πάντοτε εἰς τὸν πυθμὲνα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως.

Πρόεδρος. Τί θέλετε νὰ εἶπητε μὲ τοῦτο; Αἱ ἐπερώτησεις ἐγγράφονται κατὰ σειράν, νὰ αἰτιαθῆτε δὲ τοὺς συναδέλφους σας οἱ ὅποιοι 40 καὶ 50 εἶνε ἐγγε-

γραμμένοι διὰ τὴν Ἐνιαίαν καὶ τὸ ὑπόμνημα τῶν ποτοποϊῶν.

Ι. Πατσουράκος. Πταίει ἡ Κυβέρνησις...

Πρόεδρος. Δὲν πταίει κανεὶς. Ἀλλὰ ἀφήσατε τὰς παρεμβάσεις διὰ νὰ μὴ καταναλώσετε τὸ ἡμίωρον διότι βεβαίως δὲν θὰ σὰς δοθῇ παράτασις.

Ι. Πατσουράκος. Πρέπει νὰ ὑπολογίσετε καὶ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς

Πρόεδρος. Δὲν θὰ ὑπολογισθῇ τίποτε. Ὁ χρόνος εἶνε συναπτός.

Ι. Πατσουράκος. Ἰδίως ἡ διακοπὴ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἠθέλησε νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ ὑπαλλήλου, ὅστις συνέτασσε καὶ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα ἀκόμη εἰς μαλλιάρην γλώσσαν...

Κ. Ζαβιτσάνας καὶ Χ. Μαβίλης ἐν ὀργῇ. Εἶνε συκοφαντία ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ταῦτα.

Ι. Πατσουράκος. Ὑπερημύνη τοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις καταχρώμενος τοῦ ἀξιώματός του ἐγένετο δολοφόνος. (Νέος θόρυβος).

Πρόεδρος (κρούων τὸν κώδωνα). Σιωπήσατε. Ἐὰν γνωρίζετε κανένα δολοφόνον νὰ τὸν καταγγείλητε εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν.

Ὁ κ. **Ι. Πατσουράκος** ἀκολουθῶς ὑποστηρίζει τὴν τροπολογίαν του καθ' ἣν, λόγον ἀπολύσεως ὑπαλλήλου ἀποτελεῖ καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ ὑπαλλήλου τούτου χρῆσις παρεφθαρμένης γλώσσης. Ἀναπτύσσει εἶτα τὸν κίνδυνον, ὃν διατρέχει ἡ φυλὴ καὶ ἡ γλώσσα ἡμῶν, διότι λέγει, ἡ προπαγάνδα τῶν μαλλιάρων ἐξυπηρετεῖ τοὺς σκοποὺς τῶν Σλαύων τῶν ζητούντων νὰ διαιρέσωσι τὸν Ἑλληνισμόν ἵνα ἀσφαλέστερον πλήξωσιν αὐτόν. Ὅτι δὲ τοῦτο συμβαίνει ἀποδεικνύει τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὸν Πειραιᾶ τὴν Μ. Πέμπτην διενεμήθησαν μεταφράσεις μαλλιαραὶ τοῦ Εὐαγγελίου παρὰ τῆς πανσλαβιστικῆς ἐταιρίας. Καταλήγει λέγων ὅτι τὸ ζήτημα εἶνε σπουδαιότατον καὶ πρέπει νὰ προσέξῃ ἡ Βουλὴ.

Πρόεδρος. Λέγει ὅτι συμφώνως τῷ κανονισμῷ δέον ἡ Βουλὴ ν' ἀποφανθῇ ἂν πρέπει ἡ τροπολογία τοῦ κ. Πατσουράκου νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν συναγματικὴν ἐπιτροπὴν ἢ νὰ ἀπορριφθῇ παραχρῆμα, προσθέτει δ' ὅτι ὑπάρχει δεδικασμένον τῆς Βουλῆς ἀπορριψάσης παρομοίως τροπολογίας κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀρθροῦ περὶ γλώσσης.

Γ. Πάπ. Δὲν δύνασθε νὰ ἐπερωτήσητε τὴν Βουλὴν ἂν ὑπάρχῃ δεδικασμένον ἢ ὄχι.

Πρόεδρος. Δὲν θὰ ἐρωτήσω τοῦτο. Ἐξήγησα ἀπλῶς ὅτι ὑπάρχει δεδικασμένον ἵνα τὸ γνωρίζῃ ἡ Βουλὴ.

Θὰ ἐρωτήσω ἤδη ἂν δέχεται νὰ παραπεμφθῇ ἡ τροπολογία τοῦ κ. Πατσουράκου εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἢ ὄχι.

— Οἱ παραδεχόμενοι ὅπως ἡ τροπολογία τοῦ κ. Πατσουράκου παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπὴν παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσιν.

Ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη.

Ἐπομένως ἡ τροπολογία τοῦ κ. **Ι. Πατσουράκου** ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 102 ἀπερίφθη παραχρῆμα, ἔχουσα οὕτω.

«Λόγον παύσεως τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους ἀποτελεῖ καὶ πᾶσα αὐτῶν ἀπόπειρα ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ὑπηρεσίας των γενομένη, πρὸς παραφθορὰν τῆς διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Συντάγματος ἀνεγνωρισμένης ἐπίσημοι γλώσσης τοῦ Κράτους».

Ι. Πατσουράκος ὑπάρχει πρότασις περὶ ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Πρόεδρος. Μάλιστα, ἀλλὰ πρόκειται περὶ τῆς κατ' ἀρχὴν ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῆς τροπολογίας σας. Ἐὰν θέλετε νὰ διατυπώσητε νέαν τοιαύτην σᾶς ἀναμένω. ἔχετε διορίαν 3 λεπτῶν.

Γ. Πῶπ λέγει ὅτι εἶναι ἄπορον πῶς ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, προκειμένου νὰ θιχθῇ οἰονδήποτε ζήτημα, σχετιζόμενον πρὸς τὴν γλῶσσαν, ἀποφεύγει τὴν συζήτησιν, ὥστε νὰ ἐθίγοντο τὰ ἱερά καὶ τὰ ὅσια.

Ι. Πατσουράκος (ἐν ὀργῇ). Τὰ ἱερά καὶ τὰ ὅσια θίγονται

Πρόεδρος. Ὁ βουλευτὴς κ. Πατσουράκος ἀνακαλεῖται ἐκ δευτέρου εἰς τὴν τάξιν.

Γ Πῶπ. ἐξακολουθῶν λέγει ὅτι δὲν εἶνε ἀρμόζων ὁ τρόπος οὗτος τῆς καταδυναστεύσεως τῆς μειοψηφίας.

Ε Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως) λέγει ὅτι πάντες πιστεύουν ὅτι τὸ ζήτημα ἔληξεν, οἱ δὲ ἔχοντες ἀντίθετον γνώμην καὶ θέλοντες νὰ θορυβῶσιν ἐπ' αὐτοῦ, δύνανται νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν ὑπόθεσιν ὑπὸ μορφήν ἐπερωτήσεως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ οὐχὶ νὰ προκαλῶσιν οὕτω σπατάλην τοῦ χρόνου τοῦ προωρισμένου διὰ τὸ συνταγματικὸν ἔργον, ὅπερ δέον νὰ λήξῃ τὸ ταχύτερον, διότι ἡ παρούσα Βουλὴ ἔχει νὰ ἐκτελέσῃ τεράστιον, κολοσσιαῖον νομοθετικὸν ἔργον, ὅπερ θὰ ἀποτελέσουν οὐ μόνον τὰ ὑποβληθέντα νομοσχέδια, ἀλλὰ καὶ

τὰ υποβληθόσμενα. Δικαίως δὲ ἡ πλειοψηφία ἀμύνεται κατὰ τῶν τοιούτων τάσεων τῆς σπατάλης τοῦ χρόνου. (Χειροροστώματα).

Γ. Πῶς θαυμάζει πῶς ἡ Κυβέρνησις ἐφραντάσθη, ὅτι ἡ τροπολογία ὑπεβλήθη ἐξ ἀφορητῆς ἐπικρίσεως. Λέγει ὅτι καὶ ἐνώπιον τῆς παρουσίας καὶ τῆς μελούσης ζωῆς ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, ἣν κατηνάλωσεν ἐκ τοῦ συνταγματικοῦ ἔργου ἢ συζήτησις ἐπὶ τῆς τροπολογίας καὶ δι' ἣν χρονοτριβὴν ἐφραντάσθη καὶ πάλιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐλλοχεύουσαν καὶ ἐπερχομένην τὴν ἀντιανορθωτικὴν ἀμαξοστοιχίαν. Καταλήγει λέγων ὅτι δὲν ἐζήτησε νὰ ἐπικρίνη τὴν Κυβέρνησιν ἀλλὰ μόνον νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν τροπολογίαν.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 102 κηρύσσεται εἴτα περαιωμένη.

Ἀποσύρεται ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 102 τροπολογία τοῦ σχεδίου τῶν ἐξ βουλευτῶν, ἔχουσα οὕτω :

« Ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι καθίστανται μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως, δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν παύονται οὐδὲ μετατίθενται, εἰ μὴ μετ' ἀπόφασιν Ἐξαιρητικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀσχομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου ἐντὸς προθεσμίας ὀριζομένης διὰ νόμου.

Αἱ ὡς ἄνω περὶ μεταθέσεως ἢ παύσεως ἀποφάσεις εἰσὶν ὑπεχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Τῆς μονιμότητος ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαιρεθῶσι διὰ νόμου ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι, οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, οἱ προϊστάμενοι τῶν παρὰ ξένας Ἀυτῆς Διπλωματικῶν ἀποστολῶν, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, οἱ Νομάρχαι καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ἀπορρίπτονται ἀκολούθως δι' ἀναστάσεως αἱ κάτωθι τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 102.

1) Τοῦ κ. **Θ. Κουτούπη**, ἔχουσα οὕτω :

« Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἔχοντες βαθμὸν Τμηματάρχου ἢ καὶ ἀνώτερον τούτου καθίστανται ἰσόβιοι μετὰ παρέλευσιν ἐξαετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος ».

2) Τοῦ κ. **Π. Ἡλιοπούλου**, ἔχουσα οὕτω :

« Ἐπιτρέπεται ὁμως δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, λαμ-

βανομένης δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἢ παύσις οἰουδήποτε διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ἀπολαμβάνοντος ἢ μὴ τῆς ἰσοβιότητος, ἕνεκεν κακῆς συμπεριφορᾶς ἢ ἀνικανότητος».

Γίνονται δεκταὶ δι' ἀναστάσεως αἱ κάτωθι τροπολογίαι τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ προσχεδίου τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 2ου τίθεται ἐν ἀρχῇ ἡ φράσις «Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας».

Ἡ φράσις «οὔτε μετατίθενται» διαγράφεται, τίθεται δὲ πρὸ τῆς φράσεως «οὔτε ἀπολύονται κλπ.» ἡ φράσις «οὔτε μετατίθενται ἄνευ συμφώνου γνωμοδοτήσεως».

Ἡ φράσις «κατὰ νόμον ὀργανωμένου συμβουλίου» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς : «κατὰ νόμον ὀργανωμένου καὶ ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον ἀποτελοῦνου συμβουλίου».

Ἡ φράσις «καθ' ἧς ἐπιτρέπεται» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς : «Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται».

«Ἡ φράσις «εἰς μὲν τὸν ὑπάλληλον ἐν ἀπολύσει ἢ ὑποβιβασμῷ, εἰς δὲ τὸν Ὑπουργὸν κατὰ πᾶσαν περίπτω διαγράφεται».

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 3ου πρὸ τῆς φράσεως «οἱ Νομάρχαι» τίθεται «οἱ ἰδιαιτέροι γραμματεῖς τῶν Ὑπουργῶν».

Ἡ φράσις «καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου» διαγράφεται καὶ ἀντὶ ταύτης τίθεται «ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων».

Τὸ ἐδάφιον 4ον διαγράφεται.

Ἀναγινώσκειται ἤδη τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Συντάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη, καὶ γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Ὁ κ. **Ι. Πατσοῦράκος** ὑποβάλλει πρότασιν ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Ἡ **Βουλὴ** ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἀναβάλλει ὡς ἐκ τοῦ προκεχωρηκότος τῆς ὥρας τὴν ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως διὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς.

Προέδρος. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ Συντάγματος. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ν. Δημητρακόπουλος (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης). Μόνον ἐπὶ τοῦ α' ἐδαφίου ἔχω νὰ ὑποβάλλω παρρηγήσεις τινάς,

διότι κατὰ τὰ λοιπὰ νομίζω ὅτι τὸ ἄρθρον καλῶς ἔχει. Ἐπεθύμουν ἐπὶ τοῦ α' ἐδαφίου νὰ ὑποβάλω σκέψεις τινάς, διότι ἡ ὑπάρχουσα νομοθεσία καθιεροῖ τριπλὴν διαδικασίαν: ἄρχεται ἀπὸ τῆς αἰτήσεως τῆς θεραπείας, προβαίνει εἰς τὴν αἴτησιν, διὰ τῆς ὁποίας προκαλεῖται ἡ ἔκδοσις πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῆς, καὶ μετὰ τοῦτο ἐγείρεται ἡ ἀγωγή. Ἡ αἴτησις πρὸς ἐπίτρεψιν ἐγέρσεως κακοδικείου δὲν εἶνε πάντῃ ἀσκοπος. Βεβαίως κακῶς διατυπῶνται τοῦτο ἐν τῇ Πολ. Δικονομίᾳ, διότι καθιεροῦται διαδικασία τις πολύπλοκος, ἀλλ' ἤτις διαδικασία εἶνε χρήσιμος, δύναται δὲ συνδυάζομένη μὲ τὸ νέον δικαστήριον νὰ ἀποβῇ καὶ ἀπαραίτητος προσφυγῆ.

Πόσπει νομίζω νὰ εἰσαχθῇ προπαρασκευαστικὴ τις διαδικασία πρὸς ἐπίτρεψιν τῆς ἀγωγῆς κακοδικίου, διαδικασία ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἰδρυομένου διὰ τοῦ Συντάγματος, προπαρασκευαστικὴ διαδικασία τοιαύτη κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐρευνᾶται τὸ νομῶ βάσιμον τῆς προσφυγῆς τῆς αἰτήσεως τοῦ διαδίκου, καὶ ἴσως νὰ εἶνε σκόπιμον μετὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ σχετικοῦ δικαστηρίου νὰ ἔχη καὶ τὸ ἔργον τοῦτο, ὥστε μετὰ τὴν ἐρευνᾶν τοῦ κατ' ἀρχὴν νομικῶς βασίμου τῆς αἰτήσεως νὰ ἐκδίδηται ἀπόφασις ἀπὸ τοῦτοῦ τοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐπίτρεψιν ἐγέρσεως ἀγωγῆς. Αὕτη ἡ διαδικασία θὰ εἶνε σκόπιμος, ὁ θεσμὸς δὲ ἀπέτυχε δι' ἄλλους λόγους, ἀλλ' ὄχι διότι καθιεροῖ τὴν τριπλὴν διαδικασίαν ἀλλὰ διότι αὐτὸ τοῦτο τὸ δικαστήριον δὲν παρέχει τὴν προσήκουσαν ἐγγύησιν, καὶ ταύτην φρονῶ ὅτι δύναται νὰ τὴν παρέχει τὸ ἰδρυόμενον νέον δικαστήριον.

Φρονῶ λοιπὸν ὅτι τοιαύτη τις προπαρασκευαστικὴ ἐργασία θεσπιζομένη εἰς τὸ νέον δικαστήριον θὰ εἶνε σκόπιμος: διότι τὸ εἰδικὸν τοῦτο δικαστήριον θὰ παρέχη τὴν ἐγγύησιν ὅτι συντρεχόντων τῶν νεμίμων ὄλων θὰ ἐπιτοίξῃ τὴν ἔγερσιν τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς. Ἐπίσης θὰ δύναται ὁ διάδικος νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ δίκαιά του καὶ λέγη τοὺς προσήκοντας λόγους, οἱ ὅποιοι θὰ δικαιολογῶσι τὴν ἔγερσιν ἀγωγῆς. Ἐξ ἄλλου ὅμως παρέχει εὐλόγον ἀσφάλειαν διὰ τὸν ὑπάλληλον ἀπὸ τῶν προπετῶν ἀγωγῶν, ὄχι ἀπὸ τῶν βασίμων αἰτιάσεων, διότι ἐν ἀντιθέτῳ ἐκδοχῇ ἕκαστος δικαστικὸς ὑπάλληλος καὶ ὁσάκις πρόκειται περὶ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, τὴν ἐπομένην τῆς ἐκδόσεως θὰ λαμβάνῃ μίαν ἀγωγήν ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικα-

στηρίου και θα αναγκάζεται να διορίζη δικηγόρον, να συντάσσει προτάσεις και να αμύνεται. Μή αμφιβάλλεται δε ότι θα εύρισκωνται διάδικοι πολλάκις είτε εκ πλάνης είτε εκ κακοβουλίας να εγείρουν άγωγήν χωρίς κανένα λόγον. Διά τής προπαρασκευαστικής διαδικασίας θα προσπατεύονται όπως οσδήποτε οι υπάλληλοι αυτού οι δικαστικοί και θα γίνονται τότε μόνον διάδικοι, όταν θα έλθη από το ειδικόν δικαστήριον, το όποιον ιδρούμεν και είπη ότι υπάρχουν οι προσήκοντες όροι και πρέπει να εγερθή άγωγή και δικασθή ο υπάλληλος. Ενώ λοιπόν παρέχονται έγγυήσεις, ουδεμία έγγυήσις παραβλάπτεται διότι επαναλαμβάνω είνε μία έντολή έξαιρετική διαδικασία, πρωτότυπος τήν όποιαν εισάγομεν χάριν των έγγυήσεων.

Επομένως δέν νομίζω ότι είνε πολυτέλεια ή καθιέρωσις τής προπαρασκευαστικής διαδικασίας, ή όποία είνε εύλογώτατον μέτρον.

Χρυσόχοϊ ης. Διά το πρώτον ίσως έχετε δίκαιον.

Ν. Δημητρακόπουλος. Το νόμω άβάσιμον είνε εύλογώτατον διότι υποθέσατε ότι οίσοσδήποτε εγείρει άγωγήν περί κακοδικίας και έρχεται το ειδικόν δικαστήριον το όποιον λέγει ότι είνε άβάσιμος ή άγωγή.

Μετά διαλογικήν συζήτησιν μεταξύ του κ. Υπουργού τής Δικαιοσύνης και των κ.κ. **Χ. Βοζίκη, Κ. Ρακτιβάν, Σ. Δραγούμη, Θ. Πετμεζά, Ν. Ιγγλέση, Ι. Καφετζοπούλου** και **Κ. Γόντικα** ή συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη.

Απορρίπτονται δι' αναστάσεως αι επί του άρθρου τούτου τροπολογίαι.

1) Των κ. κ. **Δ. Οικονόμου** και **Π. Άγγελίδου.** Έχουσα ούτω.

«Πάντες οι νόμοι και τα διατάγματα, καθ όσον αντίβαινουν εις το παρόν Σύνταγμα, καταργούνται, παύουσι δε έχοντα Συνταγματικήν ισχύν ειδικά ψηφίσματα των προηγουμένων Έθνοσυνελεύσεων».

και 2) των κ. κ. **Ν. Ιγγλέση** και **Ι. Καφετζοπούλου** έχουσα ούτω: «εις το τελευταίον έδαφρον του άρθρου 103 του προσχεδίου τής Έπιτροπής ν' αντικατασταθώσιν αι λέξεις «δύνανται να υπαχθώσι» διά τής λέξεως «υπάγονται».

Γίνονται είτα δεκτά δι' αναστάσεως αι κάτωθι τροπολογίαι του κ. Υπουργού τής Δικαιοσύνης επί του άρθρου 103 του Συντάγματος και επί του προσχεδίου τής Έπιτροπής.

«Να απλειρωθή ή πρώτη παράγραφος του άρθρου 103 του προσχεδίου τής Έπιτροπής και εις το τέλος τής 2ας § του αυτού άρθρου να προστεθώσι τα εξής «εις το δικαστήριον τούτο υπάγεται και πάσα προπαρασκευαστική διαδικασία: ουδεμία δ' άλλη άδεια απαιτείται.

Γίνεται μετά τούτο δι' αναστάσεως δεκτόν το άρθρον 103 του Συντάγματος ως ετροποποιήθη.

Ο κ. Ι. Πατσουράκος υποβάλλει και επί του άρθρου τούτου πρότασιν όπως ή ψηφοφορία ενεργηθή δι' ονομαστικής κλήσεως.

Συγκινείσει τής Βουλής ή ψηφοφορία αύτη αναβάλλεται διά τήν συνεδρίασιν τής προσεχούς Παρασκευής.

Πρόεδρος. Συζήτησις επί του άρθρου 104 του Συντάγματος.

Ε. Βενεζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Προτείνει όπως το άρθρον τούτο διαγραφή.

Σ Δραγούμη. Παρακαλεί τον κ. Πρόεδρον τής Κυβερνήσεως όπως μη επιμείνη εις τήν περι διαγραφής του άρθρου πρότασιν του.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Δέχεται όπως συμπεριληφθή το άρθρον εις το Σύνταγμα προστιθεμένου ένός «και» εις τον γ' στίχ. του άρθρου και μεταξύ των λέξεων «άσκειται» και «υπό».

Οι κ.κ. **Γ. Πάπ** και **Ι. Πατσουράκος** κηρύσσονται υπέρ τής απαλείψεως του άρθρου, μεθ' ό ή συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη.

Απορρίπτεται δι' αναστάσεως ή επί του άρθρου 104 τροπολογία του κ. **Ε. Κουλουμβάκη,** έχουσα ούτω:

«Έκαστος των Υπουργών έχει τήν ανωτάτην πειθαρχικήν έξουσίαν επί των δημοσίων υπαλλήλων και υπηρετών του κλάδου του, κατά τους όρισμούς των νόμων. Ο Υπουργός των Έσωτερικών έχει τήν πειθαρχικήν έξουσίαν εις πρώτον βαθμόν επί των μελών του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, εις δεύτερον δε βαθμόν το Υπουργικόν Συμβούλιον».

Γίνεται δεκτή δι' αναστάσεως ή επί του ίδιου άρθρου τροπολογία των κ. κ. **Δ. Οικονόμου** και **Π. Άγγελίδου,** έχουσα ούτω:

«Το άρθρον τούτο να απλειρωθή, ως εκλιπόντος του λόγου, δι' όν ετοποθετήθη».

Διαγράφεται συγκινείσει τής Βουλής, αποφασισθείσης δι' αναστάσεως, το άρθρον 104 του άχρι τούδε έν ισχύϊ Συντάγματος, έχον ούτω:

*αλλαγές
Έχουσα*

« Η πρώτη βουλευτική Σύνοδος θέλει συγκροτηθῆ μέχρι τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου ἐπιόντος ἔτους τὸ βραδύτερον ».

Γίνεται εἴτα δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 104.

Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀσκείται καὶ ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ δύο μελῶν ἐξ ἐκάστου τῶν σωμάτων τούτων καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὀριζομένων πάντων διὰ κλήρου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐξαιροῦνται ἐκάστοτε τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σῶμα ἐκεῖνο, ἐπὶ ἐνεργείας τοῦ ὁποίου, εἴτε ὀλοκλήρου εἴτε μελῶν αὐτοῦ καλεῖται ν' ἀποφανθῆ τὸ Συμβούλιον.

Πρόεδρος. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ Συντάγματος.

Ι. Πατσουράκος. Ἐκφράζει φόβους διὰ τὴν ἀπαλείψιν τῆς λέξεως « μυστικῆς » ψηφοφορίας.

Ὁ κ. Γ. Πώπ συμφωνεῖ ἐπίσης μετὰ τοῦ προκλησαντος.

Μετά τινος παρατηρήσεις των κ. κ. Γ. Πώπ, Σ. Δραγούμη καὶ Ι. Πατσουράκου ἡ συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη.

Ἀποσύρεται ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ Συντάγματος τροπολογία τῶν ἐξ ἀποτελούντων τὴν Κυβέρνησιν βουλευτῶν, ἔχουσα οὕτω :

« Ἡ ἐκλογή τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν θέλει γίνεσθαι διὰ καθολικῆς μυστικῆς ψηφοφορίας ».

Γίνεται δεκτὴ δι' ἀναστάσεως ἡ κάτωθι τροπολογία τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

« Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ Συντάγματος τοῦ προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπαλείφονται αἱ λέξεις « θέλει γίνεσθαι δι' ἀμέσου καὶ » καὶ ἀντ' αὐτῶν τίθενται « γίνεται διὰ ».

Γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἀκολούθως τὸ ἄρθρον 105 τοῦ Συντάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη.

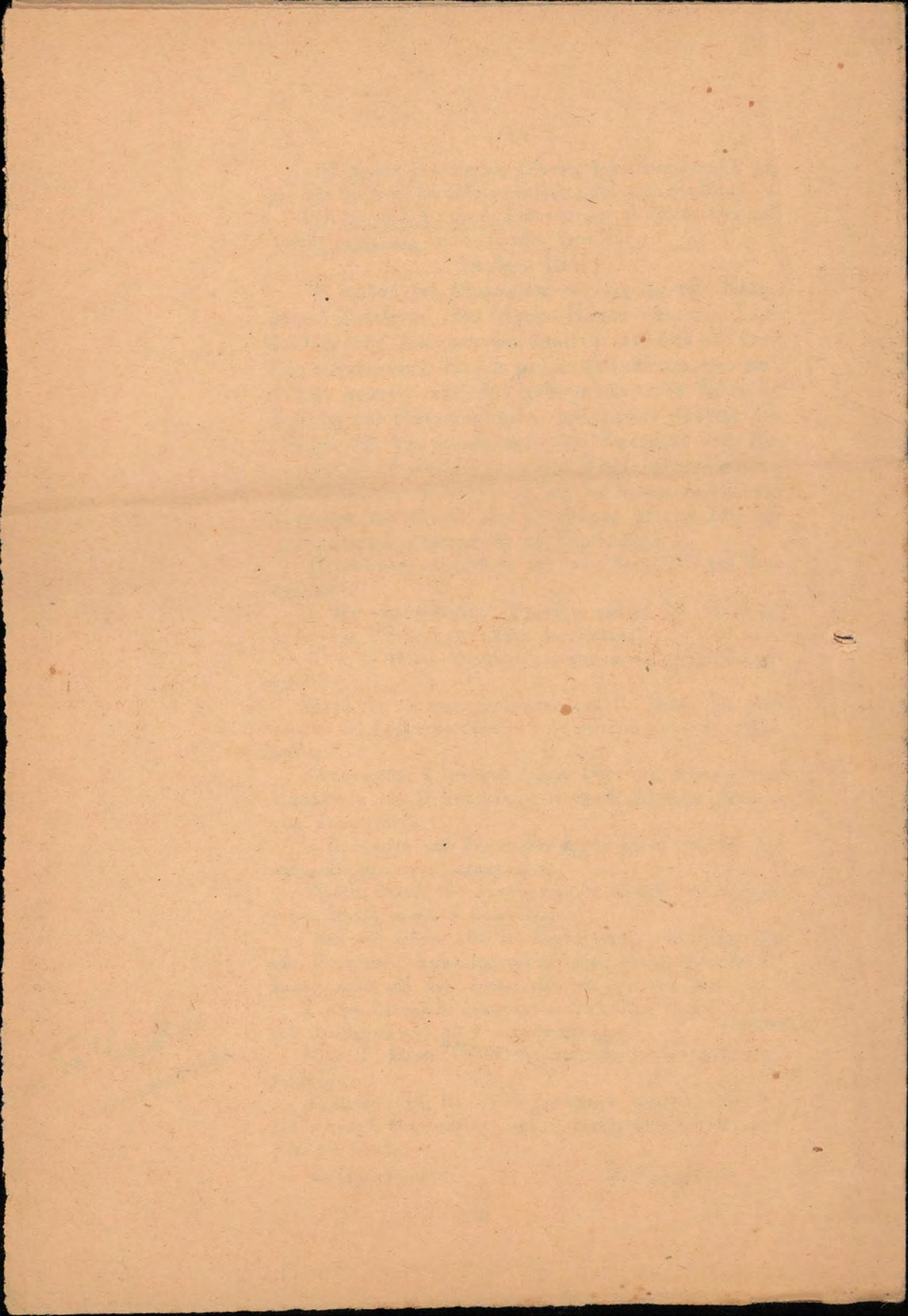
Ὁ κ. Γ. Πώπ, ὑποβάλλει πρότασιν ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Συναινέσει τῆς Βουλῆς ἡ ψηφοφορίᾳ ἀναβάλλεται διὰ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν καὶ ἡ συνεδρίασις λύεται ὡρα 3.5' τῆς πρωίας.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

in verde

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Δ'

Τῆς 20ῆς Μαΐου 1911.

Περατωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τῆν 5ην καὶ 45' ὥραν ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινεῖ πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Βουλὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 186 Βουλευτῶν.

Ἀναβάλλεται ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῶν δύο τελευταίων συνεδριάσεων, πρὸς ἐπικύρωσιν, δι' ἄλλην ὥραν τῆς συνεδριάσεως.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινεῖ πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ ἐξῆς:

Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Λαμίας παρακαλεῖ ὅπως πληρωθῶσιν αἱ κεναὶ θέσεις δικαστῶν. 2) Ὁ Σύλλογος τῶν Δικαστ. κλητῆρων ζητεῖ ἐκκαθάρισιν τοῦ κλάδου. 3) Οἱ κατάδικοι τῶν φυλακῶν Ἰρίου καταγγέλλουσιν ὑπερβασίας τῶν ἐκεῖ ὀφισπωλῶν. 4) Οἱ Ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τῆς Εἰσαγγελίας Μεσολογγίου παρακαλοῦσιν ὅπως ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ 88 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. 5) Ὁ ἐν Καίρῳ Ἰσαὰκ Λεπέσου διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ ἐκεῖ Προξένου. 6) Οἱ Ἕλληες ὑπήκοοι οἱ ἐν i ihoretzskaya διαμαρτύρονται διότι δὲν τοῖς ἐπετράπη ἡ ὕψοσις τῆς Ἑλλ. σημαίας κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Βασιλέως. 7) Οἱ καρραγωγεῖς Βόλου διαμαρτύρονται διότι ὁ Ἐμπορ. Σύλλογος συνῆψε συμβόλαιον περὶ ἐργολαβικῆς μεφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων ἐκ τοῦ Τελωνείου. 8) Οἱ κάτοικοι Βουρβούρων ζητοῦσιν ἴδρυσιν σχολείου. 9) Οἱ γονεῖς τῶν Ἀρσακειάδων Πατρῶν ζητοῦσιν νὰ γίνωνται αἱ ἐξετάσεις αὐτῶν κατὰ τόπους. 10) Ὁ κατάδικος Δημήτρ. I. Παπαμικρούλης τῶν φυλακῶν Καλαμῶν ζητεῖ ἀναθεώρησιν τῆς δίκης του.

Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας κ. Ν. Χαροῦτιοῦ ὑποβάλλεται 1) Τροπολογία τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀναδοχῆς ἀλλοτρίων ὑποχρεώσεων, 2) Τροπολογία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τοῦ Ἀναστασιανοῦ νόμου, τυπωθησόμενα πρὸς διανομὴν.

Παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος κ. Κ. Γόντικα ὑποβάλλεται πρότασις πρὸς ἐρμηνείαν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ ΓΥΦΑ' νόμου, τυποθησόμενη πρὸς διανομὴν.

Εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν νομοθετικὴν Διάταξιν

Ἀρχεται α' συζήτησις τοῦ Ἀναστασιανοῦ νόμου καὶ τῆς σχετικῆς αὐτῷ διατάξεως τοῦ Ἰουστινιανοῦ.

Μὴ ἔχοντος οὐδενὸς τῶν κ. βουλευτῶν τὸν λόγον κατ' αὐτὴν, ψηφίζεται οὗτος παρὰ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως εἰς α' συζήτησιν, ἐρωτηθείσης παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, κατ' ἀρχὴν, κατ' ἄρθρον καὶ κατὰ τὸ σύνολον αὐτοῦ.

H
102-110

Ἄρχεται α' συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀναδοχῆς ἀλλοτρίων δικαιωμάτων. Μὴ ἔχοντος οὐδενὸς τὸν λόγον κατ' αὐτήν, ψηφίζεται τοῦτο παρὰ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως εἰς α' συζήτησιν, ἐρωτηθείσης παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, κατ' ἀρχήν, κατ' ἄρθρον καὶ κατὰ τὸ σύνολον αὐτοῦ.

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν νομοσχεδίου ὑπ' ἀριθ. 3, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀπόντος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δηλοῖ, συνεπεῖα συστάσεως τῶν κ. κ. Β. Μιχαλέα καὶ Γ. Πάπ, ὅτι συναινοῖ εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως αὐτοῦ εἰς β' ἀιάντων τὴν προσεχῆ Τρίτην.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινεῖ ὅτι ἀναβάλλεται ἡ διενέργεια τῆς κατόπιν ἐγγεγραμμένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τῶν ἄρθρων 102, 103 καὶ 105 τοῦ Συντάγματος δι' ἄλλην στιγμὴν τῆς συνεδριάσεως.

Εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ 106 ἄρθρου τοῦ Προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπ. Σουλτίνης (6, 6'). Εἶνε τιμὴ καὶ δικαίωμα εἰς τὸν Ἕλληνα, ὅχι ὑποχρέωσις, νὰ συντελῆ εἰς ἀμυναν ὑπὲρ Πατρίδος. Ὑποβάλλω γνώμην ὅτι τὸ ἄρθρον πρέπει νὰ ἐξελειφθῆ ἐξ ὀλοκλήρου.

Σ. Δραγοῦμιν. Ἐὰν ὑπάρχη τὸ δικαίωμα, ὀρθὸν εἶνε νὰ ἀναγραφῆ καὶ ἡ ἀντίστοιχος πρὸς τὸ δικαίωμα ὑποχρέωσις. Τὸ δικαίωμα τοῦτο δυστυχῶς οὐχὶ σπανίως ἐμφανίζει τοὺς φυγομάχους.

Ἀπ. Ἀποστολίου. Εἶνε τὸ ἄρθρον προῖον πεπαικωμένης ἐποχῆς. Δὲν ὑπῆρχε πρότερον ἡ γενικὴ στρατολογία καὶ ἐπεβάλλετο ἡ διάταξις. Νῦν ὑπάρχει τίς μὴ στρατευόμενος ἐν πολέμῳ, ἐκτὸς τῶν ἐξ ἀνάγκης ἐξαιρουμένων, ἐννοεῖται; Θὰ ἦτο οὐχὲς ἔργον ἐὰν ἐξηλείφετο ἡ διάταξις αὕτη, ὅπισθεν τῆς ὁποίας θὰ κρύπτεται ἡ ὀπλοφορία.

Δ. Κλάδης. Θεωρῶ ἐγκληματικὸν νὰ τεθῆ τοιαύτη διάταξις διὰ τὸν Ἕλληνικὸν λαόν. Κηρύσσεται ἡ συζήτησις περαιωμένη.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, δέχεται δι' ἀναστάσεως τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ἄρθρου 106 τοῦ ὑπὸ μεταρρυθμίσει παλαιοῦ Συντάγματος, ἔχοντος οὕτω:

« Ἡ Ἐθνοφυλακὴ διατηρεῖται ».

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτημένη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ὅπως ἀποφανθῆ δι' ἀναστάσεως ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου 106 τοῦ Προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς, ψηφίζει αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω.

« Πᾶς Ἕλληνας, δυνάμενος φέρειν ὄπλα, ὑποχρεοῦται νὰ συντελῆ εἰς τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἀμυναν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων ».

Παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. κ. **N. Δημητράκοπούλου** καὶ **Α. Κορομυλά** ὑποβάλλεται Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως πράξεων συνταχθεισῶν κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ΓΤΖΑ νόμου τοῦ 1909 « περὶ φορολογίας κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ αἰτίας θανάτου δωρεῶν », τυπωθησόμενον πρὸς διανομήν.

Χωρεῖ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Δ. Κλάδης. Ζητεῖ νὰ γίνῃ ἡ ἀναβληθεῖσα δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία ἐπὶ τῶν ἄρθρων 102, 103 καὶ 105, διότι τοῦτο θὰ εἶνε συντελεστικὸν πρὸς μόρφωσιν γνώμης τῆς Βουλῆς σχετικῶς μὲ τὸ ἄρθρον 107.

N. Στάτος. Ἡ ἀναβολὴ τῆς ψηφοφορίας ἐγένετο προχθές, διότι ἔπρεπε ν' ἀνατυπωθῆ μετὰ τῶν γενομένων δεκτῶν τροπολογιῶν, καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο.

Σ. Λάσκου (6. 21). Προκειμένου περὶ ἀναθεωρήσεως μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων οὐδεὶς λόγος νὰ συνέρχεται Διπλῆ Βουλὴ. Προτιμότερον τὰ 2]3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, ν' ἀποφαίνηται περὶ τοῦ ἀναθεωρησίου μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων.

Φρονῶ ὅτι προτιμότερον τὸ ἐν τῷ προσχεδίῳ τῶν 6 βουλευτῶν, καθ' ὃ, ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεωρήσεως, πρέπει νὰ διαλύεται ἡ ἀποφασίσασα Βουλὴ καὶ νὰ συνέρχεται ἄλλη διὰ τὴν ἀναθεώρησιν. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς ὀριζομένη 4ετία εἶνε διάστημα λίαν βραχύ, θὰ δώσῃ ἔδαφος εἰς τὰς Κυβερνήσεις νὰ προκαλῶσιν ἀναθεωρήσεις τῶν μεταβατικῶν διατάξεων κατὰ τὸ ἐαυτῶν συμφέρον.

Μόνον εἰς διάστημα 10ετίας τοῦλάχιστον δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἀσφαλῆ δεδομένα πείρας. Ἀλλαχοῦ καὶ οἱ νόμοι σπανίως μεταβάλλονται καὶ ἀντικαθίστανται ἀντιθέτως ἢ παρ' ἡμῖν, ὅπου ἔχομεν πολυνομίαν, λαβύρινθον ἀληθῆ, ὡς συμβαίνει μὲ τὴν τελωνειακὴν νομοθεσίαν.

Γ. Τσαξίου (6. 35'). Ἡ συστηματικὴ ὀργάνωσις ἐνὸς πολιτεύματος συνίσταται εἰς τὴν θεμελίωσιν αὐτῆς ἐπὶ ὀρισμένων ἀρχῶν. Εἰς τὰ πλεῖστα τῶν νεωτέρων Κρατῶν οἱ πολιτειακοὶ θεσμοὶ δὲν εἶνε προϊόντα φυσιολογικῆς ἀναπτύξεως ἐν τῷ τόπῳ, δὲν εἶνε γηγενῆ προϊόντα. Οἱ Συνταγματικοὶ Χάρται, μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῶν μοναρχικῶν καὶ ἀνελευθέρων πολιτευμάτων, υἱοθετήθησαν ἐσπευσμένως παρὰ τῶν λαῶν. Ἐχομεν εἰς τοὺς Συνταγματικούς Χάρτας καὶ τετάρ-

την ἐξουσίαν, τὴν Συντάσσοσαν, ἣτις πρέπει νὰ ὑπάρχη διὰ νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἀσφαλιστικὴ δικλείς. Τὸ Σύνταγμα πρέπει οὕτω νὰ ἔχῃ ἐξαιρετικὸν κύρος καὶ ἐξαιρετικὴν ἰσχύν, νὰ μὴ ἐξομοιοῦται πρὸς κοινὸν νόμον—, ὅθεν ἀνεγνωρίσθη ὅτι θεμελιώδης διατάξις εἶνε ἡ καθορίζουσα τὰ κατὰ τὴν συντακτικὴν ἐξουσίαν. Ἐὰν δὲν εἶνε προωργανωμένα ἀσφαλῶς τὰ κατ' αὐτὴν, πῶς θὰ ὀργανωθῇ εἰς στιγμήν καθ' ἣν ἔρχεται ὡς θύελλα νὰ καταλάβῃ τὴν κενωθεῖσαν θέσιν τῶν τακτικῶν ἐξουσιῶν; Ὑπέβαλλα σχετικὴν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου. Φρονῶ ὅτι τὸ δευτέρον διάστημα διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων πρέπει νὰ γίνῃ βετέες. Νομίζω ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀφίσωμεν ἐκτεθειμένας συνταγματικὰς διατάξεις εἰς τὰς προσωπικὰς βλέψεις τῶν Κυβερνήσεων.

Εὐρισκόμεθα εἰς ἐποχὴν γνώμης περὶ χρεωκοπίας τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, εἰς χρόνους μεγάλης ἐντάσεως τοῦ ἀτομικισμοῦ ὑπὸ τὸ ἀλτροῦστικὸν πρόσχημα.

Πρὸς τούτοις δὲν ἐπιθυμῶ διπλοῦν ἀριθμὸν βουλευτῶν ἐκ συστήματος πολιτευομένων, οἵτινες εἶνε μᾶλλον ἀσύντακτα στοιχεῖα, ζητῶ ἐκτάκτους ἀντιπροσώπους διὰ τοιαύτην ἐκτακτον πρὸς ἀναθεώρησιν Διπλὴν Βουλὴν, οἵτινες νὰ ἔλθωσι δι' ὠρισμένον ἄρθρον λ. χ. διάστημα χάριν τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ν' ἀπέλθωσι κατόπιν εἰς τοὺς οἴκους τῶν.

Ὑπάρχει καὶ ὁ φόβος νὰ διεξάγωνται ἐκλογαὶ ἐπὶ ἐνὸς συνταγματικοῦ ζητήματος, ὡς λ. χ. τοῦ θεσμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, γινομένου, ἃς ὑποθέσωμεν, ἀντιδημοτικοῦ καὶ τιθεμένου αὐτοῦ, ὡς ἐδάφους τοῦ ἐκλογικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

Β. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἐφόσον πρόκειται περὶ ζητήματος ἀναθεωρήσεως μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, νομίμως ἐπιλαμβανόμεθα καὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ. Σκόπιμον θεωρῶ τὸ προτεινόμενον καὶ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τῶν 6 Βουλευτῶν ὅπως δι' ἀπλῆς Βουλῆς γίνεταί· ἡ ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων.

Φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ προτιμηθῇ ἡ γνώμη τοῦ σχεδίου τῶν 6 Βουλευτῶν, καθ' ἣν μετὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναθεωρήσεως, διαλύεται ἡ ἀποφασίσσα Βουλὴ καὶ καλεῖται νέα διὰ τὴν ἀναθεώρησιν. Οὕτω ρυθμίζομεν σκοπιμώτερον τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον. Πρὸς τούτοις, ὑπὸ τὸν ἄνω ὅρον, πρέπει δι' ἀπλῆς πλειοψηφίας νὰ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ὡς ἀναθεωρητέων προταθεισῶν διατάξεων καὶ οὐχὶ διὰ τῶν 2/3 αὐτῆς. Διότι ἄλλως θὰ ἔχωμεν κινδύνους στασιασμῶν. Φρονῶ ὅτι αἱ ψηφισόμεναι ἤδη Συνταγματικαὶ διατάξεις πρέπει νὰ δοκιμασθῶσιν ἐπὶ μίαν 10ετίαν, πρὸς τούτοις, δὲ δι' εἰδικῆς διατάξεως ἐν τῷ ἄρ-

θρῷ πρέπει νὰ ὀρισθῇ ὅτι διὰ τὸν θεσμὸν τῆς Γερουσίας δύναται νὰ ληφθῇ ἀπόφασις καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς 10ετίας.

Α. Παπιναστιδίου (7. 5'). Τὰ Συνταγματικὰ ζητήματα δὲν τίθενται πολὺπλοκα πρὸ τοῦ λαοῦ, τίθενται ἀπλοποιημένα, πρέπει νὰ δίδεται εὐκκριὰ καλλιτέρας πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ τῶν 6 Βουλευτῶν, διάκρισις τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος εἰς θεμελιώδης καὶ μὴ θεμελιώδεις νομίζω ὅτι εἶνε σόλοικος. Δυνάμεθα μόνον νὰ ὀρίσωμεν ὡς ἀμετακίνητον τὴν μορφήν τοῦ πολιτεύματος διότι μόνον καταστροφή αὐτῆς δύναται νὰ δώτῃ ἀφορμὴν εἰς βιαίαις συγκρούσεις. Φρονῶ ὅτι τὸ 5ῆς διάστημα ἀρκεῖ ὅπως δοκιμασθῶσιν αἱ νέα ψηφισθεῖσα καὶ ψηφισόμενα διατάξεις.

Ὁ Βουλευτὴς Αἰτωλοακαρνανίας κ. **Α. Τριγώνης**, ὑποβάλλει προσθήκην εἰς τὸ συζητούμενον ἄρθρον 107.

Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας κ. **Εὐ. Μπενάκης** ὑποβάλλει νομοσχέδια: 1) περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΒΡΕΘ' τοῦ 1893 «περὶ καταδιώξεως ἀρουραίων καὶ ἀκρίδων», τυπωθησόμενον πρὸς διανομήν, 2) περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΨΚΔ' (ὑπ' ἀριθ. 3724) περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, ὑπογεγραμμένον καὶ παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. κ. Α. Ἀλεξανδρῆ καὶ Ε. Ρέπουλη.

Σ. Σίμος. Δὲν ἔχομεν τὸ ἀλάθητον. Πρέπει νὰ ἀφίσωμεν πᾶσαν εὐκολιαν εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ψηφισθεισῶν διατάξεων καὶ δὴ ἀφοῦ πρόκειται ἐν τῷ ἄρθρῳ περὶ μὴ θεμελιωδῶν τοιούτων.

Ζητῶ ἡ Βουλὴ, ἣτις ἤθελεν ἀποφανθῆ περὶ ἀναθεωρήσεως νὰ καλῆται ἀμέσως ἀναθεωρητικὴ καὶ νὰ προβαίῃ εἰς τὸ ἔργον μέχρι πέρατος αὐτῆς.

II. Καριπᾶνος. Κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς τροπολογίας καθ' ἣν νέα Βουλὴ, προερχομένη ἐκ νέων ἐκλογῶν, διενεργεῖ τὴν ἀναθεώρησιν. Θὰ ψηφίσῃ, λέγει, ὑπὲρ τοῦ προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ἐτροπολογήθη τοῦτο παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Α. Κίβορας (7.47'). Λέγει ὅτι ἔδει νὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις διὰ τῶν συνταγμάτων, ἵνα αἱ ἀναγκαῖαι μεταβολαὶ ἐν τῷ πολιτεύματι, αἱ ὑποδεικνύμεναι ὑπὸ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, γίνονται ἡρέμα καὶ οὐχὶ δι' ἐσωτερικῶν συγκλονισμῶν καὶ ἐπαναστάσεων. Φρονεῖ ὅτι ἡ ἀναθεώρησις δέον νὰ ἐπιτραπῇ μετὰ πάροδον δέκα τοῦλάχιστον

ἐτῶν, ν' ἀποφασισθῇ δι' ἑξ ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰς δύο διαφόρους Συνόδους, δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ ὅλου τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἐπίσης ὅτι ἡ ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ δέον ν' ἀποτελῆται ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ, ἐξ ὅτου καὶ ἡ ἀπλή, ὅτι δέον ν' ἀπορριφθῇ ἡ πρότασις καθ' ἣν δέον νὰ περιορίζεται ἡ ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ ἵνα ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας ἐνεογῇ τὴν ἀναθεώρησιν. Ἀποκρούει τὴν πρότασιν καθ' ἣν ἡ ἀναθεώρησις, ὅσον ἀφορᾷ τὸν θεσμὸν τῆς Γερουσίας, δέον νὰ γίνεται ὅποτεδήποτε ἀπὸ σήμερον ἀποφασίσει ἡ Βουλὴ.

Α. Φωτιάς (8.54'). Κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ ἄρθρου τοῦ προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Προτείνει ὅπως ἡ μία πρᾶξις τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς πρὸς ἀναθεώρησιν ἀπέχη ἀπὸ τῆς ἄλλης 3 τοῦλάχιστον μῆνας, ὅχι ἕνα, ὡς ὀρίζει ἡ Ἐπιτροπὴ. Δὲν φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ διαλύεται ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς περὶ ἀναθεώρησεως, ἀλλὰ νὰ χωρῇ ἀμέσως εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς.

Α. Πετρομανιάτης (7.57'). Φρονεῖ ὅτι καὶ τὸ 10ετὲς χρονικὸν διάστημα διὰ τὴν ἀναθεώρησιν δὲν εἶνε ἐπαρκές. Ὅτι πρέπει νὰ τεθῶσι φραγμοὶ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότεροι καὶ σχετικῶς μὲ τοὺς ὅρους τῶν ἀποφάσεων καὶ σχετικῶς μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀπαιτουμένων ψήφων τῶν βουλευτῶν.

Σ. Ἀγαπυτός. (8.8'). Φρονεῖ ὅτι πρέπει αἱ ἐπουσιώδεις διατάξεις νὰ ἀναθεωροῦνται ὡς ὀρίζει τὸ Προσχέδιον τῆς Ἐπιτροπῆς, αἱ θεμελιώδεις, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ τὴν γενικὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, — πλὴν ἐννοεῖται τῶν 4 θεμελιωδιστάτων ἄρθρων, τῶν ἀποτελούντων τὴν βᾶσιν τοῦ πολιτεύματος — νὰ ἀναθεωροῦνται δι' Ἐθνοσυνελεύσεως, πεσορχομένης ἐκ δημοψηφίσματος, συνεπέας νέων ἐκλογῶν. Ὑποβάλλει σχετικὴν τροπολογίαν.

Β. Μιχαλάς (8.15'). Πᾶσα συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου περιττεύει μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Ἐγγίζομεν εἰς τὸ τέρας τοῦ ἔργου ἡμῶν. Καὶ αἰσθάνομαι ὅτι εἶμαι εὐτυχῆς διότι θὰ ἀνακηρύξω ἐντεῦθεν, ὅτι ἀναγέννησις καὶ ἀπολύτρωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δύναται νὰ ἐπέλθῃ μόνον ἂν δοθῇ πᾶν μέσον πρὸς ἀκόλυτον ἀναθεώρησιν καὶ τῶν μὴ θεμελιωδῶν, ἀλλὰ πρὸς πᾶσι τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος του.

Σ. Δραγοῦνης. Κηρύσσεται κατὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον εἰδικῆς διατάξεως σχετικῶς μὲ τὸν θεσμὸν τῆς Γερουσίας.

Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις τὴν 9ην καὶ 30'.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Ὠρα 10.30' μ.μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπιεῖσα συνεδρίασις.

Σ. Ἰγγλέσιος (Ὠρα 10.33') ὑποστηρίζει τροπολογίαν τοῦ ὅπως ἡ Βουλὴ δύναται διὰ τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν αὐτῆς νὰ προβαίη εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὴν διάταξιν ταύτην θεωρεῖ ἀναγκαίαν πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένων καταχρήσεων ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου.

Α. Θεοδοπίδης (Ὠρα 10.49') Συμφωνεῖ πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως λεχθέντα, διίσταται δὲ πρὸς τὴν περὶ ἀπαρδέκτου γνώμην τοῦ κ. Στ. Δραγοῦμη. Κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς Γερουσίας, θεσμοῦ τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ἀναγκαιότατον διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας, ἡ ὁποία εὐχεται νὰ φθάσῃ εἰς σημεῖον ὥστε νὰ μὴ ἔχη ἀνάγκην τοῦ νέου τούτου θεσμοῦ.

Ὁ βουλευτὴς Λακωνίας κ. **Γ. Οἰκονόμου** ὑποβάλλει πρότασιν περὶ προσθήκης ἐνὸς ἄρθρου ἀφορῶντος τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ Πανεπιστημίου. (Θέλει ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ).

Η. Μερλόπουλος (Ὠρα 11 μ.μ.) εἶνε ἀπολύτως σύμφωνος πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀναπτυχθείσας τροπολογίας, εὐρίσκει ὅτι οὐδαμῶς θίγεται ἡ μορφή τοῦ πολιτεύματος διὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς Γερουσίας καὶ ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι πρέπει νὰ διαλυθῆται ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν δευτέραν αὐτῆς ἀπόφασιν περὶ ἀναθεώρησεως τοῦ πολιτεύματος. Τελευτῶν λέγει ὅτι ἡ πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ πολιτεύματος συγκαλουμένη Βουλὴ πρέπει ν' ἀποτελῆται ἐκ διπλασίου ἀριθμοῦ βουλευτῶν.

Ι. Πατσουράκος (Ὠρα 11.25') ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι οὐδένα σκοπὸν ἔχει ἡ ἀναγραφή ἐν τῷ Συντάγματι τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου καὶ προτείνει τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ. Τελευτῶν λέγει ὅτι θέλει προκαλέσει ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Φ. Νέγγος (Ὠρα 10.33'). Ἀναπτύσσει δι' ὀλίγων τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου γνώμην του καὶ λέγει ὅτι οὐδεμίαν προσθεσμίαν ἀναθεώρησεως εἶνε φρόνιμον νὰ καθορισθῇ.

Ν. Βάρθης (Ὠρα 10.45') λέγει ὅτι οὐδεμίαν ἔχει θέσιν τὸ ἐδάφιον καθ' ὃ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὀλοκλήρου τοῦ πολιτεύματος. Διότι ὅταν ὁ λαὸς θελήσῃ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ πολιτεύματος κανὲν ἐδάφιον καὶ οὐδὲν

κώλυμα θέλει τὸν ἐμποδίσει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν θέλησίν του.

Κ. Γόντικας (ᾠρα 10. 50') φρονεῖ ὅτι τὸ δεκαετές διάστημα τῆς ἀναθεωρήσεως εἶνε καὶ ἀναγκαῖον καὶ σκόπιμον. Ὡσαύτως ὅτι δὲν εἶνε ἀπαράδεκτος ἡ συζήτησις περὶ Γερουσίας· ἀλλ' ὡς πρὸς τοῦτο θὰ εἶχε τὴν γνώμην ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ ποσῶς μνεία περὶ Γερουσίας, ἀφοῦ ἡ παρούσα Βουλὴ δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ συζητήσῃ περὶ αὐτοῦ, ἡ δὲ μέλλουσα Ἀναθεωρητικὴ θὰ εἶνε ἡ ἀρμοδίᾳ νὰ κρίνῃ ποῖα αἰ μὴ θεμελιώδεις διατάξεις. Φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ὀρισθῇ ὅτι «μόνον» τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς Βουλῆς ὀριζόμενα ἄρθρα δύνανται ν' ἀναθεωρηθῶσιν.

Η. Πολυχρονιάδης (ᾠρα 12. 15') συμφωνεῖ πρὸς τὴν διατύπωσιν τοῦ ἄρθρου ὡς ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπῆς.

Παλ. Ἡλιόπουλος. Ἐπαινεῖ τὴν Βουλὴν ἣτις ἐψήφισε τὴν Ἀναθεώρησιν, τοὺς 6 βουλευτὰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν Κυβέρνησιν ὡς καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συντάγματος διὰ τὸ τελεσθὲν ἔργον· ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ὡς ἀνθρώπινον εἶνε ἀτελές, καὶ ὡς τοιοῦτον δὲν πρέπει νὰ δεσμεύσῃ τὸ μέλλον. Οἱ λαοὶ ἀναντιρρήτως ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ μεταβάλλωσι τοὺς ἰδίους αὐτῶν θεσμοὺς, ἀλλ' οὗτοι βεβαίως ἔχουσι χρεῖαν μονιμότητος, καὶ πρέπει νὰ παρέλθῃ περιόδός τις χρόνου καθ' ἣν νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ διαγνωσθῶσι διὰ τῆς πείρας τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ ἐλαττώματά των. Κηρύσσεται κατὰ τῆς ἐλευθερίας πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος χάριν τῆς ἰδρύσεως τῆς Γερουσίας, ἣν ἤδη θεωρῶ περιττὴν μετὰ τὴν θέσπισιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπιπρατείας, καὶ δὲν πρέπει νὰ μειωθῇ τὸ Κοινοβουλευτικὸν Πολίτευμα καὶ νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ λαὸς μὲ ὑπερβολικὰς δαπάνας. Ὑποδεικνύει ὅτι εἰς μέλλουσαν Ἀναθεώρησιν πρέπει νὰ διευκολυνθῇ ἡ Ἀντιπροσωπευσις τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Κοινοτήτων.

Η. Δαζέας. (12. 31') Ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι τὰ ἐμπόδια πρέπει νὰ ᾧσιν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλύτερα πρὸς νέας ἀναθεωρήσεις ὑποστηρίζει δὲ καὶ τροπολογίαν του ὅπως ἡ ἐργασία τῆς Ἀναθεωρήσεως περιορίζεται ἐντὸς ὀρισμένου χρονικοῦ ὁρίου.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) λέγει ὅτι δὲν ἐπιμένει, ὅπως ἡ προθεσμία τῆς ἀναθεωρήσεως εἶνε δεκαετής. Δύναται νὰ εἶνε καὶ πενταετής καὶ ἡ Βουλὴ ἐλευθέρα εἶνε νὰ προκρίνῃ οἷαν θέλει.

Γ. Πῶπ. Ἄς μὴ τεθῇ προθεσμία.

Ε. Βενιζέλος. Ὅχι. Πρέπει νὰ τεθῇ προθεσμία. Ἀποκρούει τὸ ἀπαράδεκτον ἐν σχέσει μὲ τὴν Γερουσίαν, διότι ὁ διχασμὸς τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας δὲν εἶνε μεταβολὴ τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος. Λέγει δὲ ὅτι προέτεινε τὴν προσθήκην ταύτην οὐχὶ διότι ἡ Κυβέρνησις νομίζει ὅτι εἶνε σκόπιμος νῦν ἡ ἴδρυσις Γερουσίας, ἀλλ' ἵνα ικανοποιήσῃ τὴν παράκλησιν βουλευτῶν τινῶν, οἵτινες κατὰ τὴν προηγουμένην συζήτησιν ἐπέμειναν νὰ ψηφισθῇ μεταβατικὴ διάταξις διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν βραδύτερον θὰ ὀρίμαζεν ἡ κοινὴ γνώμη πρὸς τοῦτο. Ἀλλὰ δηλοῖ ὅτι οὐδαμῶς ἐπιμένει νὰ ψηφισθῇ ἡ προσθήκη αὕτη. (Χειροκροτήματα). Μόνον θὰ ἐπιθύμει καὶ ἐλπίζει ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ δεχθῇ ὅτι ἡ περὶ Γερουσίας συζήτησις δὲν εἶνε ἀπαράδεκτος, ἵνα μὴ ἀντίθετος ἀπόφασις ὑπάρξῃ ὡς προηγούμενον διὰ τὴν μέλλουσαν Βουλὴν.

Θ. Πεντιεζᾶς (12. 47') Συμφωνεῖ πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως δοθεῖσαν ἐρμηνείαν καθ' ἣν ἡ διάταξις περὶ Γερουσίας δὲν εἶνε θεμελιώδης καὶ δηλοῖ ὅτι εἶνε κατὰ τοῦ θεσμοῦ τούτου. Ὑποστηρίζει ἀκολούθως τὴν καὶ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀρκαδίας κ. Παπαναστασίου γενομένην πρότασιν περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ὅσου «θεμελιώδης».

Σ. Δρογούμης ἀνερχόμενος τὸ βῆμα ἵνα ἀναπτύξῃ τὴν περὶ ἀπαράδεκτου τοῦ θεσμοῦ τῆς Γερουσίας γνώμην του λέγει ὅτι ἡ προσθήκη περὶ Γερουσίας δὲν ἦτο ἀναγκαῖα, ἀφ' οὗ οἱ ζητήσαντες τότε συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ θέματος δὲν ἐπέμειναν πλέον.

Ε. Βενιζέλος. Ἄν δὲν ἐπιμείνῃ κανεὶς εἰς τοῦτο ἐγὼ δὲν διστάζω νὰ τὴν ἀποσύρω. (Χειροκροτήματα). Καὶ τότε δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ συζητηθῇ οὔτε τὸ ἀπαράδεκτον.

Σ. Δρογούμης. Καὶ ἐγὼ κατέρχομαι ἀμέσως τοῦ βήματος.

Α. Μιχαλακόπουλος (1. 2'). Μολονότι εἶνε κεκρυμμένος ὑπὲρ τῆς Γερουσίας, δὲν θὰ ἐπιμείνῃ νῦν πειθόμενος εἰς τὴν γνώμην τῶν πλειόνων καὶ ἵνα μὴ καταναλώσῃ ἐπὶ ματαίῳ χρόνον. Ὅμως θὰ ἐφρόνει ὅτι διὰ ψηφίσματος ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ κηρύξῃ τὸ μὴ θεμελιώδες τοῦ θεσμοῦ περὶ Γερουσίας. Ἐπιφέρει εἶτα διαφόρους παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου, ζητῶν δεκαετὴ προθεσμίαν καὶ διπλὴν Βουλὴν.

Δ. Κλάδης (1. 25'). Φρονεῖ ὅτι ὡς ὅριον χρονικὸν μετὰ τὸ ὁποῖον θὰ δύναται ν' ἀναθεωρηθῇ τὸ Πολίτευμα πρέπει νὰ ὀρισθῇ πενταετία.

Χ. Δικαῖος (1, 30'). Κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς δεκαετοῦς προθεσμίας ἔχων τὴν γνώμην ὅτι ἐφ' ὅσον ἀπομακρύνεται ἡ Ἀναθεώρησις ἐπὶ τοσοῦτον μεγαλητέρα ἀσφάλεια ὑπάρχει ὅπως μὴ ἐπανεέλθωμεν εἰς τὸ παρελθόν.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 107 κηρύσσεται μετὰ τοῦτο περαιωμένη.

Ε. Πενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Ποιεῖται τὴν δῆλωσιν ὅτι σαφὴς εἶνε ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου καθ' ἣν ἡ πρὸς ἀναθεώρησιν συγκαλουμένη Βουλὴ ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων αὐτῆς καθηκόντων, δὲν δύναται, ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ἀναθεωρητικοῦ αὐτῆς ἔργου, νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων τὰ ὁποῖα ἔταξεν ἡ τὴν ἀναθεώρησιν ἀποφασίσασα Βουλὴ.

Τὴν δῆλωσιν ταύτην ἀποδέχεται ἡ **Βουλὴ**.

Ἀρχεται ἤδη ἡ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος.

Ἀποσύρονται αἱ κάτωθι τροπολογίαι.

1) Ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 107 τροπολογία τῶν ἐξ ἀποτελούντων τὴν Κυβέρνησιν Βουλευτῶν, ἔχουσα οὕτω·

«Ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐπιτρέπεται μετὰ πενταετίαν, ὡσάκις ἡ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν δι' ἰδίᾳ πράξεως ὀριζούσης τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεωρήσεως, διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ὑφ' ἑστῶσα Βουλὴ καὶ συγκαλεῖται νέα, ἥτις, δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων».

2) Τοῦ κ. **Α. Καφεντζοπούλου**, ἔχουσα οὕτω·

«Ὁ ἐργάτης ἐν Ἑλλάδι, ὡς μέγας παράγων τῆς κοινῆς εὐημερίας διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους, ἀναλαμβάνοντος νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτὸν καλὸν βίον, διὰ καταλλήλων νόμων καθοριζόντων τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας, κατ' εἶδος, φύλον, ἡμέραν καὶ ἡλικίαν, ἐξασφαλιζομένης ἅμα τῆς ὑγιεινῆς καὶ ἠθικῆς διεξαγωγῆς ἐκάστης παραγωγικῆς ἐργασίας, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἐργάτου, τὰς ἐξ ἀτυχημάτων ἀποζημιώσεις ὡς καὶ τὰς συντάξεις αὐτῶν. Τὸ Κράτος ἐπεμβαλὶνον πρὸς πρόληψιν ἀγροτικῶν κρίσεων καὶ συγκρούσεων ὑπὲρ τοῦ γαιοκτῆμονος δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀπαγόρευσιν ὠρισμένου εἶδους καλλιεργείας ἢ τὸν περιορισμὸν αὐτοῦ δι' ἀναγκαστικῆς ἐκρίζωσεως, καὶ ὑποχρεοῦται νὰ προνοήσῃ πρωτίστως περὶ βαθμιαίας ἄρσεως πάσης ἐμμέσου

φορολογίας εἰς εἶδη τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης τῶν ἐργατῶν».

3) Τοῦ κ. **Μ. Δαζέα**, ἔχουσα οὕτω·

Ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρ. 2 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἢ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τούτου, ἀνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως» νὰ προστεθῇ ἡ ἐξῆς περικοπὴ «τῆς Ἱερῆς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος καὶ»

4) Τῶν κ. κ. **Α. Γουγιῶν** καὶ **Μ. Γαλανοῦ** εἰς ἣν συνεχωνεύθη καὶ ἡ τῶν κ. **Α. Μιχαλακοπούλου** καὶ **Σ. Σίμου**, ἔχουσα οὕτω·

«Θέλει μνημονεῖται ἐπ' ἐκκλησίαις τὸ ὄνομα τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἀντὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου».

5) Τοῦ κ. **Μ. Δαζέα**, ἔχουσα οὕτω·

Ἐν τῷ τρίτῳ ἐδαφίῳ, καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ, ἐκ νέας ἐκλογῆς προερχομένη, κατὰ τὴν πρώτην τῆς περιόδου αὐτῆς σύνοδον» νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις «καὶ ἐν χρονικῷ διαστήματι τριῶν μηνῶν, ἐν τούτῳ περιοριζομένης τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν ἐντολῆς».

καὶ 6) τοῦ κ. **Α. Φωτήλα**, ἔχουσα οὕτω·

«Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὀλοκλήρου τοῦ Συντάγματος.

Μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ ὡσάκις ἡ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίᾳ πράξεως, ὀριζούσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφισομένης εἰς δύο ψηφοφορίας ἀφισταμένας ἀλλήλων κατὰ τρεῖς τοῦλάχιστον μῆνας.

Ἐπὶ τῶν οὕτως ὡς ἀναθεωρητέων προταθεισῶν διατάξεων καὶ μόνων ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ ἐκ νέας ἐκλογῆς προερχομένη κατὰ τὴν πρώτην τῆς περιόδου αὐτῆς σύνοδον καὶ διὰ πλειοψηφίας ἀπλῆς».

Ἀπορρίπτεται δι' ἀναστάσεως ἡ τροπολογία τοῦ κ. **Σ. Ἰγγλέση**, ἔχουσα οὕτω·

«Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ καταργήσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν».

Ἀπορρίπτονται εἴτα δι' ἀναστάσεως παραχρῆμα, ἀνευ παραπομπῆς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπὴν, αἱ κάτωθι τροπολογίαι.

1) Τοῦ κ. **Α. Βούτση**, ἔχουσα οὕτω·

«Ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐπιτρέπεται μετὰ δεκαετίαν ὡσάκις ἡ Βουλὴ εἰς δύο συνεχεῖς Βουλευτικὰς περιόδους δι' ἀπολύτου πλειονο-

ψηφίως ζητήσει τὴν ἀναθεώρησιν δι' ἰδίας πράξεως ὀριζούσης τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις. Ἀποφασισθείσης ὡς ἂν τῆς ἀναθεώρησεως ἡ Βουλὴ τῆς δευτέρας Περιόδου διαλύεται αὐτοδικαίως καὶ συγκαλεῖται νέα τοιαύτη ἐκ διπλασίου ἀριθμοῦ Βουλευτῶν ἣτις ἀποφασίζει δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων.»

2) Τοῦ κ. Α. Τριγώνη, ἔχουσα οὕτω·

« Ἐν τῇ Βουλῇ ταύτῃ θέλουσι λαμβάνει μέρος κατὰ τὰς συζητήσεις ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων, ἄνευ ὁμοῦ δικαιώματος ψήφου καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τακτικά καὶ ἔκτακτα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας»,

3) Τοῦ κ. Ε. Ἀγαπιτοῦ, ἔχουσα οὕτω·

«Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἄρθρων 21, 29, 31 καὶ 45 τοῦ Συντάγματος.

Ἀναθεώρησις τῶν λοιπῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος δύναται νὰ γείνη μετὰ ὀκταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης, κατὰ δύο τρόπους.

Μερικὴ ἀναθεώρησις τῶν ἐπουσιωδῶν μόνον διατάξεων δύναται νὰ γείνη ὡςάκις μία Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως ὀριζούσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας ἀφισταμένας ἀλλήλων κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα.— Ἐπὶ τῶν οὕτω ὡς ἀναθεωρητέων προσθεισῶν ἐπουσιωδῶν διατάξεων καὶ μόνον ἀποφασίζει ἢ ἐκ νέων ἐκλογῶν προερχομένη νέα Βουλὴ, κατὰ τὴν πρώτην τῆς περιόδου αὐτῆς σύνοδον καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας.

Γενικὴ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος δύναται νὰ γείνη ὡςάκις μία Βουλὴ διὰ τῶν $\frac{2}{3}$ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως μὴ ὀριζούσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας ἀφισταμένας ἀλλήλων κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα.— Κατόπιν τούτου ὑποβάλλεται ἐρώτημα, ἐντὸς δύο μηνῶν, εἰς τὴν καθολικὴν ψηφοφορίαν, ἣτις ἀποφαίνεται διὰ δημοψηφίσματος.— Ἐὰν τὸ δημοψήφισμα κηρυχθῇ διὰ πλειοψηφίας τῶν $\frac{2}{3}$ τῶν ψηφισάντων ὑπὲρ τῆς ἀναθεώρησεως συγκαλεῖται ἐντὸς $1\frac{1}{2}$ μηνῶν Ἔθνοσυνέλευσις ἀπαρτιζομένη ἐκ μελῶν διπλασίου ἀριθμοῦ τοῦ συνήθους τῶν Βουλευτῶν.— Ἡ Ἔθνοσυνέλευσις ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἄρθρων, ἅτινα θὰ κρίνῃ ὡς ἀναθεωρητέα.

Διὰ τὰ μέλη τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως δὲν ὑπάρχει ἀσυμβίβαστον».

4) Τοῦ κ. Γ. Τσαξίρη, ἔχουσα οὕτω·

« Ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων ἐπιτρέπεται μετὰ ἐξαετίαν, ὡςάκις ἡ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν δι' ἰδίας πράξεως ὀριζούσης τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζομένης δις.

Ἐνὸς μηνὸς διάστημα τοῦλάχιστον πρέπει νὰ μεσολάβησῃ μετὰ τῶν δύο ψηφοφοριῶν.

Ἀποφασισθείσης οὕτω τῆς ἀναθεώρησεως διαλύεται ἡ Βουλὴ αὐτοδικαίως καὶ συγκαλεῖται νέα, ἣτις κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς Σύνοδον καὶ δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ὡς ἀναθεωρητέων θεωρηθεισῶν διατάξεων.

Διὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρώτης ταύτης Συνόδου ἐκλέγονται πλὴν τῶν τακτικῶν βουλευτῶν καὶ βουλευταὶ ἔκτακτοι, ἰσᾶριθμοὶ πρὸς τοὺς τακτικούς.

Οἱ ἔκτακτοι βουλευταὶ δύναται νὰ εἶνε καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέσεων, τὰς ὁποίας θὰ ὀρίσῃ ὁ νόμος. Κατὰ πάντα τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ περὶ αὐτῶν ἅπανσαι αἱ διατάξεις τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, αἱ ἀφορῶσαι τοὺς τακτικούς βουλευτάς.

5) Ἡ τῶν κ.κ. Χ. Δικαίου καὶ Π. Μερλοπούλου, ἔχουσα οὕτω·

«Εἰς τὸ γ' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ προσχεδίου τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς λέξεις «ἐκ νέας ἐκλογῆς προερχομένης» αἱ φράσεις «καὶ ἐκ διπλασίου ἀριθμοῦ βουλευτῶν ἀποτελουμένη. Ἡ τοιαύτη Βουλὴ, ἐκτὸς τοῦ ἀναθεωρητικοῦ ἔργου τῆς, δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ καὶ τῶν νομοθετικῶν ἔργων πλὴν τῆς συζητήσεως καὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν ἐτησίων οικονομικῶν νόμων».

Γίνονται δεκταὶ ἀκολούθως δι' ἀναστάσεως αἱ κάτωθι τροπολογίαι τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ν' ἀφαιρηθῇ ἡ λέξις «πενταετίαν» καὶ ἀντ' αὐτῆς νὰ τεθῇ ἡ λέξις «δεκαετίαν».

Τὸ γ' ἐδάφιον ν' ἀπαλειφθῇ ἀντ' αὐτοῦ δὲ νὰ τεθῇ « Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεώρησεως διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ὑφ' ἑστῶσα Βουλὴ καὶ συγκαλεῖται νέα, ἣτις, κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον αὐτῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων Διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς».

Γίνεται δεκτὸν εἶτα δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 107 τοῦ Συντάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη.

Ο κ. **Πρόεδρος** λέγει ὅτι τῷ ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Ν. Βάρθη πρότασις περὶ ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 107. Ἡ πρότασις ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Παρακαλῶ νὰ γίνῃ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 107 τοῦ Συντάγματος». Ἐπειδὴ ἡ ζητούμενη ψηφοφορία διεξήχθη ἀπορρίπτεται ἡ πρότασις, τὸ δὲ ἀρθρον ψηφισθὲν ἤδη καὶ γενόμενον δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 107.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὁλοκλήρου τοῦ Συντάγματος.

Μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὡσάκις ἡ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως, ὀρίζουσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας, ἀφισταμένας ἀλλήλων κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεωρήσεως διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ὑφ' ἑστῶσα Βουλὴ καὶ συγκαλεῖται νέα, ἣτις κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον αὐτῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἡ Βουλὴ ἀκολούθως ἀποδέχεται δι' ἀναστάσεως ὅπως τὸ ἀρθρον 103 τοῦ παλαιοῦ Συντάγματος ἀριθμηθῇ ὡς ἀρθρον 108.

Ἀποσύρεται ἡ ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ τούτου τροπολογία τῶν ἐξ ἀποτελούντων τὴν Κυβέρνησιν βουλευτῶν, ἔχουσα οὕτω:

Ἡ ἰσχὺς τῶν συνταγματικῶν τούτων διατάξεων ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπορρίπτεται δι' ἀναστάσεως ἡ ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ τούτου τροπολογία τοῦ κ. Α. Βούτση ἔχουσα οὕτω.

«Ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν ἀρθρων 83, 91 καὶ 98 τοῦ Συντάγματος μετὰ πενταετίαν, ὡσάκις ζητηθῇ ὑπὸ τῶν τριῶν τετάρτων τῆς Βουλῆς. Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεωρήσεως ταύτης ἡ ἰδία Βουλὴ προβάλλει δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας εἰς τὴν κατάργησιν ἢ μεταρρυθμίσιν αὐτῶν.

Γίνεται δεκτὸν τὸ ἀρθρον 108, δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 108.

Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Handwritten notes:
108 μὲν
109 μὲν

Διαγράφεται εἶτα συνκινεῖται τῆς Βουλῆς τὸ ἀρθρον 108 τοῦ ἄχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος ἔχον οὕτω.

«Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀρθροῦ εἰς τὴν προσεχῇ βουλευτικὴν περίοδον, ἂν τὸ ζητήσωσι τὰ τρία τέταρτα τῆς Βουλῆς».

Ἀπορρίπτεται εἶτα παραχρῆμα δι' ἀναστάσεως, ἄνευ παραπομπῆς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπὴν, ἡ ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 109 τροπολογία τοῦ κ. Πατσουράκου ἔχουσα οὕτω.

«Ἡ διδασκαλία τῶν ῥητρῶν τοῦ Συντάγματος ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῇ ἐν τοῖς σχολείοις τοῦ Κράτους».

Γίνεται δεκτὴ δι' ἀναστάσεως ἡ κάτωθι τροπολογία τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

«Τὸ 2 ἐδάφ. τοῦ ἀρθροῦ 109 τοῦ προσχεδίου τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς ἀπαλείφεται, τίθενται δ' ἀντ' αὐτοῦ τὰ ἑξῆς: «Πᾶσα ψηφίζομένη ἀναθεώρησις μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τίθεται δ' εἰς ἐνέργειαν δι' εἰδικοῦ ταύτης ψηφίσματος.»

Γίνονται εἶτα δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἀρθρον 109 τοῦ Συντάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον οὕτω.

Ἄρθρον 109.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ὑπογραφή ὑπὸ τοῦ Βασιλέως· τὸ δὲ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

Πᾶσα ψηφίζομένη ἀναθεώρησις μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τίθεται δ' εἰς ἐνέργειαν δι' εἰδικοῦ ταύτης ψηφίσματος.

Ο κ. **Πρόεδρος** λέγει ἀκολούθως ὅτι ἀπομένει ὅπως διεξαχθῶσιν αἱ ἐπὶ τῶν ἀρθρων 102, 103 καὶ 105 δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαι.

Καλεῖ ψηφολέκτας τοὺς κ. κ. Θ. Πετραλιᾶν καὶ Ι. Κουρτάκην καὶ τίθησιν οὕτω τὸ ζήτημα.

—Οἱ παραδεχόμενοι τὸ ἀρθρον 102 ὡς ἐτροποποιήθη λέγουσι «ναί», οἱ δὲ μὴ παραδεχόμενοι λέγουσιν «ἔχι».

Περατωθείσης τῆς ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν εὐρέθη ὅτι ἐψήφισαν ἐν ὄλῳ 196. Εἶπον «ναί» 188, «ἔχι» 7 καὶ 1 ἠγνήθη ψῆφον κατὰ τὸ παρατιθέμενον ὡδε πρωτόκολλον.

Νικ. Α. Στράτος	N	Ἄνδρ. Σαρλῆς	
Νικ. Χρυσόγελος		Δημ. Ρούσσοσ	N
Λ. Παπαφώτης	N	Νικ. Δελακοβίας	N
Α. Γρίβας	N	Νικόλ. Σακελλαρίου	N
Σ. Ψύχας	N	Γεώρ. Βλάσσης	
Π. Καρασεβδάς	N	Χαρ. Σπηλιόπουλος	
Ἐπ. Σουλτάνης		Νικ. Δημητρακόπουλος	N
Γ. Πούλος	N	Ἄναστ. Βάρβογλης	
Ι. Φαρμάκης	N	Ἰωάν. Μαλλιαρόπουλος	
Ἄντ. Ροντήρης	N	Ἰωάν. Π. Μανέτας	N
Α. Τριγώνης		Δ. Πλαπούτας	N
Ε. Λαμπρακάκης	N	Ἄλ. Παπαναστασίου	N
Ἰωάν. Καναβός	N	Ἰωάν. Μπακόπουλος	
Ἰωάν. Καλαντζόπουλος	N	Δημ. Χηνιάδης	N
Α. Σπετσέρης	N	Δημ. Καρέλας	N
Ι. Τσιγκόλης	N	Ἄθ. Πετρόπουλος	
Στέφ. Γρανίτσας	N	Χαρ. Στασινόπουλος	
Γ. Ίατριδης	N	Κωνστ. Ρεβελιώτης	
Ἰωάν. Κουρκουμέλης	O	Νικ. Τριανταφυλλάκος	
Ἰωάν. Παπαθανασιάδης		Α. Κατριβάνος	N
Ἰωάν. Χριστοδουλιᾶς	N	Ἡλ. Φλέσσας	
Ἰωάν. Ἀκρίδας	N	Ἰωάν. Πολίτης	N
Θεόδ. Θεοδωρόπουλος	N	Παν. Δεληβοριάς	
Ἐμμ. Ρέπουλης	N	Σπυρ. Τσαγκάρης	N
Δημ. Καλέργης	N	Θ. Πέρρος	N
Ἄθ. Χριστόπουλος	N	Χαρ. Βοζίκης	
Γεώρ. Νέζος		Ἄντ. Βούτσης	
Παν. Ἀραβαντινός		Νικ. Χαρδούβαλης	
Ἰωάν. Τερζάκης		Περ. Ἀλεξάκης	
Παν. Φραντζῆς	N	Θεόδ. Γρηγορίου	N
Γεώρ. Παπασπυρόπουλος	N	Σπυρ. Σῆμος	N
Γεωργαντᾶς Θρόνος		Κωνστ. Γ. Καραπᾶνος	
Γεώρ. Παρασκευόπουλος	N	Περ. Κ. Καραπᾶνος	N
Νικ. Κόνδης		Εὐάγ. Γαρουφαλιάς	
Ἄθ. Σωτηριάδης	N	Πύρ. Καραπᾶνος	
Κωνστ. Οἰκονομόπουλος		Ἄντ. Γαρουφαλιάς	
Κωνστ. Καζαντζῆς		Ἐλ. Βενιζέλος	N
Γερ. Νοταράς		Ἐμμ. Μπενάκης	N
Δημ. Κούζης		Φωκ. Νέγρης	N

Παναγ. Χαροκόπος		Ἄλξ. Ζαΐμης
Κ. Ρακτιβάν	N	Δ. Γκλαβᾶς
Μίλτ Νεγρεπόντης	N	Α. Μιχαλακόπουλος
Γ. Ζερβουδάκης		Λ. Θ. Ρούφος Κανακάρης
Λάμπρος Κορομηλάς	N	Κωνστ. Γόντικας
Π. Λαγοπάτης	N	Ν. Κοντογούρης
Γεώρ. Στρατούλης	N	Ἰωάν. Βέρροιος
Κ. Μάνος		Πολ. Πολυχρονιάδης
Τιμ. Ἡλιόπουλος		Παν. Ζαΐμης
Δημ. Βενιζέλος	N	Δ. Μάρκου
Μιχ. Γαλανός	N	Γεώρ. Κατσιμπήρης
Α. Παναγιωτόπουλος	N	Σπηλ. Ἀγαπητός
Γεώρ. Πολίτης	N	Α. Φωτήλας
Ἰωάν. Ἀθανασάκης	N	Α. Χοιδᾶς
Γεώρ. Νικολαΐδης		Θεόδ. Ψυχάλινος
Λουκᾶς Μπέλλος		Γ. Παπακυριακόπουλος
Ἄριστομ. Θεοδορίδης	N	Βασίλ. Ἀντωνόπουλος
Ἄλξ. Ἀναστασιάδης	N	Α. Καφετζόπουλος
Κωνστ. Δεμερτζῆς	N	Α. Φλαμῆς
Θρ. Πετμεζᾶς	N	Κωνστ. Πανουτζόπουλος
Γεώρ. Καζανόβας	N	Νικ. Συριόπουλος
Ἰωάν. Μπρισιμιτζάκης	N	Θαν. Πετραλιᾶς
Γεώρ. Σταμπάδος		Πελ. Ἡλιόπουλος
Θεμ. Μιχαλόπουλος	N	Χρ. Κορύλλος
Δημ. Ἀνδρέου	N	Ξεν. Σταυρουλόπουλος
Δημ. Ζαθογιάννης	N	Παν. Βουρλούμης
Ἐμμ. Κυταριόλλος	N	Νικ. Ραυτόπουλος
Βασ. Κυρέλλος		Χρ. Μειντάνης
Ἄριστοτ. Σακελλαρίου	N	Διον. Πολυζογόπουλος
Νικ. Σπηλιώτης		Ἰωάν. Δογάνης
Σπυρ. Παπαγατζῆς	N	Γεώρ. Λαμπρινόπουλος
Σάββας Βαρθιτσιώτης	N	Γεώργ. Ἀβέρωφ
Λουκ. Κουτσοπέταλος		Νικόλ. Σταματιάδης
Νικ. Ἀνδρεαδάκης	N	Δημ. Χρυσοστάλης
Δημ. Λαζαρχῆς	N	Εὐάγ. Γεωργιάδης
Σπυρ. Θεοδωρόπουλος	N	Ἰωάν. Μπουρνιαῖς
Ἀναστ. Πουλῆς		Νικόλ. Ἀβέρωφ
Νικόλ. Ρούσης		Γεώρ. Μπένος
Στέφ. Ν. Δραγούμης	N	Νικόλ. Κάραλης

Κωνστ. Χατζηγιάννης Σπ. Φορέστης
 Δημ. Βάχλας Νικ. Ραυτόπουλος
 Γεώρ. Κοσόνας Ν "Οθ. Τεπενές Ν
 'Απόστ. 'Αποστολίδης Γεώρ. Μουσούρης Ν
 Μιχ. Σφακιανάκης Ν Σωκ. 'Αν. Καβαλλιεράτος
 Πλούτ. Μαυρίκης Θ. Κοντομίχαλος Ν
 Βασίλ. 'Αθανασούλας Ν Λεων. 'Εμπειρίκος
 Κωνστ. Χατζάκος Ν Σταμ. Βαφειαδάκης Ν
 Γεώρ. Γαζέπης Ν Δημ. Μάνθος Ν
 Νικόλ. Πετσάλης Ν Περ. Γρουπάρης Ν
 'Ιωάν. Λούντζης Κωνστ. Καλομενόπουλος Ν
 Διον. Κουλούμπαρδος Ν Τριαν. Παπαδάμ Ν
 'Αναστ. Λούντζης Θωμάς Σιάσης Ν
 Καϊσαρ Ζέζας Ν 'Ιάκ. 'Αβάζος
 Διον. Κλάδης άρν. Δημ. Ζαμάνος Ν
 Νικ. Παπαδάτος Ν Νικόλ. Καμπάνης
 Κωνστ. Ζαχιστάνος Ο Γεώρ. 'Εξαρχόπουλος Ν
 Νικ. Βάρθης Ο 'Αλέξ. Μαλασπίνας
 'Αναστ. Σκιαδαρέσης Γεώρ. Γαϊτάνος Ν
 Σπυρ. Χατζάρης 'Αντ. Ρεβίνθης
 Παν. Κωνολίτσης Ν Μάρκ. Βαλληνηδράς
 Σπ. Κογεβίνας Ν Νικολ. Καλθοκυρέσης
 Σπυρ. Βλαντιής Ν Κωνστ. 'Αλαβάνος Ν
 Εύθ. Α. Βελιανίτης Δημ. Πετσετάκης Ν
 Χρ. Καποδίστριας Ν Χαρίλ. Προβελέγγιος
 'Ανδρ. Κρητικός 'Ευμ. Πατρίκιος Ν
 Λαυρ. Μαβίλης Ν 'Ιωάν. Μαμάης Ν
 Κωνστ. Κατηφόρης 'Ιωάν. Κασδόνης
 Σπυρ. Λάσκαρης Ν 'Αντ. Φραγκίσκος
 Βασίλ. Πουλιάσης Ν Δημ. Καίρης
 Κωνστ. 'Αρβανιτάκης Θελ. Κουτούπης Ο
 Διον. Βινιεράτος Ν Γεώρ. Φικιώρης Ν
 Παν. Λιβιεράτος Ν Κωνστ. Μέριμηκας
 Σπυρ. 'Ιγγλέσης Ν Γεώρ. Οικονόμου Ν
 Νικ. Χαριτάτος Εύστρ. Κουλουμβάκης
 'Ανδρ. Μονοκρούσος 'Ιωάν. Λυμπερόπουλος
 Πέτρ. Βασιλόπουλος Νικ. Πετροπουλάκης Ν
 'Ανδρ. Βαλσαμάκης Γεώργ. Τσοχώνης
 Νικ. 'Αλεβιζάτος Παναγ. Πετροπουλάκης Ν

Παν. Κουμάνταρος 'Αθ. Περωτής
 'Ιωάν. 'Αθηνογένης Π. 'Ιατρόπουλος
 Βασίλ. Μιχαλέας Π. Καραπαυλος
 'Ιωάν. Βαθανάκος 'Ανδρ. Κοκκέβης Ν
 'Ιωάν. Πατσουράκος Ο Εύστ. Μπαρδόπουλος Ν
 Χρ. Πετρέας Γεώργ. Κορομηλάς Ν
 Πέτρος Μαυρομιχάλης Ν Δημ. Κανελλόπουλος Ν
 'Ιωάν. Φουρίδης 'Αθ. Αίλιανός Ν
 'Αναστ. 'Αβέσωρ 'Αντ. Ζησιμόπουλος Ν
 'Ιωάν. Χρυσοβελώνης Θεμ. Κουτσομητόπουλος Ν
 Δημ. Οικονόμου Ν Γεώρ. Σπηλιόπουλος Ν
 Μιλτ. Μπουρίδης Κωνστ. Τριγγέτας Ν
 Νικ. Γεωργιάδης Γεώρ. Ράλλης Ν
 'Αγαμέμνων Σλήμαν Ν Γεώρ. Μπούτος
 Δημ. Κουκιάδης Ν 'Ιωάν. Κουρτάκης Ν
 Γεώρ. Τσαξίρης Φώτ. Βακαλόπουλος
 Γεώρ. Σχινας 'Αθ. Παπαχελάς Ν
 Γεώρ. Δρίβας Ν Μαν Πιπιλής Ν
 'Αλέξ. Κασσάβητης Π. Μερλόπουλος Ν
 Κωνστ. Χρυσουχίδης Ν Δ. 'Αναστασόπουλος Ν
 Γεώρ. Βλάχος Ν 'Ιωάν. Λεωνίδας
 Πελ. 'Αγγελίδης Ν Πέτρος Γαίνης Ν
 Κωνστ. Γιαννακόπουλος Ν 'Αλέξ. Διομήδης Ν
 Φίλ. Ζαρχάμπας Ν 'Ανδρ. Αναργύρου Ν
 Χ. Μωραΐτης Ν 'Απ. 'Αλεξάνδρης Ν
 Νικ. Παπαϊωάννου Ν 'Αλέξ. Παπαποστόλου
 Μιχ. Φωτιάδης Ν Δημ. Θεοδοσόπουλος
 Βασίλ. Συληβρίδης Πουσ. Ζωγλοπίτης
 Περ. Αποστολίδης Ν Γεώρ. Ζούκας Ν
 Λεων. 'Αναγνώστου Κωνστ. Σταμούλης
 Κωνστ. Ζησόπουλος Ν 'Ιωάν. Κωτίνας
 Χ. Διαΐος Ν Βασίλ. Γρίβας
 Σ. Ντολιόπουλος Α. 'Αθαν. ή Βαθυλόπουλος Ν
 Παν. Φλέσσας Ν Ν. Γαρδικιώτης Ο
 Π. Κασίμης Ν Δημ. Μπούδρας
 Ν. Πιπαλέξης Ν Γεώργιος Τάγιας
 Δημ. Κάβουρας Ν Κωνστ. Παπακυρίτσης
 Μ. Δαζέας Ν Χρ. Καράς
 Α. Πετρομανιάτης Ν Α. Θανόπουλος

Νικ. Γιουβέρης	Κ. Λιδωρίκης	N
Γ. Καθάργιος	Θεμ. Παπαϊωάννου	N
Χρ. Βλάτσης	N. Ξηρός	N
Δημ. Κουκουλέτσος	Nικ. Φραγκίστας	N
Γεώρ. Σπυρόπουλος	Ίωάν. Γιδογιάννος	N
Άλέξ. Γιαννούσιος Τάκης	Nικ. Πολιτόπουλος	N
Γεώρ. Ράμμος	Κωνστ. Περιβολιώτης	N
Εύθ. Μαντόπουλος	Ίωάν. Γικμαρέλος	N
Λάμπρος Περιστερης	Ο Άνδρ. Μαρλᾶς	O
Θεμ. Ραφκλιάς	Δημ. Δεδούσης	O
Κυρ. Κυριαζόπουλος	Γεώργ. Σιγγούρης	N
Ίωάν. Θ. Κουντουριώτης	Στέφ. Σουμαρίπας	N
Παν. Βερβενιώτης	Κωνστ. Δημοκωστούλας	N
Γεώργ. Καλλιτίσης	Ίωάν. Γραμματίκας	N
Ίωάν. Μάνος	Ν. Βελλόπουλος	N
Σπυρ. Μαρτσούκας	Άθ. Χρηστίδης	N
Ρήγας Χατζηρηγᾶς	Γεώργιος Πάπ	O
Ι. Παπακλουᾶς	Δημ. Βρατσάνος	N
Ίωάν. Τσιριμῶκος	Εμμ. Παγκάρας	N
Μιλτ. Σικελλαρίου	N	N

Ἐπομένως τὸ ἄρθρον 102 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 102.

Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ αὐτῶν διορισμοῦ εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι· πλὴν δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται, ἄνευ συμφώνου γνωμοδότησεως, οὔτε ἀπολύονται ἢ ὑποβιβάζονται, ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως, κατὰ νόμον ὀργανωμένου καὶ ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον ἀποτελουμένου συμβουλίου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαιρεθῶσι διὰ νόμου οἱ πρέσβεις καὶ διπλωμα-

τικοὶ πράκτορες, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, οἱ ἰδιαίτεροὶ γραμματεῖς τῶν Ὑπουργῶν, οἱ Νομάρχαι, ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων.

Ὁ κ. **Ι. Πατσουράκος** ἀποσύρει ἀκολούθως τὰς περὶ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως αἰτήσεις τοῦ ἐπὶ τῶν ἄρθρων 103 καὶ 105.

Ἐπομένως ταῦτα ἀπομένουσιν ὡς ἤδη ἔχουσι γίνεαι δεκτὰ δι' ἀναστάσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἔχοντα οὕτω:

Ἄρθρον 103.

Ἄγωγαὶ κακοδικίας κατ' ἀρεοπαγιτῶν, ἰσοθίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας δικάζονται ὑπὸ πενταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου, συγκροτουμένου κατ' ὄν ὁ νόμος ὀρίζει τρόπον διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν τριῶν τούτων σωμάτων, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένου ἐνὸς μέλους ἐξ ἐκάστου σώματος. Εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο ὑπάγεται καὶ πᾶσα προπαρασκευαστικὴ διαδικασία· οὐδεμίαν δ' ἄλλην ἄδεια ἀπαιτεῖται.

Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι διὰ νόμου καὶ αἱ ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ πρωτοδικῶν, ἐφετῶν καὶ εἰσαγγελείων.

Ἄρθρον 105.

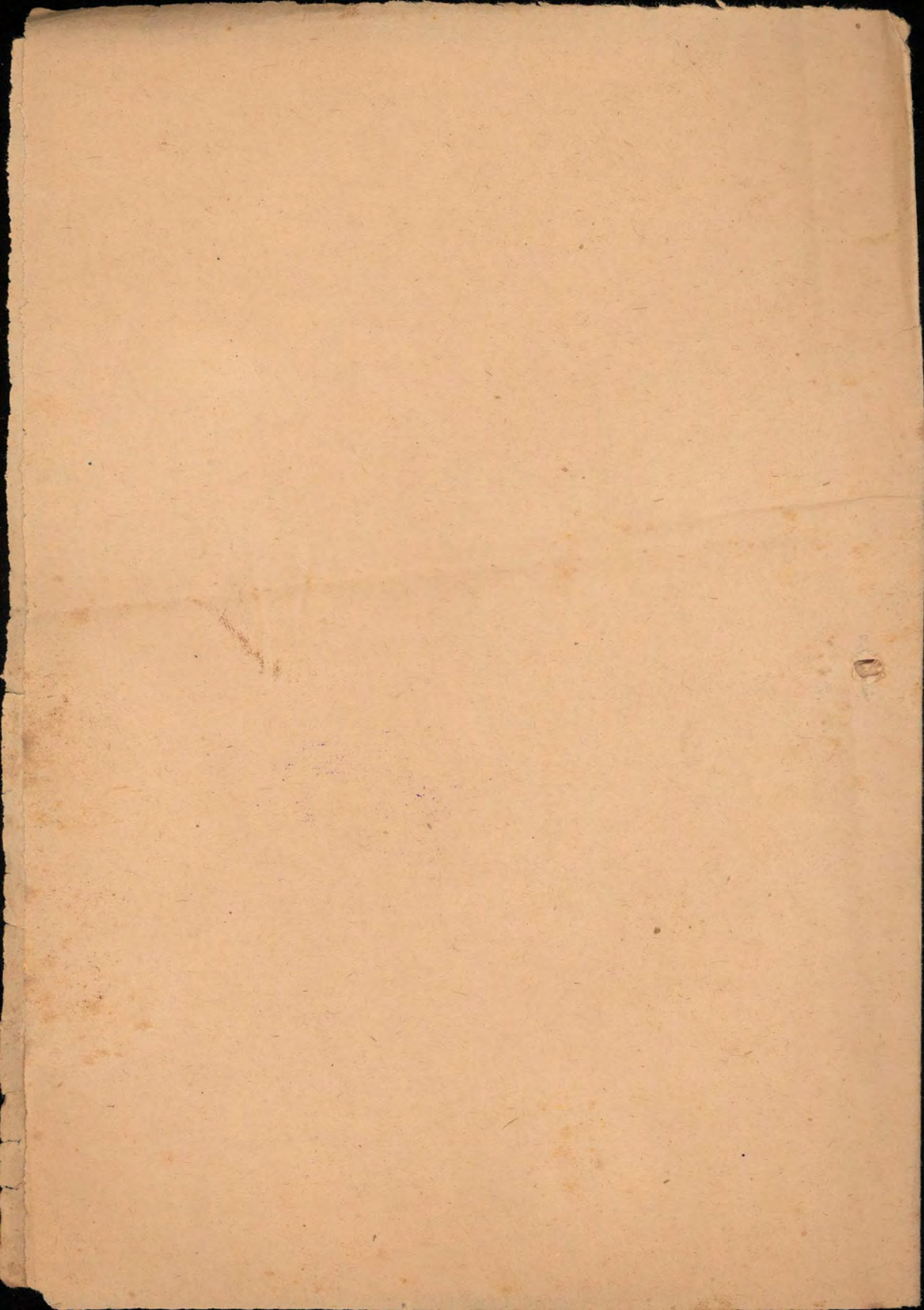
Ἡ ἐκλογή τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν γίνεται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἡ Βουλὴ ἀκολούθως ἀποφασίζει ὅπως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, ἀναβαλλομένου διὰ τὴν ἐπομένην τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου, γίνη ἡ συναρμολόγησις τοῦ Συντάγματος.

Ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς 18ης καὶ 19ης Μαΐου, λύεται δὲ ἡ συνεδρίασις ὥρα 2.35' τῆς πρωίας.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

Δ' α # 51

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 4Ε'
Τῆς 23 Μαΐου 1911.

Διευκρίνιση
πρὸς τὴν
Βουλὴν

Περὶ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τὴν 5 καὶ 55' ὥραν, ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινῶν ὅτι ἡ Βουλὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 204 βουλευτῶν.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως 20ης Μαΐου.

Παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἀνακοινοῦνται πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ ἑξῆς :

- 1) Οἱ κάτοικοι Σπάρτης ζητοῦσιν ἀνασύστασιν τῆς τηλεγραφικῆς ὑποδιευθύνσεως, 2) οἱ ἰδιοκτῆται Ἀμαλιάδος, Γαστούνης κλπ. αἰτοῦνται διαρρῦθμισιν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν ἀτμομύλων, 3) ὁ Χαρ. Ζηλολόμπης ζητεῖ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐκ δραχ. 9.467 ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τοῦ ναοῦ « Ἅγιος Βλάσιος » ἐν Ευλοκάστρῳ ὀφειλομένου αὐτῷ ποσοῦ, 4) οἱ κάτοικοι Λευκάδος ὑποβάλλουσιν ἀναφορὰν σχετικῶς μὲ τὴν τάφρον τῶν ἀλυκῶν Λευκάδος ζητοῦντες καὶ διαρρῦθμισιν τῆς κοίτης τοῦ χειμάρρου « Βάρδα », 5) οἱ νευτοποιοὶ Ἀθηνῶν παρακαλοῦσι τὴν Βουλὴν ὅπως ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς τοῦ φόρου οἴνοπνεύματος τῆς πρώτης τάξεως, 6) ὁ Ἡρακλῆς Μακρόπουλος συνταξιούχος ὑπενωμοτάρχης τῆς χωροφυλακῆς ζητεῖ αὐξῆσιν τῆς συντάξεώς του, 7) ὁ Ἰωάν. Σπίνουλας ξενοδόχος ἐκ Κερκύρας παραπονεῖται διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησην κτήματός του τινός, 8) οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Νεζεροῦ ζητοῦσι πίστωσιν πρὸς κάτσκοι καὶ χάνδακος διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης Ἀσκοριδός, 9) οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Νεζεροῦ ζητοῦσιν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν ἀροτριῶν τῶν τοῦ 1910, 10) οἱ ἀμπελοκτῆμονες Χαλκίδος, Αἰγινίου, Κεγωνίας τῆς Καλαμπάκας διαμαρτύρονται διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ταμίου ἐκδοσιν ἐνταλαμάτων τοῦ φόρου 1910, 11) οἱ πρόσφυγες Εὐξεινοπόλεως ζητοῦσι τὴν ὑποβολὴν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀριστικῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν, 12) ὁ ἐκ Ρεθύμνης τῆς Κρήτης Ν. Μοσχάκης ζητεῖ βοήθημα, 13) ὁ σύνδεσμος τῶν ἐν Βόλῳ οἴνοπαντοπωλῶν ὑποβάλλει ὑπόμνημα περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου περὶ ἀμβύκων, 14) ὁ δήμαρχος Δωριέων διαβιβάζει αἴτησιν τῶν κατοίκων Γραβιάς ὅπως ληφθῶσι μέτρα κατὰ τῶν διαχειριζομένων τὴν ταχυδρομικὴν καὶ τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τόπου των, 15) οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου Φελίας τῆς Λακεδαιμόνος παραπονοῦνται κατὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, 16) οἱ κάτοικοι Ἀλυροῦ παρακαλοῦσιν ὅπως συμπεριληφθῇ ἡ ἐπαρχία των εἰς τὴν μελέτην τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων, 17) οἱ κάτοικοι Αἰδηψοῦ ἐπικαλοῦνται τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς μεταξὺ τοῦ δήμου καὶ τῆς

κοινότητα διαφορᾶς περὶ κατοχῆς τῶν λουτρῶν, 18) οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου Λευκιμμαίων παρακαλοῦσι τὴν Βουλὴν ὅπως λυθῇ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα, 19) οἱ καπνεργάται Σύρου παρακαλοῦσι τὴν Βουλὴν ὅπως ἐγκρίνῃ νόμον περὶ φορολογίας σιγαροποιήτων μηχανῶν, 20) οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων Σάλτινης, Κολοκυθῶς, Ἀρμυρίων, ἐν πανδήμῳ συλλαλητηρίῳ κρίνουσιν ἐπιλήψιμον καὶ δυσχερὲς τὸ θεσπισθὲν νὰ ἐκδικάζωνται ἐφεξῆς αἱ πταισματικαὶ ὑποθέσεις ἐν Γαρδικίῳ.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ πρὸς τὴν Βουλὴν αἴτησιν τοῦ Βουλευτοῦ κ. Κ. Καραπάνου περὶ παροχῆς αὐτῷ Ζυγίου ἀδείας διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐπ' αὐτῆς.

Ἡ Βουλὴ παραχωρεῖ τὴν ἀδειαν.

Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος κ. Ν. Ξηροῦ ὑποβάλλεται τροπολογία ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΦΝΓ' (3556) τῆς 11 Φεβρουαρίου 1910 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ, τυπωθησομένη πρὸς διανομὴν.

Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικοβοιωτίας κ. Σπ. Θεοδοροπούλου ὑποβάλλεται ψήφισμα ἐπὶ τοῦ Συντάγματος, τυπωθησομένη πρὸς διανομὴν.

Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος κ. Σ. Ἀγαπητοῦ ὑποβάλλεται πρότασις νόμου, τυπωθησομένη πρὸς διανομὴν.

Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος κ. Σομμερίπα ὑποβάλλεται 1) τροπολογία εἰς τὸ σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΦΝΓ' τῆς 11 Φεβρουαρίου 1910 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ, τυπωθησομένη πρὸς διανομὴν, 2) τροπολογία εἰς τὸ σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ καταρισμοῦ στελέχους ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας τῆς ξηρᾶς τυπωθησομένη πρὸς διανομὴν.

Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἀρκαδίας κ. Δ. Χηριάδου ὑποβάλλεται σχέδιον νόμου περὶ χορηγίας ἐτησίου βοηθήματος τῇ Σηροτροφικῇ Ἐταιρείᾳ παρὰ τοῦ Δημοσίου, ὑπογεγραμμένη καὶ παρ' ἄλλων βουλευτῶν, τυπωθησομένη πρὸς διανομὴν.

Εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Νομοθετικὴν Διάταξιν

Πρῶτον ἀντικείμενον αὐτῆς εἶνε ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Συντάγματος συνηρμολογημένου καὶ ἡ ψήφισις αὐτοῦ ἐν τῷ συνόλῳ.

Κ. Ρακτιβάν. Ποιεῖται εἰσήγησιν ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ὅλου διαρρυθμισθέντος Συντάγματος, συνηρμολογημένου.

Ἀνακοινοῖ καὶ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ συνέταξε καὶ σχέδιον

ψηφίσματος σχετικῶς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ διαρρυθμισθέντος Συντάγματος.

Οἰκονόμου. Εἰς τὸ ἄρθρον 88 δὲν περιελήφθησαν εἰς τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας οἱ ἄμισθοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ εἰς τὴν μονιμότητα οἱ ἔμμισθοι ὑπογραμματεῖς τῶν Πλημμελειοδικείων καὶ Πταισματοδικείων. Πρέπει νὰ διαρρυθμισθῇ τὸ ἄρθρον.

Χ. Βοζίκης. Εἶνε ὀρθόν, ἀλλὰ εἶνε ἐναντίον τῆς ἐννοίας τῆς ἐψηφισμένης διατάξεως καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Βουλευτοῦ, διότι ἀφορᾷ καὶ οὐσιαστικὴν μεταβολὴν τοῦ ἄρθρου.

Δ. Γκαλαβᾶς. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπογραμματεῖς, πρόκειται περὶ ὑπαλλήλων, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ νεῦρα τῆς ὑπηρεσίας τῆς Δικαιοσύνης. Τὸ δὲ πνεῦμα τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τοῦ ἄρθρου ἦτο νὰ ἀποχωρήσωσι τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἔμμισθοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ φθάσαντες τὸ ἥδον ἔτος, ὡς μὴ ἀνταποκριθέντες εἰς τὰς ὑποχρεώσεις των, λόγω τοῦ περιβάλλοντος τοῦ παρελθόντος.

Οἱ κ. κ. **Σ. Λάσκαρης, Χ. Μετρώας καὶ Δ. Καυτάνης** ὑποστηρίζουσι τὴν αὐτὴν γνώμην.

Γ. Πάπ. Φρονεῖ ὅτι δὲν δύναται ἀνεῦ μακρᾶς συζητήσεως νὰ προστεθῇ νέα διάταξις εἰς τὸ ἄρθρον, ὅτι διὰ νόμου δύναται νὰ κανονισθῶσιν ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀργότερον τὰ τοῦ ζητήματος.

Ι. Πατσουράκος. Φρονεῖ ὅτι, ἐὰν ὑπάρχῃ γνώμη ὅτι διὰ τῆς προσθήκης τῆς ζητουμένης διατάξεως δὲν ἀλλοιοῦται οὐσιαστικῶς τὸ ἄρθρον, δύναται ν' ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ ὑπὲρ αὐτῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἐκφέρει τὰς γνώμας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰ ἄρθρα. Ὡς πρὸς τὸ 88ον ἄρθρον φρονεῖ ὅτι, ἐὰν ἡ Βουλὴ θεωρῇ σκόπιμον, οἱ ἄμισθοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι νὰ μὴ περιληφθῶσιν εἰς τὴν β' παράγραφον τοῦ ἄρθρου ἀλλὰ νὰ ὀρισθῇ ὅτι διὰ νόμου εἶνε κανονιστέα τὰ κατ' αὐτούς, δύναται νὰ ληφθῇ τοιαύτη ἀπόφασις.

Σ. Δοιγούνης. Εἰς ἐπισφαλῆ ὁδὸν εἰσερχόμεθα. Γνωρίζομεν ποῖον τὸ τέρμα τῆς Βουλῆς ταύτης; Δὲν δύναμεθα νὰ ἀκολουθήσωμεν ἀντικανονικὴν ὁδὸν, ὑποχωροῦντες εἰς τὴν γνώμην τῶν ζητούντων ἤδη διαρρυθμίσεις τῶν ἐψηφισμένων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος, ὁδὸν ἣτις δύναται ν' ἀπέβῃ ὀλεθρία.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Τὸ δικίωμά μας νὰ μεταβάλλωμεν εἰλημένους ἀποφάσεις, ἀναγομένους εἰς τὸ ἀναθεωρητικὸν μέρος, εἶνε ἀναμφισβήτητον.

μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ τροποποιηθέντος Συντάγματος διὰ ψηφίσματος.

Σ. Δραγοῦμης. Δὲν δυνάμεθα νὰ προβῶμεν εἰς ἀναθεώρησιν τῆς ἀναθεωρήσεως. Ὡς δὲν δυνάμεθα, προκειμένου περὶ ψηφίσεως τοῦ συνόλου ἐνὸς νομοσχεδίου, νὰ ἐπαυερχώμεθα τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐκ νέου εἰς τὰ ἄρθρα αὐτοῦ.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἐζητήσαμεν προχθές νὰ ψηφισθῶσι τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος χωρὶς νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὰς μεταβατικὰς διατάξεις, ἃς πρόκειται νὰ ψηφίσωμεν. Τοῦτο ἔρχεται εἰς ἀκραν ἀντίθεσιν μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. ἐξ Ἀττικῆς Βουλευτοῦ.

Σ. Δραγοῦμης. Ὡς πρὸς τὰς μεταβατικὰς διατάξεις προεξηγήθημεν σαφῶς.

Καυπίνης. Συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Π. Καραπάνος. Ἐπίσης. Ὡς πρὸς τοὺς ἀμίσθους ὑπαλλήλους φρονεῖ ὅτι ἡ ἐρμηνεῖα τῆς διατάξεως πρέπει νὰ εἶνε ὅτι ἐξαιροῦνται οὗτοι τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Δ. Κλάδης. Φρονεῖ ὅτι ἀφοῦ ἡ Συνταγματικὴ Ἐπιτροπὴ ἔλαβε δικαίωμα νὰ φέρῃ παρατηρήσεις εἰς τὸ ὅλον νέον Σύνταγμα, συνημολογημένον, ὅμοιον δικαίωμα ἔχουν καὶ οἱ Βουλευταί.

Ε. Λαμπρακάκης. Ὑποστηρίζει τὴν μὴ περίληψιν εἰς τὴν διάταξιν περὶ ὁρίου ἡλικίας καὶ τῶν ἀμίσθων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν περίληψιν εἰς τὴν μονιμότητα τῶν ὑπογραμμάτων, λέγων ὅτι οὗτοι καταβάλλουσιν ἀξιολογωτάτην ἐργασίαν, ἧς τὰ ὠφελήματα ἄλλοι καρποῦνται.

Ε. Κουλουμβάκης. Λέγει ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς σκοπιμότητος εἶνε σύμφωνος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς νομιμότητος διαφωνοῦσιν ἀποτόμως πρὸς τὸ πολίτευμα καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς. Διότι ἡ Συνέλευσις αὕτη, ἡ Διπλῆ αὕτη Βουλὴ, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχη, θὰ εἶνε Συνέλευσις Ἀναθεωρητικὴ καὶ οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχουσι τὰ σοφίσματα τὰ σκοποῦντα νὰ πείσωσι τὸν Βασιλέα ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος ὑφίσταται ἐκ τῆς μὴ διαλύσεως τῆς Διπλῆς Βουλῆς. Ἐὰν ἔλθωμεν ἐνταῦθα τὸν Ὀκτώβριον, θὰ ἔχωμεν καὶ τότε ὅλον τὸ δικαίωμα νὰ χειρισθῶμεν Ἐξουσίαν Ἀναθεωρητικὴν.

Ν. Δημητρακόπουλος. Λέγει ὅτι Συνταγματικῶς, νομικῶς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως Κανονισμοῦ ἀπαράδεκτον καὶ κώλυμα ἀνυπέροβλητον δὲν ὑφίσταται εἰς τὴν διαρρυθμίσιν ἤδη τοῦ ἄρθρου 88 ἢ καὶ ἄλλων ἄρθρων τοῦ ἐψηφισμένου Συντάγματος. Μένει μόνον τὸ ζήτημα τῆς σκοπιμότητος.

Φρονεῖ ὅτι δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὸ ἄρθρον ἡ ζητούμενη διὰ τοὺς ἀμίσθους δικαστικούς ὑπαλλήλους διαρρυθμίσιν χωρὶς νὰ διαταραχθῇ τὸ βάθος τοῦ ἄρθρου καὶ νὰ δυσχεράνη ἡ διαρρυθμίσιν τὸ ἔργον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Ὑποβάλλει σχετικὴν γνώμην διορθώσεως τοῦ ἄρθρου.

Β. Μιχαλάς. Ἀντικρούει τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Κουλουμβάκη προλεχθέντα.

Γ. Πάπ. Λέγει ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῆς Διπλῆς Βουλῆς ὅπως μεταβάλλῃ αὕτη τὰ ἐψηφισμένα ἄρθρα τοῦ Συντάγματος μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ψηφίσματος περὶ ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, δίδουν βασιμότητα εἰς γνώμην, ὅτι τὸ ἀναθεωρητικὸν οἰκοδόμημα τῆς Βουλῆς ἰδρῦθη ἄνευ θεμελιῶν καὶ στέγης, ἔτοιμον νὰ κλονισθῇ καὶ ἀνάτραπῇ εἰς πρώτην ἐπίθεσιν.

Π. Ἀραβαντινός. Δισφωνεῖ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ κ. Δραγοῦμη, ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα ἤδη ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιφέρει τροποποιήσεις εἰς τὰ ἐψηφισμένα ἄρθρα.

Ν. Σηρὸς. Εἶναι ἐκτὸς πάσης συζητήσεως, κύριοι Βουλευταί, ὅτι εἶναι παρὰ πάντων ὁμολογημένον, ὅτι οἱ ὑπογραμματοῖς τῶν δικαστηρίων εἶναι ἀξιοὶ πάσης προστασίας καὶ, χωρὶς νὰ εἶναι τις ὑπερβολικός, δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε οἱ Ἀτλαντεὶς τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας καὶ, ἐνῶ προσφέρουν τόσας καὶ τόσον σπουδαίας ὑπηρεσίας, γλισχρότατα ἀμείβονται καὶ οὐδεμίαν τυγχάνουσι μέχρι τοῦδε οὐσιαστικῆς προστασίας καὶ μόλις ἐπ' ἐσχάτων φιλοτίμως ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐπεχείρησε νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ αὐτῶν, πλὴν ἄδηλον ἂν θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ καλὴ του πρόθεσις. Ἐπομένως δίκαιον εἶναι νὰ δοθῇ μικρά τις προσοχὴ εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ διστάσῃ εἰς τὸ νὰ περιλάβῃ καὶ τούτους εἰς τὴν μονιμότητα.

Π. Μερλόπουλος. Νομίζει ὅτι δύναται ἡ Βουλὴ νὰ παρεμβάλλῃ ἤδη διόρθωσιν εἰς τὸ ἄρθρον 88, εἰς τοιοῦτον ἔργον συνομολογεῖ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ, ἡ γενομένη ὅθεν συζητήσεις εἶνε ὅλως Ἀκαδημαϊκῆ.

Χ. Βοζίκης. Διὰ τῆς προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 2 θίγεται ἡ ἔννοια καὶ ἡ οὐσία.

Π. Μερλόπουλος. Ὄντως. Ὅθεν δὲν ὑπάρχει ἀπαράδεκτον. Μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τῆς ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀποφάσεως ἔχει δικαίωμα ἡ Βουλὴ νὰ ἐπανερχῆται εἰς τὰ ἄρθρα. Ὑπῆρξαν μοιραῖα σφάλματα. Ὡς πρὸς τὴν συμπερίληψιν τῶν ὑπογραμμάτων εἰς τὴν μονιμότητα, τοῦτο εἶνε ἐπιβαλλόμενον νὰ γίνῃ, ὡς καὶ ἡ ἐξαίρεσις τῶν ἀμίσθων δι-

καστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τὸ ὄριον τῆς ἡλικίας.

Ε. Βενιζέλος. (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Οὐχὶ συνεπεία τῆς ἀνάγκης περὶ τῶν μεταβατικῶν διατάξεων, ἀλλὰ κατὰ τὴν κοινὴν συμφωνίαν τῆς Βουλῆς, τὴν γενομένην ὅτε συνεζητεῖτο τὸ ἀρκοῦν ἢ μὴ τῆς εἰς μίαν ἀνάγνωσιν ψηφίσεως τῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος, ἤχθην εἰς τὴν γνώμην, ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐπανερχώμεθα εἰς τὰ ἄρθρα μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ ψηφίσματος περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Συντάγματος.

Πρακτικῶς περατοῦται τὸ δικαίωμα ἡμῶν τῆς ἀναθεωρήσεως μέχρι καὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν μεταβατικῶν διατάξεων, θεωρητικῶς μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου Συντάγματος. Εἰς ἄλλας ἐναντιογνωμίας, προερχομέναις ἐκ καθαρῶς ἀντιπολιτευτικοῦ πνεύματος, οὐδὲν βεβαίως ἔχω ν' ἀπαντήσω.

Γ. Πάπ. Ἡ Ἐπανάστασις εἶχεν ἔννοιαν ἀνακτῆσεως ἐλευθεριῶν, ἐστρέφετο κατὰ μεθόδων δημιουργῶν ὀλιγαρχίαν, οὐχὶ κατὰ προσώπων, ὀλιγαρχίαν ὅμως καθιεροῦ διὰ τοῦ τρόπου τοῦ πολιτικῶς σκέπτεσθαι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐχομεν ἤδη προσπάθειαν νὰ μεταβληθῇ τὸ Σῶμα τοῦτο εἰς Νομοθετικόν.

Ε. Κουλουβάκης. Ζητεῖ τὸν λόγον, θεωρῶν προσωπικὸν τὸ ζήτημα τὸ ἐγερθὲν ἐκ τοῦ τελευταίου μέρους τῆς ἀνω ὁμιλίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Πρόεδρος. Προσωπικὰ εἶνε μόνον τὰ ζητήματα τῶν ἀντεγκλήσεων, ὅχι τὰ ζητήματα τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ τῆς μάχης τῶν ἰδεῶν.

Π. Καρασεβδάς. Ζητεῖ νὰ ληθῇ μέτρον ἐν τῷ ἄρθρῳ 88 καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαστικῶν κλητήρων.

Ε. Κουλουβάκης. Ἐξ ἀντιπολιτευσεως ὁμιλήσας, ἀντιπολιτεύομαι τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἠθέτησε τὸ πνεῦμα τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐγὼ παρουσιάσθην ἀπὸ ἀρχῆς ὡς ἀγνὸς στρατιώτης τῆς Ἀνορθώσεως καὶ ὡς τοιοῦτος ἀπεστάλην ἐνταῦθα παρὰ τῶν ἐκλογέων μου καὶ τοιοῦτος ἔμεινα ἐνταῦθα καὶ θὰ μείνω.

Εἶνε ἐκτροπώτατον νὰ κανονίζηται τὸ ἔργον μιᾶς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως διὰ τῶν δηλώσεων τοῦ ὑπευθύνου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας, τοῦ ἐντολέως τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Ἀντιπροσωπείας. Θέτω δὲ ἐγὼ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἐκάστου τῶν μελῶν τῆς Ἀντιπροσωπείας ταύτης ὑψηλότερον ἢ ἐκεῖ ὅπου θέτουν αὐτὴν ἐκεῖνοι οἵτινες ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τῆς Διπλῆς Βουλῆς ὁμιλοῦν ἀπὸ πνεύματος συμπολιτευτικοῦ καὶ μόνον, καὶ δὴ τινες διακηρύττοντες ἑαυτοὺς ὡς καθαρῶς καὶ ἀδεδεσμεύτους ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ.

Δ. Γκλαβᾶς. Κατήλθομεν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα

ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, συμβολίζοντες τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ ἀρνητικοῦ ἀπείρου τῶν παλαιῶν κομμάτων. Ἐστάλημεν νὰ ἐνισχύσωμεν τοὺς ὑποσχεθέντας νὰ καθαρῶσι τὸν τόπον ἀπὸ τὰ ἐρείπια καὶ πρὸ πάντων νὰ υπάρξωμεν καλῆς πίστεως ἐν ταῖς ἐργασίαις ἡμῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ. Ἐγὼ ὑπῆρξα φιλελεύθερος, ὑπεστήριξα τὴν Κυβέρνησιν τῶν Φιλελευθέρων, μὲ πλήρη ὅμως ἐλευθερίαν γνώμης, καὶ ὁ λαός, ἐκτιμῶν τὴν καλὴν μου πίστιν καὶ τὴν μικρὰν μου εὐσυνείδητον ὑπηρεσίαν, θὰ μὲ περιβάλῃ καὶ πάλιν δι' ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης.

Ι. Πιττουράκος. (Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 107). Συνεπεία τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, δυνάμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν οὐσίαν τῶν ἄρθρων. Πρόκειται περὶ ζητήματος ἐν τῷ ἄρθρῳ 107, ἐγκυμονοῦντος κινδύνους, δυναμένου νὰ ἐπανέλθῃ ὀξύτατου, ζητῶ πρὸς πλήρη καθαρισμόν τοῦ ἐδάφους, νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον καὶ τὸ «ἀπολυομένων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων», ἐν περιπτώσει, ἐννοεῖται, ἐπεμβάσεως πρὸς παραθορὰν τῆς γλώσσης. Ὑπάρχει δημοσίος ὑπάλληλος ὁ ὅποιος ὕβρισε καὶ τὴν Βουλὴν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος.

Ὡς πρὸς τὸ λεχθὲν παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δὲν νομίζει ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἀντιπολιτευτικὰς γνώμας, φρονῶ ὅτι μᾶλλον εὐφημία παρ' αὐτοῦ προσήκειν εἰς τοὺς ἐλαχίστους ἐκείνους ἀντιπολιτευομένους, οἵτινες συνετέλεσαν οὐχὶ ὀλίγον καὶ αὐτοὶ διὰ τῆς στάσεώς των νὰ διαρρυθμισθῇ τὸ Πολίτευμα ἐπὶ τὸ κοινοβουλευτικώτερον.

Θ. Πατσουράκος. Ζητεῖ καὶ οὗτος τὴν προσθήκην τοῦ κ. Πατσουράκου εἰς τὸ ἄρθρον 107, συγχαίρει τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν καλὴν περάτωσιν τεραστίου ἔργου, ὡς τὸ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Πολιτεύματος.

Ὁ κ. Πρόεδρος κηρύσσει τὴν συζήτησιν περατωμένην.

Ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν λεκτικῶν διορθώσεων ὑπὸ τῆς ἐπι τῆς Ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ ἐψηφισμένα ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, αἵτινες εἶναι αἱ ἐξῆς :
Εἰς τὸ ἄρθρον 2, εἰς τὸν τρίτον στίχον τοῦ Β' ἐδαφ. προστίθεται μετὰ τὴν λέξιν «ἐγκρίσεως» ἡ λέξις «καί».

Εἰς τὸ ἄρθρ. 34, εἰς τὸν γ' στίχον ἡ λέξις «παρὰ» μεταβάλλεται εἰς «ὑπό».

Εἰς τὸ ἄρθρ. 56, εἰς τὸν γ' στίχον ἡ λέξις «οὐδὲ» μεταβάλλεται εἰς «μηδέ».

Εἰς τὸ ἄρθρ. 71, εἰς τὸ Β' ἐδαφ., στίχ. 8, ἡ λέξις «ἢ» μεταβάλλεται εἰς «καί».

Εἰς τὸ Ἄρθρ. 80, στίχ. 7 καὶ 8, ἡ φράσις «ἐν τῷ νόμῳ» μεταβάλλεται εἰς «διὰ νόμου».

Εἰς τὸ Ἄρθρον 85, στίχ. 4, διαγράφεται ἡ λέξις «οὐχί»· κειμένη μετὰ τὴν λέξιν «ἐκτάκτων».

Εἰς τὸ Ἄρθρ. 88, Ἐδάφ. Α', στίχ. 3, μετὰ τὴν λέξιν «γραμματεῖς» τίθεται ἡ φράσις «καὶ ὑπογραμματεῖς». Εἰς τοὺς στίχους 9 καὶ 10 τὸ «καθ' ὃν ὁ νόμος θέλει ὀρίσει τρόπον» μεταβάλλεται εἰς «καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει». Εἰς τὸ Β' ἔδάφ., στίχ. 4, τὸ «οὐδὲ» γίνεται «μηδὲ». Εἰς τὸν δὸν στίχ. μετὰ τὸ «λοιποὺς» τίθεται τὸ «ἐμμίσθους». Εἰς τὸν ἄνδρον στίχ. τὸ «οὐδὲ» γίνεται «μηδέ».

Εἰς τὸ Ἄρθρ. 90 στίχ. 2, μετὰ τὸ «μονιμότητος» προστίθεται τὸ «ἐκτός τῶν ὑπογραμματέων».

Εἰς τὸ Ἄρθρ. 101, στίχ. 2, ἀντὶ τοῦ «παρ' ὧν» γράφεται «ὕφ' ὧν».

Τὸ Β' ἔδάφ. τοῦ Ἄρθρου 2, ἀποσπώμενον, τοποθετεῖται ὡς ἴδιον ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 107. Τὸ πρῶτον Ἄρθρον 107 ἀριθμεῖται ὡς 108, τὸ 108 ὡς 109, τὸ 109 ὡς 110 καὶ τὸ 110 ὡς 111.

Ἡ Βουλὴ δέχεται τὰς διορθώσεις ταύτας δι' ἀναστάσεως.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐπὶ προσθήκης τοῦ βουλευτοῦ Λακωνίας κ. Ἰω. Πατσουράκου εἰς τὸ ἄρθρον 107, μετὰ τὴν λέξιν «ἐπέμβασις».

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Λέγει ὅτι ὀργανικὸς νόμος θὰ κανονίσῃ τὰς ποινάς, αἵτινες δύνανται νὰ φθάνουν καὶ μέχρις ἀπολύσεως τῶν παραβατῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. Πατσουράκου, ἡ Βουλὴ ἀπορρίπτει αὐτὴν δι' ἀναστάσεως, ἔχουσαν οὕτω:

«..... συνεπαγομένη τὴν ἀπόλυσιν τῶν παραβατινόντων τὴν διάταξιν ταύτην δημοσίων ὑπαλλήλων».

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτώμενη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, δέχεται δι' ἀναστάσεως πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν ἀναγράφεται ὡς ἐρμηνευτικὴ δήλωσις τῆς γενομένης εἰς τὸ 2ον ἄρθρον προσθήκης Β' ἔδαφίου ἡ ἐξῆς:

«Ψηφίσασα ἡ Βουλὴ τὴν προσθήκην ταύτην περὶ τοῦ κειμένου τῶν Ἁγίων Γραφῶν, εθεώρει, ὡς ἐκ τῶν ὀρισμῶν τοῦ ὅλου ἄρθρου, αὐτόνοητον, ὅτι ἐξυπακούεται ἡ προσηγουμένη ἔγκρισις καὶ τῆς Αὐτοκεφάλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἀναγινώσκεται ὑπὸ τῶν κ. κ. Γραμματέων τῆς Βουλῆς ὀλόκληρον τὸ Σύνταγμα, ὡς συνημολογήθη.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς γενομένης συνημολογήσεως τοῦ Συντάγματος.

Ἡ Βουλὴ δέχεται ταύτην δι' ἀναστάσεως, κατόπιν δὲ τούτου τὸ Σύνταγμα ἔχει ὡς ἐξῆς:

Περὶ θρησκείας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτή καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκολούτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπᾶστος ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρασάλευτως, ὡς ἐκεῖναι, τοὺς τε ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας, τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιερέων. Οἱ λειτουργοὶ ὅλων τῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Τὸ κείμενον τῶν ἁγίων γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον ἢ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τούτου, ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀναλόγως τῶν δυνάμεων τῶν μόνον δὲ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων εἰδικῶν ἐξαιρέσεων. Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πως περιορίζεται, εἰμὴ ὅπταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιρουμένου τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, οὐδεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐν-

τάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῆ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως. Ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ δι' ἐντάλματος συλλήψεως κρατηθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἂν δὲ ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαιῶν πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, εἴτε ν' ἀπολύσῃ τὸν συλληφθέντα εἴτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα φυλακίσεως. Παρελθούσης ἀπράκτου ἑκατέρας τῶν προθεσμιῶν τούτων, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἴτε πολιτικὸς ὑπάλληλος εἴτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ αὐτὸν παραχρῆμα. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῆσει, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς τὴν ἀνόρθωσιν πάσης ζημίας προσγενομένης εἰς τὸν παθόντα καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικῶν ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν δέκα δι' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύναται πάντοτε τὸ συμβόλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ προφυλακισθέντος, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν τούτου ἐπὶ ἐγγυήσει ὀριζομένη διὰ δικαστικῶν βουλευμάτων, καθ' οὗ ἐπιτρέπεται ἀνακοπή. Οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἢ προφυλάκις δύναται νὰ παραταθῆ πέρα τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 7.

Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

Ἄρθρον 8.

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ.

Ἄρθρον 9.

Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρχάς, ὑποχρεοῦμενας εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ ἐγγραφοῦν ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἡν ἢ ἀναφορὰ ἀρχῆς καὶ τῇ ἀδείᾳ ταύτης ἐπιτρέπεται ἢ ζήτησις εὐθυνῶν παρὰ τοῦ ὑποβαλόντος τὴν ἀναφορὰν διὰ παραβάσεις ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας.

Ἄρθρον 10.

Οἱ Ἕλληγες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ἡσυχῶς καὶ ἀόπλως μόνον εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις δύναται νὰ παρίσταται ἢ ἀστυνομία. Αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δύναται ν' ἀπαγορευθῶσιν, ἂν ὡς ἐν ταύτων ἐπικεῖται κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 11.

Οἱ Ἕλληγες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους, τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύνανται νὰ ὑπαγάγῳσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἀδειαν.

Συνεταιρισμὸς τις δὲν δύναται νὰ διαλυθῆ ἕνεκα παραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων, εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατοικία ἑκάστου εἶναι ἄσυλον. Οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται, εἰμὴ ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων τιμωροῦνται ἐπὶ καταχρῆσει τῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικῶν ποσοῦ ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν ἑκατὸν.

Ἄρθρον 13.

Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος· ἀργυρώνητος ἢ δοῦλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἅμα πατήσῃ ἐπὶ ἑλληνικῶ ἑδάφους.

Ἄρθρον 14.

Ἐκαστος δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύονται. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἢ κατάσχεσις ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν, εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἴτε μετ' αὐτήν. Ἐπιτρέπεται δὲ κατ' ἐξαιρέσιν ἢ κατάσχεσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἕνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως ἢ, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιστάσεις, ἕνεκεν ἀσέμων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶ· ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὀφείλουσι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβόλιον καὶ τοῦτο ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως· ἄλλως, ἢ κατάσχεσις αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ βουλευματος ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχεθέν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Δύναται καθ' ὃν τρόπον ὁ νόμος ἤθελεν ὀρίσει ν' ἀπαγορευθῆ, ἐπὶ ἀπειλῇ κατασχέσεως καὶ ποινικῆς καταδιώξεως, ἢ δημοσίευσιν εἰδήσεων ἢ ἀνακρινώσεων ἀναγομένων εἰς στρατιωτικὰς κινήσεις ἢ εἰς ἔργα ὀχυρώσεως τῆς χώρας. Εἰς τὴν κατάσχεσιν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις.

Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπικληψίμου δημοσιεύματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς,

εἰσὶν ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνθρώπων πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δ' ἐλάσσονος τῶν δραχμῶν διακοσίων.

Εἰς μόνον πολίτας ἑλλήνας ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 15.

Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἐκπαίδευσις, διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, ἐνεργεῖται δαπάνῃ αὐτοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ἅπαντας ὑποχρεωτική, παρέχεται δὲ δωρεάν ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιώτας καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἢ ἴδρυσις ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 17.

Οὐδεὶς στρεφεται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημίωσις ὀρίζεται πάντοτε διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ. Ἐν περιπτώσει δ' ἐπείγουσῃ δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὀρισθῇ δικαστικῶς, μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόσκλησιν τοῦ δικαιούχου, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῶς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτήτου, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήψεως.

Εἰδικοὶ νόμοι κανονίζουσι τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν καὶ ἱαματικῶν καὶ ρεόντων ὑδάτων.

Ἄρθρον 18.

Αἱ βάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται. Ὁ πολιτικὸς θάνατος καταργεῖται. Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ἐκτὸς τῶν συνθέντων, καταργεῖται.

Ἄρθρον 19.

Οὐδεμία προηγουμένη ἄδεια τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖται πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιοποίνους πράξεις αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν περὶ Ὑπουργῶν εἰδικῶς διατεταγμένων.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπολύτως ἀπαράβιαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρον 21.

Ἄπασαι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουσιν ἐκ τοῦ ἔθνους, ἐνεργοῦνται δὲ καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ Σύνταγμα.

Ἄρθρον 22.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 23.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Βασιλέα, ὅστις ἐνασκει τοῦτο διὰ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 24.

Οὐδεμία πρότασις, ἀφορώσα ἀξίωσιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 25.

Πρότασις νόμου, ἀποκρουσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν παραγόντων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν σὺνοδον.

Ἄρθρον 26.

Ἡ αὐθεντικὴ ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρον 29.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀνεύθυνον καὶ ἀπαραβίαστον, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

Ἄρθρον 30.

Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν εἶναι προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος· ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς τῶν παρῶντων Ὑπουργῶν συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ προσυπογράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργείου διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ νέου Ὑπουργείου, ἀφοῦ οὗτος, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, δώσῃ τὸν ὄρκον.

Ἄρθρον 31.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 32.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ Κράτους, ἄρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας, ἀνακοινώνει δ' αὐτάς εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν. Αἱ περὶ ἐμπορίας ὅμως συνθήκαι καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῆ τι ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχύον ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 33.

Οὐδενίᾳ παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ χώρας δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ νόμου. Οὐδέποτε τὰ μυστικά ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται ν' ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

Ἄρθρον 34.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς βαθμοὺς, διορίζει καὶ παύει ὡσαύτως κατὰ νόμον τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον εἰς μὴ νεομοθετημένην θέσιν.

Ἄρθρον 35.

Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων· οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἀναστειλῇ τὴν ἐνέργειαν, οὐδὲ νὰ ἐξαιρέσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 36.

Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 37.

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν, ἐκτάκτως δέ, ὡσάκις τὸ κρίνει εὐλόγον· κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἔναρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς τσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 38.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἅπαξ μόνον νὰ ἀναστέλλῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλευτικῆς συνόδου, εἴτε ἀναβάλλον τὴν ἔναρξιν εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

Ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν βουλευτικὴν σύνοδον ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 39.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίσῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώσῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγνωσκομένας ποινάς, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ Ὑπουργῶν διατεταγμένων, πρὸς δέ, καὶ νὰ χορηγῇ ἄμνηστίαν μόνον ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 40.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα παράσημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου.

Ἄρθρον 41.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπτῃ νομίσματα κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 42.

Ἡ βασιλικὴ χορηγία προσδιορίζεται διὰ νόμου, ἢ δὲ πρὸς τὸν Βασίλεα ΓΕΩΡΓΙΟΝ Α' ἔτησια χορηγία, ἐν ἣ συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ παρὰ τῆς πρῆφης Ἰονίου Βουλῆς ψηφισθὲν ποσόν, ὀρίζεται εἰς δραχμὰς ἐν ἑκατομμύριον καὶ ἑκατὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδας. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ν' ἀξήθη μετὰ δεκαετίαν διὰ νόμου.

Ἄρθρον 43.

Ὁ Βασιλεὺς ΓΕΩΡΓΙΟΣ μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ παρόντος Συντάγματος θέλει ἐνώπιον τῆς παροῦσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὅρκον·

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίσω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.»

Ἄρθρον 44.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει ἄλλας ἐξουσίας, εἰμὴ ὅσας τῷ ἀπονέμουσι ῥητῶς τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ συνάδοντες πρὸς αὐτὸ ἰδιαιτεροὶ νόμοι.

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 45.

Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικά καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α' κατὰ τὰς ἐξ ἑκείνου προτιμωμένων τῶν ἀρρένων.

Ἄρθρον 46.

Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τοῦτῃ συγκαλουμένης, διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 47.

Ἡς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀπαιτεῖται νὰ προσβῆ τὴν θρησκίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 48.

Οὐδέποτε τὰ Στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλης οἰασδῆποτε Ἐπικρατείας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

Ἄρθρον 49.

Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνήλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῆ τὸν Θρόνον, ὁμνῶει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Ἱεράς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν, τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 διαλαμβανόμενον ὄρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὄρκον ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν.

Ἄρθρον 50.

Ἐν περιπτώσει ἀποθιάσεως τοῦ Βασιλέως, εἰάν ὁ διάδοχος εἶναι ἀνήλικος ἢ ἀπὸν καὶ δὲν ὑπάρχῃ ἀντιβασιλεὺς ἤδη ὀρισμένος, ἢ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, συνέρχεται ἄνευ συγκαλέσεως τὴν δεκάτην τὸ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποθίαν τοῦ Βασιλέως· ἡ δὲ συνταγματικὴ βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου. Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ τῆς ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 51.

Ἐάν, ἀποθιάσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ εἶναι ἀνήλικος, ἢ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, συνέρχεται διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποθιάσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνήλικος διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα μένουσαν εἰς τὴν χηρείαν τῆς, ἣτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τοῦ τέκνου τῆς αὐτοδικαίως. Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνηλικίου Βασιλέως, εἴτε διορισθῆ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης Ἕλλην τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος.

Ἄρθρον 52.

Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ Θρόνου, ἢ Βουλῆ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ἐκλέγει προσωρινῶς διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας ἀντιβασιλέα πολίτην Ἕλληνα τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην του ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους τὴν συνταγματικὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως· ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἐν μετὰ τῆς

Βουλῆς συνερχόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 53.

Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἕνεκα νόσου κρίνη ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν ἀντιβασιλείας, συγκαλεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Βουλὴν καὶ προκαλεῖ διὰ τοῦ Ἑπουρηγίου περὶ τοῦτου εἰδικὸν νόμον. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύῃ, τὸ Ἑπουρηγικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἢ δὲ Βουλή, συνεργομένη, ἔαν διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορησάντων ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην, ἐκλέγει ἀντιβασιλέα καὶ, χρείας καλοῦσης, ἐπιτροπὸν, διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀντιβασιλείας ἕνεκεν ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 54.

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα, ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὓς δὲν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.

Ἄρθρον 55.

Ἡ Βουλὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, δύναται ὅμως νὰ διασκεφθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἴτησιν δέκα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν τοῦτο ἀποφασισθῇ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει κατὰ πλειονοψηφίαν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποφασίζεται ἂν ἢ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

Ἄρθρον 56.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, μηδὲ ν' ἀποφασίσῃ τι ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἥτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κατωτάτου ὁρίου τῆς ἀπαρτίας.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ πρότασις ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρον 57.

Οὐδεμία πρότασις νόμου γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἅπαξ μὲν κατ' ἀρχὴν, δις δὲ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον, κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

Μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἐπιψήφισιν τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον παραπέμπεται εἰς ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἂν δὲν παρεπέμφθῃ πρότερον, ἢ ἂν δὲν ἐγένετο ἐπεξεργασία αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέτασιν ἢ τὴν πάροδον τῆς ταχθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας,

ἐπακολουθεῖ ἢ κατ' ἄρθρον συζήτησις εἰς διαφόρους συνεδριάσεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας. Εἰς ἐξαιρετικὰς ὄμως περιστάσεις δύναται ἡ Βουλὴ, κηρύσσουσα τὴν πρότασιν κατεπείγουσαν, νὰ μὴ παραπέμψῃ ταύτην εἰς ἐπιτροπὴν καὶ νὰ περιορίσῃ εἰς μίαν ἡμέραν τὸν μεταξὺ τῶν δύο κατ' ἄρθρον συζητήσεων χρόνον.

Ἄν κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐγένοντο δεκατὶ τροπολογίαι, ἢ τοῦ συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται, μέχρις οὗ τὸ ψήφισθὲν τυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ, ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν κωδικῶν προπαρασκευασθέντων ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν, συσταθεισῶν δι' εἰδικοῦ νόμου, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαίτερου νόμου κυροῦντος τοὺς εἰρημένους κώδικας ἐν ὄλφ. Ἡ περὶ τοιοῦτου νόμου πρότασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῆ κατεπείγουσα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποιήσις ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν, ἢ ἐν ὄλφ ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων, πλὴν τῶν φορολογικῶν.

Ἄρθρον 58.

Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἀναφοραὶ ὄμως παρουσιάζονται διὰ τινος βουλευτοῦ ἢ παραδίδονται εἰς τὸ γραφεῖον. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλῃ εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὴν ἀναφοράς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις, ὡςάκις ζητηθῶσι, καὶ δύναται νὰ διορίζῃ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐξεταστικὰς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπάς.

Ἄρθρον 59.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου. Ἐξαιρετικῶς, ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ ἀξέσεως εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ προτάσεως νόμου, ὑπὸ τὸν ἡμέτερον ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου.

Ἄρθρον 60.

Ἐν τῇ ἐτησίᾳ τακτικῇ συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν.

Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς συνόδου, ἀφ' οὗ δ' ἐξετασθῆ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπαξ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, εἰς τμήματα ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ὀριστέα, καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, καθ' Ὑπουργεῖον δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Ἐντὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως εἰσάγεται ὁ ἀπολογισμὸς αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ αὐτῆς ὀρισθησόμενα.

Ἄρθρον 61.

Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβὴ οὔτε ἐγγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους οὔτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 62.

Βουλευτὴς δὲν καταδιώκεται, οὐδ' ὀπωσδήποτε ἐξετάζεται ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνεργεῖαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

Ἄρθρον 63.

Βουλευτὴς, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, δὲν καταδιώκεται, οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος τοιαύτη ἀδεία δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα. Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ βουλευτοῦ διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ βουλευτὴς τύχῃ διατελῶν ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν, ἀπολύεται ἀνωπερθέτως τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου.

Ἄρθρον 64.

Οἱ βουλευταὶ ὁμνῶσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν τὸν ἑξῆς ὅρον·

«Ὀμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἀλλόθρησκοι βουλευταὶ ἀντὶ τῆς ἐπικλήσεως «Ὀμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος» ὀρκίζονται κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας.

Ἄρθρον 65.

Ἡ Βουλὴ προσδιορίζει διὰ κανονισμοῦ πῶς θέλει ἐκπληρῶσιν τὰ καθήκοντά τῆς.

Ἄρθρον 66.

Ἡ Βουλὴ σύγκαιτα ἐκ βουλευτῶν, ἐκλεγομένων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἡμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

Ἄρθρον 67.

Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ Ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

Ἄρθρον 68.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφέρειας προσδιορίζεται διὰ νόμου ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

Ἄρθρον 69.

Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτὰ ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν ἅμα δὲ τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς βουλευτικῆς περιόδου, διατάσσεται ἡ ἐνέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τούτων συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ νέα Βουλὴ εἰς τακτικὴν σύνοδον, μόνον ἂν ὑπὸ τῆς ἀπελθούσης Βουλῆς δὲν ἐξεπληρώθησαν, διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν, τὰ ἐν ἄρθρῳ 60 ὀριζόμενα.

Ἐδρα βουλευτικὴ κενωθείσα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς περιόδου δὲν συμπληροῦται, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλιπόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

Ἄρθρον 70.

Ὅπως ἐκλεγῆ τις βουλευτῆς, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης ἑλλην, ἔχων συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος καὶ τὴν νόμιμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Βουλευτῆς στεργηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐγενημένων περὶ τούτου ἀμφισθητήσεων, ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

Ἄρθρον 71.

Ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, δήμαρχοι, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταί, ἐὰν μὴ παραιτηθῶσι πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητικοῦ ἢ ἐμμίσθου νομικοῦ συμβούλου καὶ ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, ἀπολαυσῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικοῦ νόμου. Οἱ διατελοῦντες εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει δὲ τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

Ἄρθρον 72.

Βουλευταί, ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων, ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἄρθρον 73.

Ἡ ἐξελεξις καὶ ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων εἴτε εἰς ἔλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, συγκροτούμενον διὰ κληρώσεως μεταξὺ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων τοῦ Κράτους. Ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, τὴν προεδρίαν δὲ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου λαμβάνει ὁ ἐκ τῶν κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα προηγούμενος. Κατὰ τὰ λοιπὰ, τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὀρισθήσονται διὰ νόμου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραιτήσις εἶναι δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

Ἄρθρον 74.

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐναρξίν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου τὸν πρόεδρον, τοὺς ἀντιπρόεδρους καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῆς.

Ἄρθρον 75.

Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσεις, οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κατοικοῦντες δραχμῶν ὀκτακοσίων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τριμηνίας, οἱ δὲ λοιποὶ χιλίων.

Εἰς τὸν τακτικὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχεται δι' ἕξοδα παραστάσεως πρόσθετος ἀποζημιώσις δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα μηνιαίως.

Οὐδεμία ἄλλη ἀποζημιώσις παρέχεται εἰς τοὺς βουλευτάς ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρον 76.

Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἀνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῃ συνόδῳ, κρατοῦνται ἐκ τῆς ἄνω ἀποζημιώσεως δραχμαὶ εἰκοσι δι' ἐκάστην συνεδριάσιν.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 77.

Οὐδεὶς ἐκ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ Ὑπουργός.

Ἄρθρον 78.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσιν εἰσοδὸν ἐλευθέρην εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἀκούονται ὡσάντις ζητήσωσι τὸν λόγον.

ψηφοφοροῦσι δὲ μόνον ἐὰν εἶναι μέλη αὐτῆς. Ἡ Βουλὴ δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 79.

Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἢ προφορικῇ δὲν ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

Ἄρθρον 80.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμους ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ δικαστηρίου, ὅπερ, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικαστῶν, κληρουμένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀπάντων τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διωρισμένων ἀρεοπαγιτῶν, ἐφετῶν καὶ προέδρων αὐτῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 81.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονεύμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις μόνον ἐπὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

Περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 82.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν ἰδίως:

α') Ἡ ἐπεξεργασία τῶν προτάσεων νόμων καὶ τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων·

β') Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποβαλλομένων αὐτῶν διαφορῶν ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ·

γ') Ἡ κατ' αἴτησιν ἀκύρωσις διὰ παράβασιν νόμου τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενα·

δ') Ἡ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ἀπολαύοντων μονιμότητος ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως, κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β', γ' καὶ δ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 83.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀρίζει τὰς προτάσεις νόμων, ὧν ἡ ἐπεξεργασία ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὶν ἢ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβαλλομένας προτάσεις.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδέποτε παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 84.

Τὰ κανονιστικὰ διατάγματα ἐκδίδονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφαινομένου ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ,

ἢς παρερχομένης ἀπράκτου, ἐκδίδεται τὸ διάταγμα καὶ ἀνεγνωμοδοτήσεως.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 85.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τακτικὰ καὶ ἔκτακτα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὀριζόμενος διὰ νόμου, τῶν μὲν τακτικῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἑπτὰ οὔτε μείζων τῶν δεκαπέντε, τῶν δὲ ἐκτάκτων μείζων τῶν δέκα. Τὰ ἔκτακτα μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν δικαστικῶν, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ ὀριζομένῳ ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 86.

Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου αὐτῶν εἶναι δεκαετής, ἐκείνοι δέ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία ἔληξε, δύναται νὰ ἀναδιορισθῶσιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τοῦ μὲν ἐνὸς τρίτου τῶν μελῶν, διὰ κλήρου ὀριζομένων, θὰ θεωρηθῇ λήξασα ἡ ὑπηρεσία ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὀγδόου ἔτους τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τοῦ δὲ ἐτέρου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δεκάτου, καὶ τοῦ τελευταίου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δωδεκάτου ἔτους.

Τὰ καθήκοντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰσὶν ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰοῦντι ποτε δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου πλὴν τῶν τοῦ καθηγητοῦ τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῶν τοῦ Ὑπουργοῦ· ἀλλ' οὐδέποτε ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος ἐνάσκησις τῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσει τὰ προσόντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τούτων διαρκούσης τῆς θητείας, τὰ περὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 87.

Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ δικαστῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 88.

Οἱ ἀρεοπαγιταί, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἰσὶν ἰσόβιοι, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, εἰδικοί πταισματοδίκαι, γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μετα-

γραφῶν εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοδιότητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκης εἴτε ἕνεκα πειθαρχικῶν παραπτώματων ἢ νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93.

Ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου, διὰ πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ἐμμίσθους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοστοῦ, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἑξηκοστοῦ.

Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως νέου εἰδικοῦ νόμου περὶ ὁρίου ἡλικίας πάντες οἱ ἀνωτέρω ἐμμισθοὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦσι κατὰ τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον ἔτος συμπληρωμένον.

Ἄρθρον 89.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 90.

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπολαύοντες ἰσοδιότητος ἢ μονιμότητος, ἐκτὸς τῶν ὑπογραμμάτων, τοποθετοῦνται, μετατίθενται καὶ προάγονται δι' Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει.

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγή δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 91.

Δικαστικὰ ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτακτα δικαστήρια ὑφ' οἰονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστήθωσιν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει, διὰ τὴν περίπτωσιν ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ γενικῆς, ἕνεκὲν ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἐπιστρατεύσεως, τὰ τῆς προσωρινῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος, τὰ τῆς κηρύξεως τῆς καταστάσεως πολιτορκίας καὶ τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Τίθεται δὲ κατὰ πάσας ἢ τινὰς μόνον αὐτοῦ διατάξεις εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ μέρος αὐτῆς διὰ βασιλικῶν διατάγματος, ἀδείας τῆς Βουλῆς ἐκδιδόμενου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρ-

μογὴν καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς διὰ βασιλικῶν διατάγματος προσωπογεγραμμένου ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλικῶν διατάγματος καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀνωρότητος αὐτοῦ συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, καὶ ἂν εἴη ἔληξεν ἢ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ὅπως διὰ πράξεως αὐτῆς ἀποφασίσῃ τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ βασιλικῶν διατάγματος. Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ ἄρθρου 63 ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ βασιλικῶν διατάγματος.

Ἡ ἰσχύς τῶν ἀνωτέρω βασιλικῶν διαταγμάτων, προκειμένου μὲν περὶ πολέμου, δὲν ἐκτείνεται πέρα τῆς λήξεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστρατεύσεως, αἴρεται αὐτοδικαίως μετὰ διμήνου, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ δὲν παραταθῇ ἢ ἰσχύς αὐτῶν ἀδεία πάλιν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 92.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιοι, ἐκτὸς ὅταν ἢ δημοσιότης ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβῆς εἰς τὰ χρηστὰ ἢ ἢ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 93.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 94.

Τὸ ὄρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

Ἄρθρον 95.

Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὅσάκις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Ἄρθρον 96.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ἐμμισθον ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἄρθρον 97.

Τὰ περὶ στρατοδικείων, ναυτοδικείων, πειρατείας, ναυταπάτης καὶ δικαστηρίων λειῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

Περὶ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 98.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ πάρεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰσὶν ἰσόθιοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 88, ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους. Τὰ προσόντα τῶν ἐλεγκτῶν καὶ παρέδρων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 99.

Ἄνευ νόμου στρατὸς ξένος δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν ἑλλην-

νικήν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ δύναται νὰ διαμένη εἰς τὸ Κράτος ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 100.

Μόνον ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεών των.

Ἄρθρον 101.

Αἱ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμεναι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὑφ' ὧν δικάζονται ὡς κατεπείγουσαι, πλὴν ἐκείνων, δι' ἃς εἰδικοί νόμοι συνιστῶσι διοικητικὰ δικαστήρια, παρ' οἷς τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Αἱ αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ὀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ μεταξὺ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ ἰδιαιτέρως νόμος συστήσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτὸν δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀρεοπαγιτῶν καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 102.

Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Μετά τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οἱ ὑπάλληλοι οἱτοὶ ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ αἰτῶν διορισμοῦ εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι· πλὴν δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται ἄνευ συμφώνου γνωμοδότησεως οὔτε ἀπολύονται ἢ ὑποβιβάζονται ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου καὶ ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον ἀποτελουμένου συμβουλίου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαίρεθῶσι διὰ νόμου οἱ πρέσβεις καὶ διπλωματικοὶ πράκτορες, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, οἱ ἰδιαιτέροι γραμματεῖς τῶν Ὑπουργῶν, οἱ νομάρχαι, ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγραμμάτων.

Ἄρθρον 103.

Ἀγωγαὶ κακοδικίας κατ' ἀρεοπαγιτῶν, ἰσοθίων μελῶν τοῦ

Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας δικάζονται ὑπὸ πενταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου, συγκροτουμένου καθ' ὃν ὁ νόμος ὀρίσει τρόπον διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν τριῶν τούτων σωμάτων, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένου ἑνὸς μέλους ἐξ ἐκάστου σώματος. Εἰς τὸ δικαστήριον τούτο ὑπάγεται καὶ πᾶσα προπαρασκευαστικὴ διαδικασίαι· οὐδεμίαι δ' ἄλλη ἄδεια ἀπαιτεῖται.

Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι διὰ νόμου καὶ αἱ ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ πρωτοδικῶν, ἐφετῶν καὶ εἰσαγγελέων.

Ἄρθρον 104.

Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ δύο μελῶν ἐξ ἐκάστου τῶν σωμάτων τούτων καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὀριζομένων πάντων διὰ κλήρου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐξαιροῦνται ἐκάστοτε τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σῶμα ἐκεῖνο, ἐπὶ ἐνεργείας τοῦ ὁποίου, εἴτε ὀλοκλήρου εἴτε μελῶν αὐτοῦ, καλεῖται ν' ἀποφανθῇ τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρον 105.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν γίνεται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 106.

Πᾶς Ἕλληγ, δυνάμενος φέρειν ὄπλα, ὑποχρεοῦται νὰ συντελῇ εἰς τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἄμυναν κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τῶν νόμων.

Ἄρθρον 107.

Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶναι ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν συντάσσονται τὸ πολίτευμα καὶ τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας τὰ κείμενα· πᾶσα πρὸς παραφθορὰν ταύτης ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 108.

Ἄνευ ἐπιτρέπεται ἢ ἀναθεώρησις ὀλοκλήρου τοῦ Συντάγματος.

Μετά δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὡσάκις ἡ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως, ὀριζούσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας, ἀφισταμένας ἀλλήλων κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα.

Ἀποφασισθεῖσης τῆς ἀναθεωρήσεως διαλύεται αὐτοδικαίως ἢ ὑφεστῶσα Βουλὴ καὶ συγκαλεῖται νέα, ἥτις κατὰ τὴν πρῶτην σύνοδον αὐτῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατά-

ξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 109.

Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Ἄρθρον 110.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως· τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν τὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

Πᾶσα ψηφισομένη ἀναθεώρησις μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τίθεται δ' εἰς ἐνέργειαν δι' εἰδικοῦ ταύτης ψηφίσματος.

Ἄρθρον 111.

Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀφιερῶται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ συνεδρίασις διακόπτεται ὥραν 9. 30' μ. μ.

Μετὰ τὴν διακοπὴν.

Ὠρᾷ 11. 10' μ. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Ἀναγινώσκεται τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τῆς ἐπι τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπῆς ψήφισμα περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ψηφισθέντος Συντάγματος.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως) ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος.

Σ. Δραγοῦμης λέγει ὅτι οὐδεμίαν ἀντίρρησην ἔχει ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων, αἵτινες οὐδεμίαν πρακτικὴν διαφορὰν παρουσιάζουσιν.

Γ. Πῶπ λέγει ὅτι ἡ ἐπενεχθεῖσα μεταρρυθμισὶς παρουσιάζει ταύτην τὴν πρακτικὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἠλλάξεν ἰδέας ἐντὸς τοῦ ἀπὸ τῆς 6 ἀπογευματινῆς ὥρας μεσολαβούντος χρονικοῦ διαστήματος.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Λέγει ὅτι δὲν ἐννοεῖ τί ζητεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ ὁ πρόλαλήσας.

Ε. Κουζουμπάκης ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι πρέπει ν' ἀφεθῇ τὸ ἀπαιτούμενον χρονικὸν διάστημα, ὅπως μελετηθῶσιν αἱ τροποποιήσεις.

Ἀναγινώσκεται εἴτα τὸ ψήφισμα ὡς ἐτροποποιήθη καὶ γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω :

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων

Ἀσχοῦσα τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μεταρρυθμισιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος :

Ψηφίζει

Αἰ κατὰ τὴν γενομένην ὑπ' αὐτῆς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος μεταρρυθμισθεῖσαι καὶ προστεθεῖσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ ἄρθρου 1, μετατιθεμένης εἰς ἄρθρον αὐτοτελὲς ὑπ' ἀριθμὸν 107, τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῶν ἄρθρων 5, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 25, 34, 36 ἕως 38, 53, 54, 56, 57, 59, 60, 61, 66 ἕως 69, 70 ἕως 73, 75, 76, 80, 82 ἕως 86, 88, 89, 90, 91, 93, 97, 98, 101 ἕως 106, 107, μετατασσομένου ὑπ' ἀριθμὸν 108, καὶ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 109, μετατασσομένου ὑπ' ἀριθμὸν 110, ὡς ἤδη ἐψηφίσθησαν, μετὰ καὶ τῆς ἤδη, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς 21 Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους, προΐσχυσάσης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3, ἔχουσαι οὕτως :

Ἄρθρον 2 § β'.

Τὸ κείμενον τῶν ἀγίων γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον· ἢ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τοῦτου, ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀναλόγως τῶν δυνάμεων των· μόνον δὲ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων εἰδικῶν ἐξαιρέσεων. Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσουσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Εἰς πολῖτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιρουμένου τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, οὐδεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως. Ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ δι' ἐντάλματος συλλήψεως κρατηθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον

ἀνακριτὴν ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἂν δὲ ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαιῦ πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, εἴτε ν' ἀπολύσῃ τὸν συλληφθέντα εἴτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα φυλακίσεως. Παρελθούσης ἀπράκτου ἑκατέρας τῶν προθεσμιῶν τούτων, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἴτε πολιτικὸς ὑπάλληλος εἴτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ αὐτὸν παραχρῆμα. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῆσει, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς τε τὴν ἀνθρώσιν πάσης ζημίας προσγενομένης εἰς τὸν παθόντα καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικῆς ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν δέκα δι' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύναται πάντοτε τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ αἰτήσῃ τοῦ προφυλακισθέντος, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν τούτου ἐπὶ ἐγγυήσῃ ὀριζομένη διὰ δικαστικῆς βουλεύματος, καθ' οὗ ἐπιτρέπεται ἀνακοπή. Οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἢ προφυλάκισις δύναται νὰ παραταθῇ πέρα τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρχάς, ὑποχρεομένους εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ ἐγγράφον ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἣν ἢ ἀναφορὰ ἀρχῆς καὶ τῇ ἀδείᾳ ταύτης ἐπιτρέπεται ἢ ζήτησις εὐθυνῶν παρὰ τοῦ ὑποβαλόντος τὴν ἀναφορὰν διὰ παραβάσεις ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας.

Ἄρθρον 11.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταρίζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύνανται νὰ ὑπαγάγῃσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἀδειαν.

Συνεταιρισμός τις δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ ἔνεκα παραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων, εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλον. Οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται, εἰμὴ ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων τιμωροῦνται ἐπὶ καταχρῆσει τῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ

διὰ χρηματικῆς ποσοῦ ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν ἑκατὸν.

Ἄρθρον 14.

Ἐκαστος δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύονται. Ἀπαγορεύεται ὁσαύτως ἢ κατὰσχέσεις ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν, εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἴτε μετ' αὐτήν. Ἐπιτρέπεται δὲ κατ' ἐξαιρέσιν ἢ κατὰσχέσεις μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἔνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως ἢ, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιστάσεις, ἔνεκεν ἀσέμνων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶν ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὀφείλουσι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τοῦτο ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως ἄλλως, ἢ κατὰσχέσεις αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ βουλεύματος ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχθέν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Δύναται καθ' ὃν τρόπον ὁ νόμος ἤθελεν ὀρίσει ν' ἀπαγορευθῇ, ἐπὶ ἀπειλῇ κατασχέσεως καὶ ποινικῆς καταδιώξεως, ἢ δημοσίευσις εἰδήσεων ἢ ἀνακοινώσεων ἀναγομένων εἰς στρατιωτικὰς κινήσεις ἢ εἰς ἔργα ὀχυρώσεως τῆς χώρας. Εἰς τὴν κατὰσχέσιν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις.

Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἰσὶν ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνθρώσιν πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικῆς ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δ' ἐλάσσονος τῶν δραχμῶν διακοσίων.

Εἰς μόνον πολίτας Ἕλληνας ἐπιτρέπεται ἢ ἔκδοσις ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἐκπαίδευσις, διατελούσα ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, ἐνεργεῖται δαπάνῃ αὐτοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ἅπαντας ὑποχρεωτικὴ, παρέχεται δὲ δωρεάν ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιώτας καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἢ ἴδρυσις ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 17.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος

διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημιώσις ὀρίζεται πάντοτε διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ. Ἐν περιπτώσει δ' ἐπειγούσῃ δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὀρισθῇ δικαστικῶς, μετ' ἀκρόασις ἢ πρόσκλησις τοῦ δικαιούχου, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, εἰς παραχρῆν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον ὀρίσει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῶς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ιδιοκτήτου, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήψεως.

Εἰδικοί νόμοι κανονίζουσι τὰ τῆς ιδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν καὶ ἱαματικῶν καὶ βεόντων ὑδάτων.

Ἄρθρον 25.

Πρότασις νόμου, ἀποκρουσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν παραγόντων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν σύνοδον.

Ἄρθρον 34.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς στρατιωτικούς καὶ ναυτικούς βαθμούς, διορίζει καὶ παύει ὡσαύτως κατὰ νόμον τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν.

Ἄρθρον 36.

Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 37.

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν, ἐκτάκτως δέ, ὡσάντις τὸ κρίνει εὐλόγον· κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ἰπουργεῖου, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 38.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἅπαξ μόνον νὰ ἀναπέμψῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλευτικῆς συνόδου, εἴτε ἀναβάλλων τὴν ἐναρξιν εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

Ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν βουλευτικὴν σύνοδον ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 53.

Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἔνεκα νόσου κρίνει ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν ἀντιβασιλείας, συγκαλεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Βουλὴν καὶ προκαλεῖ διὰ τοῦ Ἰπουργεῖου περὶ τούτου εἰδικὸν νόμον. Ἐὰν ὁ Βα-

σιλεύς δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύῃ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἢ δὲ Βουλὴν, συνερχομένην, εἰς διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορησάντων ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην, ἐκλέγει ἀντιβασιλέα καὶ, χρείας καλούσης, ἐπιτροπὸν, διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀντιβασιλείας ἕνεκεν ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 54.

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα, ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὓς δὲν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.

Ἄρθρον 56.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, μὴδὲ ν' ἀποφασίσῃ τι ἄνευ ἀπαλύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἤτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κατωτάτου ὅριου τῆς ἀπαρτίας.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρον 57.

Οὐδεμίαν πρότασιν νόμου γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἅπαξ μὲν κατ' ἀρχὴν, δις δὲ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον, κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

Μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἐπιψήφισιν τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον παραπέμπεται εἰς ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἂν δὲν παρεπέμφθῃ πρότερον, ἢ ἂν δὲν ἐγένετο ἐπιχειρησὶα αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέτασιν ἢ τὴν πάροδον τῆς ταχθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, ἐπακολουθεῖ ἢ κατ' ἄρθρον συζήτησις εἰς διαφόρους συνεδριάσεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας. Εἰς ἐξαιρετικὰς ὅμως περιστάσεις δύναται ἡ Βουλὴ, κηρύσσουσα τὴν πρότασιν κατεπείγουσαν, νὰ μὴ παραπέμψῃ ταύτην εἰς ἐπιτροπὴν καὶ νὰ περιορίσῃ εἰς μίαν ἡμέραν τὸν μεταξὺ τῶν δύο κατ' ἄρθρον συζητήσεων χρόνον.

Ἄν κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ τροπολογίαι, ἢ τοῦ συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται, μέχρις οὗ τὸ ψηφισθὲν τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, ὡς ἐτροπολογήθῃ.

Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν κωδικῶν προπαρασκευασθέντων ὑπὸ ἐιδικῶν ἐπιτροπῶν, συσταθεισῶν δι' ἐιδικοῦ νόμου, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου κυροῦντος τοὺς εἰρημένους κώδικας ἐν ὅλῳ. Ἡ περὶ τοιοῦτου νόμου πρότασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ κατεπείγουσα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίησις ὑφι-

σταμένον διατάξω δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν, ἢ ἐν ὄλῳ ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων, πλὴν τῶν φορολογικῶν.

Ἄρθρον 59.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου. Ἐξαιρετικῶς, ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ αὐξήσεως εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ προτάσεως νόμου, ὑπὸ τὸν ῥητὸν ἔρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου.

Ἄρθρον 60.

Ἐν τῇ ἑτησίᾳ τακτικῇ συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον οικονομικὸν ἔτος τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν.

Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς συνόδου, ἀφ' οὗ δ' ἐξετασθῆ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπαξ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, εἰς τμήματα ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ὀριστέα, καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, καθ' ἕνα ὑπουργεῖον δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Ἐντὸς ἑτοῦς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οικονομικῆς χρήσεως εἰσάγεται ὁ ἀπολογισμὸς αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ αὐτῆς ὀρισθησόμενα.

Ἄρθρον 61.

Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβή οὔτε ἐγγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους οὔτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 66.

Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ βουλευτῶν, ἐκλεγμένων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργεῦνται αὐτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

Ἄρθρον 67.

Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

Ἄρθρον 68.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφέρειας προσδιορίζεται διὰ νόμου ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

Ἄρθρον 69.

Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτὰ ἔτη, ἀρ-

χόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν ἅμα δὲ τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς βουλευτικῆς περιόδου, διατάσσεται ἡ ἐνέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τούτων συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ νέα Βουλὴ εἰς τακτικὴν σύνοδον, μόνον ἂν ὑπὸ τῆς ἀπελθούσης Βουλῆς δὲν ἐξεπληρώθησαν, διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν, τὰ ἐν ἄρθρῳ 60 ὀριζόμενα.

Ἐδρα βουλευτικῆ κενωθείσα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς περιόδου δὲν συμπληροῦται, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλιπόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

Ἄρθρον 70.

Ὅπως ἐκλεγῆ τις βουλευτῆς, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης Ἑλλήν, ἔχων συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος καὶ τὴν νόμιμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Βουλευτῆς στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐγείρομεν περὶ τούτου ἀμφισβητήσεων, ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

Ἄρθρον 71.

Ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, δήμαρχοι, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ δικαστικὴ κλητῆρες δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταί, εἰ μὴ παραιτηθῶσι πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητικοῦ ἢ ἐμμίσθου νερικῶ συμβούλου καὶ ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, ἀπολαουσῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικοῦ νόμου. Οἱ διατελοῦντες εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν, ἐντὸς ἑκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει δὲ τῆς τιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

Ἄρθρον 72.

Βουλευταὶ ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων, ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἄρθρον 73.

Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων εἴτε εἰς ἑλλειψὶν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, συγχρητούμενον διὰ κληρώσεως μεταξὺ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου

Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων τοῦ Κράτους. Ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, τὴν προεδρίαν δὲ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου λαμβάνει ἓκ τῶν κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα προηγουένος. Κατὰ τὰ λοιπὰ, τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὁρισθῆσονται διὰ νόμου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

Ἄρθρον 75.

Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσεις, οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κατοικοῦντες δραχμῶν ὀκτακοσίων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τριμηνίας, οἱ δὲ λοιποὶ χιλίων λίων.

Εἰς τὸν τακτικὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχεται δι' ἔξοδα παραστάσεως πρόσθετος ἀποζημιώσις δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα μηνιαίως.

Οὐδεμία ἄλλη ἀποζημιώσις παρέχεται εἰς τοὺς βουλευτάς ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρον 76.

Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονος τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἂνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ συνόδῳ, κρατοῦνται ἐκ τῆς ἄνω ἀποζημιώσεως δραχμαὶ εἴκοσι δι' ἐκάστην συνεδρίαν.

Ἄρθρον 80.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμους ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ δικαστηρίου, ὅπερ, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικαστῶν, κληρουμένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἕξ ἀπάντων τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διωρισμένων ἀρεοπαγιδῶν, ἐφετῶν καὶ προέδρων αὐτῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 82.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν ἰδίως α') Ἡ ἐπεξεργασία τῶν προτάσεων νόμων καὶ τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων

β') Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποβαλλομένων αὐτῶ διαφορῶν ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ

γ') Ἡ κατ' αἴτησιν ἀκύρωσις διὰ παράβασιν νόμου τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενα

δ') Ἡ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ἀπικλαυντων μονιμότητος ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως, κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β', γ' καὶ δ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 83.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὁρίζει τὰς προτάσεις νόμων, ὧν ἡ ἐπεξεργασία ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὶν ἢ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ παρέμψη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβαλλομένας προτάσεις.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδέποτε παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 84.

Τὰ κανονιστικὰ διατάγματα ἐκδίδονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφαινομένου ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἢς παρερχομένης ἀπράκτου, ἐκδίδεται τὸ διάταγμα καὶ ἄνευ γνωμοδοτήσεως.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 85.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τακτικὰ καὶ ἔκτακτα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὁριζόμενος διὰ νόμου, τῶν μὲν τακτικῶν δὲν δύναται νὰ ἦ ἐλάσσων τῶν ἑπτὰ οὔτε μείζων τῶν δεκαπέντε, τῶν δὲ ἐκτάκτων μείζων τῶν δέκα. Τὰ ἔκτακτα μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν δικαστικῶν, ἐπὶ ἐπιμισθίᾳ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 86.

Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ βασιλικῆς διατάξεως προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου αὐτῶν εἶναι δεκαετής, ἐκεῖνοι δὲ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία ἔληξε, δύναται νὰ ἀναδιορισθῶσιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τοῦ μὲν ἐνὸς τρίτου τῶν μελῶν, διὰ κλήρου ὁριζομένων, θὰ θεωρηθῇ λήξασα ἡ ὑπηρεσία ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὀγδόου ἔτους τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τοῦ δὲ ἑτέρου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δεκάτου, καὶ τοῦ τελευταίου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δωδεκάτου ἔτους.

Τὰ καθήκοντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰσὶν ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰουδήποτε δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου πλὴν τῶν τοῦ καθηγητοῦ τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῶν τοῦ Ὑπουργοῦ ἄλλ' οὐδέποτε ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος ἐνάσκησις τῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσει τὰ προσόντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τούτων διαρκούσης τῆς θητείας, τὰ περὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 88.

Οἱ ἀρεσπαγίται, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἰσὶν ἰσόβιοι, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, εἰδικαὶ πταισματοδίκαι, γραμματεῖς καὶ ὑπεργραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελίων, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύναται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκης εἴτε ἕνεκα πειθαρχικῶν παραπτώματων ἢ νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93.

Ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου, διὰ πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ἐμμισθοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοστοῦ, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἑξηκοστοῦ.

Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως νέου εἰδικοῦ νόμου περὶ ὁρίου ἡλικίας πάντες οἱ ἀνωτέρω ἐμμισθοὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦσι κατὰ τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον ἔτος συμπληρωμένον.

Ἄρθρον 89.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 90.

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπολαύοντες ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος, ἐκτὸς τῶν ὑπεργραμματέων, τοποθετοῦνται, μετατίθενται καὶ προάγονται δι' Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, αποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει.

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγή δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 91.

Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτακτα δικαστήρια ὑφ' οἷονδῆποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει, διὰ τὴν περίπτωσιν ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ γενικῆς, ἕνεκεν ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἐπιστρατεύσεως, τὰ τῆς προσωρινῆς, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος, τὰ τῆς κηρύξεως τῆς καταστάσεως πολιορκίας καὶ τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τούτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Τίθενται δὲ κατὰ πάσας ἢ τινας μόνον αὐτοῦ διατάξεις εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικρατείαν ἢ μέρος αὐτῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, ἀδεία τῆς Βουλῆς ἐκδιδομένου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προσυπεγεγραμμένου ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλικοῦ διατάγματος καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ συγκαλείται ἡ Βουλὴ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, καὶ ἂν ἔτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ὅπως διὰ πράξεως αὐτῆς ἀποφασίσῃ τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος. Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ ἄρθρου 63 ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω βασιλικῶν διαταγμάτων, προκειμένου μὲν περὶ πολέμου, δὲν ἐκτείνεται πέρα τῆς λήξεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστρατεύσεως, αἶρεται αὐτοδικαίως μετὰ δέμηνον, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ δὲν παραταθῇ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἀδεία τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 93.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 97.

Τὰ περὶ στρατοδικείων, ναυτοδικείων, πειρατείας, ναυταπάτης καὶ δικαστηρίων λειῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 98.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ πάρεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνηδρίου εἰσὶν ἰσόβιοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τὸς ἄρους τοῦ ἄρθρου 88, ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους. Τὰ προσόντα τῶν ἐλεγκτῶν καὶ παρέδρων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 101.

Αἱ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμεναι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὑφ' ὧν δικάζονται ὡς κατεπίγουσαι, πλὴν ἐκείνων, δι' ἧς εἰδικοὶ νόμοι συνιστῶσι διοικητικὰ δικαστήρια, παρ' οἷς τηροῦνται καὶ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Αἱ αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων μεταξύ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ μεταξύ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ ἰδιαιτέρος νόμος συστήσῃ πρὸς ἐνδίκασιν ταύτης μικτὸν δικαστήριον, αποτελούμενον ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀρεσπαγιτῶν καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 102.

Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ αὐτῶν διορισμοῦ εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι· πλὴν δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται ἄνευ συμφώνου γνωμοδοτήσεως οὔτε ἀπολύονται ἢ ὑποβιβάζονται ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου καὶ ἐκ μόνιμων ὑπαλλήλων κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον ἀποτελουμένου συμβουλίου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται πρόσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαίρεθῶσι διὰ νόμου οἱ πρέσβεις καὶ διπλωματικοὶ πράκτορες, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, οἱ ἰδιαιτέροι γραμματεῖς τῶν Ὑπουργῶν, οἱ νομάρχαι, ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων.

Ἄρθρον 103.

Ἀγωγαὶ κακοδικίας κατ' ἀρεοπαγιτῶν, ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας δικάζονται ὑπὸ πενταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου, συγκροτουμένου καθ' ὃν ὁ νόμος ὀρίζει τρόπον διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν τριῶν τούτων σωμάτων, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένου ἑνὸς μέλους ἐξ ἑκάστου σώματος. Εἰς τὸ δικαστήριον τούτο ὑπάγεται καὶ πᾶσα προπαρασκευαστικὴ διαδικασία· οὐδεμίαν δ' ἄλλη ἄδεια ἀπαιτεῖται.

Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι διὰ νόμου καὶ αἱ ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ πρωτοδικῶν, ἐφετῶν καὶ εἰσαγγελείων.

Ἄρθρον 104.

Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ δύο μελῶν ἐξ ἑκάστου τῶν σωμάτων τούτων καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὀριζομένων πάντων διὰ κλήρου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐξαιροῦνται ἐκαστοτε τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σῶμα ἐκεῖνο, ἐπὶ ἐνεργείας τοῦ ὁποίου, εἴτε ὀλοκλήρου εἴτε μελῶν αὐτοῦ, καλεῖται ν' ἀποφανθῇ τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρον 105.

Ἡ ἐκλογή τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν γίνεται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 106.

Πᾶς Ἕλλην, δυνάμενος φέρειν ὄπλα, ὑποχρεοῦται νὰ συντελῇ εἰς τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἄμυναν κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τῶν νόμων.

Ἄρθρον 107.

Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶναι ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν συντάσσονται τὸ πολίτευμα καὶ τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας τὰ κείμενα· πᾶσα πρὸς παραφθορὰν ταύτης ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 108.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὀλοκλήρου τοῦ Συντάγματος.

Μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὡσαύκις ἡ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως, ὀριζούσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας, ἀφισταμένας ἀλλήλων κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεωρήσεως διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ὑφ' ἑστῶσα Βουλὴ καὶ συγκαλεῖται νέα, ἣτις κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον αὐτῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

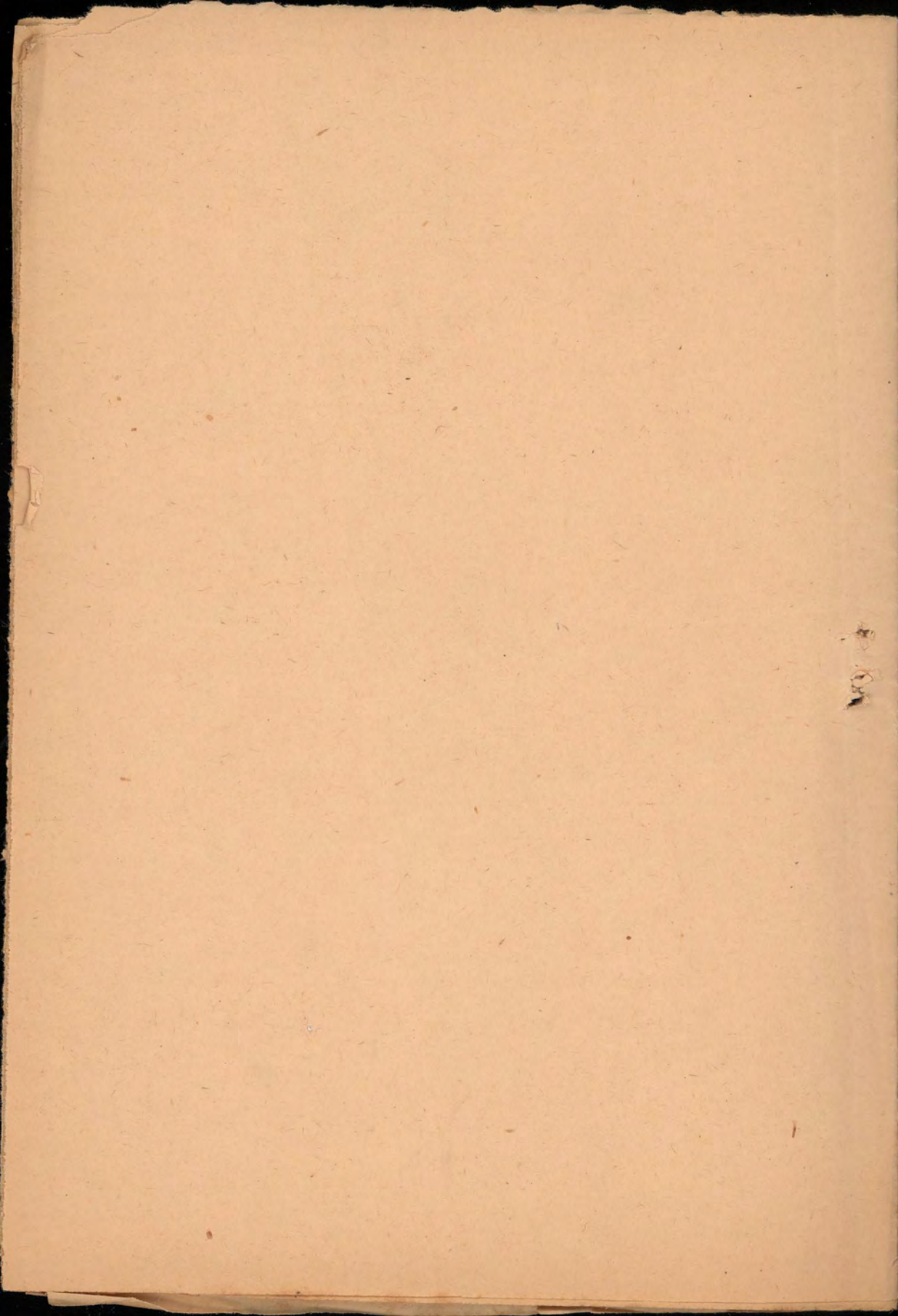
Ἄρθρον 110 § β'.

Πᾶσα ψηφίζομένη ἀναθεώρησις μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τίθεται δ' εἰς ἐνέργειαν δι' εἰδικοῦ ταύτης ψηφίσματος.

τίθενται εἰς ἐνέργειαν ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ προκείμενον ψήφισμα δημοσιευθήσεται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον, αἱ δὲ ἐν αὐτῷ κατ' ἄρθρα ἀναγεγραμμένα συνταγματικὰ διατάξεις, συναρμολογηθεῖται μετὰ τῶν ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Συντάγματος παραμεινάντων ἀμεταβλήτων ἄρθρων, ἐν οἷς καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμοὺς 81, 109 καὶ 111 μεταταχθέντα (πρῶτον 82, 103 καὶ 110), συνδημοσιευθήσονται ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἓν ὅλον σῶμα, ὑπὸ τὴν ἀρχικῶς τεθειμένην ἐπικεφαλίδα τοῦ Συντάγματος.

Προβαίνει εἴτα ἡ Βουλὴ εἰς συζήτησιν τῶν κατωτέρω ἀντικειμένων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 42'.
Τῆς 25 Μαίου 1911

Δ. 6
Λογ. Πρωτοκόλλου 233
6.9.11

Περαιτωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τὴν 5ην καὶ 40' ὥραν, ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινεῖ πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι αὕτη εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίξει παρόντων 184 βουλευτῶν.

Παρὰ τοῦ κ. **Προέδρου** ἀνακοινοῦνται πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ ἐξῆς :

- 1) Ὁ Ἑργατικὸς Σύνδεσμος Λαυρίου ἢ « Ἀλληλοβοήθεια » ζητεῖ τὴν ψήφισιν τῆς προτάσεως ἐργατικοῦ νόμου τοῦ βουλευτοῦ κ. Σ. Θεοδωροπούλου.
- 2) Οἱ κάτοικοι Ἀμωράνης τῆς Ναυπακτίας αἰτοῦνται ἀνέγερσιν διδαστηρίου.
- 3) Οἱ κάτοικοι Πλύπτρας, Παπαδιανίων καὶ Κοντεβιανίων τοῦ δήμου Ἀσωποῦ ζητοῦσιν ἐπέκτασιν τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας Ἐληᾶς-Μολάων μέχρι τῶν εἰρημένων χωρίων.
- 4) Οἱ πλανόδιοι αἰγογλακτοπῶλαι Ἀθηνῶν ζητοῦσιν ὅπως τοῖς ἐπιτραπῆ ἡ κωδονοφορία τῶν αἰγῶν των.
- 5) Οἱ κάτοικοι Βόλου αἰτοῦνται ἐπίχωσιν ἐλῶν ἐν τῇ παραλίᾳ καὶ ἐκτόπισιν τῶν ὄγκολίθων.
- 6) Ἡ Ἀθηναῖς Πολυζωίδου ζητεῖ μνησιαῖον βοήθημα.
- 7) Ὁ ἐν Πάτραις Ἀχαϊκὸς Σύλλογος τὰ « Πάτρια » ζητεῖ νὰ τῷ χορηγηθῆ βοήθημα.
- 8) Ὁ Παν. Δ. Ρογαλάκος ἀγωνισθεὶς καὶ παθὼν ἐν Μακεδονίᾳ ζητεῖ μνησιαῖον βοήθημα.
- 9) Ὁ Σύλλογος τῶν σιγαροποιῶν Πύργου ζητεῖ φορολογίαν τῶν μηχανοποιήτων σιγαρέτων.
- 10) Ἡ οἰκογένεια Δημακοπούλου ζητεῖ ὅπως τῇ ἐξασφαλισθῶσι χρήματα κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἀσφαλ. Ἐταιρείαν ἢ « Ἀγγυρα ».
- 11) Ὁ Χ. Καζάκος διαμαρτύρεται διότι τῷ ἐπέβλήθη πρόστιμον 200 δραχ. ἐπειδὴ εὑρέθη ἔχων πυρίτιδα καὶ σιγάκια ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἅτινα εἶχεν ἀγοράσῃ πρὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου.
- 12) Ὁ Ἰωάν. Θ. Σπάντζεкас ἀπολυθεὶς ἐργοδηγὸς τῶν Δημοσίων ἔργων ζητεῖ ἐπαναφορὰν.
- 13) Οἱ κάτοικοι Ἀλειματάδων τῆς Κερκύρας αἰτοῦνται ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως νόμου τῶν κ. κ. Βουλευτῶν Κερκύρας.
- 14) Οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐπιστήμονες φάρμακοποιοὶ ζητοῦσιν λύσιν τοῦ φαρμακευτικοῦ ζητήματος.
- 15) Οἱ καπνέμποροι Πατρῶν παρακαλοῦσιν ὅπως υποβληθῆ φόρος εἰς τὰ μηχανοποιήματα σιγαρέττα.
- 16) Ὁ Νικόλ. Παπαδόπουλος διαμαρτύρεται διότι ὁ πατὴρ του προφυλακισθεὶς ἀδίκως ἀπέθανεν ἐν τῇ φυλακῇ.

Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Μεσσηνίας κ. Σ. Κισίμης υποβάλλονται τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐνεργείας ἐκλογῆς νέων δημοτικῶν ἀρχῶν, τυπωθησόμεναι πρὸς διανομὴν.

Παρὰ τῶν βουλευτῶν κ. κ. Δ. Γελαβᾶ Ἀχαιοῦλιδος

καὶ **Ν. Δελακοβία** Ἀργολιδοκορινθίας ὑποβάλλεται πρό-
τασις ψηφίσματος σχετικῆ μετὴν ἀναθεώρησιν τῶν μὴ θε-
μελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, τυπωθησομένη πρὸς
διανομήν.

Συνεχίζεται ἡ διακοπεῖσα β' συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου
περὶ ἐγκρίσεως προσθέτου συμβάσεως μετὰ τῶν τραπεζῶν
καὶ τραπεζιτῶν, οἵτινες ὑπέγραψαν τὴν ἀπὸ 3]16 Ἰουλίου
1910 σύμβασιν περὶ προκαταβολῆς 40,000,000 δραχ. χρυ-
σῶν καὶ δανείου 150,000,000.

Α. Ἀποστολίδης. Ἐκ τῆς γραμμῆς Πειραιῶς-Λαρίσης
πολλοὶ ἐπαρχίαι τῆς Θεσσαλίας, καίτοι καταβάλλουσαι εἰ-
σφορὰν διὰ τοῦ φόρου τοῦ καπνοῦ, οὐ μόνον δὲν ὠφελήθησαν,
ἀλλὰ καὶ ζημίας ὑπέστησαν. Διὰ τὰ ὑδραυλικά ἔργα Θεσ-
σαλίας, θεωρηθέντα, ἢ οὕτως, ἢ ἄλλως, τοπικά, ὑπεβλήθη
φορολογία. Ὁ ἀείμνηστος Τριζούπης, ὁ μεγαλοεργὸς ἐκεῖνος
ἀνὴρ. . . .

Α. Κορομυλάς (Ἵπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πρό-
κειται περὶ μεταβολῆς τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως, ἐν τῷ ζη-
τήματι τῆς διαθέσεως τοῦ δανείου ἔχουν τὴν θέσιν τῶν ὅσα
ἠρχίσσατε λέγοντες. Πρόκειται καθαρῶς περὶ ὅρων συμβάσεως
οὐχὶ περὶ δαπάνης τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου, τοὺς ὅρους
θέλωμεν νὰ τοὺς μεταβάλωμεν.

Ὁ κ. **Ἀποστολίδης** δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται τοῦ λόγου
μετὰ τοὺς λόγους τοῦ κ. Ἵπουργοῦ.

Ι. Πατούρακος. Θέλωμεν νὰ γνωρίζωμεν πῶς θὰ
χρησιμοποιηθῇ τὸ δάνειον τοῦτο, ὅπερ πρόκειται νὰ ψηφί-
σωμεν, διότι καὶ ἄλλα δάνεια με ὠρισμένας ὑποσχέσεις ἐ-
πραγματοποιήθησαν, ἀλλὰ αἱ ὑποσχέσεις ἔμειναν κεναί.

Α. Κορομυλάς (Ἵπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ
δάνειον ἔχει συναρθῆ καὶ ὑποχρεούμεθα νὰ τὸ δεχθῶμεν. Ἡ
Κυβέρνησις λέγει ἤδη ὅτι τὸ συνημμένον δάνειον δὲν θέλει νὰ
τὸ πραγματοποιήσῃ ὅλον ἀπὸ τοῦδε. Ὅ,τι θέλετε νὰ εἰπῆτε
ἀναφέρεται ἐν τῇ συμβάσει ἣτις συνωμολογήθη πέρυσι.

Ι. Πατούρακος. Ὑπάρχει, Κύριοι, Σιδηροδρομικὸν
ζήτημα, σιδηροδρομικὴ ἀνάγκη ἐν Λακωνίᾳ, ἣτις τέλεον ἐγ-
κατελείφθη παρὰ τῆς πολιτείας, μίαν μόνην ὁδὸν ἔχει εἰς
ἀθλίαν κατάστασιν. Ἦλθεν ἤδη ἡ στιγμή τῆς προνοίας καὶ
διὰ τὴν Λακωνίαν, θέλω νὰ μάθω ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐάν
ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 40,000,000 ἐκ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται
δανείου, θὰ διατεθῇ καὶ μέρος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σι-
δηροδρόμου Τριπόλεως—Σπάρτης.

Θ. Κουτούπης. Εἰψηφίσθη νόμος ὑπὲρ τῆς κατα-
σκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου τούτου, ὥστε δὲν δύναται παρὰ
νὰ προτιμηθῇ ἐξάπαντος, ὅταν θ' ἀποφασισθῇ ἡ διάθεσις
τῶν εἰδικῶν ποσῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ζητοῦμεν
ἀδειαν ν' αὐξηθῇ τὸ δι' ἔργα παραγωγικά ἐν τῇ πα-
λαιᾷ συμβάσει ἀναγραφόμενον ποσὸν τῶν 40,000,000,
ὅπως δύναται νὰ διατεθῇ καὶ δι' ἄλλα ἀνάλογα ἔργα, ἐν οἷς
καὶ τ' ἀναγόμενα εἰς τὸ Τελωνεῖον καὶ τὸν λιμένα Πειραιῶς.
Δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τοῦτο ἀνευ ἀδείας.

Ι. Πατούρακος. Πῶς θὰ διαρρυθμισθῇ ὁ λιμὴν
Πειραιῶς, ἀφοῦ ὁ εἰς τῶν ὀφθαλμῶν του εἶνε ἀλλοίθωρος,
διὰ τῆς καταλήψεως τοῦ καλλιτέρου μέρους αὐτοῦ διὰ τοῦ
Β. Περιπτέρου; Ὅθεν εἶνε βέβαιον ὅτι, ὑπὸ τοὺς νῦν ὅρους
τοῦ λιμένος Πειραιῶς, εἶνε ἀπολύτως καὶ φύσει ἀδύνατος ἡ
πραγματοποίησις τῶν ὑποσχομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως
ὡς πρὸς τὸν λιμένα Πειραιῶς διὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ νομο-
σχεδίου. Πρὸ παντός δὲ ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἐν θὰ διατεθῇ,
ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα, τὸ ἀνάλογον μέρος διὰ τὴν κατασκευὴν
τοῦ Σιδηρ. Τριπ.—Σπάρτης.

Η. Πετροπουλάκης. Παρ' οὐδεμιᾶς Κυβερνήσεως
δύναται νὰ παροραθῇ νόμιμον δικαίωμα τῆς Λακωνίας, ἀφοῦ
ὑπάρχει ἐψηφισμένος νόμος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Σιδ.
Τριπ.—Σπάρτης. Πᾶσα ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος ἤδη
βλάπτει αὐτό, ἀντὶ νὰ τὸ προάγῃ, συντελεῖ μόνον εἰς τὴν
ἄσκοπον διέγερσιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐκεῖνου, δὲν ἔχει οὐδόλως
τὴν θέσιν τῆς ἐν τῇ συζητήσει τοῦ παρόντος νομοσχεδίου
ἡ συζήτησις περὶ τοῦ Σιδηροδρόμου Σπάρτης.

Θ. Κουτούπης. Δὲν δύναται νὰ παροραθῇ ἡ νόμιμος
προτεραιότης τῆς Λακωνίας εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Σιδηρο-
δρόμου.

Η. Πετροπουλάκης. Μήπως δὲ δὲν δυνάμεθα νὰ
φρονάζωμεν καὶ νὰ ἐξεγείρωμεν ἀκόμη ἐὰν τυχὸν συμβῇ ὑπὸ
Κυβερνήσεως τινὸς παραβίασις τῶν τεθεσπισμένων;

Σ. Δρυγούσης. Τὸ δάνειον ἐγένετο ὑπὸ δυσμενε-
στάτας συνθηκῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ὅρους βαρεῖς ἐνεκα τῆς
προκαταβολῆς. Εἴχομεν πρὸς τοὺς ξένους ἀνειλημμένας ὑπο-
χρεώσεις, ἐπέισαμεν αὐτοὺς ὅτι ὁ ὄπλισμός ὅστις μᾶς

ἐχρειάζετο δὲν ἀνάγεται εἰς σκοποὺς πολεμικοὺς—εἶπομεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι 40 ἑκατομ. θὰ διετίθεντο εἰς ἔργα παραγωγῆς, θετικῆς δημοσίας ὠφελείας καὶ ἀνάγκης. Εἶπομεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμῶν καὶ μελετῶν. Ἐχει ἡ Βουλὴ καὶ πρόσθετον ἐγγύησιν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε δεσμευμένη ἀπέναντι τῶν δανειστῶν—δὲν δύναται ἀπολύτως νὰ διαθέσῃ ὅπου δὲν ἀναφέρει ἡ σύμβασις, οἰαδὴ ποτε ἔκτακτος καὶ ἐπείγουσα ἀνάγκη καὶ ἂν ἤθελε παρουσιάσθῃ. Τὰ 3 σιδηροδρομικὰ ἔργα, τοῦ Σιδ. Τριπ.—Σπάρτης, τοῦ Σιδ. Ἀγρ.—Ἀρτης καὶ τῆς προεκτάσεως τοῦ Σιδ. Πειραιῶς—Λαρίσσης, ὡς καὶ τὸ ὅλον ὑδραυλικὸν Θεσσαλικὸν ἔργον, ἦσαν ἐντὸς τῆς προβλέψεως.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει σήμερον, μὴ οὖσα ἐτοιμὴ νὰ κάμῃ ἔργα, μὴ δυναμένη νὰ διαθέσῃ ἀμέσως τὰ 40 ἑκατομ, θέλει ν' ἀποφύγῃ νὰ πληρώσῃ τόκον, δηλ. θέλει νὰ πείσῃ τὸν δανειστὴν νὰ μὴ δώσῃ ἀμέσως τὰ ἐπὶ πλέον αὐτὰ 40 ἑκατομμύρια, ζητεῖ νὰ λάβῃ μόνον τὰ 110 ἑκατομ. καὶ οὐχὶ τὰ 150. Ζητεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ ἄδεια νὰ τροποποιήσῃ τοὺς ὅρους τῆς πρώτης συμβάσεως. Οἱ δανεισταί, βλέποντες νῦν τὴν ἀκμαίαν ἡμῶν οἰκονομικὴν κατάστασιν, θέλουσι νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς περιστάσεως, ὅπως μᾶς δώσωσιν ἤδη ὅλον τὸ ποσόν, χάριν τῶν τόκων. Ἡ Κυβέρνησις τοῦτο θέλει νὰ ἀποφύγῃ καὶ ἐπαίνων ἀξία μᾶλλον εἶνε διὰ τὰς προσπαθείας τῆς.

Ἐχομεν Κυβέρνησιν ἀναμνησθητέου χρηστότητος, ἀσχολουμένην εἰλικρινῶς εἰς ἀνόρθωσιν τῶν ἐρειπίων, ἡ Βουλὴ οφείλει νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτήν.

Γ. Μαυρίνης. Ζητεῖ ν' αὐξηθῇ τὸ ποσὸν διὰ τὸν λιμένα Πειραιῶς ὅπως συνδυασθῇ μετὰ τῶν ἀναγομένων εἰς αὐτὸν ἔργων καὶ τὸ ὑδρευτικὸν ζήτημα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ζητοῦμεν νὰ μὴ λάβωμεν ἀμέσως ὀλόκληρον τὸ ποσὸν καὶ νὰ διακαιούμεθα νὰ διαθέσωμεν δι' ἔργα παραγωγικὰ καὶ πέραν τοῦ ποσοῦ τῶν 40 ἑκατομμυρίων. Σηζήθησις περὶ τοῦ εἶδους τῶν ἔργων τούτων παρέλκει ἐντελῶς καὶ ἀντικανονικὴ εἶνε. Ὁ χρόνος διὰ τὸ ὑπόλοιπον ἔργον τῆς Βουλῆς εἶνε βραχύς καὶ πρέπει νὰ μὴ παρεμβάλλεται οὐδὲν πρόσκομμα. Οἱ δα-

ναισταί σήμερον, λόγω βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν ὄρων τῆς χώρας, θέλουσι νὰ μᾶς δώσωσι ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ δανείου, ἡμεῖς δὲν θέλομεν ὅλον διὰ ν' ἀποφύγωμεν τοὺς τόκους, αὐτὸ εἶνε τὸ ζήτημα, ὡς ἀνέπτυξε καὶ ὁ ἀξιότιμος ἐξ Ἀττικοβοιωτίας βουλευτής.

Ε. Κουλουμπάκης. Διατί τὸ δικαίωμα τῆς αἰρέσεως παρατείνεται εἰς τὸ ἄπειρον τοῦ χρόνου; Ἐφόσον δὲν λάβωμεν ὅλον τὸ ποσὸν τοῦ δανείου τῶν 150,000,000 δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ προέλθωμεν εἰς συνεννοήσεις μετ' ἄλλους κεφαλαιούχους δι' εὐνοϊκώτερον δάνειον. Τὰ 150 ἑκατομμύρ. δὲν προσφέρονται ἤδη ἀπὸ τοὺς κεφαλαιούχους ἐπειδὴ εἶνε ἀκμαία ἡ πίστις τοῦ Κράτους, ἀλλὰ διότι εἶνε ἠσφαλισμένα. Παρέχονται 150 ὀνομαστικὰ ἑκατομμύρια, ἐξ ὧν 40 θὰ διατεθῶσι διὰ διάφορα ἔργα καὶ διὰ κάλυψιν πρῶην καὶ ἐνδεχομένων ἐλλειμμάτων καὶ δὲν θὰ μείνῃ τίποτε. Κατὰ τὴν γνώμην μου ὄχι 40, ἀλλὰ οὔτε 20 ἀκόμη ἑκατομμύρια δὲν ὑπάρχουν πραγματικῶς νὰ διατεθῶσι διὰ τὰ δημόσια ἔργα. Ἐκ τῶν 110 ἑκατομ. δὲν ἀπομένει νὰ λάβῃ τὸ Κράτος εἰμὴ 49.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν μάχαιραν εἰς τὸν λαμῶν ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ. Ἐχομεν ἔλλειμμα 5,000,000, ἔχομεν ὁμολογίαν τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι δὲν ἐγγυᾶται ὅτι τόσον μόνον θὰ εἶνε, ἔχομεν τὸ ὑπόδειγμα καὶ τὰς μεθόδους τοῦ παρελθόντος. Καὶ ἐξ αὐτῶν ὧν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν εἰς τί ἀποβλέπει τὸ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιδιωκόμενον.

Φ. Νέγγος. Δὲν δύναμαι νὰ ἐναντιωθῶ εἰς νομοσχέδιον ὑποσχομένον μέρμιναν ὑπὲρ μεγάλων τοπικῶν ἀναγκῶν. Θὰ παρεκάλουν τὴν Κυβέρνησιν νὰ προσθέσῃ εἰς τὸν σιδηρόδρομον Σπάρτης κλπ., καὶ γραμμὴν Λεβαδείας—Δελφῶν, ἔστω καὶ τροχιοδρομικὴν. Τὰ δὲ ὑδραυλικὰ ἔργα εἶνε συναφῆ μὲ ἐξυγιάνσιν ἐλῶν καὶ ἄλλα εὐεργετήματα. Ἡ ἀνακλήρυξις τοῦ λιμένος Πειραιῶς εἰς ἐλεύθερον λιμένα εἶνε σπουδαιότατη, ἣν ὑπόσχεται ἡ Κυβέρνησις. Πρέπει ὅμως νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἀνακλήρυξις τοῦ λιμένος Πειραιῶς εἰς ἐλεύθερον δὲν δύναται ν' ἀνακληθῇ, ἔπρεπε διὰ Συνταγματικῆς διατάξεως νὰ ὀρισθῇ τοῦτο, διότι ἄλλως τὰ κεφάλαια δὲν θὰ ἔχωσιν ἔδαφος ἐμπιστοσύνης.

Ἀλλά, αὐξάνοντες τὰ ὅρια τῆς αἰρέσεως, αὐξάνομεν τὰ δικαίωμα τοῦ δανειστοῦ.

Ι. Φουριίδης. Ἡ μεταβολὴ τῆς συμβάσεως θὰ γεννηθῆ ἀξιώσεις. Ἐὰν 10 ἑκατομμύρια ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν σιδηρόδρομον Σπάρτης-Τριπόλεως, τί θ' ἀπαιτηθῆ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἄλλων ἀξιώσεων ἄλλων μερῶν καὶ τί θέλει ἤδη ἐκ τοῦ ποσοῦ ὁ λιμὴν Πειραιῶς;

Β. Νιχαλάς. Ποιοῦμαι τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν, πρὸ τῆς ὀμιλίας μου: Δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι φίλος τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε τῆς μείζονος ἢ ἐλάσσονος Ἀντιπολιτεύσεως, εἶμαι ἐκεῖνου ὅστις με ἀπέστειλεν ἐνταῦθα.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἔπρεπε νὰ γίνῃ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Τότε θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὀμιλήσωμεν, διὰ ν' ἀποδείξωμεν καὶ εἰς τοὺς ἐπιτεθέντας κατὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ ζήτημα, ἐὰν ἔπρεπε καὶ νὰ διανοηθῶν νὰ πράξουν τοῦτο. Ἡ ἐπανάστασις, Κύριοι, ἓνα καὶ μόνον κύριον σκοπὸν εἶχε, τὸν ἀμυντικὸν καταρτισμὸν τοῦ Κράτους, ὥστε νὰ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ διεκδικήσῃ καὶ ἐνεργητικῶς τὰ προσβαλλόμενα δίκαια τοῦ Γένους. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐνωτίσθη τὴν βοήθῃ τῆς ἐγγιζούσης καταειγίδος καὶ σπεύδει νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον τῆς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, εἶνε ἀξία κατακρίσεως; Καὶ δὲν παρετήρησαν οἱ ἐπικρίνοντες τὴν σπουδὴν μεθ' ἧς ἡ Κυβέρνησις ἐπεζήτησε τὴν ἄμεσον ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου; Καὶ εἶχον τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐκθέσῃ ἡ Κυβέρνησις ἐνταῦθα ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς πραγματικοὺς λόγους τῆς σπουδῆς ταύτης; Αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη καὶ πραγματικὴ ἀποψὶς τῆς υποθέσεως περὶ ἧς πρόκειται καὶ κατὰ τὴν ἀποψίν ταύτην δὲν ἠδυνάμεθα ν' ἀπαιτήσωμεν πλειοτέρας διασαφήσεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Γνωρίζω τὰ παρασκήνια τοῦ δανείου εἰς ὃ ἀναφέρεται τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον καὶ εἶμαι ἔτοιμος ν' ἀναφέρω τὰ ὀνόματα τῶν καπηλευτῶν τοῦ δανείου τούτου. Ἀλλά σήμερον πρόκειται περὶ ἄλλου, ὡς πρὸς τὸ ὅποιον ἐπιβάλλεται σιγὴ.

Α. Γαρουφαλῆς. Ἡ ἐξασφάλισις τῆς μετακινήσεως τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας ἀπαιτεῖ πλήρεις σιδηροδρομικὸν δίκτυον ἐν αὐτῇ, ἐπιβάλλεται ὅθεν ὅπως ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου, τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ ποσὸν εἶνε προωρισμένον δι' ἔργα παραγωγικά, διατεθῆ ἐξ ἅπαντος μέρος διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γραμμῆς Ἀργινίου-Ἄρτης. Οὕτω δὲ θὰ ικανοποιηθῆ καὶ

θὰ ἀνακουφισθῆ καὶ ὁ τόσον ἀναξιοπαθῶν ἕνεκα τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς λαὸς Ἄρτης. Εὐχὴν καὶ σύστασιν μόνον ὑποβάλλω.

Γ. Πώπ. Παρέχεται διὰ τῆς συμβάσεως εἰς τοὺς δανειστὰς δικαίωμα ὅπερ δὲν εἶχον. Τὸ δάνειον δὲν ἔχουσιν ὑποχρέωσιν οἱ Κυβερνήται μας νὰ τὸ δεχθῶσι, πιεζόμενοι. Ἀπὸ τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1910 ἔληξε τὸ δικαίωμα τῆς αἰρέσεως ὑπὲρ τῶν δανειστῶν. Ἐπωφελεῖται ἡ Κυβέρνησις τῆς ἀτασθαλίας τῆς συμβάσεως καὶ εἰσάγει τὸ παρὸν νομοσχέδιον. Τὸ μέτρον τοῦτο ἀναιρεῖ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπαρξίν τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ ἀπόψεως στρατιωτικῆς παρασκευῆς.

Θὰ λάβωμεν 87,400,000 ἀρχ. πληρόντες τόκον δι' 110 ἑκατομμύρια, ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν 87 θὰ ληρθῶσι τὰ 40 ἑκατ. καὶ ἐν ὄλῳ ὡς προμήθειαν θὰ πληρώσωμεν 7 ἑκατ. 500.000, ἧτοι τόκον 7 ο]ο, μετὰ τὴν συγχώνευσιν δὲ τῶν 40 ἑκατομ. ὁ τόκος θὰ εἶνε 5 ο]ο. Διὰ τὰ 40 ἑκατ. θὰ πληρώσωμεν 4 ἑκατομ. καὶ πλέον, ἧτοι, θὰ λάβωμεν αὐτὰ πρὸς 12 ο]ο προμήθειαν. Ὁ δανειζόμενος οὕτω, ἐὰν δὲν εἶνε σπάταλος, ὑπάγεται ἀναμφισβητήτως εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀπαγορευτέων. Ὁ ἀγὼν τῆς Ἀνορθώσεως εἶνε οικονομικὸς, δι' αὐτὸν ἐγένετο ἡ Ἐπανάστασις. Ἀλλά, ὡς βαίνει ἡ Κυβέρνησις ἐν τῷ οικονομικῷ ζητήματι, πρέπει νὰ βλέπωμεν σπεύδουσαν καὶ τὴν ὥραν τῆς παλινρθώσεως. Με κέρδος ἐκδόσεως 79 ο]ο δίδεται τὸ δάνειον. Δὲν εἶνε θρίαμβος νὰ πείσῃ ἡ Κυβέρνησις τοὺς δανειστὰς νὰ μὴ δώσουν ἤδη τὸ ὅλον δάνειον, ἀλλὰ μέρος αὐτοῦ. Ἀπομένει εἰς ἔρευναν τὸ θέμα τῆς διαθέσεως τῶν χρημάτων τούτων καὶ εἰς τοῦτο θ' ἀσχοληθῶ κατὰ τὴν γ' συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου.

Α. Κορωναῖος (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἀφοῦ ἐπικρίνεται ἡ σύμβασις, πῶς κατακρίνεται ἡ Κυβέρνησις ζητούσα νὰ βελτιώσῃ αὐτήν; Ἡ συνομολογήσασα τὸ δάνειον προκάτοχος Κυβέρνησις εἶχεν ἐπιτυχίαν μεγίστην, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν δυσμενεστάτων συνθηκῶν τῆς χώρας πέρυσιν. Σήμερον ἐβελτιώθησαν αἱ συνθήκαι, θέλομεν καὶ βελτιώσιν τῶν ὄρων τοῦ δανείου.

Ἡ σύναψις τῆς προκαταβολῆς ἦτο συντέλεσις τοῦ ὅλου δανείου. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ προκαταβολὴ συνετέλεσε εἰς τὴν βελτιώσιν τῆς καταστάσεως, ἧτις ἐβελτιώθη καὶ ἐκ τῆς

τακτοποιήσεως και αύξήσεως των προσόδων και εκ τῆς πίστεως ἦν ἐνέπνευσεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἅμα τῇ ἀνάσσει τῆς εἰς τὴν ἀρχὴν. Ὅσον θὰ ἠδύνατο νὰ περισταλῇ τὸ δάνειον, τόσον ἡ πίστις τοῦ Κράτους ἡμῶν θὰ ἠξάνετο. Ὁ θὰ ἠξάνετο ἐκ τῆς δυσκολίας τῆς ἀναδοχῆς τοῦ δανείου παρ' ἡμῶν. Ἡ εὐλικρινεία τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ παρασκευῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ συνετέλεσεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Κράτους. Ζητοῦμεν ἤδη, πρωτοφανῶς διὰ τὰ οικονομικὰ χρονικὰ τῆς Ἑλλάδος, τροποποίησιν τῆς συμβάσεως ἐπὶ ζημίᾳ τῶν δανειστῶν ἡμῶν. Ἀπέβλεψα εἰς τὸ νὰ δεχθῆ ἡ ὁμάς τῶν τραπεζιτῶν νὰ μεταβληθῆ ἡ Β' παράγραφος τοῦ ἄρθρου 13 τῆς συμβάσεως.

Τὸ νομοσχέδιον ἔχει πλατυτέρους ὅρους ἵνα δυναθῆ ἡ Κυβέρνησις νὰ κινήθῃ πρὸς ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως. Ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει δικαίωμα, ὅπερ δὲν εἶχε, νὰ ὀρίσῃ αὐτῇ, νὰ ὀρίσῃ τὸ Κράτος, τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὑπολοίπου. Αὐτὸ φέρεται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Ἄλλως, μέχρι τοῦ 1911 ὑπῆρχεν ὁ φόβος νὰ ἐκδώσουν οἱ τραπεζίται τὸ ὅλον τοῦ δανείου. Ὁ θὰ ἴδετε δὲ καὶ τὴν σύμβασιν ἣτις θὰ συνομολογηθῆ ὑπὸ τοὺς πλατυτέρους ὅρους τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου. Λόγω τῆς σπουδῆς τῶν διαπραγματεύσεων, ἐκ τοῦ εὐνοήτου φόβου μεταβολῆς τῶν πραγμάτων, ὑπέβαλα ταχέως τὸ νομοσχέδιον. Ἦδη δηλῶ ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ δανείου εἶνε 110 ἑκατομ. πρὸς τὸ παρόν.

Ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς προτιμήσεως ἐπὶ ἴσοις ὅροις ἐφρόντισα νὰ ἀπαλείψω τὸ «ἐπὶ ἴσοις ὅροις» καὶ τοῦτο ἐπετεύχθη. Ὁ θὰ ἴδετε ὅτι ἐλλείμματα δὲν θὰ παρουσιασθῶσι, θὰ φροντίσωμεν ἵνα τὸ ὑπόλοιπον τοῦ δανείου μεταφερθῆ εἰς καλλιτέρους ὅρους καὶ ἐλπίζω νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ τοῦτο

Ε. Κουλουμβίκης. Δάνειον καὶ μιᾶς δραχμῆς πλεόν των 110 ἑκατομ. δὲν δύναται νὰ πιστευθῆ ὅτι δύναται νὰ συνομολογηθῆ, νὰ πιστευθῆ ἀπὸ ἐνεῖνον ὅστις ἤκουσε τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Ἠλέγξαμεν ἀπ' ἀρχῆς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ἀνευλικρινείᾳ. Δὲν ἔπρεπε νὰ περιλάβῃ εἰς τὸ νομοσχέδιον ὅτι θὰ διατεθῶσι καὶ πλεόν των 40 ἑκατομ. δι' ἔργα παραγωγά, ἀφοῦ οὐδὲν θὰ διατεθῆ.

Εἰς τί δὲ ἐχρησίμευσεν εἰς τοὺς κεφαλαίουχοὺς ὁ ὅρος «ἐπὶ ἴσοις ὅροις», διὰ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ὁποίου ἐκαυχῆθη ὁ κ. Ὑπουργός; Τί χρησιμεύει εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα προτιμήσεως μέχρι τοῦ 1912 ἀφοῦν ἔχουν τὸ δικαίωμα προτι-

μήσεως μέχρι τοῦ 1912 ἀφοῦ ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς αἰρέσεως καὶ μέχρι τοῦ 1920; Τὸ ὅτι δὲ δέχεται τὸ Κράτος 110 ἑκατομ. ἀντὶ 150, ἀλλὰ ὑπὸ ὄρους χειροτέρους τοῦ ἐπιβληθέντος διὰ τοῦ ἐλέγχου μετὰ τὸν πόλεμον δὲν εἶνε βεβαίως ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως. Περιεβλήθη ἡ οἰκονομικὴ παραγωγή καὶ πολιτικὴ τοῦ τόπου ἀλύσει».

Κηρύσσεται ἡ συζήτησις περαιωμένη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτημένη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, ψηφίζει τὸ νομοσχέδιον κατ' ἀρχὴν δι' ἀναστάσεως εἰς β' ἀνάγνωσιν.

Ἀρχεται ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου.

Γ. Πώπ. Πρὸ 3μῆνου ἔλεγεν ὁ κ. Ὑπουργός ὅτι δὲν θὰ συνομολογήσῃ ὅλον τὸ δάνειον, δὲν ἔλεγε τοῦτο ἐκ πεποθήσεως ὅτι τὸ Κράτος δὲν ὑποχρεοῦται εἰς συνομολογήσιν τοῦ ὅλου δανείου; Ἡ ἀνάληψις τῶν 40 ἑκατομ. μόνον εἶχε ἐπιφέρει οἰκονομικοὺς κινδύνους εἰς τὸ Κράτος καὶ χάριν αὐτῶν ὁ κ. Ὑπουργός ὑπέβαλε τὸ νομοσχέδιον τῶν σπειρομένων γαιῶν.

Κηρύσσεται περαιωμένη ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις.

Ἐρωτημένη ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, ψηφίζει δι' ἀναστάσεως τὸ νομοσχέδιον κατ' ἄρθρον εἰς β' ἀνάγνωσιν.

Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις τὴν 9 καὶ 30.

Μετὰ τὰν διακοπὴν

Ὁρκ 11.5' ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Ἀναγιγνώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς 23ης καὶ 24ης Μαΐου.

Γίνεται δεκτὸν κατ' ἀρχὴν τὸ εἰς α' συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐνεργείας τῆς ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν τῶν νέων δημοτικῶν ἀρχῶν.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁ κ. **Κ. Γόντικας** παρατηρεῖ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῆ πρόνοιᾳ τις κατὰ τὸ μεσολαβῶν διάστημα τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἀναβάλλονται αἱ ἐκλογαί, ἰδίως διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν δημοτικῶν περιουσιῶν. Συνιστᾷ τὴν ὑπόβλησιν σχετικῶν νομοσχεδίων.

Γίνεται δεκτὸν μετὰ τοῦτο καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου εἰς α' συζήτησιν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ εἰς α' συζήτησιν νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΒΡΕΘ' τοῦ 1893 «περὶ καταδιώξεως ἀρουραίων καὶ ἀκρίδων» ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς ὁ κ. **Θ. Κουτούπης**.

Ε. Ρέπουθις (Υπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν) παρέχει ἐξηγήσεις τινάς σχετικῶς πρὸς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος.

Ι. Φουρίδης εὐρίσκει ἄγαν αὐστηρὰ τὰ λαμβανόμενα μέτρα.

Β. Μιχαλάς λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἐξετάσῃ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ διανεμηθῇ καταλληλότερον τὸ πετρέλαιον πρὸς καταδίωξιν τῆς ἀκρίδος ἵνα ἐπέρχηται τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Ἐπίσης λέγει ὅτι συντελεστικὴ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀκρίδος εἶνε ἡ διατροφή φασιανῶν.

Κ. Γόντικας εὐρίσκει ἀντιφατικὰς τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου.

Γίνονται δεκτὰ εἶτα τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου εἰς ἀ' συζήτησιν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς ὁ κ. **Φ. Νέγρης** μεθ' ὃ τοῦτο γίνεται δεκτόν.

Ἐπίσης γίνεται δεκτόν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νομοσχεδίου μετὰ παρατήρησιν τοῦ κ. Φ. Νέγρη.

Γίνονται δεκτὰ εἶτα τὸ ἄρθρον ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου εἰς ἀ' συζήτησιν.

Ὁ βουλευτὴς Λακωνίας κ. **Ι. Φουρίδης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2ου καὶ 3ου τοῦ σχεδίου νόμου περὶ καταδίωξεως τῆς ἀκρίδος καὶ ἀρουραίων (θέλει ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ).

Ὁ βουλευτὴς κ. **Η. Ἀποστολίδης** ὑποβάλλει ἐπίσης τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδίωξεως τῶν ἀκρίδων καὶ ἀρουραίων (θέλει ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ).

Ν. Δημητριάδοπουλος (Υπουργός τῆς Δικαιοσύνης) ζητεῖ ὅπως προταχθῶσι καὶ ψηφισθῶσι τὰ εἰς ἀ' συζήτησιν δικαστικὰ νομοσχέδια ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 5 καὶ κάτω τῆς Ἡμερησίας διατάξεως.

Η Βουλὴ ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Υπουργοῦ.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς ἀ' συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια.

«Περὶ μετατροπῆς μικρῶν ποινῶν κρατήσεως ἢ φυλακίσεως εἰς χρηματικὰς».

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 196 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας».

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀγνώστους διαμονῆς διαδίκους».

«Περὶ ἀνεγέρσεως δικαστικῶν καταστημάτων».

«Περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ἑπαλλήλων».

«Περὶ ζωοκλοπίας καὶ ζωοκτονίας».

«Περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς».

«Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν ἄρθρων 331 καὶ 332 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου».

«Περὶ προσθήκης καὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου».

«Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς Ποινικῆς Δικονομίας».

«Περὶ συμβατικοῦ τόκου τοκογλυφίας καὶ αἰσχροκερδείας».

Μετὰ τοῦτο ἡ **Βουλὴ** εἰσέρχεται εἰς συζήτησιν ἐπὶ τῶν ὑποβελημένων σχεδίων ψηφισμάτων.

Θ. Κουτούπης (12.12'). Ἀναπτύσσει διὰ μακρῶν τὴν γνώμην του καθ' ἣν τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶνε ὄργανα τῶν παλαιῶν κομμάτων. Συνιστᾷ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως προβῆ εἰς ἐκκαθάρισιν τοῦ Πρυτανείου τούτου, τοῦ ὁποίου ἄλλως τὸ προσωπικὸν εἶνε ἄγαν πολυάριθμον.

Φ. Νέγρης (12. 30') λέγει ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκτελοῦσι πάντοτε τὸ καθήκον των, μόνον δὲ τὸ Συνέδριον τοῦτο ἐτόλμησε νὰ προβῆ εἰς παρατηρήσεις καὶ πρὸς αὐτὴν ἀκόμη τὴν Βουλὴν. Ἐξακολουθῶν λέγει ὅτι ἡ πρότασις τοῦ κ. Κουτούπη εἶνε ἀντισυνταγματική, καθόσον καὶ πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐψηφίσθη διάταξις ἐν τῷ Συντάγματι, δι' ἧς τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καθίστανται ἰσόβια. Φρονεῖ ὅτι ἡ πρότασις δὲν πρέπει καὶ νὰ συζητηθῆ.

Θ. Πετραλίδης ὑπεραμύνεται ἐπίσης τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ι. Βέρροιος ζητεῖ τὴν σύστασιν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν νὰ παραπεμφθῆ τὸ ζήτημα.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Προκειμένου περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν γνώμην ἣν εἶχε καὶ περὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Πέραν τοῦ μέτρου τοῦ ὁρίου ἡλικίας οὐδὲν ἄλλο εἶνε δυνατόν νὰ δεχθῆ.

Θ. Κουτούπης. Ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ Κράτος ἀπὸ μερικὰ ἄχρηστα πρόσωπα, τοῦλάχιστον ὡς ἐλαττώσῃ τὸ ὄριον ἡλικίας.

Ἡ συζήτησις μετὰ τοῦτο κηρύσσεται περαιωμένη.

Τίθεται εἰς ψηφοφορίαν τὸ ψήφισμα τοῦ κ. **Θ. Κουτούπης**, ὅπερ ἀπορρίπτεται δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω :

« Ἀμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος Συντάγματος, οἱ Πρόεδρος, Ἀντιπρόεδρος, Ἐλεγκταὶ καὶ Πάρεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀπαλλάσσονται τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

» Ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει προβῆ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν κενωθησομένων ἐκ τῶν ἀπαλλαγέντων καὶ τῶν λοιπῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα λογιστῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ λοιπῶν ».

Ἀναγινώσκειται εἶτα τὸ ψήφισμα τὸ προταθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

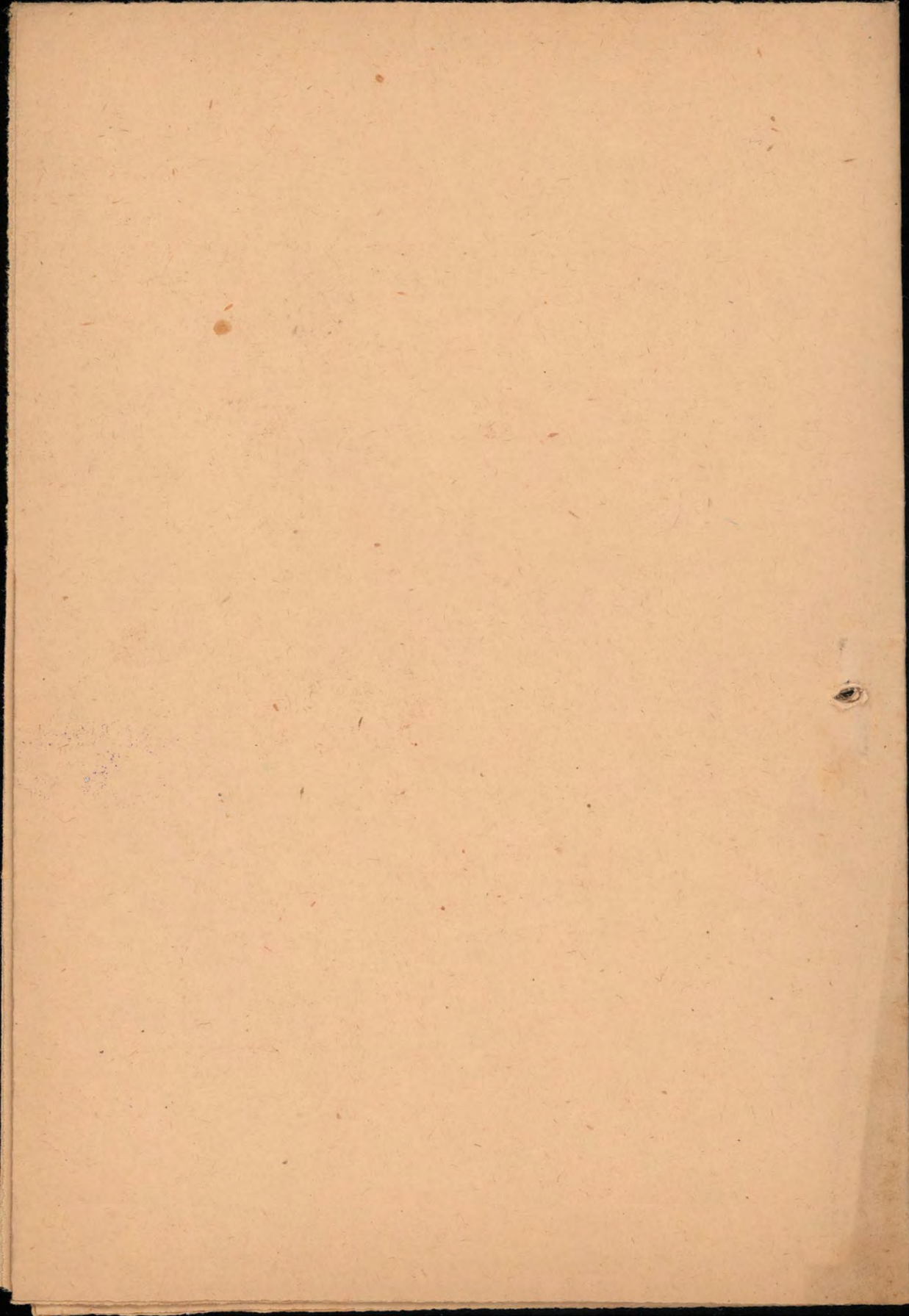
Ν. Τριανταφυλλιάκος λέγει ὅτι ὀρθὸν θὰ ἦτο νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τούτου διὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς, ὅπως ἐν τῷ μεταξύ ἐτοιμασθῶσι πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὁμιλήσωσιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) λέγει ὅτι συμφωνεῖ πρὸς τὸν προλαλήσαντα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μὴ ἐπιψηφίσαι τὸ ψήφισμα κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην. Σκόπιμον ὅμως θὰ ἦτο ὅπως ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις.

Πολλοὶ βουλευταὶ ζητοῦσι τὴν ἀναβολὴν, λύεται δ' ἡ συνεδρίασις ὥρα 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Η'

τῆς 26 Μαΐου 1911.

Ὅρα 10. 45' π. μ. ἡ Βουλὴ εὐρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 184 Βουλευτῶν.

Τὰ πρακτικὰ θέλουσιν ἀναγνωσθῆ μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ κ. **Πρόεδρος**, ἀνακοινεῖ τὰ ἐξῆς: 1) οἱ καπνεργάται Πατρῶν αἰτοῦνται φορολογίαν τῶν μηχανοποιητῶν σιγαρέττων, 2) ὁ Σύνδεσμος ἀλληλοβοηθείας Σύρου ζητεῖ ὅπως ληφθῆ ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἐργ. Κέντρου Ἀθηνῶν, 3) ὁ Κτηματικὸς Σύλλογος «Παλαιὰ Οἰχαλία» ὑποβάλλει ἀναφορὰν περὶ κατασκευῆς μιᾶς γεφύρας ἐπὶ τοῦ χειμάρρου «Τζαμίλ», 4) οἱ κάτοικοι Λιχάδος ζητοῦσι βοήθημα διότι κατεστράφησαν τὰ προϊόντα των, 5) οἱ ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν φυλακῶν Ἀγγίτης κρατούμενοι κατάδικοι ζητοῦσιν ὅπως ληφθῆ πρόνοια περὶ βελτιώσεως τῆς θέσεώς των, 6) ὁ Γεωργ. Σύνδεσμος Φαρσάλων ζητεῖ διακανονισμὸν τῶν σχέσεων ἰδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν, 7) ὁ Ἡγούμενος Μ. Σπηλαίου διαψεύδει τὸ γραφὸν ὅτι ἐμήνυσε τὸν Ἐπίσκοπον Πατρῶν, 8) ὁ Δικηγ. Σύλλογος Λεβαδείας παρακαλεῖ ὅπως ἀνασταλῆ ἡ ἐναρξίς τοῦ περὶ ἐπιδόσεως ποιν. δικογράφων νόμου μέχρι τέλους Ἰανουαρίου καὶ 9) αἱ τηλεφωνήτριαι ζητοῦσιν αὐξήσιν μισθοῦ.

Ὁ Βουλευτὴς Ἀρκαδίας κ. **Α. Χηγιάδης** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου περὶ διορθώσεως τῶν ἀρθρῶν 22 καὶ 23 τοῦ ΓΡΜΒ' (3142) νόμου περὶ ἐπιτηδευμάτων. (Θέλει ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ).

Ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου.

(Ἀναφοραὶ)

Ι. Δογάνης λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως παραπονεῖται διότι ἡ ἐπι τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ δὲν προσήγαγεν ἀκόμη τὸ πόρισμά της διὰ τὸ ζήτημα τῶν Μονῶν.

Δ. Γκλαβᾶς ὑποστηρίζει αἰτήσιν τοῦ Η. Τσαρακλῆ αἰτοῦντος ἀποζημίωσιν ὑπὸ τῆς ἐταιρείας Σ.Π.Α.Π. διότι ἐξηφανίσθη σημαντικὴ ποσότης ἐλαίου ἐκχυτίου μεταφερθέντος ὑπ' αὐτῆς.

Τὴν ἰδίαν ἀναφορὰν ὑποστηρίζει ὁ κ. **Α. Καφετζόπουλος**.

Ε. Κουλουμβάκης ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κα-

τοίκων Σπάρτης περι ἀνασυστάσεως τηλεγραφικῆς ὑποδιευθύνσεως.

Ι. Αὐμπερόπουλος ὑποστηρίζει ἐπίσης τὴν ἀναφορὰν.

Ε. Ρέπουλης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ζητεῖ ὅπως ἡ ἐν λόγῳ ἀναφορὰ διαβιβάσθῃ προσωπικῶς πρὸς αὐτὸν ἵνα μεριμνήσῃ περὶ αὐτῆς.

Διαγράφεται ἡ ἀναφορὰ τοῦ δημάρχου Δωριέων ἐπὶ αἰτήσεως τῆς κοινότητος Γραβιάς.

Δ. Οἰκονόμου ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Νεζερῶ, οἵτινες ζητοῦσιν ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης Ἀσκουρίδος.

Α. Σκιαδαρδέσης ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Λευκάδος περὶ διαρρυθμίσεωρ τῶν ἐκεῖ ἀλικῶν.

Δ. Κάβουρας ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Μεσσήνης, ὅστις ζητεῖ ὅπως μεταρρυθμισθῇ τὸ 6 ἄρθρον τῆς Συμβάσεως τῆς Προνομιούχου.

Ὑποστηρίζουσι τὴν ἰδίαν ἀναφορὰν οἱ κ. κ. **Α. Πετρομανιάτης, Φ. Βακαλόπουλος** καὶ **Ε. Μπαρδόπουλος**.

Ἐπίσης οἱ κ. κ. **Α. Θεοδωρῶδης, Η. Μερλόπουλος, Α. Καφετζόπουλος** καὶ **Α. Χοϊδᾶς** λέγουσιν ὅτι δύναται ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ παρέμβῃ παρὰ τῇ Ἐνιαιᾷ ἵνα μεταβληθῇ ὁ ὅρος καθ' ὃν ἡ Προνομιούχος ὀρίζει συμφῶνως πρὸς τὴν κρίσιν τῆς τὸν φόρον καὶ τὴν εἴσφορὰν εἰς εἶδος ἢ χρῆμα.

Α. Κορομυλάς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀποξενωθῆ δυστυχῶς παντὸς δικαιώματος ἐπιβολῆς ἐπὶ τῆς Ἐταιρείας, ἐλπίζει δὲ ὅτι εἰς τὸ μέλλον διὰ τῆς καταρτισθησομένης ὑπηρεσίας θὰ δύναται νὰ ἐλέγχῃ τὴν Ἐταιρείαν ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν.

Γ. Κατσιμπίρης οὐδὲν ἔχει νὰ προσέσῃ, διότι μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὄντως διαφωτίζεται τὸ πρᾶγμα.

Θ. Πετραλιάς ἐπιφυλάσσει τὴν ἴδιαν προσεχῶς νὰ καταγγείλῃ σοβαρὰ γεγονότα, λαμβάνοντα χώραν εἰς τὴν Ἐνιαίαν.

Οἱ κ. κ. **Α. Γκλαβᾶς** καὶ **Α. Φοιτῆλας** ὑποστηρίζουσι ἀναφορὰν τῶν χαλκουργῶν Πατρῶν, ζητούντων ἀτελεῖ εἰσαγωγὴν τοῦ λευκοσιδήρου.

Α. Κορομυλάς (Υπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι ἡ ἀναφορά δὲν ὀμιλεῖ περὶ λευκοσιδήρου, ἀλλὰ περὶ χαλκοῦ, ὅστις εἰσάγεται ἀτελῶς.

Θ. Πετραλιάς, Α. Γκλαβάς καὶ **Α. Φωτιάς** ζητοῦσι τὴν μεταρρυθμίσιν τοῦ δασμολογίου, ζητοῦσι δ' ὅπως δηλωθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐὰν γίνεται πράγματι σκέψις περὶ τούτου.

Α. Κορομυλάς (Υπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὑπάρχει κατηρτισμένη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ δασμολογίου.

Ι. Μαυιάς. Πρόκειται περὶ ἀπλουστάτου πράγματος, τὸ ὅποσον δύναται ν' ἀνορθωθῇ καὶ ἀνευ μεταρρυθμίσεως τοῦ δασμολογίου.

Α. Γκλαβάς ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ φησιῶντος καταδίκου Π. Κανέλλου, αἰτοῦντος Β. χάριν.

Θ. Πετραλιάς ὑποστηρίζει ἐπίσης τὴν ἀναφορὰν.

Α. Γκλαβάς. Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σωματείου «Ἅγιοι Ἀνάργυροι» περὶ χωρισμοῦ ἐνορίας.

Τὴν ἰδίαν ἀναφορὰν ὑποστηρίζουσιν οἱ κ. κ. **Α. Κα. Φετζόπουλος** καὶ **Θ. Πετραλιάς.**

Διαγράφεται ἡ ἀναφορὰ τῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφῶν τοῦ Πρωτοδικείου τῆς Εἰσαγγελίας Μεσολογγίου περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸ ἄρθρον 88 τοῦ Συντάγματος.

Ν. Ξυρός. Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Λαμίας καὶ παρακαλεῖ ὅπως πληρωθῶσιν αἱ κεναὶ θέσεις τῶν δικαστῶν, καθόσον δυσχεραίνεται ἡ ἀπονομὴ τῆς Δικαιοσύνης.

Ι. Γκιριμῶκος προστίθεισιν ὅτι καὶ ἄλλη θέσις δικαστοῦ ἐκενώθη ἤδη ἐν Λαμίᾳ ἐπεὶγεῖ δὲ ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων καθόσον πλεῖστα συμφέροντα μένουσιν ἐκτεθειμένα.

Σ. Σομαρίπας λέγει ὅτι καὶ ἄλλοτε εἶχε κάμη λόγον περὶ τούτου εἰς τὸν κ. Υπουργὸν εἶχε δὲ λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὴν συγκατάθεσιν περὶ συμπληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων. Παρακαλεῖ καὶ πάλιν τὸν κ. Υπουργὸν ὅπως μεριμνήσῃ.

Ν. Δημητράκοπουλος. Ἀποδέχεται τὸ βᾶσιμον τῶν κ. κ. βουλευτῶν, ὅπερ θέλει ἐπανορθωθῇ.

II. Βουρλούμης υποστηρίζει αναφορὰν τῶν καταδικῶν Ρίου.

N. Δημητρακόπουλος (Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἀφορᾷ τὴν σύμβασιν μεταξὺ τοῦ ὀφισπώλου τῶν φυλακῶν καὶ τοῦ Δημοσίου. Δυστυχῶς δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμω τίποτε διὰ τὴν σύμβασιν.

A. Κηρομυλάς (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) παρακαλεῖ ὅπως συναινέσῃ ἡ Βουλὴ ἵνα μετὰ μεσημβρίαν προταχθῇ ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει καὶ ψηφισθῇ εἰς γ' ἀνάγνωσιν ἡ σύμβασις περὶ Δανείου.

Ἡ Βουλὴ συναινεῖ.

Ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν σιγαροποιῶν Σύρου καὶ τῶν καπνοπαραγωγῶν Ἀστακοῦ λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. **Κατούμπίρης** λέγει ὅτι εἶναι ἔργον δικαιοσύνης ἡ ἐπιβολὴ φορολογίας 2 δρ. κατ' ὅκταν ἐπὶ τῶν μηχανοποιήτων σιγαρέτων, ζητεῖ δὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Ὁ κ. **Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν** δηλοῖ ὅτι τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα θέλει ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου διακανονίζον τὸ ζήτημα. Προσθέτει ὅμως ὅτι ὑπάρχει καὶ ἡ δυσχέρεια τῆς συναιρέσεως τῆς Διεθνoῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Καταλήγει ζητῶν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως μέχρι τῆς προσαγωγῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Σπ. Θεοδωρόπουλος** ἀναφερόμενος εἰς προηγουμένην δῆλωσιν τοῦ κ. Υπουργοῦ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 27 Μαρτίου ἦν ἀναγινώσκει ἐκ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ταχείας ὑποβολῆς νομοσχεδίου ἐπιβάλλοντος τὴν ἐν λόγῳ φορολογίαν, τὴν ὁποίαν ζητοῦν ὄχι μόνον οἱ ἐργάται συμφώνως ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ οἱ καπνοπαραγωγοὶ καὶ ἀκόμη οἱ καπνέμποροι ἐν οἷς καὶ εἰς ἰδιοκτῆτης σιγαροκτηματικῆς μηχανῆς.

Ὁ κ. **Θ. Πετμεζᾶς** ὁμιλεῖ ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτωμένη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου συναινεῖ εἰς τὴν ἀναβολὴν.

E. Μπενάκης (Υπουργὸς Γεωργίας). Ὑποβάλλει τὰ κάτωθι νομοσχέδια.

- 1) Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Κράτει Νομαρχιακῶν Κτηνιατρικῶν περιφερειῶν καὶ διορισμοῦ Νομοκτηνιάτρου.
- 2) Περὶ ἰδρύσεως ἐν Ἀθήναις κτηνιατρικοῦ μικροβιολογι-

κοῦ ἐργαστηρίου. 3) Περὶ μετακλήσεως ἀλλοδαπῶν γεωπόνων καὶ δασολόγων. 4) Περὶ ἀποστολῆς εἰς Ἑσπερίαν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως πρὸς σπουδὴν τῆς Δασολογίας. 5) Περὶ ὑλοτομίας ἢ συλλογῆς καὶ φορολογίας τῶν καυσόξυλων. 6) Περὶ κατωτέρου προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν. 7) Περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν αἰτήσεων ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν τῶν στηριζομένων εἰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' (ὑπ' ἀριθ. 5524) «περὶ μεταλλείων» ὑποβεβλημένας αἰτήσεις παραχωρήσεως μεταλλείων.

Θ. Γρηγορίου. Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Κουρβούρων περὶ ἰδρύσεως σχολείων.

Α. Πετρομυνιάτης καὶ Α. Περωνῆς ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν τοῦ καταδίκου Δ. Παπαμικρούλη, ζητοῦντος ἀναθεώρησιν τῆς δίκης του.

Θ. Πετραλιάς. Ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας τῶν γονέων τῶν Ἀρσακειάδων Πατρῶν διὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ὅπως αἱ ἐξετάσεις γίνωσιν ἐνεῖ.

Δ. Γκλαβάς. Ἐρωτᾷ ἐν πράγματι ἀπεφασίσθη τοῦτο.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Παιδείας) λέγει ὅτι οὐδ' ἐσκέφθη νὰ καθορίσῃ πρὸς τὸ παρὸν ὅπως αἱ μαθητρίαι τῶν ἐπαρχιῶν προσέλθωσιν εἰς τὸ κεντρικὸν κατάστημα ἵνα ὑποστῶσι τὰς ἐξετάσεις. Ἡ σκέψις αὕτη ἀφορᾷ μόνον τὸ μέλλον ὅτε θὰ γίνεταί καὶ διδασκαλία ἐνταῦθα, ἥτις θ' ἀπαιτῆ πράγματι τὴν παρουσίαν τῶν μαθητριῶν.

Οἱ κ. κ. Ἀποστολίδης καὶ Γ. Τσιζιῆς ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν τῶν καρραγωγέων Βόλου διαμαρτυρομένων διότι ὁ Ἐμπ. Σύλλογος συνῆψε συμβόλαιον περὶ ἐργολαβικῆς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων ἐκ τοῦ Τελωνείου.

Διαγράφεται ἡ ἀναφορὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκ Tihoret-skaga, διαμαρτυρομένων διότι δὲν τοῖς ἐπετράπη ἡ ἀνύψωσις Ἑλληνικῆς σημαίας κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Βασιλέως.

Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ ζητούντων σύνταξιν.

Γ. Φικιώρης καὶ Ν. Πετροπουδῆκης ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Φελλίας παραπονομένου κατὰ τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας, καταπιεζούσης αὐτούς.

Ε. Μπενίκης (Ὑπουργὸς Γεωργίας) λέγει ὅτι θέλει ἐξετάσει τὸ ζήτημα.

Διακόπτεται εἶτα ἡ συνεδρίασις ὥρα 1 μ. μ.

Μετὰ τὴν διακοπὴν.

Τὴν 5 καὶ 45' ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Ἐισέρχεται ἡ Βουλὴ—κατ' ἀπόφασιν ληφθεῖσαν κατὰ τὸ πρῶτον μέρος τῆς συνεδριάσεως, τὸ π. μ.— εἰς τὴν γ' συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως προσθέτου συμβάσεως μετὰ τῶν τραπεζῶν καὶ τραπεζιτῶν, οἵτινες ὑπέγραψαν τὴν ἀπὸ 3]16 Ἰουλίου 1910 σύμβασιν περὶ προκαταβολῆς 40 ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ δανείου 150 ἑκατομμυρίων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Α. Κορομυλάς ὑποβάλλει τροπολογίας εἰς τὸ νομοσχέδιον, καθ' ἃς 1) ἐν τῇ β' παραγράφῳ τοῦ μόνου ἀρθροῦ, ἐν τῷ α' στίχῳ, προστίθεται μετὰ τὸ «Ἐὰν» τὸ «καθ' οἰονδήποτε τρόπον», 2) προστίθενται ὡς γ' παράγραφος τὰ ἑξῆς :

«Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν ἐν τῷ μέλλοντι κρίνει πρόσφορον ν' ἀκυρώσῃ ὀριστικῶς τὸ ὄλον, ἡ μέρος τοῦ μὴ ἐκδοθησομένου ἐντὸς τοῦ ἔτους 1911 τμήματος τοῦ Δανείου, καταργεῖται τὸ ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα αἰρέσεως τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν, τῆς Κυβερνήσεως δυναμένης νὰ ὑποσχεθῇ, ὅτι θ' ἀποταθῇ κατὰ προτίμησιν εἰς αὐτούς, ἐὰν ἐντὸς δύο ἔτων ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως ἤθελε τὸ Κράτος λάβει ἀνάγκην ἐκδόσεως νέου ἐξωτερικοῦ δανείου».

3) Προστίθεται εἰς τὸ νομοσχέδιον ἀρθρον 2ον, τὸ ἑξῆς :

«Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐὰν ἤθελε κρίνει τοῦτο σκόπιμον, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Δανείου τῶν 150 ἑκατομμυρίων καὶ ἀνευ τῆς παρεμβάσεως τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Μὴ λαμβάνοντος οὐδενὸς τὸν λόγον, ἐρωτᾶται ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἐπὶ τῶν τροπολογιῶν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ψηφίζει αὐτὰς δι' ἀναστάσεως.

Ἐρωτᾶται κατόπιν ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ὅπως ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ψηφίζει αὐτὴν δι' ἀναστάσεως εἰς γ' ἀνάγνωσιν. Ψηφίζει εἶτα αὐτὸ δι' ἀναστάσεως εἰς γ' ἀνάγνωσιν κατ' ἀρθρον, ὡς καὶ κατὰ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως διὰ Β. Διατάγματος ἐγκρίνῃ πρόσθετον Σύμβασιν μετὰ τῶν

Τραπεζῶν καὶ Τραπεζιτῶν, οἵτινες ὑπέγραψαν τὴν ἀπὸ 3]16 Ἰουλίου 1910 Σύμβασιν περὶ προκαταβολῆς 40 ἑκατομμυρίων φράγκων ἢ δραχμῶν χρυσῶν καὶ δανείου 150 ἑκατομμυρίων φράγκων ἢ δραχμῶν χρυσῶν, συμπληροῦσαν τὴν β' παράγραφον τοῦ ἄρθρου 13 ὡς ἀκολουθῶς :

Ἐὰν καθ' οἰονδήποτε τρόπον μὴ γείνη χρῆσις τῆς αἰρέσεως διὰ τὸ ὅλον τοῦ δανείου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1911, παρατείνεται τὸ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ δανείου δικαίωμα αἰρέσεως μέχρι τοῦ χρόνου, καθ' ὃν τὸ Κράτος ἤθελε λάβει ἀνάγκην αὐτοῦ.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν ἐν τῷ μέλλοντι κρίνει πρόσφορον ν' ἀκυρώσῃ ὀριστικῶς τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ μὴ ἐκδοθησομένου ἐντὸς τοῦ ἔτους 1911 τμήματος τοῦ δανείου, καταργεῖται τὸ ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα αἰρέσεως τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν, τῆς Κυβερνήσεως δυναμένης γὰρ ὑποσχεθῆ, ὅτι θ' ἀποταθῆ κατὰ προτίμησιν εἰς αὐτοὺς, ἐὰν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως ἤθελε τὸ Κράτος λάβει ἀνάγκην ἐκδόσεως νέου ἐξωτερικοῦ δανείου».

μεταβάλλουσιν δὲ τὸ ἄρθρον 6 ὡς ἐξῆς :

«Τὸ προῖόν τοῦ δανείου 4 % τοῦ 1910 τῶν 150 ἑκατομμυρίων φράγκων ἢ δραχμῶν χρυσῶν προορίζεται :

Εἰς ἐξόφλησιν τῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 συνομολογηθείσης προκαταβολῆς.

Διὰ ποσόν, δυνάμενον γὰρ ὑπερβῆ τὰ 40 ἑκατομμύρια δραχμῶν χρυσῶν εἰς κατασκευὴν σιδηροδρόμων, ἐκτέλεσιν ἔργων ἀντιπλημμυριῶν, ἔργων ἀποξηράνσεως ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους, ὡς καὶ ἔργων λιμενικῶν καὶ εἰς καταβολὴν τυχόν ὀφειλομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποζημιώσεων, προερχομένων ἐκ σιδηροδρομικῶν ἔργων.

Εἰς κάλυψιν ὑποχρεώσεων τῆς Κυβερνήσεως καὶ συμπληρωματικὴν κάλυψιν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Εἰς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ δανείου, συμφώνως τῇ Συμβάσει».

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐὰν ἤθελε κρίνει τοῦτο σκόπιμον, γὰρ προβῆ εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ δανείου τῶν 150 ἑκατομμυρίων καὶ ἀνευ τῆς παρεμβάσεως τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Συνεχίζεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῶν Ἐπερωτήσεων.

II. Καραπάνος. Ὁμιλεῖ ἐπὶ κατηγορίας κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Γερμανικῆς Σχολῆς κ. Δοέρπεφλ, διατυπωθείσης καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι δῆθεν ἀπέκρυφεν ἀρχαιότητάς, ζητεῖ ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας διαφωτίσῃ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

A. Ἀλ. Ξανδρός (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἀπαντᾷ ὅτι ἐξηκριβώθη ἐπισήμως, ὅτι οὐδεμίαν ἀπολύτως ὑπόστασιν εἶχεν ἡ φήμη αὕτη καὶ ὁ κ. Δοέρπεφλ εἶνε ἀνώτερος πάσης τοιαύτης ὑπονοίας.

B Μιχαλάς. Ἐρωτᾷ διατὶ δὲν κατετέθησαν ζητηθέντα ἔγγραφα σχετικὰ μὲ τὴν ἐν Ν. Ὑόρκῃ δίκην τῆς Ὑπερωκεανίου».

Παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν δηλοῦται ὅτι θὰ κατατεθῶσι ταῦτα.

A. Χρυσοστάτης. Ὁμιλεῖ ἐπὶ ἐπερωτήσεώς του ἀναγομένης εἰς ἀναβολὴν τῆς καταθέσεως ἐγγράφων παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἀναφερομένην εἰς τὸν ἱερομόναχον Ἀμβρόσιον Δήμου. Λέγει περὶ αὐτοῦ ὅτι εὐρίσκεται ὑπὸ διωγμὸν παρὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτοπισθεὶς καὶ ἐκ τῆς Μονῆς Πετρακῆ, ἧς εἶνε ἀδελφός, ἐπὶ τῷ λόγῳ, κατὰ τὸν ὁμιλοῦντα, ὅτι ἀνεκάλυψε καὶ ἤλεγε δημοσίᾳ καταχρήσεις μεγάλας ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ. Ζητεῖ μέτρα ὑπὲρ τοῦ δικαίου τοῦ ἱερομονάχου, παρέμβασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ ἐγκατάστασις αὐτοῦ ὡς μοναχοῦ εἰς Μονὴν τινα.

A. Παπαναστασίου. Ζητεῖ τὴν πρόταξιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 43 ἐπερωτήσεως.

Προκειμένου νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 33 ἐγγεγραμμένης Γενικῆς συζητήσεως περὶ ρητίνης ὁ βουλευτῆς Ἀττικοβοιωτίας κ. Σακελλαρίου ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις ὡς ἀπόντος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Θ. Σκιδόνης. (Ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ φιλοanthρωπικῶν ἰδρυμάτων). Ψέγει αὐτάς. Ζητεῖ νὰ θέσῃ ἡ Πολιτεία φραγμὸν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν κλινῶν ἐκάστου Νοσοκομείου, συμφώνως πρὸς τὴν ἐπάρκειαν αὐτοῦ.

Λέγει ὅτι δυσχερέστατα, ἀν μὴ καὶ οὐδόπως, δύναται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τι τῶν ἰδρυμάτων τούτων ἄτομον πράγματι δεόμενον εἰσαγωγῆς καὶ δικαιοῦμενον διὰ τούτο εἰς αὐτὴν, λ. χ. εἰς τὸ Ἀμαλίου, ὅπερ ἐν τούτοις, ἔχει περίσσευμα 100,000 δραχ. Ἐλέγχει ἰδιαιτέρως τὴν λειτουργίαν τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ». Διὰ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα λέγει ὅτι εἶχεν ἀργομίσθους. Τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον ἡ «Ἐλπίς» ἔχει κονδύλιον 13,000 περίπου δραχ. διὰ μισθο-

δοσίαν τοῦ κατωτέρω προσωπικοῦ, ἐνῶ ὁ «Εὐαγγελισμὸς» ἔχει μόνον 12,000! 20,000 δραχ. κονδύλιον ἔχει διὰ φάρμακα ἢ «Ἐλπίς», πῶς νὰ δικαιολογηθῆ τοῦτο; Ὡς ἀληθῆς σταῦλος χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν κλινικῶν τῆς «Ἐλπίδος» τὸ Νοσοκομεῖον τοῦτο, ἐνῶ στεγάζονται εἰς αὐτὸ αἱ κυριώτεραι τῶν κλινικῶν. Ἡ δὲ λειτουργία ἐν αὐτῷ εἶνε φρικτή. Τὸ Βρεφοκομεῖον εἶνε ἀληθὲς Βρεφοκτονεῖον, στερεῖται σπαργάνων, γάλακτος, ἔχει θνησιμότητα 44—65 καὶ 70 ο]ο. Ἀπολογισμὸν τοῦ Βρεφοκομείου δὲν κατώρθωσα νὰ εὔρω.

Ζητῶ νὰ ἰδρυθῆ Γραφεῖον ἐλέγχου τῶν δημοσίων φιλοanthρωπικῶν καὶ εὐεργετημάτων καταστημάτων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἢ Ἐνιαῖον Συμβούλιον, ἐνοποιήσας τῶν Ἀδελφάτων αὐτῶν. Ὁμοίως νὰ ἰδρυθῆ καὶ Ἐπιτροπή, ἧς νὰ μετᾶσχωσι καὶ βουλευταί, ἧτις νὰ ἐξετάσῃ τὰ τῶν ἰδρυμάτων τούτων καὶ νὰ ὑποβάλλῃ ἔκθεσιν.

Γ. Πῶπ. Διαμαρτύρεται ἐπὶ τῷ ὅτι ἐψηφίσθη εἰς γ' ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον, τὸ ἐν τῇ Ἡμερησ. Νομοθετικῇ Διατάξει πρῶτον ἐγγεγραμμένον «περὶ ἐγκρίσεως προσθέτου συμβάσεως κλπ.», παρὰ τὸν κανονισμὸν κατὰ τὴν γνώμην του, ἐπιβάλλοντα ὅπως τυπωθῶσι πρῶτον αἱ ὑποβληθεῖσαι παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τροπολογίαι εἰς τὸ νομοσχέδιον, πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς βουλευτάς καὶ μελέτην παρ' αὐτῶν.

Πρόεδρος. Ἡ Βουλὴ εἶχεν ἀποφασίσει π. μ. ὅπως συζητηθῆ καὶ ψηφισθῆ τὸ νομοσχέδιον κατὰ τὴν ἐπανάληψιν ταύτην τῆς συνεδριάσεως.

(Ἐισελθὼν εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ Πρόεδρος κ. Ν. Στράτος, ἀντικαθιστᾷ τὸν προεδρεύοντα ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς συνεδριάσεως μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἀντιπρόεδρον κ. Πέτρον).

Πρόεδρος. Ὑπεβλήθη καμμία πρότασις; Διότι ἐγὼ δὲν ἤμην εἰς τὴν συνεδρίασιν.

Γ. Πῶπ. Πρότασις οὐδεμία ὑπεβλήθη. Ἀπλῆ διαμαρτυρία καὶ σκέψεις. Ἀφίεται εἰς τὴν εὐθυδικίαν καὶ τὴν κρίσιν ὑμῶν ἢ παράγραφος αὕτη τοῦ κανονισμοῦ περὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Πρόεδρος. Ἐψηφίσθη πλέον τὸ νομοσχέδιον. Ἐκ τῶν ὑστέρων αὐτὰ δὲν ἔχουσι καμμίαν σημασίαν.

Γ. Πῶπ. Ἐπὶ τοῦ δεδिकाσμένου. Ἡμεῖς οὔτε ἀναψηλάφισιν ζητοῦμεν.

Πρόεδρος. Ἐπὶ τοῦ δεδिकाσμένου;

Ε. Κουλουμβάκης. Ὑποθέτω, κύριε Πρόεδρε, ὅτι

ἀπεδόθη μία μομφή κατά τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Προεδρείου καὶ ἔπρεπε, κατά τὴν γνώμην μου, κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, μᾶλλον προσήκοντα, τοῦλάχιστον διὰ τὴν φιλοτιμίαν ὑμῶν, νὰ δοθῇ μία ἀπάντησις εὐπρόσωπος.

Πρόεδρος. Ἐγὼ δὲν εὐρίσκουμαι ἀκριβῶς πρὸ οὐδεμιᾶς μομφῆς, διότι δὲν παριστάμην. Δὲν γνωρίζω περὶ τίνος πρόκειται.

Ε. Κουλουμβάκης. Καὶ ὅμως, ἐὰν δὲν παρίστασθε, ὅταν ἠκούσατε τὰ λεχθέντα ἀπηντήσατε κατά ἕνα τρόπον....

Πρόεδρος. Ἀπήντησα κατά τὸν τρόπον, ὁ ὁποῖος προσήκει, ὅταν γίνεται συζήτησις περὶ νομοσχεδίου ψηφισθέντος πλέον.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν γίνεται συζήτησις περὶ νομοσχεδίου ψηφισθέντος ἤδη, ἀλλὰ γίνεται συζήτησις ἢ ἀπαγγέλλεται μομφή διὰ τὸν τρόπον κατά τὸν ὁποῖον ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον.

Πρόεδρος. Δὲν ὑπῆρξεν ἀπόφασις τῆς Βουλῆς τὴν πρωίαν περὶ τούτου;

Ε. Κουλουμβάκης. Ἡ ἀπόφασις ἢ ὁποία ἐλήφθη τὴν πρωίαν δὲν ἦτο ἡ ἀπόφασις, ἢ ὁποία ἔπρεπε νὰ ληφθῇ, διότι εἶνε πασίγνωστον, ὅτι ὑπάρχουσιν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν ἐλήφθη τόσον σοβαρὰ ἀπόφασις, καὶ ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅταν εἶχομεν προβάλλει ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς χθεσινῆς, ὅτι κατά τὴν τρίτην συζήτησιν θὰ λάβωμεν τὸν λόγον καὶ ἐπαναλάβωμεν τὰς γνώμας ἡμῶν πλατύτερον καὶ εὐρύτερον.

Πρόεδρος. Ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ ἔλαβεν ἀποφάσεις δὲν δύνασθε νὰ ἐλέγξητε τὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἡ Βουλὴ ἔλαβεν ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι μὴ προσήκουσαι εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν εὐπρέπειαν.

Πρόεδρος. Νὰ ἀνακαλέσητε τὴν φράσιν σας, διότι ἄλλως σᾶς ἀνακαλῶ εἰς τὴν τάξιν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἀνακαλῶ καὶ ἐγὼ εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν τάξιν καὶ εἰς τὴν τάξιν τῆς πολιτικῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ Προεδρεῖον καὶ τοὺς εἰσηγητὰς τῆς πλειονοψηφίας, διότι λαμβάνουσιν ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀποφάσεις μὴ προσήκουσαι εἰς τὴν πολιτικὴν εὐπρέπειαν.

Πρόεδρος. Ποῖον ἀνακαλεῖτε εἰς τὴν τάξιν;

Ε. Κουλουμβάκης. Ὑμᾶς καὶ τοὺς εἰσηγητὰς τῆς πλειονοψηφίας.

Πρόεδρος. Σᾶς ἀνακαλῶ καὶ αὐθις εἰς τὴν τάξιν καὶ θὰ γραφῇ ἢ ἀνάκλησις εἰς τὰ πρακτικὰ διὰ τὴν δευτέραν ἀνευλάβειάν σας.

Ι. Πατούρακος. Νὰ εἶπη τε ὑμεῖς ἐὰν ἐξ ὑφαρπαγῆς δὲν ἐψηφίσθη ἢ ὄχι.

Πρόεδρος. Ὅφείλετε νὰ παρίστασθε εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς. Ὄταν δὲν παρίστασθε, ἀμελοῦντες τὸ καθήκον σας, δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ παραπονήσθε. Ἦσθε παρόντες τὸ πρῶτον; Ὁχι.

Ε. Κουλουμβάκης. Λέγω ὅτι τοιαῦται ἀνακλήσεις εἰς τὴν τάξιν εἶνε τιμὴ ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς καὶ ὑπὲρ τῆς εὐπρεπείας καὶ ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ τόπου.

Πρόεδρος. Ἀνακαλεῖσθε καὶ πάλιν εἰς τὴν τάξιν, διότι ὑβρίζετε τὴν Βουλὴν, δηλῶ δὲ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι θὰ ὑποβάλω τὴν προσεχῆ Δευτέραν πρότασιν περὶ αὐξήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας τοῦ Προέδρου, διὰ νὰ μὴ ἐπικρατήσῃ ἡ ἀναρχία ἐνταῦθα.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἄλλὰ καὶ ἡμεῖς θὰ μεταφέρωμεν τοὺς ἀγῶνας ἀλλαχοῦ καὶ θὰ σᾶς διδάξωμεν ὅτι δὲν δύνασθε νὰ παίζητε μὲ τὰ ἱερώτερα τοῦ τόπου ἐπ' ἄπειρον.

Πρόεδρος. Λυπούμαι, κύριε βουλευτά, διότι δὲν ἐμελετήσατε τὸν κανονισμὸν μιᾶς μεγάλης δημοκρατίας, κατὰ τὸν ὁποῖον, ἐὰν εἰσῆρχεσθε ἐντὸς τῆς Βουλῆς διὰ νὰ προκαλῆτε ταραχὰς θὰ ἀπεβάλλεσθε διὰ χειροκροτημάτων παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ε. Κουλουμβάκης. Πλανᾶσθε.

Ν. Βάρθης. Στερεῖσθε τῶν ἰδιοτήτων. Δὲν εἶσθε ἀμερόληπτος.

Πρόεδρος. Δὲν ἔχετε τὸν λόγον. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Μέρμηγκας. Σεῖς δὲν εἶσθε ἄξιος νὰ μοῦ δώσητε μαθήματα εὐπρεπείας. Ἀνακαλεῖσθε εἰς τὴν τάξιν. Ὁ κ. Μέρμηγκας ἔχει τὸν λόγον.

Κ. Μέρμηγκας. Ἡ κατάστασις τῶν φιλανθρωπικῶν ἡμῶν ἰδρυμάτων εἶνε ἀθλία, πρέπει καὶ Βουλὴ καὶ Κυβέρνησις σοβαρώτατα νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν. Νομίζω ὅτι καὶ μόνον τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἦτο ἀρκετὸν νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν παρουσίαν μου ἐν τῷ Σώματι τούτῳ, ἐπίβλεψις τῆς Δημοσίας ὑγείας οὐδεμίᾳ ὑπάρχει, εἶδει νὰ ὑπάρχῃ καὶ Διοικητικὸς ἔλεγχος, τῶν διαχειρίσεων δηλ., αἱ διευθύνσεις αὐτῶν, ἡ ἐκλογή τῶν καταλλήλων δι' αὐτὰς προσώπων ἀφίετα ἀπολύτως εἰς τὰ οἰαδήποτε ἀποτελοῦντα τ' Ἀδελφάτα μέλη—ἐπέειγει ἡ ὑποβολὴ Νομοσχεδίου περὶ ἐπιβλέψεως τῆς Δημοσίας ὑγείας.

Ε. Ρέπουλης (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Οἱ δῆμοι συνδέονται ἀναποσπάστως πρὸς τὴν διοίκησιν τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, ἀλλὰ ταῦτα δεόνται εἰδικῆς προνοίας.

Εἶχον ἤδη ζητήσει πληροφορίας περὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ εὐεργετικῶν καταστημάτων καὶ διὰ τὰ ἴδω τί γίνεται καὶ διὰ τὰ συντάξω νομοσχέδιον σχετικόν. Ἐσφρόνου ὅτι ἔδει πρῶτον τὰ καταρτίσω ἄρτια μέτρα ὡς πρὸς τὴν Δημοσίαν ὑγείαν, πρέπει τὰ ληρθῆ ὑπ' ὄψιν παρὰ τῆς Βουλῆς, ὅτι τὰ πραγματικὰ καὶ πλήρη στοιχεῖα, ἐφ' ὧν μόνον δύναται τὰ στηριχθῆ σκόπιμος νομοθετικὴ ἐργασία, εἶνε δυσχερέστατον, λόγῳ ἀπειρίας τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἄλλων αἰτίων, τὰ συλλεχθῶσι καὶ συγκεντρωθῶσι εὐκόλως.

Κ. Μέρουγκις. Κατηγόρησα δριμύως τὰς ἐκάστοτε Βουλὰς καὶ Κυβερνήσεις διότι διατηροῦν τὴν χώραν ἀπολίτιστον, μὴ προσέξασαι ποτὲ εἰς τὴν Δημοσίαν ὑγείαν. Ζητοῦμεν ὅλοι οἱ ἰατροὶ βουλευταὶ τὰ ληρθῆ τάχιστα φροντίς περὶ διορθώσεως τοῦ κακοῦ, 10,000 Ἑλληνας ἀποθνήσκουσι κατ' ἔτος ἐκ φυματιώσεως, ὁ κοιλιακὸς τύφος καὶ ἡ εὐλογία ἔγειναν ἐνδημικά. Ἡ ὅλη ἐπὶ πλέον δαπάνη πρὸς ὀργάνωσιν δημοσίας ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἰσοῦται πρὸς 200,000 δραχ. περίπου, δι' ὧν θὰ ἡδυνάμεθα τὰ ἀρθώμεν μέχρι τοῦ ἐπιπέδου τοῦ πολιτισμοῦ. Λάβετε ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ τμηματάρχης τῆς δημοσίας ὑγείας δὲν εἶνε ἰατρός.

Γ. Παροῦκευόπουλος. Συνιστᾷ μεγαλειτέραν προσοχὴν εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων. Λέγει ὅτι ἡ «Ἑλπίς», τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν στεγάζει παντὸς εἶδους πάσχοντας, πάσης ἡλικίας καὶ πάσης χροιάς δυστυχεῖς, δὲν δύναται τὰ δέχεται ὀρισμένον ἀριθμὸν ἀσθεῖων, καταντᾷ παντοῦ ὅπου ὑπάρχει χωρὸς ἐν αὐτῷ τὰ καταφεύγουσιν δυστυχεῖς καὶ τὰ νοσηλεύονται ἀσθενεῖς, ὁ Δῆμος ἐπραξε τὸ πᾶν ὑπὲρ ἐπαρκειᾶς τοῦ Νοσοκομείου τούτου, ὡς καὶ ἡ νῦν Διεύθυνσις αὐτοῦ, ὁμοίως ἐβελτιώθη παρὰ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἄλλων εὐεργετικῶν ἰδρυμάτων ἢ κατὰστασις καὶ λειτουργία, παρ' ὅλην τὴν ἀθεράπευτον γλισχρότητα τῶν μέσων αὐτῶν, ὡς τοῦ Βρεσοκομείου, δεχομένου βρέφη καὶ ἐκ Πειραιῶς καὶ ἀλλαχῶθεν ἀκμήν διὰ Πειραιῶς, ἀνεῦ οὐδενὸς ἐπιδόματος παρὰ τοῦ δήμου Πειραιῶς. Τὸ Ἄσυλον τῶν Ἀνιάτων, λέγει, λειτουργεῖ λαμπρῶς, τὸ δὲ ἐπιμελεῖται τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς Ἀθηνῶν κτισθὲν καὶ μέλλον τὰ λειτουργήσῃ μετ' ὀλίγον νέου Δημοτικῶν Νοσοκομείοι τιμᾷ ἐξόχως αὐτῆν καὶ τὴν πόλιν. Ἀλλὰ νέα τελειότερα ὀργάνωσις ὡς πρὸς τὴν λειτουργίαν τῶν ἰδρυμάτων δὲν ἀποκλείεται.

Ἀλέξ. Διομήδης. Ζητεῖ τὴν ἀρδὴν ἀνατροπὴν τῆς κειμένης νομοθεσίας ὡς πρὸς τὰ φιλανθρωπικὰ καὶ εὐεργε-

τικά ιδρύματα. Ἡ Διοικητικὴ ἐποπτεία ἀνάγεται μόνον εἰς τὸ οικονομικὸν μέρος, τὸ διαχειριστικόν, ἀλλὰ εἶνε ἀνεπαρκεστάτη νὰ ἐξελέγξῃ καὶ ἀντιληφθῇ τὴν οὐσιαστικὴν ρῆσιν λειτουργίαν τῶν ιδρυμάτων.

Γ. Κορομυλάς. Μέρμεται τὴν οικονομικὴν διαχείρι-
τῶν ιδρυμάτων τούτων.

Κ. Ἀλαβάνος. Ζητεῖ τὴν ἐξάιρεσιν ἐκ τῆς καταχρίσεως τῆς «Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν», λέγει ὅτι τὸ εὐεργετικώτατον τοῦτο ἴδρυμα ἐν τούτοις οὐδεμιᾶς ἠξιώθη παρὰ τῆς Πολιτείας προστασίας, μόνον ἀντιδράσεις ἐδέχθη μέχρι τοῦδε.

Παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἀνακοινούται πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι τὴν καταρτισθεῖσαν ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην τοῦ συστήματος φορολογίας ἐπὶ τῶν ἀμβύκων κλπ. ἀποτελοῦσιν οἱ ἐξῆς κ.κ. βουλευταί·

1) Ι. Καναβός, 2) Ι. Ἀκρίδας, 3) Θ. Θεοδωρόπουλος, 4) Ἀ. Χρηστόπουλος, 5) Ι. Μπουρνιάς, 6) Δ. Κούζης, 7) Γ. Κοσόνας, 8) Ἀν. Βάρβογλης, 9) Θ. Γρηγορίου, 10) Ἐμ. Κυταρίολος, 11) Δ. Λαζαρόης, 12) Ι. Μαμάης, 13) Δ. Γκιλαβᾶς, 14) Ι. Δογάνης, 15) Ν. Κάραλης, 16) Ἀν. Σκιαδαρέσης, 17) Β. Πουλιᾶσης, 18) Σωκρ. Καβαλλιεράτος, 19) Ν. Χαριτάτος, 20) Γ. Μουσούρης, 21) Κ. Ἀλαβάνος, 22) Ν. Καμπάνης, 23) Π. Πετροπουλάκης, 24) Ἀγ. Σχλημαν, 25) Π. Ἀποστολίδης, 26) Β. Ζησιμόπουλος, 27) Δ. Κάβουρας, 28) Ν. Γαρδικιώτης, 29) Α. Βαβυλόπουλος, 30) Ν. Ξηρός, 31) Θ. Παπαϊωάννου.

Παρὰ τῶν βουλευτῶν Λακωνίας κ. κ. Ν. Γ. Πετροπουλάκη, Κ. Μέρμηγα, Ε. Κουλουμβάκη, Ν. Φουρίδου, Γ. Οἰκονόμου, Π. Πετροπουλάκη καὶ Ν. Πετρέα ὑποβάλλεται πρότασις νόμου περὶ ἀδείας πρὸς σύναψιν δανείου παρὰ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Γυθείου κλπ., τυπωθησομένη πρὸς διανομήν.

Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Φθιωτιδοφωκίδος κ. Ν. Ξηροῦ ὑποβάλλονται τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ συμβατικοῦ τόκου, τοκογλυφίας καὶ αἰσχροκερδίας, τυπωθησομεναι πρὸς διανομήν.

Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ι. Κ. Φαρμάκη ὑποβάλλεται πρότασις νόμου περὶ ἐκποιήσεως ἐκκλησιαστικῶν λειβαδίων κλπ. ἐν Ναυπακτίᾳ, τυπωθησομένη πρὸς διανομήν.

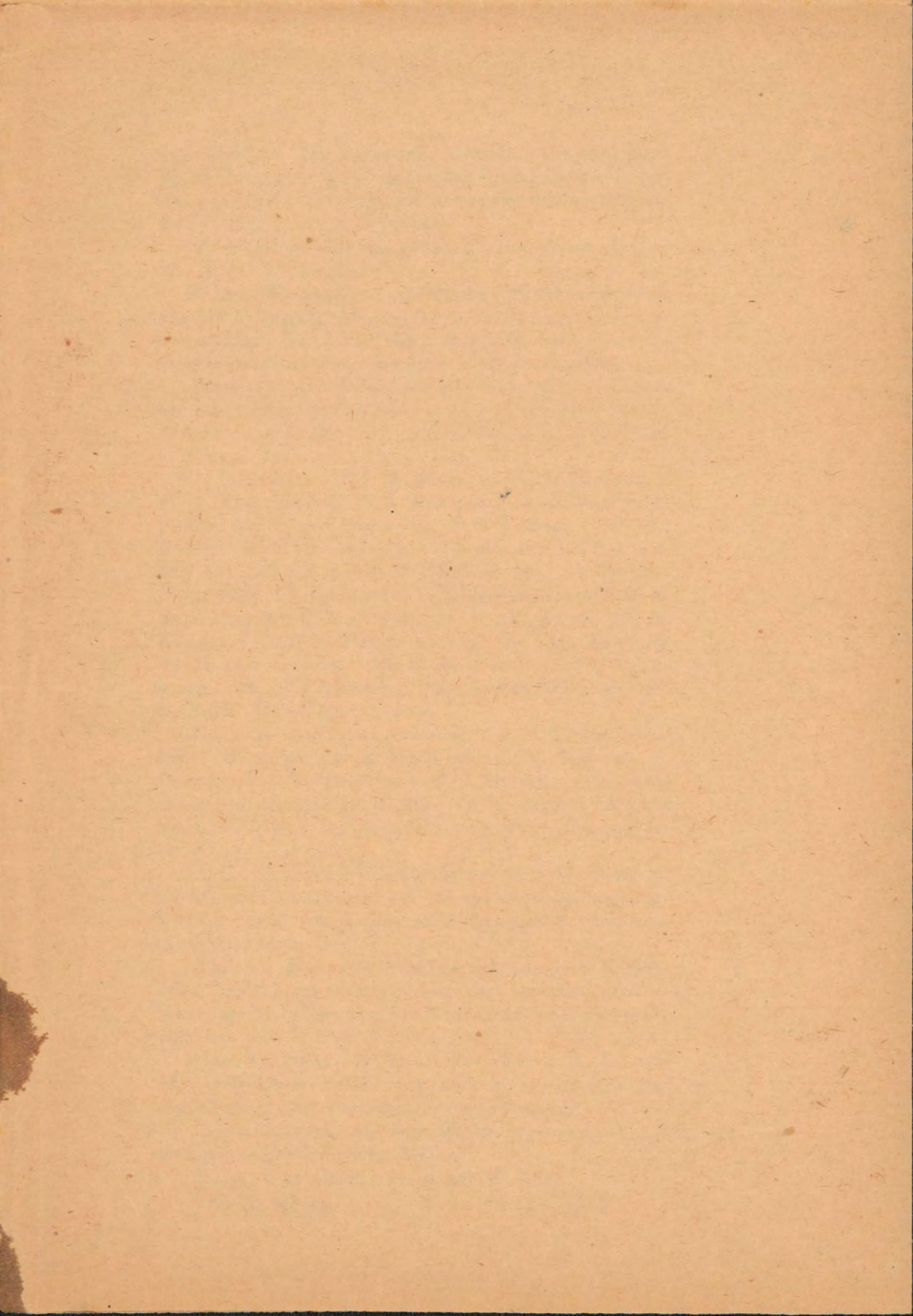
Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἀργολιδοκορινθίας κ. Α. Σωτηριάδου ὑποβάλλεται τροπολογία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμβατικοῦ τόκου, τυπωθησομένη πρὸς διανομήν.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ταύτης, 26ης Μαΐου.

Λύεται ἡ συνεδρία σ τὴν 8 καὶ 30' ὥραν.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

τῆς 30 Μαΐου 1911

Περατωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τὴν 5ην καὶ 52' ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινοῖ πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Βουλὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπικτήτῃ παρόντων 183 βουλευτῶν.

Παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ἀνακοινοῦνται πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ ἑξῆς: 1) Οἱ Συμβουροὶ ἐργάται Νάξου ζητοῦσι βελτίωσιν τῆς τύχης των, σχετικῶς μὲ τὴν ἐργασίαν των. 2) Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων Βόθρων, Σακδοῦ καὶ Κεραματῆς Νάξου ζητοῦ σύστασιν Ἄστυν. Σταθμοῦ ἐν Βόθροις. 3) Οἱ Ἱεροσπουδασταὶ Τριπόλεως ζητοῦν νὰ τοῖς ἐπιτραπῇ ἡ ἐγγραφή εἰς τὴν Θεολογ. Σχολὴν τοῦ Ἐ. Πανεπιστημίου. 4) Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς ἐν Πειραιεὶ Σχολῆς ὁ «Προμηθεὺς» ζητεῖ τὴν ψήφισιν Νόμου δι' ἐτησίαν συνδρομὴν εἰς τὴν Σχολὴν. 5) Ὁ Γ. Παυλίδης, Κρῆς πλοίαρχος, ζητεῖ βοήθημα. 6) Οἱ ἐκ Φιλιππουπόλεως τῆς Στενημάχου πρόσφυγες ζητοῦσιν ἐγκατάστασιν. 7) Ὁ ἐκ Κερκύρας ἀπόστρατος ἐπιλοχίας Γ. Πολίτης παρακαλεῖ ὅπως διορισθῇ ἐπιστάτης εἰς τινὰ τῶν φυλακῶν. 8) Ὁ Ἴω. Ροῦσος ἐπὶ εἰκοσαετίαν διατελέσας ἀμισθος ταχυδρομ. διανομεὺς ζητεῖ βοήθημα. 9) Οἱ κάτοικοι Ἀγραφῶν ζητοῦσιν ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως Νόμου τῶν κ. κ. βουλευτῶν Κερκύρας. 10) Οἱ καταστηματάρχαι γυναικείων πύλων ζητοῦσιν ὅπως πικραθῶσιν αἱ ὧραι τῆς νυκτερινῆς ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ. 11) Οἱ κάτοικοι Μακροσίων τοῦ Συλλοῦντος ζητοῦσιν ἐκδοσιν ἐρμηνευτικοῦ ψήφισματος ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ Συντάγματος. 12) Ὁ Ἐμπορ. Σύλλογος Τρικκάλων θεωρεῖ ἀβασίμους τὰς κατηγορίας σωματείου τινὸς κατὰ τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων. 13) Ὁ βουλευτὴς Ἄρτης κ. Ε. Γαρουφαλιάς παρακαλεῖ ὅπως οἱ ἐξ Ἄρτης ὀφείλεται τοῦ Δημοσίου ἀπαλλαγῶσι τῶν τόκων ὑπερημερίας. 14) Οἱ φαρμακοποιοὶ Ἀμαλιάδος καταγγέλλουσιν ὅτι παρανόμως ἐδόθη ἀδεία ἰδρύσεως πέμπτου φαρμακείου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Β. Μιγγλίδου, ὅπερ ὅμως δὲν διευθύνει φαρμακοποιὸς 16) Κηδεμόνες σπουδαστῶν τῆς Ἱερατικῆς σχολῆς Τριπόλεως ζητοῦσιν ὅπως ἐπιτραπῇ τοῖς ἀποφοίτοις τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς ἡ ἀπ' εὐθείας ἐγγραφή ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. 16) Οἱ κάτοικοι Ἀγνάντων ζητοῦσι ἀπαλλαγὴν τοῦ φόρου ἀμπέλων τῶν ἐτῶν 1901, 1902, 1903 καὶ 1904 διότι αἱ ἀμπελοὶ των ἐξερριζώθησαν πρὸ τῶν ἐτῶν τούτων. 17) Οἱ νεοποιοὶ Ἀθηνῶν παρακαλοῦσι τὴν Βουλὴν ὅπως ἀπαλ-

λαγῶσι τοῦ φόρου οἰνοπνευματοποιῶν πρώτης τάξεως.
Ὁ βουλευτὴς Ἀρκαδίας κ. Θ. Πέρρος ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ προσωρινῶν μέτρων ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀγνώστου διανομῆς διαδίκους, τυπωθητομένους πρὸς διανομὴν.

Ὁ βουλευτὴς Ἀττικοβοιωτίας κ. Θρ. Πετμεζᾶς ὑποβάλλει τροπολογίαν τοῦ σχεδίου Νόμου περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐνεργείας τῆς ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν τῶν νέων Δημοτικῶν Ἀρχῶν, τυπωθησομένην πρὸς διανομὴν.

Ὁ βουλευτὴς Κυκλάδων κ. Γεώργ. Ι. Ἐξαρχόπουλος ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου περὶ ζωκλοπίας καὶ ζωοκτονίας, τυπωθησομένην πρὸς διανομὴν.

Εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμεροσίαν Διάταξιν τῶν Ἀναφορῶν

Κ. Ἀλαβάνος (Ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως). Ζητεῖ νὰ χαραχθῶσι τὰ ὅρια τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν ἀμβύκων, νὰ ὀρισθῆ δηλ. ὁ χρόνος τῆς περατώσεως τοῦ ἔργου αὐτῆς, ὅπως καθησυχάσῃ ὁ ἐνδιαφερόμενος κόσμος.

Ἐλ. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) Τὸ πρῶτον βῆμα εἶνε ἡ συνεννόησις τῆς καταρτισθείσης Ἐπιτροπῆς μετὰ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, πρέπει δὲ νὰ διασαφηνισθῆ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀνέλαβεν ἐκ τῶν προτέρων ὀρισμένην ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀσχέτως πρὸς τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ὅπως διευκολύνῃ αὐτὰ, ὥστε νὰ γίνεταί ἐνταῦθα μνεῖα καὶ συντραξίως αὐτῶν ἐν ἐνδεχομένη μὴ ἐπιλύσει τοῦ ζητήματος κατὰ τοὺς ἐκδηλουμένους ἐκ τῶν μερῶν τούτων πόθους—ὅτι ὅμως θὰ καταβληθῆ πᾶσα προσπάθεια πρὸς εὐχάριστον διέξοδον καὶ ὅτι πᾶσα περιττολογία εἰς τὸ ἐξῆς οὐδὲν προσθέτει εἰς τὸ ζήτημα, περὶ τούτου δὲν χωρεῖ ὑποθέτω ἀμφιβολία.

Παραιτοῦνται οἱ λοιποὶ ἐγγεγραμμένοι ὅπως ὁμιλήσωσιν ἐπὶ τῆς Ἡμερησ. Διατάξεως, ἐν σχέσει μετὰ τὸ ζήτημα.

Γ. Αὐμπρινόπουλος. Ζητεῖ ἀπὸ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν νὰ πληροφόρησῃ τὴν Βουλὴν ἀνακί Προξενικαὶ ἡμῶν ἀρχαὶ εἰδοποίησαν τὸ Ἰατροσυνέδριον περὶ ἐμφανίσεως κρουσμάτων χολέρας ἐν Βενετίᾳ, Ρώμῃ καὶ Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας, ὁποῖα μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς ἀποκρουσιν τῆς ἐμφανίσεως τῆς νόσου καὶ παρ' ἡμῶν καὶ ποῖα πρόκειται νὰ ληφθῶσι.

Ε. Ρέπουλης (Υπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν). Ζητοῦνται πάντοτε πληροφορίες παρὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τῶν πόλεων τούτων, ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἱατροσυνέδριον, τὸ Ἱπουργεῖον ἐφαρμόζει τὰ παρ' αὐτοῦ ὑποδεικνυόμενα μέτρα. Ὡς πρὸς τὰ γενικώτερα μέτρα διὰ τὴν δημοσίαν υγείαν, τὴν Πέμπτην, ὅτε θὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐγεθθέντος καὶ γενικευθέντος κατὰ προηγουμένην συνεδρίασιν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀνάγκης μέτρων καὶ διὰ τὰ εὐεργετικὰ ἰδρύματα, θὰ γίνῃ ἡ δέουσα σχετική ἀνακοίνωσις.

Α. Παπαχελάς. Συνιστᾷ μέριμναν τῆς Βουλῆς πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ζητεῖ ν' ἀνατεθῇ πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς ἐπιτροπὴν τὸ κυβερνητικὸν σχετικὸν νομοσχέδιον, ὥστε νὰ συζητηθῇ ἀπὸ τῆς ἐρχομένης ἐβδομάδος.

Σ. Φορέστης. Νὰ συζητηθῇ ἀπ' εὐθείας ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος.

Ε. Ρέπουλης (Υπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν). Δέχεται τὴν παραπομπὴν τοῦ νομοσχεδίου εἰς ἐπιτροπὴν, ἀφοῦ ὑπάρχει ἀπαίτησις ἐπὶ τούτου.

Θ. Κουτούπης. Ζητεῖ νὰ εἰσέλθῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων.

Δ. Κλάδης. Ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐξαντληθῶσι πρῶτον αἱ ἀναφοραί.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Εἶνε ἐλευθέρα ἡ Βουλὴ ν' ἀποφασίσῃ.

Η. Γκίνης. Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν ὑπαξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ ζητούντων σύνταξιν, λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ εὐχὴ τῶν χάριν γενικωτέρου συμφέροντος, δὲν ἀρμόζει μετὰ τὴν ἀφυπηρέτησίν των νὰ τείνουν πρῶτον ὑπαξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ χεῖρα ἐπαίτιδα εἰς τὰς ὁδοὺς.

Α. Χρηστίδης. Ζητεῖ νὰ παραπεμφθῇ ἀναφορὰ τοῦ δημάρχου Δωριέων ἐπὶ αἰτήσεως τῆς κοινότητος Γραβιάς, ὅπως ὁ Ἱπουργός ἐκτιμῆσῃ τὴν διοικητικὴν ἀνάγκησιν.

Αἴνως Κογεβίνας. Ζητεῖ καὶ ἐκ δευτέρου, ὡς λέγει, νὰ ληφθῶσι μέτρα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἱπουργοῦ νὰ ἐπιστραφῇ τὸ κτῆμα τοῦ πολίτου Σπίνουλα, τὸ ἀνόμως ἀρπαγὲν παρὰ τοῦ Δημοσίου, συνεπεῖα ψευδῶν πιστοποιήσεων, νὰ τιμωρῆσῃ τοὺς ψεῦδη πιστοποιήσαντας, ἢ τοῦλάχιστον νὰ δοθῶν εἰς αὐτὸν αἰ 3,000 δραχ., αἰ ἐπιδικασθεῖσαι ὡς ἀποζημιώ-

σις, διότι τώρα προφασίζεται τὸ Δημόσιον ὅτι δὲν πρόκειται περὶ κτήματος, ἀλλὰ περὶ λατομείου καὶ ἀρνεῖται νὰ δώσῃ καὶ τὰς 3 000.

Α. Κιλιάδης. Πρέπει, λέγει, ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ δικανονισθῇ τὸ ζήτημα αὐτό, αὐτὸ ἐπιβάλλει ζήτημα σχετιζόμενον μὲ ἰδιοκτησίαν, μὲ ἀστικὸν δίκαιον, ἢ συσχετίσις δὲ τῆς ὑποθέσεως μὲ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐν Κερκύρα ἐπιβάλλει ἀκόμη περισσότερον τὴν λήξιν αὐτῆς.

Β. Ρέπουδης. (Υπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). «Ἐπίστευε, λέγει, ὅτι εἶχε λήξει ὀριστικῶς τὸ ζήτημα ὡς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν του, δηλοῖ ὅτι εἶνε πρόθυμος, καταθέτων τὸν σχετικὸν φάκελλον, νὰ δεχθῇ τὴν συζήτησιν.

Β. Σφακιῆ ἀκῆς. Παρακαλεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸν Νομάρχην Εὐβοίας νὰ μὴ ἐγκρίνῃ ἀνανέωσιν συμβάσεως περὶ ἐνοικιάσεως τῶν Λουτρῶν Αἰδηψοῦ, γενομένης ἄνευ συναγωνισμοῦ.

Ν. Πασιδῆς. Συνιστᾷ καὶ οὗτος τοῦτο, λέγει ὅτι διετής ἐνοικιάσις ἄνευ συναγωνισμοῦ θὰ συντελέσῃ εἰς καταστροφὴν τῶν λουτρῶν, ἐπιβάλλεται νὰ μὴ προεξοφληθοῦν διὰ τόσον χρόνον παρὰ τοῦ δημοσικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ δημάρχου Αἰδηψίων τὰ λουτρά, τὰ μὴ ἀνήκοντα ἄλλως τε ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν δῆμον, νὰ μὴ προεξοφληθῶσι καὶ δεσμευθῶσιν ἤδη, ὅτε πρόκειται νὰ μεταβληθῇ ταχέως ἄρδην τὸ δημοτικὸν καθεστῶς ἐν γένει διὰ τοῦ ὑποβληθέντος περὶ δῆμων νομοσχεδίου. Τὰ λουτρά, λέγει, κατήντησεν ἀπὸ 40, 000 δραχ. ν' ἀποδίδουν νῦν μόλις 18 000.

Ε. Ρεπουδῆς (Υπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ὁ Νομάρχης Χαλιῆδος διατάχθη ν' ἀποστείλῃ ἐδῶ τὰ στοιχεῖα καὶ ἔγγραφα τ' ἀναγόμενα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐπιθετικῆς ἀνανεώσεως τῆς συμβάσεως.

Διαγράφεται ἡ ὑπ' ἀριθ. 10 αἴτησις βουλευτῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ἀλυροῦ πρὸς συμπερίληψιν εἰς τὴν μελέτην περὶ ὑδραυλικῶν.

Δ. Πολυζωγόπουλος. Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν χωρίων Ἀχαιοῦ περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου τῶν ἀτμομύλων κομποπόλεων καὶ χωρίων.

II. Ἡλιόπουλος. Συνιστᾷ θερμῶς τὴν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῶν κομποπόλεων καὶ χωρίων τοῦ Νομοῦ Ἀχαιοῦ — Ἀραλιάδος, Γαστούνης, Βαρθολομίου, Ἀνδραβίδος, Λεχαιῶν, Μανωλάδος, οἵτινες, ὡς κάτοχοι ἀτμομύλων μικρᾶς δυνάμεως μόνον δὲ ἐπὶ τρεῖς μῆνας τοῦ ὅλου ἔτους διακεκομμένως καὶ περιορισμένως ἐργαζόμενοι δι' αὐτῶν, πλη-

ρώνουσι φόρον ἐπαχθῆ καὶ δυσανάλογον, ὅσον καὶ οἱ κάτοχοι μεγάλων Ἀτμομύλων ἐν Πειραιεὶ καὶ Πάτραις, θεωρεῖ ἐπιβελημένην τὴν ἀνάλογον μείωσιν καὶ ἐλάττωσιν τοῦ δυσαναλόγου τούτου φόρου καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως διαρρυθμίσῃ τὸν φόρον τούτον δικαιοτέρων.

Διαγράφεται ἡ ὑπ' ἀριθ. 12 αἴτησις βουλευτοῦ ἐπὶ ἀναφορᾷ τῶν καπνεργατῶν Ἀστακοῦ.

Θ. **Μιχαηλόπουλος**, Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ διδασκαλικοῦ Συλλόγου Ἀγτικῆς.

Α. **Σκιαδαρῆς**, Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ περὶ ταχίστης ἐνεργείας ὅπως τεθῆ εἰς χρῆσιν ἡ σιδηρᾶ πλωτὴ γέφυρα Δευκάδος—Βονίτσας, πρόκειται, λέγει, περὶ μικρᾶς δαπάνης καὶ περὶ προλήψεως κινδύνων.

Διαγράφεται ἡ ὑπ' ἀριθ. 16 αἴτησις βουλευτοῦ ἐπὶ ἀναφορᾷ τῶν πληρεξουσίων τῆς κοινότητος Γεντίνας περὶ διανομῆς λειβαδίου.

Δ. **Σίμος**, Ζητεῖ τὴν παραπομπὴν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀναφορᾷ τῶν κατοίκων Ἀγνάντων ζητούντων ἀπαλλαγὴν ἐκ τοῦ φόρου τῶν ἀμπέλων.

Ν. **Πετροποταλίτης**, Ὀμιλεῖ ἐπὶ ἀναφορᾷ τῶν ἐργατῶν τοῦ λιμένος Πειραιῶς, λέγει ὅτι 100 τοιοῦτοι μένουσιν ἀνευ ἐργασίας, ζητεῖ νὰ ληθῆ μέτρον διότι ἀπειλοῦνται καὶ ἀνωμαλίαι.

Φ. **Νέγγος**, Ὀμιλεῖ ἐπὶ ἀναφορᾷ τῶν ἰδιοκτητῶν οἰκιῶν ἐν Ἀθήναις, ζητούντων μεταρρυθμισιν τοῦ νόμου περὶ ἐξώσεως, διευκολύνσιν παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τῶν ἰδιοκτητῶν, ὅπως λαμβάνουσι μέτρα ἀποτελεσματικὰ κατὰ τῶν δυστροπούντων ἐνοικιαστῶν, τροποποιήσιν τοῦ νόμου.

Ν. **Δημητρακόπουλος** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Τὸ κακὸν ὀφείλεται οὐχὶ εἰς ἀτέλειαν τοῦ νόμου ἀλλὰ εἰς τὴν ἔλλειψιν προνοίας παρ' αὐτῶν ὅταν ἐνοικιάζουσι τὰς οἰκίας των, ἀνέπτυξά καὶ προφορικῶς πρὸς αὐτοὺς πῶς νὰ κάμνουσι τὰς ἐκμισθώσεις, ὥστε αἱ ἐξώσεις νὰ γίνωνται ἀπλοῦστεραι καὶ ὀλιγώτερον δαπανηραί. Ὁ νόμος εἶνε ἀπλοῦς, ἀν καὶ ἐπιδέχεται καὶ ἄλλας ἀπλοποιήσεις.

Φ. **Νέγγος**. Νὰ θεωρήσῃτε τὸ ζήτημα κατεπεῖγον.

Θ. **Κουτούπης**. (Ἐπὶ ἀναφορᾷ τοῦ Π. Ρογκάκου). Ζητεῖ νὰ ἀπαλλαγῇ οὗτος τῶν δαπανῶν τῆς νοσηλείας του νὰ δοθῆ αὐτῷ καὶ βοήθημα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπερ θὰ εἶνε ἐλάχιστόν τι ἀπέναντι τῶν ὧσων οὗτος ἐπραξε καὶ ἐθυσίασεν ὑπὲρ Πατρίδος.

Ν. Πετροπουλάκης. Ούτος επανειλημμένως μετέβη εις Κρήτην και ἐθυσίασε και ποσά κατὰ τοὺς διαφόρους ἀγῶνας ἐν τῇ νήσῳ.

Δ. Ααζαθῆς. (Ἐπὶ ἀναφορᾷ τῶν νευτοποιῶν Ἀθηνῶν). Λέγει ὅτι αὐτοὶ μόνον σῦμαν παράγουν, ἐξ οἰνορρητιώδους λάσπης, 50—100,000 ὀκάδας, ἧτις εἰς οὐδὲν χρησιμεύει, καὶ ἐν τούτοις ὑπάγονται ἐν τῇ φορολογίᾳ εἰς τὴν α' κατηγορίαν τῶν οἰνοπνευματῶδων ποτῶν, τὴν σῦμαν τὴν παράγουν κατ' ἀνάγκην ὅταν πρόκειται νὰ παραγάγουν νεῦτι, κρεμόριον και πίσσαν. δὲν χρησιμεύει ἡ σῦμα αὐτὴ οὔτε πρὸς φωτισμὸν, οὔτε πρὸς πόσιν.

Σ. Θεοδωρόπουλος. Ἐννέα εἶνε τὸ ὄλον οὔτοι.

Φ. Νέγγρης. Ἄν δὲν ἐπέισθη ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν αἴτησιν τῶν ποτοποιῶν.

Α. Κορουνλάς. Νὰ σταλῇ πρὸς ἐμὲ ἡ ἀναφορὰ τῶν νευτοποιῶν.

Σ. Θεοδωρόπουλος. Συνηγορεῖ ὑπὲρ ἀναφορᾷ τῶν τυπογράφων, βιβλιοδετῶν και βιβλιοεκδοτῶν, ζητούντων μείωσιν τοῦ φόρου τοῦ χάρτου. Πανταχοῦ, λέγει, τὸ βιβλίον προστατεύεται, εἶδη πολυτελείας φορολογοῦνται 50 και 60 ὀ₀ και τὸ βιβλίον 110 ὀ₀, ἐκδόται ἔχουν ὑποκαταστήματα ἐν Σάμῳ, Κρήτῃ κλπ. ὅπου, εἰσάγοντες ἀτελῶς τὸν χάρτην, ἐκτυπώνουν τὰ βιβλία και τὰ εἰσάγουν ἐδῶ κατόπιν. Πᾶσαι αἱ συνδεόμεναι μὲ τὴν βιομηχανίαν τοῦ βιβλίου ἐπαγγελματικαὶ τάξεις ζητοῦν τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ χάρτου.

Φ. Νέγγρης. Πρόκειται περὶ εἰσοδήματος τοῦ Δημοσίου 200.000 δραχ. περίπου, ἅς ἐλαττωθῇ τοῦτο εἰς 80.000 και ἅς ἐπιβαρυνθῶσι μὲ τὴν διαφορὰν ἄλλα εἶδη.

Α. Κορουνλάς (Ὑπ. Οἶκ). Δηλοῖ ὅτι θὰ προκαλέσῃ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Δασμολογίου και κατόπιν θὰ προβῇ εἰς ἀνάλογον μέτρον.

Θ. Πετμεζᾶς. Συνιστᾷ τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἀλλὰ και τὴν μὴ ἐπιβολὴν φόρου εἰς τὰ εἰσαγόμενα βιβλία.

Πελ. Ἡλιόπουλος. Ἐλπίζω ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ ὑποβάλλῃ ταχέως μέτρον ἀνάλογον πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ βαρυτάτου δασμοῦ, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ βιβλίου, τοῦ διχμορφωτικοῦ τούτου μέσου τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐλάττωσις τοῦ δασμοῦ δὲν θὰ μείωσῃ ποσῶς τὰ ἔσοδα τοῦ δημοσίου, καθόσον θὰ ἀυξήσῃ ἐπαισθητῶς ἡ εἰσαγωγή.

Όλας δὲ τὰς παρουσιαζομένας δυσχερείας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θὰ τὰς ὑπερπηδήσῃ διὰ τῆς δεξιότητός του ὁ κ. Ὑπουργός, πρὸς κοινωνικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐργατῶν, τῶν τυπογράφων, βιβλιοδετῶν, ἐκδοτῶν καὶ χαρτοπωλῶν.

Α. Φλωιδίης. (Ἐπὶ ἀναφορᾶς κατοίκων Πατρῶν ἐναντίον τῆς ἰδρύσεως θορυβώδους ἐργοστασίου παρὰ τοῦ Κ. Τσίνη εἰς κεντρικὴν συνοικίαν). Ἐκατὸν καὶ πλέον τοιαῦτα ἐργοστάσια καθαρισμοῦ κλπ. σταφίδος ὑπάρχουν ἐν τῇ πόλει, ἀδύνατον νὰ μεταφερθῶσιν ἔξω, ἐπὶ τῆς ἰδίας ὁδοῦ ὑπάρχουν 3 τοιχῦτα ἐργοστάσια, ἄλλοι λόγοι ὑπεκίνησαν τὴν ἀναφορὰν.

Ε. Ρέπουλης (Ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν). Διέταξα τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐργασιῶν, μόνον ἕως οὗ ἐξακριβωθῇ τί συμβαίνει.

Ε. Κοιλιμβάκης. Ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Πλύτρας κλ. περὶ ἐπεκτάσεως τῆς τηλεφ. συγκοινωνίας Ἑλλάδος—Μολάων μέχρι τῶν εἰρημένων χωρίων, λέγει ὅτι εἰς τὸν λιμένα Πλύτρα προσεγγίζουν πολλὰ ἀτμόπλοια, πρόκειται περὶ πέριξ κωμοπόλεων ἀπεχουσῶν μόλις ἡμίσειαν ὥραν τῆς Πλύτρας ἐνῶ τῶν Μολάων ἀπέχουν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

Θ. Κουτούπης. «Ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον ὀκτάδες σύκων ἐξάγονται διὰ τῆς Πλύτρας ἐκ τῆς πεδιάδος Ἀσωποῦ. Ἄλλοτε, λέγει, οἱ κάτοικοι προσεφέρθησαν νὰ κόψουν καὶ νὰ στήσουν τοὺς στύλους τοῦ τηλεφώνου, ἀλλὰ τὸ Δημόσιον ἐδυσκολεύθη νὰ στείλῃ τὴν τηλεφωνικὴν μηχανήν, ἀξίας κάτω τῶν 1000 δρχ. Φαίνεται ὅτι εἶνε μοιραῖον νὰ εἶνε διαρκῶς καταδικασμένη ἡ χώρα ἐκείνη τῆς Λακωνίας ὑπὸ ἔποψιν συγκοινωνίας. Ἐν τούτοις ἐπιβάλλεται ἤδη ἐκ στοιχειωδῶν λόγων καὶ ἐκ στοιχειώδους ὑποχρέωσεως ἡ ἐγκατάστασις τηλεφώνου μεταξὺ Μολάων—Πλύτρας—Κλυβίων—Συκιᾶς—Καταβόθρας καὶ ὁ κ. Ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν ὄφειλε πρὸ πολλοῦ νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν τοποθέτησιν τηλεφώνου καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Λακωνίας.

Ν. Πετροπουλάκης Τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου ἐπιβάλλουσι τὴν ἴδρυσιν τηλεφωνίου καὶ εἰς τὴν Πλύτραν.

Ε. Ρέπουλης (Ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἐκ τοῦ πίνακος τῆς ὑπηρεσίας περὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων τηλεφώνων ἐννοῶ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ σύστασις τῶν ἀπαραιτήτων, οὔτε ὀβολὸν ὅμως δὲν πορίζεται τὸ Δημόσιον.

Γ. Φικιώρης. Τονίζει τὴν ἀνάγκην τοῦ τηλεφωνεῖου ἐν Πλύτρα, χάριν τοῦ ἐμπορίου.

Θ. Κουτούπης. Εἶνε ἀπελπιστικὸν νὰ ἀποφεύγη ἡ Πολιτεία ἐλαχίστην δαπάνην διὰ σύρμα καὶ μηχανήν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀμφισβολίας ἐν θὰ καλυφθῆ ἡ μικρὰ αὕτη δαπάνη, ἂν καὶ εἶνε πιθανώτερον τὸ ἐναντίον. Πρόκειται περὶ μέτρων πολιτισμοῦ καὶ προστασίας ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ἢν προστασίαν αἰσθάνονται μέρη τινα τῆς χώρας, ἀξιότατα πάσης προνοίας μόνον ὅταν μεταβαίη εἰς αὐτὰ ὁ εἰσπράκτωρ.

Α. Μιχαλακόπουλος. Ζητεῖ ὅπως ἀναβληθῆ διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν Κοινοβουλευτικοῦ Ἐλέγχου ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν ἐκκαθαρισθέντων ἀξιωματικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἀποδέχεται ὅπως ἀναγραφῆ αὕτη πρώτη ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

Οἱ κ. κ. Α. Πολυζωγόπουλος, Α. Φλαμῆς καὶ Περδ. Πλιόπουλος ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν τοῦ συλλόγου σιγαροποιῶν Πυργου ζητούντων ὅπως προταχθῆ καὶ ψηφισθῆ τὸ σχετικὸν πρὸς αὐτοὺς νομοσχέδιον.

Α. Φλαμῆς. Ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ Χ. Χατζάκου Μαρογκίου παραπονουμένου ὅτι τῷ ὑπεβλήθη πρόστιμον παρὰ τὸν νόμον.

Α. Κορομυλάς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Λέγει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασιν.

Κ. Γούτικις. Λέγει ὅτι δὲν δύναται μὲν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, δύναται ὁμῶς νὰ ἐπιληφθῆ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου ταχέως.

Διαγράφονται αἱ ἀναφοραὶ τοῦ **Ι. Σκάντετα**, τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐπιστημόνων φαρμακιοποιῶν, τῶν καπνεμπόρων Πατρῶν καὶ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Λεβαδείας.

Οἱ κ. κ. Α. Κάβουρας, Α. Βικαλόπουλος, Α. Πετρομανιάτις καὶ Α. Παπ. γελάς, ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν τοῦ κτηματικοῦ Συλλόγου «Παλαιὰ Οἰχολία».

Ἀναβάλλεται ἡ αἴτησις βουλευτῶν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 37 ἀναφορᾶς.

Παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Ἀττικοβοιωτίας κ. **Α. Αιζούρη**, ὑποβάλλεται ἐπερώτησις πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν περὶ τοῦ τίνα μέτρα ἔλαβεν ἐναντίον τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Πεντέλης διὰ τὰς ἐκτρόπους σκηναὶς αἵτινες προσεκλήθησαν ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Πεντέλης

ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ζητήσαντος ν' ἀποκλείσῃ τοὺς ἐπιθυμοῦν-
τας νὰ ἐκκλησιασθῶσιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 29 Μαΐου
1911 παραμονὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς συζήτησιν τῶν ἐπερωτήσεων.

Διαγράφονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 4, 5, 6, 7 καὶ 8 ἐπερω-
τήσεις.

Α. Ἀποστολίδης. Ζητεῖ ν' ἀρθῶσι τὰ χαλκίνα
κέρματα ἐκ τῆς κυκλοφορίας.

Α. Κορομυλάς (Ἵπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐν-
τὸς ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους θ' ἀποσυρθῇ τῆς κυκλοφορίας
καὶ τὸ ὅλον τῶν χαλκίνων νομισμάτων.

Διαγράφονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 9, 11, 13, 17, 18 ἐπε-
ρωτήσεις.

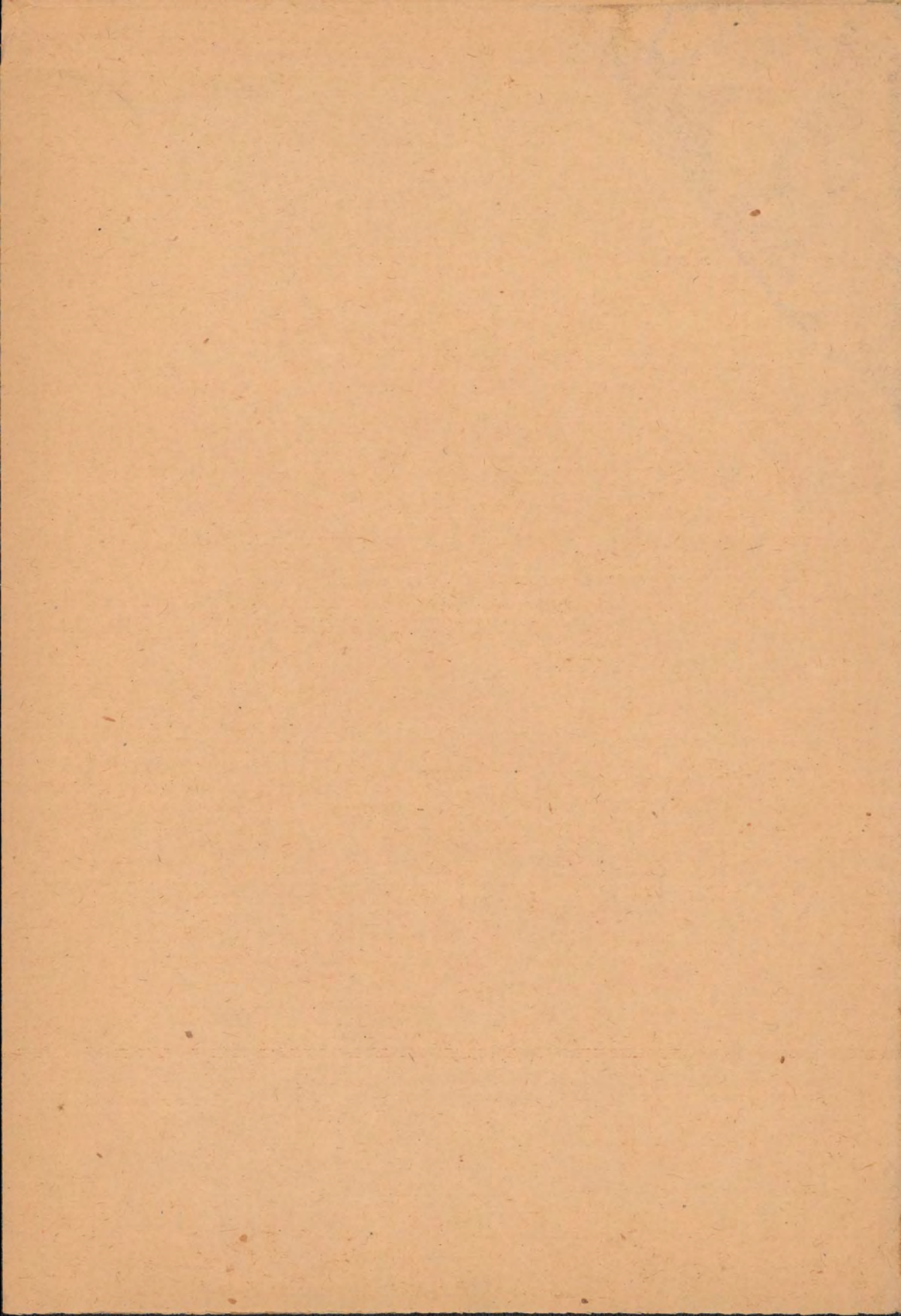
Ι. Φλαμῆς. Ἐπερωτᾷ τοὺς ν. Ἵπουργοὺς τῆς
Παιδείας καὶ Γεωργίας διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ καθηγητοῦ
τῆς Ἀγγλικῆς τῆς ἐν Πάτραις Ἐμπορικῆς Σχολῆς. Λέγει
ὅτι, οὕσης κενῆς τῆς θέσεως ταύτης συνέστησεν εἰς τὸν κ.
Ἵπουργὸν τῆς Παιδείας τὸν διορισμὸν καταλλήλου τινὸς
προσώπου καὶ ἔλαβε βεβαίωτικὴν ἀπάντησιν, ἀνεκρίνωσε
τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς συμπολίτας του καὶ ἔμενεν ἥσυχος.
Παραδόξως ὅμως ἐγνώσθη ὅτι ὁ κ. Ἵπουργὸς εἶπεν ὅτι ἀδύ-
νατον νὰ διορισθῇ τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο, ὡς παρυσιασθέντος
ἄλλου ἀριστέως, ἔχοντος δηλαδὴ ἄριστα. Δὲν ἐπρόκειτο
ὅμως οὐδόπως περὶ ἀριστέως, ἀλλὰ περὶ συγγραφέως στοι-
χειωδέστατου Ἀγγλοελληνικοῦ Λεξικοῦ, συνουλευ-
θέντος παρ' ἄλλων. Αὐτὰ ἐγένοντο κατὰ τὴν διαλυ-
θεῖσαν πρώτην Ἐθνοσυνέλευσιν. Κατόπιν ἐν τούτοις διο-
ρίζεται αἰφνιδίως ὁ ὑπ' ἐμοῦ ὑποδειχθεὶς ἐκεῖνος, ἀλλὰ πα-
ρέρχονται 15 ἡμέραι καὶ δὲν κοινοποιεῖται ὁ διορισμὸς, μαν-
θάνω παρὰ τοῦ κ. Ἵπουργοῦ ὅτι δὲν δύναται νὰ διορισθῇ,
διότι, κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, συζῆ
παρανόμως μετὰ τῆς γυναικαδέλφης του. Ἔρχεται ὁ καταγ-
γελόμενος εἰς Ἀθήνας, παρουσιάζεται εἰς τὸν Ἵπουρ-
γόν, ὁ κ. Ἵπουργός, διαφωτισθεὶς, ὑπόσχεται νὰ ἀνα-
στείλῃ τὴν ἐπικειμένην δημοσίευσιν τοῦ διορισμοῦ τοῦ
ἀντιπάλου κ. Κομποθέρα, ἐν τούτοις ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν
«Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως», ὁ κ. Ἵπουργός ἐζήτησε τότε
νὰ δεχθῇ ὁ ὑποδεικνυόμενος παρ' ἐμοῦ θέσιν εἰς τὴν Ἐμπο-
ρικὴν Σχολὴν Σύρου ἢ εἰς Τσαγκαράδας, ἐγὼ ἀπήντησα
ὅτι πρωτίστως πρέπει νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ καταγγελία ἐπὶ
ἀνθητικῷ βίῳ τοῦ διδασκάλου, ἀνέλαβα νὰ μεταβῶ εἰς τὸν
κ. Πρωθυπουργόν, ἵνα διευκολυνθῇ ὁ κ. Ἵπουργός εἰς ὑπο-

βολήν νέων διαταγμάτων, ἀνακαλούντων τὰ δημοσιευθέντα. Οὐδὲν ἐν τούτοις καὶ οὕτω ἐγένετο. Τὸ τέλος δὲ τῆς ὑποθέσεως εἶνε ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐζήτησε καὶ ἔλαβε προθεσμίαν, ἀλλὰ οὕτω τὸ ζήτημα περιέπεσεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Τὴν προθεσμίαν τὴν ἐζήτησεν ὅπως ἐξελεγχθῶσι καὶ διακανονισθῶσι τὰ πράγματα ἐν τῷ μεταξύ. Παρεκάλεσα τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως μὴ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ ἐτέρου κ. Κομποθέρα, μέχρις ἐξακριβώσεως τῆς ἠθικῆς κατηγορίας κατὰ τοῦ ἐτέρου—δηλαδὴ ἐπρόκειτο πλέον περὶ αὐτῆς τῆς τιμῆς, τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἐτέρου αὐτοῦ, διότι εἶχε γνωσθῆ ἐν Πάτραις ὅτι ἀνεστάλη ὁ διορισμὸς του τὴν τελευταίαν στιγμὴν διὰ λόγους ἠθικῆς. Δὲν εἶχα ἀξίωσιν νὰ διορισθῆ πλέον, ἀλλὰ νὰ ἐξακριβωθῆ ἡ ἠθικὴ κατηγορία. Ὁ κ. Μπενάκης, ἀνεύθυνος βεβαίως, μοὶ ἀπήντησεν ὅτι θὰ συνεννοηθῆ μὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, ὅστις εὐθύνεται διὰ τὴν ἐκκρεμότητα ὑποθέσεως ἠθικῆς φύσεως τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ.

Λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 9ην ὥραν.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑ΄.

Τῆς 31 Μαΐου 1911.

Ὄρα 6 μ. μ. ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου ἡ Βουλὴ εὐρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 187 βουλευτῶν.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθесινῆς συνεδριάσεως.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ τὰ ἐξῆς. 1) Ὁ Ριζοσπαστικὸς Σύλλογος Ναυπάκτου ἐκφράζει εὐγνωμοσύνην τῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀνορθωτικοῦ προγράμματος. 2) Ὁ ἐξ Ἀντικυθέρων εἰδικὸς Ἀντιπρόεδρος Γ. Γαλανάκης παρακαλεῖ ὅπως συστηθῇ τῷ τελῶνι Κυθέρων νὰ μὴ φορολογῆ τὸ πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν ἔλαιον, ἐκ Κυθέρων εἰσαγόμενον. 3) Ὁ Δ. Καρρᾶς ζητεῖ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης τοῦ υἱοῦ τοῦ Σπυρίδωνος ἢ ἀπονομὴν Β. χάριτος. 4) Οἱ κάτοικοι Σκλήθρων ζητοῦσι ἐπαναφορὰν τοῦ νόμου περὶ ἀμβύλων. 5) Οἱ κάτοικοι Ἀγγελοκάστρου τῆς Σολιγείας αἰτοῦνται ἀπαλλαγὴν φόρου ἀμπέλων. 6) Κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας αἰτοῦνται προαγωγὴν τῶν ἐρίππων χωροφυλάκων I. Κανελλίδου, Κ. Μπαγιατάκη καὶ Α. Κωστοπούλου. 7) Οἱ καπνεργάται Ζακύνθου ζητοῦσι φορολογίαν μηχανοποιήτων σιγαρέτων. 8) Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Καρδίτσης κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων. 9) Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Λαρίσσης ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἑταιρία σιδηροδρόμων Θεσσαλίας ἐξυπηρετεῖ ἀριστα τὰ συμφέροντα τῆς Θεσσαλίας. 10) Ὁ Σύλλογος εἰσαγωγικοῦ Ἐμπορίου Πατρῶν ζητεῖ διακανονισμὸν τῆς πωλήσεως φαρμάκων τῶν ἐμπόρων. 11) Οἱ κάτοικοι Ἀγίου Μάρκου τῆς Κερκύρας αἰτοῦνται ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως Νόμου τῶν κ. κ. Βουλευτῶν Κερκύρας. 12) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Καβασιῶν «Ἅγιος Γεώργιος» αἰτεῖται τὴν ἵδρυσιν Ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ ἐν Καβασιῶσι, ἀποστολὴν δὲ μηχανικοῦ πρὸς σύνταξιν σχεδίου κατασκευῆς ἔργου ἀντιπλημμυρικοῦ τοῦ Πηνειοῦ. 13) Οἱ κάτοικοι Ἀγίου Κωνσταντίνου τῆς Λοκρίδος παρακαλοῦσιν ὅπως ὁ ναὸς τῶν καταστῆ ἐνοριακός. 14) Ὁ Σύλλογος «Ἅγιος Γεώργιος» τῆς Ἀραγωγιάνης ζητεῖ ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως Νόμου τοῦ κ. Καφετζοπούλου περὶ προνομίων ἐφευρέσεως τῆς ζαχαροποιήσεως τῆς σταφίδος εἰς τὸν κ. Τατσόπουλον.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Δ. Κλάδης** ὑποβάλλει παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσωρινῶν μέτρων, ὁ κ. **Κ. Αἰδωρῆς** ὑποβάλλει τροπολογίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου

«περὶ μετατροπῆς μικρῶν ποινῶν κρατήσεως ἢ φυλακίσεως εἰς χρηματικὰς» καὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων». Ὁ κ. **II. Κασίμης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν άρθρων 331 καὶ 332 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὁ κ. **II. Μαυροῖκης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὁ κ. **II. Κασίμης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ζωοκλοπίας καὶ ζωοκτονίας ὡς καὶ ἑτέραν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς, ὁ κ. **II. Μαυροῖκης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ζωοκλοπίας καὶ ζωοκτονίας, ὁ κ. **A. Κοκκέβης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συμβατικοῦ τόκου τοιογλυφίας καὶ αἰσχροκερδείας» ὁ κ. **II. Κασίμης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς διαδίκους, ὁ κ. **M. Βαλδωνοῦρας** ὑποβάλλει πρότασιν Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας Νόμου».

Πάντα ταῦτα θέλουσιν ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ.

Ἐγκρίνεται μετὰ τοῦτο ὑπὸ τῆς **Βουλῆς** ὅπως παραχωρηθῆ ἐνὸς μηνὸς ἄδεια ἀπουσίας διὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς τὸν βουλευτὴν **Λακωνίας κ. II. Μαυρομυχάλην**.

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. **E. Γαρουφαλιάς** παρατηρεῖ ὅτι τὰ γεωργικὰ νομοσχέδια εὐρίσκονται εἰς τὸν πυθμὲνα αὐτῆς καίτοι εἶνελίαν ἐπείγοντα. Ἐπίσης παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ δὲν ὑπέβαλεν ἀκόμη τὴν ἐκθεσὶν τῆς.

Πρόεδρος γ' συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐνεργείας τῆς ψηφοφορίας πρὸ ἐκλογῆν τῶν νέων δημοτικῶν ἀρχῶν.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὁ κ. **Θρ. Πιερμεζῆς** παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει τροπολογίαι τινὲς ὑποβεβλημέναι.

Αιτήσῃ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀναβάλλεται ἢ εἰς γ' συζήτησιν ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου.

Γίνεται δεκτὴ εἴτα ἡ ἀρχὴ ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 εἰς α' συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΦΝΓ' (3556) τῆς 11 Φεβρουαρίου 1910 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατοῦ».

Ἐπὶ τοῦ 6ου ἄρθρου λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. **II. Μερλόπουλος** παρατηρεῖ ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὑπεβλήθη ὑπὸ τὴν ἐπιτύλαξιν ὅπως βραδύτερον ὑποβληθῇ ἀρτιώτερον νομοσχέδιον «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατοῦ» ὅτε ἡ γαλλικὴ ἀποστολὴ θέλει συμπληρώσει τὰς μελέτας τῆς. Ἐξακολουθῶν φρονεῖ ὅτι ἡ πρώτη παράγραφος εἶνε προσωπικὴ, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν δευτέραν παράγραφον φρονεῖ ὅτι τὸ μέτρον τῆς ἀποσπάσεως τῶν ἀξιωματικῶν εἶνε ἐπιζήμιον, ὑποβάλλει δὲ καὶ τινὰς ἄλλας παρατηρήσεις.

Σ. Κουλουμβάκης. Πάντες ἐποθήσαμεν τὴν βελτίωσιν τῶν στρατιωτικῶν ἡμῶν πραγμάτων, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι οἱ διευθύνοντες καταλαμβάνονται ἐκάστοτε ὑπὸ τοσαύτης φιλοδοξίας καὶ ζήλου ὥστε νὰ ἐνεργῶσι χωρὶς νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους. Διὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι ἡ διάταξις τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου εἶνε διαγραφπτία.

Γίνεται δεκτὸν μετὰ τοῦτο εἰς α' συζήτησιν τὸ 6ον ἄρθρον, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τοῦ 8ου ἄρθρου λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. **Θ. Κουτούπης** λέγει ὅτι ὀρθὸν θὰ ἦτο ὅπως τὸ νομοσχέδιον ὑποβληθῇ εἰς ἐπιτροπὴν, παρατηρεῖ δ' ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ προσαχθῇ τοσοῦτον ἐσπευσμένως καθόσον περιέχει διατάξεις προσωπικὰς. Δηλοῖ ὅτι θὰ ὀμιλήσῃ κατὰ τὴν β' συζήτησιν.

Ε. Κουλουμβάκης. Λέγει ὅτι ὀρθὸν θὰ ἦτο ὅπως καταργηθῇ ὁ θεσμὸς τῶν μονίμων ἀνθυπασπιστῶν, διότι ἐνῶ οὐδὲν τὸ δημόσιον ταμεῖον κερδαίνει ἐκ τούτου βλάπτεται ἀφ' ἐτέρου ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία.

II. Μερλόπουλος συμφωνεῖ πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Λακωνίας κ. Κουτούπη, ὅπως παραπεμφθῇ τὸ νομοσχέδιον εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν. Ἀφοῦ ὅμως ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν φαίνεται διατεθειμένος ν' ἀποδεχθῇ τοῦτο ὑποβάλλει παρατηρήσεις τινὰς.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως λέγει ὅτι ἐφ' ὅλων τῶν παρατηρήσεων τῶν κ. κ. συναδέλφων θέλει

ἀπαντήσει εἰς τὴν β' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου. Κηρύσσεται εἶτα ἡ συζήτησις περαιωμένη ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8 γίνεται δὲ τοῦτο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς α' συζήτησιν.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ δι' ἀναστάσεως εἰς α' συζήτησιν τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11 λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Κ. Μέμνηκας** ὅστις παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶνε ἀρμόζουσα ἡ προσθήκη, τοσοῦτον μετριοφρώνως μάλιστα, τῆς παραγράφου καθ' ἣν ἐπιτρέπεται νὰ πληρωθῇ ἡ νενομισμένη θέσις Γενικοῦ Ἀρχιάτρου, Προέδρου τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ τοιαύτη προσθήκη ὑπομνήσκει τὰ γινόμενα ἐν παρωχημέναις ἐποχαῖς, ὀφείλουεν δὲ πάντες οἱ ποιοῦντες τὸν ἀγῶνα τοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκομεν, νὰ ὑποδεικνύωμεν τὰ σφάλματα, ἔστω καὶ ἀν ταῦτα εἶνε μεμονωμένα.

Ε. Βενιζέλος (Ἵπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι πρόκειται περὶ θέσεως νενομισμένης ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ στρατοῦ, ὅστις ἀναστελλεται.

Θ. Κουτούπης λέγει ὅτι ἡ διάταξις εἶνε προσωπικὴ καὶ ὅτι πρόκειται περὶ προαγωγῆς ἀξιωματικοῦ, συγγενοῦς προσώπου στενώτατα συνδεδεμένου πρὸς τὸν κ. Ἵπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ε. Βενιζέλος (Ἵπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) λέγει ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς κακῶς ἔχει πληροφορηθῆ διότι δὲν πρόκειται περὶ τοῦ προσώπου, τὸ ὅποιον ὑπέθεσεν, ἀλλὰ περὶ τοῦ τμηματάρχου τοῦ ὑγειονομικοῦ, ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὁποίου, κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς διοικήσεώς του, ἔχει πάντα λόγον νὰ εἶναι πλήρως ἱκανοποιημένος.

Θ. Κουτούπης λέγει ὅτι ὁ κ. Ἵπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀπήντησεν ὡς ἀπαντοῦν πάντες οἱ Ἵπουργοὶ συνήθως, οἵτινες εὐρίσκουν ὅτι οἱ τμηματάρχαι μεθ' ὧν συνεργάζονται εἶνε δυσαναπλήρωτοι.

Ε. Βενιζέλος (Ἵπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) δὲν εἶπον τοῦτο

Θ. Κουτούπης ἐξακολουθῶν λέγει ὅτι ἡ διάταξις προστίθεται ἵνα μὴ καταληθῇ τὸ πρόσωπον περὶ οὗ πρόκειται ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας.

Ε. Κουλουμβάκης. Λέγει ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ ἡ πρὸς προαγωγὴν σπουδὴ τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς διατάξεως διευκολύνει ἡ Κυβέρνησις.

Ε. Βενιζέλος (Υπουργός τῶν Στρατιωτικῶν). Λέγει ὅτι δὲν πρόκειται περὶ προαγωγῶν κατ' ἐξαιρετικὴν διάταξιν, ἀλλὰ περὶ ἐφαρμογῆς νόμου κειμένου, ὅστις παρεβιάζετο κατὰ τὸ παρελθόν, εἰς βλάβην οὐ μόνον τῶν ἀξιωματικῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ στρατεύματος. Διότι ἐνῶ ὑπάρχουν ἀξιωματικοὶ ἔχοντες δικαίωμα πρὸς προαγωγὴν καὶ παραμένουν κεναὶ αἱ θέσεις, ἐν τούτοις δὲν προήγοντο οὗτοι. Τοῦτο δὲν θὰ γίνεταί εἰς τὸ μέλλον.

II. Μανωλίτσος ὁμιλῶν ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν, διότι οὐ μόνον ἄδικον ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβές εἶνε νὰ παραμένουν οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπὶ 15 καὶ 17 ἔτη εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν.

Κ. Ζιβιτσιάνος λέγει ὅτι πρόκειται περὶ πληρώσεως νενομισμένης θέσεως, πρόκειται περὶ συμπληρώσεως συμβουλίου εἰς ὃν ἔχει ἀνατεθῆ ὀλόκληρος ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τοῦ στρατεύματος. Ἐὰν τὸ πρόσωπον περὶ οὗ πρόκειται δὲν εἶνε ἀρεστὸν εἰς τοὺς προλαλήσαντας τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡ πλήρωσις τῆς θέσεως δὲν πρέπει νὰ γένηται.

Β. Μιχαλάς λέγει ὅτι ἔχει καθήκον νὰ δηλώσῃ πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὅτι αἱ πληροφορίες του εἶνε πεπλανημέναι, διότι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόσωπον δυνατὸν νὰ εἶνε κατὰ πάντα λαμπρὸν δὲν ἔχει ὅμως τὰ προσόντα τὰ ὅποια ἐπιβάλλετο νὰ ἔχῃ ἵνα καταλάβῃ τὴν θέσιν, ἣτις τῷ δίδεται.

Θ. Κουτούπης ἀπαντῶν εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Υπουργοῦ λέγει ὅτι οὐχὶ ἡ Πολιτεία διὰ τὰ πρόσωπα ἀλλὰ τὰ πρόσωπα εἶνε διὰ τὴν πολιτείαν. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης δημιουργεῖται τρόπος προαγωγῆς ἀξιωματικῶν.

Κ. Μέρμηγκας λέγει ὅτι ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐκτιμᾷ τὸν ἀρχίατρον περὶ οὗ ὁ λόγος. Ἄλλ' ἡ συζήτησις δὲν ἀφορᾷ πρόσωπα ἢ ὀλόκληρον τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, ἣτις δὲν ἐπιτρέπει τοιαῦτα μέτρα.

Κηρύσσεται μετὰ τοῦτο ἡ συζήτησις περαιωμένη μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 9 τὸ ἀκροτελεύτιον ἄρθρον ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου εἰς α' συζήτησιν.

Α. Κορομυλάς (Υπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) ποι-

εἶται εἰσήγησιν καὶ ὑποβάλλει πρὸς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια «περὶ διαγραφῆς καὶ ἀνανεώσεως τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων» «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων καὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ταμιακὴν τοῦ Κράτους ὑπηρεσίαν» «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν οικονομικῶν Ἐφόρων τοῦ Κράτους» «περὶ ὁργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γεν. Λογιστηρίου» «περὶ ἀδείας σονομολογήσεως χρεωλυτικῆς δανείου δραχ. 3,000,000 ὀνομ. κεφαλαίου καὶ περὶ μεταρρυθμίσεως συμπληρώσεως καὶ προσθήκης διατάξεων ἐν τοῖς νόμοις ΓΣΒ' τῆς 7 Ἀπριλίου 1907, ΓΤΘ' τῆς 14 Μαΐου 1908, ΓΤΞΘ' τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1709, ΓΦΚΑ' τῆς 9 Ἰανουαρίου 1910 καὶ ΓΦΖΑ' τῆς 6 Μαρτίου 1910 περὶ συνοικισμοῦ καὶ διανομῆς γαιῶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ περὶ ὁργανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου» «περὶ ἀτελείας τοῦ εἰσαγομένου πρὸς μεταποίησιν καὶ ἐξαγωγὴν σίτου καὶ τοῦ πρὸς ἐκκοκισμὸν βάμβακος» καὶ «περὶ φορολογίας τοῦ ἐγχωρίου ἀνθρακασβεστίου».

Διακόπτεται εἶτα ἡ συνεδρίασις ὥρα 9 μ. μ.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Τὴν 10 καὶ 52' ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Συνεχίζεται ἡ γ' συζήτησις τοῦ Ἀναστασιανοῦ νόμου καὶ τῶν σχετικῶν αὐτοῦ διατάξεων τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.

Α. Τριγώνης. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἐφαρμοζόμενον εἰς ὑπαρχούσας ἀπαιτήσεις, θ' ἀποβῆ καταστρεπτικόν. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκχωρήσεως αὐτῶν ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ, ὅπερ δίδομεν διὰ τοῦ νομοσχεδίου, εἶνε ὄλεθρος.

Π. Ἀραβαντινός. Ἡ σκοπιμότης τῆς διατάξεως ἐξέλιπεν ἤδη, ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας. Ἡ δυσπιστία πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας ἐδημιούργει τὸ κακόν.

Θρ. Πετμεζᾶς. Συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς εἰς τὸ νομοσχέδιον τροπολογίας τοῦβουλευτοῦ Κεφαλληνίας κ. Χαριτάτου.

Κ. Γόντικας. Ὑπάρχει καὶ ἤδη ἀνάγκη τοῦ Ἀναστασιανοῦ νόμου, ἰδίως προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων γεγενημένων ἤδη. Βαθμηδὸν μᾶλλον πρέπει νὰ καταργηθῆ ὁ νόμος, ἐπὶ τῶν ὑπὸ ὄρον ἀπαιτήσεων πρῶτον. Πρέπει νὰ δηλωθῆ ὅτι δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν.

Ν. Δημητρακόπουλος (Υπουργός Δικαιοσύνης).
Νά σημειωθῆ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν, ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν γενημένων ἐκχωρήσεων».

Παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Ν. Δημητρακοπούλου ὑποβάλλεται τροπολογία εἰς τὸ νομοσχέδιον, εἰς ἣν συνεχωνεύθη καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας κ. Χαριτάτου ὑποβληθεῖσα τροπολογία, καθ' ἣν ἡ ἐπικεφαλίς: «Περὶ καταργήσεως τοῦ Ἀναστασιανοῦ νόμου καὶ τῆς σχετικῆς αὐτῷ διατάξεως τοῦ Ἰουστινιανοῦ», μεταβάλλεται εἰς «περὶ καταργήσεως τοῦ Ἀναστασιανοῦ νόμου καὶ τῶν σχετικῶν αὐτῷ διατάξεων τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ τοῦ Ἰονίου Κώδικος», γενομένη δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς.

Κηρύσσεται ἡ συζήτησις περαιωμένη.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτώμενη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, ψηφίζει δι' ἀναστάσεως εἰς γ' ἀνάγνωσιν κατ' ἀρχὴν, κατ' ἄρθρον καὶ κατὰ τὸ σύνολον τὸ σχέδιον Νόμου, ἔχον οὕτω :

«Περὶ καταργήσεως τοῦ Ἀναστασιανοῦ νόμου καὶ τῶν σχετικῶν αὐτῷ διατάξεων τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ τοῦ Ἰονίου Κώδικος.

* Ἄρθρον μόνον.

Ἐν περιπτώσει ἐκχωρήσεως ἀπαιτήσεως, ὁ ἐκδοχεὺς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν πληρωμὴν ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ αὐτῆς, καὶ ἂν τοῦτο ὑπερβαίνει τὸ ἐπὶ τῇ ἐκχωρήσει συμφωνηθὲν τίμημα».

Εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν β' συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀναδοχῆς ἀλλοτρίων ὑποχρεώσεων.

II. Ἀραβαντινός. Πρέπει νὰ περιορισθῶμεν μόνον εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ἀναδοχῆς ἀλλοτρίων ὑποχρεώσεων. Ἡ ὑπαίθριος χώρα ἐν Ἑλλάδι ἐρημοῦται. Μέτρον εἶνε ἡ ἐξασφάλισις τῆς γεωργικῆς ἰδιοκτησίας εἰς χεῖρας τῶν γεωργῶν. Πρέπει νὰ παρεμποδισθῇ νὰ μεταβαίνει αὕτη εἰς χεῖρας τῶν κατοίκων τῶν πόλεων, οἵτινες εἶνε τοιαῖστί. Τὸ ζήτημα εἶνε σπουδαῖον.

Ν. Δημητρακόπουλος (Υπουργός τῆς Δικαιοσύνης). Αἱ κρατούσαι διατάξεις εἶνε ἀσυμβίβαστοι ἐντελῶς πρὸς τὸ παρ' ἡμῖν κρατοῦν οἰκογενειακὸν καθεστῶς. Εἶνε διατάξεις ἀνελεύθεροι, εἶχον λόγον τὴν ἐκλυσιν ἡθῶν, ἀνύ-

παρκτον παρ' ἡμῖν, ἀντιτίθενται πρὸς τὴν σημερινὴν ἀνάπτυξιν τῆς γυναικός. Ὁ θεσμὸς εἶνε ξένος πρὸς τὰ κοινωνικά μας ἦθη, εἶνε ἀνελεύθερος καὶ ἀντιοικονομικός, ἀξίος καταδίκης

Γ. Φικιώσης. Ἐγὼ τοῦναντίον, ἀπήντησα συζύγους ἀποβλέποντας ν' ἀπογυμνώσουν τὰς συζύγους των καὶ νὰ στερήσωσι τὰ τέκνα των τῆς μητρικῆς περιουσίας των δι' ἀνάγκας ὅπως ξ' ἴκωσι πρὸς τὰς οἰκογενειακάς. Ὅσονδήποτε καὶ ἂν ἀναπτυχθῇ ἡ γυνή, οὐδέποτε θὰ καταρθώσῃ ν' ἄρῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὴν ἰδιαιτέραν ἀδυναμίαν τοῦ φύλου της, τὴν ἀγαθότητα καὶ εὐπιστίαν. Ὅθεν, δὲν πρέπει νὰ ἄρωμεν τὴν προστασίαν ταύτην τῆς γυναικός, ἣν καθιερώνουν αἱ ὑφιστάμεναι διατάξεις. Ὁ πολὺς λαὸς σώζεται παρ' αὐτῶν, οἱ ἀγροτικοὶ πλῆθυσμοί. Δὲν πρέπει ν' ἀφίσωμεν καθ' ὁλοκληρίαν ἀνυπεράσπιστον τὴν γυναῖκα ἀπέναντι τῶν διαφόρων ἐκβιάσεων παρὰ τοῦ συζύγου. Μὴ ἄρωμεν ὅθεν εὐεργέτημα καλῶς λειτουργήσαν μέχρι τοῦδε καὶ προστατεῦσαν καλῶς τὰς γυναῖκας.

Ε. Κοπλουμβάκης. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, γινόμενον νόμος, δύναται νὰ ἔχῃ συνέπειαν κακὴν διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν. Τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἐπέβαλλον τὸν καταργούμενον θεσμόν μένουσι τὰ ἴδια παρ' ἡμῖν. Ἄς μὴ σπεύσωμεν, ἄς ἀναμεινωμεν νὰ συμπληρωθῇ ὁ ὅλος ἀστικός κώδικς καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἄς ἀποσύρῃ νῦν τὸ νομοσχέδιον.

Α. Κολίθης. Ὅτε τὸ ὑπέβαλεν, ἡ Βουλὴ τὸ ἐδέχθη μετὰ χειροκροτημάτων.

Κ. Λιδωρίκης. Εἶμαι ὑπὲρ τῆς Νεαρᾶς. Καὶ ἂν εἶνε ἀνελεύθερος ὁ θεσμὸς, εἶνε ἀπαραίτητος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἠρύσθη τὴν γνώμην του ἐξ ὀρισμένου κύκλου χειραφετημένων γυναικῶν, αἵτινες εἶνε πάντοτε παρ' ἡμῖν ἡ μειοψηφία. Εἶνε πρόωρον τὸ μέτρον. Ζημία θὰ ἐπέλθῃ ἐξ αὐτοῦ, θὰ εἰσέλθῃ ἡ διαίρεσις καὶ τὸ νεῖκος εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν.

Α. Μιχαλακόπουλος. Ἡ κατάργησις τοῦ Βελλικνεῖου δόγματος συνέπαγεται ἀνάγκαιως καὶ τὴν κατάργησιν τῆς Νεαρᾶς 134. Ἐγὼ ἐκ τῆς δικηγορικῆς μου πείρας παρετήρησα ὅτι ὁ ἀνὴρ, σύζυγος ἢ ἀδελφός, τότε μόνον θὰ καταφύγῃ εἰς τὴν περιουσίαν τῆς γυναικός, ὅταν ἡ ἄλλη περιουσία δὲν θὰ εἶνε ἐπαρκὴς διὰ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας. Δὲν δύναται τις νὰ θέσῃ ὡς γενικὴν ἀρχὴν ὅτι πάντοτε πιέζεται ἡ γυνή. Πρόκειται μᾶλλον περὶ συζυγικῆς πειθοῦς, ἢ περὶ ἐνασχήσεως ψυχολογικῆς βίας, ἢ πρώτη

περίστασις εἶνε ἡ συχνοτέρα. Ἀφίοντες τὸ καθεστῶς, θὰ ἔχωμεν περισσότερον κακόν, πρέπει δὲ νὰ διασαφηνηθῇ ἂν ἡ παραίτησις μόνον ἐπὶ ἀναδοχῇ θὰ γίνεταί δεκτὴ.

Κ. Δεμερτζής. Τὸ νομοσχέδιον πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν ἀπολύτως. Ἡ γνώμη περὶ καταργήσεως μόνον τῆς ἀναδοχῆς ὑποχρεώσεων ἄλλοτριῶν ν' ἀποκρουσθῇ. Ἡ γυνὴ ἐν πῇ Ἑλληνικῇ οἰκογενεῖᾳ δὲν εἶναι ὡς ἐν τῇ πάλαι Ρωμαϊκῇ

Θ. Πετετζᾶς. Τοὺς ἐνδοιασμοὺς τοῦ κ. Ἀραβαντινοῦ δὲν δυνάμεθα, φρονῶ, νὰ τοὺς παρίδωμεν. Φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναφέρεται ρητῶς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὅτι καταργεῖται τὸ Βελλιάνειον δόγμα.

Ε. Σουλτάνης Λέγει ὅτι τὰ ἄτοπα ἐκ τῆς καταργήσεως θὰ εἶνε πάντως ὀλιγώτερα τῶν ἐκ τῆς διατηρήσεως τοῦ θεσμοῦ, ὑποστηρίζει ὑποβεβλημένην τροπολογίαν του.

Φ. Νέγρης. Λέγει ὅτι ἡ νομοθεσία ἡμῶν ἀδικεῖ ἐν γένει τὴν γυναῖκα. Ἀλλὰ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τὸν σύζυγον μᾶλλον δίδομεν εὐεργέτημα ἀπέναντι τῆς γυναίκος.

Κ. Ζαβιτσιάνος. Δηλοῖ ὅτι τάσσεται ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν. Τὰ ἄτοπα τὰ συμβαίνοντα σήμερον ὑπὸ τὸ κράτος τῶν διατάξεων τοῦ ὑπάρχοντος θεσμοῦ εἶνε ἀσυγκρίτως μεγαλείτερα τῶν δι' αὐτοῦ προλαμβανόμενων. Ἄλλως τε πάντοτε σχεδὸν κατεστρατηγήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ θεσμοῦ. Ἄς καταργηθῶσιν ὅθεν τὸ ταχύτερον, χωρὶς ν' ἀναμείνωμεν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Α. Θεοδωρίδης. Κηρύσσομαι κατὰ τῆς καταργήσεως τῶν διατάξεων, διότι, ἄλλως, ἡ περιουσία τῆς συζύγου θὰ εἶνε ἐντελῶς ἐκθετος. Παράπονα ἀπλᾶ μόνον, ὡς δικαστῆς μάλιστα ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἤκουσα, ἀλλὰ ἐξέγερσιν λαϊκὴν δὲν ἀντελήφθην. Ἡ κατάργησις θὰ παραβλάψῃ καὶ κοινωνικῶς καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῶς ἔτι. Τὰ παρεμβαλλόμενα διὰ τοῦ θεσμοῦ προσκόμματα ἔχουν σκοπὸν τὴν διατήρησιν τῆς οἰκογενείας.

Κηρύσσεται περαιωμένη ἡ συζήτησις. Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν τροπολογιῶν διὰ τὴν γ' συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτώμενη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ψηφίζει δι' ἀναστάσεως εἰς β' ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον κατ' ἀρχὴν, κατ' ἄρθρον καὶ κατὰ τὸ σύνολον.

Εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν β' συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 195 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Παρά τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας κ. Μουσούρη ὑποβάλλεται τροπολογία εἰς τὸ νομοσχέδιον, τυπωθησομένη πρὸς διανομὴν.

Μὴ ἔχοντας οὐδενὸς τῶν κ. Βουλευτῶν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, κηρύσσεται περαιωμένη ἡ συζήτησις.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτωμένη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, ψηφίζει εἰς β' ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον κατ' ἀρχήν, κατ' ἄρθρον καὶ κατὰ τὸ σύνολον.

Παρὰ τῶν βουλευτῶν κ. Γ. Συγγούρη Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος καὶ κ. Δημ. Θ. Κουκουλέτσου, Τρικιάλων, ὑποβάλλεται τροπολογία εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ συμβατικοῦ τόκου, τοκογλυφίας καὶ αἰσχροκερδίας, τυπωθησομένη πρὸς διανομὴν.

Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Ζακύνθου κ. Δ. Κλάδη ὑποβάλλεται Τροπολογία εἰς τὸ σχέδιον Νόμου περὶ τῆς ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀναδοχῆς-ἄλλοτρίων ὑποχρεώσεων, τυπωθησομένη πρὸς διανομὴν.

Εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν β' συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς διαδίκους.

Ὁ κ. **Κ. Ρακτιβάν** ὑποβάλλει Τροπολογίας εἰς αὐτὸ, ἀναπτύσσων αὐτάς.

Ὑποβάλλουν παρατηρήσεις τῶν οἱ κ. κ. **Πετρεῖαι** καὶ **Φικιώρης**.

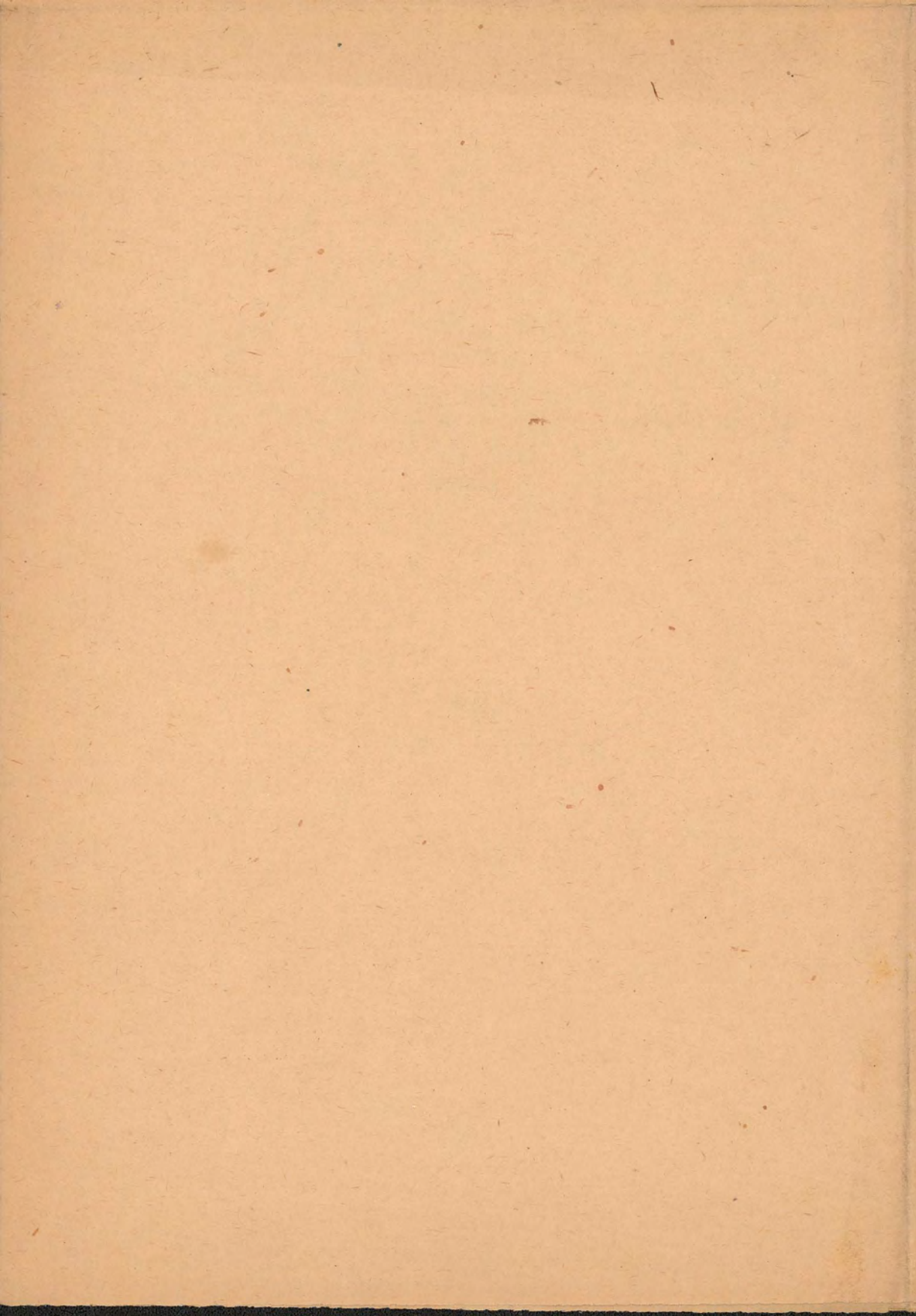
Μὴ ἔχοντας οὐδενὸς τὸν λόγον, κηρύσσεται περαιωμένη ἡ συζήτησις.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτωμένη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, ψηφίζει αὐτὸ δι. ἀναστάσεως εἰς β' ἀνάγνωσιν, κατ' ἀρχήν, κατ' ἄρθρον καὶ κατὰ τὸ σύνολον.

Λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 12ην καὶ 50'.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

Περαιτωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τὴν 6ην καὶ 15' μ. μ., ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινοῖ πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι αὕτη εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 195 βουλευτῶν.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Παρὰ τοῦ κ. **Προέδρου** ἀνακοινοῦνται πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ ἑξῆς: 1) Αἴτησις τῶν σιγαροποιῶν Πύργου ὑπὲρ ψήφισεως ἐργατικῆς νομοθεσίας. 2) Ἀναφορὰ τοῦ ἐν Λαρίσῃ Νικ. Βουρλάζου ἐναντίον τοῦ ἐκεῖ Δασάρχου, ὡς ὄντος καὶ ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου. 3) Ἀναφορὰ τοῦ Γ. Μοσχολίτου περὶ συνάψεως συμβάτεως ἐλευθέρας εἰσαγωγῆς τῶν specialités φαρμάκων. 4) Αἴτησις τῶν ἐν Ἀθήναις Θηραίων περὶ ἀποπερατώσεως τοῦ λιμένος Μονολίθου.

Πρόεδρος. Κύριοι βουλευταί, τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς μετὰ τῆς, κατόπιν κληρώσεως, ἐκλεγείσης ἐπιτροπέας τῶν κ.κ. βουλευτῶν ἔσχε τὴν τιμὴν, ὅπως σήμερον παρουσιασθῆ ἐνώπιον τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ἀγγείλῃ Αὐτῷ, συμφώνως τῇ ἐντολῇ ἣν ἔδωκεν εἰς τὴν ἐπιτροπέαν ἡ Βουλὴ, τὴν λήξιν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ ἔργου τοῦ ἡμέτερου Συνεδρίου. Τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα, προσεφώνησα ὡς ἑξῆς, ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Πρεσβείας:

Βασιλεῦ.

Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων λαμβάνει τὴν τιμὴν, ὅπως ἀγγείλῃ δι' ἡμῶν τῇ Μεγαλειότητί σου, ὅτι τὸ ἀναθεωρητικὸν ἔργον, ὄπερ ἐνεπιστεῖθη αὐτῇ ἡ πάνηγυρική ἐντολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐπερατώθη.

Ἡ ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου, ὑπὲρ ἧς ἐπῆλθεν ἀρμογία τῆς ψήφου τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐπινεύσεως τῆς Μεγαλειότητός σου, δις ἐπιδοκιμασθεῖσα ὑπὸ τῆς πανδήμου ἐκδηλώσεως τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, συμπληρώσασα τὰς Συνταγματικὰς διατάξεις κατὰ τὰς ἐπιταγὰς τῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς ἐνδείξεις τῆς περὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας πολιτικῆς πείρας, ἔδραιοῖ ἐφεξῆς τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῶν θεμελιουσῶν τῶν Ἑλληνικῶν Πολίτευμα φιλελευθέρων ἀρχῶν καὶ εὐχεραίνει τὴν

εισαγωγὴν τῆς ἐξυπηρετούσης τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν τούτων ὀργανικῆς νομοθεσίας

Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ πέποιθε, Βασιλεῦ, ὅτι ἡ συντελεσθεῖσα ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος ἀποτελεῖ ἀπαρχὴν νέας περιόδου τοῦ ἐθνικοῦ βίου καὶ ὅτι ἡ πρὸς ταύτην ἐναρμονισθησομένη νομοθεσία ἐξυπηρετήσῃ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ Σου καὶ ἐδραιώσῃ τὴν ἀναγέννησιν τῆς χώρας. Εὐχεται δέ, Βασιλεῦ, ἵνα ὁ Ὑψιστος κραταιώσῃ τὸν θρόνον καὶ κατευοδώσῃ τὰς προσπάθειάς τῆς Μεγαλειότητός σου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, σκέπη δ' ἔσται τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ κρατὺν τοῦτο εἰς ὁδὸν ἀκμῆς καὶ Μεγαλείου.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην :

Κύριοι Βουλευταί,

Μετὰ πολλῆς ἀποδέχομαι χαρᾶς τὸ ἄγγελμα ὅτι ἐπερατώθη τὸ ἀναθεωρητικὸν ἔργον, ὅπερ ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν Διπλῆν Βουλὴν ἡ ψῆφος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀνεπιφυλάκτως ἐκφράζω τὰς Βασιλικὰς μου εὐχαριστίας, ἀλλὰ καὶ τὰ συγχαρητήριά μου ἐν ταύτῃ, πρὸς τοὺς κ. κ. βουλευτάς διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῆς σπουδαίας ταύτης ἐντολῆς αὐτῶν. Ἡ ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ σκέψεων τοῦ Στέμματος καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ἐπιδιωχθεῖσα ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου, ἀχθεῖσα ἤδη εἰς αἰσιον πέρασ διὰ τῆς ἐνδεδειγμένης μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τούτων, πραγματοποιεῖ, θεῖα συνάρσει, πόθον πολλὰκις ἐκδηλωθέντα ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσφαλίζει δὲ τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῶν θεμελιουσῶν τῶν Πολίτευμα ἡμῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν καὶ διευκολύγει τὴν εἰσαγωγὴν ὀργανικῆς νομοθεσίας, ἐξυπηρετούσης τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν τούτων.

Συμμεριζόμενος πλήρως τὴν πεποίθησιν τῆς Διπλῆς Βουλῆς, ὅτι ἡ ἀναθεώρησις αὕτη θέλει σημειώσῃ τὴν ἀπαρχὴν νέας περιόδου τοῦ ἐθνικοῦ βίου, προαγάγει δὲ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ μου καὶ συμπληρώσῃ τὴν ἀναγέννησιν τῆς χώρας, εὐχομαι ὅπως πλήρης ἐπιτυχία ἐπιστέφῃ καὶ τὸ συμπληρωτικὸν τῆς

ἀναθεωρήσεως ταύτης νομοθετικὸν ὑμῶν ἔργον καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν θεῖαν ἀντίληψιν, ὅπως κατευοδώσῃ μὲν τὰς κοινὰς προσπάθειάς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας, σκέπη δὲ τὸ Ἔθνος καὶ κρατὺν αὐτὸ εἰς ὁδὸν προόδου, ἀκμῆς καὶ εὐημερίας.

Συνεχίζων ὁ κ. Πρόεδρος, λέγει τὰ ἑξῆς :

Κύριοι Βουλευταί,

Τὸ ἀναθεωρητικὸν ἔργον, ὅπερ ἐνεπιστεύθη ἡμῖν ἡ ἐντολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὡς ἀνηγγέλθη κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς Βουλῆς σήμερον τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ—ἐπεραιώθη, θέλει δὲ ἐπιστεγάζῃ τὸ ἔργον τοῦτο ἡ μετ' ὀλίγων ἀναγγελθησομένη δημοσίευσίς τῶν ὑφ' ἡμῶν ψηφισθεισῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος. Ἐπὶ τῇ περαιώσει ταύτῃ ἐπιτρέπεται, Κύριοι Βουλευταί, ἵνα ἀνασκοπήσωμεν τὸ ἔργον τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν περιστάσεων, ὑφ' ἃς τὸ Συνέδριον τοῦτο συνειργάσθη, ἵνα προσεγγίξῃ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἰς τὴν χώραν :

Πρὸ δύο ἐτῶν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, φερόμενος καὶ ἐλπίζων εἰς αἰσίαν πραγμάτων ἐθνικοῦ οὐνεύρου, ἀπὸ χρόνων μακρῶν ὑποθαλαπόμενος ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς Ἑλλήνου, εὐρέθη ἀντιμέτωπος ἐξωτερικῶν περιστάσεων, καθ' ἃς παροσχέθη αὐτῷ ἡ ἀντίληψις, ὅτι αἱ ὑλικά αὐτοῦ δυνάμεις δὲν ἤρχον εἰς τὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἄμυναν τοῦ Κράτους, ὅτι οἱ ἐξωτερικοὶ αὐτοῦ φίλοι προσέβλεπον πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν οὐχὶ μετὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ προσήκοντος ὡς ἰσχυροὶ προστάται ὑπὲρ ρωμαλέου προστατευομένου, ἀλλὰ μετ' ἀγάπης οἰκτιρμονος διὰ τὸν ἀσθενῆ, ὃν ὤφειλον καὶ ἐδικαιοῦντο νὰ διασώσωσιν ἀπὸ τοῦ κινδύνου. Ἀλλὰ συγχρόνως εὐρέθη καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι αἱ ἠθικά αὐτοῦ δυνάμεις δὲν ὑπῆρχον ἀκμαῖαι ἵνα στηρίξωσιν ἡ ὁρμὴν πρὸς θρίαμβον, ἡ θυσίαν καὶ ὀλοκαύτωμα. Καὶ εὐρέθη ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐν τῇ ἀνάγκῃ ἵνα, πρὶν ἢ τοὺς ἐξωτερικοὺς κινδύνους ἀντιμετωπίσῃ, στραφῇ πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν ἐχθρὸν καὶ ταῦτον πρῶτον πατάξῃ. Καὶ ἐστράφη ἀκάθεκτος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐναντίον καθεστῶτος, ὅπερ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἶχεν ἀπμαράνει πᾶσαν ἐλπίδα καὶ πᾶσαν ἐκμάδα προόδου. Ἐν τῇ ὁρμῇ προηγήθησαν οἱ ἀσκούντες τὰς ὑλικάς δυνάμεις ἐν τῷ Κράτει καὶ ὀπισθεν αὐτῶν ταχὺς ὤρμησεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ἀναλαμβάνων τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἐν τῇ ἐνασχίσει τῆς λαϊκῆς αὐτοῦ

κυριαρχίας, ένασκήσει, ἢν παρέδωκε πρὸς αὐτὸν ἡ στρατιωτικὴ ἐπανάστασις κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐπαναστάσεων.

Καθ' ἣν στιγμήν οἱ στρατιωτικοὶ ἐπαναστάται, ἀποσυρόμενοι εἰς τὰ στρατιωτικὰ αὐτῶν ἔργα, παρέδιδον εἰς τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν τὴν περάτως τῶν ἐθνικοῦ ἔργου, ὅπερ εἶχον ἀναλάβει, τρία μεγάλα ζητήματα καὶ τρεῖς παμμέγιστα ἀπορίαι ἡγείροντο εἰς τε τοὺς ἐν τῷ Κράτει ἐξετάζοντες τὴν παραχθεῖσαν κατάστασιν, ὡς καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς φίλους τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος ἐψηφίσθη καὶ ἀπεφασίσθη δι' εὐφυοῦς παρακάμφεως τῆς οἰκείας διατάξεως τοῦ ἰσχύοντος συνταγματικοῦ χάρτου. Ἀλλὰ ὅσον εὐφυῆς ὑπῆρξεν ἡ παράκαμψις, κατ' οὐσίαν ἐγεννᾶτο ἡ ἀπορία, μὴ δὲν ὑπῆρχεν ἔτι ὠριμὸς ἢ δημοσία γνώμη περὶ τε τὴν ὑπόδειξιν τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν ὑπόδειξιν τῆς μορφῆς, ἢν ἡ ἀναθεώρησις εἶδει νὰ λάβῃ. Διότι, ἐφ' ὅσον ἡ ὠριμότης τοῦ δημοσίου φρονήματος ἀνεγράφετο ὡς δυναμένη νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς διπλῆς ψήφου τῆς Βουλῆς καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ὠριμὴ μορφή τῆς ἀναθεωρήσεως εἶδει νὰ στηριχθῇ εἰς πλήρη προεργασίαν παρὰ τῷ δημοσίῳ φρονήματι καὶ εἰς πλήρη ἀντίληψιν καὶ ὠρίμανσιν σκέψεων περὶ ὠρισμένων ἀτελειῶν τοῦ Συνταγματικοῦ χάρτου, βεβαίως, ὡς δυνάμεθα πάντες νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ἡ ἀπόφασις περὶ συγχλήσεως τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ληφθεῖσα ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων, κατέληξεν εἰς πρόχειρον ὑποτύπωσιν τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων καὶ τὸ πρόχειρον τῆς ὑποτυπώσεως ἐβεβαίωσεν αὐτὸς τε ὁ Βασιλικὸς λόγος, ὁ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς πρώτης Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς ἐκφωνηθείς, ὡς καὶ αὐταὶ αἱ ἀποφάσεις τῆς τε πρώτης καὶ τῆς δευτέρας Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, καθ' ἃς πᾶσαι αἱ μὴ θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἐτέθησαν ὑπὸ ἐξέτασιν.

Ἄλλ' ἐγεννᾶτο καὶ ἕτερον ζήτημα: ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐρεθεὶς ἀπροόπτως πρὸ πλήρους ένασκήσεως τῶν κυριαρχικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, εὐρεθεὶς ἄνευ ὠρισμένου δεσμοῦ περικλείοντος τοῦτον ἐντὸς αὐστηρῶν ὁρίων ἀναθεωρητέων διατάξεων, μέγας ὑπῆρχε κίνδυνος ὅτι, παραπλανώμενος, ἢ παρὰσυρόμενος, ἢ δημαγωγούμενος, ἠδύνατο νὰ ἐξορμήσῃ εἰς ἀχάθεκτον χρῆσιν λαϊκῆς κυριαρχίας, ἥτις δὲν θὰ ἦτον ἡ συμφέρουσα διὰ τὰς περιστάσεις, δὲν θὰ ἦτον ἡ συμφέρουσα διὰ τὸ Κράτος, δὲν θὰ ἦτον ἡ συμφέρουσα διὰ τὸν Ἑλλη ἰσμόν.

Καὶ παρ' ὅλας τὰς ἀπορίας ταύτας, ἐγεννᾶτο τρίτη συμφυῆς ἀπορία: ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν συνείθισεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἀποβλέπῃ εἰς ὠρισμένας πολιτικὰς κορυφάς, συνείθισεν νὰ ἀποβλέπῃ εἰς ἀρχηγούς κορυμάτων καὶ εἰς ἐπιτελεῖα κορυμάτων, συνείθισεν νὰ ἀναγνωρίζῃ τὴν πολιτικὴν ἱεραρχίαν, συνείθισεν δὲ εἰς πᾶσαν ἐξαιρετικὴν περίστασιν, πρὸς τὴν ἱεραρχίαν ταύτην τὴν πολιτικὴν προσβλέπων νὰ ἀποβλέπῃ ὡς πρὸς ἀμυντήριον τειχίον, προφυλάσσον αὐτὸν ἀπὸ τῶν κινδύνων. Ἄλλ' ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, ἐν τῇ πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ καθεστώτος καὶ τῶν πραγμάτων ὁρμῇ αὐτοῦ, ἀνέτρεψε καὶ τὸ καθεστῶς τῶν προσώπων καὶ ἡ νέα κατάσταση καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς νέας περιόδου εὗρε τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἀντιμέτωπον κενοῦ, ὅπερ παρήχθη ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ ἐκ τῆς ὀριστικῆς, ἢ προσωρινῆς ἐξαφανίσεως ὠρισμένων πολιτικῶν προσώπων, ἅτινα μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνέβαλον εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διακυβέρνησιν τοῦ τόπου. Καὶ ἄλλα μὲν τούτων, ἐκ πείσματος, εἴτε διότι παρεξηγήθησαν, εἴτε διότι δὲν ἀνεγνωρίσθη αἱ ἀγαθαὶ αὐτῶν προθέσεις, ἀπεσύρθησαν τοῦ ἀγῶνος, ἄλλα, ἀμετανόητα, ἀμαρτωλά, ἐκρύβησαν ἐνεδρεύοντα, ἄλλα, δοκιμάσαντα νὰ ἀντιστῶσι, συνετρίβησαν. Ἄλλ' ἡ ἔλλειψις τῶν πολιτικῶν τούτων ἀνδρῶν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐμφανῆς καὶ ἐτοίμη ἡ ἀντικατάστασις ὁλοκλήρου πολιτικῆς ἱεραρχίας, ἐγέννα τὸν κίνδυνον, μὴ, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν μὴ πλήρη ὠρίμανσιν τῶν ἀντιλήψεων περὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων καὶ πρὸς τὰς πιθανότητας τῆς τυχόν δημαγωγίας, μὴ παρήγετο, λέγω, σπουδαιότατος ὁ κίνδυνος ἀνατροπῶν καὶ ἀταξίας. Τὴν λύσιν τῶν ἀποριῶν τούτων εἶδωκε μεγαλοπρεπῆ καὶ αἰσίαν τὸ ἔργον τῆς Ἀναθεωρητικῆς ταύτης Βουλῆς. Τὸ ἔργον τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔργον κοπιῶδες, ἐργῶδες καὶ σοφόν, ἡ προεργασία τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ ἐξέτασει τῶν τε ἀναθεωρητέων διατάξεων καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς μορφῆς τῆς ἀναθεωρήσεως, ἡ συμβολή, ἡ πολυτιμὸς, πλειάδος ἐπιστημόνων, οἵτινες μετέσχον τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τούτου, ἀπεσόθησαν τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον ὑπηνιξάμην ἐν ἀρχῇ. Οὕτως ἡ ἀναθεώρησις ἐτραπῆ εἰς ὁδὸν αἰσίαν καὶ δυνάμεθα σήμερον, ἐπὶ τῇ περατώσει τοῦ ἔργου, νὰ καυχηθῶμεν ὅτι συνεπληρώσαμεν τὸ πολίτευμα ἡμῶν, ἀναθεωρήσαντες τὰς μὴ θεμελιώδεις διατάξεις αὐτοῦ καὶ κατηρτίσαμεν Συνταγματικὸν Χάρτην, ἐν ᾧ ὑπάρχουσι διατάξεις ὁμοειδεῖς καὶ ὁμογενεῖς ἔχουσαι συνε-

κτιζόν δεσμόν πρὸς τε ἀλλήλας καὶ πρὸς τὰς θεμελιώδεις διατάξεις, ὅτι κατηρτίσαμεν Συνταγματικὸν Χάρτην, δι' οὗ ἐξασφαλίζεται τὸ ἀνεπηρέαστον τῆς Βουλῆς ἀπὸ τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐνισχύεται ὁ πόλεμος καὶ ἡ κατάλυσις παντὸς συναλλακτικοῦ δεσμοῦ, ἐμπεδῶνται ἡ ἐπικρατησις ἐν τοῖς θεσμοῖς ἡμῶν τῆς ἐννοίας καὶ τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου καὶ ἐδραιῶνται ἡ ἐξυψώσις τοῦ Κοινοβουλίου εἰς τὴν περιωπὴν ἣτις ἀφρηθῆ ἀπ' αὐτοῦ ἀπὸ μακρᾶς ἐτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἴσταται ὡς παλλάδιον τῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἔρεισμα καὶ σέμνωμα τῆς ἱστορίας παντὸς ἐλευθέρου Κράτους.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἠσφάλισεν αὐτὸς οὗτος ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ λαὸς ὅστις ἐπεδείξατο σύνεσιν ἀπαράμιλλον, ὅστις, ἐξερχόμενος ἀπὸ μιᾶς ἐπαναστάσεως, δὲν ἐσκέφθη ἀνατροπᾶς, ἀλλὰ συντήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν οὓς ἐπιδιώκει τὸ Κράτος τοῦτο ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Καὶ ὁ λαὸς ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ κατήγαγε θρίαμβον εὐνομίας καὶ τάξεως, καθ' ἣν στιγμὴν Συνταγματικαὶ διατάξεις ἐψηφίζοντο. Καὶ ὁ λαὸς οὗτος παρέχει τὴν εἰκόνα λαοῦ συνετοῦ καὶ φιλοπάτριδος, λαοῦ δυναμένου νὰ ἡγήται ἐν τῷ πολιτισμῷ τῶν Ἀνατολικῶν Κρατῶν.

Τὸ ἔργον τοῦ λαοῦ συνεπλήρωσεν ἡ ἀντιπροσωπεΐα αὐτοῦ τὴν στιγμὴν δὲ ταύτην, Κύριοι, δυνάμεθα καὶ ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ἡ συντριβὴ τῶν παλαιῶν πολιτικῶν δεσμῶν διηυκόλυσε τὴν εἴσοδον ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ πλειάδος ἐπιστημόνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἐπιστημονικαὶ κορυφαί, καὶ ὅτι οἱ ἐπιστήμονες οἱ κατισχύοντες ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ δράσει ἔξω τῆς Βουλῆς ἐξυψώθησαν εἰς κοινοβουλευτικούς ἀνδρας περιωπῆς. Δυνάμεθα ἤδη νὰ ἐλπίζωμεν καὶ καυχῆσθαι, ὅτι ἐν τῇ ἀμίλλῃ τῶν νέων ἀνδρῶν μετὰ τῶν παλαιῶν πολιτευομένων, οἵτινες θὰ ἐπανέλθωσιν ἡμέραν τινα εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας, ἐν τῇ ἀμίλλῃ ταύτῃ θέλει ἀναπλασθῆ ἡ νέα γενεά, ὑπισχυομένη τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας.

Παραδίδομεν, Κύριοι, τὸ ἔργον ἡμῶν εἰς τὴν ἀδέκαστον κρίσιν τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ παραδίδομεν τοῦτο ἐν τῇ συναισθήσει καὶ τῇ συνειδήσει, ὅτι ἐπράξαμεν πᾶν τὸ ἐφ' ἡμῖν, ὅπως ἐπιτελέσωμεν τὸ ἡμέτερον καθήκον μετὰ πλήρους ἀφοσιώσεως καὶ αὐταπαρνήσεως. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης νέα περίοδος διανοίγεται πρὸ τοῦ ἔθνους, νέα ἱστορικὴ πε-

ρίοδος, οἷα πάντοτε διανοίγεται μετ' ἀναθεώρησιν Συνταγματικοῦ χάρτου.

Ἄς εὐχρηθῶμεν πάντες καὶ ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι ἡ περίοδος ἡ νέα ἔσται ἡ περίοδος τῆς ἀληθοῦς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ἄς εὐχρηθῶμεν δέ, Κύριοι, ἵνα, ὡς ἡ Θεία Πρόνοια ἐχρησιμοποίησε πάντοτε τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν ὡς ὄργανον πολιτισμοῦ καὶ σοφίας, ὡς ὄργανον τῶν θειοτάτων αὐτῆς βουλῶν, ἄς εὐχρηθῶμεν ἵνα ὁ Ὑψίστος σκέπη πάντοτε καὶ εὐλογῇ ἔσσαι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ζήτω τὸ ἔθνος!

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς!

Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς λαός!

(Ἐπευφημία ἐκ τῆς Βουλῆς καὶ τῶν θεωρείων).

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι μετὰ τὴν πρωϊνὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ Στέμμα, συνεκροτήθη Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὸ ὅποιον τὸ Σύνταγμα ὑπεγράφη, δοθείσης τῆς διαταγῆς πρὸς δημοσίευσιν, ἐξεδόθη δὲ οὕτω καὶ εὐχαρίστως ἀναγγέλλω, ὅτι ἐδημοσιεύθη πρὸ μικροῦ εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως». Οὕτω τὸ νέον Πολίτευμα ἄρχεται ἰσχύον ἀπὸ τῆς σήμερον.

Καὶ αἱ εὐχαριστίαι αἱ Βασιλικαὶ καὶ τὰ συγχαρητήρια τοῦ Στέμματος πρὸς τὸ Σῶμα τοῦτο, διὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐξετέλεσε τὴν σπουδαίαν ἀποστολὴν του, διερμηνεύουσιν, εἶμαι βέβαιος, καὶ τὸ κοινὸν φρόνημα καὶ ἀποτελοῦσιν οὕτω ἐπίσημον ἀναγνώρισιν τῆς ἐργασίας τῆς συντόνου, τὴν ὁποίαν ἐπετέλεσεν ἡ Διπλῆ αὕτη Βουλὴ. Ἡ ἐργασία πρὸς ἀναθεώρησιν περιωρίσθη, κύριοι βουλευταί, εἰς τὰς μὴ θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' ἡ ἀναθεώρησις περιέλαβεν οὐχὶ μίαν, ἀλλὰ πολλὰς καὶ οὐσιώδεις καὶ σπουδαίας διατάξεις, βραχεῖα δὲ ἀνασκόπησις τοῦ ἔργου ἡμῶν θέλει καταδείξει πόσον μεγάλα εἶνε τὰ κενά, τὰ ὁποῖα συνεπληρώθησαν, καὶ πόσον σπουδαῖαι αἱ διατάξεις, αἱ ὁποῖαι μετερρυθμίσθησαν διὰ τῆς γενομένης ἀναθεωρήσεως.

Διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ άρθρου 3 κατέστη δυνατόν, ὅπως ξένοι ὄργανωταὶ ἀναλαμβάνουν ἐν Ἑλλάδι ὑπευθύνους ὑπηρεσίας, τοῦθ' ὅπερ εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὄχι μόνον

διὰ τὴν λυσιτελεῖ ὀργάνωσιν τῶν στρατιωτικῶν ἡμῶν δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀργάνωσιν πολλῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν. Ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ Συντάγματος ἠσφάλισε καὶ κατοχύρωσε λυσιτελέστερον τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν, ἐνῶ ἡ ἀναθεώρησις τοῦ 12 ἄρθρου ἐπροστάτευσε λυσιτελέστερον τὴν ἀσυλίαν τοῦ οἴκου. Διὰ τῆς ἀναθεωρηθείσης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 16 ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις ἐθεωρήθη ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ παρέχῃ αὐτὴν πρὸς πάντας, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἐπιπίπτωσι τὰ ἐντεῦθεν βάρη δυσαναλόγως πρὸς τοὺς πόρους τῶν ἀπορροῶν κοινοτήτων. Διὰ τῆς ἀναθεωρηθείσης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ Συντάγματος ἐρρυθμίσθησαν τὰ τῆς ἀπαρτίας τῆς Βουλῆς κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος ἐξασφαλίζει εἰς τὸ μέλλον τὴν πρόληψιν κωλυσιεργικῶν διαθέσεων, καθιστᾶται δὲ τὸ Σῶμα ἀρτιώτερον καὶ ἱκανώτερον, ὅπως ταχύτερον καὶ σκοπιμώτερον διεκπεραιώσῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἡ ἀναθεώρησις τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ἐγγυᾶται ὅτι ἡ νομοθετικὴ ἐργασία, ἥτις θὰ ἐξέρχεται τοῦ Σώματος τούτου, θὰ εἶνε τοῦ λοιποῦ ἀρτιώτερα ἢ κατὰ τὸ παρελθόν. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ἄρθρου 66 ἐπιτρέπει ὅπως ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ Σῶμα τοῦτο, ἐν οὐχὶ ἀπωτέρω μέλλοντι θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ καταρτίζεται διὰ τῆς ἐκπροσωπήσεως ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ. Διὰ τῆς ἀναθεώρησεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Συντάγματος κατέστη δυνατὸν ὅπως ἐξευρεθῇ σύστημα ἐκλογικόν, καταργηθέντων τῶν σφαιριδίων ὡς διατάξεως Συνταγματικῆς, σύστημα ἐκλογικὸν δυνάμενον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀρτιώτεραν ἐκπροσώπησιν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ Συντάγματος ἀπομακρύνει ὀριστικῶς ἀπὸ τοῦ Βουλευτηρίου τοὺς στρατιωτικούς, διὰ νὰ ἀποδώσῃ αὐτοὺς εἰς τοὺς στρατώνας, ὅπου ὀφείλουσι πᾶσαν τὴν δραστηριότητά των νὰ καταναλίσκωσιν, ὅπως παράσχωσιν ἀξιόμαχον δύναμιν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων καὶ τῆς τιμῆς τῆς χώρας. Ἀλλὰ διὰ τῆς ἀναθεωρηθείσης ταύτης διατάξεως καθιερώθησαν καὶ ἄλλα ἀσυμβίβαστα, τὰ ὁποῖα ἐγγυῶνται τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ πολιτικοῦ τούτου Σώματος. Ἡ μετ' ἀναθεώρησιν διατυπωθεῖσα διάταξις τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Συντάγματος ἀφῆρσεν ἀπὸ τῆς Βουλῆς τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐκλογῶν καὶ ἀπέδωκεν αὐτὴν εἰς δικαστικὸν καθα-

ρῶς Σῶμα, ἀπήλλαξε δὲ οὕτω τὴν Βουλὴν ἀπὸ ἔργων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνήκουσιν εἰς αὐτὴν κυρίως καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις ἀποτελέσμα εἶχε τὴν κατάρριψιν τοῦ κύρους τῆς μόλις ἀρχομένης Βουλευτικῆς Περιόδου.

Ἄλλ' ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κύριοι Βουλευταί, ὄχι μόνον ἐγγυᾶται τὴν ἀρτιώτεραν ἐν τῷ μέλλοντι κατάρτισιν τῶν νόμων, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος, ὄχι μόνον ἀσφαλίζει καὶ παρ' ἡμῖν τὴν διαμόρφωσιν διοικητικοῦ δικαίου ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων ἐδραζομένου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐκτεταμένης δικαιοδοσίας, ἡ ὁποία ἀπεδόθη εἰς τὸ σῶμα τοῦτο, παρέχει τὰς ἐγγυήσεις, ὅτι τοῦ λοιποῦ αἱ πράξεις τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν θὰ δύνανται νὰ εὐρίσκωσι τὸν νόμον τιμωρὸν διὰ τῆς ἀκυρώσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς ἂν τις ἤθελον παραβιάζειν τὸν νόμον. Διὰ τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ Συντάγματος τὸ Ἄνωτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἔλαβε Συνταγματικὴν θεσμοθέτησιν, ὥστε τοῦ λοιποῦ νὰ εἶνε ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη ἡ ἀνεξαρτησία τῶν δικαστηρίων. Διὰ τοῦ ἄρθρου 91 ὁπλίσθη τὸ Κράτος, ὅπως εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις τοῦ ἐθνικοῦ βίου δύνανται, κατὰ παρέμβασιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῶν καθιερωμένων διὰ τὸν συνῆθη αὐτοῦ βίον, ν' ἀντιμετωπίσῃ πάντα κίνδυνον διασαλεύσεως τῆς τάξεως καὶ σπρέφῃ πάσας τὰς δυνάμεις τῆς ἐθνικᾶς εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ. Διὰ τῆς διατάξεως τῆς ἀναθεωρηθείσης τοῦ 102 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος καθιερώθη ἡ μονιμότης πάντων τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐδόθη οὕτω τὸ ριζικώτερον, δύνανταί τις νὰ εἴπῃ, πλήγμα κατὰ τῆς συναλλαγῆς. Τὸ ἄρθρον 103 τοῦ ἀναθεωρηθέντος Συντάγματος μεριμνᾷ περὶ τῆς σκοπίμου ἐκδικάσεως τῶν ἀγωγῶν κακοδικίας, ὅπως ὁ περὶ τούτου θεσμὸς παύσῃ ὑφιστάμενος μόνον ἐν τοῖς νόμοις καὶ ἀποκτήσῃ δύναμιν ἐνεργόν. Τέλος ἡ ἀναθεωρηθεῖσα διάταξις τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ παλαιοῦ Συντάγματος, ἡ ὁποία ἀπετέλεσεν ἐν τῷ νέῳ Συντάγματι τὸ ἄρθρον 108, ὥρισε τρόπον ἀναθεώρησεως σκόπιμον, ἀληθῶς ἐπιτρέποντα εἰς τὸ Κράτος ἀνευ βιαίων κλονισμῶν, κατὰ τὰς ἐκάστοτε μεταβαλλομένας καὶ ἐξελισσομένας πολιτικὰς ἀντιλήψεις, νὰ προσαρμόζῃ καὶ τοὺς θεσμούς αὐτοῦ. Ὅτε, Κύριοι Βουλευταί, διαρκούσης τῆς ἐπαναστάσεως,

ἐρρίφθη τὸ πρῶτον εἰς τὸ μέσον ἡ ἰδέα τῆς ἀναθεωρήσεως, πολλοὶ ὑπέλαβον, ὅτι ἡ ἀναθεώρησις ἐζητεῖτο ἀπλῶς ὡς εὐσχημος διέξοδος ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἐπαναστάσεως. Ἄλλ' ἡ πλάνη τῶν οὕτω σκεπτομένων ἦτο μεγάλη προφανῶς, διότι διὰ τῆς ζητηθείσης ἀναθεωρήσεως δὲν ἐπεδιώχθη μόνον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς στρατώνας ὁ στρατός, ὁ ὁποῖος ἐπὶ πάρα πολλὸν χρόνον εἶχε παραμείνει ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ, ὅπως ἀφοσιωθῆ ἑἰς τὸ κύριον ἔργον τὸ ὁποῖον ἔχει ἐμπιστευθῆ εἰς αὐτὸν ἡ πατρίς, ἀλλ' ἐπεζητήθη συγχρόνως νὰ μὴ θεωρηθῆ ἡ ἐν δυσκολίᾳ εὐρισκομένη ἐπαναστάσις ὡς ἀποτυχοῦσα, νὰ μεταδοθῆ εἰς τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν ἢ περαιτέρω συνέχισις αὐτῆς, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ ἀσφαλισθῆ, κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς πείρας, μεταρρυθμίσεις διατάξεων τινῶν τοῦ Συντάγματος, αἵτινες εἶχον ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως, πρὸς τοῦτοις δὲ νὰ ἀνοιχθῆ τοῦ λοιποῦ ἡ θύρα τῆς ἀναθεωρήσεως κατὰ τρόπον κανονικόν, ὥστε, ὡς εἶπον πρὸ μικροῦ, κατὰ τὰς ἐκάστοτε μεταβαλλομένας πολιτικὰς ἀντιλήψεις νὰ προσαρμόζονται οἱ θεσμοί. ἐκρίνετο δὲ ὅτι θὰ ἦτον οἰκτρὸν μετὰ μίαν τοιαύτην ἐπαναστάσιν νὰ ἐπέλθῃ ἡ λῆξις αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἀνοιχθῆ ἡ θύρα τῆς ἀναθεωρήσεως, καὶ νὰ μείνωσι τὰ σπέρματα νέας ἐξεγέρσεως καὶ νέας ἐπαναστάσεως, ἄνευ τῆς ὁποίας θὰ ἦτον ἀδύνατον, ἐφ' ὅσον δὲν μετερρυθμίζετο τὸ ἄρθρον 107 τοῦ Συντάγματος, νὰ ἐπέλθῃ κανονικὴ ἀναθεώρησις.

Ἐπομένως, διὰ τῆς ἐπιτελέσεως τῆς ἐντολῆς αὐτῆς τῆς Διπλῆς Βουλῆς ὄχι μόνον τὸ Σύνταγμα ἡμῶν ἀναθεωρήθη κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τὰς ἐπιβαλλομένας ἐκ τῆς πείρας τῆς πολιτικῆς καὶ κατὰ τὰ διδάγματα τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ, δύναμαι νὰ εἶπω, καὶ ὅτι σήμερον, ὅποτε δημοσιεύεται τὸ νέον κατ' ἀναθεώρησιν Σύνταγμα, τερματίζεται ὀριστικῶς ἡ ἀνώμαλος περίοδος, ἡ ὁποία ἤρξατο διὰ τῆς ἐπαναστάσεως, διότι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης τὸ παρὸν Συνέδριον, ἀπεκδυόμενον ἐντελῶς καὶ κατὰ νόμον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἀπόφασιν, πάσης ἀναθεωρητικῆς ἐξουσίας, μίαν ἔχει δύναμιν, νὰ θέτῃ νόμους, ὑπολείπεται δὲ νὰ τρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τούτου τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνεπιστεύθη ἐπίσης ὁ ἑλληνικὸς λαός, καὶ ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος τούτου θέλωμεν πραγματοποιήσει τὰς εὐχάς, τὰς ὁποίας ἐξέφρασε τὸ Στέμμα ὑπὲρ τῆς πλήρους ἐπιτυχίας καὶ τοῦ ἔργου ἡμῶν τούτου.

Τὸ ἔργον τὸ νομοθετικὸν τῆς Διπλῆς Βουλῆς, τὸ ἔργον

τὸ νομοθετικὸν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, μία ὅλη περίοδος βουλευτικὴ μόλις θὰ ἠδύνατο νὰ συμπληρωθῇ, ἀλλὰ θὰ ἦτον ἀρκετὸν, ἐὰν πρὸ τοῦ πέρατος τῆς Συνόδου τῆς Διπλῆς Βουλῆς ἤθελον ψηφισθῆ ὑπ' αὐτῆς καὶ οἱ ὀργανικοὶ νόμοι, οἱ ὁποῖοι κατέστησαν ἀναγκαῖοι διὰ τῶν νέων ἀναθεωρηθεισῶν ἢ καὶ προστεθεισῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, καὶ ἡ δημοτικὴ μεταρρυθμίσις, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ ἐξυγιάνῃ ὀριστικῶς καὶ ἐντελῶς τὸ πολιτικὸν ἔδαφος, καὶ τὰ δικαστικὰ νομοσχέδια καὶ τὸ Πανεπιστημιακὸν καὶ τὰ Γεωργικὰ καὶ τὰ ποσειχῶς ὑποβαλλόμενα ἐργατικὰ καὶ τὸ ἀγροτικὸν καὶ τὸ μεταναστευτικὸν καὶ τὰ οἰκονομικὰ καὶ οἱ δύο προυπολογισμοί, τοὺς ὁποῖους ὀφείλομεν νὰ ψηφίσωμεν. Ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὸν ὄγκον τῆς ἐργασίας, θέλωμεν πεισθῆ, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ μὴ ἐπιλίπη ἡμᾶς καὶ κατὰ τὸ νέον ταῦτο στάδιον τῶν ἐργασιῶν τῶν καθαρῶς νομοθετικῶν ὁ αὐτὸς ζήλος, ἡ αὐτὴ προθυμία καὶ αὐταπάρνησις, ἡ ὁποία ἐπεδείχθη καθ' ὅλον τὸ ἀναθεωρητικὸν ἔργον τῆς Βουλῆς, ὅπως κατορθώσωμεν νὰ συντελέσωμεν ἀσφαλῶς καὶ τὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία κεῖται ἐνώπιον ἡμῶν.

Εἶμαι εὐτυχής, διότι τὴν αἰσιοδοξίαν, τὴν ὁποίαν ἀποπνέει ἡ ἀντιφώνησις τοῦ Βασιλέως πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, τὴν αἰσιοδοξίαν περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας συμμερίζομαι καθ' ὀλοκληρίαν καὶ εἶμαι ἀκραδάντως πεπεισμένος, ὅτι ὁ νέος Συνταγματικὸς Χάρτης θέλει σημειώσει τὴν ἀπαρχὴν νέου ἔθνικοῦ βίου. Ἦδη καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νέου αὐτοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου καὶ πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ προγράμματος τοῦ νομοθετικοῦ τῆς ἀνορθώσεως, τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νέου πολιτικοῦ βίου, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσῆλθομεν, εἶνε καταφανῆ. Ἡ Δικαιοσύνη, ὡς εἶδετε ἐκ δημοσιευθείσης στατιστικῆς, κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἀρχαιμένου ἔτους ἐπετέλεσεν ἐργασίαν διπλάσιαν τῆς κατὰ τὴν ἀντίστοιχον χρονικὴν περίοδον τοῦ παρελθόντος ἔτους, διπλάσιαν κατὰ ποσόν, ἀσφαλῶς δὲ κρείττονα κατὰ ποιόν, τῆς κρείττονος ταύτης ἐργασίας ὀφειλομένης ἐν κυρίῳ μέτρῳ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας ἐν γένει τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, πλὴν τῆς ἐποπτείας τῆς ἀστυνομικῆς ἐκ μέρους τοῦ ἀσκούοντος τὴν διοίκησιν τῆς δικαιοσύνης.

Ἄλλὰ καὶ ἡ διοίκησις κατώρθωσεν ἤδη νὰ πείσῃ τὸν κόσμον, ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς ἓν κόμμα, ὅτι δὲν εἶνε διοίκησις φατριαστικὴ, ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν ἢ τῶν ἄλλων πεποιθήσεων αὐτοῦ, μίαν

ἔχουσα ἀποστολὴν νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ καὶ οἱ πολῖται ἐσυνείθισαν νὰ προστρέχωσι πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, χωρὶς νὰ νομίζωσιν ἀναγκαίαν εἰς ἐκάστην περίστασιν τὴν πρόσληψιν τοῦ ἰσχυροῦ ὅπως παραστῆ συνήγορος τῆς ἐκτελέσεως τῶν κοινοτέρων αἰτήσεων, πολλάκις καὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν τῶν φόρων τῶν φορολογουμένων. Ὁ νόμος ἔγινε δι' ὅλους ἴσος, καὶ ἡ πίστις ὅτι δὲν ὑπάρχει ἰσχυρὸς ἐνώπιον τοῦ νόμου σήμερον, ἀλλ' ὅτι εἰς πᾶσαν περίστασιν ὁ νόμος θὰ πλήξῃ ἐξ ἴσου καὶ τοὺς ὑψηλὰ καὶ τοὺς χαμηλὰ ἰσταμένους, ὅτι ὁ νόμος εἶνε κοινὸς πάντων Βασιλεὺς, ὅτι ὑπ' αὐτὸν ὑπήγαγε τοὺς πάντας, συνετέλεσεν εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος. Καὶ εἰς ὅλα ταῦτα πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἡ ὁποία ἐδραιοῦται καθ' ἐκάστην, τὸν περιορισμὸν τῆς ἐγκληματικότητος, τὸν ὁποῖον σημειοῖ ἡ στατιστικὴ.

Ἡ ἀνασύνταξις τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας χωρεῖ μεθοδικῶς, κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος ἐγγυᾶται εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὅτι αἱ δαπάναι, τὰς ὁποίας ὑφίσταται διὰ νὰ παρασκευάσῃ ἀξιόμαχον στρατιωτικὴν δυνάμιν, θελουσι ἀποδώσῃ ταχέως εἰς αὐτὸν τὴν δυνάμιν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπουσιν οἱ πόροι τοῦ εἰς ἀνδρας καὶ χρήματα, ἐτοίμην εἰς πᾶσαν στιγμὴν ὅπως ἀμυνθῇ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς τιμῆς τῆς χώρας.

Αἱ συναλλαγὰὶ ἐπ' ἀνέλαβον τὴν ζωηρότητα αὐτῶν, ἀντὶ δὲ τῆς ἀνυποληψίας, ὑπὸ τὴν ὁποίαν κεκυφὸς ἐστῆναζεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἔχομεν ἀσφαλῆ τὴν ἀνάκτησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐκτιμῆσεως καὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔξω κόσμου. Καὶ εἰμεθα ἀκόμη, Κύριοι Βουλευταί, εἰς τὴν ἀρχήν, ὡς εἶπον, τοῦ ἔργου ἡμῶν, ἀκόμη δὲν ἐφηρμόσθη τὸ ψηφισθὲν νέον Σύνταγμα, ἀκόμη δὲν ἐψηφίσθη ἡ νέα νομοθεσία, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλουσιν αἱ ἀνάγκαι τῶν περιστάσεων καὶ τὴν ὁποίαν ὑπέδειξε τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματος ἡμῶν.

Διατί, ὅταν βλέπωμεν τὰ φαινόμενα ταῦτα, νὰ μὴ ἡμεθα πλήρως αἰσιοδοξίας διὰ τὸ μέλλον, ὅταν μάλιστα, ἀφ' ἐνὸς ἀποβλέπωμεν εἰς τὴν ἔμμενον ἀπόφασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸ παρελθόν, ἀφ' ἐτέρου ὅταν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀμετάτρεπτον ἡμῶν ἀπόφασιν, ὅπως ἀπαύστως ἐργαζώμεθα, μὴ ἀφίνοντες νὰ παρέρχηται οὐδεμία ἡμέρα χωρὶς ν' ἀγωνιζώμεθα νὰ καταφθάσωμεν τοὺς ἐν τῇ προόδῳ καὶ τῷ πολιτισμῷ προδραμόντας λαοὺς

καὶ συμβαδίσωμεν μετ' αὐτῶν, συναγωνιζόμενοι εἰς τὸν καλὸν τοῦτον ἀγῶνα τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ;

Ἐμμενος ἀπόφασιν τοῦ λαοῦ, ἀφ' ἐνὸς ὅπως μὴ ἀφίσῃ νὰ ἐπανιδρυθῇ τὸ καταρρεῦσαν καθεστῶς, ἀπόφασιν δὲ ἡμῶν ἀμετάτρεπτος ὅπως μὴ ἀφίσωμεν νὰ χάνεται οὐδεμία ἡμέρα ἄνευ διαρκοῦς καὶ ἀνεκδότου ἐργασίας ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ προαγωγῆς τοῦ τόπου—ταῦτα εἶνε, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζω τὴν ἰδικὴν μου αἰσιοδοξίαν, ὅχι τὸ ὑπέρλαμπρον παρελθόν, τὸ ὁποῖον καταυγάζει τὴν ἱστορίαν ἡμῶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ ἀναδρομὴ πρέπει νὰ γίνεταί μόνον ἵνα συναισθανώμεθα πληρέστατον τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἔχομεν διὰ τὸ μέλλον. (Ἐπιδοκιμασίαι).

Ἀλλὰ πέποιθα, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαός, διαπαιδαγωγούμενος ἐπὶ τῇ βάσει νέων ἀρχῶν, νέου καθεστῶτος, πρὸς τὸ παρελθόν θὰ ἀποβλέπῃ μόνον διὰ νὰ ἐμπνέεται καὶ φρονηματίζεται, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἀφοσιούται εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ παρόντος, εἰς παρασκευὴν αἰσιωτέρου μέλλοντος. (Ἐπευφημίαι).

Εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν ἀτόμων δὲν εὐδοκιοῦσιν οἱ φέροντες τὰς περγαμηνὰς τοῦ παρελθόντος, ἔχομεν δὲ καθημερινὸν τὸ παράδειγμα ἐκείνων, οἵτινες, ὀρμώμενοι ἀπὸ τῶν κατωτάτων λαϊκῶν στρωμάτων, παρεσκευασμένοι δι' ἀρτιωτέρας παρασκευῆς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου, ὑπερτεροῦσι τοὺς ἔχοντας ἐνδόξους μόνον προγόνους καὶ καθιστῶσιν αὐτοὺς ὑπηρέτας ἑαυτῶν.

Ἀνάλογοι ἀρχαὶ διέπρυσιν τὸν βίον τῶν ἐθνῶν—καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐθεώρησα ὅτι εἶχον καθῆκον νὰ ἐξάρω τὸ σημεῖον τοῦτο πρὸς διαπαιδαγώγησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, συνιστῶν εἰς αὐτὸν νὰ ἀρύεται ἐκ τοῦ παρελθόντος του διδάγματα διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς μεγάλας, τὰς ὁποίας ἔχει, ὅπως κατορθώσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸν διεξαγόμενον μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν, νὰ μὴ ὑπολειφθῇ ἐκείνων, οἵτινες παρασκευάζουσιν ἑαυτοὺς καλλίτερον καὶ ἀρτιώτερον, ἀλλὰ ὅπως κατορθώσῃ, ἔχων ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τὸ λαμπρὸν παρελθόν, νὰ καταστήσῃ τὸ παρὸν ἀνάλογον πρὸς τὸν σημερινὸν πολιτισμὸν καὶ παρασκευάσῃ κρεῖσσον τὸ μέλλον, ὅπως ἡ Ἑλλάς ἀναδειχθῇ ἀξία τῶν ἐλπίδων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δι' ἀπαραμίλλων ἀγῶνων τὴν ἀνέστησαν εἰς νέον πολιτικὸν βίον, καὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὁ ὁποῖος ἐχειροκρότησε τὴν ἀνάστασιν αὐτῆς. (Ἐπευφημίαι).

Με τὴν ἐδραίαν καὶ ἀσφαλῆ αὐτὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ μέλλον, ὑπὸ τοιούτους ὄρους ὑπαρχούσης ἐμπιστοσύνης, ὡς εἰσέλθωμεν εἰς τὸ νέον πολιτικὸν στάδιον, μετὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ νέου Συντάγματος σήμερον, Κύριοι Βουλευταί. (Ἐπευφημία ἐκ τῆς αἰθούσης καὶ τῶν θεωρείων).

Ε. Κουλουμβίκης. Τὸ ἔργον, οὐτινος ἐκηρύχθη ἡ περαιώσις σήμερον, ἤρξατο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διὰ τῶν διαμαρτυριῶν ὅλων τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν κατὰ σεσηπότος καὶ ἀποτυχόντος καθεστῶτος, διὰ τῶν φωνῶν τοῦ τύπου. ὡς ὅτι

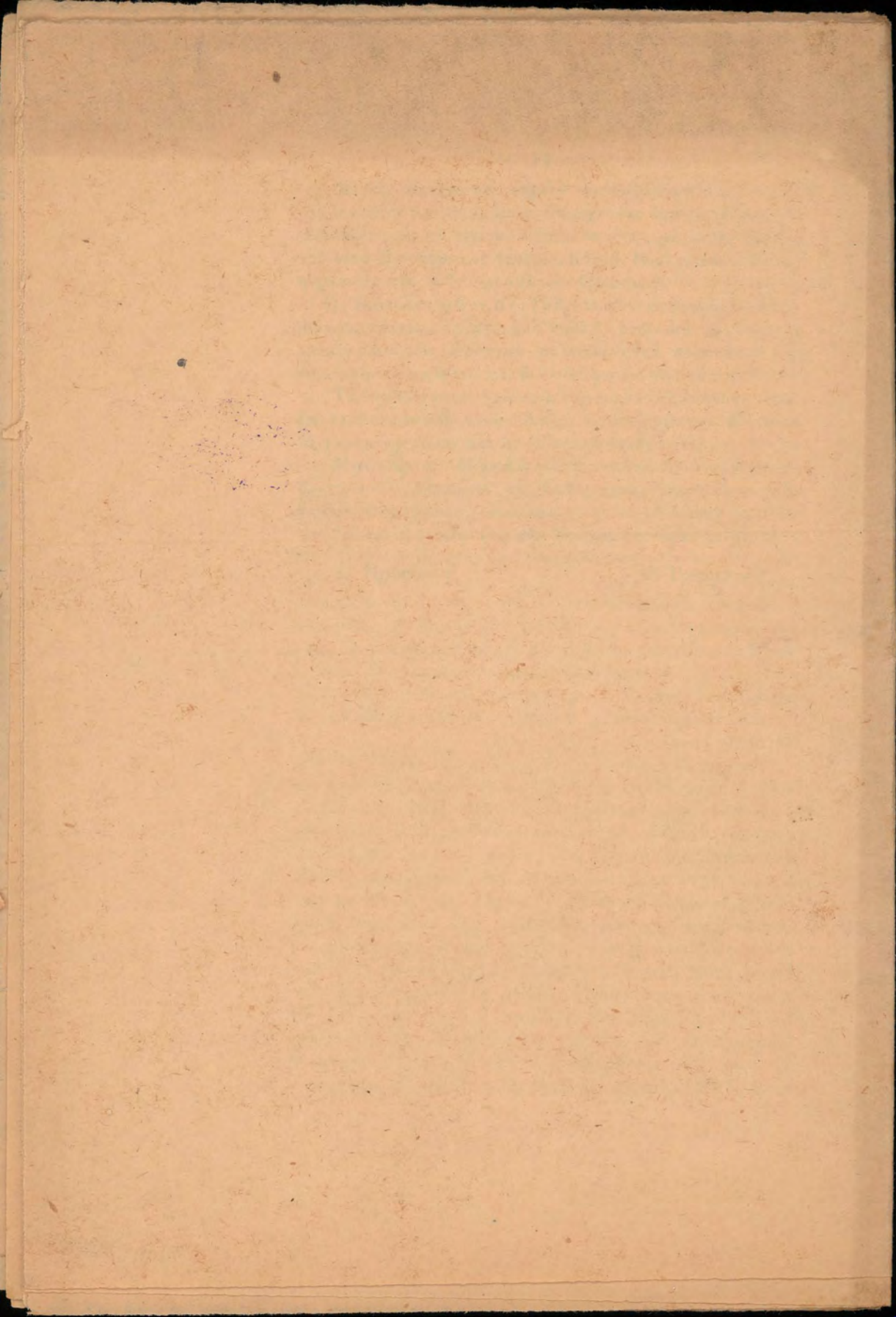
Τὰ λεχθέντα καὶ γενόμενα σήμερον ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐπέβαλλε τυπικὸν καθεστῶς. Ἀλλὰ, ὡς διεξήχθησαν, ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῶσι καὶ ὡς ἐκλογικὴ διαδήλωσις.

Πρόεδρος. Ἡ ἀπάντησις εἰς ταῦτα ἄς εἶνε ἡ συνόδουσις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως παρ' ὅλων τῶν βουλευτῶν μέχρι τοῦ οἴκου του.

Ἄνεται ἡ συνεδρίασις τὴν 7ην καὶ 15' ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΒ'

τῆς 1 Ἰαννουαρίου 1911.

Περατωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τὴν ὄντην καὶ 15' μ. μ., ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινοῖ πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι αὕτη εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 195 βουλευτῶν.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Πρὸς τοῦ κ. **Προέδρου** ἀνακοινοῦνται πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ ἑξῆς: 1) Αἴτησις τῶν σιγαροποιῶν Πύργου ὑπὲρ ψηφίσεως ἐργατικῆς νομοθεσίας. 2) Ἀναφορὰ τοῦ ἐν Λαρίσῃ Νικ. Βουρναζοῦ ἐναντίον τοῦ ἐκεῖ Δασάρχου, ὡς ὄντος καὶ ἰδιωτικοῦ ὑπάλληλου. 3) Ἀναφορὰ τοῦ Γ. Μοσχολίτου περὶ συνάψεως συμβάτεως ἐλευθέρως εἰσαγωγῆς τῶν specialités φαρμάκων. 4) Αἴτησις τῶν ἐν Ἀθήναις Θεραϊῶν περὶ ἀποπερατώσεως τοῦ λιμένος Μονολίθου.

Πρόεδρος. Κύριοι βουλευταί, τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς μετὰ τῆς κατόπιν κληρώσεως, ἐκλεγείσης ἐπιτροπείας τῶν κ.κ. βουλευτῶν ἔσχε τὴν τιμὴν, ὅπως σήμερον παρουσιασθῆ ἑνώπιον τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ἀγγείλῃ Αὐτῷ, συμφώνως τῇ ἐντολῇ ἣν ἔδωκεν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἡ Βουλὴ, τὴν λήξιν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ ἔργου τοῦ ἡμέτερου Συνεδρίου. Τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα, προσεφώνησα ὡς ἑξῆς, ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Πρεσβείας:

Βασιλεῖ.

Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων λαμβάνει τὴν τιμὴν, ὅπως ἀγγείλῃ δι' ἡμῶν τῇ Μεγαλειότητί σου, ὅτι τὸ ἀναθεωρητικὸν ἔργον, ὅπερ ἐνεπιστεύθη αὐτῇ ἡ πάνηγυρική ἐντολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐπερατώθη.

Ἡ ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου, ὑπὲρ ἧς ἐπῆλθεν ἀρμονία τῆς ψήφου τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐπινεύσεως τῆς Μεγαλειότητός σου, δις ἐπιδοκιμασθεῖσα ὑπὸ τῆς πανδήμου ἐκδηλώσεως τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, συμπληρώσασα τὰς Συνταγματικὰς διατάξεις κατὰ τὰς ἐπιταγὰς τῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς ἐνδείξεις τῆς περὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας πολιτικῆς πείρας, ἐδραϊσθ' ἐφεξῆς τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῶν θεμελιωσῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολίτευμα φιλελευθέρων ἀρχῶν καὶ εὐχεραίνει τὴν

εισαγωγὴν τῆς ἐξυπηρετούσης τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν τούτων ὀργανικῆς νομοθεσίας.

Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ πέποιθε, Βασιλεῦ, ὅτι ἡ συντελεσθεῖσα ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος ἀποτελέσει ἀπαρχὴν νέας περιόδου τοῦ ἐθνικοῦ βίου καὶ ὅτι ἡ πρὸς ταύτην ἐναρμονισθησομένη νομοθεσία ἐξυπηρετήσει τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ Σου καὶ ἐδραιώσει τὴν ἀναγέννησιν τῆς χώρας. Εὐχεται δέ, Βασιλεῦ, ἵνα ὁ Ὑψιστος κραταιώσῃ τὸν θρόνον καὶ κατευοδώσῃ τὰς προσπάθειάς τῆς Μεγαλειότητός σου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, σκέπη δ' ἔσσαι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ κρατύνῃ τοῦτο εἰς ὁδὸν ἀκμῆς καὶ Μεγαλείου.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην :

Κύριοι Βουλευταί,

Μετὰ πολλῆς ἀποδέχομαι χαρᾶς τὸ ἄγγελμα ὅτι ἐπερατώθη τὸ ἀναθεωρητικὸν ἔργον, ὅπερ ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν Διπλῆν Βουλὴν ἡ ψῆφος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀνεπιφυλάκτως ἐκφράζω τὰς Βασιλικὰς μου εὐχαριστίας, ἀλλὰ καὶ τὰ συγχαρητήριά μου ἐν ταύτῳ, πρὸς τοὺς κ. κ. βουλευτάς διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῆς σπουδαίας ταύτης ἐντολῆς αὐτῶν. Ἡ ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ σκέψεων τοῦ Στέμματος καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ἐπιδιωχθεῖσα ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου, ἀχθεῖσα ἤδη εἰς αἴσιον πέρας διὰ τῆς ἐνδεδειγμένης μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τούτων, πραγματοποιεῖ, θεῖα συνάρσει, πόθον πολλάκις ἐκδηλωθέντα ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσφαλίζει δὲ τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῶν θεμελιουσῶν τῶν Ἡμετέρων φιλελευθέρων ἀρχῶν καὶ διευκολύνει τὴν εἰσαγωγὴν ὀργανικῆς νομοθεσίας, ἐξυπηρετούσης τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν τούτων.

Συμμερίζομενος πλήρως τὴν πεποίθησιν τῆς Διπλῆς Βουλῆς, ὅτι ἡ ἀναθεώρησις αὕτη θέλει σημειώσῃ τὴν ἀπαρχὴν νέας περιόδου τοῦ ἐθνικοῦ βίου, προαγάγει δὲ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ μου καὶ συμπληρώσῃ τὴν ἀναγέννησιν τῆς χώρας, εὐχομαι ὅπως πλήρης ἐπιτυχία ἐπιστέψῃ καὶ τὸ συμπληρωτικὸν τῆς

ἀναθεωρήσεως ταύτης νομοθετικὸν ὑμῶν ἔργον καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν θεῖαν ἀντίληψιν, ὅπως κατευοδώσῃ μὲν τὰς κοινὰς προσπάθειάς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας, σκέπη δὲ τὸ Ἔθνος καὶ κρατύνῃ αὐτὸ εἰς ὁδὸν προόδου, ἀκμῆς καὶ εὐημερίας.

Συνεχίζων ὁ κ. Πρόεδρος, λέγει τὰ ἐξῆς :

Κύριοι Βουλευταί,

Τὸ ἀναθεωρητικὸν ἔργον, ὅπερ ἐνεπιστεύθη ἡμῖν ἡ ἐντολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὡς ἀνηγγέλθη κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς Βουλῆς σήμερον τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ ἐπεραιώθη, θέλει δὲ ἐπιστεγάσει τὸ ἔργον τοῦτο ἡ μετ' ὀλίγων ἀναγγελθησομένη δημοσίευσίς τῶν ὑφ' ἡμῶν ψηφισθεισῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος. Ἐπὶ τῇ περαιώσει ταύτῃ ἐπιτρέπεται, Κύριοι Βουλευταί, ἵνα ἀνασκοπήσωμεν τὸ ἔργον τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν περιστάσεων, ὑφ' ἃς τὸ Συνέδριον τοῦτο συνειργάσθη, ἵνα προσενέγκῃ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἰς τὴν χώραν :

Πρὸ δύο ἐτῶν ὁ Ἑλληνικὸς λαός, φερόμενος καὶ ἐλπίζων εἰς αἰσίαν πραγμάτων ἐθνικοῦ ὀνείρου, ἀπὸ χρόνων μακρῶν ὑποθαλαπόμενος ἐν τῇ καρδίᾳ παντός Ἑλληνοῦ, εὐρέθη ἀντιμέτωπος ἐξωτερικῶν περιστάσεων, καθ' ἃς παροσχέθη αὐτῷ ἡ ἀντίληψις, ὅτι αἱ ὑλικά αὐτοῦ δυνάμεις δὲν ἴσχυον εἰς τὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀμύνην τοῦ Κράτους, ὅτι οἱ ἐξωτερικοὶ αὐτοῦ φίλοι προσέβλεπον πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν οὐχὶ μετὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ προσήκουτος ὡς ἰσχυροὶ προστατᾶται ὑπὲρ ῥωμαλέου προστατευομένου, ἀλλὰ μετ' ἀγάπης οἰκτιρισμοῦ διὰ τὸν ἀσθενῆ, ὃν ὤφειλον καὶ ἐδικαιοῦντο νὰ διασώσωσιν ἀπὸ τοῦ κινδύνου. Ἀλλὰ συγχρόνως εὐρέθη καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι αἱ ἠθικά αὐτοῦ δυνάμεις δὲν ὑπῆρχον ἀκμαῖαι ἵνα στηρίξωσιν ἡ ὁρμὴν πρὸς θρίαμβον, ἡ θυσίαν καὶ ὀλοκαύτωμα. Καὶ εὐρέθη ὁ Ἑλληνικὸς λαός ἐν τῇ ἀνάγκῃ ἵνα, πρὶν ἢ τοὺς ἐξωτερικοὺς κινδύνους ἀντιμετωπίσῃ, στραφῇ πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν ἐχθρὸν καὶ τοῦτον πρῶτον πατάξῃ. Καὶ ἐστράφη ἀκάθεκτος ὁ Ἑλληνικὸς λαός ἐναντίον καθεστῶτος, ὅπερ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἶχεν ἀπμαράνει πᾶσαν ἐλπίδα καὶ πᾶσαν ἰαμῶδα προόδου. Ἐν τῇ ὁρμῇ προηγήθησαν οἱ ἀσκούντες τὰς ὑλικὰς δυνάμεις ἐν τῷ Κράτει καὶ ὀπισθεν αὐτῶν ταχὺς ὤρμησεν ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἀναλαμβάνων τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς λαϊκῆς αὐτοῦ

κυριαρχίας, ένασκήσει, ἣν παρέδωκε πρὸς αὐτὸν ἡ στρατιωτικὴ ἐπανάστασις κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐπαναστάσεων.

Καθ' ἣν στιγμήν οἱ στρατιωτικοὶ ἐπαναστάται, ἀποσυρόμενοι εἰς τὰ στρατιωτικὰ αὐτῶν ἔργα, παρέδιδον εἰς τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν τὴν περάτωσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου, ὅπερ εἶχον ἀναλάβει, τρία μεγάλα ζητήματα καὶ τρεῖς παμμέγισται ἀπορίαι ἠγείροντο εἰς τε τοὺς ἐν τῷ Κράτει ἐξετάζοντας τὴν παραχθεῖσαν κατάστασιν, ὡς καὶ εἰς ὀλοκλήρον τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος καὶ εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς φίλους τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος ἐψηφίσθη καὶ ἀπεφασίσθη δι' εὐφους παρακάμψεως τῆς οἰκείας διατάξεως τοῦ ἰσχύοντος συνταγματικοῦ χάρτου. Ἀλλὰ ὅσον εὐφύης ὑπῆρξεν ἡ παρακάμψις, κατ' οὐσίαν ἐγενῆτο ἡ ἀπορία, μὴ δὲν ὑπῆρχεν ἔτι ὄριμος ἡ δημοσία γνώμη περὶ τὴν ὑπόδειξιν τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν ὑπόδειξιν τῆς μορφῆς, ἣν ἡ ἀναθεώρησις ἔδει νὰ λάβῃ. Διότι, ἐφ' ὅσον ἡ ὀριμότης τοῦ δημοσίου φρονήματος ἀνεγράφετο ὡς δυνάμενη νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς διπλῆς ψήφου τῆς Βουλῆς καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ὀρισμένη μορφή τῆς ἀναθεωρήσεως ἔδει νὰ στηριχθῇ εἰς πλήρη ἀντίληψιν καὶ ὀρίμανσιν σκέψεων περὶ ὀρισμένων ἀτελειῶν τοῦ Συνταγματικοῦ χάρτου, βεβαίως, ὡς δυνάμεθα πάντες νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ἡ ἀπόφασις περὶ συγκλήσεως τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ληφθεῖσα ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων, κατέληξεν εἰς πρόχειρον ὑποτύπωσιν τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων καὶ τὸ πρόχειρον τῆς ὑποτύπωσεως ἐβεβαίωσεν αὐτός τε ὁ Βασιλικὸς λόγος, ὁ κατὰ τὴν ἑναρξίν τῆς πρώτης Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς ἐκφωνηθείς, ὡς καὶ αὐταὶ αἱ ἀποφάσεις τῆς τε πρώτης καὶ τῆς δευτέρας Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, καθ' ἃς πᾶσαι αἱ μὴ θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἐτέθησαν ὑπὸ ἐξέτασιν.

Ἀλλ' ἐγενῆτο καὶ ἕτερον ζήτημα: ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐρεθεὶς ἀπροόπτως πρὸ πλήρους ένασκήσεως τῶν κυριαρχικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, εὐρεθεὶς ἀνευ ὀρισμένου δεσμοῦ περικλείοντος τοῦτον ἐντὸς αὐστηρῶν ὀρίων ἀναθεωρητέων διατάξεων, μέγας ὑπῆρχε κίνδυνος ὅτι, παραπλανώμενός, ἢ παρασυρόμενός, ἢ δημαγωγούμενός, ἢ δύνατο νὰ ἐξορμήσῃ εἰς ἀκάθεκτον χορῆσιν λαϊκῆς κυριαρχίας, ἣτις δὲν θὰ ἦτον ἡ συμφέρουσα διὰ τὰς περιστάσεις, δὲν θὰ ἦτον ἡ συμφέρουσα διὰ τὸ Κράτος, δὲν θὰ ἦτον ἡ συμφέρουσα διὰ τὸν Ἑλλητισμόν.

Καὶ παρ' ὅλας τὰς ἀπορίας ταύτας, ἐγενῆτο τρίτη συμφυῆς ἀπορία: ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν συνείθισεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἀποβλέπῃ εἰς ὀρισμένας πολιτικὰς κορυφάς, συνείθισεν νὰ ἀποβλέπῃ εἰς ἀρχηγοὺς κομμάτων καὶ εἰς ἐπιτελεῖα κομμάτων, συνείθισεν νὰ ἀναγνωρίζῃ τὴν πολιτικὴν ἱεραρχίαν, συνείθισεν δὲ εἰς πᾶσαν ἐξαιρετικὴν περίστασιν, πρὸς τὴν ἱεραρχίαν ταύτην τὴν πολιτικὴν προσβλέπων νὰ ἀποβλέπῃ ὡς πρὸς ἀμυντήριον τειχίον, προφυλάσσον αὐτὸν ἀπὸ τῶν κινδύνων. Ἀλλ' ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, ἐν τῇ πρὸς ἀνατροπῇ τοῦ καθεστῶτος καὶ τῶν πραγμάτων ὀρμῇ αὐτοῦ, ἀνέτρεψε καὶ τὸ καθεστῶτος τῶν προσώπων καὶ ἡ νέα κατάστασις καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς νέας περιόδου εὗρε τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἀντιμέτωπον κενοῦ, ὅπερ παρήχθη ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ ἐκ τῆς ὀριστικῆς, ἢ προσωρινῆς ἐξαφανίσεως ὀρισμένων πολιτικῶν προσώπων, ἅτινα μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνέβαλον εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διακυβέρνησιν τοῦ τόπου. Καὶ ἄλλα μὲν τούτων, ἐκ πείσματος, εἴτε διότι παρεξηγήθησαν, εἴτε διότι δὲν ἀναγνωρίσθη αἱ ἀγαθαὶ αὐτῶν προθέσεις, ἀπεσύρθησαν τοῦ ἀγῶνος, ἄλλα, ἀμετανόητα, ἀμαρτωλά, ἐκρύβησαν ἐνεδρεύοντα, ἄλλα, δοκιμάσαντα νὰ ἀντιστῶσι, συνετρίβησαν. Ἀλλ' ἡ ἔλλειψις τῶν πολιτικῶν τούτων ἀνδρῶν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐμφανῆς καὶ ἐτοιμὴ ἡ ἀντικατάστασις ὀλοκλήρου πολιτικῆς ἱεραρχίας, ἐγένετο τὸν κίνδυνον, μὴ, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν μὴ πλήρη ὀρίμανσιν τῶν ἀντιλήψεων περὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων καὶ πρὸς τὰς πιθανότητας τῆς τυχόν δημαγωγίας, μὴ παρήγετο, λέγω, σπουδαιότατος ὁ κίνδυνος ἀνατροπῶν καὶ ἀταξίας. Τὴν λύσιν τῶν ἀποριῶν τούτων ἔδωκε μεγαλοπρεπῆ καὶ αἰσίαν τὸ ἔργον τῆς Ἀναθεωρητικῆς ταύτης Βουλῆς. Τὸ ἔργον τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔργον κοπιῶδες, ἐργῶδες καὶ σοφόν, ἡ προεργασία τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ ἐξέτασει τῶν τε ἀναθεωρητέων διατάξεων καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς μορφῆς τῆς ἀναθεωρήσεως, ἡ συμβολή, ἡ πολυτίμος, πλειάδος ἐπιστημόνων, οἵτινες μετέσχον τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τούτου, ἀπεσόδησαν τὸν κίνδυνον, τὸν ὅποιον ὑψηλιζάμεν ἐν ἀρχῇ. Οὕτως ἡ ἀναθεώρησις ἐτράπη εἰς ὁδὸν αἰσίαν καὶ δυνάμεθα σήμερον, ἐπὶ τῇ περατώσει τοῦ ἔργου, νὰ καυχηθῶμεν ὅτι συνεπληρώσαμεν τὸ πολίτευμα ἡμῶν, ἀναθεωρήσαντες τὰς μὴ θεμελιώδεις διατάξεις αὐτοῦ καὶ κατηρτίσαμεν Συνταγματικὸν Χάρτην, ἐν ᾧ ὑπάρχουσι διατάξεις ὁμοειδεῖς καὶ ὁμογενεῖς ἔχουσαι συνε-

κτικὸν δεσμὸν πρὸς τε ἀλλήλας καὶ πρὸς τὰς θεμελιώδεις διατάξεις, ὅτι κατηρτίσαμεν Συνταγματικὸν Χάρτην, δι' οὗ ἐξασφαλίζεται τὸ ἀνεπηρέαστον τῆς Βουλῆς ἀπὸ τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐνισχύεται ὁ πόλεμος καὶ ἡ κατάλυσις παντὸς συναλλακτικοῦ δεσμοῦ, ἐμπεδῶνται ἡ ἐπικρατήσεις ἐν τοῖς θεσμοῖς ἡμῶν τῆς ἐννοίας καὶ τῆς ιδέας τοῦ δικαίου καὶ ἐδραιῶνται ἡ ἐξυψώσεις τοῦ Κοινοβουλίου εἰς τὴν περιωπὴν ἥτις ἀφηρέθη ἀπ' αὐτοῦ ἀπὸ μακρᾶς ἐτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἴσταται ὡς παλλάδιον τῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἔρεισμα καὶ σέμνωμα τῆς ἱστορίας παντὸς ἐλευθέρου Κράτους.

Ἄλλὰ τὸ ἔργον τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἠσφάλισεν αὐτὸς οὗτος ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ λαὸς ὅστις ἐπεδείξατο σύνεσιν ἀπαράμιλλον, ὅστις, ἐξερχόμενος ἀπὸ μιᾶς ἐπαναστάσεως, δὲν ἐσκέφθη ἀνατροπᾶς, ἀλλὰ συντήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἐξυπρέτησιν τῶν σκοπῶν οὓς ἐπιδιώκει τὸ Κράτος τοῦτο ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Καὶ ὁ λαὸς ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ κατήγαγε θρίαμβον εὐνομίας καὶ τάξεως, καθ' ἣν στιγμὴν Συνταγματικαὶ διατάξεις ἐψηφίζοντο. Καὶ ὁ λαὸς οὗτος παρέχει τὴν εἰκόνα λαοῦ συνετοῦ καὶ φιλοπάτριδος, λαοῦ δυναμένου νὰ ἠγῆται ἐν τῷ πολιτισμῷ τῶν Ἀνατολικῶν Κρατῶν.

Τὸ ἔργον τοῦ λαοῦ συνεπλήρωσεν ἡ ἀντιπροσωπεία αὐτοῦ. Τὴν στιγμὴν δὲ ταύτην, Κύριοι, δυνάμεθα καὶ ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ἡ συντριβὴ τῶν παλαιῶν πολιτικῶν δεσμῶν διηυχόλυσε τὴν εἴσοδον ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ πλειάδος ἐπιστημόνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἐπιστημονικαὶ κορυφαί, καὶ ὅτι οἱ ἐπιστήμονες οἱ καυσιχόντες ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ δόξῃ ἐξω τῆς Βουλῆς ἐξυψώθησαν εἰς κοινοβουλευτικούς ἀνδρας περιωπῆς. Δυνάμεθα ἤδη νὰ ἐλπίζωμεν καὶ καυχῆθωμεν, ὅτι ἐν τῇ ἀμίλλῃ τῶν νέων ἀνδρῶν μετὰ τῶν παλαιῶν πολιτευομένων, οἵτινες θὰ ἐπανέλθωσιν ἡμέραν τινα εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας, ἐν τῇ ἀμίλλῃ ταύτῃ θέλει ἀναπλασθῆ ἡ νέα γενεὰ, ὑπισχυομένη τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας.

Παραδίδομεν, Κύριοι, τὸ ἔργον ἡμῶν εἰς τὴν ἀδέκαστον κρίσιν τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ παραδίδομεν τοῦτο ἐν τῇ συναισθήσει καὶ τῇ συνειδήσει, ὅτι ἐπράξαμεν πᾶν τὸ ἐφ' ἡμῖν, ὅπως ἐπιτελέσωμεν τὸ ἡμέτερον καθῆκον μετὰ πλήρους ἀφοσιώσεως καὶ αὐταπαρνήσεως. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης νέα περίοδος διανοίγεται πρὸ τοῦ ἔθνους, νέα ἱστορικὴ πε-

ρίοδος, οἷα πάντοτε διανοίγεται μετ' ἀναθεώρησιν Συνταγματικοῦ χάρτου.

Ἄς εὐχηθῶμεν πάντες καὶ ἄς ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ περίοδος ἡ νέα ἔσται ἡ περίοδος τῆς ἀληθοῦς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ἄς εὐχηθῶμεν δέ, Κύριοι, ἵνα, ὡς ἡ Θεία Πρόνοια ἐχρησιμοποίησε πάντοτε τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν ὡς ὄργανον πολιτισμοῦ καὶ σοφίας, ὡς ὄργανον τῶν θειοτάτων αὐτῆς βουλῶν, ἄς εὐχηθῶμεν ἵνα ὁ Ὑψίστος σκέπη πάντοτε καὶ εὐλογῇ ἕσσει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ζήτω τὸ ἔθνος!

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς!

Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς λαός!

(Ἐπευφημία ἐκ τῆς Βουλῆς καὶ τῶν θεωρείων).

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι μετὰ τὴν πρωϊνὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ Στέμμα, συνεκροτήθη Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ Σύνταγμα ὑπεγράφη, δοθείσης τῆς διαταγῆς πρὸς δημοσίευσιν, ἐξεδόθη δὲ οὕτω καὶ εὐχαρίστως ἀναγγέλλω, ὅτι ἐδημοσιεύθη πρὸ μικροῦ εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως». Οὕτω τὸ νέον Πολίτευμα ἄρχεται ἰσχύον ἀπὸ τῆς σήμερον.

Καὶ αἱ εὐχαριστίαι αἱ Βασιλικαὶ καὶ τὰ συγχαρητήρια τοῦ Στέμματος πρὸς τὸ Σῶμα τοῦτο, διὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐξετέλεσε τὴν σπουδαίαν ἀποστολὴν του, διερμηνεύουσιν, εἶμαι βέβαιος, καὶ τὸ κοινὸν φρόνημα καὶ ἀποτελοῦσιν οὕτω ἐπίσημον ἀναγνώρισιν τῆς ἐργασίας τῆς συντόνου, τὴν ὁποίαν ἐπετέλεσεν ἡ Διπλῆ αὕτη Βουλὴ. Ἡ ἐργασία πρὸς ἀναθεώρησιν περιωρίσθη, κύριοι βουλευταί, εἰς τὰς μὴ θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' ἡ ἀναθεώρησις περιέλαβεν οὐχὶ μίαν, ἀλλὰ πολλὰς καὶ οὐσιώδεις καὶ σπουδαίας διατάξεις, βραχεῖα δὲ ἀνασκόπησις τοῦ ἔργου ἡμῶν θέλει καταδείξει πόσον μεγάλα εἶνε τὰ κενά, τὰ ὁποῖα συνεπληρώθησαν, καὶ πόσον σπουδαῖαι αἱ διατάξεις, αἱ ὁποῖαι μετερρυθμίσθησαν διὰ τῆς γενομένης ἀναθεωρήσεως.

Διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 κατέστη δυνατόν, ὅπως ξένοι ὄργανωταὶ ἀναλαμβάνουν ἐν Ἑλλάδι ὑπευθύνους ὑπηρεσίας, τοῦθ' ὅπερ εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὄχι μόνον

διὰ τὴν λυσιτελεῖ ὀργάνωσιν τῶν στρατιωτικῶν ἡμῶν δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀργάνωσιν πολλῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν. Ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 6 τοῦ Συντάγματος ἠσφάλισε καὶ κατοχύρωσε λυσιτελέστερον τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν, ἐνῶ ἡ ἀναθεώρησις τοῦ 12 ἀρθρου ἐπροστάτευσεν ἄλλοτε λυσιτελέστερον τὴν ἀσυλίαν τοῦ οἴκου. Διὰ τῆς ἀναθεωρηθείσης διατάξεως τοῦ ἀρθρου 16 ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις θεωρήθη ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους, τὸ ὅποιον ὀφείλει νὰ παρέχῃ αὐτὴν πρὸς πάντας, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἐπιπίπτωσι τὰ ἐντεῦθεν βάρη δυσαναλόγως πρὸς τοὺς πόρους τῶν ἀπορωτέρων κοινοτήτων. Διὰ τῆς ἀναθεωρηθείσης διατάξεως τοῦ ἀρθρου 56 τοῦ Συντάγματος ἐρρυθμίσθησαν τὰ τῆς ἀπαρτίας τῆς Βουλῆς κατὰ τρόπον, ὁ ὅποιος ἐξασφαλίζει εἰς τὸ μέλλον τὴν πρόληψιν κωλυσιεργικῶν διαθέσεων, καθιστᾶται δὲ τὸ Σῶμα ἀρτιώτερον καὶ ἰκανώτερον, ὅπως ταχύτερον καὶ σκοπιμώτερον διεκπεραιώσῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἡ ἀναθεώρησις τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ἐγγυᾶται ὅτι ἡ νομοθετικὴ ἐργασία, ἣτις θὰ ἐξέρχεται τοῦ Σώματος τούτου, θὰ εἶνε τοῦ λοιποῦ ἀρτιώτερα ἢ κατὰ τὸ παρελθόν. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ἀρθρου 66 ἐπιτρέπει ὅπως ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ Σῶμα τοῦτο ἐν οὐκ ἀπωτέρῳ μέλλοντι θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ καταρτίζεται διὰ τῆς ἐκπροσωπήσεως ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ. Διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἀρθρου 10 τοῦ Συντάγματος κατέστη δυνατὸν ὅπως ἐξευρεθῆ σύστημα ἐκλογικόν, καταργηθέντων τῶν σφαιριδίων ὡς διατάξεως Συνταγματικῆς, σύστημα ἐκλογικὸν δυνάμενον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀρτιώτερον ἐκπροσώπησιν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ἀρθρου 71 τοῦ Συντάγματος ἀπομακρύνει ὀριστικῶς ἀπὸ τοῦ Βουλευτηρίου τοὺς στρατιωτικούς, διὰ νὰ ἀποδώσῃ αὐτοὺς εἰς τοὺς στρατώνας, ὅπου ὀφείλουσι πᾶσαν τὴν δραστηριότητά των νὰ καταναλίσκωσιν, ὅπως παράσχωσιν ἀξιόμαχον δύναμιν διὰ τὴν υπεράσπισιν τῶν συμφερόντων καὶ τῆς τιμῆς τῆς χώρας. Ἀλλὰ διὰ τῆς ἀναθεωρηθείσης ταύτης διατάξεως καθιερώθησαν καὶ ἄλλα ἀσυμβίβαστα, τὰ ὅποια ἐγγυῶνται τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ πολιτικοῦ τούτου Σώματος. Ἡ μετ' ἀναθεώρησιν διατυπωθεῖσα διάταξις τοῦ ἀρθρου 73 τοῦ Συντάγματος ἀφῆρσεν ἀπὸ τῆς Βουλῆς τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐκλογῶν καὶ ἀπέδωκεν αὐτὴν εἰς δικαστικὸν καθαρ-

ρῶς Σῶμα, ἀπήλλαξε δὲ οὕτω τὴν Βουλὴν ἀπὸ ἔργων, τὰ ὅποια δὲν ἀνήκουσιν εἰς αὐτὴν κυρίως καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις ἀποτελέσμα εἶχε τὴν κατάρριψιν τοῦ κύρους τῆς μόλις ἀρχομένης Βουλευτικῆς Περιόδου.

Ἄλλ' ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κύριοι Βουλευταί, ὅχι μόνον ἐγγυᾶται τὴν ἀρτιώτερον ἐν τῷ μέλλοντι κατάρτισιν τῶν νόμων, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρου 57 τοῦ Συντάγματος, ὅχι μόνον ἀσφαλίζει καὶ παρ' ἡμῖν τὴν διαμόρφωσιν διοικητικοῦ δικαίου ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων ἐδραζομένου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐκτεταμένης δικαιοδοσίας, ἡ ὅποια ἀπεδόθη εἰς τὸ σῶμα τοῦτο, παρέχει τὰς ἐγγυήσεις, ὅτι τοῦ λοιποῦ αἱ πράξεις τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν θὰ δύνανται νὰ εὐρίσκωσι τὸν νόμον τιμωρὸν διὰ τῆς ἀκυρώσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁσάκις ἤθελον παραβιάζῃ τὸν νόμον. Διὰ τοῦ ἀρθρου 90 τοῦ Συντάγματος τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἔλαβε Συνταγματικὴν θεσμοθέτησιν, ὥστε τοῦ λοιποῦ νὰ εἶνε ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη ἡ ἀνεξαρτησία τῶν δικαστηρίων. Διὰ τοῦ ἀρθρου 91 ὠπλίσθη τὸ Κράτος, ὅπως εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις τοῦ ἐθνικοῦ βίου δύναιται, κατὰ παρέκβασιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῶν καθιερωμένων διὰ τὸν συνῆθη αὐτοῦ βίον, ν' ἀντιμετωπίσῃ πάντα κίνδυνον διασαλεύσεως τῆς τάξεως καὶ στρέφῃ πᾶσας τὰς δυνάμεις τὰς ἐθνικὰς εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ. Διὰ τῆς διατάξεως τῆς ἀναθεωρηθείσης τοῦ 102 ἀρθρου τοῦ Συντάγματος καθιερώθη ἡ μονιμότης πάντων τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐδόθη οὕτω τὸ ριζικώτερον, δύναιται τις νὰ εἴπῃ, πλήγμα κατὰ τῆς συναλλαγῆς. Τὸ ἀρθρον 103 τοῦ ἀναθεωρηθέντος Συντάγματος μεριμνᾷ περὶ τῆς σκοπίμου ἐκδικάσεως τῶν ἀγωγῶν κακοδικίας, ὅπως ὁ περὶ τούτου θεσμὸς παύσῃ ὑφιστάμενος μόνον ἐν τοῖς νόμοις καὶ ἀποκτήσῃ δύναμιν ἐνεργόν. Τέλος ἡ ἀναθεωρηθεῖσα διάταξις τοῦ ἀρθρου 107 τοῦ παλαιοῦ Συντάγματος, ἡ ὅποια ἀπετέλεσεν ἐν τῷ νέῳ Συντάγματι τὸ ἀρθρον 108, ὥρισε τρόπον ἀναθεωρήσεως σκόπιμον, ἀληθῶς ἐπιτρέποντα εἰς τὸ Κράτος ἀνευ βιαίων κλονισμῶν, κατὰ τὰς ἐκάστοτε μεταβαλλομένας καὶ ἐξελισσομένας πολιτικὰς ἀντιλήψεις, νὰ προσαρμόζῃ καὶ τοὺς θεσμοὺς αὐτοῦ. Ὅτε, Κύριοι Βουλευταί, διαρκούσης τῆς ἐπαναστάσεως,

ἐρρίφθη τὸ πρῶτον εἰς τὸ μέσον ἡ ἰδέα τῆς ἀναθεωρήσεως, πολλοὶ ὑπέλαβον, ὅτι ἡ ἀναθεώρησις ἐζητεῖτο ἀπλῶς ὡς εὐσχημος διέξοδος ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἐπαναστάσεως. Ἄλλ' ἡ πλάνη τῶν οὕτω σκεπτομένων ἦτο μεγάλη προφανῶς, διότι διὰ τῆς ζητηθείσης ἀναθεωρήσεως δὲν ἐπεδιώχθη μόνον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς στρατώνας ὁ στρατός, ὁ ὁποῖος ἐπὶ πάρα πολὺν χρόνον εἶχε παραμείνει ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ, ὅπως ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ κύριον ἔργον τὸ ὁποῖον ἔχει ἐμπιστευθῆ εἰς αὐτὸν ἡ πατρίς, ἀλλ' ἐπεζητήθη συγχρόνως νὰ μὴ θεωρηθῇ ἡ ἐν δυσκολίᾳ εὐρισκομένη ἐπανάστασις ὡς ἀποτυχοῦσα, νὰ μεταδοθῇ εἰς τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν ἡ περαιτέρω συνέχισις αὐτῆς, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ ἀσφαλισθῇ, κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς πείρας, μεταρρυθμίσεις διατάξεων τινῶν τοῦ Συντάγματος, αἵτινες εἶχον ἀνάγκην ἀναθεωρήσεως, πρὸς τούτοις δὲ νὰ ἀνοιχθῇ τοῦ λοιποῦ ἡ θύρα τῆς ἀναθεωρήσεως κατὰ τρόπον κανονικόν, ὥστε, ὡς εἶπον πρὸ μικροῦ, κατὰ τὰς ἐκάστοτε μεταβαλλομένας πολιτικὰς ἀντιλήψεις νὰ προσαρμύζωνται οἱ θεσμοί· ἐκρίνετο δὲ ὅτι θὰ ἦτον οἰκτρὸν μετὰ μίαν τοιαύτην ἐπανάστασιν νὰ ἐπέλθῃ ἡ λῆξις αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἀνοιχθῇ ἡ θύρα τῆς ἀναθεωρήσεως, καὶ νὰ μείνωσι τὰ σπέρματα νέας ἐξεγέρσεως καὶ νέας ἐπαναστάσεως, ἄνευ τῆς ὁποίας θὰ ἦτον ἀδύνατον, ἐφ' ὅσον δὲν μετερρυθμίζετο τὸ ἄρθρον 107 τοῦ Συντάγματος, νὰ ἐπέλθῃ κανονικὴ ἀναθεώρησις.

Ἐπομένως, διὰ τῆς ἐπιτελέσεως τῆς ἐντολῆς αὐτῆς τῆς Διπλῆς Βουλῆς ὄχι μόνον τὸ Σύνταγμα ἡμῶν ἀναθεωρήθη κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τὰς ἐπιβαλλομένας ἐκ τῆς πείρας τῆς πολιτικῆς καὶ κατὰ τὰ διδάγματα τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ, δύναμαι νὰ εἶπω, καὶ ὅτι σήμερον, ὅποτε δημοσιεύεται τὸ νέον κατ' ἀναθεώρησιν Σύνταγμα, τερματίζεται ὀριστικῶς ἡ ἀνώμαλος περίοδος, ἡ ὁποία ἤρξατο διὰ τῆς ἐπαναστάσεως, διότι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης τὸ παρὸν Συνέδριον, ἀπεκδυόμενον ἐντελῶς καὶ κατὰ νόμον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἀπόφασιν, πάσης ἀναθεωρητικῆς ἐξουσίας, μίαν ἔχει δύναμιν, νὰ θέτῃ νόμους, ὑπολείπεται δὲ νὰ τρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τούτου τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνεπιστεύθη ἐπίσης ὁ ἑλληνικὸς λαός, καὶ ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος τούτου θέλομεν πραγματοποιήσῃ τὰς εὐχάς, τὰς ὁποίας ἐξέφρασε τὸ Στέμμα ὑπὲρ τῆς πλήρους ἐπιτυχίας καὶ τοῦ ἔργου ἡμῶν τούτου.

Τὸ ἔργον τὸ νομοθετικὸν τῆς Διπλῆς Βουλῆς, τὸ ἔργον

τὸ νομοθετικὸν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, μία ὅλη περίοδος βουλευτικὴ μόλις θὰ ἠδύνατο νὰ συμπληρώσῃ, ἀλλὰ θὰ ἦτον ἀρκετόν, ἐὰν πρὸ τοῦ πέρατος τῆς Συνόδου τῆς Διπλῆς Βουλῆς ἤθελον ψηφισθῇ ὑπ' αὐτῆς καὶ οἱ ὀργανικοὶ νόμοι, οἱ ὁποῖοι κατέστησαν ἀναγκαῖοι διὰ τῶν νέων ἀναθεωρηθεισῶν ἢ καὶ προστεθεισῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, καὶ ἡ δημοτικὴ μεταρρύθμισις, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ ἐξυγιάνῃ ὀριστικῶς καὶ ἐντελῶς τὸ πολιτικὸν ἔδαφος, καὶ τὰ δικαστικὰ νομοσχέδια καὶ τὸ Πανεπιστημιακὸν καὶ τὰ Γεωργικὰ καὶ τὰ προσεχῶς ὑποβαλλόμενα ἐργατικά καὶ τὸ ἀγροτικὸν καὶ τὸ μεταναστευτικὸν καὶ τὰ οἰκονομικὰ καὶ οἱ δύο προϋπολογισμοί, τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν νὰ ψηφίσωμεν. Ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὸν ὄγκον τῆς ἐργασίας, θέλομεν πεισθῆ, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ μὴ ἐπιλίπη ἡμᾶς καὶ κατὰ τὸ νέον τοῦτο στάδιον τῶν ἐργασιῶν τῶν καθαρῶς νομοθετικῶν ὁ αὐτὸς ζῆλος, ἡ αὐτὴ προθυμία καὶ αὐταπάρνησις, ἡ ὁποία ἐπεδείχθη καθ' ὅλον τὸ ἀναθεωρητικὸν ἔργον τῆς Βουλῆς, ὅπως κατορθώσωμεν νὰ συντελέσωμεν ἀσφαλῶς καὶ τὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία κεῖται ἐνώπιον ἡμῶν.

Εἶμαι εὐτυχής, διότι τὴν αἰσιοδοξίαν, τὴν ὁποίαν ἀποπνέει ἡ ἀντιφώνησις τοῦ Βασιλέως πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, τὴν αἰσιοδοξίαν περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας συμμερίζομαι καθ' ὅλοκληρίαν καὶ εἶμαι ἀκραδάντως πεπεισμένος, ὅτι ὁ νέος Συνταγματικὸς Χάρτης θέλει σημειώσῃ τὴν ἀπαρχὴν νέου ἔθνικου βίου. Ἦδη καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νέου αὐτοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου καὶ πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ προγράμματος τοῦ νομοθετικοῦ τῆς ἀνορθώσεως, τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νέου πολιτικοῦ βίου, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσήλθομεν, εἶνε καταφανῆ. Ἡ Δικαιοσύνη, ὡς εἶδετε ἐκ δημοσιευθείσης στατιστικῆς, κατὰ τὴν πρῶτην τριμηνίαν τοῦ ἀρχαιμένου ἔτους ἐπετέλεσεν ἐργασίαν διπλασίαν τῆς κατὰ τὴν ἀντίστοιχον χρονικὴν περίοδον τοῦ παρελθόντος ἔτους, διπλασίαν κατὰ ποσόν, ἀσφαλῶς δὲ κρείττονα κατὰ ποιόν, τῆς κρείττονος ταύτης ἐργασίας ὀφειλομένης ἐν κυρίῳ μέτρῳ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας ἐν γένει τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, πλὴν τῆς ἐποπτείας τῆς ἀσκουμένης ἐκ μέρους τοῦ ἀσκοῦντος τὴν διοίκησιν τῆς δικαιοσύνης.

Ἄλλὰ καὶ ἡ διοίκησις κατώρθωσεν ἤδη νὰ πείσῃ τὸν κόσμον, ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς ἓν κόμμα, ὅτι δὲν εἶνε διοικήσις φατριαστικὴ, ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν ἢ τῶν ἄλλων πεποιθήσεων αὐτοῦ, μίαν

ἔχουσα ἀποστολὴν νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ καὶ οἱ πολῖται ἐσυνείθησαν νὰ προστρέχωσι πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, χωρὶς νὰ νομίζωσιν ἀναγκαίαν εἰς ἐκάστην περίστασιν τὴν πρόσληψιν τοῦ ἰσχυροῦ ὅπως παραστῆ συνήγορος τῆς ἐκτελέσεως τῶν κοινοτέρων αἰτήσεων, πολλάκις καὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν τῶν φόρων τῶν φορολογουμένων. Ὁ νόμος ἔγινε δι' ὅλους ἴσος, καὶ ἡ πίστις ὅτι δὲν ὑπάρχει ἰσχυρὸς ἐνώπιον τοῦ νόμου σήμερον, ἀλλ' ὅτι εἰς πᾶσαν περίστασιν ὁ νόμος θὰ πλήξῃ ἐξ ἴσου καὶ τοὺς ὑψηλὰ καὶ τοὺς χαμηλὰ ἰσταμένους, ὅτι ὁ νόμος εἶνε κοινὸς πάντων Βασιλεὺς, ὅτι ὑπ' αὐτὸν ὑπήγαγε τοὺς πάντας, συνετέλεσεν εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος. Καὶ εἰς ὅλα ταῦτα πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἢ ὁποία ἐδραιοῦται καθ' ἐκάστην, τὸν περιορισμὸν τῆς ἐγγληματικότητος, τὸν ὁποῖον σημειοῖ ἡ στατιστικὴ.

Ἡ ἀνασύνταξις τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας χωρεῖ μεθοδικῶς, κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος ἐγγυᾶται εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὅτι αἱ δαπάναι, τὰς ὁποίας ὑφίσταται διὰ νὰ παρασκευάσῃ ἀξιόμαχον στρατιωτικὴν δύναμιν, θελοῦσι ἀποδώσῃ ταχέως εἰς αὐτὸν τὴν δύναμιν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπουσιν οἱ πόροι τοῦ εἰς ἄνδρας καὶ χρήματα, ἐτοίμην εἰς πᾶσαν στιγμὴν ὅπως ἀμυνθῆ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς τιμῆς τῆς χώρας.

Αἱ συναλλαγαὶ ἐπανάλαβον τὴν ζωρότητα αὐτῶν, ἀντὶ δὲ τῆς ἀνυποληψίας, ὑπὸ τὴν ὁποίαν κεκυφῶς ἐστέναζεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἔχομεν ἀσφαλῆ τὴν ἀνάκτησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐκτιμῆσεως καὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔξω κόσμου. Καὶ εἴμεθα ἀκόμη, Κύριοι Βουλευταί, εἰς τὴν ἀρχὴν, ὡς εἶπον, τοῦ ἔργου ἡμῶν, ἀκόμη δὲν ἐφηρμόσθη τὸ ψηφισθὲν νέον Σύνταγμα, ἀκόμη δὲν ἐψηφίσθη ἡ νέα νομοθεσία, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλουσιν αἱ ἀνάγκαι τῶν περιστάσεων καὶ τὴν ὁποίαν ὑπέδειξε τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματος ἡμῶν.

Διατί, ὅταν βλέπωμεν τὰ φαινόμενα ταῦτα, νὰ μὴ ἡμεθα πλήρεις αἰσιοδοξίας διὰ τὸ μέλλον, ὅταν μάλιστα, ἀφ' ἑνὸς ἀποβλέπωμεν εἰς τὴν ἔμμονον ἀπόφασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸ παρελθόν, ἀφ' ἑτέρου ὅταν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀμετάτρεπτον ἡμῶν ἀπόφασιν, ὅπως ἀπαύστως ἐργαζώμεθα, μὴ ἀφίνοντες νὰ παρέρρηται οὐδεμία ἡμέρα χωρὶς ν' ἀγωνιζώμεθα νὰ καταφθάσωμεν τοὺς ἐν τῇ προόδῳ καὶ τῷ πολιτισμῷ προδραμόντας λαοὺς

καὶ συμβαδίσωμεν μετ' αὐτῶν, συναγωνιζόμενοι εἰς τὸν καλὸν τοῦτον ἀγῶνα τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ;

Ἐμμοнос ἀπόφασιν τοῦ λαοῦ, ἀφ' ἑνὸς ὅπως μὴ ἀφίση νὰ ἐπανιδρυθῆ τὸ καταρρεῦσαν καθεστῶς, ἀπόφασιν δὲ ἡμῶν ἀμετάτρεπτος ὅπως μὴ ἀφίσωμεν νὰ χάνεται οὐδεμία ἡμέρα ἄνευ διαρκοῦς καὶ ἀνεκδότου ἐργασίας ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ προαγωγῆς τοῦ τόπου—ταῦτα εἶνε, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζω τὴν ἰδικὴν μου αἰσιοδοξίαν, ὅχι τὸ ὑπέρλαμπρον παρελθόν, τὸ ὁποῖον καταυγάζει τὴν ἱστορίαν ἡμῶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ ἀναδρομὴ πρέπει νὰ γίνεται μόνον ἵνα συναισθανώμεθα πληρέστατον τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἔχομεν διὰ τὸ μέλλον. (Ἐπιδοκιμασίαι).

Ἄλλὰ πέποιθα, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαός, διαπαιδαγωγούμενος ἐπὶ τῇ βάσει νέων ἀρχῶν, νέου καθεστῶτος, πρὸς τὸ παρελθόν θὰ ἀποβλέπῃ μόνον διὰ νὰ ἐμπνέεται καὶ φρονηματίζεται, ὅπως δυνηθῆ νὰ ἀφοσιοῦται εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ παρόντος, εἰς παρασκευὴν αἰσιωτέρου μέλλοντος. (Ἐπευφημίαι).

Εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν ἀτόμων δὲν εὐδοκίμοῦσιν οἱ φέροντες τὰς περγαμηνὰς τοῦ παρελθόντος, ἔχομεν δὲ καθημερινὸν τὸ παράδειγμα ἐκείνων, οἵτινες, ὁρμώμενοι ἀπὸ τῶν κατωτάτων λαϊκῶν στρωμάτων, παρασκευασμένοι δι' ἀρτιωτέρας παρασκευῆς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου, ὑπερτεροῦσι τοὺς ἔχοντας ἐνδόξους μόνον προγόνους καὶ καθιστῶσιν αὐτοὺς ὑπηρετάς ἐαυτῶν.

Ἀνάλογοι ἀρχαὶ διέπρυσιν τὴν βίον τῶν ἐθνῶν—καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην θεώρησα ὅτι εἶχον καθῆκον νὰ ἐξάρω τὸ σημεῖον τοῦτο πρὸς διαπαιδαγώγησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, συνιστῶν εἰς αὐτὸν νὰ ἀρύεται ἐκ τοῦ παρελθόντος του διδάγματα διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς μεγάλας, τὰς ὁποίας ἔχει, ὅπως κατορθώσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸν διεξαγόμενον μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν, νὰ μὴ ὑπολειφθῆ ἐκείνων, οἵτινες παρασκευάζουσιν ἑαυτοὺς καλλίτερον καὶ ἀρτιώτερον, ἀλλὰ ὅπως κατορθώσῃ, ἔχων ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τὸ λαμπρὸν παρελθόν, νὰ καταστήσῃ τὸ παρὸν ἀνάλογον πρὸς τὸν σημερινὸν πολιτισμὸν καὶ παρασκευάσῃ κρεῖσσον τὸ μέλλον, ὅπως ἡ Ἑλλάς ἀναδειχθῆ ἀξία τῶν ἐλπίδων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δι' ἀπαραιμίλλων ἀγῶνων τὴν ἀνέστησαν εἰς νέον πολιτικὸν βίον, καὶ τῶν προσδοκίῶν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὁ ὁποῖος ἐχειρ κρότησε τὴν ἀνάστασιν αὐτῆς. (Ἐπευφημίαι).

Με τὴν ἐδραίαν καὶ ἀσφαλῆ αὐτὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ μέλλον, ὑπὸ τοιούτου ὅρου ὑπαρχούσης ἐμπιστοσύνης, ἃς εἰσέλθωμεν εἰς τὸ νέον πολιτικὸν στάδιον, μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου Συντάγματος σήμερον, Κύριοι Βουλευταί. (Ἐπευφημία ἐκ τῆς αἰθούσης καὶ τῶν θεωρείων).

Ε. Κουλουμβίκης. Τὸ ἔργον, οὕτινος ἐκηρύχθη ἡ περαιώσις σήμερον, ἤρξατο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διὰ τῶν διαμαρτυριῶν ὅλων τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν κατὰ σεσηπότητος καὶ ἀποτυχόντος καθεστῶτος, διὰ τῶν φωνῶν τοῦ τύπου.

Τὰ λεχθέντα καὶ γεγόμενα σήμερον ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐπέβαλλε τυπικὸν καθεστῶς. Ἀλλὰ, ὡς διεξήχθησαν, ἠδύναντο νὰ χαρακτηρισθῶσι καὶ ὡς ἐκλογικὴ διαδήλωσις.

Πρόεδρος. Ἡ ἀπάντησις εἰς ταῦτα ἃς εἶνε ἡ συνόδευσις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως παρ' ὅλων τῶν βουλευτῶν μέχρι τοῦ οἴκου του.

Λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 7ην καὶ 15' ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

